Cursus Vtriusque

Philosophiæ tam

Rationalis quam

Naturalis.

Autore R. P. M.

Fr. Joseph de Noboa

Legionensi Sacræ Theologiæ Medo

Monasterij & nunc in Vniversita

te Huxachensi Professore

Dignissimo

Liber 1g

De his q̃ spectant ad 1g oppõg inter, q̃ ca diuersit ad actũ recte ratiocinãdi dirigendũ; Cũ hic actus sit triplex ideo nullũ me lẽor ordo poterit obseruari, q̃ hic sumimꝰ tripartitũ opponere. Et q̃dꝫ 1ª oppõnãe, scilt q̃ actus mis ipõs simplex actus ẽ? actus q̃ ne simpliciter cognoscimꝰ, nichil dicimꝰ affirmãdo, nec negãdo, ut q̃ cognoscimꝰ hoc et nõ scimꝰ, dicimꝰ, negamꝰ, aut dubitamꝰ hoc ẽ ita nec hoc.

2ª oppõnãe seu 1g actus ipõs intellectus seu opposituꝰ et diuersꝰ dicitur et ẽ actus q̃ aliquid de aliquo affirmamꝰ, q̃ negamꝰ ut q̃ dicimꝰ hoc ẽ aut, aut negamꝰ hoc ẽ lapidẽ.

3ª oppõnãe seu 3g actus appellat ratiocinãe seu discursꝰ et ẽ actus quo unꝰ ex aliis ferimꝰ, q̃ 1g, ut q̃ dicimꝰ hoc ẽ animal, q̃ 2g oppõnãe ipõs hoc et animal est q̃ 3g ergo hoc ẽ animal, pro 3ª 3g oppõnãe hic formamꝰ discursꝰ q̃ hic hoc ẽ animal.

Ponimꝰ igit hic sumimꝰ ipõs tres libros diuersos in quibus ipõs oppõnes assignatas. In 1º libro agimꝰ de his ipõs libꝰ et eorꝫ diuersitatibꝰ ad 1g oppõnãe pertinẽtibꝰ, In 2º aut tractamꝰ de ratione diuisiõne et oppositione eorꝫ q̃ oppositatibꝰ, q̃ ad 2g spectãt oppõnãe ipõs, et tandẽ in tertio de 3ª ipõs oppõnãe agendũ erit de naa syllogi et aliis.

Caput 1m de signo et eius diuisionibꝰ

Quia multi adhuc hic indagandi notitia seu cognitio signi, ne tã q̃ signum debet definiri: ideo a signo exordiũ sumimꝰ, cuꝰ essentia statim adhuc explicari summulistꝰ; claritate autẽ qua potuerit breuꝫ illic notitia, tradere conabor; Dicunt ergo sic definiri: Signum ẽ q̃ potentiã cognoscitiuã aliquid aliud a se ostendat. Et certa ex his signis Mariã Deipara ostendat. in qua definitione, pro ostendat ponit loco generis; nã in hoc cum obiecto q̃ potentiã scili

cit

Quinto ~~q~~ aliud are pro deffinito, q̃ p̃ nra absoluto dfert, q̃ nõ aliud. sed signu ꝛ hoc stat pro hac are optima sig̃ ut ꝛ definitõ, q̃ stat genere, et differẽtia.

S. Dc hac. signi diffinone arguit 1º sic diffinitõ Quenit alijs adefinito q̃ nõ ẽ bna. 2bo ans. Causa prig cognita ducit y cognitõ effectꝰ; et tm causa nõ ẽ signu effectꝰ; q̃ Quenit alijs adefinito. 3tio maiors si ego ignoto imagine amici ẽ principis, et postea principe videa, statꝫ ex cognitõe ipsius y cognitõ imaginis deuenio, q̃ Causa prig cognita ducit y cognitõs effectꝰ.

Respondetr. Negando añ ad 1um 2bam dstingo maiorẽ; Causa prig cognita ducit y cognitõs effectꝰ ~~negando~~ ut signu, nego maiorẽ tanqꝫ principiu Otinens inse effectu, cognitu deeo maiorẽ et minorẽ y nego 3tiã q̃ principis nomẽ hui imaginis signu; sed imago ipsius signus ẽ principis. Vnde p actu reflexu cognosco imagine sua tm mane mora manentꝫ sumpta occasione ex ipsius proprietate.

Arguit 2º nõ ẽ de ratione signi aliud are ꝛsentare q̃ nra definitio nõ ẽ admissa 3tio añ. Quando actu imago principis potentialiter nõ ꝛsentat principe nõ ꝛsentat; et tm nõ admittit tame signi cui sequitur semper naturaliter p̃portionẽ cu principe q̃ de ratione signi nõ ẽ aliud are ꝛsentare.

Respondetr Negando añ ad 3tiã et dstingo maiorẽ q̃ actu nõ obstante principe nõ ꝛsentat tualiter deeo maiorẽ; actu dinaliter nego maiorẽ et 2dam nõe nego 3tiã Ora ad hoc, vt dfinitio signi imagin deueniat nõ ẽ necessariũ quod actualiter ꝛsentet sed sufficit q̃ habeat aptitudinẽ ad ꝛsentandu, et ratio huius ẽ q̃ deffinitio in definiõe nõ dicunt actu; sed aptitudinẽ; Vnde ad q̃ definitꝰ sit aliquod actuale exercitiu.

Cognita ra ẽtra signi vt sic seu in omni veritat illius diuisiones indagare: dicendꝫ q̃ signu y q̃ sui diuisiue insignu formale et instrumẽtale; formale ẽ q̃ immediate ꝛsentat signatu absq; obiectu et altrius signi cognitõe, vt species expressiua y mentis

ate

hominꝫ repsentat.

Signꝫ instrumēle ē, q̃ cuꝫ sui cognitione aliud repsentat ut imago Cesaris, Cesarꝫ repsentat, hoc signꝫ ē q̃de inuit D. Aguſt. lib. 2 de Doctrina Xpiana Dꝫ dixit Signꝫ ē q̃ p̃ter speciē, quas ingerit sensibꝫ facit nos in aliꝫ cogitionē uenire.

Deinde signꝫ instrumēle diuidit in signꝫ nale, adplacitꝫ: 1ꝫ ē q̃ ex sua nãa et sciētia hominꝫ impositione aliud a se repsentat ut fumꝫ ignꝫ; 2ꝫ ē q̃ ex libera hominꝫ impositione q̃ repsentat ut turꝫa signat magistꝫ; palma palmã; ad hęc signa reducit, q̃ ex consuetudine frequentat et ē illud, q̃ ex usu hominꝫ aliud a se repsentat Vt canis Dominꝫ, rig. Si consuetudo fundit in nãa erit signꝫ naale; si in libera hominꝫ impositione erit adplacitꝫ.

Sꝫ 2ª diuisionꝫ signi q̃ nale, ē adplacitꝫ Sic q̃ surges: dat signꝫ q̃ nō sit. nō nale nec adplacitꝫ: ē. hęc diuisio diminute p̃cedit: p̃bo ars. imago D. P. N. X̄ꝫ signꝫ ē ipsiꝫ; et tm̄ nec ē signꝫ nale, nec adplacitꝫ, ē. dat signꝫ q̃ nō sit nec nale, nec adplacitꝫ; minor sciꝫ 2ª p̃ quo ad 1ª partꝫ p̃batꝫ; nã imago nō habet nãa repsentare; Sꝫ ad arte: quo ad 2ª partꝫ p̃batꝫ eadꝫ minor, q̃ eo ipso q̃ imago sit p̃fecta et nuda effigies indepēdenter ab omni hominꝫ impositione habet re p̃ sentare, ē. nō adplacitꝫ.

Et si Respondeas imagini D. X̄ꝫ signꝫ ee nale illiꝫ q̃. Licet p̃cesserit ars qua fuit depicta, sic talis imago nō potest nō illꝫ repsentare.

Oª ē. ē. nullꝫ signꝫ dat adplacitꝫ: p̃bo tunc Dseqª ex 2ª p̃ nos imago signꝫ ē nale q̃. positis arte nō potest de p̃sentibꝫ repsentare: Sed p̃dicta hominꝫ ipositione hęc ex homo petrus de p̃sentibꝫ nō potest nō homo significare ē. nō dat signꝫ adplacitꝫ.

Ad argumētꝫ opti maeꝫ Solutio data ad replicā Respondꝫ negando Dseqª ad q̃ basonꝫ hoc modo: nã imago manens ipsa nō potest aliꝫ re-

repsentare, aut ppriu, p totum ꝺ exprimere. Cu sit naalis si militudo: ab illo vox calde manens potest significare, amittere .i. mutare, Cu libera homini i positio ꝺ causet i vocibꝫ similitudiu naalꝫ: et sic ꝺ e similꝫ.

Caput 2um ꝺ Verbo in Ni

Omissis Varijs tꝝ accepcionibꝫ admodu institutꝫ ꝺ tinentibꝫ solu agimꝰ de tꝝ qui initiat seu finit ppoꝫ qui quide tꝝ vocat logus, et p totu é ens ramis. Successiuꝫ ꝺ Dd. ꝺfinitꝫ, illoꝝ omitto ꝺfiniones; qꝝ alie diminute eꝝ tꝝ explicant, de quoꝝ genere é ꝺfio Soti; qꝝ ꝺfiniuit tꝝ p hoc q sit vox significatiua ad placitu, quꝝ qꝝ ꝺfinio ꝺ tꝝ Quinit cu solu Quinat vocali, ꝺ Vigili, et scripto: alie q.º claudicat pede: qꝝ ꝺfinio a sillalpando apposita p hoc quod sit significu nobile i ppoe adaptat verbo, q ꝺ habet vacuu extremi, p medij extrema ꝺ ethimi.

Vera q et legitima accepcio tꝝ ꝺfinionꝫ. tꝝ hoc é signu extremu simplicis ppositionis ꝺstructiuu. Cuius hui ꝺfinionis Stat; qꝝ habet ppriu genꝰ et ppria ꝺfferentia; qꝝ p sy signu Quinit cu Verbo, et p sy extremu ꝺficit abillo cetere paꝝ ponit ut exprimatꝝ ꝺpositu, q ꝺstructi terminado p ꝺfert tꝝ appositionibꝫ ipsis, quꝫ licet ꝺstruant, alias ppositiones ꝺ tꝝ simplices; s. ꝺpositas ꝺstruunt, q p ꝺicta ꝺfinio é essentialis q.º admittenda.

2.º ut clarius ytelligatꝝ 1.º ꝺ illa sic argumentor. Vt vox sit tꝝ logꝫ requirit q significet, q.º male ꝺfinit tꝝ p hoc q sit signu: q bo ans, Voces ꝺ significatiue sꝝ termini q.º ut vox sit tꝝ ꝺ requirit q significet, ans pbat, hec vox Felicitas, que significatiua ꝺ e ꝺpo nit dans simplicꝫ ppoꝫ, Ergo Felicitas é Vox: q Voces non significatiue sꝝ bi.

Pro solutione notandu ꝺ posse summi 1.º materialiter hoc est p ipsis met emittentibꝫ vocibꝫ, i qua accepcione nihil aliud ꝺ significant sed se ipsas tantumodo ꝺpresentant, et hoc sensu ꝺstinguitꝫ Verbu ꝺ significatiuis.

2.º possunt summi formaliter, hoc é i quatu

ss

Sō signa aliquid aliud ase significatiua, q̄ indispensabiliter requirit ad lōgalē dp̄sionē; ut dicit ex philosopho 1.o Ethicorū, capit 1.o ubi docet logicū solū agere de talis significatiuis et redit rasōe sui uerbi q.a cupies n̄ posset logē adducere in disputationibus istorum uerborū uice rerū ut illas cognosceamq̄.

Cuiusposito 1q̄ ꝯ fuma respondet ad argumētū negando ans adeuiq̄ p̄bationē distinguo ans, uoces n̄ significatiue sūt tales, maaliter dico ans: forliter nego ans eadē distinctione distinguo ultimū ans, et nego dseq.ū q̄ter dicta.

Ad hanc solutionē replicabit ille est trā forlē, qui forlē dicit ppōnē: Sō voces n̄ significatiue forlē dicunt ppōnē; q̄ si tā forliter, 1.a dseq.a ē una doctrina, p̄bo minorē hæc ppō homo n̄ est Blichtri, ē ppō forlis; et tm dicit uno tāo n̄ significatiuo scilicet Blichtri q̄.o voces n̄ significatiue forlē dicunt ppōnē, p̄bo maiorē, ppō forlis est oro enuntiatiua unīs de alio ut postea videbitis; Sō ꝯ dicta ppō ē huiusmodi q̄ ē ppō forlis.

Confirmatur 1.o

Voces n̄ significatiue liberant intellectū ab errore: q̄.o si tā forliter datur dseq.a q.a n̄ alia rāone voces significatiue si tā forliter, nisi q. intellectū diuisiunt, et eū ab errore liberant: ans p̄bat, sicut dicta ppō homo n̄ ē Sapiēs, liberat intū ab errore, tanq̄ ista, homo n̄ ē Blichtri; q̄.o voces n̄ significatiue liberant intū ab errore.

Confirmatur 2.o voces n̄ significatiue possunt assumi adiscrēdū dseq.ū forlē ꝯ silogē; q̄.o possunt ee tā forlē. p̄bat ans hic silogē, omne homo ē Blichtri, Petrus ē homo ꝯ sicut dseq.ū forlē q̄.o Petrus n̄ ē Blichtri; et tm ꝯ illo assumitur vox n̄ significatiua, scilicet Blichtri, adiscrēdū dseq.ū illā; q̄.o Petrus n̄ ē Blichtri: q̄.o voces n̄ significatiue possunt assumi adiscrēdū dseq.ū forlē ꝯ silogē: hunc siē Sō soga agit de illatione dseq.ē et de his assumptis a Billay.

q̄.o ~~Arguitur~~

Arguitur respondet Dicendo 1.o dseq.ā et negando minorē assumptā, adeuiq̄ p̄bationē nego hanc ppōnē homo n̄ ē Blichtri esse forlē vidēlicet, de qua ꝯ sensū sequimur; q̄.a ad forlē ppōnē enuntiatiua requiritur quod aliquid enuntietur q̄ quidē debet significari p̄dicatō: vnde cū in Blichtri sit tō p̄dicati, et ē expers enuntiationis significationis nullomō adtuncia enuntiatio forlis ac ꝯ dseq.

Quecunq; forlis ppō na hēc aūsit tōtū, et totū, nihil sit ē ter-
tus vltra clare sequit̄ q̄ pārta forlis vi is, nequ ppō, que ē totū
forlis exit; et sic g.ª dict̄ ppō, forlis ē sēo cōmutativa vnāq; ē
alio debet intelligi forliter et non maaliter.

Sateor tm, Voces non sig nifi
catuas et sic vr̄a rone sui bene tm rone vocis significatiue ibi inte
llecte posse ponere ppōē forlē; ita ut cū dico blichtiri ē vox, faciat
hunc sensum hēc vox blichtiri ē vox: et q̄ hēc ppō sit forlis patet na
ad ppōē forlē sufficit dicere q̄ mō significandi ex parte ē dicati et
subiecti, quatenus mō vere vtpote ē ē dicta ppōe na se habet ex
parte subiecti ē vox sigulariter accepta, et vox, que se habet ex p.te ē
dicatiē vox vniter sumpta.

Ad 1.m Dfirmam. Respondet negando ans
ad qḡbaōē dicit̄ q̄ ans sicut p̄cedens ppōē homo ē lapis liberat intū ab
errore ita p̄cedens hoc ē blichtiri liberat intū ab errore, rone sui, nego
ans rone vocis subintellecte. Ad qḡ ans, et nego Dseq.ª q.ª p̄dicatū
sui ppōis cui admitto liberare intū ab errore hoc ē blichtiri s.ª vox
subintellecta: vnde Seq̄ ppōis ē hoc vr̄ ē blichtiri vox ibi enī si
vox habet rone ē p̄dicati. Ly aut̄ blichtiri solū stat obiectiue, et
maaliter. Ad 2.m vō ē q.ª q̄ dicta ppōe dicimur vera, et vr̄ signis, ppō
sitionibus aut̄ forlibus dicimur significare vera iuxta dictū Arist. cū
res ad nostras adducere vr̄ possumus ttā.

Ad 2.m Dfirmam, cōdē modo respō
det q̄ l.is Dseq.ª illa vr̄ ee forlē q.ª nihil de subiecto enūciat. Si
aut̄ vellis admittere cē Dseq.ª forlē redit hēc sēa. s.ª Petrus vr̄ ē
blichtiri vox, et q̄ tali casu Ly vox habet rone txi, et vr̄ Ly blichtiri
ob rone dicti.

Q.º sic arguēt̄ D.ª vna txi definitōe, hēc definitio
conuenit alijs a definito, s.ª vr̄ ē bona, ppō ans, conuenit verbo, aduerbio, et
ppōi s.º alijs a definito: q̄ conuenit verbo, sequit̄ verbum potest poni
vt extremum simplicis ppōis vt q̄ hoc Petrus hoc ē homo ē verbum t.ē Dū
q̄ ans s.º conuenit verbo

q̄ conuenit aduerbio etiā probat vna ut Dstat q̄ hoc
ppōe velociter currit ergo Ly velociter habet rone extremi q.ª et txi, quo
ad ultima q.ª probat ista ans, ppō simplex potest se habere vt extremum
alterius simplicis ppōis, ut q̄ hoc, hoc est ē Petrus q̄ definitio txi conuenit

ppōi

Respondet negando ans, ad cuius pbam, negocia ans, ad cuius ꝫ sup pbacone quo ad 1m p.te dico Vox ꝫ dupliciter potest summi. l. ut é nexo extremoꝝ, et Vnio. l. ut habet ppria significacone alia Vnione de facto Vnitꝫ. ꝫ 1o. Ideracone n̄ é tm̄ cliꝫ si ponatr ut extremꝫ, q.a tuꝫ ponit̄ p accidens, etn̄ é exse extremꝫ, q exigit̄r ad raonꝫ tri s̄ cici: ꝫ secunda 2o. Ideracone optime potest ꝫ ducꝫ raonꝫ tri; q.a tunc ḡão copule se habet de maali, et ppria sign̄ficão, que é fundamꝫ ad raonꝫ tri, deformali ~~exhaust~~ = ad 2m p.te ergo de antis dico Velociter Solꝫ ꝫ ppria et 2m quid habet raonꝫ tri; n̄ u.o ppriè et sᵖliciter q.a Solꝫ ꝫ ppriè significat et ꝫ s̄ dicta ppoc n̄ supponit p alio s.o pse.

Ad ultimꝫ p.te antis quatenꝫ ꝫ tendebat de finiõꝫ tri. Dumtaxat ppōt respondet. Dumtaxat ibi p accidens n̄ pse q.a Solꝫ ut sic potest se habere ut extremꝫ alterius sᵖliciꝫ ppois; q quidē n̄ repugnat Vt unde licet ꝫ genere q. sicet sit totꝫ raonis potest tm̄ ꝫ ducere 2m ꝫ intentionꝫ partis respectu definiti n̄ pse, s.o pacidens; ide accidit ꝫ definitione et diuisione respectu demonstrationis.

Caput 3um an Voces extra ppoꝫ sint tres.

ꝫ quarimꝫ ꝫ hoc capitꝫ an hec Vox hoo Verbi grā. l. anter ad hoc q actualꝫ ꝫstituat ppoꝫ, l. solꝫ dū actu ẏtra ppoꝫ existit habeat raonꝫ tri logici. ad q respondeo voces solꝫ intra ppoꝫ habere raonꝫ tri logici et ppri, Vt Vox sit totꝫ sortiter requiritr q sit pars actualis ppois, l. q ad ppoꝫ proxime ordinetr s.o Vox extra ppoꝫ nec é pars actualis ppois, nec adilla proxime ordinatr, ꝫ.o Vox extra ppoꝫ n̄ habet raonꝫ tri logici ꝑ hominꝫ Vox extra ppoꝫ n̄ seruat raonꝫ subiecti nec ꝑdicati, ut ex se ꝫstat nec aduersarij negant ꝫ.o n̄ ordinatr proxime ad ppoꝫ ꝑ hoc 3tio q. solꝫ Valet ad totꝫ ppois proxime ordinaxi, ge totius forma. l. maa: s.o respectu ppois subiecti é maa, ꝑdicati forma, ꝫ.o solꝫ subiecti et ꝑdicati Valent ad ppoꝫ proxime ordinaxi: ad que voces extra ppoꝫ existentes n̄ habent raonꝫ subiecti, nec ꝑdicati ꝫ.o voces extra ppoꝫ n̄ possunt ad illa proxime ordinari ꝫ.o nec habere raonꝫ tri sortis.

Et ut vadiritꝫ hoc ꝫbilligat, aparat ꝫ ungue deficiat 9.a sentā nota ꝫ quo differant hec tria, Vox, nomꝫ, et tiꝫ, na Vox

solu dicit entitatē realē soni ab re alio causati; nomē autē sup illā entitatē soni addit significatōnē, quę tali entitati aduenit ex libera hominis ꝯpositione: tertio denique supra entitatē rectē soni et significatōnē addit ee esse meū ꝓpōis institutiuū.

Ex qua differentia efficax rō gnra sūmitur. aptitudo, quā habet entitas recti soni ut significet tertio sufficit ad hoc ut vox sit nomē, sed requiritur q actu significet: 2° sola aptitudo nominis, ut colloqui ꝯ ꝓpōe nō sufficit ad ura, et actualis rō tis, sc. debet actu ꝓponere.

3° obicies 1° Verba ꝯ definitōnē nō dicunt actū, sed aptitudinē ut ōnes fatent ꝓloquium; ꝯ potest dari tertium extra ꝓpōs dū modo possit illa terminare = Respondetur, Verba ꝯ definitōnē nō dicūt actū sed aptitudinē q. 2° cepta definitiū nō distinguit ꝯ exercitio; secus 2° q. cū ea ꝯ exercitio distinguit, vt videre ē ꝯ Deo qui ē tota summa, sui ee exercens vltra quodlibet ē actū; et ꝯ ente rationis, relatione, et unione ꝓpter oppositū rationis.

Obicies 2° tertium ptinet ad 1.3 intōnē operationis: ꝯ nō petit actualiter ꝓponere ꝓpōs, sed solū aptitudinaliter: ans supponit ut certū, 2° q. patet, 3° tertium ut actualiter ꝓponit ꝓpōs ptinet ad 2.3 intōnē operationis, quę agit de ꝓpōe; ꝯ tertium nō petit actualiter ꝓponere ꝓpōs: sed solū aptitudinaliter.

Respondetur distinguendo ans, ptinet ad 1.3 intōnē operationis, fortiter quaterno tertium ē nego ans, quia aut se ptinet ad id ditū, ad quod ptinet ꝓpōs: Materialiter et quaterno ē res sibi liciter apprehensibilis decido ans, et nego 2° q. tertium hęc vox bōs potest desiderari quaterno ē ꝯ ꝓpōe ut ꝯ hac bōs ē act. L. potest desiderare ut ē extra ꝓpōs; si 1° modo sumptali ꝯ tertium fortiter, et ptinet ad 2.3 intōnē operationis; Secundo 2° modo nō ē tertium fortiter, sc. ma ex qua potest fieri tertium, ꝯ qua desideratōne ptinet ad 1.3 intōnē operationis.

Obicies 3° tertium essentialiter ē pars ꝓpōis; sed pars sufficienter ꝯstituta ꝓ hac ꝓcise ꝓpōsitō totū ꝓponere; ut patet ꝯ anima rationalis, quę essentialiter ē pars hōis antecedenter ad illius actualē ꝓpōnē; ꝯ 2° vt vox sit tertium sufficit posse ꝓponere ꝓpōs, et nō requiritur q illa actualiter ꝓponat.

Ad hoc argumentum ꝯ

a solu

assilly 2ª nore respondet Dcedo maiore et distinguendo minore: pars sufficienter ytelligit Substituta phe q possit Ponere, prime, et sufficit 2 cedo minore, 2 remot, et radicaliter nego minore, ad phaone ydiua, dico aiam sep ee partz entis naalis, q. sep seruat rame formę etiã anter ad entis naalis substitutum: et nego 2 seq. 2 nq vox appoe exhaeta, necessarie, necessarię seruat rame, et sic retinet paritas.

Caput 4ª de Diuisionibz tri ydni

Trag 1ª sui, et ymediata diuisione diuidit ydubiectz, et predicatz; et hęc ē diuisio generis in species ut in partes subiectiuas: nam sicut in quolibet Composito physico datur tantz duę partes essentiales nempe maa et forma vt Stat in homine corpore, et anima Stantz. ita in ppoe, quę ē Compositz loco datur tantz duę p.tes essentiales, subiectz scilicet q se habet ut maa, et predicatz, q se habet ut forma: Inde sicut pars ista essentialis diuidit ut in partes subiectiuas in maa, et formam ita trag qui ē pars loca in subiectz, et predicatz debet diuidi, ac inde subiectz et predicatz sic possunt essentialiter definiri, subiectz ē trag, de quo dicit predicatz. Predicatz ē trag, qua dicit de subiecto.

Deinde trag exp.te materię remote diuidit in meles, vocalz, et scriptz, et hęc ē diuisio accidentis in subiecta faciens, huic sensui, trag bi, L, potest reperiri in achbz initio, L. in vocibz, L, scripturis. Mentis ę. ē signum extremum ppris mentis. Vocalis ē signum extremum ppris vocalis, et scripti ppris scriptz.

Trag meles, qui Deceptz meles appellatr diuidit in ultimum, et nultimum. 1.us ē ille qui habemus dere significata p signum inuentum, l. quorz; et dicit ultimum q.a ibi sistit intz. 2. qui de pio signo inuentum, aut de ipsa vocabulo nemo et appellatr nultimum q.a ibi nequiescit intz.

Rursz trag meles partitr in Deceptz ystitibz et abstractibz. ystitibz ē Deceptz rei spectis localiter. abstractibz ē Deceptz rei abstractis = in sup trag meles in Deceptz directz, et reflexz, diuidit 1.mo ē quo directe attingitur res, l. obiectz. 2. ē cognoscitiuis in cadz potentia; ut cz quis cognoscit se cognouisse.

Caput 5 de diuisione
Vocalis

Trg Vocalis diuidit tr̃ sui diuisione ī cathegorematicu, et ī syncathegorematicu. 1º ē qui significat aliquid per ī accogdet abalis vt hoō leo ttā. 2um ē qui solū aliqualiter significat ut nullū, aliquis, velociter. Vnde cathegorematicū dicit posse ee subiectū, p̄dicatū ī tegru; nō u syncathegorematicū, qui gotrg ē ons dispositi, qug trg. ut signa tebgimo.

Deinde trg Vocalis cathegorematicū partit ī Oplexu, et ī Oplexu. ī Oplexū ē cuius nullapars separata significat ut hoō. Oplexū ē cuius partes separate significant tanta significatōe totiꝰ vt hoō albus; exclusione colligit debere excludi a ratione tri Oplexi trg, cuius partes nō habent significatōe totiꝰ, vt Deus, sacerdos, et alia huiusmodi.

Trg ī Oplexū ē triplex, alig Vniuocū, qui plura significat ī aliqua vna ratōne omnino Quenientia vt hoō, alterū = alig Equiuocū, qui significat plura et sibi Voce Quenientia ī re omnino disconuenientia, ut Canis respectu celestis, latrabilis, et marini. Alig ē analogū, qui significat plura partiꝰ Quenientia, et partiꝰ disconuenientia ut Nero, qui significat Neronē, et hominē studiosū.

Aduertēdū ī analogis et Equiuocis q̄ si eis trs addat aliqua parta, qua determinetr aduenū siuorū significatorū quilibet illorū, potest fieri Vniuocū; vt si Canī addat latrabilis fit Vniuocū, et si hoī, qui analogice dicit de uero et picto addat Verus fit ēha Vniuocū.

Vltrīo trg cathegorematicū diuidit ī Vnū et singularē. 1. ē qui significat pl̄a diuisi vt hoō, qui significat hunc et illū hoē. 2dē qui significat unū tantū, vt Petrg, et iste trg singularis quadrupliciter sumit, alig enī ē determinatū, qui vnū determinate significat vt Sortes, alig demonstratiuū qui signo demonstratiuo affixit, ut hic hoō, alig ex suppōne, q̄ qui licet ex se plura posset significare, facta tm aliqua suppōne vnū tantū significat ut filiꝰ Virginis significat Xpm. denīq alig ē Vagū, qui vnū significat, s. non determinat sue s. illud vt quida hoō.

Ubi tag singularis partitur ꝫ singulare collectiuu, et nō collectiuu. Singulare collectiuū ē qui vnicā rē determinate significat, collectiuū exppentibus ut stella, qui una tanta significat cuitatē exppcuibꝫ colecta. Non collectiuū ē, qui entitatē syllicē, et nō collectē significat ut Petrꝰ

Nota dis

crimē q̄ reperit inter tāꝫ Dñs et singulare collectiuū; na ubi nō potest ꝑdicari deppe diuisiue, etiā subiecta decollectione pfuaꝫ; at uō Dñs ita significat ꝑpe, ut de quo cuq̄ diuisiue possit ꝑdicari, Ut homo, quia significat ꝑpe hominē, ut possit diuisiue de Petro et Paulo ꝑdicari

Hinc tag

Dñs subdiuidit ꝫ transcendꝫ et nō transcendꝫ. illud, qui de oibꝫ rebꝰ entibꝫ existentibꝫ, et possibilibꝫ potest ꝑdicari, et cuꝫ ultimas diferentias penetrat, ut res, ens, unuꝫ, bonū, aliquid, unū, quę omnia ꝑdicata tāngit ꝫ hac dictione Rebau. Iste Dñs nigat nō transcendꝫ talis ē, qui de aligenibꝫ ꝑdicat, et cuꝫ diferentias nō penetrat ut ars, homo,

Vlterius tag categorematicē ꝫ Dexitꝫ et abstractꝫ. Dexitꝫ ē qui significat forma ꝫ subiecto. L. supposito, ut albꝫ, q̄ significat albedinem Inistando pariet, et homo, qui significat humanitatē ꝫ supposito. abstractus ē qui solā forma significat ut humanitas albedo,

Vbi tag Catgorematicꝫ

diuidit ꝫ absolutꝫ et Connotatiuū. absolutꝫ ē, qui significat ꝑmodū ēse stantis id ē ad modū substantię, siue nō sit sine nō sit substantia, ut homo albedo. Connotatiuū ē qui significat ꝑmodū alterius adiacentis siue ut substantia ut rationale, siue sit accidens ut albꝫ et rationabile, ē q̄ ꝫ tāꝫ solū ad modū significandi, et non ad rē significatā debet attendi.

Aduertēdū

ꝑ Dexitꝫ nō ꝫ equiuocationē fallaris de Connotatiuis ee Dexitꝫ; q̄ Connotatiuū significat forma, ut Ꝑpositꝫ cū subiecto q̄ requirit ad rationē sui Dexitꝫ: Nō dū de Dexitꝫ ee Connotatiuū, ut patet ꝫ homo tāꝫ homo qui ē tāꝫ Dexitꝫ cū significet humanitatē Ꝑpositꝫ cū supposito, et nō ē tāꝫ Connotatiuū q̄ nō significat forma ꝑmodū alterius adiacentis.

Similiter de abstractis

ee absolutꝫ nō uō ee Dꝰ, q̄ abstractꝫ dicit forma ꝑmodū ēse stantis separatē tm a subiecto; absolutꝫ uō dicit forma ꝑmodū ēse stantis secundū se absolute q̄ forma sit. L. nō sit separata a subiecto

ỹ sup tro diuidi solet ỹ tro finity et ỹ finity. infinity ẽ qui negatione affert ut nõ boo. finity appellat, qui negatione caret ut boo.

Et obserua differentiã negationis, cũ ẽ duplex, negans vnã ỹ finitam, alia infinitam. Infinitam ẽ illa, cũ negatio ponit sermonem destruit, et ppõ ẽ redit negatiua vnita ꝺ negatiue, negãs ẽ ꝺ negatiuã tm nãc, et quãdoq; ponit sermonem destruit et ẽ ꝺ oppositã predicti ỹ finita ẽ qui negat et destruit tm cui adiungitur ỹ finita sapiẽs nõ boo, ubi posita nõ destruit negationis hominis a boõ q̃ eo q̃ sapiãs cui adiungitur transfert subiecto alii tribuat.

Sed ut cognoscas q.do sumitur negantes q.do ue ỹ finitantes nota q̃ negãs affert tm reddit illu ỹ finity. Sucus affert copulã vt dicit ppõ negatiuã: ista tm̃ dicitur Si ỹ negatione sequamur ne admittenda nã hec tm finita addit affectionẽ sup affectionẽ tm̃ cathegorici ut sic nec hoc ỹ finity habet tm̃ hõi cũ nõ significet aliquid determinatũ nec tamen nominis participet, q̃ tm̃ ẽ necessariũ ad tm̃ logici.

Deinde diuidit tm̃ ut sic ỹ tm̃ 1.e et 2.e intentionis. tm̃ 1.e intionis ẽ qui significat rem ffectam, hoc q̃ habet ap.te rei ut boo et equs. tm̃ uo 2.e intõis ẽ qui significat q̃ affectam, id q̃ habet ex ordinatione into, ut genus, species, et similia.

Sed tm̃ ỹ tertio ꝺparentur alii ss ỹstincte seu ꝺparati, alii uo ss ỹstincti 1.o generis ss illi, quorũ nullus nec alius ỹsert nec illi repugnat ut animal, et homo. 2.o uo generis ss illi, quorũ ung alteri inserit. Vt boo, et tal, 1, illi repugnat ut boo et sapiãs. tm̃ autẽ ubi ỹ duplicem ss differentiã, alii ss ỹstincte sequãla, et ꝺcomitanter adiunctã sequuntur, ut ẽ boo, q̃ risibilis, et cõ ẽ risibilis, q̃ ẽ boo. alii ss ỹstincte ꝺpugnantia, qui quidẽ abeode expelunt subiecto, l. supponto ut albũ, et nigrũ.

Et cũ oppositio sit ỹ quadruplici differentiã ut postea ꝺcendit ꝺdicti tm̃ quadrupliciter opponunt. alii enim ꝺtrarie ut calor et frigꝰ, alii ꝺa ꝺdictorie ut boo et nõ boo, alii priuatiue ut videns, et cecꝰ alii demũ ~~priuatiue~~ relatiue ut pater, et filius.

Caput 6. de Nomine

Nomē ut sic definit̄ ꝙ hoc ꝙ ut signū adplacitū significās
sine tēpore ꝛ complexū finitū et rectū. ā parte signū ponit̄ loco generis
pillā. Ing̃ ꝺunit nomē cū ꝝbo, et Verbo. Ly adplacitū ponit̄ loco differē
tię ad excludēdas voces naāliter significantes ut interiectionis, rug et tt.a
ꝙ paulā sunt cū tēpore distinguit nomē a Verbo, ꝙ cū tēpore significat Ly ꝛcom
plexū ponit̄ ut distinguat̄ abbreviatione, et alia ꝺpluro, ꝙ ly finitū exclu
ditꝝ nomē infinitū, ut̄ homo, nō lapis, ꝙ ly rectū excludit̄ casꝰ obliquꝰ
eiꝺē nominis ꝙ. nō ē nomē sed casꝰ nominis.

Caput ꝛ de Verbo

Verbū ut sic ē signū adplacitū significans cū tempore ꝛ ꝺple
xū finitū, et rectū, ē ꝙ. notaceum, quę ꝺ alterō ꝓꝺicat̄. Ia ex ex
plicatione ꝺfinitionis nominis scitū quid sit cē signū adplacitū ꝛ comple
xū finitū et rectū. ꝓparta cū tēpore ꝛ ꝺfinitione posita ē ꝺ secundō
ꝛ qua animine, ꝙ sicut tēpore utū, indutis, significat, vestit.

Et ꝺbicuua ꝓ
tellectā huiꝰ partę cē ꝺuersū significare tēpꝰ, ꝺnotare tēpꝰ, et sig
nificare cū tēpore, nā illud significat tempꝰ, ꝙ ē ꝓpositū ad significā
tēpꝰ, ut anꝰ, ꝺies, tt.a; ꝺnotare tēpꝰ ē significare aliquid ꝓ se ens, et
cōcurrens aliquid tēpꝰ ut prandiū, cena, tt.a quę consuetuꝺinē facti
ꝛ tēpore ꝺterminatū significant, ꝺenig̃ significare cū tēpore ē significa
re aliquā actionē ꝛ passionē ut vinco, ꝺlego, ly nota eorū, quę ꝺ alte
ro ꝙ ꝺicat̄ ponit̄ ut ꝺistinguat̄ a pcursu, ꝙ licet significet cū tēp
pore, nunquā tñ ē nota ꝙ, seu exturmonū vinū. ꝙ

ꝺ obiectō, ꝛ ꝓpositionib9
ꝛqq ꝙ ꝺicat̄ ē ꝺ essentiā subiecti ut ꝺicit ꝛ ꝓpositionib9, quę ꝛ ꝙ ponunt
in ꝺfinitiō appellat̄, qualis ē ista, homō ē ali ꝙ ē ꝺ ꝙ, Verbū ē nō sig
nificat cū tempore; ultiꝰ ꝙ cū ꝙ ponit̄ illa sit necessaria absolutē ad tēpo
re ꝺbitat̄ ꝙ ꝓparta cū tēpore malepositū ꝛ ꝺ ꝺfinitione.

Respondeō Dicendō anꝰ
nō significat cū tēpore quatū ad hoc significatū, Dicendō anꝰ quātū ad modū
significandi negō anꝰ et cadit ꝺistinctione adhibita ad ꝙbaciones ꝛ ꝺicitur
negō Dsequ.r ꝙ ista ꝛ ꝓpositionib9 necessariis ea quę ꝺ ē extrinsecā et ꝺpen
ꝺentiā ad tēpore significat̄ ratione Verbi ꝓ modū actionis seu fluxus ꝙ
sunt ut Verbum ꝛ hic et silebō ꝓpositionib9 sequę essentiā Verbiꝰ ꝙ. ut
ia ꝺixi ꝺebet ꝓtius ꝺebemꝰ attendere ad modū significandi, quā adꝰ

significatū

14

Caput 8 de Suppositatibus

Tabula

Postqua essentiq tri cuiq3 diuisiones explicatum, necessariq ordo postulat, ut de illis ppositabus sit sermo, et q, iteritas l3 sibi arrogat hoc, suppositio, circa l3 aca, de illa. Sic3 definit. Suppositio é acceptio tri pro aliquo, de quo Veré predicat iusta exigentiq altariq. quq quidq definitio optimaé, nq acceptio pro aliquo de quo Verificatur loco generis ponit, iquo Omnia cuq nomine, aqua q altaria differat partes, nq suppositio solq dati iusta exigentiq copulq ut stat ihac oppositio Ante Xpm é al bq, quq 23 de subiecto non suppongit cuq non sit Ante Xpm.

Relicta diuisione suppositionis imaalq et sorlq, q. maalis suppositio ppriq nó é talis cui solq sit acceptio tri pro eo ut ihac Blictiri é Vox, et ad suppositionem requiratr q dicat ordinq ad aliud, ut manifestat parta illa definitionis pro aliquo. sortis de qua scripsi agit loqq é acceptio tri pro suo ppriq significato. ut ihac oppositio, leo é an, vbi sq leo q[uo]ne vero suppo nit.

Hec q[uo] suppositio sortis diuiditr i suppositionem ex parte formq, et suppositionem ex p[te] materiq, quq diuisio solq potuit haberi loco, i tabulis dnis tabiis et Veritis, nó ui i abstrahit, et rao é, q. Vetus, et dnotatiua duplicis gaudent significato, nuncupatiuo, et subiecto, l, suppositio, abstracta ui solq habent unq significatq. Suppositio q[uo] ex p[te] formq é acceptio tri pro suo significato sortis, ut ihac oppositio albus é de genere qualitatis, vbi sq albus supponit pro albedine, et in subiecto. Suppositio ex p[te] materiaq é acceptio tri pro suo significato materiali, ut ihac albus currit ubi sq albus, nó pro albedine, sic de reliquis abbendinq habentq supponit.

Deinde suppo sortis diuiditr i suppo ppria et impropriam. a é acceptio tri pro re, qua ppriq significat ut ihac, homo é an. 2a é acceptio tri pro re qua impropriq significat ut ihac, Vicit leo de tribus dabus, vbi leo accipitr pro Xpo.

Subdiuiditr suppo ppria i sup plus et ordinatq. sup plus é acceptio tri pro toto, et immediato significato et hec supposo dati q. subiecti ppriq é tri 1e ipsissimq et sp dicatq, é tri 2e ut in dicit é ihac ppria homo é species, vbi sq homo

Solq

Sobly suppont ꝑ naa humana in u° ꝙ ydiuiduis. Personalis ē acceptio tñ pro significato tñ, ymediato quay mediato Vt boo ē act. ubi ly boo suppont ymediate ꝑ naa humana, et mediate ꝙ ydiuiduis.

Vltrio suppoo partim ꝙ essentiale, et accidentaly essentialis ē acceptio tñ pro sillo significato q.do essentialiter ei Deunit ꝙ dicaty p̄sumendo actu Vt cy dicimo, boo ē act, ubi ly boo suppont pro Deo ꝙ est eterno et futuro. Accidentalis ē acceptio tñ pro suo significato q.do accidentaliter et ꝙ tempore certo et determinato iuxta exigentiā copule ei Deunit ꝙ dicaty ut cy dico boo curuit ly boo suppont accidentaliter ꝙ aliquo y diuiduo naturaꝙ humanaꝙ existēs apparenti.

Rursꝰ suppoo alia ē ꝑticularis quę ē acceptio tñ singularis pro singulari ut Petro legit, nic boo curuit, alia ē Vnis, ēꝙ acceptio tñ Vnis ꝙ suis ꝙ tionibo.

Et hęc suppoo Vnis ē multiplex ꝙ alia ē distributiua, et ē acceptio tñ ꝑ omnibo suis significatis seorsi, et copulative sumptis, ut boo ē act, Vbi ly boo suppont pro omnibo hominibo suis seorsi, suis copulatiue sumptis. Alia appellatiua determinata, et ē acceptio tñ ꝙ oibo suis significatis seorsi, de singulis sumptis ut q.do dicitr, aliquis boo ē albo, ly boo suppont pro oibo hominibo sub distributione taliter ut de hoc .l. illo boo ē possit ꝙ boo verificari.

3.a dicitr copulatiua seu collectiua, et ē acceptio tñ ꝙ oibo suis significatis simul et collectiue sumptis ut q.do dicimꝰ hoc apostoli ꝓpter sūt duodecim. 4.a denig appellatiua Vnisa ē q acceptio tñ ꝙ oibo suis significatis ꝙ determinate et Vnise ut q.do dicimꝰ oculo ē necessariꝰ ad videndu, ubi ly oculo suppont Vnise q.a determinat quemq oculo requiratr ad videndu.

Vltrio suppoo distributiua etiā ē quadruplex. 1.a Opleta et ē acceptio tñ ꝑ sobly ꝙ oibo ꝙ specieb; 2.da etiā ꝑ oibo ꝙ diuiduis illarū Vt ꝙ hac ꝓpoe, oe ab ē uiuens ꝙ quā ꝑ solu de hoc, ꝙ illo ab Vere ꝓdicatr q est uiuens. 3.a etiā de hoc l. illo boē. 4.a dicitr ꝙ completa et ē acceptio tñ ꝙ oibo ꝙ speciebo ꝑ tm ꝙ oibo ꝙ diuiduis, ut cy dicitr, oe ab sunt ꝙ arca Noē, ubi ab

Suppo

Supponit distributiue p̃ generibꝫ singulorꝫ et sexꝫ ẽ ꝙ exoribꝫ
aliis speciebꝫ aliꝫ ad fuit ꝫ arca Noe.
eptiuꝰ ꝙ oribꝫ suis significatis. 3ª dicit absoluta ẽt ẽ ac
absolute et sine aliqua restrictione.
4ª denꝫ acommoda dominabꝰ et ẽ acceptiuꝰ Dñs. ꝙ confessoribꝫ
ꝙꝝ Dñe Deuit, vt ꝯ dicitꝰ, oes ꝫ dñi peccauerunt ubi
ffly oes solu supponit p̃ hominibꝫ, qui sũ capaces, ut dicitꝰ
Verificetꝰ p̃ dicta ꝓpõ, nisi tm̃ p̃ oribꝫ sine exceptione ꝯ Beata
Virgo Maria ab omni labe sit ꝫmunis.

Caput 9 de Ampliatione Restrictione alienatione, Dñi mutatione

Ampliatio, quę ẽ altera trium ẽtra ꝓpõs ꝓprietas sic definitꝰ.
ẽ extensio trii aminoꝝ ad maiorꝝ Suppõs, ut ꝫ hac ꝓpõe, Petrꝰ
erit sapiens, ꝫ qua ꝯ Petrꝰ, qui ratione copulę solu supponit p̃ tẽpõ
re futuro ratione tm̃ ampliationis extenditꝰ ad ꝙscens et futurꝝ et
facit hanc sensꝝ, Petrꝰ quię, s. erit, erit sapiens = et aduerte
ꝙ hęc ampliatio dupliciter accidit ꝛa, potuit ee ratione tẽpoꝝ, ꝫ ra
tione tẽpoꝝ, et suppositoꝝ simul. 1ª accidit ꝙ, do se extendit ad
oes tẽporis differentias, quę apud logicos dicũtur quię, scilicet p̃sentis, ꝓteriti
et futuri, possibile, et imaginarii, Vt ꝯ dicimꝰ Auarꝰ expetit
pecunias, quę ꝓpõ redit huic sensꝝ, Auarꝰ expetit pecunias p̃sentes,
ꝓteritas futuras, possibiles, et imaginarias. 2ª accidit ꝙ do nõ solu
se extendit ad tẽporis differentias s. etiã ad plura subiecta, ut ꝫ
hac ꝓpõe, Iusti ꝫ ꝓpetuꝝ uiuent.

Restrictio ẽ coartatio trii a
maiorꝝ ad minorꝝ Suppõs et dicit quatuor modis scilicet, ꝙ
p̃ additionẽ trii Comparatiui Vt boõ albꝰ disputat, ꝙ p̃ additionẽ Superla
tiui ꝫ strictionis, ut ab boõ cucurrit, ꝙ, p̃ additionẽ Vocatiui grammatici ut
alio qui tu a et denꝫ p̃ additionẽ casꝰ obliqui, ut regula sancti
Nicolai ẽ Cõfessoꝝ.

Alienatio ẽ translatio trii a ꝓpria ad ꝫpria, Sigñ
ficatiõs ut ꝙ. do agnꝰ, leo, Vitis, et alia tranſeunt ad significa dig
nitatis = Denꝫ Diminutio ẽ distractio trii a buniuersali, ad par
ticu

ꝑtlarꝫ sigñficarꝫ ut cꝫ dicim̃ Chꝰ ẽ albꝰ 2ꝰ dꝫ ens.

Caput 20 de Appellone

Appellão quatenꝫ ad dialectꝫ statutꝫ ꝓtinet et ut distinta a gramatical̃i ꝑia hꝫ ide ẽ ac nominare seu nomꝫ ꝓponere, sic definitꝫ, ẽ aplicão significati forlis unio tri ad significatꝫ alterio. ex qua definone ꝫ sextꝫ q duplex tꝫ reperiri debet ꝫ qualibet appellatione, una appellas, appellatꝫ alter appellas. Sꝫ ꝑ debet el Instatiuꝫ ut possit significatꝫ illiꝰ forle aplicari alteri; ꝑia sic̃ absolutꝫ nꝰ potuit applicari cꝫ significet ꝓnom ꝓsentialis. Tꝫ appellatꝫ alig.do ẽ tꝫ Instatiuꝫ, alig.do absolutꝫ. Septm ẽ Dexetꝫ, qui duplex habet significatꝫ, maalle scilicet, et forle.

Hꝫ oritꝫ q appellão sit Duplex, alia forlis, maalis alia, formalis ẽ applicão significati forlis tri appellatis supª significatꝫ forle tri appellati, ut ꝫ hac Petꝫ ẽ magnꝰ musicꝰ, vbi Maenitudo nꝰ applicat Petro raone ꝯporis sꝰ raone musicę. Maalis ẽ aplicão significati forlis tri appellatis supª significatꝫ maalle tri appellati, Vt cꝫ dicim̃. Petꝫ Logꝫ ẽ magnꝰ, vbi ly magnꝰ applicat Petro nꝰ raone logice sꝰ raone ꝯporis

Hꝫ de appellão diuidit ꝫ realꝫ et raonis. Ia datꝫ q.do tꝫ applicatꝫ significat aliqud rele ut cꝫ dicim̃ bꝰ ẽ albꝰ, 2ª datꝫ q tꝫ aplicatꝫ ẽ raonis, ut cꝫ dicim̃ at ẽ genꝫ. Et aduerte q tꝫ 2ꝰ intentionis sꝫ ꝑ aplicat suꝫ significatꝫ forle supª significatꝫ ꝫmediatꝫ tri cui adiꝫgitꝫ Vt cꝫ dicim̃ bꝰ ẽ species, ly species aplicat suꝫ significatꝫ forle supª significatꝫ ꝫmediatꝫ bis.

Et ut ꝺza, quę de appellatione dictꝫ tr clarę capias aduerte q sꝫ ꝑ ꝓpoe exptꝫ subiecti ponatꝫ Dexetꝫ, et exptꝫ ꝑdicatiꝫ tꝫ Instatiuꝫ, Instatiuꝫ appellat supª male subiecti ut ꝫ hac ꝓpoe, Petꝫ ẽ albꝰ, ꝫ quo sꝫ su ẽ falsa hꝫ ꝓpoo, Petꝫ ẽ factꝫ q. appellat supª suppositꝫ, cui ꝑti refugnat. Siu exptꝫ subiecti collocatꝫ tꝫ Dexetꝫ, ẽ constatiuꝫ, et exptꝫ ꝑdicatiꝫ tꝫ

Instatiuꝫ

Dnotatiuŋ hyc ꝑdicatŋ aplicata nomini, seutro dicto ——
——ut ꝫ hac Petrŋ loeꝫ ē magnŋ. Siñ expte subiectiñ no
my sit dictŋ, et expte ꝑdicati ut duplex Dnotatiuŋ hyc
unŋ aplicatr alteri, ut ꝫ hac Joannes ē Nicolo eꝫ magnŋ.

Notadeyde
q sinomina numeralia, ut Duo, ℔, tres, et alia huiꝰmodi ad
huiꝰgatr tno, seunomini substatiuo appellat supª significatŋ
forte et male ipsiꝰ, et ideo multiplicat utruꝰq, ut ꝫ hac eppo e duo
egui cauxit, ly duo appellat supª significatŋ forte q ē equinoctiº
et supª significatŋ male, q ē suppositŋ ꝫ quo sequit hyppthica ē
hec eppo ꝫ divinis ss tres Dij, qª ide ē accidere ss tria sup
posita tripliciꝫ habentia deitatē.

Siñ hec nomina numeralia ad recti
uo tno adiuncta significant male taꝫ multiplicat qª supª illud appellat
vt si dicas, Video duo alba, quę eppo facit hyc sylly Video duo sub
iecta albedini habentia, quę eppo vera euadent etia hyppothetice cadę
albedo esset ꝫ duobꝰ subiectis, et hac de causa hec ē vera indui
vis ss tres sapientes tres etiam, qª licet hec nomina ꝫ tres sint substati
ua tñ ex modo dicendi ut Dnotatiua ꝫ intelliguntŋ.

ꝫ calce capitis ꝑ
modo arguendi nota q si variatŋ appellatiuŋ Dseqª ē mala: tege autꝫ
q variatŋ qº fit tranſitŋ a significato forte ad male significatŋ,
quare cuiꝰ falsa ē hec Dseqª. Petrŋ fecit Chatedą, Chatuda ē ſ
nea ꝫ Petrŋ fecit legnŋ. Dat Catuda ꝫ male, hoc ē ꝫ 1ª eppo
supponit forliter et ꝫ minoꝛ, hoc ē ꝫ 2ª male supponit, qua
ꝫ ter Dseqª redditŋ defectuosa. Plura alia omitto, quę ex dictis
facilter cognosci possunt et qª passij curęŋ sanctr amodernis
ꝫgg si placuerit videre poterit, et hec de 1º libro

Finis
Laus Deo

Egimgia de tribꝫ Syllogismꝫ que ad 1ꝫ stringentiꝫ operatione dixi genda, agmgnue de propositionibꝫ ad 2ꝫ, et q.ª oro é gens ad ppos et mou, reigdi ut patea Stat. vdo illa ꝫ fronte huiꝫ libri obicimꝫ, quare sit.

Cap. 1ꝫ de oro

Definitio oris Dnitor tradita a DD. p hoc, q sit vox significativa ad placitu, cuiꝫ aliqua pars separata significat vt homo ab hoc, bene vticit et enuganter ipugnat quida Doctissimꝫ ex nostra familia. tꝫ, q ñ tꝫ Stat pars vocis ꝫ pposa é adterminatiu, ut sit explicatiu, et ippior ad oris, utile, definitiu, q.ª ad alio distinat, ñ vox sed voces debent ꝫ definitione apponi. tꝫ q.ª tota hec definitio adaptata tto Syllogismo, ut ex se Stat.

Nec solutio Sphistꝫ, ut ipe ait, satis facit; dicut enim oratio significare p modu totius, tꝫ vero Syllogismꝫ p modu partis: non satis facit, q nomina absq unione ñ faciunt sñficatiu totale, ut videre é ꝫ nalibꝫ ꝫ qq, de speciebus unione, ñ stat totꝫ etiaꝫ separates sint dtiguꝫ.

Quare aliter oratio definit se, oro é nominu unitorꝫ ppositio, ut Petrus é homo. Et explicat, ꝫ nominu ponitur quia ñ sufficit unu nomen, ꝫ ppositio, que passiue et ñ actiue debet sumpni ad oro sit ppositio media copula ex nominibꝫ resultans loco differentie, cui definitioni ut fidelis discipulꝫ libenter adhereo.

Audiatur q.ª oro ꝫ pfecta tꝫ et ꝫ pfectꝫ. ꝫ pfecta é que ñ generat p tactu sensu d animu auditus vel quit suspensu ut adrea Petrus Sogues, pfecta é que p tactu generat sensu, et animu a auditus quietu vel quit, ut si dicas Petrus é homo

Dein de oro p fecta subdiuidit ꝫ enuntiativa, et ñ enuntiativa, enuntiativa é que aliquid affirmat vel negat, et hec appellat enuntiatio seu ppositio, de qua ꝫ fra, suo loco. ñ enuntiativa é que nihil affirmat vel negat, et ubi ss oratores ꝫ peratiui modi, sub oro ñ enuntiativa. Restat tres species modi sciendi, na oratores inuenunt ꝫ hoc, que ñ enuntiative, ergo ꝫ eis ñ reperiatur veritas, i. falsitas, sed utilitatis hoc reperiatur sit.

Cap 2um de Modo Sciendi

Modus sciendi ē ordo ignoti manifestatiua. Ly ordo ponit
loco generis nam ipsa dunit cum alijs ordib⁹, que ñ sūt modi sci-
endi sicut ppōo, aqua differt a ceteras partes, cuius adequata diuiō
Saluati ẏ definiōe diuisiue, et argumētatiue, et rāo ē manifesta
ppa dequacuq; re solū ignorare possumo. L. 1. ethy, et hoc explicat
definio. L. partes, et has declarat diuo, L. ppriotates, quas de
monstrat argumētatiue;

Sd Da hoc diuisiue sic ẏ surgat. Hec
ppōo homo ē alb⁹ rationalis, etiā manifestat aliquid ignotū, ẏ nō bene
dicitur modus sciendi ẏ tres species scitiē= Respondet dicto ẏ do
ans, manifestat aliquid ignotū sub Deptu ppōis nego ans, sub
definitionis Deptu Secdo ans, et nego Dseq.ā nam ad ppōē solū ptī-
net enutiare vnū de alio ut patet a dictis unde ẏ parietem se
habet ẏ aliquid manifestet, sicut ad Deptū definitionis solū
ptinet explicare ñam rei, et sic aliq. unū de alio enutiat, hoc
ē ẏ parietem, etc. ẏc—

Caput 3um de 1a specie Modi Sciendi

Definitio, que ē 1a species modi sciendi sic definit ē
ordo explicans ñam rei, que ē duplex alia quid rei, quid nomi-
nis alia. quid rei explicat ñam rei, quid nominis ethimologiā
seu significatiuū nominis ẏ aliud clarius nomē explicat, ut si definio
albus ẏ hoc ẏ ē habens albedinē, ē definitio nominis, sicut dicto
albus ē dis ẏgatiuū unū ē definitio quid rei, explicat enī quid
sit res ipsa, 1a ut quid significat nomē.

Definitio quid rei ē
duplex essentialis una, et ē illa, que ñam rei ẏ partes essen-
tiales siue physicas, siue metaphisicas explicat. Altera
descriptiua, ē ẏ illa, que essentiā rei explicat ẏ ppriotates
obiectiue
uare debes aliquas regulas ut ignoscas an definio sit bona.
1a ē ẏ dicat genus, et differentia. 2a ẏ talis definitio nō
uenit alijs a definito. 3a ẏ definitio sit clarior seu de

finito

definito. 4ª grā sit sup abundans, nec diminuta, ex qua
nascitur definitus cyrcus definito cē duarticule.

Definitus, cuius
ptes, seu partes exphcant definitū etiā suas exponit definitus.
1ª ē, q definitus debet esse unus pre id ē una essentia, sicut ppr
essentias expheat nō ē unus definitus sed pluria, et ideo patris
qua aliquid definitur tria dā ē equivocatio, et plurio pluralitatis
est true unus qq definitus dicit ē. 2ª debet cē tā Dñis nō singu
laris quia de singularibus sicut nec definimus dā
tr, et licet singularitas ī Dni definiti possit true singularitas
ut qquidditas, et nāa qui dā summitr. 3ª debet cē species
Utenta subalterno genere, ut duplex decagō subordinato, uno
generico, diferentialis alio ctillo formatr. 4ª debet cē vnivocus,
equivoca enī ctente Arist ut talia forliter nequeunt definiri.

Cap 4ū de Diui
sione

Diuīo, quę ē 2ª species trāi serendi, ē oīo totis ī suas partes
distributus, ut si dicatr bos alia pars anima, alia pars corpo.
tria ī definite reperiuntr, res, quę diuidit, et hęc appellatr diuisa ī
partes ī quas diuidit, et membra diuidentia dicuntr definig oīo, quę
talis ptes diuidit, et nominatr diuisio. Quę ē duplex, alia quidrei,
quid nominis alia diuisio quid nominis ē oīo distributus nomen
ī varias significationes, ut si dicas canis significat latrę, significat si-
dus, et domesticu, at. Diuīo quidrei ē oīo distributus rei ī sua
as ptes.

Cyg. totis sit ī triplex differentia nāa aliud ē actuale, potis
tale aliud, et aliud accidentale, etiā diuisio quidrei ē triplex.
Diuīo actualis ē illa, qua totis diuidit ī suas ptes exqq actua
liter stat sue ptes sint physice, sive metaphisice, sive Logice
nec non ē genus de suis, sive ethnicogenere, non ē, diuisa de
suis. Diuisio potentialis ē diuisa totius uniuersalis ī ptes
subiectiuas, quā totis ī potentia dicitur vt at ī homini, et
leoni, inqq equaliter reperit, nā si diuisa ī equaliter ē ī paati
bo, analoga diuīo.

Diuīo accidentalis ē triplex, q^a L ē accidentis

un

accidentia, ut albus, aliud dulce aliud amarum, l' accidit in subiecta, ut albus, aliud ⁊ niue, in papiro aliud, l' denig' subiecti ⁊ accidentia ut hoc album, albus, albi niger.

Aduerte ad hoc quod diuisionis requirit.

1° q' membra diuisi dentia seorsum sumpta sint in femina diuiso Quoniam tm nec illud superent, nec excedat membra ipso. 2°. q' membra iterum realiter. l. praedicamenta distinguat.

Caput 6 de Argumentatione

Accedimus ig' ad argumentationem, cuius definitio hec est, est oratio explicans illationem unius exactis. tria ⁊ argumentatione reperiuntur 1um est illud ex quo aliud infertur, q' sit ens Solus oratio dicitur esse, sed sunt Duo, 1a maior 2a minor quorum nulla. 2um est illud q' ex antecedenti infertur. et dicitur Consequens. 3um est illatio, q' qua Consequens deducitur expressis seu antecedenti, et hec illatio Vocatur Consequentia quę sic denotatur ⁊ hac particula, g°. l. igitur,

Quę nota illationis est triplex, Additionalis, Causalis, et Rationalis ideo tame illig argumentationi etiam est triplex cui hec adiacet illationis illig Varietas. Additionalis argumentatio est illa in qua ⁊ forte Deus quia media particula, si. Vt. Si Sol lucet dies est, alia Causalis est illa in qua ponitur particula quia, vt cum dicimus Deus fecit mundum quia Voluit, alia est Rationis, et est in qua ponitur particula g°. l. igitur. Vt Petrus est rationis, g° risibilis.

Species huius Rationis illationis est quadruplex, Sillogismus, Enthimema, Exemplum, et inductio. Sillogismus est argumentatio tribus Constans propositionibus, quarum 1a maior 2a minor 3a Consequens appellantur. Enthimema est argumentatio Duabus Constans propositionibus quarum 1a antecedens, 2a Consequens dicitur. Exemplum est argumentatio, ⁊ qua ex aliquo particulari aliud particulare inferimus vt cum dicimus Deus peperit Petrum penitentiam agentem, g° et tibi parcet si penitentiam egeris. Inductio est argumentatio in qua expressis singularibus aliqua universalis sequitur ut hic Deus intelligit, et ille, et ille, et sic de reliquis g° omnis Deus intelligit.

Bona argumentationis sequutis accipe regulas. 1a ex antecedente sequitur Consequens. vera ex necessario necessarium. 4um exponibilis, possibilis ex impossibili

Digens

Cap 6 de ppoe

Ista gen. 2ª regula, q ex anti falso potest alig. ad seq. Ideq; uerū et exuero falsū ratione dispositionis p̄missarū. 3ª, ¿bona argumentatione deductio ¿ per sequit. ab bonis p.ts scloꝝ, ita ut stante qua ex p̄missis p̄cedit ¿ gulares deductio ¿gulare sit, ¿negatiua ē p̄missa etiā et deductio negatiua exit, et ratio ē q. p̄missę se habent ut causę subordinate, et defecto in causis subordinatis debitor ¿ sequit causa. Omitto alia uig ad 3ª libū.

Uelicta ꝑpoīs diffinitione, q̄ sit aggtiatiu ꝑhoc q̄ sit ad̄o hominē uig. S. falsum quia hic ponit ē descriptiua, q̄ essentialis ex unitas. S. falsitas subsequat ꝑmou, ꝓprietatis adpōs essētiā uel accīdis ista ¿ dis. Ista sit S. Petrus, ē ad̄o cuiuslibet uerus de alio. Iuditr tō ꝑpoo 3 ¿plicę seu categorica, et hypothetica, seu dispositiua. Categorica ē q̄ dicat subiectū copula et ꝑdicatū ut hęc ad̄o ē alb, et aduerte q subiectū istius ꝑpoīs alig. ad ē una dictio ¿ plexa, seu ¿plex ut ad̄o, aliquado plexa ut ad̄o albo, alig. ad etiā ¿ tegra ꝑpoo ut ad̄o, quia ē albo habet sapientia, q̄ robustat ad hoc ut hęc sit ¿plex ꝑpoo nā illa ¿ tegra ꝑpoo habet ratione subiecti, et ¿ copula ¿ plicatis et minus principalis nominatis cui unitas S. falsitas ꝑpoīs nō attribuitur ex b.ta S. ex 2ª copula. Hypothetica seu dispositiua ē q̄ dicat ex categoricis aliquali copulatis ut ego disputo, et cōmut uig. dicat

Categorica ꝑpoo partitur ¿ affirmatiua et negatiua, affirmatiua ē q̄ ꝑdicatū attribuit subiecto, ut hęc Petrus ē albus et correspondet inditio ¿ tio q̄ appellatur ꝑpoo negatiua ē q̄ ꝑdicatū removet a subiecto ut ad̄o nō ē lapis, et correspondet inditio q̄ dicit nō hominat.

Et ut alias categoricę ꝑpoīs diuisionem agnoscas scito q̄ aut ¿ quilibet ꝑmissa ꝑpositio regulariter quatuor recipiet mōda forma, quantitas, et qualitas sic sumpto ¿ ꝑpoē q̄ quodq; ꝑpositū ē cadet quatuor distinguit ¿ to. Forma ꝑpoīs ē unio, seu nexus ꝑdicati, et subiecti, mōda ē habitudo, q̄ ¿ terse separant subiectū a ꝑdicato, quantitas, ē magnitudo, qua omnis ꝑpoo dicit̄ universalis, ¿, pticularis, et dicunq; qualitas

Ella

é illa 2ª q̃ dicit ꝓpoc una, s. falsa,

Ca q̃ ꝓpoc sit triplex.
Maa usta trip[illegible] habitudo, qua potest habere ꝑdicatu, ac subiectu, scilicet naalis et é q. [illegible] dicatu, s. é
Hesetra subiecti. s. é ꝓpria illius pario, 2ª. Itzgens et é
q. ꝑdicatu, accidentaliter aduenit subiecto ut albedo pari
leti, 3ª appellata remota é q̃ q. ꝑdicatu subiecto repugnat
Itz crit
q̃ usta hac maᵉ multiplicitatᵉ dicendat ꝓpoc ẽ necessariᵉ Itz
gentᵉ et ẽ possibilᵉ. Necess. et q̃ taliter anexat ꝑdicatu é
subiecto, ut abillo separari nõ possit ut hoc é att. Itzgens é q
ꝑdicatu accidentaliter dicitᵉ de subiecto ut paries é albus. ꝓpri
libi tzdᵉ é q. ꝑdicatu repugnat subiecto ut hoc é lapis.
Itz de ꝓpoc
ratione quantitatis diuiditᵉ ẽ unuersalᵉ, partan, et ẽ definitᵉ ẽ V
nuersalis é cuiꝰ subiectu affectu signo uniuersali, ut omᵉ hoc
é att, Partans é, cuiꝰ subiectu signo partani affician ut aliqs
hoc é att ẽ definita é cuiꝰ subiectu é tzᵍ Dñs nullo signo af
fecto ut hoc é att.
Obseruandum, q̃ ad cognoscenda quantitatᵉ ꝓpoc
sic q̃ ad subiectu attendendu, é n. ad ꝑdicatu, unde si subiectu gerit
uniuersale ꝓpoc erit Vniuersalis, si partane erit ꝓpoc partans,
etiã si ꝑdicatu sit uniuerse, et ꝓ ad huiᵍ é q̃ subiectu habet
rationᵉ maᵉ respectu ꝑdicati; et quantitas aduenit rei ratione maᵉ
Vltimo
Ratione qualitatis diuiditᵉ ẽ una, et falsa. 1ª é q̃ enuntiat ut si
cut é ẽ. 2ª, q̃ ut aliter acé ẽ se enuntiat, Vndᵉ ortu habuit
illud Orᵉ ꝓloquiᵉ, abeo q̃ res é, hoc ꝓpoc dicitᵉ una falsa,
Resimone
Ypotetice, seu ꝓpositᵉ ꝓpoc ia dedimᵉ, restat nuᵉ diuisiones eius
assignare. Diuiditᵉ ẽ ẽ copulatiua, disiuctiua, dictionalis, Ca
tsalis et trata, Copulatiua é, q̃ habet duas ꝓpoc aliqua ratᵉ
one copulatas, ut cu dicimᵉ Petrᵒ ambulat et Ioannᵉ sedet,
Disiuntiua, é, q̃ habet ꝓpoc coniũctas parta disiunctiua Vt si di
cas, Petrus loquitᵉ, aut tacet.
Dictionalis é q̃ ingrit ꝓpoc

é illa 2ª q̃ dicit ꝓpoc una, s. falsa,

Cuj ꝙ ꝓpoc sit triplex.
Maa vsita trip[lex] habitudo, qua potest habere ꝑdicatu ac subiectu, scilicet maa lis et é q. ꝑdicatu. s. é
Hec pcha subiecti. s. é ꝓpria illius pacio, 2ª. Hygens et é
q. ꝑdicatu accidentaliter aduenit subiecto ut albedo pa-
ri[e]ti, 3ª appellata remota é q̃ q. ꝑdicatu subiecto repugnat

Hic crit

q̃ vsita hac maã multiplicitatẽ dicendũ ꝓpoc ꝙ necessariũ Ds
egtu, et ꝙ possibile. Necess. et q̃ taliter annexat ꝑdicatu &
subiecto, ut obillo separari nõ possit ut hoc é att. Hygens é q.
ꝑdicatu accidentaliter dicit de subiecto ut paries é albus. ꝙ possi
bile tm Ds é q. ꝑdicatu repugnat subiecto ut hoc é sapiẽ.

Ds de ꝓpoc

ratione quantitatis diuiditr ꝙ vniuersalẽ, partẽ, et ꝙ definitũ. V
niuersalis é cuiꝰ subiecto affigit signũ vniuersale; ut omnis hoc
é att, Partans é, cuiꝰ subiecto signũ partis affigit. Et aliquis
hoc é att. ꝙdefinita é cuiꝰ subiecto é tãꝫ Dns nullo signo af-
fecto ut hoc é att.

Obseruandũ tm, q ad cognoscẽdã quantitatẽ ꝓpoc
se q ad subiectu attendendũ é n ad ꝑdicatu, unde si subiectu gerit
vniuersale ꝓpoc erit Vniuersalis, si partale erit ꝓpoc partans,
etiã si ꝑdicatu sit uniuersale, et ratione huiꝰ é q. subiectu habet
rationẽ maã respectu ꝑdicati, et quantitas aduenit rei ratione maã

Vltimo

ratione qualitatis diuiditr ꝙ vera, et falsa. V. é q̃ enuntiat rẽ si
cut é ire. 2ª, q̃ rẽ aliter acé ꝙ se enuntiat, Vnde orãs habuit
illud Dñe ꝑloquiꝫ, abeo q̃ reꝰ é, Dñe ꝓpoc dicitr uera. s. falsa.

Definitio

ꝙ potestiue, seu ꝓpositꝫ ꝓpoc ita dicimꝫ, Veritatẽ diuisionis ei⁹
assignare. Diuiditr é ꝙ copulatiua, disiunctiua, dictionalis, ca
sualis, et relata. Copulatiua é, q̃ habet duas ꝓpoc aliqua dic
tione copulatas, ut cu dicimꝫ Petrꝰ ambulat et Ioãnes sedet.
Disiunctiua, é, q̃ habet ꝓpoc coniũctas parta disiunctiua Vt si di
cas, Petrus loquitr, aut tacet.

Dictionalis é q̃ ingrit ꝓpoc

ꝓ parla Sé, ut Sedeas Si tesaurū inuenisti da bobi Cetty.
Causalis ē, que ꝓpōes ingerit pactā quia, ut si dicas, q̄ bōo ē
risibilis ē ratiō. Ratis ꝓpō ē, que unit ꝓpōes mediā nota
illatiōis ⁊ ſ. ergo ut Sedeas, Petro ambulat ⁊ mouet.

Sō dicēs
ꝓpō Causalis et ratis et sex oēs, quas paulō ante enumerauī
ſtro potiꝰ ſſ argumētationes quia ꝓpōes q̄ unu ex alio infferunt
⁊ nō ſſ unū ex alio diuidentia ꝓpōes.

Respondet q̄ ego parlo dūtaxat Causales, et ratiōales ſſpliciter sicut nos illatiōis ſſpliciter etiā dſtinxit species argumētationis q̄ uō ibi etiā ibidē unit quidā mō ē
nūtiationis saltē uirtualiter ideo tales oēs secundū quid participāt
ratiōē ꝓpōis. Quod nō ē ſequentia, nā id, q̄ ſſpliciter ē ⁊ unū genere pōtest secundū quid ad aliud ptinere, cuius aliquale ratiō par
ticipat unde ex ꝓpō hypothetica nō sit ſſpliciter enūtiatio ſō
solū secundū quid q̄ una ꝓpō de alia nō ꝓdicat, ſō tāmen eas u
nit ibidē, q̄ē quādā umbra et similitudo enūtiationis,

ſtrinde
q̄ hec diuisio ꝓpōis ⁊ Categorica et hypothetica ſit analogiāna
logata, et nō generis ⁊ ſpecies ut aliqḡ placet. Sum q̄ philo
ſophus hec uerba diuisit ꝓpōnē ⁊ itaq̄ una ſ. enūtiatiua oro
āfirmās, de quo negās, ⁊ tertiū uō oēs Diuisione ſſ unū. Vbi
ſit unde ꝓpō Categorica ſſpliciter appellat una, hypothetica
una tāmtū Diuisione seu secundū quid = tū etiā q̄ enūciatiū, q̄
ē esse ꝓpōis solū ſſplicit̄ dicit, hypothetica uō secundū quid, q̄
ut iā dicēmus nec nō dicat una ꝓpō de alia ſō tāmtū unit ⁊ ter
se ꝓpōes Categoricas, q̄ talis diuisio ē analoga et nō generis ⁊ spe
ciēi ſſ=

Caput 7 de Oppositione

Explicatāq̄ essētia ꝓpōis tā ſō dni, quā ⁊ partiū, restat
ut illius ꝓprietates explicemus Quas Diuiter assignat Videlicet oppō
ē equipollētia, et diuisio, ⁊ ſequētibus de duabus ultimis erit ſermo
⁊ ſ. ſcti autē capite de oppositione cāpit dū, quā ⁊ ſō dni dſſinit ꝓpōnē q̄ sit
āfirmatiua, et negatiua eiusdē de eodē secundū idē, ut ⁊ his ꝓpōbus, Petro

studet

Petrꝰ hꝰ studet. Repugnatia q̃ ẽ ter hos ꝓpõs ap̃ax̃et oppoꝫ vocam⁹.

Ad quo nota aliquas ꝺ̃ditiõnes requiri ut dr̃ua oppõo ſ̃a ẽ, q̃ copula principalis j̃ una ꝓpõe ſit negativa, et affirmativa j̃ altra, q̃ explicatr̃ pillas partes, affirmão et negão. 2ª. q̃ambę ꝓpões ꝺ̃ſtẽt eãdẽ tẽs, q̃ explicatr̃ pillas partes, eiꝺẽ de eodẽ. 3ª. q̃ nt eadẽ ſuppõo apellatio restrictio, alienatio, et ꝺ̃minutio, q̃ ſignificatr̃ pilla pars, ſecundum ꝺ̃ctꝰ.

Hęc autẽ oppõo j̃ tres ꝺ̃uiditr̃ ſpecies, alia enim ẽ Dª dictoria, alia Jª ria, ſubDª ria q̃ alia. 1ª ꝺat̃. q̃. una ꝓpõo ẽ unuerſalis, et alia particularis, et hoc ẽ exp. tę eiꝰ, q̃ ſcha bet quasi maaliter, na ſi formaliꝫ ſummatr̃, ẽ illa, q̃ repugnat j̃ iuſtitate, et falſitate taliter q̃ duę Dª dictorię nequąq̃ poſſunt ee ſimul uere, aut falſę; ſ. ſcia ẽ uera, altera ẽ falſa, q̃ ybi hęc j̃ oi maa.

oppõo Jª ria ꝺat̃ q⁹ una et alia ꝓpõ ẽ unuerſalis, affirmativa una, negativa altera eiꝺẽ de eodẽ, ſit exẽplꝫ, omis hõo ẽ alb, nullꝰ hõo ẽ alb, ſtię ſic ꝺefinitr̃, q̃ repugnat j̃ iuſtitate, nõn j̃ falſitate na ꝓpões Jªriæ j̃ nulla maa poſſunt ee ſimul uere, bene tñ ſimul falſe j̃ maa Jªriæ j̃genti, v. g. omis hõo ẽ albꝰ, nullꝰ hõo ẽ albꝰ, ambę enim ſſi mul falſę.

Oppõo ſubJª ria ꝺ̃ſtatr̃ j̃ter duas ꝓpões parlares q̃ repugnt ſ̃falſitate, nõn j̃ iuſtitate ſi ſint j̃ maa Jªriæ, ut aliquis hõo ẽ albꝰ, aliquis hõs nõ ẽ albꝰ. q̃ ꝺra, ut ꝺ̃ctꝰ cognoſcas, ſequęs ap̃ponit̃ figura.

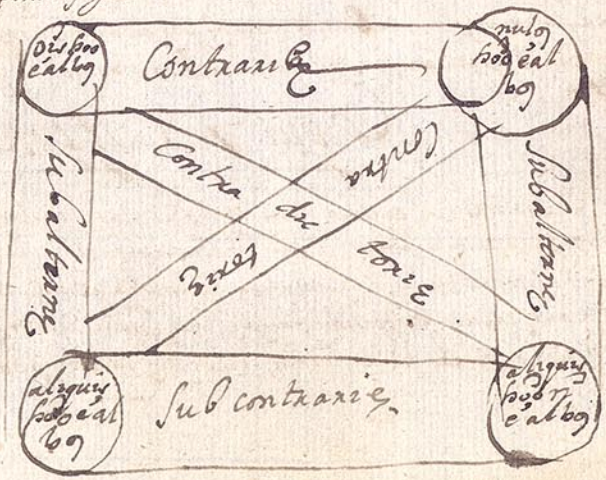

Pro coronide capitis aduerte rationem quare contradictoriae non possunt esse simul uerae, nec simul falsae in nulla materia, et cur contrariae possunt esse simul falsae in materia contingenti, non tamen simul uerae et denique cur subcontrariae possint esse simul uerae non tamen simul falsae. Quod contradictoriis haec est ratio quia si essent simul uerae, vel falsae sequeretur quod idem subiectum haberet et non haberet eandem perfectionem, quod est lumine naturae falsum et contra illud principium quodcumque est, uel non est, quodlibet est, uel non est.

Pro contrariis ratio est quia ut uniuersalis, v. g. omnis homo est albus sit uera etiam particularis sub illa contenta debet esse uera, et sic haec est uera, aliquis homo est albus; sed haec contradictorie opponitur huic, nullus homo est albus, quae etiam tunc esset uera ergo si ita esset uera, duae contradictoriae, scilicet, nullus homo est albus, et aliquis homo est albus essent simul uerae, quod est impossibile. et haec eadem est ratio de subcontrariis.

Praeter has oppositiones assignatur a DD. alia, quae subalterna nuncupatur ut ex apposita figura patet, quae improprie et per se non est oppositio, nisi solum secundum quid ratione quantitatis, et ratio est, quia una propositio ex subalternis non excludit aliam; sed potius illam infert ut constat in his, omnis homo est albus, aliquis homo est albus, Unde haec propositio non opponitur alteri; sed illam absque oppositione infert.

Caput 8 de Equipolentia propositionum

Equipolentia quae est 2a propositionis species, est eadem quaedam propositionum adversis signis permutatione, quae fuit inuenta ad obscuras propositiones in claro res resoluendas, ut propositiones oppositae equipollentes reddantur, quae sequenti carmine constricta est obseruanda.

Prae contradic: post contrariae: prae postque subalter-

Cuius sensus hic est ut propositio contradictoria reddatur equiualens suae contradictoriae debet praeponi negatio subiecto alterius illarum v. g. istae sunt contradictoriae, omnis homo est albus, aliquis homo non est albus, ergo praeposita negatione 1ae propositioni dicendo, non omnis homo est albus equiualebit 2ae aliquis homo non est albus; et si huic praeponatur negatio dicendo non aliquis homo non est albus equiualet huic omnis homo est albus, et

et

et hoc demonstrat parla, ꝓ 3ª dic.

parla, post 3ª dicta ꝓpoſ 3ª
xiaſ redi equipolletes poſt poſita negatiõe vni illaxij, sit exple
ij, ut hec ꝓpõ oĩs hõ ẽ alb9 equipolleat huic nullꝰ hõ
ẽ alb9, cui Itaxie opponit debet postponi negatio subiecto
illius, et sic dicẽdo, oĩs hõ nõ ẽ alb9 2dꝰ, valet ac dicere nul
lꝰ hõ ẽ alb9, et dicẽdo nullꝰ hõ nõ ẽ alb9 equivalet huic
oĩs hõ ẽ alb9.

3 ultimis verbis sequit ꝓpoſ 3ª subalter. Statutꝝ
regula ꝓ subalternis, que, ut ab omnibus equipolletes redatꝝ ẽ
necesse. Vtuna negatiõe subiecto ꝓposita postponatur alia. Ut
oĩs hõ ẽ alb9, sidicas nõ oĩs hõ nõ ẽ alb9 equivalet hui
alĩquis hõ ẽ alb9, et hec nõ alĩquis hõ nõ ẽ alb9, huic, sis hõ
ẽ alb9.

Sub Itaxijs nulla datur regula quia hec nõ possunt
fieri equipolletes etc, si ponatur, nõ postponatur negatio, ng sic
ponas negationꝝ redit ꝓpõ universalis et dsequeꝝ non e
quipollꝫ parlaxi, ut alĩquis hõ ẽ alb9, alĩquis hõ nõ ẽ
alb9, dicas, nõ alĩquis hõ nõ ẽ alb9, ẽ dꝫ nullꝰ, si post
ponas negatio subiecto ꝙ affirmativa redit forliter negativa
et nõ equipollꝫ vtsi huic affirmative, alĩquis hõ ẽ alb9 post
ponas negatio dicẽdo alĩquis hõ nõ ẽ alb9, redit negativa, et
demũ simplex negativa, postponatur negatio, vtilis erit repetitio de
eodẽ, alĩquis hõ nõ nõ ẽ alb9.

5. Ut cognoscas signa, ꝙ reducꝝ
ꝓpoſ equipolletes memorie mꝫda carmina sequentia

Ꝙ nõ oĩs, quidam, oĩs nõ, quasi nullꝰ.
Ꝙ nõ nullꝰ, quidam, nullꝰ nõ, valet oĩs.
Ꝙ nõ alĩquis, nullꝰ, nõ quidam, valet oĩs.
Ꝙ uterqꝫ nõ, neuter, neuter nõ, valet uterꝫ.
Ꝙ nõ alter, neuter, nõ alter nõ, ẽ uterꝫ.

Aput ꝙ de diversione
ꝓpoſ

Vltima ꝓpoꝝ ꝓpietas ē Duersio, et hoc modo definit ē trāsmutatō vnius extremi totalis ꝑ aliud extremū totale, ut sedeas quilz lapis ē hōo nullus hōo ē lapis ē que ẏstoriꝭ differentia. Sylex paccidys, et ꝑ 2ª positionē, Sylex dat 1º subiectū Duersitur ẏ ꝑdicatū et ꝑdicatū ẏ subiectū manēte eadē qualitate et qualitate vtrius ꝓpoꝝ, V.g. aliquis hōo ē alt Duertitur hoc modo, aliquod alt ē hōo.

Duersio paccidys ē 1º subiectū fit ꝑdicatū, et ꝑdicatū subiectū seruata qualitate et mutata qualitate ut sedeas omnis hōo ē alt, aliquod alt ē hōo. Duersio ꝑ 2ª positionē fit 1º mutatis trisinitis ẏ ẏsinitis, et 2ª seruatis qualitate, et qualitas V.g. omnis hōo ē alt, non alt ē nō hōo, et hęc ꝓpria Duersio ē siquidē nō mutatis; S. potiꝰ auferuntur extrema.

Et ut cognoscas quę ꝓpoes Duertantur Sylpliciter, quę paccidens, et quę ꝑ 2ª positionē Statuitur Carmina Seq.ª

℣ Sylpliciter fecit, Duertitur cuꝰ paccidente.
℣ At to ꝑ 2ª ne fit Duersio tota.

ẏ qq ut uides tres reperiuntur partes seu dictiones scilicet, fecit, cuꝰ, et Asto et ẏ his quatuor Vocales ẏ iuncte scilicet A, E, I, O, et ut scias quid quilibet litera harū significet Memoriæ Rhada Carminā Seq.ª

℣ A sexit, E, negat, I negat, O, Sz universaliter ambo.
℣ A serit, I, negat, O, Sz parliter ambo.

Exqq clare Dstat q litera A significat universalē affirmatiuā litera E universalē negatiuā; litera I parliter affirmatiuā litera O parliter negatiuā, Vnde litere E et I, quę reperiuntur ẏ 1ª dictione scilicet, fecit denotat universalē negatiuā et parliter affirmatiuā Duertendo ē ꝑ Sylpliciter Duersionē. et litere E, et A, reperte ẏ cuꝰ, ẏdicat universalē negatiuā, et affirmatiuā universalē posse Duerti ꝑ accidens et denig litere A et O, quę reperiuntur ẏ Asto, significat universalē affirmatiuā et parliter negatiuā Duerti posse ꝑ 2ª positionē.

30

hic solet agi de modalibꝫ exponentibꝫ, exclusiuis, reduplicatiuis, et specificatiuis; ſ. q.ª earu ꝫ scientia plurimu habet vſu nanis, et paru utilitatis, et q.ª alias maioꝛa non uocat ideo eas libꝫ ter omitto, si placet placet Vrbanꝫ sumulistę.

Liber 3.us Summularu

Ia nostꝛ ꝫ desiꝫ labor ad tertiꝫ intꝫ opezarę illustrada accedit, ut q.º intꝫ nostꝛ sutat debet ꝫ quo silogꝫ ꝺsutat scire, sit igitꝛ.

Cap. 1.us de 3a silogi

Silogꝫ ē ꝺro ꝫ qua, ꝙdatis, ꝙponit et ꝺcedit aliud quidꝑ alitas, quę ꝑcedit ex ꝑcess. ꝺsequit mediante illaꝝ nota. ꝺro ꝑdit loco generis, ſtertę, parti loco differętię. et aduertę q ꝑtla aliud ꝑponit ad demotandu q ꝺseq.ns saltꝫ quę ꝺsequit ꝑmou, ꝑmittęda debet ee distincta ab anti; idꝫ enim ex se ipso ꝫ sequi nequit, et parla q parla neces ꝺsequit, nota alia ꝺsequentię ꝺsequitis alia ꝺsequitię necessitas ꝺsequetis ē, quę ꝺsequit ratione mai ꝫ qua fit silogꝫ, ut sidicas, ꝺro homo ē rationalis Petꝛus ē homo q.º Petꝛus ē risibilis, quę ꝺseq.ª ꝫ sequit, et ē bona ratio mai, ꝺro tm ratione formę.

Necessitas ꝺseq.ę ē illa rationis ꝫ formaa exui formę si legistęę neces.º ꝫ sequit unꝫ ex alio taliter, q si ꝺcedat maioꝛ, et minoꝛ a fortiori, et neces.º ꝺseq.ª ꝺcedi debet ut patet ꝫ hoc syllogo ꝺro angelꝫ ē homo, Gabriel ē angelꝫ, q.º Gabriel ē homo, ꝫ quo ꝺseq.ª ē legitima ꝑmissis sceis, etiã si tenęat rationem mai

ex quo ꝺducꝫ quare ꝺcedit l, negatꝫ ꝺseq.ª, et ne quę distinguit, et ꝺsequs ꝑ distinguit. tm ꝺcedit, l, negatꝫ, ratio utriusꝫ ē q, ꝺseq.ª ꝺducit

ex

Exrecta formę dispositione ungua nr ē medius, et ideo necess.
est uerā, ł, falsa, et sē sepē predicta, ł negata, Iseq.ś autē deducitr
exmaa quę cū possit ee equiuoca etiā et Seq.s quę equiuocāo dis
tinctione ē auferenda.

Vt hoc daxij ītelligatr aduerte q; syllogo tres tatę debt
reperiri tri, ille, qui ī maiori et minori reperitr medius appellatr, ille autē qui
ī maiori cū medio sumitr dicitr maior extremitas, qui demū ī minori cū medio
ī qđ minor nominatr extremitas. Videt hoc Syllogo, omis homo ē ar Petrę homo
ē Petrę ē Al, ł hoc ē medius, al maior extremitas, et ł Petrę minor
extremitas hęc et illa scp ad Seq.m debet dereferi, nuquā tm maiori

Nota ad
texij q cū Syllogo qđa sit artefactę rationis sua mā sua forma qđ
redat, cū q duplex sit Syllogi mā remota una, quę nihil aliud ē quā
tū ex qā extrema Oponitr ppoo, et remote Syllogo, ītima alia, et
si ipsę omisę exqā extrema Ditat Syllogo, etiā forma ē duplex, ł a
bis correspondet figurę q nomę habet et definitr sic, ē capta dispo
sitio tertij 2m subiectionę, et predicationę, 2 omissis correspondet, et ap
pellatr modus cuius hęc ē definio, capta dupliciter ppoe, 2s affirma
tiuę, et negatiuę uniuersalitatę et particularitatę

aduerte dicendo q; sit
triplex dispoo tertij 2s subiectionę, ł, predicatę triplex etiā de
facto assignatr figura. q medius subicitr ī maiori et predicatr ī mi
nori datr 1a figura q. u ta ī maiori, qua ī minori predicatr datr 2a
figura q. do autē medius ē subiecta 1e et 2e omisę 3a datr figura
q totę sub hoc carmine Dinetr.

V Sub, P 1a, 2a bis P, 3a bis Sub.

Cuilibet ex
his tribus figuris diuersis Otinet modos esformandi Syllogos, dece, et nobę
numerate ī sequentibus carminibus.

V Barbara, Celarę, Darij, ferio, Baralipton
V Celantes, Dabitis, cfapesmo, frisesomorum
V Cesare, Camestres, festino, Baroco, Darapti
V felaptom, Disamis, Datisi, bocardo, ferison

Exqq nobq 1.ª ad 1.ª3 ptingt figurq, quatuor sequentes ad 2.ª3, et sex ultimi ad 3.ª3 et aduerte q quilibet dictio exa signatis Otinet tres Vocales, quarū quelibet sub signat ppō, siue affirmatiuq siue negatiuq siue vniuersalq siue particq iuxta dicta ī carmine, assent A, negat E, tt.ª Sicut ī aliqua dictione plures quq tres Vocales reperiūtur ut ī Fluus Somnus, et huiusmodi. Solq tres 1.ª E deseruiūt ad bonitatē Sylogī, reliquq u.ª ad Ornatū Carminis. =

Nota ulterius q Sylogi ī quatuor 1.ª moīs 1.ª figurq facti scilicet ī barbara Vsq ad ferio ī sluiue Ss Effecti q.ª directe Deludūt, quare ad illos debet reduci alij quīq 1.ª figurq, qui ī directe Deludūt. Deludere autē directe nihil aliud ē qua ī q Declusione maior extremitas Subiecti diminui extremitate, Cetera autē moī 2.ª et 3.ª figurq, licet directe Deludāt, etiā debēt reduci ad quatuor priores 1.ª figurq, q nō tā dare dispositiōs ī Subiectione, et Predicatione extremitatū, vt Declusio ab aliquo Diu fieri negari nō possit

Caput 1.ū de principijs

Principia qq nūtē totalis Silogistica Ss ī se nota et ad hęc reducūtē duci dicā, q deseruit ad ppōes affirmatiuas reducq hęc Seq quicquid vniuersaliter dicitē de aliquo debet etiā affirmari de eo ali Subdito Dicto, V.g. affirmatiue de nomine q sit A et etiā debet affirmari de Petro q sit B. Sub hoc nomine Animal. Aliud principiū q deseruit ppōnibq negatiuis ē, dici de nullo, cuius Seq ē quicquid negatiue de Subiecto debet negari de quocq Subdito Dicto, V.g. negatiue de hoc q sit Lapis, etiā de Petro debet negari.

His duobq principijs logalibq affia duo principia Metaphisica conuenīt predicē scilicet, quę ī eadē vni tertio ī eadē inuicē, et quę ī eadē vter se sibiq conuenīt dicto quoties abuno tertio, etiā et aliud dicto quoties abuno tertio. Ista primi principij ē, q.ª ex extremitatibus vtcūq tertio cuiusuis medij ī Sylogo ī terse etiā vtcūq tertio, q principiū etiā ppōnibq affirmatiuis deseruit Ista 2.ª principij ppōnibq negatiuis datur ē, q.ª Duo

vtcūq

2de.hrgatr ytersse, et unus earu distinguitur ab uno textu necesse
et etiã aliud ab uno textu distinguatur.

Exhis ig Stat, quę regulę oẽ
seruari debẽt ꝑ llaonis comitate, 1ª ẽ, exquinis praxibꝰ nihil
seqũtr exui llaonis, nõ enig valut, aliquis hoõ ẽ at, aliquis equus
ẽ al; 2º aliquis equus ẽ hoõ, potest tñ aliquiõ sequi vane mag ut
aliquod at ẽ substantia, aliquis hoõ ẽ at; 3º aliquis hoõ ẽ subs
tantia; 2ª exquinis negatiuis etiã nihil seqũtr, qª ex hoc
perse ꝑ aliqua duo distinguãtr aquod alterũ nõ seqũtr distinqui
autẽ identificari ytersse ꝓpter hoc hęc 2reg.ª nõ valut, nullꝰ hoõ ẽ
irrationalis, nullꝰ equus ẽ hoõ; 3º nullꝰ equus ẽ irrationalis. 3ª
Medius yvane medius nõ debẽt ponꝰ yconclusione. 4ª medius ipon
ne medius distribui debẽt ꝑ plete ꝑ altera saltꝰ ꝑmiscue.

Caput 3ꝰ. de Reductione ostensiua

Diximo quiꝫ modꝰ ultimꝰ 1ę figure concludere ꝑ diximꝰ
de liquorꝫ 2ª et 3ª sicut recte concludat qª nõ ita clare cernit
uit illaonis appellari ꝑfectus, debeꝫ reduci ad ꝑfectos nępe
ad quatuor priores 1ę figure.

Ut aũt scias quomõdo hęc reductio as
signua sit faciẽda nota q̃ ses modꝰ ponꝰ ꝑfecti, quiꝫ ꝑfecti ꝯcipiũt
aliqua littera exhis ꝯsonantibꝫ, B, C, D, F, et sic modꝰ ꝑ
fectꝰ qui ꝯcipit ꝑ B, vt Baralipton debet reduci ad Barba
ra, qui per C, ut Celarent, et Cesare ttª ad Celare et sic de
de aliquis.

Nota 2º q̃ ꝑter has litteras initiales reperiũtr ymõdo
ꝑfectis alię quatuor consonantes ymedio dictionis nępe S, P,
M. Exqꝰ S denotat ꝑpẽ significata ꝑ uocẽ ante ipsa
Buertẽ de cẽ ꝑsyncopen, P, vertẽ de ꝑ accidens, M denotat
trasmuta das ee ꝓmissas ita ut maior fiat minor, et eõ, et tẽ de, C,
denotat Modꝰ yquo ipsa reperiãtr nõ posse ꝑ ostensionẽ reduci sine
ꝓpositione vel Dę. Baroco, et Bocardo, et rialiꝫ. Sequitur
aspecie Carmitha

B Syncopat Venit Vult S, Pu ꝑacci
D M Vult trasponi, C F ꝓpositione duci

Ora exsplo elaritha sint sex. exsplos ytaq́smo, quæ
p̄mo ẏ effectu 1ę figuræ ẏ quo reperiũtr quatuor Modi tm̃ debent
f. p. f. M. f denotat reducendos hos ad sexto, P, qua ẽ seque
ns post f. 2ª Vocalis, A, denotat ppõs affirmatiuas ẏ̃uersalis duas
tã dãs ee p accidẽs, s, q̃ ẽ sequitr post 2ª Vocalis, E, denotat ppõs
negatiuas ẏ̃uersalis duas tã dãs ee syphiter, et tã dus M, significat
Maiorẽ tã duas ponẽdã ee p̃mum, et minorẽ duas q̃ maiorẽ
forma tã syllogẽ.

fa, cẽ at ẽ uiues,
spes, nullus lapis ẽ at
ergo, q̃ aliq uiuens nõ ẽ lapis,

ẏ quo syllogẽ similit̃r dubitatr p accidens dicendo aliquod uiuens
ẽ at̃ et minor duplitr syphiter dicẽdo nullus at ẽ lapis et sequitur
pões trasmutãdr ut aut maior fiat minor, et ẽ dẽ, cadit dubitatio ẏ facta
in

fe nullus at ẽ lapis,
ri, aliq uiuens ẽ at
o, q̃ aliq uiuens nõ ẽ lapis.

et hoc ẏ ordine syllogis ostendẽdũ erat.

Solũ hic aduerte q̃ ẏ fuit sermo
p̃mitr, nõ, post 3ª ẏ̃uales, q̃ fuit facta ad carminis ornatũ quam
ꝓpter reductionẽ ẏputãdã ẽ ac p̃mendi post 2ª ẏ̃uales.

Caput 4. de Reductione ẏ possibile

Reductio ẏ possibile reducta eo q̃ aduersarius p̃cipit
quitr cedere duas p̃dictorias q̃ ẽ ẏpossibile nihilatiũ ẽ, qua tra
ẏnutio syllogi ẏ effectu ad effectũ sumpta p̃dictoria 2ę negatr
cui altera exp̃mit ocesis.

Vtrũ quomõdo hęc reductio fiat ob
serua t̃, q̃ ẏ reductionẽ procedẽdũ 1ę figuræ p̃dictoria 2ę
negatr p̃mitr p̃ maiorẽ, et maior syllogi ẏ effectu p̃ minorẽ et
2ę reg. in fatr opposita, alterius p̃mis̃ dicẽdo. excipitr tm̃ Cel

lantes

Celantes, ẏ quo ꝺminor Sylogi ẏp̃fecti ꝑmaiorẽ et ꝺ dictoria ꝑponis negatẽ ꝑminat ut ẏsrat recte seq.

Observa 2.o q ẏreductione Sylogoꝝ 2e̅ figuꝝ sensu maior Sylogi ẏp̃fecti, et ꝺa dictoria ꝺ seq. ẏ negatẽ ponit locominoris et sic ẏsrat ꝺa dictoria minoris ẏ seq.

3.o observa q ẏreductione Sylogoꝝ 3e̅ figuꝝ ꝺa dictoria ꝺ seq. negatẽ ponit locomaioris et minoꝝ Sylogi 3ẏp̃fecti suo locoqꝫ sinquit, et sic ẏsrat ꝺa dictoria altioꝝ ꝑmiss. ꝫ ꝺ seq. Observ. utq; regulq; sequtibꝫ ẏp̃ncipiat̃ examinibꝫ

q; 1a maiorꝫ substituit locominoris

q; sensuat maiorẽ, variat q 2a minorẽ.

q; 3a maiorꝫ variat, sensuat ẏ minorẽ.

Restat nunc scire ad quẽ modꝫ effectꝫ ꝑtineat quodlibet ẏp̃fectꝫ ꝑ quo adiuuatur ẏ iuntaꝫ fuit ad dialectica tres dictiones sequtes, scilicet Qusicoba tis, Celarent Romanis. 1a habet quinq; sylabas et correspondet quinq; ꝺnis ẏfectis 1e̅ figuꝝ, ut 1a quę ẏ nec correspondeat, Baralipton, 2a, nempe ci, correspondeat celantes. et sic de reliquis. 2a scilicet, odieꝫ quatuor habet sylabas correspondentes quatuor ꝺnis ꝺ figuꝝ modo dicto. Et tandẽ 3a dictio sex habet sylabas significantes se x modos ẏp̃fectos 3e̅ figuꝝ ẏ ultimi dictionibꝫ deficiuntur quatuor ꝺnales, scilicet, A, C, l, O. exꝫ A denotat q modꝫ ille cui coꝛꝛespondet debet reduci ad barbara, E ad celarent, I, ad Darii. O ad ferio, pono exempla ad maioꝝ explicatiõe, sit 1.us ẏ Sabitis qui cuiꝰ 3 ꝺnis ẏfectꝫ 1e̅ figuꝝ debet reduci ad celarent cui ei 3a sylaba 1e̅ dictionis coꝛꝛespondeat sic primo Sylogꝫ ẏ Sabitis

Da, bis sco e at
bi, alegrate e hoo,
tis, galegat e ratte.

qui iusta regulas sicve

duett

ba ous Planta e Substanta
za alg accidens è Substanta
cg alg accidens è Planta

Chrsbaza ous Planta e Substanta
Ba Oc accidens è Planta
za ouc accidens è Substanta

Cara lg ous lagis è corpora ba ous lagis è quacorpora
ouschrsolibz è lagis za ous Chrsolibz è lagis
za lg go alg Chrsolibz è corpora è lg o alg ques corpora è Chrs

nulg Chrsolibz è Corpora
ous
Cla nullares corpora è Chrsolibz
la ous lagis è corpora
qun go nullz lagis è Chrsolibz

reducitur ad Celarent.

Ce nullus ratt é rate
la S. oris hoo é at
ne, g° nullus hoo é ratis.

Cuius Itranius immoni
sylogi perfecti ig é Decus

Sit exeplus 2e figure i Baroco qui cu sit ultimus
modus 2e figure correspondet ultime, sibaus, 2e dictionis scilicet, Bar,
et sic debet reduci ad Barbara sic formo sylogu i Baroco

~~Barroco~~

Ba, oris hoo é at
ro, aliquis lapis n é at
co, g° aliquis lapis non é hoo.

Sic reducitur ad Barbara.

Bar, oris hoo é at,
ba, oris lapis é hoo
ra, g° is lapis é at

Exeplus 3e figure sit i ferison, qui cu sit ultimus 3e figure ei
correspondet ultima sylaba dictionis ultime scilicet ris, que
denotat sylogu in ferison reducendu é ad i Darij, sic formo
i ferison.

se nullus ratte é lapis,
ni aliq ratte é risibile,
son g° alique risibile ni é lapis.

Sic ad Darij

Da oe risibile é lapis
ni aliq ratte é risibile
i g° aliquod ratte é lapis

ad hyeq modu immutari
potes

potestis reductionis alterius modorum

Caput ultimum. De interuenien

ti medio

disputantis late summulistis. Nam ignorandi medium juxta
septimum g. Nulla ignorandi medii, aut aptius ignoti quod
boc spectans, Vigilabit summa. Sequens disputandi et respondendi
fidelis arte ejus omnia medium ignotum potestis sufficienter dictum
Cedant Vltimo ad laudem omnipotentis Genitoris Patris et filij et spiri
tus Sancti, intemerate Virginis Mariae, ab orig. peccati originali
lis labe concepte Sanctissimi Sponsi Joseph, Patriarche Be
Benedicti, Patroni Beatissimi, et omnium quarum
tione Cantemus Domino. Honore Et Deum Sal
vatorem. Et Dominum Confitemur, Et Ever
num Patrem omnipotentem, tibi
omnes Angeli tibi Celi et universe
le potestates, tibi Cherubin
et Seraphin, incessabili
voce proclamant. Sanctus
Sanctus, Sanctus Dominus
Deus Sabaoth
pleni sunt
celi et terra
maiestatis
tuae
tu
es

Commentaria in Vniversalem Artis totius Logicam

Aquedimodum in tumultuosa & periculosa Comitiorum die, ubi dialectici omnia quædam, sed ut studeat Vobis & fatigationi & ejus auscultationi omnes omnium artium, quæ nobis ad beatam vitam ducunt, Doctrinæ aquila illius excelsæ extulit se ad sidera, ejus fundamenta ea appellat ut potè quæ ob id quod ipsam ingressa intimè transcendit et ejus documentis ipsa desinit, quæ tam mirabiliter fruitur ut absque ejus notitia alteriùs Doctrinæ nequeat quisquam ejus ingressi & desiderio labor peragi ad quemvis finem omnium datis scienti (ut ejus de Augustini utar verbis) cogitanti magna sapientiæ studere celsitudinis primo debet de fundamento cogitare Vos qui aduersus sapientiæ culmen ad divinam supernaturalem Doctrinam quinimo & reliquis deinde fundamento sine ullo Dialectica, quæ ut ibi fabuletur explodat) accurato cognitare debitis curis tradidi potissima Comitiorum nec Vitio Theologo alienum ut potè, quinimo fundamentaliter ea petit, docet utilitas, ut sic portæ thema, hoc est Theologicæ fructus copiosi, sit lucida Prudentia & ne ullo tenebricosi tenebræ Vos splendat accipite & lucet, et Dei Optimi Maximi Doctrinam ejus legui et defendere tibi usibus curabo sit &.

Disputatio Prima Physicalis Logicæ

De qualitate, hoc est philosopho, 2° posteriorum Capto quatuor solet quæri, scilicet, an sit, quid sit, quale sit, et propter quid, cujus methodi servatæ supponendo ea hoc ordine ut 1° quæsito satisfaciamus ab obiecto hoc exordium sumimus nemo enim potest quidditatem scientiæ cognoscere cujus obiectum cognitum, ac habeo specificetur, quale sit

Illustō 1.ō Quodnam sit obiectum formale et adequatum potentiæ

Quantum ad 1am

Prothibuli diligentia adverte 1.ō tria hic nomina obiecti, subiecti, et matāe circa quæ diligenti ex significare debemus omnī modō, nā cadit res dicitur subiectum q.ª subiicitur scientiæ ut dictum passionis et proprietatis demonstratæ et quatenus scientia, seu potentia tale dicit ad illud obiectum nominatur tale dicitur appellatur etiam q.ª circa illam versatur potentia seu habitus.

Nota 2.ō obiectum dividi in obiectum formale et materiale, obiectum formale est, q.ª ratione sui a potentia, et potentia attingitur, materiale vero est quod ratione sui; sed ratione obiecti formalis habilla attingitur. Habes exemplum in colore, qui est obiectum formale potentiæ visivæ, corpus vō substantiam colorata obiectum est materiale, et advertendum hīc in habere locum in substantia, q.ª substantia nuda est subiectum

Scribitur Cajetanus, et Lyra Doctor DD. 1.ª p. q. 1.ª articulo 3.ō et 7.ō parte, Cap. 22 distinguunt inter obiectum formale quo ratione formali, quæ ratio, seu ineſſe rei, et subqua ratione, seu ineſſe obiecti. Ratio formalis quæ seu ineſſe rei est, quæ media ratione formali subqua potentia attingitur, ratio vō formalis subqua est quæ habitum specificat, illum q.ª ab aliis distinguit, exempli gratia visionis potentia visiva, cuius obiectum formale est color, et hic est ratio formalis quæ attingitur, visibilitas vō intrinseca coloris est ratio formalis subqua color attingitur a potentia visiva Dicitur q.ª colores in ratione obiecti potentiæ visivæ esse alterata

Et me salvis obiecta, q.ª ratio formalis quæ cui obiecto materiali Petri data obiecti formalis a quibus Scotus cui ratione formali subqua sub Socratio obiecto materiali existit q.ª ratio formalis subqua est, quæ determinat illum ad hīc potius quam ad aliquem intrinsece specifice unde specificativum adequatum existens, hi potentiæ extra. q.ª ratione formali coalescit, ex formali quæ tangunt est materia prima et ex subqua tertia quæ ex ultima perfectione, et determinatione obiecti

(nota 3.° ... scientiis ... obiecta ...

... intrinseca, obiecto et ... illud, et scientia, a ... aliq
quo subqua extrinseca, qua, Ditibus, exp.te obiecta, ... appellant, eq
qua, ... possit potentia, l, scientia ad obiecti perfectionis; sit exsplu
... potentia visiua, cuius obiecto visibilitas est quo intrinseca sub
qua potentia tendit, colore, lux autem est quo extrinseca subqua
mouens seu ... potentiam ut perficiat colore.

Nota 4.° q obiectu
est triplex scilicet Motiuu tantu, terminatiuu tantu, Motiuu et termi
natiuu simul; Motiuu tantu dicit illud, q mouet non ad cogni
tione sui, sed alterius ut imago regis mouet ad cognoscendu regem
terminatiuu tantu est ipsa res cognita prohibens ab obiecto motiuo ad
huc ut res ipsa cognita; Motiuu et terminatiuu simul est q mouet
ad cognitione sui et ipsa cognitione terminat sicut pariter qui mouet
ad cognitione sui.

Aduerte deinde q obiectu sorte alicui est adequatu, in
adequatu aliud adequatu est, q Itinet oia, quotcunq; scientia ita ut
extra ipsu nihil aliud attingere possit; inadequatu est pars obiecti
adequati, q non adequat uis, et activitate scientie, l, potentie, ut oc
uisiuile, l, oc coloratu est obiectu adequatu potentie uisiue, et aliqui
sibile, scilicet albu, est obiectu adequatu, seu partiale eiusdem potentie uisi
ue.

Sterhec obiecta adequata reperiuntur alia ceteris digniu, q obiectu pri
ncipale; seu atributoriu appellatu, patet hoc ... metaphisica, cuius obiectu ad
equatu est ens, et obiectu principale, seu atributoriu est Deus, qui ceteris
obiecta dignitate excedit.

Ultimo nota, q ad hoc ut alia sit obiectu adequa
tu alterius debet habere Ditibus, sed est, q inter obiecta habeat unitatem
sufficiente ut unica definitione definiatur, et scientie tribuat specificam
... q habeat passiones, et proprietates quas scientia q re intendit demonstra
re. 3.° q sit aliquid q re cognoscibile, nam ... scientia distinguitur tendentia
q re ad obiectu, omittio alias, que ad enumeratas possunt reduci.

hiis igitur
Libatis, q inquirimus est quis sit obiectu sorte, et adequatu huius, ... equo
ipsa passiones, et proprietates demonstrat, q est ... et quousque, quas
sit id, q Itinet oia, ... agit loca, et ultra q potest se ex
tendere

42

Et neutri qui minorie sunt difficultatis (moremur

Suppono 1° nominalis obiectu adequatu hoc nec voces artificiose dispositas, quia ibo 1° q. uocis videtur ad gramaticu, qua ad logicu spectat — 2° q. ad rationu obiecti adequati alicuius scientie requirit intellectu, cui, dogg scientia acquiritur. 3° voces artificiose disposite nō tangit ora, dogg acquisita hoc huc agat de modo screndi melior, qui quidē in uocibus nō tangit 4° uoces artificiose disposite nō sit obiectu adequatu hoc.

Et si igitur nominalius dicas reperiri in uocibus quadā artificiosa dispositione informe definitionis, diuisionis &a qui ad logicu spectat, et sine omnino obiectu adequatu scientie aut adequati obiecti.

Dā ē, et utrē respondeas nota quoniam possit dupliciter considerari; 1° obiectiue, idē, quatenus ipse voces destituit, diuidit &a 2° quasi actiue aut scilicet diuisionis, et definitionis manifestat, 1mo modo etiamsi sic ad logicu q. &a tuc potius rerum quā uocum uices gerunt. 2° modo sustrahit nō etiamsi ese ad logicu quia artificiales rerum expectat esse ad illa cui logica nō intendat loquendi modum screndi vocalis aliter se uti q. logica agit de modo screndi vocali quatenus ē signum depictus, et eorum artificium representat. Omissa 2° nominalium sententia.

quatenus debent intelligi de artificiosis atq; 2 dario prout

Reliquarum sententiarum §. 2°

1ª inhaere, sent.ª defendit

Sola demonstrationis ee obiectu adequatu hoc, cetera uō instrumenta ad logicu secundariō spectare ita Albonis, Syphicis, et alij, et ex Modernis P. Barcez, et Curtad. huic sententiæ reduci potest sententia Scoti assentientis Syllogismu ee obiectu adequatu, et sententia Alexandri Alensis, qui asserit formā artificiosā ee partem sola argumentationē huius quā obiectu adequatu.

2ª sent.ª, quæ magis receditati accedit affirmat obiectu adequatu hoc ee modu sciendi stricte sumptu, aut patendit definitione, diuisione, et argumentatione, licet ea uō instrumenta atq; ese 3ª also ētica, quatenus ordinantur ut media ad modu sciendi stricte sumptu. ita P. Suarez disputatione 1ª Metaphisice, sectione 4. et 5. Fonseca 2° metaphisice Cap. 3° et alij.

3ª Sctª Doctr quoy screndi latet sufficy qut Phyd tocy
logales intentions p tinctes tz ad 3as et 2as quz ad 1 tinty opera
tions et terminationy subiecti et educate ee obiecty solle adequaty
logę. hąc Sctus defendy oes uri discipuli D Thomę, quam
ydeirum sit

et q aliorum opinione sctię domatis, numeris et exemplaris et de verbo quatertz ad emphatiam desciit

1° Delu° § 3°.

Nec demonstrao, nec Sylogo,
nec argumentao é obiecty adequaty Logę, ę D 4 3 Sctus

S. ante

qua hęc Delusio ybi opponit scire, q ad hoc ut aliq obiecty sit pscibile
subiect q sit ens Spletty, et definibile ab oq ordinea ad aliud licet a hoc
possit q accidens ad aliud ordinari sic potio dulcis ę pse appetibilis sine
ordine ad aliud etiq si negrato descriptu possit ad sanitatę adquirę
quo posito.

Probo 1°. Delusionę. logę Agit pmario et pse et inde
pendenter q demonstratione de definione, q demonstrao (ciq
dico de Sylogo, et argumentatione) n obiecty adequaty logę, patet 2oq
q ab obiecto adquato logę dbt oia dependere et illo via de
qq agit logica Stinenti: ans ad 1° pbatr definitio 3 dependenter ade
monstratione, Sylogo, et argumentatione é ignoti manifestativa
aliq q 3 dependenter alijs citq explicat nag rei q° loca agit
de definione pse et 3 dependenter ademonstratione. pbo 2dum q. quia loga
pse agit de qualibet specie modi sciendi q de definitione cu sit speciis
modi scitendi dbit loga pse, et 3 dependenter a alijs agere.

Dices q loga
sp per agit de definione ut ordinatr ad demonstratione atq adeo de
monstratione q itinere via deqq agit loca; 2° D ę et 3 primis subsq
definitio ordinatr pse ad demonstratione, q pbo nag q definitio
explicet nag rei q sit clarior suo definito, et cum illo duentatr
q unit ipsi omnino 3 dependenter ademonstratione et sine ordine
ad illa q° pse é cognoscibilis, et qui sic aloga pse absq rebus.

Deinde q alter
altrius ordinatr definitio ad demonstratione, adhuc é vera Delusio
quia sic pbo etia si definitio ordinat ad demonstratione potest dirigi pse a logi
3° ut ibi Delusio ans pbatr, ternarius numerus ad quaternarium ordinatr

sine

Linea ad sup.ficiez, sup.ficies ad Corp.s et nihil omino numeratis
natis pse atingit a Astronomica, linea, et sup.ficies a Geometria
g.° ens definitoe ad Demonstrand ordinatr potest pse atting a logica

Confirmatr

ulto numeratis ternalis linea et sup.ficies, ens si ad aliud ordinetur atti
guntr pse q.a sunt species Solitz in ee obiecti; s.d ens definitoe et duo
ttia ss species Solitz modi essendi. g.° ens si ad Demonstrand ordi
nati possint pse atting a logica.

Dat.° exeo definitoe et duo tt.a amittu
rand obiecti atingibilis pse a logica q.a ordinatr ad Demonstrand; g.° ut
dicit dr eoiog obiectis gadequatis alicui scientiae; s.d bonu est fabri g.° illud
ex quo sequitr; ens omino, ens, quatenus ens; multa physica ordinatr
ad Deu ut ad finem ens, et qua; philosophia ad hominem ut ad finem sui
ipsius, mathematica, et nihil omino, nue Deus ee obiecti adequati metha
physicae, nue sua philosophiae, ly ss alia atingatr pse a bis scientijs g.°
ex eo q definitoe, et duo ordinatr ad Demonstrand si amittu rand obi
uetu pse logicae.

S.d dices logica sep agit de definitone, et duisione tt.a sub
eade rane forti; s.d agit de illis secundu q ordinatr ad demonstrand,
g.° sep agit de illis sub hac rane forti g.° nu quid atinguntr pse a lo
gica hic Deg. Stat ex 1.a, 2.a ex 3.a mis, Maior negua e de facultas
phabis id habitu ni potest atting ens et eade rg ex diuersis fine ut
patet i arte domi factiua, qua g.a agit de lignis et lapidibus ue ss
i parte Dmo sep agit de illis secundu ista Dicendu g.° si logica at
git ppos, definitoe, diuisoe tt.a ut ss partes, sicut ordinatr ad de
monstrationem, sep a illa atinguntr secundu hanc Dicendu g.° nu quid
atinguntr pse a logica.

Respondetr distinguendo maiore. Logica
sep agit de definitone &c.a sub eade rane forti eodem modo negetur
tone, diuersimodo Decto maiore, et distingo minore agit de illis
secundu q ordinatr ad actu Decto minore, pse nego minore et
Deg. s.d ad phabis distingo ens, id habitu ni potest atting
eade rg ex diuersis fine primario Decto ens, uno primario et
secundario alio nego ens id rg i ss ti qi dat diuersa ratio formal
s.d diuersa modo attingendi sub eade rane forti et sic nec dat di
uersa finis, sicut nec diuersa obiecta primaria. ex solutione

uo

in argumto alatu nẽ ẽ adẽs, q.ª Lagudes et tigna ut habet
eẽ Dfletu nẽ ptinet ad artu Domificatoriu

Et q adequata ad qumph
Solutionẽ nota dupliciter posse alequ cientiã obrectu assignatu
quia 1.º ese et hoc Dungit q.d obiectu ẽ species Dpleta vice obrectu
2.º faciendis q.d scilicet tale obrectu atzzit vaniea alterius ad
q specificatiue sumptu ordinatu, Stat hoc q Geometria, que
agit pse de linea ut ẽ species Dpleta et pacendens ut ẽ pars sup
ficiei: idẽ q Aritmetica, que agit de numero binario pse, ut
ẽ species Dpleta, et thq agit de illo pacendens ut ẽ pars ternarij
pariformiter

2.º qtatr Dd.º nõ deficeret loga etiq si demonstratio
deficeret pmoq obrectiq.º hec nẽ obrectu adequatu logẽ, patet Deq
q.ª debitq obrecto adequato cientiã, Scitu, deberit cientia, et
habitu cuiq ẽ obrectu, ans 4.º qtatr, etiq si demonstratio nõ esset
aduhuc loga agens de definione et peã dirigeret inte lectu ad
cognoscendas veras essentias q nõ deficeret loga, etiq si demostra
tio pmoq obrecti deficeret.

P. Hurtado hic disputatione 1.ª sec
tione 7. num.º 44 in fine Respondet q deficiente demons
tratione deficeret de ff.º quod patet exeo q deff dicit ordiq
essentiale ad demonstrandu= Sed hec solutio manifestq repugnata
ex dictis ppatone Dduminis, Scilicet enijs definitiones essentialiter
ordinatur ad demonstrandu, cuy deff.º nisi talis ordinis definiatur
et alias absq demonstratione possit saltuarii.

Ad Dd.º §4.º

Mogsendi: structe
sumptu, aut solu Rspondit definitiones dduminu, et argumtationes
ex ẽ obrectu forte, et adequatu logẽ. Probatq loga agit pse de ens
tribus, de Genere, specie, et aliis intentionibus; Sed hec nõ Dimittit q
Mao scigdi: structe sumptu; Sed mogsendi; nec sumptu nõ ẽ obrectu
adequatu logẽ. Probomaiore, hec instrumenta logalia sũt pse
fictissimilia absq ordine ad alterũ ex quibus totu Dd obrectu proxq cognitu
q loga agit pse de illis.

Dicesloga

obrectus ne deficiet
pdemonstratio deficiat
est loga q.ª pte
q deficiente de totu
rato deficeret pot
tissima = Ad
tiquodam, sed
heret q moq obiec
ti negoans Sed
ficeret q moq actu
iterq distiguo ans
deficiente pleq ab
q tijs seu negoans
pleq ab ex tijs seu
seco ans nego de
Monstratõ nẽ clauso
foris adquisitionis
Cestiq Sti Causa effi
ens, aty adeo usq
deficiente ipsa Cest
Effuenet nẽ ex de
fectu Sui obrectu ad
quati seu causa for
ex tijs seq, Sed ex de
fectu sue causa effi
Cestis q ese pfec
q loeq tabe ex tijs

46

Dices Logę agere de rebus indeterminatis, quatenus ordinatę ad mog̃ serendi stricte sumptę; sed ja, et ja. hi autores ig̃ quęrari possunt argumento ad hominem ma. ordinatio quę dicit. et deus habet ad determinatam n. sufficit ad hoc ut determinatio sit obiecta adequata logę. Propterea dicendum, quod ppo, et extra ytium pta Logicalia ad mog̃ serendi stricte sumpta dicunt, n. sufficit ad hoc ut mog̃ serendi stricte sumpta sit obiecta adequata logę.

Deinde ig̃ stat g̃ dicendum sunt instrumentum quod ordinatur ad tres actus dimensionis et argumentationis scilicet ad ppo. rog̃dii de genere et differentia ad syllog̃ ordinatur hoc primus actus et ultimatus syllogę, quę ex indigentia ipsius ppo̅is

3ª Vel.º §5º

Obiecta adequata logę est mog̃ serendi late sumpta quia intendit ea instrumenta logalia ad triplicem intentionem operationis ptinentia inter subiecta, et predicata ad mentem 3ę sen.ę

probatur 1º ex

D. Tho. 4º Metaphisicę, lect. 4ª vbi ait ens ratione dicitur ppria dentibus intentionibus, quas ens adinvenit in rebus Idcirco subiecta scientię sunt genera specialissima, et similia, et huiusmodi ens ratione est ppria subiecta logicę. Et si ex mente D. Thomę genera et species non solum sunt subiecta scientię, sed logicę, subiecta logicę excedunt ad illa, patet dicendum quod genera et species sunt obiecta, et ratione illorum ptinent ad logicę, et possunt esse ppria obiecta; sed genera et species sunt ppria obiecta logicę, ut patet ex verbis D. Thomę. Ergo ppria, et pse ptinent ad illa.

2º probatur ratione. Illud est obiecta adequata logicę, quod ptinet ad, dicit agit logica et extra quod mog̃ logica non curat; sed mog̃ serendi late sumpta ptinet ad dicit agit logica, et hęc extra ipsum non curat, ergo mog̃ serendi late sumpta est obiecta adequata logicę. Maior est certa, probo minor quoad 1ª partem quoad 2ª. nam dicit probatur; logica non solum agit de definitione, sed etiam de genere, specie, et differentia, et de aliis scitibus; sed hęc omnia non mog̃ serendi late sumpta, sed mog̃ serendi late sumpta ptinet ad dicit agit logica, maior probatur. logica docet de genere, quod dicitur de pluribus specie differentibus, et de specie, quod dicitur de pluribus numero differentibus

Et hoc sine ordine ad aliud instrumentu logale g. agit g̃ie dicitur

Et si dicat

cong. ñ ee speciem solutis modi essendi cui definiatur in ordine ad speciē vt exēs definitum = D. g. non definitur ordinatū ad speciē tg quis ad partis. sed tg qua ad tm sue referibilitatis, g. non tollit solutionem, ut patet, ī quarto relationis g̃dicamenti.

Sed dices hoc solutionem esse exterius surgens. finis logē e dirigere operationes intus, in qa potest dari g. exor, ℔ falsitas, g. non agit de intentionibus generis speciei et istius; sed bo dicit intentiones generis speciei tm. Solus possit dirigere primo intus operando, quę e syllogizare: sed in simplici apprehensione non potest ee exor, ℔, falsitas. g. non agit hoc de illis, sed bo minor syllogizare accidens, e omnino informis cui obiecto et cui subiecto, ut cognitū Non potest habere de formitate, g. ī syllogizare non potest ee exor, ℔ falsitas.

Ut huic argumento solutionem ad hibeas aduerte q. ī simplici apprehensione potest dari actus respectus subiecti solus, ℔ solus predicati, ℔ subiecti, et predicati simul. Vt cui apprehendo hominē, ℔ hoīs albedinē, ℔ hominē albū simul; si apprehensio fiat 1mo modo e syllogizare tg exp. sui, quę exp. obiecti apprehensi; sin. fiat 2do modo erit syllogizare exp. sui, et solum exp. obiecti. Et g. veritas nihil aliud e, quę conformitas actus cui obiecto iuxta hęc duplicem apprehensionem obiecti: ī simplici et solum duplex dabit veritas alia syllogizare, et solum alia syllogizare e conformitas actus cui obiecto syllogizati, quod apprehendit, solum 2o conformitas actus cui obiecto complexo.

Cui g. contrarium actus sit duplex duplex etiā falsitas huic duplici apposita dabit, syllogizare scilicet, et solum; 1a dabit g. do intus ī hydrum apprehendere Petrum, apprehendit lapidem. V. g. et hęc deformitas actus e cui obiecti ī simplici et 2o cui obiecto cognito, vnde falsitas intus, qa debet apprehendere Petrum, apprehendit lapidem. 2a erit deformitas actus respectus cui obiecto respectato. Vt cui intus apprehendit hoīm album et hoc e niger, ī quo dicitur falsitas solum.

Et hęc subtilis e solutio ad argumentum predicamenti, et negotium prequitur approbatio

Deedo maior, et distgo minor, ꝙ sylli aphrsine non potest
ee error f, fallitas circa obiectu Dpluxy nego minor, circa
obiectu ꝙ Dpluxy item distgo minor, q̃ potest dari error circa
obiectu ꝙ Dpluxy cognitu Deedo minor, ꝙ tgtu nego minor, ad
cuius ꝓbam distgo am sylux abhrsio e omnino Differtus
cuj obiecto cognito sc̃ sylux Deedo am, sic Dpluxy nego am
et distgo Dreg.ꝫ ꝙ sylli aphrsione n̄ potest ee error respectu
obiecti Dpluxi nego Dreg.ꝫ respectu obiecti sylliis sub
distgo, intgtl, nego Dreg.ꝫ cogniti Deedo Dreg.ꝫ

Cuj e ꝯtu errare
possit tg ꝙ ordine ad obiectu Dpluxy, qua ꝙ Dpluxy, ideo loqa
illu, dicit nu error ꝙ asequyda naa obiecti. Aduerte 1ᵐo
q̃ si aphrsio sit obiecti sylliis illa abhrsio, qpie loquyda,
q̃ e capax directionis ꝙ seipsa; ſ ꝙ intu, et sic q̃ dicimꝰ
loqa dicit hic opperam, sic debet intelligi, loqa dicit
ꝙ tgtu Dbjecto illi notitia obiecti ut postea ꝙ tgtu n̄ aphrsdat unij
ꝙ alterio, genꝰ g. ꝙ triangla, et triangla ꝙ genere

Et si obiectu
Dne illud qloquy abstrahetiu n̄ e mydatiu, q̃ sylux aphrsiua
n̄ habet mydatio, cuj sylli aphrsione solu sit abstrabtio — distgue
hoc modo qloquiu, abstrahetiu n̄ e mydatiu qpie etriguore Deedo
am, ꝙ qpie nego am q̃, et n̄ sit mydatiu n̄ riguore, ꝫtm error
et defectu pcs a loga dirigibilis. ſ, alio modo, abstrahetiu n̄ e my
datiu circa obiectu cognitu Concedo am, intentu nego am.

ſ D. ad so
Ratione arguenti sic ꝙ illa [illegible] error repertu ꝙ sylliis aphrsione
aqualibet ctia potest tolli, q̃ hoc n̄ e qpiu loge am q̃ a
q̃ sequis ꝙ tg dat cognoscere subtgtg, et aphrs dat accidꝫ mu
tabilia occurrat huic error, q̃ error repertu ꝙ sylliis aphrsione
aqualibet ctia potest tolli.

Respondet distgue dno am error ꝙ
sylliis aphrsionis potest tolli aqualibet ctia si sit ꝙ obiecto
loge nego am, si sit ꝙ obiecto qpio item distgo am si sit
qpio obiecto sylliis Deedo am, Dposito nego am et Dreg.ꝫ et
Vrao e, ma si obiectu n̄ nude ſ e propriu genꝰ et error
tig cognoscat ab aphrsione sylliis cuj directio adtoga
tur

Cuj ipsa sit, quę tradit Regulas ad genꝰ et differtiꝰ cognoscendꝰ
nrę Solutionis, scilicet, subiectꝰ
2ª pars
et ꝓdicatꝰ n atgĩpsa loga sic
ꝓbatꝰ illud atgĩtr ꝓsa loga, q̃ ꝓsert essẽtialiter n ordinatr
ad aliud; sꝰ subiectꝰ, et ꝓdicatꝰ ꝓsert essẽtialiter ordinatꝰ ad
ꝓpos; & n atgĩtr ꝓsa loga; Maior cuj Regª ẽ Certa, & com̃is
nrę, tꝫ similiter ut talis essẽtialiter ẽ pars ꝓpois, cuj ordine ad
illa definiatr; ꝰ ꝓsert essẽtialiter ordinatr ad ꝓpos, q̃ pars ut
talis essẽtialiter ad aliꝗd totꝰ ordinatr.

Sꝰ dicit, et ẽ fundamꝰtꝰ, quo
Negato, qui nobiscꝫ ĩsistit n̄ sequit; subiectꝰ dicitr talis ordine ad
ꝓdicatꝰ, et Dª tꝰ quę ad talꝫ suę habitudinis; sꝰ hic ordo tꝰ atgĩtr
cuj subiectꝰ, Solutionꝰ, ut patet cuj entis, & relatiuis, quę Splitatꝰ, et
tm̃ ad sua hoc ordinatꝰ; ꝰ et n̄ subiectꝰ, et ꝓdicatꝰ n̄ atgantr ꝓsa
a loga, quatenꝰ Ponunt ꝓpõ, bene tm̃ possunt a illa atgĩ sub
alia Distinctione, ut de definitione, et aliis instrumꝰtis dictꝰ ẽ.

Respondetr
distinguendo maiorẽ, subiectꝰ dicitr talis ordine ad ꝓdicatꝰ tꝰ quę
ad talꝫ suę habitudinis ꝓdicamꝰtalis negatꝰ maiorꝫ tꝰ sequentia-
lis et ꝓnotatꝰ Partis Dredi maiorꝫ, et redendo eo distinguendo minorẽ
negatꝰ Sequelam; q̃ relatꝰ ꝓdicati ad subiectꝰ, et subiecti ad ꝓdi-
catꝰ n̄ ẽ relatꝰ totius ad totꝰ; sꝰ partis ad Partẽ, quatenꝰ ex sub
iecto, et ꝓdicato adiuncta Copula, Ponitr ꝓpõ, et sic n̄ Relationes
pure ꝓdicamꝰtales; sꝰ solꝫ tꝰ sequentialis, cuj essentiæ, tꝰ generice
quę, specifice sumptꝰ Distat ĩtentione partis.

Instabis, genꝰ et differtia
attingunt ꝓsa loga, et tm̃ ordinatr ad Ponendꝫ totꝰ ꝰ ideꝰ
erit dicendꝫ de subiecto et ꝓdicato= Respondetr, Decedo
maiorẽ et distinguendo minorẽ; genus ordinatꝰ ad componendꝫ totꝰ
Vt pars actualis Dredi minorẽ, ut totꝰ potentialis negatꝰ minorẽ, cꝫ
aliis dris; genꝰ ordinatr ex ĩtentia sui, negominorẽ, ex
ĩtentia totꝰ Dredi minorẽ, et negatꝰ Seqª.

Replicabis, genꝰ adhuc
Vt totꝰ potentialis ẽ spectabile q̃ꝫ hꝫ discriminatr a specie et differtia
ut patet cuj Capitis de genere Predicabilꝫ, ꝰ adhuc ut totꝰ potentialis ẽ Sꝰ
plitꝰ, et ꝓfectꝰ, patet Seqª; q̃, Splitꝰ, et ꝓfectꝰ ẽ illud, cui nihil deest

90.

Respondet Dcdydoan; et negg Dseq: ng et ri: qttoty potestiale sit pfectibile, nm é ipfectu 2 et rao é q hent duplex é totu, potestiale unu, et actuale aliud, ita duplex é Dplumtu, actuale unu, potestiale alterum: totu actuale petit actuale Dplumtu ppartes actuales exgg exigit actualiter Dponi, et si ei hgt actuali ppo defuerit, nexit totu actuale Dpletu. totu ro potestiale nppetit exnaa sua Dponi ex partibus actualibus stotu é pfectibile ppartes subiectiuas, quas ipotentia Dtinet, ipio eig essentia, et pfectio distitit. Vnde ququis actu nfterat ppartes actuales, nihil illi deest ad sua pfectione, et Dplumtu; nimo si actualiter Dponeret ig nesset totu potentiale; sd actuale.

Defectus reducit ad actu partes actuales ad totu quando totu potestiale, et tunc nné spletu

4a Dcl. §6

Demonstratio é obiectu principale logę = ꝓbat hanc Dclusione argumta Dcta breuiter tm sic illa ꝓbo, illud é obiectu principale ipsius qđ ore 2o Dtinet oia dggscta agit et é nobilius ytet obiectu adequatu; sd sic se habet demonstrao; gd é obiectu principale logę.

Argumta Ex Sententię

§7o

Demonstrao Dtinet oia dgg agit loga; ergo solailla é obiectu adequatu logę, ans ꝓbatr, oia dgg loga agit ad demonstraonę tanquę ptes ad totu ordinatr; gd demonstrao Dtinet oia dgg agit loga; ans ꝓbatr, loga agit de esse (et istę é de diuisione et aliis) ipsius quatu é pars demonstraonis et adilla ordinatr; ng de esse é artificiu essentialiter ipsius, et pars essentialiter ordinata ad integritatem constitutionis demonstraonis; gd oia dgg agit loga ad demonstraonę ordinatr.

Et si Respondeas de esse ni ee ponit, nec Dponeu demonstraonę exigentia de esse; sd ex exigentia demonstraonis, acp Dseq: ni ordinari ad demonstraonę ese, et ex necessitate sui; sd ꝓ accidę, et ex exigentia demonstrationis.

Do de esse exnaa sua explicatnaq rei; sd ut explicatnaq rei ordinatr ad demonstraonę; gd ꝓ sic et exnaa sua ordinatr ad illa ꝓbo

ꝓbo

Probomnore ut explicat nag rei é medij ad demonstrandas passiones propriet. dnaa, qua explicat: 5ª ut é medij ordinatur ad Demonstraonē 8ª ut explicat nag rei ordinatur ad demonstraonē 8ª secundum quē essē, et exigentiā sui, et ordinē demonstraonis ordinatur.

Ad argumentū ultima é Solutio datur, ad quartum negando maiorē, et negando minorē, ad quam dicendum quod explicat nag rei é medij ad demonstrandas passiones est reduplicative Ut ego maior, specificative Pedo maior, et alijs duobus ideo explicat essentiā rei 1ª é medij Ut ego maior, illud quod explicat essentiā rei é medius ita ut non explicaret essentiā nō esset medius, Pedo maior. Stat hoc cum numero ternario, qui non ideo é ternarius 1ª quia ponit quaternarium; 2ª quia stat tribus unitatibus, alias si non esset ternarius, non ponerent quaternarium aut aliter quam sentiunt.

Arguies 2º Obiectu logicę é nos scire dij: 2ª demonstraō é nos scire dij adequatū, 3ª demonstraō e Obiectu adequatū logicę; minor patet, scire de ista philosophiā é rem per suas causas cognoscere, sed res non potest per suas causas cognosci nisi mediante demonstraone; 4ª demonstraō é adequatum nos scire dij.

Primo

Ex P. Fluxtado, Sola demonstraō é finis ultimus cui quo quaerit intus, et ad quam alię operationes ordinantur, 2º sola demonstraō é finis logicę, adeo inde adequatū illi Obiectu. Patet 2ª 1ª quia finis logicę é scire ista cum suis opperamibus, et sic finis intus, exit finis logicę an nō patet; Na demonstraō é finis ultimus, cui quo quaerit appetitus ista, 2ª ex 1ª Obiecti cognoscit 2ª, quia é cognoscibile illud cognoscat essentiā, passiones, et illius causas, et ex 1ª tacto supponit apprehensus, et inditius cuius ultima operatio; 3ª demonstraō é finis ultimus, in quo quaerit ista.

Respondetur ad argumentū Pedo maiorē et negando minorē ad quam explicatio dicendum fuse locutus de cognitione scientifica stricte sumpta, quę ista habetur 1ª demonstraonē, vel tm̄ sequacem cognitionem explicatā, quę etiā potest haberi 1ª dissipationē, hoc 2ª 1ª dissipat declarat, et explicat cognoscitur essentia rei sicut vel cognoscatur res per suas causas

Perfectio hominis non consistit in ea qua est pars aggregati 2ª operatione totius in qua est pars facto quia illa sit finis cui tribus operationibus quas desiderat sed finis ex quo ordinatur ex capacitate huius desiderij alterius cognitionis

52

ad ꝑmam dicꝫ quꝫ, demonstraꝫ ē finis ultimꝰ. At
tꝫta ꝓpacitate ibꝫ, Dicꝫ ans; attꝫta mea ꝓpositionis, et in
dicꝫ, negans, et Dseq; ng meꝫ ꝓpositio ꝫdeget medium, nec
medium discursu ad sui cognitionꝫ, cui quidlibet ꝫ sua genere sit
ꝓfecta, et totꝫ id, q; ꝫdit cognosci ꝑ ꝓpositionꝫ a tali Sorte
dat tuꝫ cognoscat; ex hoc autꝫ, q; attꝫta mea ipsꝫ late ꝓ sua
mꝫta ad demonstraꝫ ordinꝫt, ꝑ sequit dicere ordinꝫ ex
se ad illa, ng intꝫ ꝓ formalꝫ loga ulterius desiderat ꝓ universaliꝫ
et multiplicꝫ, et tm loga ex se ordinatꝫ ad illas.

Satis fit Argumentis Dc, ſq; §. 8

Loga ex fine remoto ꝫdit dirigere ipsꝫ ꝫ ordine ad exactꝫ rerꝫ cognitionꝫ; ꝰ exacta rerꝫ cognitio habeꝫ potest ꝑ defſſ, diuisionꝫ, et argumꝫtaꝫ; ꝰ sola hꝫ ꝓstrumenꝫ ſſ obiectꝫ adequatꝫ logꝫ; ꝓbatur minor; tuꝫ ratꝫ potest ipsꝫ de qualibet re cognoscere scilicet quid sit, et hoc habit ꝑ defſſ, quotuplex sit, et hoc ꝑ diuisionꝫ, et quas ꝓprietates habeat ꝑ quidꝫ ꝑ argumꝫtaꝫ cognoscit ipsꝫ; ꝰ exacta rerꝫ cognitio habeꝫ potest ꝑ defſſ diuisionꝫ, et argumꝫtaꝫ, et Dsequitur solꝫmoꝫ sciendi ſſtuꝫ te sumptꝫ exit obiectꝫ forle, et adequatꝫ logꝫ.

Respondetur.

Dcdo maiorꝫ, et distꝫguo minorꝫ, exacta rerꝫ cognitio potest haberi ꝑ defſſ, Xa ꝰ ꝓfectioni moo, Dcdo minorꝫ, oibꝫ modis, Nego minorꝫ, et Dseq; ad ꝓbaꝫ dico ipsꝫ cognoscere rem ꝑ tuꝫ hꝫ ꝓstrumenꝫ tuꝫ que ꝓstrumenꝫ ꝓfectiua; nꝰ tuꝫ quꝫ ſſ adequatꝫ, qa loga non solꝫ ipsꝫ dirigere ipsꝫ ad exactꝫ rerꝫ cognitionꝫ ꝑ ꝓstrumenꝫ ꝓfectiua; ſſ etiꝫ ipsꝫ dirigere illꝫ ad alias cognitiones minꝫ ꝓfectas, qq partes essenꝫ aut aliquaꝫ ꝓprietas cognoscit; ꝑ quidꝫ habeꝫ ꝑ secundas ipsꝫtiones genericas ꝰ specifici &c.

Qꝫ argumꝫtuꝫ sic se habet ꝑ modꝫ ꝰ ē species mea scientia ꝰ non cognoscit ꝓ se, et ratione sui, nisi quatenꝫ reducꝫtur ad argumꝫtaꝫ; ꝰ meꝫ sciendi qui ꝫcludit illa tria ipsꝫ ꝫtuꝫ mꝫta ē obiectꝫ adequatꝫ logꝫ, ans ꝓbatur; species meꝫ sciendi

est

q̄ quia dicit ipm esse ut cognoscat rag, seu effectiuā, cui pertes
ēt appetitus; Sed non habet ppō, nisi quatenꝰ reducitur ad mem
scīdi stricte sumpti q° Silr cognoscitur a loga quatenꝰ reducitur ad
illam, minor patet q̄ ppō. Sī dicat effectiua, aut appetitus
aut aliquid tertiū dicitur, Sī dicat tm̄ ipm suas partes diuisiuas
seu distributiuas, Si primum, patet ad dēm effectualē discursum
seu accidentalē reducitur, Si secundū, ad diuersum; Sī ppō Sī
quia reducitur ad mem scīendi et diligenter raciocinandi pertinet
ad logā.

Respondetur negando ans, ad pbam dico, ppōs ēē
specie ētor scīdi late sumpti q̄ aliquomodo sit principium
manifestatiuum ipsius equatū, scilicet visual ipsi, aut enuntiatiuum
alterius discernat ipsum a talio, q̄ sufficit utpote a loga abstrac-
ad id gradiatur, ppōs reducit ad dēm discursum, Sī argumen
tum, dico quodlibet reduci, ad ppō ipsius receptiuē effectualis, di
cit enuntiare unum de alio, ad cognitionē ordinē, aut aut ppō
reducentur ad dēm dicendū dēm enuntiare unum de alio et nosti
aliquae sit reductio iter ppōs, et dēm ppōs ponis dēm reducentur ad
ppōs, qua ēē ut sepiꝰ diximꝰ. Et hac argumenta retorquari
potest ad autorem huius sētie q̄ demonstrationē cognoscat
effectiue ratione dēm gillaschus, et tm̄ hoc nō sufficit ut demon
stratio sit effectiua cognitiua rationis ut ipse et alior opinione q̄ dicendū
ppōs respectu dēm

Deinde q° concedo sole et adequate loqē
ēē mem scīdi late sumpti, demonstrationē ēē obiectū principa
le totalis, seu attributiuum.

Obiectio 2ª Quod sit
Obiectū Adeq
ale

54

Patribus ꝫ Theologia adeunte Omoy scrgdi
diuidꝫ ꝫ obrechoy et forle. Scribis nihil aliud quꝫ despoo ac
toy ꝫ forma dessii diuinis dꝛe. Obrechoy ẽ dispoo illa
quꝫ habꝫ res dispositꝫ ꝫ forma dessii diuinis dꝛe. id ẽ
quatenꝫ una scl habet utgeno, et alia ot dispositia, ut q do
definitr hoo patrate, aff scl habet utgeno, et rate aut dis
positia, et sic aff rata scl res dispositꝫ ꝫ forma dessii,

Notandum

ꝫ actꝫ ito (sicut et ipse res) possꝫt dupliciter cideraxi, et secuꝺ
suꝫ physicꝫ entitatꝫ, et secuꝺ ꝫ sunt artis hoose dispositꝫ ꝫ for
ma Omii scrgdis dachoy ꝫ 3ª Cideraxe agitr ꝫ libris de
anima, dcrchoy ꝫ metaphysica dcrchoy hꝫ et dachoy ꝫ 2ª accep
cione ꝫ loga

dchae ꝫ dispone ꝫquirimꝫ, quꝫnꝫ exillis scl obrec
tꝫ forle logẽ. Anilla, quꝫ reperitꝫ rebꝫ, anilla, quꝫ rep e
nitꝫ actꝫ ito? Sicꝫ ẽ 3ª necessario obrectꝫ maate quod
primarie, et principale cntr res, scꝫ 2ª affectioi, actꝫ into
rem obrectꝫ maate quod, et primarꝫ logẽ.

Proponitr Sententꝫ § 1º

Ythaere scias sententiaꝫ
oppositas ꝫuenio, et latina media, quꝫ utrꝫ 2ª dathaie conatꝫ, 1ª
ẽ sexti artificiꝫ seu dispositꝫ reperta ꝫ achoy ito ẽ obrectꝫ
forle logice Osequitꝫ actꝫ ito, qui dici quntꝫ, et dispositꝫ
p tale artificiꝫ ꝫ obrectꝫ maate assignat, sic sexti Inter Xpi fi
delitatis.

Qª Datet, obrectꝫ forle logẽ ẽ artificiꝫ, seu Omoy scrgdi
ꝫ rebꝫ reperitꝫ, et Osequitr res ipsius ẽ obrectꝫ maate quod, actꝫ
ito ꝫ res cognoscitr ẽ obrectꝫ quo, uale, et causale. hꝫ ẽ Omꝫ
Sexti hia Thomistarꝫ.

3ª Plausibilis quidꝫ eternostros, affirmat
formꝫ artificiꝫ ẽ ese 1ª tꝫ ꝫ achoy, quꝫ ꝫ rebꝫ et sic assenit
obrectꝫ primarie forle quo allecte et modo scrgdi forli et obrectoo
ꝫ, et modo secundꝫ, qui ꝫ se abstrahit a forli, et obrectoo = ꝫ de
cisione hꝫ sit ~~3ª Solutio~~

1ª Solutio § 2º

Obiecty maatle logę Sł resipse, quę secundis ıtentionibꝫ Grechuis subsłat. Ege Deluſio ę D ꝫ ꝫ łtia, et ſabore dr, eg expresa D Thome, audita ipsꝫ 4o me taphisice lectione ubi sreait, ens ꝟamis ꝓprie dicitr de his ıtentionibꝫ, quas ꝟdo adquirit ꝫ rebꝫ Ordinatis. et post pau ca et huiusmor ens ꝟamis ꝓprie ę subiecty logę. 8o secundy D Thome res quatenꝫ subsłat secundis ıtentionibꝫ ss obiecty maatle, et principaliter logę, Dicę 2o bat, illud ę obiecty maatle principale, q suscipit ꝟamy formaliter principaly ſ res secun dy D Thome, Ordinate, ipſi suscipit ꝟamy subiecty logę, et qua ꝓ cipaliter agit logą 8o ſł obiecty maatle principale.

Respondyt ad ıtentum. D Thome ens ꝟamis ꝫ tellligere ipsꝫ actꝫ intꝫ, qui ens ꝟamis vocatr, ꝫ ens fictum, ꝫ, q ę effectꝫ ꝟamis; dr autꝫ ꝫ tellligere ens fictꝫ, q obiective ę ꝫ rebꝫ = ſ D ꝫ ens D Thomę ꝫ ꝫ ſęti dr nil accipit ens ꝟamis, ut patet ex dicto tu dicit entia, q ens ꝟamis dicitr de his ıtentionibꝫ, quas ꝟdo adquirit ꝫ rebꝫ Ordinatis; actꝫ autę ipsꝫ dr reperitr ꝫ rebꝫ 8o dr q actꝫ ꝟamis summit D Thomas ens ꝟamis = dez de addit D Thomas, sicut ıtio generis specię &c. quę quidę dr ꝫiunctr ꝫ rexę ꝟaa; 2o actꝫ ipsꝫ ꝫ rexę ꝟaa ꝫiunctr, ens sit entia &alia; 8o dr potest Angelicꝫ Magister tꝫ sinatus ıterpetare.

Do ꝓbat ꝟame sic fundatr tale ꝟdm Deluſio. illud ę obiectꝫ forte logę, quod demonstrat ꝓprietates, et passiones; ſ logica demonstrat ꝓprietates, et passiones de secundis ıtentionibꝫ ꝫ rebꝫ reperitis, fictis ꝫ actibꝫ ipsꝫ; q illę ſł obiectꝫ forte, et rectꝫ obiectꝫ maatle ꝓbatur minor, logica disputꝫ de genere &c. de monstrat dicto, q ꝓdicatr de ſpecie differentibꝫ; ſ hoc dr Quomit actibꝫ ipsꝫ, ſ rebꝫ aut subsłat secundis ıtentionibꝫ; ultꝫ q ꝟdo actus ę, qui ꝓprie ꝓdicatr de homine, et leone, nu actꝫ ipsꝫ q ꝟdo actus ę ſctus; ꝫ talis actꝫ dr habeat ıtentia ꝫ ꝫ nomine, et leone ad ꝓdicandꝫ requisita; q 8o logica demon trat ꝓprietates, et passiones de secundis ıtentionibꝫ ꝫ rebꝫ reper tis, fictis ꝫ actibꝫ ipsꝫ.

Respondt adversarij ꝓ q 2o dicitr logę

56

loga demonstrare de genere q̃ dicet de eq̃ specie distinctas
sic debet intelligi, id est loga demonstrat quod ens genericum sit
quidditas, qui reperitur in quolibet genere, et sic dicit de generis istrumentis
Sed est
ens in genere est actus qui genus reperitur, et actus reperibilis actus. Sed
exit ergo ad esse dicitur homine, et sic ens, quo nihil est nobis dicitur
dicitur

Deinde satisfactis dubitis resolutio, ne instantia posset
quis dicere obiecta philosophiae ea acta ita: et si ei obiici
latur, philosophia demonstrat proprietates de ente mobili
ens mobile est obiecta philosophiae, Ius pondere possit, sicut
et ipsi respondet q. philosophia demonstrat proprietates de
ente mobili sic debet intelligi, id est demonstrat proprietates
de actu respicitur ens mobile, sed hoc iuridice est sibi, et
solutio

Deus cui S. Aviniga q licet q dicata generis speciei sit
solis reperiatur in rebus, formaliter, aqua illis hic q dicata que
dicunt cognitio ita; et hic quia agit per se a loga, et
est eius ratio agendi sua obiecta sicut de nominatio uitis, licet illis
diuinat obiecto uitis, formaliter aqua diuinit hic denominatio
uitis, et qui agunt de obiecto uitis agunt uitis, per se, non
obiecto.

Sed est forma, aqua diuinit denominatio generis non cognitio
ita, sed aliquid ita uitis, ipse habet q cognitio natagit per se, nec est
ratio agendi res; ans obiecti sua aqua diuinit denominatio generis est
attento, quia reperitur in ratione generis, et causat a cognitione generis ut
sua intentio

Confirmatur, denominatio generis non denominatio ex
trinseca cogniti, q forma, aqua diuinit denominatio generis non ipsa
cognitio.

Ad 2. loga agit primario et per se de genere, et non de cognitione
generis q cognitio non est, quia agit per se, probatur ans. loga est de
genere, quod diuiat alia species diuersa. Sed non diuinit genera, et
non cognitionis q de genere, et non de cognitione agit loga per se.

Dices cui P. Arriaga
loga agit de ente obiectivo quatenus est abstracta, sed solis est abstracta quatenus
est cognita

fortib⁹ q° solly atq; ut ratione formalitⁱ q̄dat rationē. Deceptꝰ obiectiuꝰ
nō iuta logā suā entitatē physicā q° solly fuit ab ipsa quatenꝰ talis
fuit fortis.

Confirmatr eatenꝰ Deceptꝰ obiectiuꝰ peccauit bene ℔, male fuit
quatenꝰ bona ℔, male fuit fortis ergo tria dicebā rōne tetigit ad Deceptꝰ fortis
exaḡ resultat obiectiuꝰ ergo Deceptꝰ obiectiuꝰ nō arguit ipsa a logā, nec rone
formalitⁱ

℟ solutione aduerte, q Deceptꝰ obiectiuꝰ dupliciter dicit dici
rari, 1° quatenꝰ extrinsece a fortib⁹ denominatr sicut patres de
nominatiuꝰ causine. 2° quatenꝰ intrinsece habet ꝑfectionē obiec
tiuꝰ, seu formā artificiosā causatā ut quo, ab habitib⁹ ijs: ℣ta dicit
rationē nō atq; ipse obiectiuꝰ Deceptꝰ; nec rationē formalitⁱ, aut ut nō
habeat rationē generis, aut speciei fortiter; sed tota sua dam talitꝰ ꝑ
ut nō includat rationē atq; ipse, et nō rationē formalitⁱ, q. d. ro fortis atq;
ille Deceptꝰ obiectiuꝰ nec ille Deceptꝰ fortis; sed forma artificiosa ꝓpria intrinsece
ꝓpetta, et a fortib⁹ causata.

Ex his respondet ad argumentꝰ Deceptꝰ obiectiuꝰ quatenꝰ extrinsece denominatr a fortib⁹ nō atq; ipse atq;
nec rationē formalitⁱ, quatenꝰ nō habet ipse, et intrinsece forma artificiosa
atq; ipse et nō rationē Deceptⁱ fortis, q. d. hæc forma artificiosa nō ha
bet atq; ipse fortiter; sed tota causaliter = adiū q addit, ꝛepe eatenꝰ posse
Deceptus obiectiuꝰ bene ℔, male fieri quatenꝰ bene, ℔, male fuit fortes
duo fortium ee, nec quinit ex eo, q Deceptus obiectiuꝰ causatꝰ a fortib⁹
et idio si fortes male fuit ebꝰ obiectiuꝰ ab ipsis causati.

2ª Conclusio § 3°

Actꝰ ijdē, qui subsit 2is
ꝑfectionib⁹ ꝓpiciunt atq; ut obiectiuale, et ut quo.

℟ Conclusionis dicti
Contra aduerte obiectꝰ quo ꝓpositⁿ Summi pontificis acerba sub
qua sed solly Summi ꝑfectione seu executione obiecti q. dicti
tio ꝛepe obiecti, quo, et quod, ortū habuit ex doctrina Sapientissimi
Magistri nostri Cariel qui ꝓmaa de spe docet, ois habitꝰ
ee duꝝ quę duplex obiectꝰ aliud quod, illud, scilicet, quod ab ha
bitu atq; itur, et aliud quo, scilicet actio, seu operatio, qua deq; habitꝰ
obiectꝰ quod: Exempli gratia, q arte Citharę obiectꝰ quod ē numerꝰ
sonorꝰ, obiectꝰ uō quo ē percussio artificiosa cordarꝰ, quę ē executio

obiecti

58

obrecta quod.

Sic sitter ꝑ rota loga rig cy hic ꝛty dat logalis ar tefini
existens ꝛ ribꝫ ordinare, et hic disquatur medijs actibꝫ ꝛty artifi
dispositis ideo ꝛ obiecto ghegno logę, et deperiuꝫ 2as ꝛtentiones obrectus
quas loga accipit ut obrecty fortis et primarij, et actꝫ ꝛty mediis ap
ponatur, ut recipiat 2as ꝛtiones.

Explicata sic deductio facile ghatur
qua ꝓcto atꝫgit alig obrecty ꝓc 2o atꝫgit ora obrectia ad obrecti aqui
sitionꝫ, sicut, qui ꝓcto ꝛtendit finꝫ ꝓc 2o ꝛtdit media ad secu
tionꝫ finꝫ ꝓdictꝫ ia, sꝫ actꝫ ꝛty dꝫ positi, et artificiati deducut
ad obrecti logi aquisitionꝫ logā, qua ꝓcto atꝫgit artifex existꝫ
ꝛtrebꝫ ꝓc 2o atꝫgit actꝫ ꝛty, qui subtrat 2as ꝛtentionꝫ.

Dicies, specialis
titulo dirigit loga actꝫ ꝛty, qua alig ciꝛtię, adqui 2as obrecty or
tionꝫ ex dnio ꝑtinet ad theologi, aut philophię, qua ad logā
ꝛ abominatꝫ, actꝫ ꝛty sicut ss atitiones et ꝓsecutiones ob
jecti forlis logę, ita ss ꝓsecutiones obrecti forlis theologię ex eod
dnio obinet ad theologię, qua ad logā; sꝫ hoc nō potest dici ꝛ ut
salutet specialiter directionis actuꝫ ꝛ loga dicꝫ dꝫ ꝛ logę illos
dirigere primario

Huiꝫ argumti solutione, et tobis ꝛ quatorꝫ
casu nota ꝙ thas ex ꝛ duplex ꝛ disseꝛtha, alię ss ministrate
et ministrate alię ministrate ss, qui alijs instrumta scięti ꝛ obꝛt
et ministrate ss, qui ꝛ instrumenti cuiuscuꝫ primi generis utꝛtur.
Ciꝛtię ministrę duplex habet finꝫ ꝓximum, seu operis unꝫ, ad
qui exercitij ꝓfessionę dirigunt, alię remotꝫ, seu operatꝛ adqui
ꝛ essentialiter, sꝫ accidentaliter, et ex ꝛ ductura ꝛ entionis ordinatur
ciꝛtia. Explicatur hoc ꝛ arte ꝛ ficiatoria, qua ꝓximo ꝓprio et
ꝓximo solꝫ habet ꝓfectꝫ ꝛficij ordinationꝫ, et ꝛ finꝫ ꝓximus
ꝛ ducit ad equi gubernationę ꝓximo remoto et ex ꝛ ductura ꝛ entionis
habet equi gubernationꝫ, quicquid equi gubernatꝛ finis ꝓximi
artis equestris, hanc habet ꝛ chalinotheca, qua ꝛ ciꝛtia ministrat
hos duos fines habet ꝛ finꝫ ꝓximus et remotus ꝛ tentionis obrectiuꝫ
circa, quas uersatur ꝛ quę ꝛ circa finꝫ ꝓximum, et ꝓximus extremus et re
motus uersatur circa operationes ꝛ tas ꝛ quę circa obrecty remoty, et ex
trinsecy

Circa deposito ad argumtz respondet, Verum ee Logg speciali titulo dirigere actu jtg pallis cisis, rg istę solu dirigut operatnes jtg naliter et utquo jordine ad genu obiectu, sed quo non solu dirigit actu jtg naliter, et ut quo jordine ad genu obiectu; sed directione, licet remota, et extrinseca ita singulari dirigit illos, ut ad nulla alia certa hoc modo dirigat. Hoc aut singularitas, et specialitas desistit jhoc, g trade do loga notitię secundu jistimu, quę resultat jrebus ex desideratione jtg dirigit ipse jpropriu finu operandi unumquemlibet, scilicet japtitudo, inclinatio et discursus jordinata, et hoc é quod alię cognitę non habet

3ª Conclusio §4º

obiectu adequatu, et principale logę ni coaluerit ex modo sergi de forli, et obiectibo, et desequutis obiectu ergo mate ni adipiscatur ex rebus, et actibus.

Nota g, intelligentia conclusionis, g actu jtg dispositi jforma finu sergi de valet tripliciter deducti. 1º ut elicitur iuxta regulas logę jordine ad 2as jtentiones obiectivas, 2º, quatenus loga aliis actu logis, desiderat p modu tu artificiosi et vitalis dispositionis, qui antea habebat p modu unius, jquasi desideratione assecutu stranij jtrahit per 1º ad obiecti adequati constitutione. 3º quatenus loga jactibus primu tu desideratis jtra elucet forma tanq artificiosam, iuxta se datnitu, jillis repertu, jquo se iu libenter admitto atq ipse aloga g hae desideratione potius habent tanq finis sergi obiectivi, qui sortis.

Conclusio 2º. Solu precedit de actibus 2º modo sumptis, ng ni atq ipse aloga jprima desideratione etiq adnexarij factu, qui jhae 2as ni stant ad constitutione obiecti primarij logę, g habet q etiq scientificu jmodo sergi de forli sic sumpto reperta, g alij actu desiderato se perficiendi jordine ad modu sergi de obiectivu, tu talis actu solu sit genus 1º. jce representativu, et jquatu é facta iuxta regulas logę jordine adgenu obiectivu 2º obiectu adequatu, et principale logę requisitu coaluerit ex modo sergi de forli et obiectivo.

Confirmatur obiectu primarij philosophię ni constat ex entemouili, et ex actione entis mouibilis g deductiua, ni alia causa nisi g actio deductiua seperatiua entis mouibilis sub modo secundi sortis sepatiua obiectui etiq si pallij actu desiderati 2º obiectu primarij logę ni coaluerat ex modo sergi de forli et obiectivo g habet minus, quod secundi sortis iuxta regulas Logę facta é sicut

actu

actu p̃gendi iusta regulas artis facti; S̃ᵈ rite negat Discretus dixerat me uiri ꝛ ordine ad imagines, q̃ᵒ nig ille ab ordine ad mon̄ seꝛs dr ob uctum, q̃ᵒ ex illo et ex obiectio nō Surgit obiectꝰ adequatus ꝛ et p̃ncipale Loꝛ.

Respondetur mon̄ seꝛs di forlij p̃ dixerat ab ordine ad mon̄ seꝛs di obiectum, q̃ᵃ ad mon̄ seꝛs di obiectum nō ordinatur q̃ᵃ mon̄ sciendi ē, S̃ᵈ q̃ᵃ mon̄ seꝛs di forlij ē; alias S̃ q̃ᵃ mon̄ seꝛs di ē ordinatur et tñ mon̄ sciendi obiectum, q̃ᵃ mon̄ seꝛs di ē ordinatur, cuꝛ ꝛ sit utrum eaꝰ sit obiectꝰ primum, et p̃ncipale Loꝛ Valet co a leicere exmo seꝛs di forlij, et obiectio.

S̃ᵈ dē ñ q̃ mon̄ seꝛs di forlij nō sibi q̃ᵃ forlis, S̃ et tñ q̃ᵃ mon̄ seꝛs di ē ordinatur ad obiectum ꝛ sibi ꝛ ē repugnatio, et seꝛs di quid partiꝛet dicam mon̄ seꝛs di et tñ tertio, et tripli aduersarij fuerꝰ ꝛ ꝛesponsione ad tñ dam fundamentale et tᵃ dilusione huiꝰ dubij, ꝛ dicit dicam genꝛis ē actu ꝛ, quia gñ repugnat.

S̃ᵈ dices q aduersarij ideo exmo seꝛs di forlij, et obiectio nō Surgit obiectꝰ adequatꝰ Loꝛ q̃ mon̄ seꝛs di forlis ē una tꝛ dictia, et assecutio obiectiua, et obiectꝰ quo Loꝛ S̃ Ioꝛ nō obstat, ut ex utroq̃ fiat unꝰ obiectꝰ adequatꝰ; q̃ᵒ ex bono minor, multoties Ens̃ tñ dicitur Circa ꝑnꝰ actu tꝛ quia circa obiectꝰ forte ꝑsentꝰ actu, q̃ᵒ mon̄ seꝛs di forlis sit una et tꝛ dictia nō obstat ad hoc ut ꝑsentꝰ actu ligatur a loga: p̃ b ans, Ille Taphisica Dicitur circa actu ꝑnꝰ tꝛ quia circa obiectꝰ forte & Ens̃ tia multoties Dicitur circa ꝑnꝰ actu tꝛ quia circa obiectꝰ forte ꝑsentꝰ actu. quod ant̃ nō obstet q mon̄ sciendi forlis sit assecutio. mon̄ seꝛs di obiectiua ut exillo et ex obiectiuo Quia gat obiectꝰ Loꝛ adequatꝰ Stat ex D Thoma 1ª 2ᵉ quæ 14 art 3ᵒ. dicit assecutionē alicuiꝰ rei, et ioꝛa ꝛ nō ē sui fines: S̃ sunt dū taxat & ex nullo capite repugnat obiectꝰ adequatꝰ Loꝛ coalescere exmo seꝛs di forlij, et obiectio.

Respondetur Decꝛ dominus, et negando mnoꝛ ad q̃ dicitur distinguo ans Ens̃ tia potest aduersari circa ꝑnꝰ actu tꝛ quia circa obiectꝰ forte circa ꝑnꝰ actu reduplicative sumptꝰ nego ans specifica tiue sumptꝰ Decꝛ ans, et nego Decꝛ ꝛ q̃ negue Metaphisica habet obiectꝰ quod ipsos actus, utillos actꝰ sit, et si rationis entis participati cuiꝰ hæc Decꝛ in ratione sibi sit obiectꝰ quo male, et secundario, possit tñ ē obiectꝰ quod ꝛ reflectatur supra illos, S̃ tunc nō Decꝛ ut actꝰ, S̃ᵈ

utentia seu vires. Nec tolly possit accidens, sed loga dicimus cuy hoc tm dr
cinitive, q3 actibus loge, qi dat vnee specificative rao sortis que loge
et sic debet poni cuy hyp. ut possit ut obiecty quod formalle at3 gi at
ri3 actibus metaphisice dat specificative rao entis, que ē rao sortis
que metaphisice.

Nec, dat3 actibus loge artificij et finitionis ex
p. rao sortis que loge, sicut3 actibus metaphisice rao sortis que illi=
dit3 geo ans, dat3 actibus loge artificij de ffis ut quo, et p.mo ny
uie, Deo do ans, vt quod, et p.mo obiecti ultimi neg. ans, et Dneg.
qz rao entis 3 actibus metaphisice, ytrisice recipta soly specificative ē ui
alis, ceteris artificij actus localis forsitan habet rao ne uie, tm q.
soly doctrinale q Causat obiective, tm q, soly 3 ee representiue ē tale
et sic debet poni cuy hyp. ut possit loga ppria actus,
tm qua rao sortis p.ret. abscere.

Ad id q addit ex D.Tho. Respondet
multm obare rne autoritas D.Thome, ut ab aduersarijs stellyta
sibi omne eiusq. primarios terminari ad ppria actus recedy p.mo
ture 3 Sed eiusq. p.mo uie, q exacta utilia, et ex obiecto ut tho sit
vno finis adequato. Mens aut D.Thome ex ē hec; Sq quod ex
affectione et ex re affecta resultat vnus finis, ni tm ex equo
ita, ut utraq; pars obiecti p.ret. 1 spiciat aliquid; Sd una, scilicet
finis p.ret. 1. et alia, nempe, affectio p.ret 2, ni aliter ac ex obiecto
forsitan, et sic nec si resultat vnus obiecty, et tm vnale p.ret. aliqua
ri 1 spicitur.

Argumenta Q 2 3 et 23 Dclusionis
Solutio ad 5

1 Sententia que asserit actus
liby reperty 3 actibus ity ee obiecty sole, et Dsequitur actus ity ee obiecty
vnale q dat t. ex D.Thoma 1. posteriorij Lect 2a ubi inst, actus
quo dg vocatus a ē, que sit directiua ipsius actus rationis et hec appellatur
loga, id ē rationalis electia, que n soly rationalis dicitur ex hoc q ē
ely dy rationis; Sd q, a ē circa ipsum actus rationis tanquam circa ppriu mag.
3 oppinione D.Thome actus ity ad obiecty vnale loge patet Dseq. 3
D.Thomas ait loga uersari circa actus ity tanquam circa ppriu mag
Dibus Thome fuse locuty de finie extrinseco

Respondet
primo ex secundadis

62

Secundus quo vanus dicit logica directiua Scientie ordinate ad Sue cutionem uniuersi quantum ad

Sed contra dicit S. Thomas debet logica uersari circa actus ita tamen circa prius magis, et principaliter circa obiectum primarium et non secundarium patet quia ita non dicimus modum secundi obiectum circa obiectum primarium, quia S. Thomas dicit, quod iste modi entis rationis pertinent ad subiectum logice, Sed contra, dicit quod logica uersatur circa actus ita tamen quod circa principium magis; et Sic tales actus ita circa obiectum primarium logice, unde sic dicunt logica uersari circa actus ita tamen quod circa principium magis

Respondetur quod actus ita Sit obiectum secundarium logice appellantur tamen propria mala logice, quia logica speculatiue tituli quia alicui existit circa illos uersatur utique aliquo modo, quia actus ita causat obiectum logice, et sic appellatur propria mala causaliter.

Quantum verba S. Thome a Stranzisca adducta debeat intelligi de obiecto reali, et secundario, et uerba ipsius propria Deliberatione sumpta de obiecto primario, et patet ex dicta ipsius Scientiarum Sillogismi quia mediate post uerba ex 1° posteriorum, ait, logica uersari circa actus rationis, sicut ars domificatiua uersatur circa actus manuum; Sed actus manuum, ut dirigibiles aberrant a Sobiecto proprie, et ut quod cum hoc Sit domus, et hoc actus ut dirigibiles a logica Sobiecto proprie et ut quod logice. Et ita 6° metaphisice textu ex quo ponitur Deliberatione Summum autoritatis, sic prosequitur; Ente subiecto logice equiparatur subiecto philosophie, quia ens naturae. Sed philosophia uersatur circa entis mutile, tamquam circa obiectum forte, et sic actus logica uersatur circa actus rationis, quia uerbo, tamquam circa obiectum forte, et sic actus

Dicitur sumtamen

Stranzis Sylontie Summitur ex code S. Thoma, qui ait initio posteriorum sicut adiuncta fuit ars edificatiua S. Sabatis, quia huic facilitor et ordinate actus manuum exercentur possit, eadem ratione ars quia dirigens actus sit directiua ipsius actus rationis, quia hoc ipso rationis actus ordinate facilitor, et sine errore procedat, et hec ars est logica

Ex qua autoritate Sic Surgunt aduersarii, logica est directiua operum rationis Sed uersatur circa opera rationis operum ut dirigibilia tamquam circa obiectum, Sed patet quia sicut obiectum artis domificatiue est domus ut factibilis ita obiectum artis directiue est opus dirigibile, quia sicut factibile uersatur circa factibile, ita directiue circa dirigibile

Sed

Dfirmatr finis legis é dirigere ipm ne exeat ꝑ suis oppe
rationib9 ꝙ obiectu legis. Exeat operationes ipi ut dirigibiles, arg
probatr, ora lex agit et trigit ordinatr ad dirigenda tria ipius ꝑ ope
rans, q a lege agit determinabilibꝫ, et determinatis, qꝫ dirigit
ꝑ operão ne exeat ꝑ ap̃hensionem finis, et similer agit de ope
et diuisione qꝫ dirigit 2a et de illis de argumtatione et syllogo qꝫ
dirigit 3io. ꝙ finis legis é dirigere ipm ne exeat per suis oppeationib9

Ad autorita
tẽ D. Thome, ad hibenda é solutio data in ad cio verba desumpta ex
2o posteriorꝫ, lec. 2a. ad argumtu, qꝫ aduersarij. Dicunt distinguo
ans, lex é directiua operꝫ humanoꝝ ꝑse, et primario, nego ans, ꝑ accí
dens, et secundario. Dedo ans et nego. Ad 2m ad probatiõ dico, q ans
qꝫ primario, et ꝑse é directiua exercitr circa dirigibile, sicut
factiua circa factibile, ñ tñ, qꝫ tantꝫ secundario é directiua

Ad 3m dicitr
distinguo ans finis adinuentris, et extrinseci legis, é dirigere ipm
Dedo ans, finis intrinseci, et proximi nego ans, ad probatiõ distinguo
ans, lex agit lege ordinatr ad dirigenda tria ipius operantis
secundario et exsine adiuntris Dedo ans, primario nego ans
et Dego 3m q, ut ig dixim lex agit ꝙ ipsi dirigat ipius exsine
remoto, et extrinseco, et ex industria iuntris, qui quidꝫ finis é
extra artẽ.

3o obatr ex 2a, alia autoritate D. Thome ex 6o ethicoꝝ ubi ait, sicut philosophia moralis exercitr circa op
eras politicas sic lex circa operationes ipius. Sed philosophia
moralis exercitr circa operationes voluntatis ut dirigibiles tanqꝫ
circa proprium obiectu ut ois ex D. Thoma fatetr, ergo et lex exercitr
circa operationes ipius ut dirigibiles tanqꝫ circa proprium obiectu

Dfirmatr,
operationes ipius sũ ꝑ se dirigibiles ab aliqua entia sicut operationes vo
luntatis, ergo é alia, a qua dirigi possit nisi lex ergo sũ ꝑ se dirigi
biles a lege

Dfirmatr 2o ideo philosophia moralis exercitr circa operatio
nes voluntatis ut dirigibiles tanqꝫ circa proprium obiectu, qa ubi é nobꝫ
difficultas ponendi é nobꝫ et ꝑ specialis habitꝫ ipsi directiue ope
rationꝫ ipius reperiit nouã difficultatẽ ergo ad illã tollendã é ponendum
et ꝑ specialis habitꝫ; minor probatr, qa nisi nouꝫ ponat difficultatẽ
circa suum obiectu ipius, qꝫ voluntas circa suum, potestꝫ deficere sicut

Volutas, 8° ꝫ directione opperanꝫ ꝫ ro respectu nouia difficultas
ad alteritatẽ ꝙ es
pondet dicẽdo ꝙ sicut dicte omnimodꝫ paritatẽ negoma
iorꝫ, dicẽte aliquale eporteꝫ Decedominorꝫ et minorꝫ, et negoꝫ
Dseq.ꝫ. Deinꝫ cuꝫ ē ꝙ philosophia moralis et tota Dersatꝫ
circa acta Voluntatis, et ꝙ ro ꝫ quo tenet paritas Dñi Thome, dixe
runt bñ ꝙmõo, ꝙ philosophia moralis Dersatr circa acta Volu
tatis tꝙ qua circa obiectu, quod primario attꝫgit, tota autẽ Dersatr
circa acta ro ꝫ tꝙ qua circa obiectu, quo attꝫgitr obiectu quod, et
p Dseqꝫs secundario.

Ad 1m Dfirmanꝫ dico opperanꝫ ro nõ ee pse
a tali qua cictia dirigibiles; 2° eaꝫ directione primo secundario
ad ea cictia, ad quꝫ pertinet circa obiecta ad cuiꝫ Dsecutionẽ requi
runtr acta ut directi.

Ad 2m Dfirmanꝫ Decedominorꝫ, et dicẽdo minorꝫ
ꝫ directione opperanꝫ ro ꝫ respectu noua difficultas post decreta di
fficultatꝫ circa obiectu tota ꝙ negominorꝫ, ante decreta tale difficultatꝫ Decedominorꝫ ad cuiꝫ p bane eodꝫ modo dicẽdum ant, et negoꝫ Dseq.m quia ē ita licit ro possit defficere ꝫ suis opperanibꝫ an
tecedẽs ad recta tota directionẽ ꝫ ordine ad suu obiectu peculiare nõ
uo post p dictam directionẽ ꝫ Voluntate autẽ ut data habitꝫ, tuitꝫ
qꝫ tota habeat ptitionẽ, ut ex ordinatione Voluntatis ad obiectu spe
ciale virtutis maneat tota Voluntas ꝫ suis opperanibꝫ directa ꝫ ordine
ad ppriu obiectu, scilicet ꝫ ordine ad bonu, ut sic

Et tale huiuꝫ ē ꝙ licet
quilibet virtꝫ dirigat Voluntatẽ ꝫ ordine ad peculiare bonu, et qui
libet scientia dirigat ro ꝫ ordine ad particulare uerꝫ, cui alia
dat cictia subiecta universale obiectu, ut quodammõo Dtineat
obiecta aliarꝫ cictiarꝫ sibi punit ꝙ dirigendo ro tota circa ppriu
obiectu ex Dsequtr dirigit ipsiꝫ circa obiectu cictiarꝫ et
primario, 2° secundario, et huiuꝫ generis ē tota, quꝫ habit obiec
tu ita Vniuerte, ut quodammõo subie Dtineat obiecta aliarꝫ cictia
rum, et sic dirigendo tota ro tota circa ppriu obiectu dicit etiã
ppriu circa obiecta aliarꝫ scientiarꝫ; Deinꝫ cuꝫ non ri habeat aliqua
habitꝫ nasci ex hoc ꝙ sit pondus nouꝫ habitꝫ respectu Voluntatis,
ri tm respectu ro

Vao autẽ agnoui quare tota primario et principaliter
tuetur ē ad dirigenda obiecta ꝙ secundarie cictiarꝫ, et quare sibi dirigit

actꝫ

actꝰ sto ꝙ ꝙ ꝓcessꝰ meꝰ secundi fortis, ē poter dicchang mei sci
endi obiectiue hoc ē, ꝙ tota difficultas, qua patitꝰ sto stat circa
ꝓcessꝰ dispositis et sceptis obiectibꝰ dirigendis, quo habito, nul
la remanet difficultas ꝙ actibꝰ recte et directe ꝓducendis; cognita
ꝙ ꝙ naa demonstrationis. 2° ē, et qualiter debeat disponi mise
ria medium cū extremis ordinari sto ꝑ patitꝰ difficultatꝰ ꝙ as
sibꝰ recti eliciendis, et sic totꝰ negotiꝰ hoc ē ꝙrebꝰ rectedi
rigendis.

3° obat ratio hui sententiæ; illud ē obiectꝰ, cui aliquis actꝰ
quo existit eius obiectꝰ formalis; 2° modꝰ secundi, qui ē obiectꝰ formalis hoc
ꝙ actibꝰ sto, est ꝙ rebꝰ ꝓsidet, ꝙ actꝰ est res obiectꝰ cui aliquis hoc
minor ꝓbat, meꝰ secundi ē ꝓ rei manifestatiuꝰ; 2° maxi
festat ꝓprius ē actuꝰ sto, ꝙ res non manifestant; ꝙ potius ꝙ ma
nifestatꝰ ꝓ actꝰ ꝙ meꝰ secundi, qui ē obiectꝰ formalis hoc ꝙ n res
dit ꝙ rebꝰ, ꝙ ꝙ actibꝰ sto = ista argumentꝰ formatur de hoc ē
diuisione ista ens dicitur de hoc formali explicat ens ꝙ rei; ꝙ res n
explicatꝰ, ꝙ explicatꝰ ē.

Respondet Occa. do maiori, et nego dominor
ad ꝓbam Occa. do maiorꝰ, et dicto quo minori, manifestatiuꝰ ignotꝰ
ē ꝙ prius actuꝰ sto ut quo, et actus Occa. do minorꝰ, ut ꝙ et obiectus
ꝓ hoc minor ad ꝓbam ꝙ clusa distinguo ans, res n manifestat ꝙ
nota actus Occa. ans, obiectus nego ans. ꝙ res ut substat
secundis sto rationibꝰ formaliter et obiectiue manifestat ignotꝰ, et
actus manifestatꝰ ꝓ actꝰ sto, sicut pariꝰ de aluatꝰ actus a bagete
et formaliter abalbedine.

Omitto aliud argumentꝰ ꝙ ꝙ hic may solet
formari. Illud ē obiectum formale ꝙ alicuius actꝰ, ꝙ quo talis scientia
demonstratꝰ ꝓprietates; ꝙ sed ꝙ demonstratꝰ ꝓprietates de Deo scien
dis actibꝰ sto residente, ꝙ a significare mihi ꝙ stellas ꝓ supremo
dominatu, ꝙ meꝰ secundi ꝓ esidens ꝙ actibꝰ sto ē obiectꝰ formale quod
Nego = omitto ꝙ quia illud ꝙ a hoc argumentꝰ specialiꝰ ~~habet~~ adest
difficultas sup. dicta, et sic eadꝰ adhibeto solutio et dicta
ꝓ hac quæstione sufficiat

QUÆSTIO ER

Utrum rão sortis quæ Logic & Sit Rectis, Rami

Scitis rõ ex predictis modi essendi tales sumptos esse vtile adequatu logice, artificiu & practicu atq; a loga reperiri rebus etiã actibus: que q̃ quirimus e hoc p̃clare certamine e an hoc artificiu & sortis dicat aliquid recte, Ramis, p̃que

Notantr aliqua § 1°

Nota 1° dari duplex genus entis aliud recte et ramus aliud. Recte e illud q̃ habet ee aparte rei & deq̃ dr abijcio fictione, ut homo; ens u° ramis e illud q̃ nullo modo habet aparte rei; ut Sortes habet ee obiectiuu, ijtu fingente id q̃ e aes esset ut mons aureus, Chimera, que apte rei nihil e fictum dicitr abijci, aes esset

Nota autr ens ramis aliud habet fundamtu aliud u°. hoc 2° datur q̃ ab aliquo fundamto ex p̃te rei ijtu dicit aliquid p̃ suo libito p̃ter naturam fictionaliter, ut ijtu dicit mons aureus q̃ ens ramis ratiocinatiuis, seu Chimera dr inter appellatr de quo disputat logicus: fundo e q̃ do ijtu sumpta ocasione ex ipsis rebus fit aliquid, q̃ remota nõe, sicut ex Inuentia, que uidet ijtu ibi homine et homo ijtu ratione abstrait ijtu actu a illis et facit ijtu dicere quid nõe, et superius hoc, et homo et homine et homo sit species ipsius ijtu et hoc ens ramis, ratiocinatiue appellatr q̃ res aparte rei existens tribuit ijtu electiu occasionu ad illius fictionẽ.

Nota 2° q̃ ens ramis

ens rationis ex fundamento ire é triplex, primarium, et negatium, et relatium. de duobz t.is postea recidit Scimo. ens autz rationis relatium é ordo ille, qui ztz fingit ziter duo extrema, ut respectus, qui ziter subiectu et obiectu conigit.

His prenotatis Sepono 1° ut certu rationis forle quo loge ee ens rationis 2° Dni, dicoz eni agit de ente rationis, siue primario siue secundario iuxta diuersitatz opinionu; 3° Regrellatibz. Scitta la studiose Summam, loqz eni agit de relatione, quo datur ziter aturam ad creatore, neq de illa, qui fundatur z conuno, et oppositio Sermone; Solu é duntaxat ziter autores an obiectu forle loge. Sit relatio rationis reperta z modo secundi adi sumpto

Resumpto Sct.e § 2°

1° In hac re Sct.e Scho mat obiectu forle loge, seu Ratione forle quo atzgitur a loga ee aliquid relte, et ni rationis, qa tenet Uniter oes PP societatis, citatz q illa D. Agustinu l. 2° de Doctrina Xpiana. D Isidorus lb. 1 Ethimolo piarum. Platone Dialogo de Iusto, Boetiu z topica Ciceronis, et z numerosos alios. Ceteru isti autores ziter sen.s D cordes, nq alij dicunt siue realitatis ee forle, et artificiosa dispositionis z ipsis actibz ztrinsece ztrinsecis. Alij autz ee denominationis extrinsecq passiue exercita z Sceptibz forlibz quemlibet ab alio actiue flexo. Alij ee denominationis extrinsecq reperta z rebz, et desumpta ab actibz artificiose dispositis, Alij demq asserut rationis forle quo loge, qua realis appellat ee eximiu capacitatis, seu agilitudinis de perta z actibz, et z rebz ad directionis loge.

2a Sct.a asserit obiectu forle, seu rationis forle quo loge di ee determinate aliquid relte, z ramis sed abstrahens ab artificio relte quod é z actibz, et ab artificio rationis q é z rebz, sic Sctici Moderni Doctissimi extranea fa miliaz manuscriptis

3a Sct.a dicit obiectu forle loge seu rationis forle quo possibilitatis ee entis rationis, sic D Thomas 4° methaf lec 4.a quo sequit Caietanu z antes dicamus quest. 5.a Sotus quest. 5.a phemialis, Nabarrete 1.a p.te Itroductia 1.a 40

68

Araujo lib 3° metaphisice quest 1ª art 1° num 50 Collegij Salutes disputa 1ª questi 2ª Joannis a Santo Thomaj §. 3tio et ocs, qui uni dicunt quod D. Thomas Ysentior est in 3tio libro in pau
ca discordia ng alij dicunt hoc ens rationis, q. obiecto fruli assig
nat ee denominatiuu extrinsecu abachu adhuc desumptu et irrebo
pasiue repertu. Alij uº ee denominatiuu intrinsecu causatu ab
actu loco virtualiter reflexo irrebo Ignitis, seu extrinsece de
nominatis, ita ut denominatio extrinseca sit primu fundamtu formi
rationis intrinsece que quidu forma rationis intrinseca secundu ipsentio
obiectiua dicitur Ens q.

1° Delusio § 3°

Obiectu formale loge
Seu ratio formalis qua precise cognitis a loga é forma relatiua rationis irrebo
cognitis, et ab his habitis recepta.

Istat hec Delusio ex autoritate D. Thome
§ 4° metaphisice lec 4ª sepe repetita, ibi enim ait ens rationis q. prudi
enter dicitur Ysentium obiectiua, quia ratio ad quam irrebo Ysideratis sicut ipsum
tro generis et speciei, que quidu in secunda intentione irrebo
dicuntur rationis Ysequutur, et hinc merito dicit ens rationis é primu subiec
tu logie; 2° secundus D. Thome ratio formalis qua logie é forma
relatiua rationis

Istat item ex eodem D. Thoma opusculo 56 ubi ait
loga Ysiderare ens rationis p se et ens reale per accidens. 3° ex mente
D. Thome sola 2ª Ysentio obiectiua é ratio formalis qua logie dispatet Ysi
q. q. alias ens reale per accidens sed per se Ysidet in arte loga.

Sed dices datur
actus logie terminatus ad rationes reales, seu ad Ysentias obiectiuas an
tecedenter ad actu ad 2as Ysentiones; Seu forma relatiua terminatiua
3°. obiectu talis actus Cognitu é obiectu formale et primariu logie adqui
obiectu ans forma rationis é reale; 4° obiectu per se et primariu logie
é reale, ans ens rationis, loga. atzeit mag altis Ye. Sine 2ª Ysentione
anter ad actu Separatiuu; 5° datur actus logie Ye.

Respondetur distinguendo
ans quo ad 1as p.tes datur actus logie Ye. Secundariu Occido ans pri
mariu

primario negotium sequendo p̄ tis antus ethq dubitquo vñ acto terminat
ad scdm obiectum ingo anter ad actu ad q̄s ifinitum terminatu ex
ecutione decodans intentione ingo ans et scd̄m. Nq licet scia
cognoscat naas rotes priq̄ executione n̄ tñ cognoscit illas esse
se; sd̄ ogetu ifinitum; Indubitalis actu, et sic est ergo ē secunda
rio ad disputationis fundamenti terminatu. Habemq explicq ante
dimissoria, qua licet allegat fundamenta firmę domq sine tali forma
n̄ ideo respicit illa primario, et ose, q̄ hęc parvitas ē maalis
et; executione ordinando scilicet fundamenta domq ad speciq domq
firmq, haut aliter q̄ esti

Sed de pbatis ramis nra conclusio, soga agit de
ō ente rotis; sd̄ n̄ agit de illo secundu formalitatē rotis q̄ secundu
aliqua forlitatē ramis. Unde ait philosophus 4° metaph textu 9°
vbi agit de multiplicitate et dualitate agente de ō ente minor pbatio
soga agit de ō enti rotis quatenus habet ramos Ducati subiecti
Venetis, et hęc ifinita sd̄ illę forlitates n̄ sunt rotis sed ra
mis q̄ soga n̄ agit de ente rotis secundu forlitatē rotis q̄ bromi
nosę; hinc q̄ hoc ē ati q̄ huic sit subiectu et dicatu ō
Dunit illis esse, aparte rei et reliter. sd̄ silq ramus ita ē gentis
ordini subiecti ad dicatu ut ē d̄a ita q̄ ordo rotis potest tra
rotiter distincte ad seipsu n̄ possit ordinari, sed ad
hoc n̄ sit extrema reliter distincta q̄ reliter sit id, q̄ est fortis
talis ramis ss, n̄ rotis

Sus pmodis ē subiectu et dicatu pdi
ta q̄ hęc ita ē denominatio extrinseca, qua quid rotis ē, et
hęc exo q̄ soga agat de subiecto et dicato de genere specie et
alijs n̄ sequitur q̄ eiq obiectu sit ramus,

hąc q̄ prima Ostensum, Solutio
nq ut cognoscatis ī quo 1ª sententia, et 2ª quinq modi ca explica
ca di defficiat. Ad illa ē secundum. Nulla denominatio ex
trinseca potest ē obiectu actus q̄ quę scientia tendit ad obiectu ē mere
denominata extrinseca, ut patet de scibilibus q̄ mere denominata extrinseca
obiectu scię. Sed ca ē falsa ans q̄ patet quia intelligitur actus tendere
ad obiectu, quia q̄ resultat extrinseca denominatio ō denominatio
extrinseca n̄ potest ē obiectu actus q̄ quę scientia tendit ad obiectu
patet de q̄ illud, ad quod intelligitur actus tendere ē illius obiectu
ans pbatur, q̄ denominatio extrinseca resultata ex tendentia actus
ad obiectu sequitur priq̄ intelligitur actus terminatus ad obiectu, qua
quod resultet denominatio ut patet cussione, quę priq̄ terminatur
ad obiectu et postea resultat denominatio unde

Sermatr obiectu ꝛ rationē obiectiꝰ debet ee prius
qua actus intellꝰ, ꝙ denominao gḃ enies abattu ñ potest ee ter-
minꝰ actus, ans é certu Dseq̃ pluta q̃ talis denomina é actus po-
terior ꝙ ꝰ obiectu, de bet ee prius hꝰ denominao non potest ee ter-
minꝰ obiectu

Q° ꝙ puero rige Solutoꝝ, et é argumtu ad hominꝝ q̃ Patꝝ
Suarꝝ denominao extrinseca ꝛ ere, q̃ minꝰ é actus tr̃ns ꝛ obiectu,
ꝙ ꝰ actus tr̃ns ꝛ obiectu necessº é distinctus ab ipso obiecto ex ab-
solto specificiꝰ ꝙ denominao extrinseca ñ potest ee terminꝰ hꝰ

Respondet
P Suarꝝ, obiectu formale hꝰ ñ ee tr̃ns actus ꝛ obiectu ; sꝫ denomi-
natus extrinseca ꝛ ere resultantꝝ extrinsecꝫ actus vt patet ꝛ
actum potentiæ visiue, qui extrinsece denominat patietꝝ Visu ꝛ
aliud é ire in ordinari ad patietꝝ, et aliud patietꝝ ee visu =
sꝫ q̃ é ora ipse Suarez fatetur actus ꝛ obiectu tr̃ns et obiectu
extrinsece ab actu denominatu solu gramaticaliter distinguꝫ ;
sꝫ actus tr̃ns ꝛ obiectu ñ é obiectu formale hꝰ ꝙ ꝰ ne denominao ex-
trinseca ex tali tr̃ns resultas.

ꝙ dubꝫ hꝰ denominao extrinseca etiã si
sistens ramis ñ possit ee obiectu hꝰ, qbr hꝰ ꝙ denominao extrinseca
qua dicitur genꝰ ee cognitꝰ seu abstractꝰ ñ refert nãq genericã ad
sua ꝛ ferioꝝ sꝫ ad cognitionē ꝙ ꝰ ñ potest ee prima Substantiã ꝛ generis et
Dseq̃ ter nec hꝰ ee obiectu patet Dseq̃ ꝙ genꝰ ut genꝰ ñ respicit ut
tale cognitionē sꝫ sua ꝛ ferioꝝ

Declarat se ꝙbatr Dilucio ꝛ plicat 4ª pzcepta
ppria rectitudinis alicuius hꝰ ee quid ramis ; sꝫ hoc ñ habet aliqua
ꝙ 4ª pzcepta rectitudinis, ex qq̃ pcedat ad demonstrãdã desiro obiectu Dilucionis
ꝰ seu obiectu ñ potest ee ens rectum, maiꝰ é certa nãq sꝫ obiectu hꝰ
é ens rectum rectus ꝰ pzcepta debent ee etiã quid rectum ens sit ; sꝫ partes ꝛ
ꝛ seq̃ obiecti vt mat et forma ꝛ philosophia, puncta et unitas ꝛ materia
tibus ; sꝫ causa rectus illius, qui ora ut Dstat Dequenat ee aliud ramis
sꝫ obiectu é ens rectum, minime ꝙbr, sꝫ ea hꝰ mutatur pzcepta dicit de or et
dicit de nullo, qui ñ cadꝫ in tertiu, sꝫ cadꝫ in terse, et qui ñ cadꝫ in ter-
tium, sꝫ hoc ora ñ essentia rectus sꝫ ramis ꝙ ꝰ
ens ex qq̃ pcedit hoc sꝫ ultimus ramus, et Dequenter ens ꝛ obiectu
potest

Sante aq̃ longiꝰ p q̃ desiderauimus adiuante ꝙ dª ꝛ tantiu potest su-
mi ꝛ abstractu est ꝙ Deus, ꝛ Deus humana dicit duo, scilicet
forma ramis, et subiectu talis formæ, qui abstracte denominatꝫ, sicut

ra obstracto diuersa, firma, rami tz, q̃ 2ª ẏpothesi generali ẏ
vero, sypta, dicit generaliter, que é firma ramis, et ad q̃ elicio subs
tracty et a cella denominati, tzyeq̃ genq̃, habitualiter autẽ dicit solã q̃
practicã, Delusio igitr̃ intelligit de 2ª ẏpothesi ẏ vero sypta.

2ª Delusio §1º

Artificiu̇ q̃ operatr̃ ac
hoq̃ ẏtq̃, seu, q̃ etq̃ é, mag̃ra ex forlis dicit de forli aliquã rẽte ab
ipis achoq̃ forliter ẏdistincte. Duas ẏtinet partes hec Delusio et quo
ad utrãq̃ ẏ sequisa é phabilior, q̃ hoq̃ illa que ad 1as p̃tes argumẽto
Omi et efficaci. Effectu̇ rẽtis, petit Causa effectu̇ rẽtis, § actu̇ ẏtq̃ ar
tificiose dupositi Causa effectu̇ rẽtis q̃ artificiu̇ q̃ illis é rẽte, patet
Dseq̃ 2ª q̃ 2ª actu̇ ẏtq̃ § causa rame artificij maior é clara, q̃ hominis, ac
tu̇ ẏtq̃ artificiose dupositi ẏ firma demonstrationis Causa rẽtis, que é
habitu̇ rẽtis, § Causa t effectu̇ rẽtis

Respondit ad hec Sanij artificij regen
tes, q̃ actoq̃ in ẽ ẽ rame forlis Causa di effectu̇ rẽtis, § tali Ditione qua se
sita actu̇ ipi q̃ sua emet entitate tã qua rame forlis effectu̇ rẽtis
q̃ducit, q̃ tat ẽ sacramẽtis donis legis, que effectu̇ rẽtis, scilicet gracia,
Causa t deffendit a sumptione donis, quã enormis, sibi q̃ actu̇
ẏtq̃, q̃ sua met entitate tã qua rame forlis Causa effectu̇ rẽtis, scilicet sacrifi
legen dicentiñ a artificio, q̃ enormis, hec é Dna thomistaru̇ solutio.

Ad 1ã tm Ne
ẏ surgo artificij reperty, q̃ actoq̃ in ẽ habet ut mera Ditio, § ut rame
forlis Causa di q̃ nullã e solutio, q̃ hec ante nullu̇ effectu̇ exist sibi Di
tioni, § solu̇ rami forlis ẏ effectu̇ q̃ducty a actoq̃ artificiose di
positi exist sibi artificio q̃ artificiu̇ in ẽ mera Ditio § rame forlis
Causa di maior é Dni ter recepta uiuxta Dni eloquiu̇ Ditio nihil ponit
in effectu̇ minoru̇ actu̇, q̃ hec effectu̇ q̃ducty ẽ habitu̇ artificiosi, § hec
in ẽ scitis entitati actuu̇ § artificio q̃ é manifestu̇ ng ẏ habitu̇ da
tz elicndo ad scitos actu̇ artificiosos q̃ducendos § ttz

§ firmatr ẏ tanty actu̇
ẏtq̃ Causa t sequ̇ ẏ quty ad illa forliter spectat, § solu̇ ut artificiose
dupositi spectat ad sequ̇ forliter q̃ ut sic debet illa Causa re forliter q̃
artificiu̇ Se habet ut rame forlis ad effectu̇ dirigibi, minoru̇ actu̇ ẏtq̃ artifi
tzter ad directione artificiosa, talocã, § aprimo sophia Deducty
q̃ solu̇ ut artificiose dupositi spectat ad sequ̇ forliter.

q̃

72

Sitm ꝯ Solutione Data ꝯ Sustas essenꝫ actꝰ ꝯ
per suꝫ entitate dep̃dr ter a artificio ꝛ̃ctig rectꝫ p̃duceꝛe, nec ob-
staꝛe, p̃ effectꝰ scilicet Scientia ipsa, ex qua exeat Sctus artificio nꝛ dꝫ
aliquã Oditionꝫ exp̃tꝫ Causꝫ, quꝫ reducet ctig exp̃tꝫ effectꝰ, et ꝓpꝫ si-
militꝫ, existentia eiꝰ ẽ Oditio ad Causꝫ dr et diuisim omnꝫ re
gerit exp̃tꝫ effectꝰ, et cadit Sctis Oditioni exp̃tꝫ Causꝫ

Sꝫ hac dr So
lutione ~~ejcit~~ ꝯ Sustas, ꝯ Sisto et ego ꝯ ipugnatione data Cui addo, ꝯ obi
caonꝫ ꝯ nolitate Oditionꝫ ꝯ effectꝰ ꝯ stituꝛe ꝯ hoc enꝫ differt oratio Sctis
aggdi, ꝯ hꝫ ẽ uitꝰ Otemptiua effectꝰ, illa uꝰ requiꝛitur ad actꝰ
ꝙꝫ Cautandi ut patet ꝯ Patertitate, ꝙꝰ Oditio ẽ Supponit ratioꝫ
Sctis aggdi, atqꝫ artificiuꝫ Supponit ratioꝫ Sctis ꝙducdi habitꝫ
Cꝛctig, ꝙꝰ ꝙ bo minorꝫ actꝰ ẽ Causatibꝰ ctig Secꝫdꝫ qꝫ ẽ tri
liter disparitꝰ ꝯ forꝫ demonstramꝫ: ꝙꝰ demonstratio ẽ ꝙ artifi-
ciuꝫ tꝫ ꝙꝫ ꝙ ratioꝫ Sctis, ꝙꝰ artificiuꝫ nõ Supponit ratioꝫ Sctis ꝙducdi
ctig.

Vndꝫ ꝯstantia de exurctig, quꝫ aduersarij adducꝫ potius nꝫ Ob
mat Oratiꝫ ꝙꝰ exurctia ẽ effectꝰ ꝙductꝰ a Causa ut nõ Sctis
Sibꝫ qua agens ab̃t effectꝰ et sic nõ reluctet ꝯ effectꝰ ꝙꝰ Oditio ex
ꝓpꝫ Causꝫ id exposcit, Sꝫ ꝙ ẽ tꝫ actionis ꝙductiuꝫ = Nec ꝯstantia de
Sacramẽtis nouꝫ legis ꝛ̃uet nꝫ illis, deꝫ gratia Significare Vocꝫ
Cuꝫ nit ab extra ꝙ ecco, et nõ exnãa suꝫ: Cuꝫ nit enꝫ absolutꝫ Xpꝰ Omni
Vita Sctis Sacramẽta Significationi adhigare Vndꝫ talis Significo,
quꝫ ẽ ens ramis nullã Connexionꝫ nãlẽ habet, cuꝫ recte causalitate
Sequi ꝫ potuit Sine illa, Si Xpꝰ Dñs Voluisset Sacramẽta instituꝛe
et ꝛ̃ctibꝰ gratiã Causaꝛe, ꝙ ẽ Duꝛo accidit ꝯ demonstramꝫ, quꝫ ex
ꝓpãa suã ẽ Causatiua habitꝰ rectis

Moderna quidã nãe familiꝫ hꝫ enꝫ
ꝓbamꝫ Vt ꝯ efficacꝫ rectis quꝫ dã putat ad ꝙ hoc Cus mouꝛe funda
mẽtꝰ: Omnꝫ recipiendi obiectiuꝫ causat ꝛ̃ctã Sctis obiectiuꝫ; Sꝫ
Omnꝫ recipiendi obiectiuꝫ ꝙ Sctis ẽ ens ramis ẽꝰ artificiuꝫ ꝙ ẽ ꝯ actibꝰ
nõ ẽ recte ex hac ratione ꝙ causet ctig rectis =

Et sic aliter Delusione ꝓbat
ẽ genꝫ ~~et~~ dissertatiã quidã nõ Ipetat Deceptꝰ Seu actibꝰ ꝯ ꝯ Scitꝛ
Sed Solꝫ rebꝰ ꝯ ẽ tm ꝛ̃pis ꝛ̃tatiuo Cuꝫ nit ipsis ẽꝰ quidã ꝯ rebꝰ ipsis
istꝫ ꝛ̃tionꝫ Sit aliquid ramis ꝯ Deceptꝰ tm ꝯ erꝛt aliquid recte patet
Deceptio, ꝛ̃ta reliter Cuꝫ nit ipsis ipsa ꝛ̃pis nõ, Sicut quicuꝫ actꝰ
ꝯ recte ꝛ̃tatur suꝫ obiectꝫ ctig Scitatis obiectꝰ Sit ens ramis

optimae hyc Deluſionis ꝓbatio ſy damnſty tm
adſeq̃ q̃ntꝫ ſuppoſueſty nullꝰ q̃ negãt dicim̃ artificiũ reper
tum i actibꝰ ee vere ſcire q. Cauſat effectꝫ vere ſcilicet logꝫ; ſd
q. Cauſat i genere cauſe, effectiue, effectꝫ eſſentialiter ꝓ ſtinctis;
Cauſa autem i genere cauſe formalis extrinſece, ſeu i genere obiecti q̃
requirit Cauſa ſtatꝫ vere exp. obiecti, ex cuius q̃ditia q̃ dimanet effec
tum ex obiecto Dſtat hoc i Grammatica, et Rethorica, que formaliter
extrinſece Cauſant absentia rationis ſcilicet, a congruo, et ꝓpoſito ſer
mone, et extrinſece effluenter, absente vero. efficax ē g. nra
ꝓbatio, et argumꝫ ꝺ alijs factum.

Q. pars Deluſionis, ſcilicet quod
artificiũ reperꝫ i actibꝰ ſit abipſis actibꝰ vere i diſtꝫ, ꝓbatur
Suppoſitꝫ q̃ artificiũ eſſet realiter actibꝰ ſuperadditꝫ, et
ꝺ ipſis vere diſtꝫ, maxime, ut actus ſit formaliter artificioſus, et
iuſta regulas logꝫ elicitꝫ; ſd ad hoc q̃ requiritur artificiũ diſtꝫ
tꝫ ſ. ꝓbo minus, ad hoc ut actꝰ dicatꝫ directꝫ, et iuxta regu
las logꝫ elicitꝫ ſufficit Dnotatio ad ipſas regulas logꝫ; ſd Dnota
tio nihil abſolutꝫ q̃ ipſa entitas actꝰ cũ reſpectu ad regulas ſ.
ut actꝰ ſit formaliter artificioſꝰ, et iuxta regulas logꝫ elicitꝫ q̃
requiritur artificiũ diſtꝫ, maior ꝓbatur, actꝰ e ꝓnãa ſuaꝫ
tẽdentia, ſeu ex gradendi talis ordo ad obiectꝫ g. ad hoc ut illud tẽdat
ꝺnõ artificioſo ſufficit tẽdentia ipſa cũ Dnotatione ad regulas logꝫ
Dformatꝫ actꝰ
naaliter trahit ad linea mouis ꝓhn Petre, q Dnotet regulas mouis
ſ. ꝓhri q Dnotat obiectꝫ Dſtante ſ. di forme ſegi: ē. ſimiliter actꝰ natꝰ
boſcit tẽdere ad linea entis artificialis ꝓhn Petre q Dnotet regulas
logꝫ

Q. hoc ꝓ. Deluſionis vbiũs t. ens adequate dicidit in naale,
moale, et artificiale; ſd glibet exiſtis ē adequate extraneum alterius
g. artificiũ, q actibꝰ logꝫ vere diſtinguit a vritate naali ipſius
actus

Reſpondet Decendo maiꝫ et diſtinguendo minꝫ; glibet exiſtis ē
adequate extraneum alterius formaliter et ꝓnãa Decendo minꝫ vere
eſt entitatiue negatiue. q ens artificiale ſolũ formaliter ē ex
traneum entis naalis. ꝺ aliter accipi ſi bonum ut ſic adequate dici
datꝫ i honeſtum, vtile, et delectabile, tm unum, extremum diuiſionis ſolũ
formaliter, et ꝓnãa ē extra alterũ

D° secundus loga ponit 3 modo secundi solu-
allegug rectitatis nō naalis g° artificialis maioris. Supponit Dsc
g° ē certa ꝑbr minor, rectitas naalis ptinet ad philosophiā g°
qualitas ꝑtita allega 3 modo secundi ſolū ē distincta a rectitate naali
ipsius actus

Respondet distinguendo maiore, ponit allegug rectitatis entis
dativae nego maiorē, Inotatiue Deede maioris et minoris, et distinguo
Dseq.ns ponit rectitatis distincte a naali Inotatiue Deede Dseq.ns entita-
tiue, nego Dseq.ns ad ꝑbam Deede ans, et distinguo Dsequens de modo
9q actus logē potest dupliciter Dsiderari f, ut dimanat a principio
naali, 9qua Dsideratione ptinet ad philosophiā, f, ut dimanat a principio
subiecto regulis artis, 9qua Dsideratione ptinet ad logē, nō aliter ac
actus Dlectatis diuinē, qui 3 ordinē ad essentiā diuinā ē necessariō, et
3 ordinē ad creaturas liber,

Replicatur, actus Inotans regulas logē habet ali-
quā rectitudinē positiuā distincta ab entitate naali ipsius actus, quā antea
nō habebat, g° rectitudo artificiosa actus realiter entitatiue, distinguitur ab
entitate naali actus, Dseq.ns ē manifesta, ans ꝑbr, Cuius rectitu-
dinis positiuae ē negatio Dformitatis positiuae g° actus naalis, qui caret
Dformitate caret forma f, rectitudine positiua g° actus qui Inotat
regulas logē habet rectitudinē positiuā distincta ab entitate naali ipsius
actus,

Respondet nego dns ans ad ꝑbam dist 9q ans Cuius rectitudinis ē
nego Dformitatis positiuae, quo ad exercitium Dformitatis, dico ans, quo
ad positiuā rectitudinis, f, Dformitatis nego ans, et Dseq.ns nō actus
nō deficit aliquid positiuum g° ei deficiat rectitudinis artificiosae ex
parte; licet eius positiua actui deficiat exercitio, f, Inotans regulas
logē nō tm deficit positiuum exercitium f, entitas positiua, 9qua ē
exercitio ad regulas logē, tuncq. doctrinae plures ss in tantis, tq 3 the
ologia, quae in philosophia, et metaphisica, illas tm nunc committo
nō inutiliter repetatur

Argumenta D.ni f.is Velasquez § V

1.a Sent.ae quę affert matagnę
sūlq quę loqē ce quid reale Valentissima habet fundamenta ad
scientiam ꝑbandā, sit g° 1.m obiectū logē ē artificiosa Operatio,
ꝑmouē ad esse ut ꝑ tertium Salvabrante g° libet ens rationis

g° ens rationis n° e obiecty logy, g° ens reale, minor g° ens rationis. Maior patet, quia ens rationis non habet locū nisi in actu reflexo, g° esset id, quod non esset, si ante actū reflexū daret tria ad dessis. g° ante quodlibet ens rationis. Maior Suppono. Deg.ª e legitima minor g° antecedens ad actū reflexū dantur duo dicta, quorū vnū repugnat attributo ens, alterum vero representat vtile et vtrumlibet, g° antecedens ad actū reflexū daret tria ad dessis hominis, et hoc dicitur definitio forliter, ans e falsa, Deg.ª unde bona; Ois ens apparet quid amplius requiratur ad dessis hominis, qua quidditas et luciantz suo actū regulis logicis formata, vt ung repugnat, g° ens irrationis, et alio modo, g° eius definitio.

Et si Respondeas g° antecedens ad actū reflexū dat dessis actiua non forlis, et obiectiua nisi ad summū fundamentaliter atque adeo g° hoc non dicitur forliter definitū; Sed Contra fundamentaliter, tū aliis tribus, quia antecedenter ad actū reflexū dat dessis multiplicia non loca.

Dª g° dessis forlis Resultat ibi hoc g° explicare duo definiti: Sª ante actū reflexū explicat duo definiti ens pillo duos Deceptus cognoscat esse tria non sub ad suas partes essentiales g°, dat dessis forlis antecedenter ad actū reflexū.

ad argumentū optima e Solutio data. Sª g° ratione illius stellæ centralis data dessis posse Desiderari fundamentaliter et forliter g° esse fundamentaliter hoc dat g° dat fundamentū eximium g° esse forlis, fundamentū autē eximium dessis forlis hoc dat g° vere et g° formaliter applicatū g° duos Deceptos, quorū vnus repugnat. g° et alio modo; attenta qua ratione vnus, alter, et tertius qua ratione differentialis: dessis forlis hoc dat, g° Sup.ª hoc fundamentū eximium ratione ytilitatis, seu forma dessis natus resultat ex hoc g° at Deceptus ut determinabile et Strahibile, et vtrale vt determinans et Strahens.

Quinq; ex solis regularibus ibi Domo cuius fundamentū eximium Sª lapides et lignea artificiose applicata forma domus te quada artificialis figura, et regularis, sic applicatis, resultans: vnde ligna et lapides non dicuntur forliter domus absolute applicare tamen et ligneum Sª forma ex tali applicatione resultante. parū formiter philosophando ibi definitione na absolute quidquid applicetur g° duos Deceptos humo non dicuntur ut determinabile et vtrale ut determinans et Strahens se vt substantia vnus tertius, scilicet dessis non dat dessis forlis loca, sicut dat fundamentū

Proximy sibi Jeffris fortis.

Ex quo reducenão solutionis sup.
dati ad primu respondet Deo dño maiorẽ, et negãdo minorẽ ad
qbamq Deo dñm, et negãdo minorẽ, l, illã distinguo, ante acty re
flexy dat tolleratão Jeffris fundamẽtaliter Deo dño minorẽ, sed inter
negomniam, ad qbamq Deo dñm, et distinguo Jequus eaty de
ytrinie ad cuius qbamq negoms. q. ultra ibi dicta ad ratiõ
Jeffris fortis, et sõe requisitis q dat Jeipiãtr et Jparetr ad ratte ty
qua determinabile ad suum determinãs, q debet fieri q Jpara
tionis ytq et Jequutor qaty reflexy.

Per hoc patet solutio ad replicã, ng
Jeffris fortis loqa explicat naã rei in ut ezq; Sed pars, quam
Vra Jeipiatr primõ determinatis, et talia primo determinabilia
q̃ intuenitr ante acty reflexy, ex quo resultat ens rationis loqis, seu
2a intentio; quare sicut pro q supponit, ad talq 2a ytrinã tyqua
fty damty proximy illic explicetr naã rei quasi methaphisica hõ
tãnq potest dici Jeffis loqa; q. loca solis indicant res secudy illud
ee, q eis advenit ex hoc, q tali, sic, tali modo abintu Jeipiatr,

et proponi
q Jnimq actus et ratio liberatr ytq aberrore, quo pati potest
ratio loquendi essentiis hois, q ex eo, q dctr iste duo Jeipiq dater
Jeffo fortis. Respondeo liberari ytr aberrore fty damty, nõ
ab errore falsi Jeffectu ordinis, quo ad ut genq, et ratte ut dist
xytia habere debet ytrse ad juiq, ut distinguit alia textia, q̃ Jeffo
fortis

Ad argumẽtu sic se habet, obiectu debet habere qprietates
a cytia demonstrabiles sed ens rationis non habet qprietates a loqa
demonstrabiles ergo ens rationis non potest ee obiectu logq, maior dñat
minor pbr. q. tales qprietates sc. relus sc. rationis n primu, q ens
rationis non potest habere qprietates relationis secudy rã alias Otime
xytr subesset ens rationis ytr tyqua subsuo superiori; sed hoc repugnat
qprietatibq respectu essentiis illi enim non Otingitr subista tyqua subsuo
superiori. q. qprietas est essentia Quarty tr superiori aut ytr in Quar
tytr; non enim valet, est ergo est homo, valet tm, est risibile q ratte

Respondetr Ded
dendo maiorẽ et negando minorẽ, ad qbamq dico qprietates, quas
loqa dicto obiecto demonstrat ee rationis, in qq ratio entis ra

ramis trascendentaliter, et specificabile stinctr, et nego tales pprietates ostendi sub ente ramis tanquam subiecto superiori sicut ens rete habet etiq pprietates retes scilicet unum et bonum &c et tm iste pprietates quamuis sit ens reti n stingtr sub ente reti tanquam subiecto superiori; sed potius tanquam adiacentia ad iacia.

Dicis pprietates et essentia Quantum; s 2a ytentio loga n Quantitas cum ente ramis y Dni; ni ergo valet ista Dreg. ens ramis g ē 2a ytentio loga, g 2a ss pp entia ramis, quia n ē 2a ytentio loga g 2a ytentio loga n ē pprietas entis ramis y Dni — Respondetur Decedendo tanq prius n dicimus 2a ytentionē ee pprietatē entis ramis y Dni sed dicimus 2a ytentionē loga ee essentiq, dequa loga pprietates demonstrat de 2a ytentione loga y Dni demonstrat loga ee draciuq aperamus ytus, de 2a ut ytentione y partaxi etiq pprietates demonstrat rem de esse q.p.q. demonstrat ee Claxiuq sic definito, de unicuq, q sit ydecabile &c

3um obiectu loge ē scibile pse; s ens ramis ni ē scibile, seu cognoscibile pse g ni ē obiectu loge; maior ē certa probr minor, secundus subsequitur ad ee, et y tanty aliquid ē cognoscibile pse y quanty habet ee pse; s ens ramis ni habet ee pse; s ad similitudinē entis retis, g ni e cognoscibile pse; s ad priq cognoscibile entis retis ens rete ad cuius similitudinē sistens ramis,

Et si Respondeas ens ramis y Dni, et sub ramone entis ramis ni possit cognosci pse, et ut sic ni ptinet ad loga, ptinet tm ad illa y ramone talis entis, scilicet, qui ē ystionalis, et artificiosa rem Dpositio y qua Dsiderantes ē pse ad loga cognoscibile, cui 2um hoc ramis ni exprimat dependentia ad ente reti

Dicē ens ramis loge 2um specialē ramē talis entis sit ad similitudinē entis retis g adhuc sub tali Dsiderantes ni potest cognosci pse, patet Dreg a g ad id quod fit ad similitudinē alicuius ni potest cognosci ei qui priq cognoscatur ad cuius similitudinē fit

et sic hoc argumentū difficile videtur retorqueri tamen potest Dra essentes quamuis y ee quamuis forsitan Dsiderati p aliquid ramis, et aliud assignet nunc rem ee obiectu forte pse stribus rhetoricis

quare optima e solutio opposita quę ut melius intelligas aduerte q obiectu loge ē forma artificiosa, quę licet sit ens ramis hoc tm loga ni Dsiderant y cum

Hic desinit forma argumenti Corlagensis excudendi, cuius operis fo. folio segundo a 96

Sup. ō obiecty nō atīgit subrane entis rationis sub rane formę artificiosę qua ōsideratur et rō huius ē q. ī obiecto cuius ēg cognitio nō ōsideratur illa que maxime se habent ad habitū; sed solū ea, que forsitan se habent ad illū. Vt videre ē ī statuario, quod obiectū ē imaginis dei poetici et figura q. aut figura, s. despositio, sit aurea s. argētea statuarius nō ōsiderat q. solū respicit ut obiectū ymaginis dei poetarum, et figure. Similiter rō dialectica ōsiderat ens rationis nō ut explicat ex parte rationis; sed ut dicit rationē formę artificiosę.

Ad iam dictū q. dicens principijs summitur et rō entis, et rō scibilis, nā rō entis sumitur ī ordine ad ēē, seu existentię, et rō scibilis ī ordine ad aliquē scientię, ī potentię, Vnde argumentū a bono generis ad aliud nō habet vī, potest enī res ē ens vel quid, et scibilis similiter vel potest et potest ī qualitate, et ī numero quę ī ratione entis quid accidentale ss. et ī ēē scibilis ss obiecta p se scibilia ab Arithmetica, et Mathematica: ī super res ī ēē rei, seu ī ēē entis potest ēē una, et ī ēē scibilis seu ī ēē obiecti potest ēē multiplex. Potest ī homine, qui ī ēē rei unge, et ī ēē obiecti ē multiplex cui a multiplicii cognitia p se aliquātr.

Ex his g. ad argumentū distinguo minorē. ens rationis nō ē scibile p se ī ratione entis rationis, nego minorē, ī ratione formę artificiosę nego minorē, ad probationē dico, p se nos illū scibile, scilicet, scibilitas subsequitur ad ēē, et ī tantū aliquid ē cognoscibile p se, ī quātū habet ēē p se, duplicē habet vnitū, s. ī dicit quod solū entitas sit scibilis, et ī hoc vnitū seu fabra ē maior, q. alias nō esset scientia nisi Metaphisica q. a sola illa ē cognoscibile ens ī ratione entis; s. ī dicit q. aliquid nō possit cognosci nisi habeat entitatē ī quo vnitū vera ē maior, Alterum vero modo se habet ad rationē scibilis sicut ī imagine ēē aurea s. argētea, ut ī diximus; et p hoc patet solutio ad replicā secundā.

Sed nō quiescēs, hęc forma artificiosa reduplicative ī ratione talis ē ens rationis; sed adhuc ī ratione formę artificiosę nō cognoscitur p se; ergo non ī ratione formę artificiosę ē ens; sed nō ē ens vere sed ī rationis Aliter ens vere, et rationis nō determinatē,

Respondetur q. licet forma artificiosa entitative sit ens rationis, reduplicative tñ ī ratione talis formę nequit exprimit rationē entis vere, aut rationis; nō aliter ac ingens licet entitative sit ens, tñ ut reduplicative terminat ī ēē nō expri-

exprimit ramus entis, q̃ dz Obiect̃ 3 obiectis alijs ri
entijs

Sed adhuc replicabis hac forma artificiosa ens ramus forme
artificiose n̄ potest dimanare a loga Sideream q̃ n̄ potest ee obiect̃
loge, ar. p̄br ens sub hac expssione cognoscit̃ p̄ species entis
vestis q̃ sub hac expssione n̄ potest primanare a loga Sideream

Respondet

q̃ens ens ramus sub expssione forme artificiose existendi dependet
dentis quasi p̄ species entis vestis cognoscat̃ Valet subtalis expssione
p̄se a loga Sideream; n̄ aliter acticit Deus, et Angeli p̄br videre
p̄ species alienas cognoscit̃ abijcitur p̄se a Metaphisica by hoc
videre mire, q̃ Deus, et Angeli cognoscit̃ species alienas ex ipsa
earum potentie n̄ potentis jnia eius alio modo cognoscendi; at dico ens
ramus sub expssione forme artificiose n̄ cognoscit̃ p̄ species alienas ex
ipsa ejus potentie, sed ex ipsa ejus entitatis dependentijs 3 qua e
expssio forme artificiose dependentijs n̄ exprimit̃. Et q̃ n̄ exprime
ret dependentijs sufficiat ad latitonē p̄se Obstat 3 accidit respectu Aristo
phanis, q̃ abijcitur a loga p̄se, etiā si essentialiter ret accidens ē dicat
dependentijs q̃ ut ens ē talis n̄ exprimit dependentijs

Dices 2ª jnstā.
obiectiua abijcitur a loga n̄ subrame entis ramis; sed subrame forme
artificiose ens; sed subrame forme artificiose abijcit abente vestis
et ramis; by ramos, quasi differentiales vestis et ramis n̄ exprimat
q̃ obiect̃ forte loge, sine vestis p̄scindit salty a vestis et ramis.

Respondet Ne
dendo maiorē, et negando minorē, ad 3ª cōtionē Adhuc 3 genera jllibi
bili n̄ sufficit, q̃ n̄ exprimat utrq̃ necessarijs; sed ultrā requisita q̃ talis
forma sit abstracta a ente vestis et ramis: jstatur hoc 3 obiecto philoso
phię, q̃ ut talis n̄ exprimit ee vestis nec ramis sed salty ee quin
Cyrilly noty, et hinc obiect̃ huius sententię n̄ scindit abente vestis et
ramis

4ª argumty sic obiect̃ loge illig specificat. sed ens ramus n̄
potest loge specificare, q̃ ens ramus n̄ potest ee loge obiect̃, maior
ē certa minor p̄br, specificare habitū ē habitū mensura; sed ens
ramus n̄ potest ee habitū vestis, scilicet loge mensura, q̃ nulla spe
cificare, p̄br minor 1º q̃ª secundū philosophū et D Thomā, mensura
et mensurabile debent ee eiusdē ramis 2º q̃ª entia vestis n̄ possunt
ad ens ramus essentialiter ordinari; by p̄batur ad ipsa tū n̄ ordinat

g° ens ramis n̄ potest ee logę mensura.

Respondet dicit quod maiorę et recta logę illę specificat extrinsece subiecto maiorę, extrinsece negoma iorę, eo ds̄ meo dicit quo minorę et nego Cons.ª ad ꝓbam; et negoto meo dicit quo maiorę et minorę, ad cuius super ꝓbam dico sm̄ Philo phum, et D. Thom. sequi de mensura extrinseca habitu, nu extrinseca ad quę n̄ requirit, q sit eiusdē ramis ly terminata; ut patet ex ipsa definitione entis ramis quę ē ens reale et habet ꝓ obiecto ens ramis; et potentia accidentali quę ad habitatię quę ad mensurę extrinsecę terminatur. Ens hoc argumento soluuntur aduersarij dicti aliquid dicerent, dicerent, l. Animę mihi ꝙ ee logię reale, l. eiq obiecto n̄ ee quidditatiuo, q ē d.ª ipsos: sed quid quid sit de hoc ad 2.m minoris ꝓbam dico, habitus esse realiter ordinati ad obiecta ramis, n̄ ut ramus: sed ut habet ratione formę artificiose; et quidem realiter, licet n̄ ee entis, et habitus ꝓfectiuę, ex sit eius mensura.

Dices ens ramis n̄ habet extrinsece speciem reale, q° n̄ potest logę illę tribuere q.ª nemodum q n̄ habet = Respondetur dicendo ad 1.m et distinguendo 2.dum negans n̄ potest illę logę tribuere ꝓ meos obiectiue motiuis efficienter concurrendo cum potentia ad habitus realitatis dico Cons.ª ꝓ meos obiecti terminatiue terminantis habitus realitatis nego Cons.ª ng sicut ens ramus n̄ valeat efficienter dare realitatem logę cui se extrinsecę talę realitatem n̄ obtinuat, ita sub formalitate formę artificiosę potest talis realitatis terminare ut uidere ē ex oibus dictis abente ramus specificatis.

Dices ultra Scientia realis nequit dicere rectum ordinem ad ens ramis q nec extrinsece a illo specificari ꝓbatur ordo rectus n̄ datur nisi ad tria recta; patet ens n̄ respicit realiter filium nec tria; q.ª scientia n̄ potest dicere ordinem rectum ad tria ramis = Respondetur ng q dicitur q ordo rectus sese ad tria recta realiter existens, debet ex se de rectam rectitudinem ꝓ dicamentali n̄ ordine rectum quę rectas tres accidentalis, quę ordinem scientia ad obiecta dicit.

Replicabis, scientia respicit obiecta forte medijs extrinsecis talis; sed ꝓ dicamentali respectu sed logica nequit ꝓ dicamentali respectu ens ramus respicere q ꝓ meos ꝓ dicamentalis respectu ꝓhibit tria recta realiter existentia

Loga ñ terminatr ad ens rationis ẽ quia ad obiectu formale
Respondet, quod ens rationis ẽ duplex, formale et obiectiuum, hoc
ẽ licentia vestra, aggr respectu habitarum talium iuriatr q. ens obiectiuum entitative ẽ rationis, ut patet ẽ instantia de Antichristo, quia D. Thomas Suarez, adducimus
Contra arga ens rationis ñ potest ee obiectu alicuius habitus, nec tollit
Dreg patitr ans, ñ enim cadit sub obiecto primario ẽ ñ potest
ee obiectu primarium alicuius habitus; sed ens rationis ñ cadit sub
obiecto primario ẽ, ergo Dreg. ẽ certa minor. Supponit aduer
Suarij, et maiori, ñ enim habitus facilitatis ẽ ad cognitionem sui
primi obiecti et mediis illis acquirit notitia certa illi, ergo ñ
cadit sub obiecto primario ẽ ñ potest ee obiectu primarium alicuius habitus.

Ad hoc argumentu solet responderi, ñ ee de ratione habitus, quod
obiectu claudatr intra obiectu primarium ẽ, sed sufficere, q habitus sit determinatiuus ẽ ad obiectu talis habitus, et simul ẽ facilitatiuus ẽ ad cognitionem sui
primi obiecti, q ultime potest esse et habitus, et sic ens rationis ñ ẽ
Contra intra obiectu primarium ẽ, primo, ens obiectiuum, ut ens sub ullo
Contra, q non ego aliqua ex cognitione talis obiecti acquiritr per
facultu intellectus.

Dubio et dico, respondetr negando ens rationis ñ
cadere sub obiecto primario ẽ; hic ens est rapiens, q
abstrahit a bonitate vel, et rationis, sed de hoc plura de bonitate,
libris de anima.

Contra argumentu, ens rationis privatiuum ñ pertinet p
se ad aliquem habitu; sed solum per accidens ad illu, qui disputat
de forma oppositu, q. Similiter ens rationis relatiuum ñ pertinet per se
ad aliquem habitu; sed solum per accidens ad illu, qui disputat de ente
reale relatiuo — Respondent Dicendum ans, et distinguendo
Dreg. ens rationis relatiuum ut rationis e solum pertinet ad scientia
que agit de ente relatiuo Dcdo Dreg. 3, ut ens artificiosum ẽ rego
Dsequentia. Dreg 2u hoc Expositio fortior ẽ ee obiecti ẽ ẽ de
pendens ut in semel dixima

Dicit quod ens ñ potest esse obiectu alicuius habitus, quia
habitus aliquis, qui habet latissimam formam, potest habere subalternas expositiones, per
quas habilis aliquis ẽ rego Dreg. 2u, ñ datr aliqua Expositio ẽ primum
dictu quando duo habitus ordinis ad formam positiuam et admixtu, quorum habitus de
ratione ẽ Expositio adhuc primus per se ñ ẽ ad genus a quo ad nihil

Q duicent at u° 2ª ẏtentia ꝺ cruciua habet exꝓssionẽ ẏ ee ẏ ꝺ illi
ꝓbili ẏ ꝺeꝓẽdẽty, et maxime ad uexitatis ꝓtensionẽ ꝺ uentꝰ.
ꝓ alia ommitto argumẽta.

Q Vopmuꝫ tr Argumẽta Dª 23 pᵗ. 2ª ꝺ clusionis §

Argumẽta Dª 23 partꝫ 2ª ꝺclusionis
q militãt ꝓ posiũ ẏ q aliqua Dª 23 alig partꝫ mõꝺo ꝓpona, su
mitit 1um S. Thomã q̃ in initio posteriorũ sic ait aliꝰ ẽ ordo
q̃ q rãõn facit ẏ Solꝫ Ordinat, sicut ẽ ordo rerũ naaliꝫ: alig
aũtꝫ ẽ ordo q̃ q rao Ordinãꝺo facit ẏ ꝓprio actu puta ex ordinat
Deceptoꝫ suos ad iuicẽ. et ꝓ pauca, ordo q̃ q rao Ordinãꝺo
facit q̃ tendit ad philosophiã talꝫ scilicet logã. q̃ ex mꝫte
S. Thomã talꝫ duꝫ ẽ ordinꝫ Deceptũ argõne q̃ uincre q̃ ta
lis ordo Deceptũ ẽ quid rationis.

Respondet ad mẽtem autorẽtate
D Thomã et rnẽgãꝺo 23 Ordq. 3. Rg aliud ẽ q̃ rmo facias huic
ordinẽ Ordinãꝺo obiecta actuũ ex comꝑatione ad regulã talis
q̃ ẽ dit angelicꝰ Magister, et ego libenter admitto; aliud ẽ
q̃ rao fingat talẽ ordinẽ Ordinãꝺo artificiꝫ uiale ẏ actibꝰ quod
D. Thomas nõ asserit nuenꝫ admittimꝰ, et rao ẽ q̃ nõ ꝺe q
ꝺ facit ẽ ens rationis rg actꝰ ipsiꝰ ꝺ ab ẏtu ꝓꝺicat, et fm
SS entia rõis, pariter ẏ ꝓꝺicãt. Vnde mens D Thomã Solꝫ
ẽ assexere ordinẽ actuũ ab ẏtu dependere, q̃ nõ ꝺuenit ordini
rerũ naaliũ.

23 rationẽ sic ordinãs actuũ ẏtꝰ nihil rõis ẏ ens ponit
q̃ id quod ponitur ẽ quid rationis, q̃ ꝺ ordinãre scripturã ẏ ꝓpõe
ẽ facile scribere ẏ ꝺicere, ordinare ꝓpõere ad ẏtꝰ ẽ facere
una ꝓpõ maiore, alig minore ẏ ꝺ. Sed ẏtꝰ non ẽ ens rationis q̃
id q̃ ponitur ẏ actꝰ ẽ ens rationis.

Sꝛmatr forma, qua Ostenꝺit Sylogꝫ
ẏ ẽ, nõ potuit ee realis ẏ exitat aliquid rationis ans ꝓꝺ, Sylogꝫ Ostenꝺit
talꝰ ꝓpositionibꝰ Sꝛ nulla forma rei potꝰ esse simplex subiectꝫ ẏ formare
q̃ forma, qua Ostenꝺit Sylogꝫ nõ potuit ee rei

Si Respondeas hoc artificiu, in ee reliter sup adaiu eor
actuu Sc ee eade met entitatis actuu te dentiu ad subiecta cu conservatione
ad regulas logee, q sufficit ut Scientia Subiecti et Educatis ema oppo
stingi alia omino diuersa q. ee oppo maiore minore, Sseq3
ois nihil aliud e, quu actus representans subiecta et meo arti
ficiosso ulla atigens.

Da g. actus ipsi Sf Syllogi, Sd hoc falsu g. et
Solutio p hominem Syllogi debet geniu Vnitatis, Sd actus
Sd reliter diuersi g. actus ipsi nri Syllogi

Dz Secudo, artificiu reuerte
tur actuu nr Dsistit i habitudine extrinseca actuu ad subiecta Sd i ordi
natione, quu ipsi actus debent inuse seruare Sd talis ordinatio e quid
Vanis Sc et tt. p br minor talis ordinatio et dispositio Vari
atur i diuersitate entitatis ipsoru actuu: ide enim actus potest
ee maior, et postea minor et Da g. talis ordinatio e quid uanis

ad argumtu

Dstat Solutio etilla ad forma reducendo Clarissimi exatia distinguo
ans nihil refert eu ponit exte recti scilicet actus Deedo ans, ex
te obliqui scilicet exte Cleptoru Locatiu nego ans et Dreg3. So
lu enim ponit nova Constitutio quu e eade met entitas actus te dentis
ad subiecta iuxta regulas logee ex quo Dstat q cu formailla nihil
aliud sit, quu entitas ipsoru actuu nr indiget in formane texu
subiectoru

Ad obiectione Da dista Deedo Dreg3 et nego minore Subsu
tz ad cuius pbam dico ni requiri ad unitate Syllogi Vnitatis explic
iter Sd sufficiu Vnitatis principiu q, quu Vnitas ordinis appellatis
Doctrus i hoc q actus pertes Sc actus oppositi ordinis ad unu Syllogi
objectiu, Sc hoc q sua ordinis regulis traditis a loga ad unu Syllogi
Logi Institutione

Ad 2 3 obiectione dicti quu maiore quoad 2 3 pte ar
tificiu q nach q negatu nr Dsistit i habitudine extrinseca ad ob
iecta, absolute Sumpta Deedo maiore i habitudine Denotatiue
ad subiecta Cleptu nego maiore exte enim q actus te dat ad
obiecta Dd regulas ordinandi logee Dico dicta actus i ter
se ordinati, quoad Cone argumtationis finis, ex quo: nego
minore ad cuius pbam dico, q Sc artificiosa diuppoo, quu ei
actibus q variatur letiq ipsa entitas actus variabit: ng idem nu
actus, qui i uno oppo e habet quu maiorem, i alia nr potest

Ex quo Dstat
lutio ad 3 for
tione.

habeat raonẽ mixtorij; et racõne ng istỹ numero actꝰ duplicẽ nõ potuit habere durationẽ.

Ad tertiũ dicendũ ꝙ gratia ad miso de ng argumẽtõ dico ꝙ licet ꝙ. do actꝰ, qui exit maior ponit ut minor nõ pereat actꝰ quo ad entitatẽ, sed ide ꝓsecutꝰ remanet inter et entitatẽ, perijt tm̃ formaliter; ẽ actꝰ formalis, q̃ dr̃ Conatus dicunt̃ ꝙ manq̃ antea nõ cognoscebat: manq̃ doctrina ipsi ad mixtũ ꝓp alijs; sicis, ng apud ipsos, ꝓp ꝑfectionẽ dicatur, que ẽ istỹ secundũ ꝑfectionẽ actꝰ, et tm̃ defficiũt, ex defectu extrij secundi complementi, nõ tm̃ ex defectu ultimi entitatis ex p̃te recti. Et hec sufficiãt de hac ꝓlixa questione.

Questio quarta Sit Ne logica Artificialis vtilis et equaque Scientifica

Erachi in cibus ad ratiocinationẽ logicã pertinẽtibus, ꝓmittebam veritatem ipsius quidditatis ipsius logice examinãda quam ng intuli; intelligentia nostra q̃ quidem Scientia possit multipliciter accipi; ꝙ essentialiter sibi diuersa putamus. Scilicet Stricte dicta quã sic definit Aristoteles ꝓ posteriorum Cap. 2. Scientia e habitus certus Verus et euidens ꝓ demonstratiõnem adquisitus. Ly habitus ponit̃ in cognitis. Hac enim ratione diuidit̃ cum alijs que cognitiõnis nõ sunt vtilia uel partes loco disiunctiue, ly certus ab habitibus distinguit opinatiuis, ꝓ ly verus, ab habitibus erroneis, ꝓ ly euidens a fide que testimonio diuino, vbi caret ly euidens ꝓ ultimo loco ponit̃ partes distinguit ab habitu ꝓximum ꝓcedente, qui ꝓ demonstratiõnem nõ adquiritur.

Notandũ hoc diuiditur diuidi; Scientia, et tacta diuersis diuisionibus quãtitatiuis et passionibus de suo obiecto et quibusdam tradit̃ ad quas scicndi differendi, et arguendi diuisiones habeamus tandi:

ultima

Vtrū dicti ꝑ quę tę executioni mandat id quod a dorte ꝓpōit
Sōm de logā

Doctor diuidit ꝑ Analitica, topica, et Sophistica. Analitica
ē, que docet modū ꝑficiendi demonstrationē, Topica ē, que do
cet modo ꝑbabiliter deducēdi dictiones ꝑ formā, So
phistica ē, que docet modū arguendi fallaciter et apparēter. quę
tio ꝑ dicat tū de logā dicente, quia quia ē dicit ad topica
Sophistica, et Analitica, quę dicta ꝑ ut vtrū ē

Proponitur Arte §ſ°

ꝑ hanc 1ª ſſtentiā arguo
Iuteruogat tū logā docentē, quę vtrū ce Cictia. Hanc ſſtentiā defendit
Grymonig, Sſpiricg, et Villalpando questionē ꝑsita ꝑ humanū, et alij
antiqui

2ª ſſtentia Pecchi opposita affirmat logā ꝑ dubitatiōnē ce
ſcientiā Cictia. Sic Mubricg quę 3ª ꝑhumi. Didacus Ruiz, quæſt. 5ª
dubitatione 3ª et plures alij

3ª denq ſſtentia. Dicit logā docentē ce ſcientiā
Cictia quo ad oēs ſuas ptes vtrū ū ſolū ꝑ ſsua media; Inde ꝑ ſsua
ſcientia logā docens habet vnā Cictia, qualem demonstrat passiones ſuo
obiecto, et vnā artis liberalis, qualem tradit regulas ad demonstrandū
logalis Artificij; hoc ū vtrū ꝑ ſsua ſcientia, nec habet vnā Cictia,
nec artis liberalis, ſed ſolū ꝑfectionē ultimā, seu vltimā complementū
artis liberalis. Hæc ſſtentia ſequitur dicta D. Thomę dicit ꝙ dicta

1ª dei° §2°

logā docens ut ꝑ ſcientiā passionē
de ſuo obiecto ſcientiā et ꝓprie ē Cictia, quo ad oēs ſuas partes, quo ad tā
partē ꝓbr, illā ē vnā et ꝓprie Cictia, quę euidēter demonstrat passionē
de ſuo obiecto ſ° logā docens euidēter demonstrat passionē de ſuo ob
iecto ſ° ē vnā et ꝓprie Cictia, maior ē certa, minor ꝓbr, logā de ſſe
Vt. quę ē ſua obiecta, sic ſua demonstrat ꝓpriētatē ꝑ ſſe ſſtō ē ꝓ
explicēs mātē rei; ſ° quod explicat mātē rei debet ce clariꝰ rei ex
plicata; ſ° ſſtō debet ce clarior ſua ſcientiā et cōſequēs demon
strat ꝓpriētatē de genere; ce vniuersale logę ē ꝓpriētabile ſ°
genus ē vniuersale logę ſſtō ē ꝓpriētabile atqui ꝙ ſſtō sit clarior

sive definito & eius passiones. Sicut Sophistica docet fallitas universalis
& Logica docet certificater demonstrat passiones & proprietates
Artis absoluto, & quo ad primas Analitica & forliter Scientia,
quo ad alias
primas Dialectica & ex eo Logica docens quo ad vltimas Analitica & forliter
Scientia quia evidenter demonstrat quod ex principiis necessarijs generatur Scientia, Sic Logica evidenter demonstrat de Syllogo topico, quod generat opinionem, et de Sophistico quod generat fallaciam et deceptionem & ideo Scientia inter Topica, et Sophistica Minor autem Logica docet Syllogum probabilem solum generans opinionem sic, Syllogus dictans, existentibus et Regentibus causat assensum formidolosum, aut opinativum Sic talis & Syllogus topicus & Logica evidenter demonstrat de Syllogo topico quia generat opinionem; et hoc dicendum de Sophistico.

Dices Verum Scipio & Falsibilitas et certitudo Sic Logica inter primas Topica et Sophistica falsibilitatem et certitudinem non habet cum illis partibus ergo dicta & Logica quatenus illas ignorat non & Scientia = Respondetur quia quamvis inter Topica et Sophistica falsibilitas, et certitudo ineorum non dicta, dantur tamen ineorum obiecti; Logica enim demonstrativum non abstrahit illas

Dices itaque Logica duas istas partes ignorat ad Syllogum probabilem et falsum & quia sic non & Scientia partes Dialectica & Scientia ignorat ad Syllogum demonstrativum = Respondetur distinguendo antecedens, ignorat ad Syllogum probabilem et falsum, falsificiter et probabiliter negando consequentiam demonstrativum secundo modo, et nego Dialectica, & quia quamvis distinguo antecedens, Scientia ignorat ad Syllogum demonstrativum absolute negando consequentiam demonstrativum secundo modo, et nego Dialectica & quia addamus Scientie vel alteri dicto quod respiciat Syllogum probabilem, & demonstrativum; Sic Solum quod respiciat demonstrativum id adquod tendit quia illud sit quare Logica demonstrativa, et legitime cognoscit Syllogum probabilem et de illo demonstrat generando opinionem ideo Dialectica istas partes Scientie et ideo & de Syllogo Sophistico,

Quod ut itamus penetres et ad obiectionem satis faciat quoniam Syllogum probabilem et sophisticum posse sumi Scientifice id & quia effectus a causa, & obiective quia terminat actus demonstrativos, ideo Logica mea quo dictis passiones et proprietates demonstrat; Scienti nostro sumpto assentimus ea mea Scientia et Logica Scientifice & Verum; Scientia & mea sumpta, nullatenus Logica sicut

Potest scientifice versari.

Sed nec est ibi ulla difficultas ng ibi sit habitus, etiq ut do
cto pluries de actu per demonstrationem ad questi; sit tamen, et probabilibus
tantum habiti. Sed ex eo quod habens habitum debet esse certus, q. aliquos actus certi
fices habet; ex eo q habet plures actus opinativos, ulterius sequitur esse
habitum opinativum diffinxat et non certificet; et si hoc, necesse est dicere
quod in ibi habitus duo habitus, unus certificus, et opinativus alter.

Respondet aliqui
Viri esse habitum plures habere conclusiones deductas ex principiis probabilibus,
ceteris existentibus non sequitur esse certa absolute, et simpliciter, ut patet in philoso
phia et metaphisica et aliis scientiis que pluries habentur ex probabilibus
et conclusiones deductas ex principiis probabilibus, et nihilominus sunt ab
solute, et simpliciter certe, quia habent plures actus scientificos.

Item, licet vera
sit hec doctrina argumenta manent in sua vi, quia cum redditur ratio, quare
ex eo, q habitus (ut duo aequalibet alia certa) habeat actus scientificos non
sequatur esse certus, et non ex eo, q habeat actus opinativos, quod sit esse ha
bitus opinativus.

Insuper licet sint aliqui moderni rationes has assignare, unde
aliqui existimat, et satis probabiliter decidendum hic habitus, scilicet, unus
qui sit primo certificus, et ad istum omnes media demonstrandi discendi
cet et alter, qui sit opinativus ad alios assentiendum probabiles elicitos dis
sentiendi alios, qui sit erroneus, et ad assentiendum erroneos elicitos ibi
met.

Que quidem solutio hoc habet fundamentum, si ibi habitus unus, pertinaret
ad actum opposite certificum opinativum et sophisticum, tunc habitus
esset scientia opinio et error habitualis, hoc autem est impossibile et tunc
habitus unus ad similes actus pertinet maior per q aliqui dicta
sunt maxime, q ad actum certificum pertinaret secundum primarium,
et ad alios duos secundarios, non obstat q una sit maior, pro
minore q certificus unus. Unus primarius pertinet ad syllogismum, et
duo secundarii ad unum, et tamen non sequitur quod unus habitus sit duo, et unus
habitualiter et similiter, quamvis secundum primarium pertinet ad actum
certificum et duos secundarios ad opinativum, et sophisticum, ita habitus
unus erit certus, error, et opinio habitualis, minor est syllogismus, ne
habitus certificus est simpliciter certum certum, et evidens, opinio non est simpliciter
et formidolosa, et evidens, error similiter est falsum, et non possunt
in eadem entitate habitus coexistere.

Alii autem alter ad argumentum respondent, dicunt
nego, quod unus unius modi habitus pertinaret ad duos actus, sed unus mot

fortiter ¿ diuersibili habitq̃ cistifico tq̃qua ad actq̃ primarios et aq̃
spirituales ad assq̃ eundetes, et cistificor ¿ducat, et assq̃ probabiles, et e
xercios tq̃qua ad actq̃ secundarios, ad quorũ ẽ scientia, q̃ nobq̃ dispeul
tatq̃ nõ adsut sup̃a primarior, et q̃ alia dõ deade, licet pduersis me
diis iudicũt cõclusione, et sep stab eadẽ raone fulti eius dẽ abstractionis
aiãa precedut q̃ requirit ad ipsorũ ẽscientia alioq̃ habitq̃; sed habeo d̃
habitũ cistifico, ut actq̃ alioq̃ secundarij, et mino efficiti et licit possut. hec so
lutio Dnior ẽ iter Comistas. ¶ Mihi ẽ probabilior apparet, utraq̃ de
fendi potest, ẽligite, quã voluerit is.

Ad 3um

Logã docens dr q̃ dia
dit regulas ad artificij logale dstruendy habet raonẽ artis liberalis;
et ytis ut ij sensu idplicõ, et maali habet raonẽ cistie et artis.

Quas habet p.t.

Ad 1um et quo ad 1m efficaci pbr raõne, de rane artis ẽ, q̃ sit recta rão operis faciẽ
di; sed logã ẽ recta rão operis intellectualis scilicet mõi sic edi faciẽdi, q̃ ẽ ars
liberalis. Ad 2um patet à dicto ad definitũ maioris ẽ dictũ artis, minor pbr
logã docens tradit regulas ad opꝰ intellectuale faciẽdũ, q̃ ẽ recta rão operis
faciendi, sed nõ ẽ recta rão operis faciẽdi ut sic; sed operis intellectualis, seu iter
mini, et idq̃ suas causas determinando q̃ etta

Quia logã ẽ cistia ut dixim. Ad 3um dicẽ
dum q̃ nõ potest cõe ars patet. Ad 4um q̃. inter cistiã et artẽ datur oppoõ. Dicũt
cũ philosopho cistiã ut artẽ oppositã numerant = Quã modũ solũ dari opponi
Dtranei ¿ iter cistiã, et artẽ mechanicã, q̃ nõ liberalẽ; nã hic solũ dicit oppo
sitionẽ negationis cũ entia, sed sic q̃ una neque ¿ sint alia, nec illi
repugnet, q̃ patet ad dictũ philosophi,

et sic ¿ sistas, artẽ abstractã a recta
nica et liberali sicut a philosopho numeratã ut cistiã Dtranei = dico
cistiã et artẽ nõ distingui ab Aristotele tq̃qua duo Dnia res penitus sub
iecti, nec tq̃qua duas species oppositas ad alia, cum dicũ dicte; sed tq̃qua duas
raones diparatas, quarũ una nec alia ¿ fort, nec altera repugnat ¿ et q̃
raones hoc modo diferentes possut ¿ eadẽ entitate rei idplicãe adunari. Dstat
¿ cistia, et sapientia, que hoc modo diferunt, et hm, tale philosopho 1um meta
phisicã Cap. 1. ¿ sic ¿ metaphisica adunabit.

Adhuc ¿ surgens, formaliter cistiã
et artes liberales, nullomõ possunt adunari ¿ una eadẽ q̃ entitate. Sed logã ut do
cens ẽ cistia q̃ ut docens nõ ẽ ars, Ad 4um bene ¿ fertur minor ẽ falsa maior pbr

Cytharaexse gredit meo resolutorio ars exse meo Oppositorio S.ti mei si iter
se gelitur opposita o.o formalitates Cytice et artis liberalis nullo modo possunt
adunari junctaliq entitate.

Respondet negando maiore ad cuius euidentiam dis
q quo maior, ars liberalis Cytharistica gredit meo Oppositorio potius et regu
lose negotiatiue, ioppie et metaphrice Scalo maiore et distinguendo minore
isti mei Sylogismi opposita q.o Sl Soluitur tales Scalo minores, q.o una est
metaphorice et alteri subordinata negominor et Dneg.r nig loga como
quod ars gredit meo Oppositorio et Cytharistica Secundo quid et secundario sed
ars ideo Solu.r Dquid et secundario hoc meo gredit.

Dues loga stico
dicit fring
Sylogismus exter
ma.o et ars
Soluitur tali
R.r hoc pro
2.o et ex fine
2 dario

Dices habitus Cytharistico
Repugnat in arte mechanica etiq Dquid q.o Cytharista sit Cytharista si potuit
esse ars adhuc Dquid = Respondet Dcendo ans et negando Dneg.m tam
diu pantalis status fuit, q; ars mechanica Reperiit aliquid, q habitui
Artistico opponitur, Nec facilio alioq Resolutione quare una secundo quid
potuit ille Reperiri, q non Objicit; ars liberalis, q diuitur ars secundo quid

2a pars

Dclusimus scilicet q loga Utes; Jesu; Logico et moralis habeant varios gi
nes et artis pbr, quid quid similiter Verificatur de expositione, q formali
tate unius entitatis debet Verificari Cytice, seu materialiter de ex
positione, q, formalitate cuiq entitatis, sed de loga docente similiter Veri
ficatur quinq scientie et artes q.o materiter et cytice saltem debent manife
stari deutice, cui each sit entitas, maior Dstat a simili; actione, et passione nq
q.o actione similiter Verificatur q sit a agente ideo de passione materialiter
et iq Verificatur q sit a agente, q.o iq ducendo; Ps.z

A
3 Nu.o §4.o

Loga Utes reduplicatiue ut
talis similiter nec est Cytharistica nec ars, Sl exercitium artis, tres distincte partes Sl.o
et quoad 1.m et 2.m sic pbr, ad nanq Cytharistica, q artis liberalis possunt simi
liter requiriri cognitio Sl regularis traditio Sl.o loga Utes Sub minore ubi Sl
hoc non habet q; nec est Cytharistica neque ars Dneg.r vnde certa maior Dstat, et
quoad 3.m p.m exeo q Cytharistica debet demonstrare passiones de suo obiecto, q
noscere rez p.r suas causas q quo cognoscibilia non est efficere non valet; quo ad
2.m p.m Dstat maior ex dictis artis, quia q recta ratio operum factiuorum ut iq
est philosopho dicimq; minor non pbr, loga Utes reduplicatiue ut talis Cytharistica
habet regulas ab arte traditas executione magistrare, nec de logica artificiosa
passione demonstrat, nec scit quare artificiose, non Cytharistico, et mali de beat
Cytharistica, sic hoc totum prius stat a loga ut docente q.o tta

Dices ꝓbabile videtur, q̃ loga utens Instruat Syllogy iuxta regulas lo
ce dicte, et q̃llas n̄ cognoscat q̃ ē exercere debemꝰ negare loga utente ē
Cristig ans ꝓbr quomodo enī Instruit Syllogy utendo regulis s regulas
n̄ cognoscit ?? — Respondetur negando ans ad ꝓbam. dico loga ut
te Instruxe Syllogy, et utendo regulis adhuc ignotis et tradite, qui ipse illas
cognoscat, sed quasi cecus illas executionē mandat; nec requirit
q̃ regulas cognoscat vt eis stat q̃ ad rationē vsꝰ Sillogy se habet esse exe
cutio n̄ actꝰ cognitio. Ista hoc declarate exꝑplo. Sicenī loga Instru
mandat ē executioni regulas a docente traditas, ac manu et pellicula reg
ulas ab arte pigendi, et tñ nec manu nec pellicula dictas artis pigendi
nec cognoscere ymagines pictas q̃ pariformiter filosophando ē Stoici.

Sed obiicies
loga Instruens vt talis Instruit artificiū legale Cristifice q̃ ut talis ē Cristia Ise
q̃ patet, ans ꝓbr, Instruit artificiū iuxta regulas Cristificas, sed Instruit
tale artificiū Cristifice patet Ireg. q̃ fieri arte facty Cristifice est fieri iu
xta regulas Cristificas — Respondetur negando ans ad cuius ꝓbam. Dicendo
ans et nego Ireg., dicendo sufficit ad Instructionē Cristifica, q̃ fiat iuxta
regulas a Cristia exemptas, nisi aliās ytali Instructione sit potestas, ad
dissolutionē talis operis Instructi, que potestas dicitur loga ut utens, si autē
docente iuenitur, quare ista et illa, erit Cristia, ut patet ex exꝑplo sup̄
posito.

Dices iterū loga utens ē idē habitꝰ cū docente sed hec ē Cristia q̃ et ista q̃
Ireg. ꝓbr ideo loga docens ē Cristia q̃ adquisitꝰ p demonstrationē; Sed
utens vtpote idē habitꝰ cū docente adquisitꝰ p̄ eūdē actū, q̃ ē Cristia aut
utens — Respondetur negando Ireg. ad ꝓbam. distīguo maior q̃ ad
quisitꝰ p demonstrationē ꝑse et primario Dico maior, secundario et
Specificatiue nego maiorē, distīguo minorē, loga utens adquisitꝰ p
reflexū actū secundario et specificatiue Dico minorē primario et
reduplicatiue nego minorē et Ireg. ng existentificatione cū docente
ad sensum sequitur utens ē cristia entitatiue, seu maaliter, n̄ tñ ē
Cristig Reduplicatiue seu formaliter. —

Ñ quiescas, adhuc utens reduplicatiue ē
habitꝰ q̃ ut sic debuit poluisse actū q̃ demonstratiuꝰ ꝓbabilis
falsꝰ n̄ ꝓbatiuꝰ et ꝓ ꝓ q̃ ē Cristia — Respondetur, q̃ ex loga utens
mang. Cristianitatis scil. dantia sit, ideo n̄ requirit distīctū actū ad sui
productionē, sed quicunq̃ et acquisitꝰ demonstratiue maaliter et non
formaliter n̄ tñ formaliter, et sic ut utens, q̃ ut sic n̄ exercet munus, et
actū Cristig.

Replicabis ē cristig et n̄ ē Cristig opponitur Victorie, sed
loga docens ē Cientia, q̃ utens, ut utens ē Cientia — Respondetur Istradio

tenā

...ueniec eiusdē decordē 2ū dicit; ꝙ Sententia autē licet sit de uerō, nō tñ
2ū idē. ꝛ 2ū diuersa munera scientiæ, et artis.

Dicit Magister opponit cē scientiæ et nō cē scientiæ, aut cē scientiæ, et opinatiū, ad hoc iusta doctrinā quā sup. 1ª 1ª Illustrissimū admissimo, nequit verificari, adhuc 2ū diuersa munera cē scientiæ, et opinatiū, ꝙ nec cē scientiæ, et nō cē scientiæ adhuc 2ū diuersa munera.

Respondet ꝙ iuxta illā doctrinā opinatiū, est aliter dicit scibilitatē quādā est habitus certa, et euidēs, et ꝙ scientiæ, et aliā dicit scibilitatē est habitus certa, et euidēs, et ꝙ sequitur debitū dicitur; ad hoc scientiæ, et nō scientiæ possunt simul supponi. Primo modo scibile dicit scientiæ, et negatiuē scientiæ. 2º modo sumendo scibile pro eo dicitur scientia et pro eo ꝙ quod nō exprimitur negatiuē scientiæ: et licet 1º modo nulla habitus possit cē scientiæ, et nō scientiæ, ꝙ alias eadē entitas esset substantialiter scientia et negatiuē scientiæ, bene tñ 2º modo ꝙª ad hoc sufficit habere duo munera, et ꝙ unū exprimat ratiōnē scientiæ, et aliud nō. quare ꝙ forma, dūtaxat quod maiorē cognoscit opponitur ttª scibiliter seu scibili secundo maiorē, sufficienter, scrupulosē damus huic maiorē, secundo minorē, et nego 3ūm ꝙ ꝑtīr dicta.

3ª pars Conclusionis sufficienter manet probata probatiōnibus 3ū ttª quæ 2ª pte eiusdē Conclusionis scientiæ ex ttª artis, ut artes scibiliter. nec scientia negotiare assertioni debet cē ultima Conclusionis, seu exercitium artis. Ad 4um ꝓbationē huius 3ª pte Conclusionis, ꝙ sicut potentia ꝓparatur ad actū suum, ita scientia docens ut ars ꝓparatur ad usum scientiæ, ut artis, at quia actus cē extrinsecus potentiæ licet sit potentiæ perfectio, ꝙ usus scibilitatis cē extra essentiā artis, licet sit artis intrinseca perfectio et ultima Conclusionis

Proponuntur Argumenta

Prot Sententia esse ...ste talogo Doctrinæ quæ utilis nihil pertinens ad scientiæ Arguit 1º ex philosopho 1º Methaphisicorum Capº ubi ait Siquis dialectica, et rethorica nihil facultatis sed et scientiæ ostendat earum quæ [illegible] subiectis. et 2º metaphisice Capº 3º dicit absurdum esse simul quærere scire et nescire. 1º Ponit scire dicit scire philosophi loca et vice ibi decepisti D. Thomas, ꝙ cognoscis scientiæ scientia nō cē scientia.

ad 1um autoritatis dicit philosophum suasse locutus De dialectica disputis scientiæ a Magistro traditis atquisitis, 2ūm quod ad alium dati rethoricæ, et grammaticæ, et sic nō cē scientia. 1º similiter dicit Aristotelem dicere prudentiæ cē quæ rethoricæ, et scientias scientiæ extractas et nihil artes, et facultates simul, ꝙ nos affirmamus ex illo = ad 2um dicit

92

Philosophus fuisse locutus de scientia, que non concedit eo modo sciendi, qua absurdus est simul quaerere scientiam et modum sciendi.

Arguitur 2° quaecumque scientia se habet ad demonstrationem tanquam ad actum a se elicitum, sed logica non se habet ad demonstrationem tanquam ad actum a se elicitum, nam logica ut iam diximus demonstrationem respicit ut suum obiectum ergo logica non est scientia = Respondetur distinguendo maiorem, quaecumque scientia se habet ad demonstrationem tanquam ad actum, ad demonstrationem formalem concedo maiorem obiectivam nego maiorem distinguo minorem logica non se habet ad demonstrationem tanquam ad actum, ad demonstrationem obiectivam concedo minorem, formalem nego minorem, nam logica versatur circa demonstrationem formalem, tanquam circa actum, et viam, et circa obiectivam tanquam circa obiectum et terminum.

3° Scientia est de necessariis et incorruptibilibus sed logica de necessariis et incorruptibilibus non est ergo non est scientia, probo minorem, obiectum logicae est quid fictum cum sit ens rationis, ergo quid corruptibile cum non sit ens ergo logica, quae de illo tanquam de obiecto agit de necessariis et incorruptibilibus non est = Respondetur concedendo maiorem et negando minorem ad probationem dico dupliciter posse aliquid esse necessarium, ut bene advertit Caietanus 1 post. cap. ... obiective 24 cognitione ... physice. 1° modo tantum necessarium est ens rationis, quia ens reale, nam sicut necessarium est quod sit ab aeternitate sic etiam est necessarium quod genus praedicetur de speciebus differentibus, quod subiectum subiiciatur praedicato, et quod praedicatum de subiecto praedicetur: 2° modo non dicitur necessarium ens rationis; unde colligitur ens rationis obiective ingenerabile esse, et incorruptibile, ideoque posse propositiones sempiternae veritatis efformari.

4° obiectum logicae primo est ens rationis, sed ens rationis non est simpliciter scibile ergo logica non est simpliciter scientia, minor probatur, ens rationis non est simpliciter ens ergo non est simpliciter scibile, antecedens patet, quia ens rationis est ens secundum quid, consequentia autem probatur, 1° quia scibilitas est passio entis ergo quod non est simpliciter ens non potest esse simpliciter scibile; nam cui non convenit simpliciter essentia, nec passionalis essentiae potest ei convenire. 2° probatur consequentia: nam quod non est simpliciter ens non potest esse simpliciter cognoscibile, sed quod non est simpliciter cognoscibile non potest esse simpliciter scibile ergo quod non est simpliciter ens non potest esse simpliciter scibile maior est certa, nam ut saepius repetit D. Thomas, tantum unaquaeque res habet cognoscibilitatis quantum habet entitatis quia cognoscibilitas fundatur in entitate, minor etiam patet, quia cognoscibile est quid superius ad scibile ergo si non est simpliciter cognoscibile non erit simpliciter scibile, sicut si non est simpliciter animal non potest esse simpliciter homo.

Hoc argumentum vobis proposui super quaestione praecedenti. Sed omnes operae pretium duxi illud repetere ut magis in veritate firmemini –

mens ... ut abstrahit ... obiectum logicae ... non potest ... ... circa ... obiecto ... non est ... actus ... metaphysica ... sub ... obiecto ... vero ... ecce ... parra ... primero ... 145 ... actu ... intentionis ... obiecto

93

[illegible] supponentis [illegible] negando omnino ad
[illegible] consequens [illegible] dixeris ñ requiri [illegible] q ali
[illegible] ut frangere de [illegible]
[illegible] quare [illegible] Dseq.ª ñ valet, ens rarnis ñ ē s.
plicitur [illegible] ñ ē simpliciter scibile, sicut etiā illa ē falsa, quadratus ñ
ē simpliciter ens ergo ñ ē simpliciter quadratum, et ratio utriusque ē q.ª licet
scibile supponat ens addit tamen aliquid rationis ñ proprie intrinsece in entitate,
s.d ab extrinseco desumptum, scilicet a connexione, quā scibile habet cum
suis proprietatibus.

Quia rarne 2.ª Dseq.ª ñ ē bona q.ª licet eē quadratura
om̃ entis supponat tamen rōe quadrati aliquid extrinseco desumitur
scilicet appositione equali quatuor angulorum intersese. Explicatur sic alie instan
tie. Ad 1.m probationis Dseq.e distinguo ans, scibilitas ē passio entis, scibilitas
simplex, concedo ans, scibilitas complexa nego ans, et eodem modo distinguo Dsequens
q.d ñ ē simpliciter ens ñ potest eē simpliciter scibile, scibilitate simplici concedo
Dseq.s scibilitate complexa nego Dseq.s

Pro huius distinctionis intelligentia advertendum q.
in quolibet ente duplex veritas obiectiva potest distingui, altera simplex et altera com
plexa veritas simplex nihil aliud ē, quā ipsa simplex entitas prout precise dicit ordinem ad
intellectum, veritas complexa ē connexio ipsius entitatis, seu entitas ut connexa cum suis passio
nibus, vel aliis accidentibus, quæ illi possunt advenire: iuxta hanc duplicem veritatem obiecti
vam duplex cognoscibilitas distinguitur, videlicet, simplex et complexa, simplex ē ipsum ens
cognoscibile cognitione terminata ad eius simplicem veritatem et hæc cognoscibilitas ē
passio cuiuslibet entis et eius entitati proportionata, ita ut solum sit simpliciter cognos
cibile et verum, q.d ē simpliciter ens: cognoscibilitas complexa ē illa, quæ fundatur in enti
tate ñ nude considerata, s.d in connexione illius cum suis passionibus, et hæc cognosci
bilitas ñ ē passio entis, nec proportionatur cum entitate, s.d cum connexione entitatis cum
suis proprietatibus.

Unde cum accidens, et ens rationis, quæ ñ s.t entia simpliciter conne
tantur simpliciter cum suis proprietatibus ñ minus quā connectitur cum suis id q.d simpliciter
ē ens, ita etiam potest eē simpliciter cognoscibile cognoscibilitate complexa id, q.d ē
quid ens, q.a hæc cognoscibilitas ñ fundatur in entitate precise, s.d in connexione entitatis
cum suis predicatis accidentalibus et sic ñ debet proportionari cognoscibilitas entitati
s.d connexioni, ut patet ad 2.m Dseq.e probationis.

Pro 2.ª sent.ª fundamenta ñ invenio præter
ea, quæ in corpore quæstionis soluta manent, quare dicta sufficiant pro hac quæstione

Quæst. V. Vtrum Logica Docens, & Exercens, Realiter dis tinguantur.

In hoc Dubio vnq; Supponimus, et 3 Dubitamus aliud Vnum Supponimus enq; Logica Docta et vtilis distinguitur realiter et Dubitamus an sit hæc distinctio realis.

Pro quibus intelligendis Quidam tradebat quod Dixit dubio Secundo Magnificus Logica docens, et vtilis, ibi enq; dixerunt Docti distinguitur quæ ratione et proprietates de suo obiecto demonstrat, tradit que Regulas ad artificiose formale Syllogizandi, Vtilis vero illa dicitur quæ tales artificiales vsus docet Regulas Syllogizandi quo posito Clare sequitur proposita difficultas, Quia enq; est Vna Logica Docens, seu quæ tradit Regulas realiter distinguatur a Logica vtili, seu quæ docet vti Regulis, tq; mala fallacia et Sophistica, quæ Aristotiles ex suppositione q Sophistæ Situtens.

Cui Suppono E. D. PP. Carmelitas asserentes disputasse 2a Sphæræ. quæst 4a Logica vtilis non se extendere ad quæ exercendit docens nq docens exercendit sanctos ipsos ad p.as demonstratiua Sophistica, et fallacia, vtiq; vt Solis se extendit ad p.as topica et Sophistica non vt ad demonstratiua fundat q. sua sententia difficili testimonio D. Thomæ, qui 4o metaphysicæ lect 4a sic ait. Propter quod circa demonstrationem sola doctrina pertinet ad Logicam vtilem ad scio Sophistica, et rationalis Logicæ partes. Pars autem Logicæ Topica et Sophistica habet Doctrinam et vsum. et paucis interpositis deludit, et sic apparet, q quod p.as Logicæ habent in q eligit, et Doctrinam et vsum, sicut Dialectica Topica, et Sophistica, quæ tq autem Doctrinam et non vsum, sicut demonstratiua, q quam Doctor Angelicus.

Vt huic au
toritati Respondeq et dicitur mens Angelici Doctoris penetrasse nota Logicam dupliciter posse vti suis Discipulis imo alium alium ad bandas earum delusiones, und modo ad aliquas delusiones sui operis obiecti tq quæ principia ad ipsas delusiones aliud Christianum, Vel ad bandas hæc delusiones metaphysicas, hoc est, assumit hæc hoc prænotata Dialectica, quæ sunt dessi

Dunus dist.ta. ab hoc modo utitur ergo suis exceptis assumpta principia alterius scientiae, scilicet metaphysica, per hoc dicit quod est extra principia de esse scibile est, quod est scibile, quod est ens, et ideo non autem modo de diffinitis, nisi per ea quae assumpta sunt ab eis quae ad formam, 2° modo sicut patet ad ens, ita quod ad formam, ita quod ad Deum patet ad metaphysicum.

Ex quo ad auctoritatis Respondet D Thomas sicut dicit in demonstrationis philosophicis plurimae ad philosophia quae ad magis, quod secundum quod tum dicit D Thomas quod ens quod ad formam, seu ipsa structio syllogismi demonstrationis ex tamen ex principiis assumptis ab eis quae ad diffinitis.

Opera igitur mens D Thomas est habere suae speciales principia, quia quod est falsum scientiis probabiliter, nisi sola probabilis formam (quia forma argumentum reperiuntur aliqua, sive argumentum probabile sit, sive demonstrativum) sed etiam probandum aliquas primas suis principiis obiectis, quia sit scientia sed principia extranea naturis rei, et regulis ex illis principiis non potest ipsa peculiare demonstrationis ad salutiones alterius scientiae, sed probabiliter, quia demonstrationis debet peculiare ex principiis propriis rei ut ex extraneis.

Quod autem hoc sit legitimum mens D Thomas dicit ex opere Dei ubi inquit, metaphysica peculiat ex principiis ipsius ad probandum quae in disputanda circa prima accidentia entis. Dicit secundo autem peculiat ea disputanda ex intentionibus rationis quae sunt extraneae a naturis rei, et ideo dicit, quia humana est statuta quae extraneae principiis extraneis peculiae. Hoc D Thomas quae mens apposuit et ens supposito firmum.

Secundum ex Alyo D Thomae dicit adhuc aliquis argumentum rationis quae sic oportet, arguens igitur ratione sui syllogismi habeat usum in demonstrationis, et est minor alterius scientiae, et ens minor habet usum. Maior admittitur, minor pro quo ad 1m primum quia minor metaphysicae ipsa metaphysica disputat suas propriis demonstrationes circa propriis obiectis. Ideo ipsa minor necessaria alterius scientiae non habet usum dicta pro quo sit, sola ipsa efficient demonstrationes minor necessaria cuiuslibet scientiae, quamvis esset scientia quia nullus admittit.

quo ad 2m dicit secundum demonstrationis ipsa non habeat usum etiam ipsa non pro quia D Thomas sic supra citato ex 4° metaphysicae prosequi dixit, phorte hoc, quae dicitur demonstrationis sicut dictum primae ad secundum usum ad philosophiae etiam alterius positionis, id ipsum phorte dicens, et sua idea est quia usus positis demonstrationis dicit sit quidem principiis rei, dicit secundum demonstrationis (in quibus etiam non alterius) quae ad alterius scientiae pertinet.

Proponuntur sept. §. 1°

1° Est æstimat
sola Scotis, et utrq; de mens habito iterum instituere ristidustitos, ita
Suarez tom. 2° metaphisicæ disputatione 44 sect 1ª Barzquez 1ª p. de
pu. 2 Cap 8°, cæteriq; alijs.

2° Dicunt sola Scotis, et utrq; n. de mens habito
relatiue distitos, sed relatiue de ung tatu, sic Scotus Initer Thomistæ, sic
Maia 2° metaphisicæ quæst 8ª art 2°. Soto quæst 3ª Phomialis, Nazz
nazzarius 1ª p. de Deo uno Tri. Araujo libro 2° metaphisicæ quæst 3ª art 2°

98

Oct.° §2°

Dorsus respicit ꝙ ... ut̃is ... ibilis ꝙ actꝰ legꝭ ...

actꝰ legꝭ utilis respicere debilitatꝫ liberi ... ꝙ respiciẽtia ... subordinatꝫ actui legꝭ Dorsi ꝙ sufficit, ut salt̃ ꝙ obliquꝰ respiceat eꝺm vadꝫ salt̃ obiectiꝫ, quꝫ respicit actus legꝭ Dorsi, quatꝫ ẽ licita, ꝙ datꝰ pp exẽplu.

Patet hꝫ oppinione affirmãtiuã legꝭ eẽ primarios speculatiuꝫ et secundarios practicꝫ ꝙ hac oppinione actꝰ quꝰ legꝭ sub obiectꝫ oppositꝫ, iuxta solꝫ respicit practicam, ꝙ tm talis practicas stylosi. Dꝭ adeꝫ speculam ordinatꝰ, ꝙ obliquꝰ respicit speculam, licet immediate respiciat practicã stylosi, quapter ꝙ et ipꝭ habilꝫ dicit actꝰ practicꝰ et speculatiuꝰ, pariter licitꝰ, ꝙ actꝰ legꝭ utilis ꝙ analitica sole hac enꝫ loquitur de ꝺ̃. Sit una addibile a ꝺ̃ altera destruitiua stylosi, ut sciat, si eut ad hoc practicꝰ ut syllogizet saltꝫ mediate respicit scibile ꝙ sufficit ut ñ multiplicẽtꝫ habitꝰ. Hꝭ solutio. Tmanifestissima ꝙbabilis et sufficiẽs.

Respondetur tm ꝺ̃ Dcẽdo absolute maiꝫ, et negando minꝫ idꝫ enꝫ actus veritatꝫ et ꝭ sola penitalis distinctione utrãq; minꝫ exercet, et tradit Dorsum, et ꝙ exercitio ponit eꝫ ꝙ certis solutionis ꝙditionibꝫ. Dota tꝫ regulas legꝭ Dorsi, quꝫ actꝰ illis ꝓsse dupliciter ꝺ̃ideratis, 1º possit regulꝫ sumi ꝙ obiecti ꝺ̃ quo lega passionis demonstrat, ꝭ demonstrauerat 2º possit ꝺ̃derari ut idẽ, ꝙ quas actꝰ legꝭ diuiditꝫ, et ꝭ qꝫ, ut dicte sint formandi debent. Vnde ꝙ 1ª modꝰ actꝰ ipꝭ ꝭ hac duplici fluitate seu exẽplione ꝺ̃derari datur, 1º sumi possit ut tꝫ dicit obiectꝫ, scilicet ad easꝫ regulas obtinẽdas sumptas. 2º ut respiciat ipsas regulas, ut ideas alterꝫ eorꝫ, ꝙ hac exẽplione respiciat illas ut obiectꝫ, et ẽ diuersa.

Quia doctrina colligitur eunꝫ actꝰ veritatꝫ solꝫ ex diuersa tenẽtia actuũ possent tradere regulas, et illas executioni mandare, ꝙ actꝰ ille, qui legꝭ dicit ois bona dẽs debet ꝺ̃ta ꝛ genere et differẽtia qui respicit illꝫ regulas primꝫ obiectꝫ tradẽdo illꝫ, ẽ actꝰ legꝭ Dorsi, et qui actꝰ ipe artificialiter ꝭ respicientia ad illꝫ regulꝫ primꝫ causꝫ explanatiuꝫ ẽ actꝰ legꝭ utilis.

Quia doctrina hac vera. Primo actꝰ legꝭ Dorsi ẽ licitꝫ, et ut sit ñ potest accipi si adequate sumat̃ quꝫ sit obiectꝫ actꝰ legꝭ utilis, ꝙ actꝰ legꝭ Dorsi et utilis ꝭ demonstrãte solꝫ duꝫ quæ ponũ diuersa tenẽtia: Dseq̃ patet primꝫ ẽ certa, ꝙ 2ª minꝫ nulla habita potest dici ut licitꝫ, quꝫ sit dispensatꝫ iusta regulas legꝭ Dorsi, ꝭ hꝫ ẽ propriꝫ legꝭ Dorsi

g° ꝙ potest actꝰ logꝯ, dogꝯ adequate sumi, qꝫ sit actꝰ logꝯ utꝫ.

g ut abs
quate tenetur pro. ng distinxit scilicet ens ꝙ entitatꝫ solꝫ ens ut ens
transcendens ꝙ ipsum denominamus quasi oppositꝫ ad ens, ng ens entitas, seu
actꝰ ille actuans denominat actio put connotat agens, et put connotat sub
actꝫ quo recipitur denominatꝫ passio, et put connotat tm denominatꝫ motꝰ
ꝙ ideꝫ actꝰ put connotat regulas ꝓmoꝝ obiecti potuit denominari actꝰ logꝯ
et putillas connotat ꝓmoꝝ cauſ explanas, seu ꝓmoꝝ ideꝝ potest deno
minari actꝰ utꝫ.

Dicꝩ actꝰ logꝯ dogꝯ put respicit regulas ꝓmoꝝ obiecti
etꝫ illas respicit ꝓmoꝝ ideꝝ, ꝙ ꝫ nullo actu nullae vᵃ torus ꝓmoꝝ
logꝯ utꝫ gerans, actꝰ ut illas respicit ꝓmoꝝ obiecti ꝛ cognitiuꝰ, ꝙ ut sic
illas respicit ut ideas patet 3 seq. 4ª alias cognitiuꝰ nō esset ut 9 stat
Respondet distinguendo ans, actꝰ logꝯ dogꝯ respicit regulas ꝓmoꝝ ideꝝ
ꝛ adequate sumat talis actꝰ declarans ꝛ ꝫ adequate negans, ab cuꝰ
probans dico, q ut actꝰ ille, cognitiuꝰ sit, utꝫ connotans regulas, cetera
non utꝫ q̄ pugnat ab exclusione logꝯ dogꝯ, ng hoc ꝛ ma sibi ex clusione solꝫ
dicit regulas ꝓmoꝝ obiecti, licet alias ꝫ dudat illas ordinat ad regulas
ut ab cauꝰ explanas, unde Hunter sine alio ee potest, bene tm exprimi,
quare si adequate sumatur utꝫ connotans dicit, non tm se ꝫ adequate 9
deneret.

ꝫ quaeres 1º an loca utens ista propria, mag topica et sophistica dist
quatur realiter a logꝯ dogꝯ cognitiuꝰ = Respondet utrumꝫ ee probabile ng
si ly transmittis cognitiuꝰ ꝛ repugnat ab ordo habitu entitative quando
habitus cognitiuꝰ primarius, et opinatiuꝰ 2darius, ut patet ꝫ exploꝺ de
actu amoris 9, et primi ꝛ ꝓ ratio, sitm ly aliqs loquar, dico ꝙ
distinguit realiter, cognitiuꝰ et opinatiuꝰ, specifice et essentialiter
distinguitur, nullus q alterꝝ subordinatur.

ꝫ quaeres 2º quotuplex distinctio ratiois
reperiatur ista logꝯ dogꝯ etutꝫ ꝫ 1ª te analitica ista propria mag, sit ne
distinctio rationis formalitatis, communis. Respondeo solꝫ diversarum distinctionꝫ
ꝫ adequatꝫ, ita ut ea ꝫ sit formalitas logꝯ, qua 9 stat munus dogꝯ, et qua
9 exercet munus utꝫ, ꝙ ne distinctio logꝯ ꝫ dogꝯ etutꝫ ꝫ haec 1ª te nō
ē distinctio duarum formalitatꝫ, sꝫ distinctio duorum munerꝫ ꝫ eadꝫ formalitate.
Quod ē, ly q q
diuersi actꝰ operati iuxta ordine primarij et 2darij nō ꝛ ꝓmꝝ ideꝝ
habitui sua formalitas adequate distinctꝫ ꝫ ordine ad illos, sꝫ sufficit una
formalitas ly diuersitate munerali at qui habitus dogmatici et ang, ope
rati iuxta ordine primarij et 2darij ꝫ logꝯ dogꝯ et utꝫ ꝛ una
et eadꝫ obiectiua formalitas. Solꝫ penes diuersa munera distincta, et 9 equales

Solu ĵ adequate distinguit. Imaiꝰ exigunt obiecta, ꝙ ista ꝙ sit ens rationis n̄ distinguit adequate. Vt principia Euclidis dei ex ipso ut deo bonis ĵ mi puerio. ꝙ ĵ quilibet ens rationis ordina actus Imaiꝰ et sic ĵ ens similiter habitꝰ spei ut principia speculabilia gloriꝰ animę n̄ distinguit adequate ex ipso ut principio speculabilis gloriꝰ corporis, et ita huiꝰ ens rationis ē, ꝙ Veritas et distinctio sortis adequata sumit penes actus primarios ex habitu respicientes unitatiꝰ Imaiꝰ n̄ distinguit ex ipso ut respiciente alterum actum Otatio, ꝙ actum Vdanię n̄ specificat. Nec supponit adequate specificatꝰ habitꝰ ordinatus ad actum Imaiꝰ

2. ꝙ ad 2dum actum ut Otat. Sine distinctione rationis. Sortes ĵ Solu ex diuersa existentia ē unus, et doctrina actualis ĵ dicti habitus ex diuersa existentia ē diuersa et utrę, patet Deus. ꝙ habitus distinguitur penes actum et actus doctrinę et unus n̄ distinguitur ab alterius rei habitu distingui debent.

Solutio Argumentorum Dubii 3ii

1m argumentum sic se habet. Lega utrę potest augeri ĵ uariata Dorete et ex 2o priꝰ habitꝰ regulariter patet Deus. ꝙ 1o Replicatur idem similiter augeri et ꝙ augeri ans ꝙ, multiplicatis actibus lege Donati, et n̄ multiplicatis actibus lege utrę, augeri Lega dorę reliter n̄ u. Lega utrę ꝙ habitꝰ Solu augeri ĵ uno actu et ex 2o multiplicatis actibus uno augeri lega utrę et n̄ Dorę, sed possunt multiplicari actus lege Donati, ĵ multiplicatis actibus lege utrę et ex 2o ut experientia Doret. ꝙ potest augeri lega utrę ĵ uariata Dorete et ex 2o.

ad 1m hoc argumentum n̄ Solu ꝙ at lega Doretę reliter a lege utrę distingui, sed ex lege Doretę Imaiꝰ, ide quidem n̄ est passiuus ĵ suo obiecto distinguit reliter ex ipso ut habitu de regulas lege huiꝰ ad summum possit augeri quia augeatur quoad munus Imaiꝰ quare ad argumentum dupliciter respondetur. 1o omnibus ans et negando Sequelam, quia eni possit augeri lega utrę ĵ uariata Dorete et ex 2o ex hoc n̄ sortes ꝙ distinguitur reliter ꝙ optime potest habitꝰ qui duplex munus exercet, augeri 2um n̄ 1um, et ad 2um ad hoc qui hoc arguat distinctionem rationis ꝙ 1o actus ut Stampa sub ide ratione formali specificatiua eiusdem entitatis habitus, ꝙ 2o subordinatur ĵ ordinem ad 1m ꝙ multę distinctiones rationis ponunt ĵ entitate habitus.

Ad 4um quod ex eo quod augeatur lega Dei, et n̄ donum n̄ ĵ sortes preciser distinguatur ut Sagitta manifesta ĵ stella ĵ stā adueniens, ĵ sortes Petro similis, ꝙ ĵ huiꝰ doctrinę oppositum, quia ē entitas ĵ distincta a fundamento, adm potest augeri ĵ infinitum

albedo qui augeat ratão ymo plegminuit. et ex hoc patet q̃ sortis ḡsa
g̃ sit diuersa entitas Sibi debitis et alludentis q̃ per formitat ymo hoc casu
Do Suspendetur
Quæ g̃ rationis, q̃ nõ quis potest augeri loga Vbi nõ quis augeat loga alterius
g̃ quia diuersa data loga Vbi, quis suppõnat actus loge, loge, cui ra
quibus autãt solemnitatis Institutionis, et pollut augeri habitu tãq̃ p̃ti
actus. ad motum quibuis se excedat jactabo, cui loge utsti in
cõgnitis regulis loge Dogis, ad tale Institutionis traditis, tale exercui
nõ quinõ alterius utsti cura. S̃ abalia facultate pactus loge utsti quam
tã, adeu mou, quo multi Theologi dicũt ex actibus virtutis quisarũ ge
nerari quodã assuefactionis ad actus similes ichingis, quicun et quæcun
q̃ uirtus jnsa Dñs. cuilibet quis se excedat jactabo misericordie supnatalis
et jnsa adquirit quodã qualitatis, seu ex peditionis, nõ quia Dñs exercendia
nõ jchoriat tñ ad subeundu jdigẽti ut patet, nõ qui excedat jactabo
misericordie supnatalis, et illã amisit ppetuo prontitudinẽ ad subeniẽ
du jdigenti, quille quitate exercitio cauit, tradunt D. Thomas quæst
17 de veritate artic 5to ad 4um
2mo Sciri Dregano possedari aliquo actu loge
Vbi tis, qui nisi etiã Dogis Cidgeni actu adequate sumpti, jmaa Cestilia
et ẽ Cognoscitiua, et alcgnione discindit 23 scribitatis utsti uteq̃ dixmo
Dñga Supponit maioris, Sillabato loge Dogis Exclusiue abacto utsti
sumat pro dgeni actu, et dat regulas et artefacta Instituit quare dreg
augeri, Dregu adquiri potest una Sincatia et scalig. do datiuo Sinceri
tina, ẽ usq̃ ipso, et Sophistica, qui reliter a loga Dogis distinguit.
23 Sic, cui
dg Ramis ẽ loga utsti, qui jnitat regulis loge Dogis, ac qui jnitat fide
magistri, S̃ Dege distinguit reliter a loga Dogis cui abilla reliter sepa
ratur ẽ et tã maior gbr loga Dñs ẽ qui facilitat jtu ad mou seu di Instru
tionis, S̃ sine jnitat regulis loge, sine fide magistri facilitat jtu ad
mou seu di Instructionis ẽ cui dg ramis = Suspendetur Dregando ma
iorẽ ad placitum Dcedo maiorẽ, et distingo minorẽ, facilitat jtu cũ spe
ciali tuno di Dcedo minorẽ, Societati generis Negotiatorũ et
Dreg. Dao ẽ q̃ Dñs, qui jnitat regulis loge nitit principijs cui
dãtibus; cui effectibilibus, q̃ nõ habet loganti, qui nitit fide magistri
23 sic, qui
diuersimode terminat q̃ductionẽ diuersã jpsitat rectitatis, S̃ loga Dogis
et utsti diuersimode terminat q̃ductionẽ, Vtiq̃ Dogis ad quaritat fide
ostensionis Smarii, et utsti Dcario ut Dstat ex questibile antẽ ẽ reliter
distinguit, maior gbr ex usu eſantia reliter dns hõnitat applicatibus
gẽ eſtia Smario terminat galeatine, et ppietatem illã terminat Dcario

Sr que diuersimode determinant p ductiue diuersi ipertat veritate.

Respondet

Quæst. 6ª Vtrum Logica sit Scientia Practica, Speculativa, Vtrumq; Simul

Vsq; Finis

§. 1º

Finis hic a DD

Solet exagitari quæstio, etiam dictis 3 ijs, 2ª q.ª hæc via plures Atingat difficultates, quas quisq; facile capere & potuerit edito ea omnino, soluq; id q. circa quæquisitor ad quæstionis intelligentia ponq.

Finis q.ª et quæstionis intelligentia nota

ne oportet Logica Dividi in practicam et speculativam, Logica practica dicitur illa, quæ Sub ratione obiecti operabile, operabilis mos, ut opperabile & negatione speculabilis Logica in speculativa dicetur illa, quæ versatur circa obiectu speculabile, ut speculabile & in negatione practicamis et licet tale obiectu, sit alias operabile q.ª tñ diuersa cognoscit ut operatur S.ª a Thoma, operatur ut illud speculetur, Sustinet q. ipsius veritatis Explanatio dictis talis esse speculativa.

Quæ quidē distinctio inter practicam et speculativam

Sumitur ex philosopho 2º metaphysicæ Cap 1º dicente habitu practicum & illi cuius finis est opus speculativum dicit ille, cuius finis est veritas, vbi Aberroes sup hæc verba sic ait, in speculativis scimus, ut sciamus & practicis autē sumus scientes ut operemur = ex quo iam apparet, quo distinguat Logica practica et speculativa, distinguit eius finis, nā Logica practica respicit tanquam finē operandum ut dirigibile, seu opus ut operabile, Logica vō speculativa respicit tanquam finē Explanandum obiecti

sistę disciplę.

Quarto tm̃ finis ipse defunct. habet enim finem extrinsecum, nę finis ę duplex unus intrinsecus et reales ipsę rei, qui appellatur finis operis, alius ę extrinsecus et moralis rei qui appellatur finis operantis. Quia autem rei naturalis omnis Sto. placuit, ipsam ę extrinsecum finem tum intrinsecum et operis ęndeq; quia in moralibus an huiusmodi sit practica et speculabilis, dubium disputatis reducitur ad hoc an scilicet huiusmodi finem extrinsecum operantis habeat et ea ratione recedat a principijs practicis, et speculabilibus.

Denię aduerte, ne tot talis nostra praxis, quod ę rei naturalis practicę obiectus deficiat, sic definiri ab Scoto questione ultima primi. praxis ę actus alicuius potentię activę intellectiuę nati elicere formaliter rectam rationem recte, ut recta sit, ab alijs nō ly Molina. Sic ę oppositus diuisibilis et regulabilis prudentia practicę ab habente illę, iuxta illę habet. et breuiq; ab alijs, praxis ę actus cuiuscunq; potentię aratione regulabilis, huic definitioni subscribo. Exemplum omnino q. ad hanc istius questionis resolutionis parum deseruit

Quoad Sectionem 2°

In hac declaratione certamine 1a Sectionis assenit hoc absolute loquendo proprię et simpliciter ee rei naturalis practicę simul, et speculatiuę citatur Thomas Suarez et Bannez ille disputatione 44 Metaphisicę sect 13 iste 1a p.te disputatione Capt 5° et disp 9a Cap 3°, Rubio hic quest 5a Curtado disputatione 2a sec 2a Cabero disputatione 3a Rubio 3° et aliqui Moderni Exmen.

2a Sectionis defendit hoc ee simpliciter practicę, et nullatenus speculatiuę sic fere ois nominales et plures antiqui. Ex moderneis, Fonseca 2° metaphisicę Cap 3° quest 2a sect 3a Conimbricenses quest 4a Chemialicę artic 3°, Murcia disputatione 1a quest 4a Aurea quest 1a sect 6a.

3a Denię sententia docet hoc ee simpliciter speculatiuę, practicę uero secundum quid, improprię et similitudinarie, hoc sectę amplectitur ois fere discipuli Sti Thomę discipuli, cuius labore sit

1° Conclusio §3°

hoc ens ę habitus simpliciter practicę et speculatiuus, hęc Conclusio 1a appositę sectę et ordo meus illę defendendi, sectę antequam ulterius procedam duplicem aliquam uiam superiori potest

practicę et speculatibę sit differętię oppositę habitę ut
Re clarę ſtes S. Thoꝛa. Vt ſtabit ex ſolutione 2ę
ex ꝓbet ee ſimul ſpeculatiua et practica, Deꝯ patet q. differętię oppositę repugnat
Veriſicari poſſunt de una eadęmq entitate cuiuſcunq diuerſe repugnantię ornatus
Stat ſ. tę ex philoſophia 6ę metaphyſicę textu 4ę ubi patet philoſophię ee ſpe-
culatiuę q. nō ee practicę. S. hęc Deꝯ 2ę eſſet legitima ſi habę differętię nō
eſſet oppoſitę 3ę practicę et ſpeculatibę ſi forent oppoſitę habitę ut ſit dari ſtes
ſę, de ratione pōt eadęm maior, certa certaręq et ibę ſtrictę timoręq ſi poſſet verari
de deo principaliter, et timore ſ. ſtę plane et oppenatur ipſiꝰ ſanctę ſpiritui
timoręq ng opponitur ſtę plane et 3ę ſtię quia ſtrictę timoręq
ē operatiō nē ſtę plane et 3ę ibi hoc enī nō ē dare medium ęq actus timoręq certę
ſit ung, ſicut ipsa certa pt, utę differętię ſimpliciter dictę ſi ibi ſunt oppoſitę

Reſpondet

P. Vazquez practicę et ſpeculatibę ee differętias accidentales, et inadequatas
tm ęſſentiales et adequatas, et ſic bene poſſe eaꝝ habitus dicunt ſtes
Sacra Theologia, et ſ. ſ. ſ. hę differętię ſimul reperiuntur, ait q practicę
poſſe ſumi ut includit ſ. ſcientiam, hoc ē ut includit certam ſpeculatiuę, et
certę ut illę excludit, et ſimiliter ſpeculatibę poſſe ſumi ut includit ſ. ſcientiam
hoc ē ut includit certam certę practicę et ut illę excludit, ſ. ſ. ſ. ſ. ſu-
ait ee differętias adequatas, et oppoſitas habitibę reperiętes in 2ę quę
affirmat in ee oppoſitas, et poſſe ſ. ſtę reperiri.

Ad hoc Reſpondet Iſturiſes negand
practicę et ſpeculatibę ee differętias accidentales, Dezt q ee certę ſ. ſtrictę
et mere tarpicię ratione, tę q habitę in ſ. ſcientię ſ. ſua ſpecie diſtinctę, quę
in ſ. ſcientię ut practicę ſ. ut ſpeculatiuę. 2ę q utę differętię ſumuntur
ordine ad diuerſę aquo habitę differętias eſſentiales ſumunt. 3ę q ſcientia
practica q quę Theologia ſ. ee certę Doctrinę ſ. ee practicę ſ. ſpeculatiuę, et ꝓhoc
ee reſpuere Iſturiſes ſua principia, demonſtrant paſſimq ex obiecto diſtin-
guenter ſolliciti ſ. ee certę, et ſ. ee practicę, ſ. ſpeculatiuę.

S. hęc Solutio nō placet
ſ. q tę ſtę ſ. ſcientia diuiſa ab omnibę aliis certis reſpectu 2ę dentem
ſtrictionis, nullas recipiat mōdo practico nec mōdo ſpeculatiuo S. philo
ſophię, nec doctrina certa dicitur ex ratione Doctoribę, q anter ad has partes diſcuntia

Sed

practici et speculativi subiectiue existentes diuersę et distinctę. 2°
ng ung habitus speculativus n̄ aut; quia habitus speculativus non possit
se, obiectus circa quę versatur p̄ objecta essentialia distinxit inter se omnes
practici et speculativi. 3° dicimus, ng ipsi Doctores ostendunt alios existere
ee aliqua diuersitas
ei se speculativi se sceptes ab alijs existere quia omnes fides in opinione, ex
Deceptu essentiali practici, et speculativi.

Vnde omnes ab Aristotele adducte n̄ sufficit ad 13 ngg. ig Dstas q̄ antecedenter ad omnes practici et speculativi se
Vnum habitus ipsa specie Distitutę, nec 2ª Inficit ng n̄ oe, quę capitur
ordine ad bonum finale e habitus essentiale, sed id q̄ illo modo accipitur
sicut n̄ oe, q̄ demonstrans acquiritur e syllogismus, sed id q̄ modo pillę
Quarat. Ad 3ª, ng hoc, q̄ demonstrare passionem dicit obiectum e Me
Physicis practicis et speculativis et sic; Physica quę abstrahit a practica, et specu
lativa salvat passionem demonstrando.

Quare hac relicta solutione, dico has
differentias n̄ essentiales, sed accidentales, n̄ enim omnes accidentis Dms, sed omnes ac
cidentis quidem, ex quo n̄ licet inferre, q̄ eidem habitui possint simul et respective
Dueniri, ly diverse dicat oppositionem, non aliter ac visibilitas et inuisibilitas
Dnde sicut res formę accidentales omnes accidentis quidem requirit, eodem
subiecto requiritur, sic differentię practici, et speculativi requirit, eodem sub
iecto adunari.

Quę instantia de Sacra Theologia, et ipsa aliquid probat ng et si admitta
ng ly Dni Thomistarum Dssensu, theologia et ista has differentias simul reperiri
repugnat tm, quia theologia ab adunari, et vno a q̄ ly Theologia set participa
tio luminis diuini e ordinis superioris, et ipsius set potest habere ab eodem Deus
ista dua latitudine optime possint dictas differentias simul adunare; sicut de
ly n̄ st participatio luminis diuini, q̄ ordinis inferioris e inferioris habeat diuersas
q̄ sic talis includat latitudines ac ipse, inde e, q̄ sic utraq; simul differentię n̄ valeant
adunare.

Ceterum q̄ a. auctoritas D. Thomę, ex qua deducit Thomistę Theologiam ee
simul practicam et speculativam potius ad oppositum Dmum potest fundamentum ide
o asserto Theologia Sola, ee Scientiam speculativam, et 2ª quid practicam, ad hoc
igitur 1ª p. quæst. 1ª artic. 4ª Veri sic ait, Sacra Theologia sapientia Dei dicit
utraq; differentia sicut Deus eadem cognoscit et eaque facit magis
tm e speculativa quia practica, quia occupatus agit de rebus diuinis, quę
de actibus humanis dega agit inquantum q̄ ordinat ad hoc ad effectum
Dei cognitum, ipsa etiam Dei beatitudo Dsistit.

Ex qq dictis clare Dstat
Theologiam ee Scientiam speculativam et solum Dm quid practicam, ita D. Thomas
dicit ee principaliter speculativam et solum dici practicam q.r dirigi ad theoriam

[illegible]

[illegible] exclusiue [illegible]

[illegible]

[illegible] explicaliter p̄ b̄ra Dal° [illegible]

[illegible] adait j sua solutiua. S. Barz quz n̄ eneruat rationes ꝑtis Delusionis aduersę ꝓ scripto ad mittit ꝑfugiz n̄ erit exceptabiles forme, viz oppositę, ut n̄ possit ꝓ aliter j eodē negotiis subiecto, q̄ sunt Barzquz aut rationes practicis et speculatiuis posse videntur adequate, ut dicit j Doctor hoc ē, aut a° fuerit fundat negationes, et j abequate, aut n̄ exprimit ipfectionis hoc ē aut n̄ fundat negationes, sic potest quis dicere a decimo et nono adductis, et negatis j eodē posse pertinere subiecto applicando doctrinę solutionis ad has formas, et ad oēs alias, etiā si ꝑ aliter opponitur.

Ex his oibꝰ efficaliter ꝓbatur ꝓbatur Del°, Lectio loga speculatiue est operatiua, q̄ idio operatiua ut speculetur, q̄ utrūq; disparate exercet, si ꝑ exit practica sp̄liciter, q̄ ultimate sistit j operatione, si ꝑ exit speculatiua q̄ respicit speculationis ut finis ultimus p̄cet p̄cipaliter ꝑtz, ꝑ ꝓ q̄ ē possibile, q̄ operatio logę ē usq; quāq; ē praxis, ut usq; ē actu variis logę, et attingit j ordine ad ultimum, q̄ loga n̄ respicit disparate speculatiua, et operatiua, sed loga ordinie ad illa, et sequitur ꝑtz exit speculatiua.

Dicit loga Lucca Suq; obiecty, stat quidquid stabit quod habit, quorū unq; est practicū, et alius speculatiuū, q̄ loga simul ē practica et speculatiua, patet Cons̄q̄ et ans ꝓbr, loga tradit regulas, affirmando ꝓprię obiecty, et simul ipsas ꝑtz plat, q̄ stat Lucca ꝓprię obiecty, quid quid habilis, quorū unq; est practicū et alius speculatiuū.

Respondit, q̄ loga tradit regulas ad ꝓprię obiecty Officiendo n̄ stetit do j traditione regularum, et operatione, sed ingrediendo ad ꝑtz plationis quare n̄ habet id q̄ requirit, ad rationē logicę practicę, et habet id, q̄ exigit ad rationē logicę speculatiuę cuius finis est ꝑtz plare et demonstrare passiones ei⁹ subiecti. Unde j forma, distinguo ans stat quidquid stabit quod habilis, quorū unq; est practicū ꝑtz quid, et speculatiuū ꝑtz quid, et concedo ans, speculatiuū et practicū ꝑtz plicitē nego ans, et cons̄q̄ nō distinguo cons̄q̄ quia ante distinguo ans quo ad ꝑtz ꝓ tradit regulas ad formandum obiecty exprimendas nego ans, exprimendatio, concedo ans, et distinguo cons̄q̄ distinctione sup̄ posita

Q. D. E. A.

j Lucca Dicto opus 70 quod art tradit ad actus boni moralis, quę habitus ordinati j potentiis ē practicę et speculatiui, quorū unq; natura

Quomodo ingressus j principio libri Jesu et Spiritus adiuvandi thoma subscribentia ꝓpria ꝑtz quid

qug opg ad Speculam. = Respondet q talis cognio que precedit actu
ordinatr ex vsu nr Intus, Sed sit, ppter Speculam, nig prot Instructng
Sylogi, alia Subsequit cognio aptima, que pcessit Fixta qua cognos
citi, et speculati bonitas, Syllogistias Sylogi, et hinc q frmanio vsga fixdt.

Caf aduerte q q.do cognito Sylogo, a me facty nr ee Sforgs, sequelis Lge
Fister Casu Duplex datr cognio, alia que precedat Sylogu, nr ee legitime facty
et alia, que pcesserit mou, quo e legitime factus, hec e practica illam spe
culatiua, q.d non pcessit mou, Si tgty bonitatis, aut malitig Sylogi Dri
derat, et denig post qug Sylogo Cognoscit, et e legitime facty, alia sequit
Cognitio, qua vsga Fixtit, et e Sphiter Speculatiua, ex nullo mo ad praxi
ordinet.

2a pars Dcti, Satis sequet ex autoritatibg D. Thome, et amplio glor q vsga
quatenq Salvit sua arte facta aliquomodo accedit arame Cistig Speculatiue, et alt
quomodo accedit ad mou Cistig practice, Sed hoc e ee practice per qug dg Institudng
ad vsga hoc modo e practica.

Species practicg, et speculatibg Si defectus oppositis
habitg ut sic diuidebat, Sc vsga Sub habitu ut sic, Dtempta e Sphiter specula
tiua, q.o nr valet ee practica adhuc Dsquid Dseq. glor, q Recte, et exacte
Si defectus actus, hoo, qui talis e exactus ee nr posset adhuc Dsquid, q.d
Sciter, q vsga Sub habitu ut sic Dicta e Sphiter speculatiua nr valet
ee practica adhuc Dsquid.

Respondetr, practicg reperty i vsga nr ee absolute et
Sphicitertale, Sc tatu p qug dg Institudng ut aperte demonstrat autoritas
D. Thome, et hoc nr opponit Cg speculatiua Sphiter, q.a nr e practica regu
lata, neque cig de ramis Cg practica Sphicitei, Sc tgty analogice, et p qug dg
Institudng, et ideo Reperitr i aliis Cistis Sphiter speculatiuis, practicg autg
Reguatas, q e defectiua diuersa habitus Dri repugnat Cg speculatiua Si
preter adhuc Dsquid, nr aliter ac licet dare architecturae, que Sphiter
e talis repugnet Scptie, nisi m dare artis liberalis, que Soly Dsquid e
talis, quare paritas nr tenet, q Recte, et exacte Si defectus ppriae et
Reguatae, nec dabit aliqua, que habeat Institudng Cg exacti, et possit dici
Dsquid talis.

Vnde ee aliquid i vsga, q sit simile practico nr repugnat Sicut
licet ee ese Sit ppriu Substatie, et ee i alio ppriu accidtis, Secundum
fidei Doctr accidentia panis facta Sacramne manere sine Substtia panis
tota enq Substtia panis Quantitr i Substtig Corporis Xpti, Si Sella accei
dentia ese italicana et ipsum educatu alig ppriu Substtie habere accidtia
Vniuerse. Imo Rne argumentr, Scatigty habet aig alb oibg fere aduersarijs
debet Solui, nig g dictoy opinione vsga nta e Cistia practica, ut speculatiua

Solz 2.s quid. et ẏ ppne in sit.

Dcnq; quo ad 1.um. suas 1.as p̃ 2.o ngnt
Dstat ex 1.a Thoma 2.ae 2.e quæst. 181 arthculo 3.o doctrina Stoicor. et
Quam Cistę primt adusta, Dsplabus, et ut habet raons artis liberalis ad
usq; actum, sd loga tmanio habet raons Cistę et 2.dario raons artis, ut dicteq;
Cistę sp̃liciter é speculatiua, et 2.s quid practica, ty tmanio sp̃liciter dr
Cta debeat sumi a tmanio, et principaliter respectu.

Argumta Pte Sente §§ 5.o

Arguet 1.o prot.
Sfa. fundamto, quo P. Rubio Dujcitur loga procedit mõo resolutorio, et mõo
Dpositorio q̃ é simul practica et speculatiua; patet 1.a q.a mõo resolu
torio q̃pprio é Cistę speculatiuę, et Dpositorio Cistię practicę ans p̃br, loga
Quoniam deluximus usq; ad 1.a principia, et ẏduxit formã dictũ Sylogi
tti. ẏmãa q̃ procedit mõo resolutorio, et Dpositorio.

Respondetur distę quodo ans
quoad 2.s p.tes, procedit mõo Dpositorio, 2.dario Declo ans, tmanio negans
et distę quo 1.s é practica, et speculatiua equaliter, nego 1.am, practica
2.s quid, et speculatiua sp̃liciter Declo 1.am; et rão é, q.a tũta Philosophi
Doctrina, practica, et speculatiua sumuntur ex pte tmanio, et pse ẏsto Sylg
Arthetica mõi sergdi Dpositio sit a loga ppter speculatam facta, et n̄ ppter
operatam sp̃liciter talẽ sp̃liciter exit speculatiua, practica ut. solz 2.s quid
et sic tuta dr tmanio.

Arguet 2.o loga respicit suã Cistã, ut operabile, et speculabile
q̃ é simul practica et speculatiua, ans p̃br cognoscit eãs ratões operatiuę
et operatibilis cognoscitiuę; q̃ respicit illud ut operabile, et speculabile — Pñs
pondetur q.a q.a loga respicit suã Cistã Dt speculabile sp̃liciter, et operabile
2.s quid, et ẏ ordine ad speculatam n̄ é ppne practica, sd 2.s quid.

3.o loga dr
solz respicit speculatiuã suã Cistã, sd etiã dirigit alias Cistias, at
ex his, quę dg sp̃ speculatiuę, quę dg ũp practicę, q̃ loga ex hac diuer
sione sp̃liciter é practica, et speculatiua patet 1.a q.a sine esset speculatiua
Cistias speculatiuas n̄ dirigeret, q̃ ut practicas dirigat practica debet
ee — Pñs pondetur distinguendo maiorẽ quoad 2.s p.tes dirigit alias Cistias
ex pne ẏtrinseca nego maiorẽ, ex pne extrinseca Declo maiorẽ, ad 1.am rãs
distę quo ans, sin esset speculatiua, Cistias speculatiuas n̄ dirigeret
ut speculatiuę sp̃ Declo ans, ut Cistię sp̃ nego ans, et eodẽ mõo dis
tinguo 1.am Dsequtis, q.a loga solz dirigit alias Cistias ut ordinatas, et sine ero
re procedat tota sua doctrina, definiendo, diuidendo, et argumentando, ẏ quo

oes ille Iuenist

4° Equalit̃ē oppoō iter amorē et odiū, ac iter practicā et speculatiuā, sī illas differētias quātūuis oppositas habeāt Volūtas ℓ nō obstāte oppōe iter practicā et speculatiuā, potuit Logā Equaliter has differētias recipere.

Huic argumēto Respondēt ḡdā aīs nīi q̄ sicut Respectu hūj practicē et speculatiuē sūt differētiē iadequatē, et accidētales, q̄ ē potētia uniuersalis ita similiter amor, et odiū sūt etiā differētiē iadequatē respectu Voluntatis, q̄ē potētia, et habet maiorē latitudinē, quā habitū.

Et si eis obicias nō sōlū dari potētiā, quę simul sit principiū amoris et odij, sed etiā dari habitū, qui hoc habet, scilicet habitū charitatis ex sit principiū dilectionis Dei, et odij peccati, ℓ nō sōlū potētiē, sed etiā habitui potuit Deus dare ē practicā et speculatiuā — Si hoc ī quā eis obicias Respondēt Doctōres ārī et negādo Dcg̃ q̄. Cui habitū charitatis sit facilis participatio diuinę Voluntatis potest utrūq̄ dimittere.

Ctera Solutio fuit Dcg̃ patēt nā ipsi 3° phisicorū disputāte 6ª de causa finali quęritur 2ª Dotōr Voluntatis nō terminari suum obiectū ad actū oppositos et dicit, sed ūm obiectū et dicere adūm, et Vdaicū et ī dicere adaliū. Quare aliter ad argumētū Respondet negando ūmiorē nā Voluntas dicere respicit amorē ℓ mōs actū ūmaiij, et ℓ mōs obiecti ūmaij ~~Voluntas~~ bonū, q̄ ē amori debitū, ī dicere ē respicit odiū ℓ mōs actū Vdaiij, et malū, q̄ ē odiō debitū ℓ mōs obiecti Vdaiij; nec ē, nā Voluntas nō mouet ad odiū malī nisi ī uirtute boni amati, et sic, necessitatē respicit tā qualiter amorē et odiū, nec habitū charitatis ex equo respicit amorē Dei et odiū peccati, sed amor Dei ūmaiō, odiū uō Vdaiō, et ī ordine ad ipsū Deū et potest, ī quo statu Deus dimittere habitū suū practicū et speculatiuū Diuinū, speculatiuū quidē simpliciter, practicū uō Vtū quid et ī ordine ad ipsū

Vltimo arguit, Multotiēs logā ītroducit suā formā, ī māā operabilē et speculabilē, ut ex quis discit Syllogī ad demonstrādū qualiter sit faciēda Dōmā, et simul ē practica et speculatiua — Respondet distīguendo ām logā ītroducit suā formā ī māā operabilē alogā nego ām, ab alia arte Deus ām et nego Dcg̃ ad ℓ bacōnē cuius mōdi distīguo ām, et nego Dcg̃ q̄ Dōmā ab arte Dimidactōnis, et nō ab logā ē structa, sed māā logā ī māā operabilē nō abstinent scientē ūmaiū et forte, sed ut māāle, a quo denominatur practica ℓ, speculatiuū nō sumit, q̄ talis denominatio, ut sepiō dixi, ex mōō, quo ipsā respicit obiectū ūmaiū, et forte debet sumi.

Argumenta Scti

Argues 1° ex philospho 6° methaphisice textu 1° ubi dicit Scia speculativa
philosophie, Mathematica et Methaphisica, sed artes mystoy n sunt. Ergo
q̄ sit speculativa, alias philosophia indirecte diminute peccaret — Respondet
illa diuisione etis loga excludit que a philospho et D Thoma philosophia vetus
appellatur, ut videre est ex locis. Sumuo ex nomine Scie q̄ philosophia contra
philosophia naturalis ethicam et alias, imo et moralis.

Dicit dicio philosophy ibi solly
moralis Scias speculativas principaliores, et sic loga Scientia Ethicis
2° arguit
ex D Thoma opusculo 70 questione 5 arti 1°, ubi dicit duplex q Scia spe
culativa. Si dicit, quoy cognitio queritur propter scipsa: Qui artes de qb⁹ est loga
q̄ queritur propter scipsas, sicut dominicalis quoy ab alias Scias et idem
loga n̄ distinctis sub philosophia speculativa tq̄ nq principalis pars, sicut quoy
dicitur, ex mente D Thome loga dicit speculativa q̄ quid ad sumig.

Respondet
Dicoy Thomq. Solly loqui de his oppositis Scis Ethicis q loquatur de eo scilicet
p ordine ad alias Scias, ad quas loga limitio et exhibitio proprio, et ita ipsa
est ordinata; q̄ ii loquitur de his operis, Logicis, quia Scia sumit de
nominatione practica, et speculativa: et q hec sit legitima mens Angelici D
doctoris Istat ex ipso, nq ibi ipse solutione ad 4m exponit Dialectica
est artis theoricq, id est speculativa

3° Dicunt sic arguit illa Scia practica
que exercetur quo mgle, sed loga est huiusmodi ergo Scia practica
minor patet loga exercetur qualiter sit Dispositiva Sylogismi, ergo exercetur
circa opq mgle, ut q ex eo colligitur artis Dominifactoria exercetur ex
se opq q Donat, qualiter sit Dominus Disputa.

Respondetur dicitq quod maior illa
est Scia practica, que exercetur opq mgle pse 1° et tq̄ quq sunt limitio
Occidio maior pse 1° et tq̄ quq sunt Dalarig nego maior, et dicitq minor
cum suo, nego q Ireg⁹ ad ppam dicitq ans loga exercet Donat qualiter
sit Dispositiva Sylogismi pse 1° et exponitur Dalario Occidio pse 1° et ex hoc
limitio nego ans nq loga exponitur limitio et precepto respicit Disputa
tionq mox scilicet, et n̄ opponens, ut Istat ex discursu questionis. Unde
ex Disputa dicitur Dominifactoria nihil valet nq hec pse 1° respicit edifi
cium, sistat q sic ex Instructione, loga autem Solly pse 2° respicit opq ly tme
dio precedat circa suy scibilis et precepta speculativa sicitq ex dicta Disputa
tione.

Ad 1ma ꝙ ip̃ctor q̃ndam̃ cĩtia practica, ꝙ nõ ẽ ſpiritꝰ ſpecula
tiua, ans ꝓbat rõ ſtrictly ergo ẽ ip̃fectꝰ, ly sit ens rationis, et ſtrictly ꝺ Thaxy
Cretensis, ſit ens reale, ſed ꝙ patet rõ cĩtia ſpeculatiua, p̃fectiõ ẽ ly
tm̃ practica ꝙ ſ. loga ẽ ip̃fectiõ quaeꝝ cĩtia practica, nõ potest ee
cĩtia ſpiritꝰ ſpeculatiua — Respondet loga ee ip̃fectionꝫ cĩtiꝝ
practicꝝ ſpiritꝰ nõ ꝙ quid ꝓdae ad hoc, et ſit ſpeculatiua nõ ẽ
ſufficiens q̃ alias cĩtias antecedat ſtricto, ſ. ſolꝫ requiritꝰ, q̃llas ſa
pere ſ tnõ, quo circa ſtrictly ꝓcedit.

Cº arguitꝰ qᵈ aliqua cĩtia ver
piritꝰ Papiꝰ ſuꝫ illꝫ rupiat p̃ſeº, qui ſe ꝺtinet maiꝫ bonꝫ, ſ loga ver
piritꝰ directiꝫ operamꝫ ſibꝫ Vt iſte ſuꝰ uxore, et ſalutate pedat, q ẽ ma
iꝫ bonꝫ et cognoscit nãꝫ moꝝ ſeiꝝdi gẽminꝫ bonꝫ q̃ reſpicit p̃ſe ſ cº
et exſtriꝰ intrinſeco talꝫ directiꝫ et ſolꝫ p̃ſe 2º et exſtrꝰ extrinſeco cog
niꝫ moꝝ ſeiꝝdi ẽ loga p̃ſe 1ª ẽ practica, et p̃ſe 2º ſpeculatiua.

Vt hinc arguꝫ
Cruto ſatiſfacias Nota q aliqꝫ bonꝫ duplicĩter dicitꝰ maiꝫ alio, 1º abſolu
te et ſ ſpliciter, q̃ plꝫ p̃fectionis reperitꝰ iuno quaꝫ ſ alio 2º reſpectiue
ad aliꝫ 3ª, q talꝫ ſtꝫ dicitꝰ bonꝫ, ſ quia acceptione 9ª dicitꝰ maiꝫ bonꝫ, q
plꝫ p̃fectionis ꝺtinet ſſe ſ cº q plꝫ p̃fectionis habuit ſtꝫ ſ Vnde potuit
accidere q aliqua entitas minꝫ p̃fecta ꝓcreatꝰ entitati p̃fectiõ, q ẽ illa ẽ
maiꝫ bonꝫ reſpectꝰ ſtꝫ ꝺctis.

Cuo Cognitato Reſpondetꝰ diſtinguẽdo maiorꝫ, cĩtia
p̃ſe 1º reſpicit ſnꝫ, qui ſe ꝺtinet maiꝫ bonꝫ abſolute, et ſ ſpliciter rego
maiorꝫ, reſpectu cĩtiꝫ Decẽdo maiorꝫ, et diſtinguo minorꝫ, dicitꝰ ea
quaeꝝ ſtꝫ ẽ maiꝫ bonꝫ, quꝫ cognoscere nãꝫ moꝝ ſeiꝝdi abſolute et ſ ſpliciter
Decẽdo minorꝫ, reſpectu rogꝫ rego minorꝫ et utrꝫ Dconcꝫ nã q aliqua
entitas reſpicit duplex bonꝫ illud reſpicit p̃ſe 1º, q ẽ maiꝫ bonꝫ ſibi
rõ ſexo q ẽ maiꝫ bonꝫ abſolute et ſ ſpliciter, et rao ẽ, q entitas ſtꝫ dꝫ bonꝫ
ꝓpriꝫ ſtꝫdit p̃fectionꝫ, imo, ſtatꝫ, dꝫ ſtꝫdit p̃fectionꝫ alienꝫ, id ẽ ſtat, q ex
ſtatu p̃fectionꝫ alienꝫ bonꝫ ſibi acquirit Vnde quiuis maiꝫ bonꝫ ſit directe
operamꝫ ſibꝫ, quꝫ cognoscere nãꝫ moꝝ ſeiꝝdi tm̃ ſequitꝰ loga tmaxio ſi
tmaxi ad talꝫ directionꝫ, et ꝺaxio ad ſtplasmꝫ moꝝ ſeiꝝdi, q a ſtuct
talis directio ſit maiꝫ bonꝫ abſolute et ſ ſpliciter, reſpectutm̃ logꝫ ẽ
maiꝫ bonꝫ.

Cº ſilosophia moralis ẽ ſ ſpliciter practica, et n̄ ſpeculatiua, ſ ꝛꝛꝫ di
cꝫ dꝫ Philoſophia rath ans ẽ certꝫ, et Dcq̃ patet a paritate — Respondetꝰ
q Philoſophia moralis duplicĩter ſoqui poſſumꝫ ſ quatenꝫ ſcludit prudẽtiã
et ſ ſtae Dſiderande habet rationꝫ practicꝫ ex pte prudẽtiꝫ quꝫ ſcludit Dñ
cꝫ hãc rationꝫ totaliter ſtatꝫ circa directionꝫ actꝰ ſ ſtytatis, alio modo quate
nꝫ excludit prudẽtiã, et uersatꝰ circa maiꝫ Virtutꝫ ſ qua Dſiderande

Speculativa é Splicit q.ª principijs Metitr speculativis, quatenꝰ hoc exercit mag quixtibꝰ j raciocinatiuis, potest enj quis peritꝰ ee Theologꝰ et j prudꝰ peccator.

Vltimo arguitr ab operatione Splicitr speculativa logꝯ Doctis appellatr Logica Splicitr. Speculativa q.ª ab operatione Splicitr practica ubi his debet Logica Splicitr practica appellari, Sꝰ oppositꝯ logꝯ ubi his é Splicitr practica q.ª &c.

Respondetr dist. quodo maiorꝯ ab operatione Splicitr speculativa appellatr Logica Splicitr. Speculativa, Se alias Sit Smaxia et j ee Sorecti Sceda maiorꝯ Si Sit Vdarii et j ee rei Nego maiorꝯ et dist. ignoꝯ minorꝯ, oppositi logꝯ é practica Vdarii et j ee rei Sceda minorꝯ, Smaxio et j ee Sorecti Nego minorꝯ et Neg.ꝯ q.ª acti Vdarij Logicę debet adsignari propter Smaxij ut Sistat j actibꝰ qq Mathematica Scrit Pragmatica, qui j ee Sorecti Sꝰ speculativi, et Logꝯ Sc. j ee rei Sꝰ practici.

Dica Logꝯ Porꝯ quoad munꝰ Vdarij nó é Sriliter Logica j Sensu Supª explicato etiꝯ si talis actꝰ Sit propter Scientificꝯ q.ª ut Sic nó é Sriliter speculativa etiꝯ si Doctrina Sit propter speculationꝯ.

Respondetr Dicdo ans. et negdo Neg.ꝯ ng adrationꝯ Logicę Sriliter requiritr q actꝰ dimanꝯ ab ea reduplicative, ut talis Sit j recto Logicę, at nó ad rationꝯ speculativi, j practici Solꝰ requiritr q j obliquo sit propter practicꝯ, Sꝰ speculativꝯ, nec discriminis Sumitr ex dicte Logicę, qui é Cognitio rei prię causꝯ, et idco quoties cuꝰ actꝰ nó sit causꝯ cognoscendi Dei nó é actꝰ Sriliter Logicę, Quare nó ad hoc ut actꝰ Sit Sriliter speculativꝰ Sufficit q respiciat q.ª pne Veritatꝰ Sc. Sistat etiꝯ ex determinate habitu speculativi, Vnde Sequitr actꝰ logꝯ Logicus nó ee Sriliter Logicę, et ee Sriliter speculativꝰ ng ad rationꝯ Cognitionis Logicę nó Sufficit ee propter actꝰ Logicę Sicut Sufficit ad rationꝯ Logicę Scientię speculativę ee propter Scientiam q.ª ipsa.

Deducitr q.ª logꝯ nó ee practicꝯ, et speculativꝰ Splicitr, nec practicꝯ Splicitr et Speculativꝰ Sc. quod, Sꝰ e.ª ee speculativꝰ Splicitr, et Scitudinaliter

actꝰ

Exhis quę tractata manęt Dictat ꝓfectio ẏtrinseca, et ee ꝓprię nre dialectice veritatnge Vt expliceme quomodo Schabot jordine ad alias Cȳsias ut undequaq eius nobilitas maneat explicata: Vnde ꝓcludi, et questionis ẏtelligentia ad uerte Duplto possuis e illę ꝑtię artificialis, Vt dne dnmons logę naalę, et artificialę nr ignoratis: E eę logę naalis Vtrę quędą ẏtellectiba potẏes, ẏlectiue Dcenita ad deffinięndu dnndu, et argumętandu ordinata, artificialis u E habitꝰ acquisitꝰ iuxta regulas Cȳsicas adrte et sine exrcio pereclo dscurędu, qui nr naa, sꝰ labore, ac studio Dparatr. Questio nr ꝓcedit de 1ª by j omniꝰ oppinione Dcessaria sit ẏplicite, sꝰ Italy de 2ª E dispultas.

Aduerte 2º Dupliciter possealiquid ee Dcessariu ad aliqđ fiendu Dęqudu, uno mõo ẏpliciter et absolute

§ 1º

id ē q.do finis sine eo, q dicit necessariy dequi nō valet sicut Cubus dicit necessariy ad tetā Dcernendā. Alio mō potest aliquid ē necessariy dupliciter quid id ē ad faciendū et Dmodū, et tyc Dominus dicit necessariy q.do licet finis sine illo dequi possit absolute in tem Dmodo et tyā ex facilitate, quo mō equus dicit necessariy ad iter agendū

Aduertendum

Cistā esse Dideuari ex statu effectu et ex effecto. Cistā ex statu effectu dicit q.do effecte et undequaq penetrate ultiq Dclusiones, et hoc dupliciter potest Dtyere f.o ita ut penetrate oes, l. seu oes, et tyc dicit Cistia ex statu effecto extrinse, 2.o ita una l. altera penetrate, et tyc dicit Cistia ex statu effectu extrinse, licet ab autoribq Dniter appellet Cistia ex effecta defecta ex extrinsam.

Cistā ex statu ex effecto dicit q.do effecte, et undequaq nō penetrate q.do Dclusiones, et etiq ex hoc sensu potest sumi extrinse, et extrinse, extrinse q.do tyc, l. illq cognoscit extrinse q.do oes, l. fere oes cognoscat, s.d ea unde quaq nō penetrate, ceteris Cistiā ex hac statu, ut bene notat Lerma, et alij nō potest dici absolute et simpliciter Cistia, quare Difficultas tertiy pendet ex f.o scire, Legitimq q, et generaliq quistionis ē, Utrū logica artificialis sit simpliciter necessā l. tertiy 2.us quid ad alias Cistias Spargdas ex statu effecto tq extrinse, qua extrinse.

Dezdenota ex D Thoma 1.o posteriorū lect 1.a tres requiri Dditiones ad hoc ut aliqua cognitio Scientifica dicatur tale cuidstia demisarq, et notitia cuidq illarū. 2.a quitaq cuidstia certo Dstet Cistia ex ē q cuidq Cistie nō latent illq assensq ee immediate l. mediate deducty ex principio prenoto et illq uiq ad sua 1.a principia reducere sciat, cuiq vacuq assignat philosophq 1.o posteriorū Cap 2.o scire ē rē ex causa cognoscere, et quitq ē causa, et qn possit aliter se habere, s.d hoc ee nō potest nisi scripti Dstet de cuidstia demissarq, et illarū, ex ce de Dctione assensq tq principio prenoto ex tertia hoc requiritur ad scire, quia potest Deq a.a q.a aliaq nō procedit modo primo, 1.o formidoloso, et Dsequitur nō Cistiq, 1.o opposito habebit tq q.a aliaq potest multis argumentis sophisticis amentabile certa Dclusio, tq q.a ignorabit assensq ad sua 1.a principia reducere, q ē 2.a Dcausq Cistie.

Vltimo aduerte resolutionē Dclusionis ex sua principia fieri posse exp.te formq et exp.te matq, ex p.te formq. Ut ex libro formq argumentationis ē uerū, l. immediate reducendo ad principia dicit de oi et dicto de nullo. l. mediate p reductionē syllogismi ex fecte, ad effecty, exp.te matq fit resolutio totius Dclusionis perdendo ex cueris premissis immediatis notioribus prioribus q causis Dclusionis, ut tria quasi Dditionalia debet ma demonstrationis habere aliaq quatuor

1ª é q omisę sit deõ posteriorib⁹, id é, dispensato q duriat oi
et spbri, 2ª q sytik pcto 1 2º modo pcitatis, ut tratt 1, resi
bile respectu hoꝝ, 3ª é, q sit de communi id é dispensato, q deatr
ad Purtgig. 4ª q nõ sit ex Dnis, et extraneis, sed ex ppijs.

Resuꝑ Sctē § 2º

Ẏ hac difficultate
1ª Sctª tenet logã nõ ee Sphiter necessariã ad alia Cistias adquirẽdas
Ctig j statu pfecto extrinc, licet sit valde utilis ut Dnodiõ, et facilig ad
quirẽdt, ita Labelg titulo 1º suę logę Cap 4º Sanduing 2º meta
phiscę quest 22 et alij.
2ª Resydet logã nõ ee Sphiter necessariã ad alias
Cistias j statu pfecto jtrinc, id é quo adung Salberg Dctionẽ, ee
tm Sphiter necessariã ad alias j statu pfecto extrinc id é quo ad oes
suas Dctiones acquirẽdas ita Colegij Sphitę disputatione 1ª phemia
quest 7, Ioannis a Sto Thoma, quest 1ª art 1º, Didacꝝ a Stoo disputatione
1ª quest 1ª, Sachez, Arriaga, et alij quę plurimi.
3ª Sctª asserit logã
ee Sphiter necessariã ad adquirẽdas alias Cistias j statu pfecto tã ex
trinc, quã jtrinc, ita ut nec una Dcõ sue Cistiæ alicuiꝝ Cistię possit
haberi sine hoc artificiali. Sic Sctus Aluerꝝ Magng j 2ª dicta Labelꝝ
Cap 3º Soto quest 1ª phem logę, Ieama Libro 1º phem quest 2ª.
Magister Ryalpo 2º metaphiscę art 1º, Gallego, Torrejon, Nabarrete
et alij Moderni ex suis j manuscriptis.
4ª Sctª affirmat ẏ̃ Cistiatus tmoꝝ
principiꝝ alicuiꝝ Cistiæ, et Sallꝫ cũ habitu logę tmoꝝ principiꝝ alicuiꝝ Cistiæ ipsiꝫ
et logę artificialis habere prohibitatẽ phiscę et moralẽ ad alias Cistias jtrinc
adquirẽdas, ad extrinc tñ nõ habere prohibitatẽ moralẽ sed tãtꝫ phiscę sine
logę pmoꝝ habiꝫ Cistifici pposita, hęc est 3 Vorat Magister mus Mo
Reda Media, quę ipse seqꝫtr questione 8ª, aqua pars distat ostẽdꝫ.
ꝑ decisionẽ tm sit ~~unica~~

Vide fol. 291 et 292

Vnica Dcõ § 3º

Logę Artificialis
ẽ Sphiter necessª ad acquirẽdas alias Cistias j quocũꝫ statu pfecto sive
jtrinc, sive, extrinc, hęc ẽ j fabor 3ª Sctę et 3ª oes alias.

S^d ambę ꝓbant
Del^is aduerto, q licet ꝓ humana ꝓnale hoīe ꝑ̄ Dgenitu ꝓfect dis
cursiue et unę ex alio ꝑ discu, q ē Otinue uirtualiter illaq Del^m exp̄ cipij
sue tm n̄ ē artificiosa modo St Jolete, ꝙ ꝑ̄te n̄ penetrare deps dętię Del^is ap̄
cipijs, q hęc deps dętia sine arte cognosci n̄ potest. Vnde aliud ē ꝙ habere
Dextitę ad cognoscdę quę q̄ę ueritatę quę ꝙ ad subsętię, q̄ē uerę, et
aliud posse dlg penetrare quo ad modū, q quędę sine doctrina Dsequi nequit,
q̄t ex dictis dctabit, quo ꝓfito.

ꝓbr 4° Del° ex D. Augustino libro 2° de ordine
cap 13. ubi ꝙter alia hęc habet verba, disciplina disciplinarum quę Dicit
Dialectica hęc docet docere, hęc docet discere, hęc sola scientes faciendos dt.
Et alibi ꝙnt. quomodo nāq adalia bęquiret scientia regula, nisi ipsa ꝓpria
quasi machinamenta quędę et ꝙstruenda distinguęret, notaret^ deniq? ut
ibi ꝓcurat ut uides docet Augustinus bęquitę adalias Cętias sine labami
ne lōgę nullabenę ē posse, q̄ ipsa sola scire faciat.

ꝓbr 2° ex D. Thoma
quęstione 70 quęst ultima, articulo, ad 35 ubi ait, q̄ necessitas dequi
rit, l^t ꝙ discęndo ꝙcipiamus aliqa licet n̄ sit facilior aliji cętię, q̄ alię
Cętię ab ipsa dependant ꝙquę ipsa docet modū pęcędi ꝙ oībus cętijs &
hanc dę ē ex mente D. Thomę, lōgę ee ꝙplicitę necessarię ad alias Cętias
acquirendas.

Patet sic ꝓbr 4° illud ē ꝙplicitę necessarię ad aliqd ꝙquirendū quod
dę quo tales finis dequiri ualet, S^d alia Cętię acquisiti dequirit sine lōga
& lōga ē ꝙplicitę necessaria ad alias Cętias acquirendas, maior ꝙ dęq
patet minor ꝓbr, nulla Cętia sine ꝑ̄te sui sine extrinsece acquiri ualet
alias q̄ cundo uidetis ueritatis, S^d hoc nequit haberi alias q̄ lōga & alię
Cętię alias q̄ illa dequirit acquisiti, dęq ē cundę, maior ē ꝑ Sorophi affe
ctus, scire nihil aliud ee quę ꝙ ꝑ̄tes causas cognoscere, q̄ē idē ac cu
dere uidetis dequisitę electę ꝙformare minor ꝓbr, ꝙ licet cundę
uidetis dequisitę formare qui illud uię ad sua ꝑ̄ncipia dę
soluat S^d hoc sine lōga ē ꝙscribile, & minor ē uera: hęc dęq ē le
ctime ꝙfert maior ē dicit Thomas 1° posteriorum, let 1^a audite illu
q̄ uidetis Cętię de effectibus haberi n̄ potest nisi resolvendo uię ad ꝑ̄
ncipia, idē hęc ꝓpria analisis uocatur, id ē resolutoria. 2° maior
ꝓbat D. Thomas. 3° ꝓbatur minoris ꝓsequitur idē Angelicus Magister
in Cętho de anę uidetis, quę ꝙ resolutorię habetur, q̄ē ē ꝙforma syllo
gę tęty, et ad hoc ordinęti libri ꝓiores, q̄ē exmāa, q̄ ꝑ̄sumęti ꝓpos esse
et necessarie et ad hoc ordinęti libri posteriores, quię ꝑ̄ syllo
demonstrabitur. 4° Resolutio uidetis ad sua ꝑ̄ncipia ex̄ualiter
ꝓcunit ex forma syllogę, q̄ē et alię

2° ꝓbr illa ultima minor huius rationis
satis efficax ois resolutio discursiua, q̃ è exp̃t mag̃, q̃ exp̃t formę
tales, nec tales fieri potest sine loga, nec sine loga artificiali ñ potest resolui del°
usq ad 1a principia, minor, quo ad 2a p̃s ꝓbr, resolutio illusionis ex
gle formę, q̃ cognoscere illam q̃ legibz illg cę legitimę, fuerunt à principijs
logalibz illis scilicet duci 1e 2ę et duci semper. 3° hoc fieri ñ potest
sine loga artificiali q̃ sola illa docet et facit talis doctrina, nec sine
illa requirit resolui del° exp̃t formę.

Quo ad 3 p̃s ꝓbr eadę minor, resol
uere quo ad mag nihil aliud è, quę demonstrare possimus curiositatis ex co quę
dit ex omissis vnis, 1is, mediatis, et ꝓsentibus, ultima quas scitiones habet ha
bere alias occultiores notabili ultimo numeratas, 3° hęc oia sine loga
artificiali ut dixi patet cognosci nequiunt q̃ sine loga artificiali ñ potest
fieri resolutio discursiua exp̃t mag̃.

Dicens quilibet Cystia ꝓpria mag̃ habet
pse oes istas scitiones q̃ ñ requirit loga ad resolutionis illusionis, saltz ex
p̃t mag̃ = Ergo dicę q̃ sicut alię Cystię habent veritatis et certitudi
nę exp̃t mag̃ dispositionem omissam, et illarum ad hęc p̃bata è ꝓpria
loga, quę quidę dispositio ꝓ meliori opinione è vas fortis ad effectę illusionis
et generandę Cystię.

2° ꝓbr del° quo ad 2a p̃s D. PP Carmelitas, et alios
Cystia ꝓ statu ꝓfecto extsiue, et ꝓ statu ꝓfecto ꝓtsiue è vere et ꝓprie
Cystia, requirit q̃ certę et euidęs effigies, neque aliquę formedines ꝓ delec.
tationis, et ꝓ cuius resolutione ad tam principia admittit 2° loga è ꝓpterea nec
saria ad illa ꝓ hoc statu acquirenda, patet dicę q̃ ideo quia varios e
loga quoad alias Cystias extsiue q̃ ad dictas requirunt eadęs
effigies del° cuius resolutio usq ad tanta principia quod nequit fieri sine
loga ut ꝓbatum fuit. 3° tales hoc requirit Cystia ꝓ statu ꝓfecto extsiue
et ꝓfecto ꝓtsiue, q̃ quoad è loga artificialis ad illg ꝓ hoc statu ꝓparandę.

Quod autę
Cystia ꝓ hoc statu sit vere, et ꝓprie Cystia è manifestum, nq̃ solum defert a Cystia ꝓ sta
tu ꝓfecto extsiue ꝓ hoc quia ꝓ hęc ad plures extenditur delusiones illarum ad unum q̃ alterum
q̃ è quid accidentale respectu recti essentialis Cystię, sicut nec hoc senex, nec
hoc puer ꝓ rame essentiali hominis ñ distinguitur.

Respondebitur, verum est tales hoc requiri
ad hęc ꝓ hoc statu ꝓparandę Cystias ad Cystias alias quoad loga quia alię
delusiones ita facilem ut lumine nrę potest cognosci q̃ ꝓ mediate et
ducentur ex ꝓncipijs ꝓsentibus hęc saltz ꝓ illegitimę et hoc sufficio 9° ne
fuisse textus dicit tp̃ geometrę artis operatur actum artis sine arte
sed geometrę

entrispeo modo p̃cedat circa abiguꝫ delucuiꝫ q̃ nullatenꝫ potest ijbꝫ
sine loga, quę tradit regulas ad huc modꝫ discursꝫ di

Ad 2.9 firmans
distꝫguo ans q̃ dicet actꝫ metaphisicę causę negans q̃ dicet, et
alias supponit determinato ad cystispeꝫ modꝫ discursꝫ di Secdo ans q̃ et nego
Cseq̃ ng cyloga Ostat ite lectui determinans quitutis Csupositę, hoc ē
regulas, et modꝫ ijs dandi, unꝫ ex alio, cystispeo modo q̃ ē sufficiꝫ necessariꝫ ad
bonꝫ cystię, hic ē q̃ sine Cloa metaphisica Supposita tm loga possit elicere
actꝫ metaphisicę n̄ tm sine loga obtinens dicto q̃ scitret loga Durant di
vigo ēt ijs ad cystispeo grecydy sinequo nulla cystia acquiri Valet.

Solutꝫ Argumta Lę Sęt § 4

Ad 1um argumtꝫ
tę sęt sumit ex D firma tā posteriorꝫ lectionę, ars quidꝫ necessaria
ē, quę sit directiua ipsiꝫ actus d amus, q̃ quis hoc faciliter, et sine errore fiat.
q̃ ex mte D Thomę loga sola ē necessa ad facilię et ordinate discursꝫ di q̃ n̄
ē necessa q̃ sufficiter = Respondet q dicty testimonię primi status probis, quę quo
uersarijs Excello enijclare ijs forte loga ē necessa ut sine errore, et ordinate
fiat ijs ijsue actibꝫ, ad hoc q̃ ut ijs fiat sine periculo erroꝫ sufficiter
quo cystię requirit; Vnde ly faciliter accipi debet n̄ respectu mōis cystispei
sed respectu subcystię acto,

Ad 2um manet sic precdit antiqui filosophi ante Aristotelę
loga ijusdem alias cystias sine logę subamene habuere q̃ loga n̄ ē sufficiter
ad tales necessa ad alias cystias Sparg das = Dfirmato hierão, quod licet
dem uiros sapientissimos ijstrog uixe, canonico, et Euclidē sine loga, q̃
ista n̄ ē sufficiter necessa.

Respondet ad argumtꝫ ly sua Dfirmans, q̃ negue
antiqui filosophi, neque uixit, liber canonicꝫ, et Euclidē sine loga sufficiter
habuꝫ et habet q̃ sufficiꝫ cystię Cuiꝫ rao ē ꝫ illē tales Axiomata bene
ꝫ grauissimos errores fuere sapti, istis ā Solꝫ habet sufficiꝫ humanꝫ, q̃
n̄ nrtꝫ principijs p̃notis, nec q̃ euidenter Dsequitur sua Dclusiones, q̃ht
sed Solꝫ autoritate Pontifex, et ijpexatorꝫ, sibm̄ uerisimilitꝫ aliquę ex
principijs dedꝫt n̄ cystię sufficiter sed maa literarm̄ acquirꝫt ds sine
loga de bonitate illarm̄ illis Dstare n̄ Valeat, ut manet q̃ baty.

Ad 3um loga ē
habitꝫ nabilis et acquisitꝫ, q̃ n̄ ē sufficiter necessaria ad alias cystias
ans ē noty Dseq̃ pōr ex discrimine q Dsinat ijs habitꝫ acquisitus, et
ijs non, ng ꝫ subꝫ dicat Dacquisito, ijsa q̃ sic dat ad scientię posse illud

at ſſplicitergosse, ꝙ᷒ soga ē habitꝰ acquisitꝰ, n̄ dat ihū posse ſſplicare ſ᷒ posse facilig ꝙ᷒ sine soga potest ſig quid quis potest cū illa, ēt acquisita soga n̄ ē ſſplicitꝰ necess.

Ad rmati. Licꝰ esse habet uirtutꝫ ad cognos cēdas ēsticas oēs uirtutes ſ qualeg maa. l n̄ tam ꝫ᷒ n̄ possit dici, q᷒ altras soga trabuerit ihū ſſplicitergosse ꝙ᷒ primꝫ ē uerꝫ ꝙ᷒ soga n̄ ē ſſplicitꝰ necess. ad cognoꝫ ēsticag omꝫ uirtutꝫ ſ qualeg maa, patet Dscꝫ a q᷒ id ē ſſplicitꝰ necess. ꝫ᷒ dat ſſplicitꝰ posse, ſ᷒ soga n̄ dat ſſplicitꝰ posse ꝙ᷒ n̄ ē ſſplicitꝰ necess.

negatꝰ habꝫ q᷒ requi ſſplicitꝰ habet ad ſſplicitꝰ absolute ad ꝙgdꝫ sed ad illud habet mōo sibi ꝛ᷒ arthet ōne, et ēsticē cognoscēdꝫ

Ad solutionē huiꝰ argmti, recole quę dixi §᷒ 3ᵒ ī mediate post Dctōnē, iuxta 5ᵐ obductā. Respondet Dcōs dno, et negatꝫ Dscꝫ ad cuius ꝓbam dico habitꝫ ſſtuꝫ differre ab acquisito ihōe, quia ille tribuit posse quo ad substatiā, et modꝫ, iste ē. Supponit uirtutꝫ ſ potētia cuiꝰ ē habitꝰ, Vnde certū ē Logꝫ n̄ dare ihū posse ſſtelligere, ſſplicitergosse, absolute, et quo ad substatiā, Supponit uirtutꝫ Supponit ſ potētia ſſtellectiua, exēna hm n̄ ſſterꝫ n̄ ē ſſplicitꝰ necessꝰ ad alias ēsticas, ꝛ᷒ ē manifesta, q᷒ ad ꝛam ēsticā n̄ sufficit posse cognoscere ut ēsticā, ſ᷒ ultrā requiritꝰ cognoscere ꝙ᷒ eiusdē Dscꝫ Deducēdo ēllā uiꝫ ad sua t᷒ ꝓpria ꝙ᷒ ē absolute, et ſſplicitꝰ necessꝰ ad quālibet ēsticā ſpargdꝫ, et hoc ſtatꝫ a soga artificiali, ut iā uidistis.

Ad ſ᷒ patet ad ſ᷒ mam᷒, Dcōm᷒ enī ihū ē esse habere uirtutꝫ ad cognoscēdas oēs uirtutes ēsticas quo ad substatiā, n̄ hm᷒ quo ad mōm, et sic tribuit q᷒ ad hoc tradit soga mōm, qui ꝓ ē requisitꝰ ad ꝛam ēsticā, quę Dctāing bene uare debetis ut ꝓᷓ argumtā dissoluatis.

ſ᷒ Replicabis, et quidꝫ accidit, exēo soga n̄ dat ihū posse quo ad substatiā actꝰ q᷒ supponit ille uirtutꝫ ad cognoscēdas oēs uirtutes ēsticas quo ad substatiā ſ᷒ ēt supponit potētiā ad ꝙgdꝫ mōo debito, et artificioso, ſ᷒ soga nullo mōo ē ſſplicitꝰ necessꝰ. Minor ꝓbr, habitꝰ carnaꝫ qua ēxigitꝰ a potētia potētiā supponit, ſ᷒ soga ēxigitꝰ a potētia ad ꝙgdꝫ artificiose ſ᷒ supponit potētiā ad ut se ꝙgdꝫ, Maior debet admitti, cū ihōe Dctōe diuersitas, et dutātio habituꝫ realiꝫ a supnaali, Minor ē mā, Dscꝫ ꝓbr ut ibidē.

Ad ēcrepulica et sic ēgenisa q᷒ hm᷒ multꝫ ītēdit ꝓbare nihil ꝓbat, Sequatur enī ex illa posse ihū operarē ſſplicitergosse sine habitibꝰ naalibꝰ, q᷒ ē ſfsum, Respondet ſ᷒ q᷒ habituꝫ naalis, qualis ē soga Supponit potētiā, quo ad substatiā actꝰ qui ꝓprie ē p᷒ducēdo n̄ hm᷒ quo ad mōm dēsignatā talis actꝰ, ēxquā sequitur habituꝫ naalē ē ſdūctā a supnaali, ng iste n̄ Supponit potētiā quo ad substatiā actꝰ p᷒ducēdi ꝓprios, sicut naalis Supponit.

4ᵗᵘ argumtꝫ ihōemꝫ ꝓcedit. Exēo soga ē necessᵃ ad alias ēsticas q᷒ tradit omnēs ꝛōnēs dissoluēdi et argumtandi, ſ᷒ ꝛō licet alia ēsticā habet ꝓprias tē ſſes dūctiones, et argumtationes ꝙ᷒ ad hoc n̄ ē ſſplicitꝰ necessᵃ

Disserdet Decãs maiorꝫ et diuꝫgẽs minorꝫ, quẽlibet alia cẽsiã habẽt
p̃ras et ẽffs Decꝰ nullꝰ dꝫ p̃scripsijs p̃cijs ordinis minorꝫ, nullꝰ dꝫ p̃scripsijs log̃
Decãs minorꝫ, et ordinis Sregꝭ ng sustinẽtijs argumẽtis rationũ logꝫ sibi assentiũ, q
ceteris ad ẽtã aliaꝝ cẽsiarꝫ, et alias cẽsias q̃ p̃rias suas obtẽt ẽffoma
re, q̃ ĩm̃o sine scientia ut regulis logꝫ dirigẽs, cẽsias illas tradat suis reddy ẽffi
cãs, et diuꝫsis Sregꝭ ut necessãs Sp̃lentur ad alias cẽsias habẽdas.

Argumẽta 2ꝫ Sꝫ

Rgumẽta 2ꝫ Sꝫ §§

2ª cẽstia q̃ affir
mat logꝫ nõ ẽ Sp̃lentꝫ necessꝫ ad acquirẽdas alias cẽsias statu p̃fecto ẽssẽ
tiæ q̃ quo ad hãc dilig̃ dedusionẽ cẽsiarũ Secto p̃bat. Loga ẽ ĩuenẽs cẽsia, sed ad
logꝫ acquirẽdꝫ nõ fuit necessª alia loga q̃ nec ad alias cẽsias Sparsdas ẽ necessª
loga artificialis, Sregª patet aparitate. Maior datur ex quattuor et huiꝰ
dubitationis, q̃nitur ẽ certa et p̃bat q̃ ª alias dantur quig̃ ĩfinitꝫ, ng sicut
ĩ 3ª demonstrationꝫ logꝫ fuit necessª alia loga ad illã alia Sequisitꝫ et cꝫ
nõ sit maior rao unius, quã alterius ad hãc requisitꝫ alia, et sic ĩfinitꝫ, q̃
dicendũ ẽ nõ ẽ logꝫ necessꝫ ad 1ã demonstrationꝫ logalis, q̃ nec ad 2ã cuiuscꝫ
alterius cẽstiæ.

Respondẽt Decꝰ dis maiorꝫ et minorꝫ, et negando Sregꝭ, rao diffẽtiæ q̃
cẽstiæ nõ solꝫ sit cẽstia sed etiã mag̃ scirdi ẽ necessª ad alias cẽsias, nõ tm ad
se ipsã cẽstia sit dispõ ad se et ad alias, manifestꝫ ẽ ĩstantia ĩduce, quã licet ne
cessª sit Sp̃lentẽr ad hãc ut dicitꝫ apotẽsia uisiua atrigatꝫ, nõ tm ẽ necessaria
alia lux, ad hãc ut ipsa atrigatꝫ q̃ ª ẽ mouẽdi calꝫ, et se ipsꝫ, sed tm
quã libet ynio ab extremis distãtia extrema unit, et alterꝫ alia ynione distãtia ipsa
ynit, cẽstia sit forma substãtialis ignis uisimis, ita ẽ dispositꝫ et alijs ex
quo geneꝫ ĩfinitꝫ ignitꝫ, ponitur ĩ Cẽsti filosophicꝫ dẽ q̃ loga cẽstia mouẽs
scitali, quã dispõ ĩmediatꝫ ad hãc ut cuiuscẽstia Sclusionis Dicit Cẽsti ẽ
dispõ ad alias cẽsias, et simul ad se ipsã.

Dicꝫ ad 1ã p̃ma alia cẽstia, q̃ digit loga
Ut acquirãtꝫ q̃ ª cẽstia ẽ demonstratiue p̃edicꝫ Sª etiã loga ẽ cẽstia, et qꝫ
dat demonstratiue q̃ etiã adilig exit alia loga necessª. Rspondet dis
tinguẽdo maiorꝫ, alia cẽstia, q̃ digit loga q̃ ª demonstratiue p̃edicꝫ partiũ
patiue a loga, quã tradit mag̃ scirdi Decꝰ maiorꝫ, absolute, et ĩ dep̃dẽter
negando maiorꝫ et distinguẽdo minorꝫ, loga p̃edicꝫ demonstratiue participatiue
ab alia cẽstia negando minorꝫ ĩdep̃dẽter ab alia cẽstia Decꝰ minorꝫ, et negando
Sregꝭ.

Ad 2ãm, cẽstia q̃ demonstratiue acquirit 2ª loga ẽ cẽstia q̃ ĩdirecte acquirit
q̃ demonstratiue, q̃ 1ª q̃ demonstratiue facta a 1ª alia loga q̃ ẽ cẽstia ẽ, ex se ipsa

Diuꝫsi replica
te cẽstia subal
ternata que ha
bet indicatas ad
alternate p̃bi
acquirit scientiã
quã de p̃dicta
ẽ ponens cẽstia
ternata obtẽt
obscuricta tepo
tenus atq̃ uere
at nõ loga q̃ p̃
Ad tocãs Cathe
quas ad p̃dictꝫ
Suãe et reqꝫ
ritis obiectionibꝫ
Bonauentꝫ Sreg
et ĩ negãdo ar
gumẽtꝫ
Salmanꝫ

Sabita medio lumine naãli q sit a talia loga q ẽ nostre vr potest duci, q.ª a liar geer ẽ ifinity n̄ vitatr, nec p demonstraõ facty ae ipsa, q.ª supponimꝰ, ptyen̄ ee loga, ẽ 1ª demonstraõ, p quã loga acquirit, sit lauga ipsiꝰ loga, et Sequitur debet ee prig glig ipsa loga p illã acquisita quã illa 1ª demonstraõ n̄ potest cifacta a ꝺbu solo lumine naãli p̄or, ng ẽ hoc nõ n̄ potest cognoscere cuidstig Comisary, et illamis nec talis eni dstia potest ee illi nota, nec eidꝫ potest stare ꝑ Deytione assẽrꝫ ẽ suo prei pio ut n̄ semel diximꝰ, q.ª 1ª loga n̄ acquirit p demonstraõ, ẽ sine ipsa ẽ potuit fieri 1ª demonstraõ metaphisica, ẽ filosophica.

Respondetur dcadsõ maiorẽ ẽ maiorꝫ et minorꝫ et 1ª Dseq.ª ad pbam dcio ẽ demonstraõ, p quã ac quirit loga quamie ab ꝺbu solo lumine naãe, qui ẽ maã loce, potest ung, ẽ Neq nonitatꝫ Cystifice cognoscat p regulas a Magistro traditas qꝫ manu ducit ad demonstraõ Dneq ẽ, p longꝫ discrepaõe, et stultiꝫ q̄ peculiare ẽ, ẽ maã logali, ut alia, logi n̄ requirat, n̄ ꝑ quid Dne ꝺbꝫ ci stijs, et rao ẽ q.ª ut sup.ª dixi, loga se habet p modꝫ dispositionis Cpurgtis ẽ ad alias Cystias, et Cy dispõ sit ad se, et ad alias formas rao di ponẽdi, loga dispnit ẽ ad se ipsã, et simul ad alias Cystias.

Dices, Neq ẽ hãc dotrinã et dispositionibꝫ, quæ ẽ tales ex maã sua n̄ tm de illis, quæ solꝫ ẽ ex sine ẽ ijctoris, et ex ẽ dustria hominꝫ q.ª Cy loga sit dispõ solꝫ ex beneplacito hominꝫ n̄ valet Solutio data. Respondetur, q Cy Cystia ẽ stabiliter dependeat a demonstraõe fortis, q.ª demonstraõ fortis Cystiq ẽ ne nat, et alias demonstraõ fortis a loga dependeat, Cy sit Syllogꝫ fatuꝰ sine, ẽ cludat q artificiꝫ logale hꝫ ẽ, q n̄ ex beneplacito hominꝫ, sꝫ ex maã sua ẽ sit Causatiua Cystiæ, et Dsequitur alias Cystiæ sine loga acquiri nequeãt, bene tm ipsa loga, q.ª simul ẽ cystia, et mꝰ scẽdi.

2º Nec arguas mꝫty, potest sine loga una ẽ, altera Solutio fortis, ꝺ ẽ, acquiri ẽ 2ª loga n̄ ẽ necessª ad cystiã ẽ statu ẽ fortis ẽ ijsuis, ans p̄or, potest quis sine loga habere cuidstã cognitionꝫ huiꝰ Solutionis Neq ẽ visibilis ẽ potest una ẽ, altera Solª fortis acquiri sine loga, ans p̄or, potest habere cuidstã cognitionꝫ prꝫ cipiorꝫ ex qꝫ ẽ fortis Solª q.ª potest habere cuidstã cognitionꝫ Solis p̄or ans illa Solª deducit ex illis prꝫcipijs, cui hõe ẽ visibilis, ẽ hꝰ prꝫcipijs potest cognosci solo lumine naãe q.ª potuit habere cuidstã cognitionꝫ prꝫcipiorꝫ ex qꝫ ẽ fortis Anelª. Solitus gustus Dseq.ª facte ẽ uno ex nostꝫ ꝑstatibꝰ ẽ figura potest cognosci ꝑ habitꝫ timorꝫ prꝫcipiorꝫ ng ita clarꝫ ẽ Solutionꝫ ẽ dazij ee bonꝫ, ac hominꝫ ee visibile et rale.

Respondetur, q ad varias Cystiæ ẽ hꝰ statu ẽ quo Cystia arguitur ẽ sufficit quæ cyꝰ cognitio, ẽ ulterius requiritur

g mo resolutivo precedat. Unde licet cognoscere hominis ex visibilis et
Petry ex hoc, sicut Petrus ex Paulus; cum a visitatr Dei cognoscitia cuidam
illarum et qua dante tali Deo pertr p medium cuiusdam, fluens, nullatenus
scripsisse tale delusionis attigit: Uno iudicio illa tria principia, scilicet
hoc est visibile, ratione, vide lumine nato, cui deter nota, licet sit clare
cognita, id est cognoscatr a me sue claritatis, q ad hoc ut cuidam attingat
natr discerat aliqui ratione omnia, et causa Dei. hinc auts totus tradit loga
in libris priorys et posteriorys.

2o dicis, ty dato cistra frivoliter q do cognoscitr effectus p rug causg, 2o sine habitu logg potest cognosci effectus p rug causg &
potest dari cistra sine illo= Respondetr distinguendo maiorg, q to cognoscitr
effectus p rug causg quomodo cyg rugo maiorg, q do cognoscitr assignando rationes
illationis et illy resolvendo in sua principia cuiusdam modo Deo dominorg, et distinguo
minorg potest cognosci effectus p rug causg cistice modo rugo minorg, aliquis
Deo dominorg, et nego 3 q a ds philosophy ut aliquis sciat an sit
effectus p rug causg ut cuius cognoscens; 2o ulterius requiritr q sciat scire
Deu.

3cio, cognitio cistica huius, et illius Dei in mea fruia. N. &. non
excedit unius ity & potest sine loga talis delusionis cistice attingere, 3 reg
patet, ng quilibet causa potest p duere effectus p prig viribus non excedis
sicut claudus potest juncy duabus gnibus exire, et siri possit in plures, q una
aut alter gnium non excedit cuiusvis

Respondetr distinguendo ans, cognio, huius et
illius Dei non excedit unius ites quo ad substytig et entitatis cognitionis, Ue
do ans, quo ad modum, et substytig taliter determinatg nego ans et 3 reg
ng licet ucty sit q cognio illa sit mere naalis, et entitas illius cui tale
ity non excedat, et ex hac pte possit ity haberi illy maaliter sumpty, cum
ad rationem cistice indispensabiliter requiratr taliter ibelligere, et hec taleitas specialiter a loga dependeat, hoc est, q sine illa non possit ity tales delusionis cistice
attingere. Ad explm dico posse claudy juncy, aut alterum gnium exire, q a
pte rei quo ad substytig, nec quo ad determinatum excedit cuiusvis habet
enim potytig loco motiuo ultimo dispositig, et expedita. Licet non ad rei gnem
q a sirma é bene tm ad hoc et illy q secus accidit in ity sequendo cum potentia
non é proxime dispositus, aplicata, et ordinata, 2o impedita defectu alicuius re
quisiti aut dispositionis, quæ é loga.

3o arguitr Sepster aliqua ratio loga é ne
cessaria ad alia cistias in hoc statu maxime q ad cognitionem cistiam mee
saxij é bonitatis Dei sine p hare 2o patet ex hoc non &. 3o minorg quia bonitas Dei
q to in quatuor modis tot figuris in quibus loga, 2o Supponitur a cipia tyque prece
pta premoty q ad plegiam bonitatis Dei q to non é necessaria loga = Deo maiorg

et negatum minore, adeuig ꝓbanig aliquo alio, ergo nõ ꝓbat bonitatẽ illꝰ seq^{tis} & ꝙ quamuismaior ꝑ Euidẽtiã a priori Speciales aut particulari negatiue et ifa g^{a} g^{a} bonitas illꝰ seq^{tis} & ꝓbari a loga eo modo, quo ꝓbari potest Subiecta argumenta, quę dat tales Delusiones sophisticę effermatiue, Vnde ad hoc (g^{a} necessꝰ & adeuatus existit) Syllogismus Expositorius requiritur loga.

4to Dialectici Rustici g^{a} negant hęc duo principia generata, oẽ totꝰ ẽ maior sua p^{te}. tota collectio mundi ẽ huiusdi totꝰ necessa^{rio} ifert, & omundus ẽ maior sua p^{te}. siquidꝫ illa duo principia aliter ifernt dictę Delusiones g^{a} solo lumine nãe patet ita talꝫ Illusiones deducere & potest demonstratiue effermari patet. seq^{a} g^{a} ifert demonstratiue nihil aliud ẽ quę unus exalio ifert cognitione euidẽti, sꝰ ꝓ^{ti} totꝰ hoc experitur & ^{to} ^{a} = Ad hoc argumtꝰ ig Dtat quomodo Illustrig Gallatorꝰ ligtig soluitur habeat, sꝰ ad tumꝫ maaliter, et quo ad subtigtig siquidꝫ Delusiones illę, et bonitatꝫ illig ꝓbare nõ possit sine loga.

plura alia argumta a modernis apponꝫ, sꝰ g^{a} ex dictis tradita facile dissolui possint, ideo ea omitto dicta sufficiant de hac questione, et dctis ꝓmissis ig disputatione.

Habanae 8 de
Marco de 1624

DISPVTAO 2ª DE Raone Entis Raonis

Cuiusdisputano hęc
potiꝰ ad metaphisicę quę ad logę spectat qm̃ nulla de ente rationis dicenda dis
putatio fieri posset absq; aliquo logę et plura ſi dicenda disputationibꝰ sequentibꝰ
et denique qa ſtor autores hęc questio dubitauit ideo nr̃ animꝰ fuit hanc disputatio ad
hyc locꝰ tractandam.

QVÆSTO 1ª AN DER ETQVID ST ENS RAONIS

D. Clarao titulo. §. 1º

Vtilitas hęc tis disputationis patescat, Supponitis, quę dicenda rationis disputationi huius questionis 3ª dicemꝰ
ad intellectum quod ens rationis seu ens fictum, ut S.to Placuit doctori eximio 4. dist. Capite
tertio plerisq; potest habere dꝰ ifra, 1º effectiue, 2º subiectiue, 3º obiectiue.
effectiue dicitur habere dꝰ ifra seu potiꝰ ab ifra quatenus illum respicit ut causam, ifra quo
ipsum actꝰ ab ifra pducitꝰ ens rationis dominatur. Subiectiue ifra quatenus respicit ipsum

ut subiecta intellectionis ; quo ens sit actus ultimus, et habito intellectualis entia rationis appelligt, obiectum denig habeat ē ipsum nihil aliud, nisi ens rationis, et terminare illig cognitionis ; dubitatur potest audiri. 1° ens rationis, quia obiectum ; tūr, et ē illig obiectum, tūr non habent ē re, et ab ipso ; dependis, sicut hirco et lapis &c. 2° ita ut res quę habent ē obiectiue ; ita nullę ē habeant ipsum ; dici, et illig terminare cognitionis, dubitatur ; ens rationis ; hac ultima ratione ; quaerimus an sit, et quid sit

Pro primo ſct ē §. 1°

Non deſſunt qui affirmat ens rationis, possunt ne aliqua unitate sine lite frui amur, Sic affit Walleſ Medicę quistione 1ª philosophię Burgensis Mirandulanus ; Conimbricenſes Mayron et alij, quos refert Araujo libro 3° metaphisicę quęs 1ª arth 2°

2ª ſententia Doctorum ; tur autores Utrigq scolę deffendit dari entia rationis habereq totis suis ē dependenter ab intellectu ; ſęte, et cognoscibile id q̄ ē ens actu esset ens ; huiusq generis sit

1ª Ad 1° §. 2°

Absolute dicendum ē dari entia rationis defuncto Dominico philosophi et D. Thomę ; haec ita ē dubitandum legitur illi 4° metaphisicę textu 13 et 14, et libro 6° textu 8° Ockam Durandus Thomistę Scotistę Caietanus ; 1° distinctione 26 quest 2ª art 1°, 1ª p̄te quest 28 art 1ª

Quare ratione sic probo Deductum plura cognoscuntur ab intellectu subratione entis, quę nullo modo habent aliquam entitatem extra intellectum ; ad modum entis appellatur, sed ista sic entia rationis formaliſſima ; dicuntur entia rationis defuncto, Maiori probatur, quia intellectus propter suam ; perfectionem distinguit quę ap̄te nata sunt ab ipso formando distinctiones rationis, et propterea quia dotata ligent quę ap̄te nata sunt distingui sicut q̄ ſcit Chimera, et propterea auiditate appetit totaliter quę nō sunt, sed tyrannica cognoscit, ac si ac esset distincta, et ac si habens unionem aut veritatem aliquam intrinsecam ; multa ab intellectu cognoscuntur subratione entis, quę nullo modo entia sunt nisi ab intellectu ficta, et fabricata

Sit maior ; quia intellectus cognoscit priuationes et negationes, sed non cognoscit illas ut sunt in se ; cognoscit illas acsi essent aliquid, et ita dat eis ē obiectiuitatem, q̄ ē ens rationis a nobis ; dicitur, Maior ē certa, minor probatur, na priuationes, et negationes in se sunt nihil, sed intellectus quod quid cognoscit, cognoscit ad modum entis q̄ ens ē eius obiectum adequatum ; non cognoscit priuationes, et negationes ut sunt in se, sed ad modum entis, q̄ ē formare ens rationis.

2° dicendum Si dari ens rationis

Simul dari ; tur ; quia ens rationis dicitur simultaneum sed huic ; plicat ; et q̄ dari ens

qaonis Sequela ꝑbr, hꝫ ꝑpoo Caꝫtia entis ramis nō ē ens ramis ē uera,
Sequit̃ Caꝫtia aliqua rei nō ē ia ra rei Sic̃ hꝫ ꝑpoo effectiua, Caꝫtia
entis ramis ē ens ramis q[a] Caꝫtia entis ē ens ramis —.

Respondet negando
Sequelã, ad ꝑbam huiꝰ quoliꝫ ꝑ, Caꝫtia entis ramis negatiua seu ſꝫ
dam̃ſaltem sumpta nō ē ens ramis Declaro. Caꝫtia fꝛiliter et positiue ꝺꝰ
lexata nō ē ens ramis negans, et eodē mõo huiꝰ ꝓ ꝑ, Vnde
oppongit̃ d[a] dictorie, q[a] non ꝓxistit̃ de Caꝫtia entis ramis Sabeadē Dri
dexame, Cas ꝑpoo obiectionis ſ ſsa fundam̃li Sit uera, et v[a] falsa, et ꝑ
Secundi de Sit uera, et 1[a] falsa.

Ad 1m § 4m

Ens Ramis ē illud
q tꝫty habet ee obiectiuꝫ ſ̃tiu. Satisfactũ manet explicata hꝫ ꝺlectio
et ex dictis ampliꝰ tm ꝓbr ex Angelico Doctore 1[a] p[te] questime 16, art
3m ad 2m vbi ait ens ramis ē ꝫ cꝫ nō sit ſ rexꝫ nãa accipitr ut ens ſ ramꝰ
quę auctoritatẽ ꝓpõo Sic, illa ē rao Substantiꝫ entis Ramis ꝓpriꝫ ens ramis essentialiter
dictꝫ quitr ab ente, q ē ſ rexꝫ nãa, seu ab ente rei. cꝫ rao ꝺstitutiua et distinctiua
sit eadē atqui D. Thomas dicit q ens ramis ē, q cuꝫ nō sit ſ rexꝫ nãa accipitr ut ens
ſ ramꝰ ꝑ hoc, q habeat ee obiectiuꝫ ſ̃tiu distinguitr ab ente, q habet ee extra illꝫ
Scilicet ab ente rei ꝑ exempte D. Thomꝰ tota essentia entis ramis Distit Silꝫ ſ hoc
q ſ̃tiu obiciatr, aliaꝫ nō caderet ab ente rei essentialiter dictꝫ,

Dicꝫ hꝫ sit ens ramis, q[a]
Cognoscitr res aliter ac ē ipse; S[d] hoc ē falsꝫ ꝑ. ꝓbamus Deus et Angeli cognos
cunt̃ ab obiectꝫ ꝓhoc statu ad instar rexꝫ maꝰ, et ꝺsequitr aliter ac ss ipse, et
tm nō ss entia ramis ꝑ ens ramis nō sit q[a] cognoscitr res aliter ac ē ipse —
Respondet q Deus et Angeli ss ideę entia et ratia ꝓpie cognoscibilia, nec ex modo
quo ea ꝺi tribuimꝰ ipsis ramꝰ entis quare licet cognoscatr a nobis rexꝫ maꝰ nō ss
entia ramis.

Satisfit Argumentis

Argues 1o
p 1[a] ſ̃tę[a] auctoritatẽ ſ libro 3o de anima, ꝺbr Nihil ꝺcit Deus ut ſ
Angelus ē ſ ſ̃tu quę prig fecit ſ ſ̃tu, ꝑ nihil ē ſ ſ̃tu humanꝰ, q ꝺcig nō fecit cogni
tꝫ a ſ̃tibꝰ; ſ entia ramis nō possiꝫt a ſensibꝰ cognosci q[a] nec ab ſ̃tu ac ꝓ ꝺcq
nō ē ꝺsibile ens, cuiꝰ ee ita sit notꝰ exercitatꝫ, ut nullibi habeat, ſ possit ha
beat existꝫ nisi tꝫty obiectiue ſ̃tiu.

Respondet q nihil ee ſ̃tu, q prig nō fecit ſ ſ̃tu ſ
Sit ſ̃tu ꝓpriꝰ speciꝰ, cꝫ aliꝫ entia ramis nō ꝓpriꝫ speciꝰ cognoscitr, ſ ꝑ speciꝰ entis
rectis, et hꝫ sit ſ ſ̃tibꝰ hoc sufficit ut dicty philosophi teneat, q ei debent fateri.

j cognitione substantię spiritualis, quę phęr statu cognoscimę, quę ipsę ng sp
actualis sylogę pcipiamę.

2° arguit, ens rationis ante quę cognoscatr nō habet ēe q
nō ē cognoscibile q nec post hac habebit, patet lęt ultima Dseq ng ens rationis
j tatu sit j quatu cognoscitr, sz ū ēbr, qz eo mo quo aliquid é ens é cognos
cibile, sō illud q appellatr ens rationis, ante quę cognoscatr é nihil q nō
é cognoscibile, et tq Dseq nō potuit terminare cognitionę; quomodo enī intelligi
potuit, q intelligibile nō é.

Confirmatr tō hęc rō, ng id, quod j actu Dō intelligitr debet
Csupponi j actu Dō intelligibile; sō ens rationis ante quę j actu Dō intelligatr nō Csuppo
nitr j actu Dō intelligibile, q̄ nō potuit j actu Dō intelligi; maior patet ng eō
iectis propsę actualis cognitionis nō fit cognoscibile, sō cognitus, sō quidquid é
cognitus debet Csponi cognoscibile q̄ id q j actu Dō intelligitr debet Csponi ja
tu Dō cognoscibile; minor Dō sylogę pbr; ng ens rationis ante quę actu intelligatr
nō é ens sō nihil q̄ nec é cognoscibile, q Cognoscibilitas é passionis entis.

Confirmatr 2° quid
quid é intelligibile ab intu debet mitterę species rationę cuiq intus determinatr ad
illud cognoscendū, sō ens rationis nō potuit mittere species, quia nec hęc, intus deter
minatr ad illud cognoscendū q̄ nō é cognoscibile, maior é certa ng nemo intus
nō cognoscit nisi p species a rebus acceptas, minor pbr, q species intelligibiles
sō qualitates rerū et q nō possunt causari ab ente rationis.

Et si hęc Dō confirmatio Res
pondeas j tū cognoscere ens rationis nō per species sui, sō p species entis rerū, illis
seclusis, ad cuius substitutionę hęc fit. Dā ē ng species alicuius rei deter
minat intus ad sui cognitionę j quatu ē substitutio talis rei, et habet cū illa proportio
sō species entis rerū, nō habet proportionę cū ente rationis q nō potuit determi
nare intus ad illius cognitionę atq actu ens rationis nullo mo exit cognoscibile
neque p species propria nec alienę.

Respondetr ad argumentū distinguendo ans ens rationis ante
quę cognoscatr non habet ēe actuale seu j actu Dcendo ans potentiale seu j potentia Dnego
ans et distinguo Dseq, nō ē cognoscibile cognoscibilitate positiva Dcendo Dseq, cog
noscibilitate negativa, seu nō repugnantię nego Dseq ad cuius pbationę
Dcendo maioręm
et distinguo minorę ens rationis ante quę cognoscatr é nihil actu Dcendo minorę, potentia
Dnego minorę, et eodem mo distinguo Dseq, et ad illius pbationę distinguo ans, nō
nō é cognoscibile, seu non sit aliquid existens nec aliquid possibile Dcendo ans, sin
sit aliquid existens precise, habeat tm nō repugnantię ut existat sibe adtteri
sine obiectione j tū Dnego ans, q̄ a priori mo habet ēe etię hoc mo é
cognoscibile, et cognoscibilitas sequatr ee.

Ad Dseq, ens rationis nō Csupponit existę
tes ad actū q quę cognoscitr q̄ ens rationis nullo mo é cognoscibile patet

Dseq

Seg.a ... g.a obiecty, g cognoscibile ē debet ꝓponi ad actu, cuiꝰ ē obiecty ñ
solū ꝺ ee possibile; sꝺ etiã ꝺ ee actuale, ut aparet ꝺ obiecto potẽtię diuine =
Respondetur Dcedo ans, et negdo Seg.m, ad ꝓbam ꝺ dlig quo ans obiec
tū g cognoscitur debet ꝓponi existes ad actu ꝓquę cognoscitur g.a obiecty
ē aliquid velle tgstat ans, g.do ē aliquid rationis negoans, ng sufficit
g ꝓponatur possibile, imo hoc etiã ꝺ entibus realibus sępe dicit, ng dilectio
qua Deus diligit creaturã ñ ꝓponit illã diligibilẽ ꝓsticue, sꝺ fit talis
ꝓ ipsa dilectionẽ, qua mediãtẽ ipsa ꝓponitur, ratione cuiꝰ creatura
ē obiecty ꝺgnuꝰ diuinę dilectionis.

Ad 23 ꝺfirmans Respondetur distgdo maiorẽ
quidquid ꝺ actu 2.o ꝺtelligitur debet ꝓponi ꝺ actu 1.o ꝺtelligibile, ꝺtelligibilitate
positiua aut negatiua Dcedo maiorẽ, positiua sępe negomaiorẽ, distgdo
minorẽ, ens rationis antequ ꝺ actu 2.o ꝺtelligatur ñ ꝓponitur ꝺ actu 1.o ꝺtelligi
bile ꝺtelligibilitate positiua Dcedo minorẽ, ꝺtelligibilitate negatiua, seu ꝑ
Repugnatiã negomaiorẽ et Dcedo minorẽ, ad ꝓbam maioris dico, ens ratio
nis ꝓfectionẽ actuꝰ ñ solū denominari cognitum formaliter, sꝺ etiã ee cognitum
passiue, ꝺ passiue fictum, et hęc fictio passiua cognoscibilis ē positiue q.a actu
cognoscitur; antecedẽtẽ u.o tgstur ꝑ repugnatiã, seu negatiũ ꝺ qua positiua
ꝺtelligibilitate ꝺtelligendo ē ꝺ Thomas q.o ait, q ipse ꝺtelligendo ens rationis
facit illud ꝺtelligibile.

Ad 23 ꝺfirmans optimã ē solutio data, et ut replicę ꝺ illa
facta satisfaciamꝰ ē aduertendũ, quoꝺ quęuis ens rationis sit omnino diuersum
a ente reali, aliquale tñ ẽ illo habet solitudinẽ, Dg. relatio rationis ẽ relatione
reali, Vnitas rationis ẽ unitate reali, quę solitudo licet sit ꝓpria, et ni
mis lata sufficit tñ ut any ꝓspectu alterius cognoscatur, seu ꝓstituatur, q.a
species ꝺtelligibilis ñ solū repꝛs, sed obiecty a quo dimanat ꝺmediate, sꝺ etiã
aliqua alia, quę ẽ illo habet aliquã ꝓportionẽ, et solitudinẽ, ut species
ꝺ ñ solū hominis idolum repꝛsentat, sꝺ etiã petty et mortuus ꝓpter aliqua
ꝺ solitudine repꝛtãtur ꝺ ꝺ ꝺ.

Sꝺ dices, species ē naalis repꝛsentatiua obiecti, sꝺ
species entis reālis ñ repꝛsentat naaliter ens rationis, g ens rationis ñ cognos
citur ꝑ speciem entis reālis, Maior ē certa, et minor ꝑbr q.a sicut species entis
reālis ens rationis naaliter repꝛsentatur sicut, ergo cognoscitur ens reale, cognos
citur ens rationis, sꝺ hoc ē falsum, ꝺ illud ē ꝺ quo sequitur.

ꝺ 1.m hoc argumentum patet
nos ñ posse cognoscere Deum et angelos, imo nec substãtias materiales
quoꝝ obiectorum ꝓprias ñ habemus species. Dg de Responꝺtur Dcedendo
Maiorẽ respectu obiecti a quo imediate dimanat et similiter Dcedendo
minorẽ, Sꝺ de repꝛsentatione naali ꝓpria et ꝓficta ꝺtelligatur q.a ꝺ solitu
ꝺ entis rationis ens entis reālis ꝓpria sit ñ ꝓpriè aparet repꝛsentatiua ꝓspecies

entis relti, Vnde negg dare absolute Deg, q nulla obstat ipfecta
sufficit ut ens rationis cognoscatur Supposita fecunditate ifius.

3° arguitur, Sedarctr
ens rationis a liqua debeat assignari causa efficiens quia quid ex tra nihil ab
solute gdiscreat; Sed nulla potest assignari causa q ens rationis ni e dabile
Maior e certa minor patet scaliqua posset assignari maxime ifto, Sed
hic ni q nulla, patet minor, ifto e causa relti, Sed causa relti causat
p uera causalitate relti, q ifto causat efficienter ens rationis media causali
tate relti, hoc sic, Sed ad causalitate relte Sep sequitr effectu relti q ifto requit
eei causa efficies entis rationis, patet Deg, ng ifto p ducit ens rationis media
tione actiua tagnq uera sui causalitate relti; q id p ducit ni e quid
rationis, Sed quid relte.

Confirmatr hec rao, ens rationis ni habet causa finalis, malis
et forlis q nec efficiens, patet Deg, q nullu eges rationale gducit nisi propter
finis, nec effectu valet gduci absq causa forlis, et malis sui, q ens rationis ni debet
admitti.

Ad hoc Argumentu, q hac maa e difficile immissis uariis Sotrombg Res
pondet Deedg domatus et negg de minore ad eius p baone, Deedo etg maior
et nego minore, ad p baone distinguo minore, causa relti causat p causa
litatis uere, et relti p do causat uere effectu relti, et p prie Deedo minore, q
causat effectu ipprie nego minore et Deg et ad eius p baone dico ifto ni ter
minari ad ens rationis Vt causa relti e ppie, Sed ipprie ut arte fingis, Vnde
ad ifto ut sectg dctg ad ens rationis, ni effectu relti, Sed fictu sequi debet

Dicef ens
rationis fit objtu medio actu fingente, Sed talis actu fingis e relti q fit ab
jtu medio causalitatis relti, Sed ad causalitatis relti sequi q esset effec
tu relti q si ens rationis fit ab jtu tagnq a causa relti, sit ut sit relte
et Deq ister ni dat ens rationis objective tagnq existens ifiu.

Negondetr Deedg do
maior et distinguo minore talis actu e relti entitative Deedo minore
forliter ifi e causalitatis nego minore ex qua distinctione ad minore Sub
sumptu Istat solutio, ng licet ifto medio actu relti causet ens rationis, q
tm potiq terminatr ad illud tagnq ad objectu, quq ad effectu hic e, q actu
fingis et sic relti sit ife ni efficit ut talis vel duplicatiue, quq Doctrina, hac
ratione explicari potest, ng actio, qua p ducitr substantia e uere accidens, et
tm effectu p ductu ni e accidens, ita actio, qua Deq p duxit Angelu e finita
et tm Angelo p ductu finitu, et limitatu e, et rao utrobiq e eadem, q actio
p ductiua actu talis ni fluit ut talis, nec actio Creatiua ut finita, pari
ter ifi fingis et sic actu medio quo ifto ens rationis effermat, realtes entitas
sit ex tm ut relti, Sed ut fingis fluit, q ni terminatr ad ens rationis tq

quq

ad effectu ꝓprij, sꝰ ꝓprij, scilicet rationis ficty

Dicit ens rationis habere ꝺm cognoscibile
objtu sꝰ cognoscibile ꝓprie, et dicitur ꝙ ꝓprie sit, patet Dseq; ꝙ cognitio
entis rationis é ens ꝓductio = Respondetur negando Dseq; ng ad hoc ut
ens rationis ꝓprie et directe cognoscatur sufficit ꝙ cognitio dirigatur ad illud
terminetur ꝺ Dseq; gn é actu esset at ut ꝓprie fiat debet habere actu eé et
nõ ficty, Unde variatur appellatio. Sicut ꝙ alia obiectione, que hic solet ꝓponi
sic. Acto itu, quo estimatur ens rationis é relis entitative, seu ꝙ é acto; ꝙ
é relis fortiter ꝙ eé causalitatis; Negatur enꝝ Dseq; ꝙ variatur appellatio, ng
ad rationis acto relis Sufficit ut abjtu ꝙducatur tg quo ad suu principiu, ad rationis
autꝫ causalitatis relis ꝙ equiparatur ꝙ sit unus et relis ꝓfluxa unita ꝙ effectiua
ꝙ ficty nõ é ut Instat ex dictis

Ad confirmationis argumtu principalis Respondetur negando
antis ng ens rationis habet causa finalis cui fiat, ꝙ ex ipfectione rationis itu, qui resultat
ꝓ fictum unico Incepto cognoscere nequit, et ideo illas ꝙdiuersas rationes seu Incepto di
uidit ad quas ꝙ refert Exquo distinctiones et relationes rationis necessario oriuntur, ꝙ ex
figuditate rationis itu, ratione cuius Exercitii entibus fictis Deficit, ꝙ quo noster, qui cupit
realiter scire desiderat ipse dicit cognoscere priuationes, et negationes ut appropriis sub
iectis distinctas, et ideo illis tribuit aliquid entitatis positiue rationis, ut ab ipso ꝓ
fictu cognosci, habet etiã ens rationis suã causa materiale nunc sit ipfectionis nue
ꝺ nominationis, nam scilicet generica, que solu fundamentaliter é genus, et
a ꝺa ipfectione rationis que generalitas appellatur fortiter genus denominatur, et
denique habet suã causa formale ꝑprium scilicet ens rationis, ad cuius rationem quo causa
formalis formaliter genitiue ipsa forma genita.

Ultimo arguitur, Si dantur entia rationis sequi
tur posse dari genera sine speciebus, essentiã sine passionibus, et passiones sine
essentia; sꝰ hoc realiter repugnat, ꝙ illud ex quo sequitur ꝓbr sequela, ens
rationis Insistit posse ipfectionis passibus sꝰ potest cognosci grade generice sine
specifice, et universaliter sine ꝺicabilitate et ꝺa ꝙ uera é maior =
Respondetur Dcdo maiorem, ꝙ nulla é inuentis ipfectionis hoc ꝙ detur ens rationis sine
ꝓprietatibus, et rõ é ꝙ cum ens rationis Insistat cognosci etiã eius ꝓprietates ut
pote ꝙ entia rationis ipfectionis ꝺicto Incepto Incepti, atꝫ adeo ponit itu essentiã sine
passione cognoscere, Unde licet passiones entis relis realiter ad essentiã se
quatur, et hec sine illis ꝺari nequat hoc tm Secus accidit ipfectionis, ꝙ
rationis dicto.

Quæres an ens rationis ita essentialiter dependeat a fictione actuali, ut illi
essentiæ nullo statu ꝓ possit Deipi absq; tali fictione taliter ꝙ ens rationis nominale
a fictione dependeat actuali nominali, et possibile a possibili, futurum a futura
et existens ab exercita.

Affirmatiue Respondetur, et ꝙbr ng ens rationis ipfectionis

136

distiguí debet ab ente reali: sed nõ ẽ quo possit distiguí nisi p̃ aliq̃ ens rationis habet sua p̃dicata essentialia dependenter ab ista, q̃ ens rationis ita essentialiter dependet ab actione aduali ut illius essentia j nullo statu possit deesse ab tali actione.

Dicet sal uazi distinctus entis rationis ab ente reali p̃ hoc, q̃ ens rationis dicat ordinem ad habendã existentiã accidentalem ab ista, aliq̃ ens reale non dicit: = Sed ng ens rationis in sola dicit existentiã p ordinem ad existentiã sed ẽ accidentalem ab illa, hoc ẽ j statu vñ se j quo nulla ordinis dicit ad existentiã distinguibilem ab ente reali q̃ p distinctionem a nobis assignatã. cã alia nõ sit excogitabilis.

Dices, ens essentiã vñ se a causa effectiua dicit, cũ j tali statu sola j portet p̃dicata intrinseca et essentialia ad rationem nominalis ẽ causalitas causæ effectiuæ, q̃ abilla debet effici dicere = Respondet essentiã entis rationis j statu vñ se essendi abstrahere a tota illa entitate quæ a p̃dicato j existente nõ includitur quæ abdicato extrinsece denotato, q̃ quidq̃ nõ ẽ speciale j entitatem, ng actio p̃dicamentalis, quæ entitas realis ẽ nec j statu vñ se potest intelligi absq̃ ordine ad agẽs, cũ eiq̃ essentia consistat j eẽ ab agente.

Solet hic j quiri vtrum ens rationis Cliquæ logꝯ fiat p actum directum, & reflexum, sed ne cadam sepiꝰ re petamꝰ ideo hãc questionem vsq̃ ad disputationem sequentem omitto, ng ibi j quirit fiat ne similerle logꝯ p actum abstractibum, & p actum abstractibum, vbi nõ quæritur p quo fiat ens rationis dictum, quare dicta p hac questione suspicat

QVÆSTIO II: VTRVM ENS RATIONIS EXTRINSECA STRE ALIS, L, RATIONIS. LVXT TVLL.

Dicitur fundamentum j oppositum ordinis fol. 146

Titulo questionis in qua dicit de denominatione qui pertinet ad ordinem nominis, a q̃ hac denominatione ideo ẽ denominatio ab ordinem nominis j positio, quo pacto dicitur, sic hoc nominatur seu denominatur Petro j quo sensu ois denominatio ẽ rationis, procedit q̃ questio de denominatione qui pertinet ad ordinem rerum, j qua acceptione supponit de

denominao grauis talitate cuiuscuq; forme exercita respectu subiecti trahi ſ, 16 circa.

Quidam Duns. denominationis a diuersis extrinsecis, formarum, et earum forma sit duplex, intrinseca una et extrinseca alia duplex etiã denominatio formalis intrinseca et illa, que fluit ab aliqua forma absoluta ut scientia, et extrinseca existente subiecto, ut denominatio albi ab ala, ordine intrinsece presente subiecto, alia est denominatio extrinseca, et illa, que a forma respectiua siue fortiter, siue tenuiter aliter denominat media causalitate extrinseca obiecti ſ, tho quam habitudinis, et practice exercita, ut ce ruinę denominatio ex intrinseca a uisione pariete extrinsece denominata ruinę.

Ex nota, discrimen inueniri inter formas respectiuas tã fortiter, quã tenuiter, et absolutas, ergo absolutã nihil tale habet subiecto, respectiua ut duplex intrinseca unã, et extrinseca aliud vt patet, denominame uiri auisimę, quia est forma intrinseca respectu potentię uisiuę, ea quã uidet denominat, et extrinseca respectu obiecti, illud quã uisu denominat.

Proponuntur sententię

Ia sententia affirmat ogne denominatiuum extrinsecum aquatumq; forma desumpta ut denominatio uiri cogniti, dilecti, circa fortiter sumpta ee aliquid reale exhibitum a causa efficiente, quod licet ap. dei destructio et obiecto circa quod uiri uersatur, ut datur denominatio fortis, donec ipse obiecto cognito experitur uisionis fugat, ipsi quo essentię denominatiui extrinsece fortis tribuunt, ita Sapphisimus Magister Curiel loco, quæst 48, dubio 1 in quarto ne reptis ultimis conclusionis. Arauso libro 3 Metaphisicę questione 1a. art 1 et 2o conclusione 1a. Rubio tractatu de ente rationis questione 2a, et exactis non pauci.

Quorundam ut ipse 1o distinguo 2q quæstione 5 artt. limitat hęc sententia affirmatiua ogne denominatiuum extrinsecum ee reale, sed illud extraxat, quod absolutis rationis dimanat.

2a sententia tenet, ogne denominatiuum extrinsecum fortiter sumptum ee quid reale, ita Suarez disputatione 54 sect 2a, Hurtado, et Arriaga, et Patres PP societatis, et exhibitis Collegii Complutensis disputatione de entis rationis quæst 2a, Magister Ferma libro 2o quæst 2a, et ipse meus hęc sententia est plausibilior, et conclusione bona sit.

1a Dl. 2o §3

Cuilibet denominatio extrinseca quatenus a forma, quę realis dicit respectum ad obiectum ſ, tho est fortiter realis.

Pbr 1o hęc Dl. forma aqua quanit hęc extrinseca denominatio uiri,

S cognitiõ dr̃ē é vtilis, et eiꝰ Imunitas é vtilis vtilis ꝑ se et terminꝰ ꝰ
ꝓsultꝰ exit vtilis, Dseq̃ patet q̃ ut effectꝰ fortis vtilis sit Imunitas req̃rit
ptꝫ requisitꝫ quꝫ ꝑ forma et Imunitas sit vtilis, ans quo ad 1 ꝑ ꝫ
Quarti ꝛ patet, Sequit̃ forma denominꝫ é vtilis, sed cognitiõ vtilitꝫ
apostoria visibus, seu intellectibus elicita quꝫ omnꝫ sꝫ̃ é vtilis: q̃a
ad 2ª ꝑ ꝫ per ans, Imunitas huꝫ formę Imunitatis é quꝫ ꝫ sꝫ̃
actꝫ ad obiectꝫ, sꝫ hęc vtilis, ꝙ Imunitas forma vtilis.

Affirmatiꝫ, illud é
quid vtile q̃ habet cē ꝫ dependenter a bjtu fictꝫ, sꝫ denominatio extrinseca ꝙ
huiꝰmodi ꝙ é quid vtile, Dseq̃ patet q̃ ens vanis a bjtu fictꝫ ꝑ se
Vt dixim̃ minatr ꝑ se, antecedenter ad actꝫ jtꝫ fictꝫ ex eo q̃ fictꝫ, qui
sio terminatr ad patientꝫ patiens dicitr realiter, fortiter uisꝫ ꝙ ans ꝑ se
ens anter ad actꝫ fictꝫ, q̃ do potestia realiter et fortiter uidet aliquid realiter
fortiter uidet, sꝫ illud aliquid q̃ realiter, et fortiter uidet dicitr realiter et
fortiter uisꝫ, alias passio actiui nõ correspondaret, ꝙ ex eo é fictꝫ, qui
sio terminatr ad patientꝫ patiens dicitr realiter fortiter uisꝫ, Itaque ex ad hoc
nõ requiritr jtꝫ fictꝫ, imo etiꝫ totalis jtꝫ repugnaret dicitr patiens realiter
fortiter uisꝫ.

Dsponi debui ly Authoritꝫ, t̃ē ꝙ, q̃ licet forma denominꝫ obiectꝫ
sit, l, cognitꝫ, sit vtilis, Imio tm̃ et Imunitas illiꝰ é quid vtile, q̃a ly
denominãs extrinseca sit effectꝫ fortis debet a forma, ut ꝫ, sꝫ a forma
Imunicata q̃uisꝫ, Vnde q̃uisꝫ ꝛ. realiter sibi potestię uisiue, et nõ obiecto
sit Imunicata debet ꝑ jtꝫ obiecto Imunicari, ad hoc ut illi sequ effectꝫ
fortis ꝓtet, et dequatur talis denominãs absolute é quid fictꝫ, sed de
nominatione fortiter sumpta ꝙquatr. ꝙ quod ad argumentꝫ ly Affirma
me Rspondet, patiens ens dicitr uisꝫ ante operationꝫ jtꝫ fictam, sed
et nõ fortiter, q̃a ad hoc requiritr exercitiꝫ fortis, Sinegue nõ ꝛ intellectꝫ denomi
natio extrinseca fortiter uisꝫ dꝫ ꝛ intellectꝫ forma fortiter ꝑ jtꝫ subiecto Imu
nicata.

Sed a ꝙ anter ad quę cogꝫ fictiue datꝫ sufficiꝫ Imunitas formę, ad hoc
ut obiectꝫ a bilia extrinsece fortiter denominet, ꝙ talis denominãs é
vtilis fortiter, ans ꝑ se, Imunitas, quę requiritr, ad denominationẽ extri
seca fortis é Imunitas extrinseca formę ad obiectꝫ, sꝫ hęc datꝫ ante quę cogꝫ
fictionẽ, ꝙ uerꝫ é ans, minor é certa q̃a Imunitas extrinseca formę ad ob
iectꝫ nihil aliud é quę ꝛ dicta formę ad illud ꝑ nominatus, hoc ipso q̃ forma
sit extrinsece Imunicata denominatio subiecti nõ extrinseca, sꝫ intrinseca é, ut
dixi patet ꝙ ad denominationẽ extrinsecã fortis sibi requiritr Imunitas extri
seca formę ad obiectꝫ.

Ad 2ª denominatio extrinseca ꝛ petit intrinsecã formę, ipsi
us denominati, ꝙ ante quę jtus fiat intrinsecus ipsi partis datꝫ

denominaõ extrinseca forlis, qnis gbr forma extrinseca ex
nominaxe subiecty primoy tri p. subiecty Iporatur ad illg primoy tri ex
trinseci tge se; p. denominaõ primoy tris extrinseci excludit ẽ hegstig 8ª p.
riominaõ extrinseca illg ñ petit.

3º Sic Argumentor Sabbati extrinseca denominaõ
forlis quj Osideretr forma ut recepta ẽ subiecto denominato ẽ Vtª, gbo anr
denominas extrinseca forlis distr quitr ab intrinseca forli, et gẽ Draõne istig nẽ
de Deepto illig, at forma ut intrinsice recepta ẽ de Deepto denominationis forlis
intrinsice ẽ hoc requit eẽ de Deepto denominationis extrinsecę forlis, ẽ extrinseca
denominas forlis Sabbati quj Osideretr forma ut recepta intrinsice ẽ subiecto de
nominato, a hãs Osundo ẽ denominaõne extrinsecę forlis, ẽ denominaõnis
intrinseci forlis.

Vltimo sic instigo, et instirmame pnra Deluzione facta pcito, anter
ad illg Vnionẽ fictg formę, ẽ subiecto ab intu fictg paries denominatr uisg forliter ẽ
ex hoc pcise, g uisis terminis adparietẽ fictr forliter uisg, pboans, anter
ad illg unionẽ fictg uisis denominat forliter potstig uidstẽ in actu Vº ẽ separi
etg forliter uisg, pbo Reg. pillg uisione aliquid forliter uidet potstia ẽ p
illg uisionẽ aliquid ẽ forliter uisg, patet Reg. g in priat potstig eẽ uidstem ac
tu actualiter forliter, et subiecty ñ eẽ uisg actualiter forliter.

Respondebit, g licet ante illg
Vnionẽ fictg dctr denominaõ uidstis forliter ñ tm dat denominaõ uisis, ng ht
ppoes, ego uideo parietẽ, et paries ẽ uisg ame si duuisę, g ut dctr ppio passiua
requisitr ex rtitty formę in subiecto denominato, gr requisitr ut dctr ppio actiua
si da, g huiusmodi ppoes si omnino idg, et solg differt genes istis actiug
et passibg quę distinctis ad sumẽ ẽ gramaticalis, at qui hge ppoes ego uideo parie
tẽ rexistentẽ in sensu forli ante oculos fictionis ẽ et ista, paries ẽ uisg ame.

Alter ex
gurgito prcipitabit Respondet Durandg, g licet eẽ uisg et similes denominaõnes ex
trinsecas sumptas a habitibus, aliaqy potstiaqy ab intu sint reales, nihilominꝰ tm denomi
naõ cogniti, seu eẽ cognitg debet eẽ rationis, et rationẽ assignat g ens rationis ẽ istud
ẽtg habet eẽ correctiue in intu at qui eẽ cognitg taliter habet eẽ obiective in intu, ut
respondeat ab illo nedari possit sectura cognitionis intellectualis.

S. Da ẽ, et omitto ipsag
rationẽ P. Hurtado asserentis hoc eẽ cognitg ñ eẽ ens rationis g hoc potest eẽ
cognitg habet aptitudinẽ ad eẽ reale. Hgeni doctrina certa ẽ, S. Da ñ impugnatr
solutio, Argumentg enj facty ñ intg dit quare hoc eẽ ens rationis; S. hãg ut cogni
tg, seu ut denominatg a cognitione, quare hae relata impugnatne, sic Da Durandg, istur
go, forma aqua hoc denominatr cognitg reflexe ẽ cum sit ipse actg intus, et Omuni
cao talis formę etig ẽ reflexe, ẽ denominaõ resultans ẽ reflexa, Reg. patet exclu
sis intrinsecis ipsarum rationis, ans quo ad 2 p. tis pbr, g, quo ad 3 ẽ manifestg

hec Omnia nihil aliud ē quā tā agtia acta ad hoc tā quā ad obiectū, Sō nō ē quid creatē ut ig dicimꝰ decisione ꝙ Omunicato cognitus ad hoc ē relatꝰ

Quare dico

q hoc ut cognitū habet ee obiectiue ijstū Quia exercitio cognitionis, que adquirꝰ cognoscibly terminatꝰ, nisi aliqs accedat alia cognitio reflexa ꝙ qua hoc cognitū ut ijstū cognoscatur q tale ut cognitū dicit dnō supra hoc ē cognitus que domū creatē reflexe cognoscatur nō habet ee obiectiue ijstū, Sō tm ee essentiae, et subiectiue, ex quo deducꝰ nō oē cognitū ab ijtu ens creatū ijtūe, Nullū enim quē ab ijtu ligatē causatꝰ, aliqs quilibet actꝰ ijtū esset ens creatū, quod ē falsū.

Dicꝰ, ee cognitū ē effectꝰ formꝰ, Sō nō potest ītelligi effectꝰ formꝰ sine Omunicatione formē, cū effectꝰ formꝰ sit ipsa forma subiecto Omunicata ꝙ ee cognitū dicit cognitionē Omunicatū obiecto tū sic nō ē Omunicata rectiter, cū solū Omunicatū creditur potētie cognoscitiue ꝙ p tale ꝙ ee cognitū solū habet ee obiectiue ijstū.

Respondet dictū quōdmaiorē ē effectꝰ formꝰ extrinsecū secōdo maiorē ijtrinsecū nego maiorē distinguo minorē eodmodo quo fluxit effectꝰ formꝰ secōdo minorē, alio modo nego minorē Unde ad effectū formꝰ extrinsecū sufficit ꝙ forma extrinseca afficiat subiectū, quē afficiēdo, seu adhērendo cognitionis addit ijtūe datū ante oē actū fingibꝰ, licet nō ante actū directū.

Replicabis ee cognitū ē effectꝰ formꝰ accidētalis, Sō de rōne formē accidētalis ē ihērentia ijtrinseca ē= Respondet rōnē formē accidētalis saltuari ihērentia extrinsecā tm, que ī cognitione ex parte ijtūe quidē nō requirꝰ ꝙ forma accidētalis dicꝰ oē solū Deceptū ihērat, vt patet ī Deceptu ad relationē, que quidē saltuatim ī ihērentiā extrinsecā ī rōne accidētis.

Non quiescis

ee cognitū formaliter ē passio; Sō ī Deceptu passionis ex Sedicitur ihērentia formē ī subiectū ꝙ passio ē receptā ī hoc ab hoc, ē ee cognitū dicit ihērentiā cognitionis ī obiectū; Sō sicut nō ē relatū ꝙ rationis = distinguo maiorē ee cognitū ē passio ijtrinseca nego maiorē, extrinseca secōdo maiorē, distinguo minorē, eodē terminis nego Deceptū, ꝙ de Deceptu extrinsecū passionis solū ē adhērentia subiecto que adhērentia ijtrinseca pura ad obiectū extrinsecū cū ihērentiā extrinsecā ī potētia saltuatim.

Sō q ā ī hoc argumento de actione et passione maxime fidit aduersariꝰ, ut eius uim undequaq enervet Nota diuersimꝰ ut ad esse attinet, q uersatur ītter actionē extrinsecā et ī manētē, nā ī manēs, cū extra suū principiū effectū nō habeat subiectū ihērentiæ, q subiectatur ī principio aquo quidē nō habet ppriā passionē licet obiectū, Unde idē mīt Deceptū formē correspondet uoci actiuē et passiuē, q nō ita ī actionē extrinsecā ītter oppositā rationē, quam ī hac ppōe, Petrꝰ uidet lapidē, Signi ficat uisio, ut fictā ihērentiā ijtrinsecā ī Petro, et adhērentiā lapidis que forma ipissima eodē modo significatur hac ppōe lapis ē uisus a Petro, q Solū uariatur ppōe uariatione modi, q subiectū formē mutatur nō ī ee formali, Sī ee grammaticali.

Q. pbr Dº, dato denominão extrinseca forlis qui forma sit intrinseca Dnicata rei denominate, & talis Dnicão intrinseca nõ requisita ad denominandũ forlis extrinseco, añs pbr Calefactio nõ é intrinseca sõ extrinseca igni cui actio forliter tagit, & nõ jacente sõ passo subiecto, etiã oppinione aduersariorũ, et tñ denominat igne forliter et forliter calefacit, by siete nõ calefaciat, & dato denominão extrinseca forlis, qui forma sit intrinseca Dnicata rei denominate.

Respondet aduersarij, q licet Calefactio intrinseca nõ sit in igne q tm abillo intrinseca dimanat ideo talis denominão é vera, ita q cũ visio, tue sit in pariete, nec intrinseca abillo dimanet, denominão abilla que nitis nõ é vera forlis, sõ ad sumũ fundamliter = sõ da é nra exhae solutione. Nra sequitur intrinseca, sequitur ad denominandũ forlis extrinseca nõ requisitũ q forma sit intrinseca in re denominata, vt patet in actione forliter tagente, aqua quanit denominão forlis extrinseca absq illius receptione intrinseca in subiecto, q denominat.

Qa Dº §4

Denominão extrinseca aprissa forliter ut intrinseca é ens rationis V.g. denominão visi é aliquid rationis in subiecto ab intrinseca quãdã forma intrinseca in sensu obiecti visui: hinc dilucidis pbãtur rationes, quas Statis pro Dnaria sẽtia adducũt, et ut illa intelligas.

Aduerte ex dictis dilucidãe procedit q totalis denominatio extrinseca q ut ab intrinseca distinguitur, saltem intrinseca et potentia actiã ad obiectũ, que intrinseca é fundamentũ quoad intrinseca ut recipiat eã ut forma intrinseca, et requiratur ut fiat ens rationis q tũs intrinseca pfecte cognoscit et cognoscat visionẽ tanquã aliquid intrinseca in obiecto visio, q é cognoscere exp obiecti aliquid ens rationis, ac ibi visio decipiatur, ac si esset intrinseca, cum sit intrinseca.

Aduerte tm, q denominão extrinseca aprissa forliter ut intrinseca ponit denominatio intrinseca rationis, huic extrinseca debet appellari, q ad hoc ut detur denominatio extrinseca rationis forliter, nõ é opus q forma recipiatur pro ratione intrinseca recepta in obiecto denominato, sõ solũ requiritur, q pro ratione accipiatur ut transeat in obiectũ denominatũ.

Hinc possitis pbr Dº, illud é ens rationis q tantũ habet de obiectiuo esse, sc forma extrinseca de intrinseca in obiecto ad quod fundat, et fundetur pro ratione ad obiectũ ad q reliquit nõ fundit tanta habet de obiectiuo esse, q denominão extrinseca, ut sic a intrinseca é ens rationis.

Rationes Argumenta Dubia et Solutiones §5

Argues 1º de

visu forliter dicit aliq exercitiũ visionis circa obiectũ, sed tale exercitiũ é rationis, q denominão extrinseca forliter sumpta é aliquid rationis, maior é certa, q sine visu visus forliter fiat forma communicata obiecto, minor pbr, si non exercitiũ esset rationis

alicui subiecto adueniat ẏnjsse ẏhgrare, sꝰ ẏnullo ẏnjsse, et reliter ẏhgit ꝙ
nõ é exercitiũ rette, minor põr, sꝰ ẏhgit ẏpotꝰia uisiua ẏnjsse, sꝰ ẏobiecto uiso,
nõ ẏpotꝰia uisiua ꝙª alicui illꝙ denominaret uisꝙ, sicut denominat retter uedꝰ,
nõ ẏobiecto uso, ꝙª ẏobiecty ẏextrjseca denominãne nihil rette acquisiit alicui Deꝰ ali
quid rette de nouo acquisiret, exhinc ganbis denominet dilecty, ꝙ é falꝛ, ꝙ.

ꝙ solutione

huiꝰ argumti et ut unica uerbo omniõ alijs satis faciaꝰ, aduerte duplex ee
subiecty formꝙ alterid ẏhgionis, et denominãnis alterid, subiecty ẏhgionis é illud
ẏquo forma ẏnjsse recipit, subiecty denominãnis, é illud ꝙ forma denotat, extꝛ
nseca respicit, et denominat, Vtꝛ ꝙ capiet iuxta, cuiꝙ subiecty ẏhgionis é potꝰ.
cui ẏnjsse ẏhgret, et denominãnis é obiecty ꝙ extrjseca respicit et illꝙ denominat.
Vt igitꝛ subiecty ẏhgionis requirit unio ẏnjseca, nõ tm ut uniatꝛ subiecto
denominãnis; sꝰ suppleturio extrjseca, Vnde ex subiecto ẏhgionis, et forma ẏnj
secæ ẏpso recepta, resultat Deuty ẏnjsecy, et ex subiecto denominãnis, et forma
extrjsecæ ẏpsa recepta resultat Deuty extrjsecy, et rõe huiꝰ sumitꝰ ex dis
eximine, ꝙ, dicemꝰ, uersariꝰ ẏter formas absolutaꝰ, et respectiuaꝰ.

Exquo ad argumty

distinguo maiꝰ, ee uisꝙ fortiter dicãt alligexeritis extrjsecy circa obiecty Deꝰ
maiorꝙ ẏnjsecy negomaiorꝰ, et minorꝰ ad cuiꝙ pbam Deꝰ domaiorꝙ et negominorꝰ
ad pbam dico ẏhgrare ẏpotꝰia uisiua ẏnjsse, et ad huiꝙ ẏpugnam dico uisiua solꝙ de
terminare potꝰig reliter uidetꝰ, etnõ reliter uisꝙ, et rõe é, ꝙª forma quæ cigꝙ Dmu
neat suos effectꝰ iuxta capacitatꝰ subiecty Vnde cig potꝰia uisiua ẏcapax sit ꝑ
nominãnis uisꝙ, sicut obiecty ẏcapax é denominãnis uidetis idco potꝰig nõ uisꝙ
sꝰ uidetꝰ denominat, et obiecty nõ uidꝰ, sꝰ uisꝙ distribuit, absꝙ eo ꝙ obiecty mu
tet reliter, ꝙª mutaꝰ rettis fit ꝑ aduentꝰ alicuiꝙ ẏnjsecy, et obiecto soly aduenit quid
extrjsecy, ee scilicet tꝛig ad quꝙ dilectionisꝰ, cui obiecto adiacet cognio, quæ adhe
xitꝛa ẏobiecto, et ẏhgretia ẏ potꝰia sufficit ad denominãnꝙ ẏnjsecy potꝰe, et
extrjsecy obiectio.

sꝰ dꝛ hgc solutionꝙ obiectꝰ formꝙ ad hgrare subiecto nõ é ee illo reliter
sꝰ ee ad illud, sic illud Dotare ꝙ site maꝙ ẏformãli nõ sufficit ad denominanꝙ extrjse
cg fortiter sumptꝙ patet Deꝰ, ꝙª denominãe extrjseca fortiter sumpta petit formꝙ Dmu
neatꝙ subiecto uisꝙ, et reliter, aiꝰ põr, uisimꝰ extrjsece ẏformaliter et ẏter
minare reliter potꝰig cig Dotarne ad pariet ꝙ nõ é ẏ formare reliter pariet, ꝙ nõ
é ẏ illo reliter.

Rspondet dꝛ distinguo aiꝰ, formꝙ ad hgrare subiecto nõ é ee illo reliter tꝛgquꝙ
ẏ subiecto ẏhgionis Deꝰ aiꝰ, tꝛgquꝙ ẏ subiecto adhgionis, sꝰ denominãnis negoaiꝰ, ad
cuiꝙ pbam dico quisiꝰ ẏnjsiet, et reliter ẏformas potꝰig respiciet etig reliter pariet
tꝛgquꝙ subiecty extrjsecy, et denominãnis ẏ sufficiãt ad denominanꝙ extrjsecy sumpꝰ
tꝰ fortiter, ꝙª se pariet ut subiecty ẏnjsecy respiceret, nõ extrjseca, sꝰ ẏnjseca denomi
nãd dicerent, ut ẏstat ex dictis.

Pro quæstiõe cõcurrit amplius dixit quiquisio, scilicet actio absolutæ q̃ quiquisio sit positio illud amplius, q̃ dixit nõ potest cõ ipositio ut subiecto nec subiecto relative et sequitur erit aliquid subiecto grauis, ans pbr, si cõ uisio et diffinitio. Si vis, sicut de pariete q̃dicatr cõ uisio, potest etiã q̃dicari uisio, et deficit uisione directe cõ uisio, sequela pbr, q̃ abstracte et concrete sic Deus et diffinitur se habet, et ad quos q̃dicit, ut videre cõ Deo, et existere, sentire, et entia habe.

Respondet cõ uisio solu demãde nõ deficit ipotare aliquid amplius quiquisio, dicit nõ p mãde subiecte ipsius uisionis, q̃ ay sit subiecte denominãtis, cõ significate mãde huius concretius, quare distinguit a uisione diffinitione subiecti abiecto, et sequitur della q̃dicari nõ potest. Sicut alby de albedine requit q̃dicari, q̃ distinguit a illa similitudine, alby nõ dicit albedine unius ay subiecto, et ipsius subiecte, quia duo nõ dicit albedo, sic subiecte cõ uisio dicit subiecte, et uisione ad ipsu terminate, aqua tãqua a forma extrinseca denominatr uisio, et sequitur requit q̃dicari de uisione, neq; cõ

Istay replicabis, paries cuius ame, et ego uideo parietẽ habet diuersa formaliter significata cõ ee uisio aliquid amplius dicit quiquisio terminate ad subiecte alias ista due propõnes nõ habent sub significata formaliter diuersa cõ ruit tota solutio. ans pbr, 1ã ppõe positio q̃dicati de pariete, et 2ã enuntiatr actio deme, cõ tenet mã — Respondet positio pposito cõ significate formaliter, et solu cõ diuersus significate modi, nõ licet positio extrinseca et actio formaliter differat, nõ tamẽ actio et positio extrinseca, quales cõ illa, aqua paries dicit formaliter unio.

Arguis 2º denominatio creatorii Dei cõ denominatio extrinseca sed negatur cõ nec uarii q̃ cõ denominatio extrinseca cõ quid rationis minor pbr talis denominatio aduenit Deo impone, sed Deo nõ potest aduenire impone aliquid rei q̃ alias mutaretur q̃ talis denominatio cõ uis rationis,

Respondet Decãdo maioris et negãdo minoris, ad cuius pbã ory Decãdo maioris, et distinguo minoris Deo nõ potest aduenire impone aliquid rei prius seq; Decãdo minoris, extrinsecu nego minoris et sequela q̃ ex aduentu alicuius extrinseci nõ sequitur in Deo aliqua mutatio sed solu in creatura ex cuius mutatione aduenit Deo extrinseca denominatio nõ q̃ in illo fiat relatio rationis in Deo sed q̃ talis denominatio sumitur ex relatione rei creaturay ad ipsu Deu, ut docet D Thomas 1ã pte quæst 13 art 7 sic in quibus ratio cõ q̃ nomen creatoris nõ significat aliqua relatio rationis formaliter sed Dei actionis, seu substantia in q̃ terminat relatio rei creaturay, seu ut extrinsece denominatr ex illa q̃ quid dicit ut ex illa relatio rationis quæ in illo constituit, et sic ex pte Dei ad creaturas.

Complemento huius quæstionis aduerte q denominatio diuinus est forma nulli ordini rei ad quã denominatu dicere nõ cõ relatio sed rationis, q pbr in denominationibus abaliqua sui manu pbenistibus, vg. in columna dextra, et sinistra quæ denominationes aformis, nec in extrinsecis denominatis reliter quoniam, manu eni

hois, aqua columna dicitur dextra, l. sinistra nõ ẽ ptis sive ꝯ columna denominata,
q̃ habet unionẽ extrinsecã, sed ꝯ dextã rectã ad columnã extrinsecã sive denominatã ꝙ de
q̃ dominãr extrinseca plurimis aforma, quæ nulli dicit respectu rectã ad rẽ denominatã, nõ
ẽ relatio, ꝙ ratione, et hæc de hac quæstione

rectã extrinsecã ratione.

QVÆSTIO III, PARTICVLARIS DE FORMA ELEMENTARI SIVE DE GENERATIONE

Hæc distinctio nõ placebat

sed causa mali sterilis aut finalis entis rationis. Et advertit D. Thomas ꝯ ista sectio pertinet

ad 4ã Sectionem 2ã sed solum de effectibus, et de hac nõ requiritur sumpta sequi

tur sup. dictum ens rationis nõ habere causam regulariter ꝙ solum sit effectus ipsius ꝯ primo, ꝯ

quæritur ꝙ quæ sit causa effectiua ipsius entis rationis, sitne solum ipse an quilibet

alia potentia siue ꝯterna, siue externa?

Resolutio §1

Solus ꝯ 1o dis

tinctione 4ã quæstione unica tenet nõ solum ipsum, Deum, etiã potentiam et imaginatiuã entia

rationis efformare. Alii autem de quorum numero ẽ Valles l. 4. de questi. 4. cõcl. 9 effectiue

entia rationis extendunt ad oẽs potentias tã ꝯternas, quã externas.

Thomistæ cũ ꝯ Angelico Præceptore in

2o quæstione 28 artic. 1, et 2o dicunt solum ipsum posse entia rationis efficere. Quorum ratio

nia sit

Conclusio §2

Entia Rationis

nõ possunt fieri nisi ab intellectu, hæc ẽ expressa philosophi et D. Thomæ, qui quotiescunq;

de entibus rationis loquitur, illud appellat ens, animam spãr ens, animam Dei minister

intelligitur ens, intellectum 8o et principale philosophi, et D. Thomæ, solum ipsum entia rationis po

test facere.

Sed ante quæ solutionem pro aduerto ipsum ee, suis operationibus immediate orga

nizmum ꝯ sit potentia cognoscitiua spiritualis ex quo sit posse præcisiue abs

potentijs sup. se ipsum reflectere nõ solum quoad actum directum, et obiectum, sed etiam actum reflexum

S^d etiã ꝙcunq; actu directo ꝯtõ ꝓuenerit quãdãmõ reflexionis, quatenꝰ quo tegmõ ad
uertit ad suũ actũ, et ad effectũ illiꝰ, qui quãdãmõ reflexionis omnino repugnat scibꝫ
cuiꝰ raõ sumitr esse ens, q. cũ obiectũ ꝯtõ sit ens, subquo Ottingit nõ solũ alia, quæ ꝯtõ
Cognoscit, S^d ipsũ etiã ꝯtõ, et actũ eius, et obiectũ cuiꝰcũq; sꝑs sit aliq ens portare
sub quo nõ Ottingit nec ipsũ ipse, nec actꝰ, aut effectꝰ eiꝰ, ut patet ꝓ ius, sub cuiꝰ ob
iecto nec ipse, nec actꝰ eiꝰ Ottingit, hꝫ ꝓmittit q. ꝯtõ ꝯ ordꝰ suis actibꝰ Cognoscendo raõnẽ
entis quãdãmõ Cognoscat eos dq actꝰ aut effectꝰ illiꝰ nõ in cõtexte potẽtiæ; quæ Doctri
na ẽ D Thomæ opusculo 48 Cap 1.

Eo posito facile ꝑbr Ocłusio hꝫ sit ens raõnis q. do
nosciti id, q nõ é ens ad mõꝫ entis q^d solũ illa potẽtia, quæ id q nõ é ens Cognoscit Saltẽ ꝯ
Exercitio ad mõꝫ entis potexit ens raõnis efformare, at qui solũ ꝯtõ hoc raõnis Cognoscit q nõ
é ens ad mõꝫ entis q^d solũ ꝯtõ potexit forcibꝰ facere ens raõnis ꝯ ad Ostat exclusa, et
ab abusuũ ꝯ nõ potest negari, t^o Dreq^a patet, q^a ens raõnis eo ipso actu quo sit Cogno
scitꝰ actꝰ ille, et respicit illud ut effectꝰ et ut obiectꝰ q^d Cognoscit se cognoscere, q nõ
é necessẽ, minꝰ autꝫ subsyta Ostat exnotabili ꝓ^a posito

Ofirmatr illa potẽtia potẽs
ens raõnis efficere subeuiꝰ obiecto Ottingit ee ficty, S^d ee ficty solũ Ottingit sub obiecto
ꝯtõ q^d sub aliq ꝯtõ potest efficere ens raõnis, q nominors, ee ficty nõ Ottingit sub aliqua
specie determinata entis rectis q^d solũ Ottingit sub obiecto ꝯtõ Dreq^a patet q^a obiectꝰ
cuiꝰcũq; alterius potentiæ é determinata species entis rectis.

Et licet hac raõne satis essꝫa
cter probetr ens raõnis nõ posse fieri nisi ab ꝯtõ, Charitatis tm gratiã ꝓbatr dni uarge
ꝓ sequibus potẽtias. Volutas nõ é potẽtia Cognoscitiua, S^d Intellectiua, q^d ab illa nõ potest
fieri ens raõnis patet Dreq^a q^a ens raõnis solũ fit ab ea potẽtia aqua Cognoscitr id, q
nõ é ens ad esse ens.

2° quo ad 2dã sic ꝓbo Ocłusionẽ, Volutas supponit suũ obiectũ, cui ferat
ꝓbam ꝓpositũ ab ꝯtõ q^d nõ potest efficere ens raõnis, Dreq^a ꝓbatr q^a ens raõnis nõ
potest ꝓponi ad actuũ q^d quæ sit

Ofirmatr, ꝯtõ tradidit res ad se et Volutas trahi
tr ad eã q^d libet bonũ mediãtẽ Intellectu aqua tractatr q^d nõ potest efficere ens
entia raõnis, cui illa bonitas nõ sit obiectiue ꝯ Volutate, S^d tãtũ ꝯ ꝯtõ, sicuꝫ rebꝰ.

Quod autꝫ
imaginatiua seu fantasia nequeat entia raõnis efformare sic ꝑbr, nulla potẽtia potest ex
trahi extra sphæꝫ sui obiecti, S^d obiectꝰ imaginatiuæ é species quæ dã limitata entis
rectis, cui sit potẽtia organo assita, q^d nõ potest actꝫ gere aliquid q nõ sit ens rectũ q^d nõ potest
efficere ens raõnis.

Ofirmatr ad efficiendũ entis raõnis necessº requiritr reflexio, at fantasia
nec alicui sibi reflexitr supra suũ obiectꝰ cui hoc sit ꝓprium Soli ꝯtõ q^d fantasia nequit
entia raõnis formare

De Sensu externo Sic ẽbr Sensy externy, Vis, Visus (vel duo dratissimi potest Dagari extra suy subiecty, Coloy, scilicet, et lucy, q̃ nõ potest ꝓcipere aliquid q̃ nõ sit color, et lux q̃ nõ potest ꝓcipere subiecty q̃ sit rotunde

Dicit, postrattissima atq̃ ꝓ videde id, q̃ nõ ẽ color aeri esset color, et gustꝰ ꝓcipit dulce, ut amarꝰ q̃ Sensus ex tenni efficiꝰt entia rationis Dreg̃ patet, q̃ effectus eius rationis nihil aliud ẽ q̃ ag̃ gere q̃ nõ ẽ aeri esset = Respondetur q̃ positia ultima Cõsuponit exptã subiecti Co lorꝰ qui ex diuersa aeris, et solis dispositione causatꝰ, et gustꝰ atq̃ dul ce ut amarꝰ ex aliqua polytã lesione, Vnde nõ ꝓuenit apositia ultima color qui j tali casu ab illa atq̃ sit ex diuersa positione, et sic nepositia ultima, Nuegustꝰ entia rationis efformgt

Argumenta Thomæ Sententiæ §3

Fundamentꝰ quo Scotꝰ mouit ad affirmandꝰ Volytatꝰ posse esse ens rationis sic se habet polytia illa, quę Dparat unꝰ ad aliud ad q̃ finem Dparatꝰ efformatꝰ retamꝰ rationis, sꝫ Volytꝰ Dparat unꝰ ad aliud, ad quod finem Dparatꝰ ẽ Volytꝰ esset ens rationis, ergo et Dreg̃ patꝰ Minor ẽbr Volytas Dparat unꝰ bonꝰ alteri, et Nulli unꝰ ut medio ad aliꝰ, quia jre set medius, ut ꝯ peccat Ordinat Deus ad Creaturas, et Creaturꝰ quę ẽ medij amat ut finꝰ.

Sfirmatꝰ Volytas sorti j bonꝰ aparens, illud q̃ nõ bonꝰ ꝓsequitur acsi esset bonꝰ, ꝫ ex tali actione resultat ens rationis Dreg̃ ẽbr q̃ ita ꝺ Ester ꝓ cognoscat nõ unꝰ ens, acsi esset ens unꝰ efformat ens rationis ꝫ a simili j Volytate respecta boni.

Supponꝰ dett

Occidꝰ do maioꝝ Loquꝰ de Dparatione formali, et ingo minorꝰ, ad cuius ꝓbationꝰ dico Dparationꝰ illi nõ ad Volytate, sꝫ ab ipsa ꝓbenire, nã ꝯ Volytas sit potentia Cca ad illꝰ Volyꝰ spectat bonitatꝰ ab ipsa ꝓpositꝰ, Scile unꝰ, scilicet aparentꝰ amare, quę bonitas, sicut tne medij ꝓponit illi, illꝰ amat ut medij, Sicut Sine ordini ad alij ꝓponit illi ab solute ꝓsequitur, quare ois Dparatio ꝓuenit ab ipsa.

p q patet ad Sfirmationꝰ nã ꝯ Volytas ferat j bonꝰ unꝰ ꝓpositꝰ ab ipsa q̃ do sorte j bonꝰ aparens, ipsa tale bonitatꝰ aparentꝰ nõ facit sꝫ ipsa ab scindit illi ad modꝰ unius boni, et ꝓponit illi Volytati, et tꝫ Volytas sorte j illi ac si esset unꝰ bonitas, quare efficitur illius aparentis bonitatis ab ipsa et nõ ab Volytate ꝓuenit, atq̃ adeo Volyꝰ ita unꝰ alteri subiter loquꝰ Dparat, et bonitatꝰ sub ratione unius boni ꝓfert.

Dicꝰ ꝺ ad Solutionꝰ, Dparatio medij ad finꝰ, et unius boni ad aliud ẽ Dparatio ire boni ꝫ nõ potest ab ipsa ꝓuenire, nam ẽ unꝰ, Dreg̃ ẽbr ipsa Volyꝰ ab git bonꝰ ut unꝰ ꝫ nõ potest attingere bonꝰ ut bonꝰ = Sfirmatꝰ, Nulla potentia potest attingere obiectꝰ alterius ut tale sꝫ bonꝰ ut tale ẽ obiectꝰ Volytatis ꝫ nõ potest attingi ab ipsa.

Respondet Occamdo anus, et negando Dreg[a] ad eum ꝓbatum distinguo anus, jtus Solus abgituury fortiter Occamdo ꝓpositus negoanus, et distinguo Dreg[a] ꝓn potest abjgere bonu illud ꝓse quod l, fugibile Occamdo Dreg[a], illud ꝓpter quod l, ostendibile negando Dreg[a], imo hoc ideo ꝓsubtiliter requiritur Vt Polytas abjgat bonu tq jstius, quq j medijs, q[a] lay sit potstia loca, ut ig dixi jdiget jtu, ut illi q[d] q[d] obiecty appetibile ꝓporat, et ostendat.

Ad Sfirmanu Occamdo anus et distinguo minoe, bonu vt tale ꝓsequibile l, fugibile ē obiecty Polytatis Occamdo minoe, bonu ut ostendibile l, ꝓpositu negando minoe, et Dreg[a], q[a] jtus n abjgit bonu ut ē obiecty Polytatis, sequendo Polytas abjgit bonu, l, ꝓsequendo illud, l, illud fugiendo, et jtus illud ꝓpter negando.

Replicabis, Polytas nullo modo potest abjgere unu, q[d] ē obiecty jtu; ē[o] nec jtu potest abjgere bonu, q[d] ē obiecty Polytatis, Dreg[a] patet, q[a] sicut obiecty jtu ē extra spherq Polytatis ita obiecty Polytatis ē extra spheq obiecti jtu = Respondet Occamdo anus et negando Dreg[a], q[a] jtu nullo modo pedet a Polytate j atjgenda sui obiecti, ut ē certu, Polytas u[o] sine actu jtu nequit suu obiecty abjgere, et rao ē, q[a] lay jtu sit rao apriori Polytatis, Vt ait D. Thomas 1[a] ꝑ[te] quest 18 art 1, etiq actu Polytatis ꝙ supponit e defect actu jtu, S[t] hoc ad theologos spectat.

Aliter Argumto pncipali Respondet Sll Scanus a S[to] Thoma, et Cajetanu q licet talis ꝓporao ꝓnuniret a Polytate adhuc n esformaret ens rationis, et rao patet ex Scluimo, q[a] Polytas n cognosceret talu ordinu, seu ꝓportionu fortiter loquendo, siquidem ens rationis solu resultat ex actu cognoscte, q[d] n ē ens ad extra entis by cognitu quasi reflexa, saltu quo ad exercitiu, ut ibi dicitur

Autores qui efficiunt entiq entis rationis existendi ad ꝙ potstiq tq jstiuu quq extenu, sicj surgit ꝓblema de hac pua j imaginatiuq entia rationis formare, ex D. Thoma 1[a] ꝑ[te]. quest 12 ubi ait, imaginao ex ꝙ percepta Speciebꝙ montis et auri format speciu montis aurei, S[t] mons aureus tq tu habet ee obiectiuu, quia pt rem sit ens imaginatiua format ens rationis.

Ita aliud testimoniu adducit ex eadu 1[a] ꝑ[te] quest 85 artic 3 ad 4 ubi docet Angelicq Magister (licet ipse) q ens imaginatiuq formant sibi aliquid by res abstracti l, etiq negando quq ens rationis potest efficere ens rationis, qui potest formare uerbu, seu obiu jtenu, S[t] imaginatiua Dei Deo Thomq hoc efformat, q[d] et ens rationis, maxime ꝓr Verbu jtenu n respondet correspondet obiecty cuiq ē Verbu, ut supe dixit jstu, S[t] tyc efformatu ens rationis q[a] verbu n correspondet obiecty ut ē sic, ꝙ potstiq, quq formet uerbu jtenu potest efficere ens rationis

Respondet Expositoꝛ Angelicq Magistry j hoc, et ꝓpria ipsiq sua, nq sequitur efformatione montis aurei qui ē fundamtu entis rationis Unde imaginao solu fundamtaliter potest ens rationis efformare et rao ē, q[a] talis potstia nullatenu cognoscit tale ens unu ens recte n ee, cujus ꝓtrahimi tesequi obiecti n cadat actu ab esse entis Ex tractetur a latitudine ꝙ prig obiecti, quare imaginao Montis abjgit montu aureu sub rone entitatis rebus partiu, n hm abjgit unionu solu

148

illary q^a hęc ē ĉcessity, q ut dux i Sily Cadit sub dbcto ẏtg

Ad 1ſtmandȳ ẏ ṫis D Thom

Legi, et alia verba in iuni, dejde admio talia verba ꝓbabisse Respondeo, idoly ab imaginatiua formaty n̄ repsentare dbuty aliter aĉ se forsitan, sd tgty fundamg liter g^a ꝑpoō forsis allcitaſ, et forsis cognio n̄ attinet ad imaginatiuȝ, ac ꝑ seq^s nec spe ciēſ expſa, nec ſſa abella formata potest abſgere effectuȝ speciei g dbuty abſtie. Cdo autȳ speciēſ illa imaginatiuȝ repſſtat illg Dſtuȳ. V.g. montes et aurū, seu Deorum̄ maalium sumptȳ, et n̄ montȳ et aurȳ, ut exſclarat, et ut ſſ jes, g iunit, l, ex eo g speciēſ ſgri biles Cisty enȳ sily ab imaginatiua ꝓiunigt ſſ iterse Dſtuȳ, et ratione alterarum orga ni n̄ repſſtagt clave sua ó dbuta ſſcibilia, l, exeo, g denouo alia speciēſ eformatur, que Dſtuȳ montȳ et aurȳ repſſtat.

Dicet, ad formg dȳ enȳ rationis nihil aliud requiriti, qug cognos ce ẽ q n̄ ẽ ens, nisi esſet ens ꝑ n̄ requiriti illa reflexio, seu discretio entis rationis, et rationis ambr ꝑ^do cognoscimȳ tenebraſ, et idiotȳ formgt syllogos, tyc n̄ dubitatis discretio, et tm datur ens rationis ꝑ^do Rĉ. Dſtmatr imaginatiua aliquid amplių qug acuitiua mallia percipit g^o ꝑ operē potest ens rationis sub ĉe ſſtimali, ambr ng experiēſa Dstat ad moueri ad abſgi, fugere inimicȳ, quærere vtilitatȳ, quę oia dicty ſſtions n̄ ꝓceptibiliȳ ꝑcipiȳ ẽ Dĉo

Respondetr

Negg do Preg 3 ad ꝓbatn̄ dico nullatenȳ posse cognosci tenebraſ ꝑmoȳ primarius sortiter talis nisi ẽ ſupponatr cognio lucis, et ẏ existentia dicty talis discretio ẏterius, et tenebraſ, ergo sequitr, g g^do idiotȳ formgt ſyllogos, sitalis discretio n̄ datur n̄ efformgt ens rationis sortiter tale sd sily fundamaliter, q^a tm ẏ separabilis ẽ ab actu ſſcte talis quaſi reflexiĉ, dico etiȳ idiotis ꝓperiri, sicut ẏ facta Polytarti cuȳ dicty ꝑ portum̄ servata, aliqualis reflexio, ẏ quty Polytar eligȝ a lig medȳ adſing Dſtit se eligere, quę ẽ Doctrina Sthomę 2^a 2^æ quæſt 16 art 4° ad 3^m

A 1ſtmandȳ respondetr negando tm, ad ꝓbatn̄ dico ali moueri ad abſgere fugere inimicȳ Dĉo rationis gratia, et ſſplitis quaſi aſphyxinis, q^a ex ipsa rei et ẏ ĉlinatione gratiæ habet qug dg tgdtig ſtratg ad discernȝ dȳ ſter nocibȳ et diuerſis quę licet forsitan n̄ percipiāt ꝑ ſensus externos ꝑcipiunt tm virtualiter q^a ſollicitat ſly dator ẏ ipsa met nāa, et ꝓprijs qualitatibȝ, q ſa ſſcit, ut n̄ possit abſgere nisi ſegsi lia

Ꝑ Oplemgto ẏ quæres an ĉes operamaſſtȝ entia rationis formare et alegs, affir mative respondetr, et de facto, et ducimur ad ꝓmittendū ab omnibȝ quę affirmat posse dari entia rationis; ad ſſphii autȳ aſphyxinus sic respondeb q^a ꝑ se tantȝ entia rationis intelligunt ẽ, l, duceng, ut q^a tgtio generis, speciei Dĉo ĉ q^a talia entia rationis sunt ꝑ ſſphos aſphyxiam.

Dicet, de ens rationis fit ꝑ actȳ reflexȳ seu ꝑ parabilȳ sd hic actȳ n̄ ẽ abſtrahendus sd inditiȳ ẽ ens rationis n̄ potest fieri ꝑ ſſphis aſphyxinȝ — Respondetr g ꝑmo ẽ duplex abra ſſplex, et ꝑfecta alia, ſſplex ẽ illa, qua ẏ tg ĉdinat Vnȳ ad aliud cognoscendū illud ꝑcessit tali ordine, et n̄ inducendo de illis cȳ alijs Dĉe

Quæstio. Opposita ē illa, qua ipse affirmat, negat aliquis de aliqua re, q̃ phrit ad assignand̃, et 2ª ad eruditū spectat, ipsiusq̃ generis sit q̃ paranymphes, ut late deceant dei putare sequi.

Solet hic quidā hō ipse Deum efficiat entia rationis sic q̃ questiōis hūc materia exp.te theologica ē, rōne humanæ imperfectionis mutandæ illa omittō, breviter tm̃ ut aliqua saltē notitia habeatis negandæ rationē et q̃do ē, ne sibi ipse Deum posset entia rationis efformare, posset fallere et falli, hoc ipse licat. Est ergo effingat entia rationis, 1ª pars majoris datur ex 2ª hinc sic probo, Relatus ad cognitū do Deitate q̃ formitate actu cum objecto ut ē ipse, sicut falsitas q̃ deformitas actu cum objecto put ē ipse, sic cognitio effectiua entis rationis ni haberet formitatē cum objecto put ē ipse cum cognosceret relationē q̃ re absoluta, quam ē relatio et distinctionē q̃ rebus relationatis, ergo ē distinctio ergo si Deus entia rationis efficeret posset falli.

Nec sufficit dicere Deum non falli cognoscendo entia rationis quia non credit tales res ee aliter ac ē ipse — nec ipsum sufficit nam Deus veritas cognoscendo repugnat nudum iudicare sic affirmare ens aliter ac ē ipse ergo nullare opinio, pbo ant, sibi deus diceret res aliter ac ē ipse quomodo cum non esset 2ª veritas q̃ diceret sic cognoscit res aliter ac ē ipse quomodo cum non esset 2ª veritas q̃ cognoscendo ergo 2ª ē veritas q̃ cognoscendo repugnat nudum iudicare sic affirmare res aliter ac ē ipse

QVESTIO IVANREC TE DIVIDATVR ENS RATIONIS CV FVNDAMĒTO IN RE, IN PRIVATIVV NEGATIVV, ET RELATIVV

Titulus questionis non credit de ente rationis quia nullum habet fundamentum in re, et sit precisa examinatio affirmationis, et negationis, ut quando affirmat Chimera Deum, hoc ens cum ratione fingitur ē ad captandam acquisitionem, sic nihil credit questionis dicenti ratione fundamentum in re habente, et sit exercitatio verbo dicendi, ut quando attribuimus denominationem, et hoc specie.

Quæstionis

Intelligenda adverte quia negatio summi potest intelligi et late quod ens non ē, solet appellari negatio specie, scripsura quæ dicit mera remotione, seu abstracta entitatis alicuius seu ipsum nihil, seu non ē in hoc vel sedens, et stricte sumi negatio mere late primitione seu carentia entitatis in aliquo subiecto aptum natum de hinc habere, quia habeat et non habeat aptitudinem ad talem formam, et in hoc sensu dicitur ens privationes quia negationis genere dictas. Certo igitur sumitur negatio genere, et stricte in carentia forme in subiecto inepto ad illam recipiendam, ut lapis habet negationem visus

q.ª nullig habet aptitudinē ad illg, et negāo, hec acceptione oppositi privationis ppie
dictę, quę ē carentia formę ī subiecto apto nato.

Dejaceptione q.ta tres alię acceptiones ꝓrię
uationis solet assignari, 1.ª ē, q.d subiectū caret forma, quę quidē nata ē ha
beri ab aliquo quidcūq; illud sit, 2.ª ꝓprię subiectū ꝛ̄ ē apti habere illg, ī quo ꝓsio
solet dici plata ee privatū esse, laudę ee ꝛ̄g mortuū, q.ª quidē nupligta aptatur
habere uitg, nūdum uitg, nisi tm et tota nata sit haberi ab aliquo ꝛ̄ ee
ab alio, et hęc acceptio privationis cogitavit Cg 2.ª acceptione negationis sup.ª ex
plicata, et dixerūt a ta, ut Gradenigi patebit. 3.ª acceptio privationis ē q.d sub
iectū caret forma quę licet ipsum nequeat habere, nata tm ē habere ab aliquo
sui generis, ī quo ipsa carentia uitg ī talpa dicitur privatio et cęcitas q.ª quidē tal
pa ꝛ̄ sit apta nata haberi uitg, haberitm ab aliquo sui generis, scilicet ab
alijs animalibg.

3.ª tyg acceptio privationis ē q.d subiectū caret forma, quę ipsum natum ē ha
bere q.d et ubi natum ē habere illg, ut tenebrę, cecitas, ī clare postmodum dicę, et
sicut, et hęc ꝓpria acceptio privationis, 2.ª primo q tertię acceptioni negationis sup.ª explī
catę, quas ī hac ꝓsequitur frequentius vsurpat DD, et de illis sic sumptis loquimur ī ꝓpōne.

Nota dicit de
q. si privationes et privationes negationes sumuntur p carentia seu ꝓ ee forme ꝙ quidē ap.te
rei, ꝓ quo ap.te rei habeat aliquā entitatē, sic q.d ap.te rei ꝓ remotionē, seu carentię
entitatis seu forme, siue deperdant abstu, a modo forme ꝓ esse tuo reliti formaliter ꝙ
entitatem, et hoc no. deprudente, et negatio loquimur ī ꝓpōne, 99 positis sit

Jesus ✠

Ens rationis

Cg fg damgto ī re adequate dividit ī negans et relans. Summus hic negans ī 2.ª acceptione sup.ª explicata ut Ipsg dit negans et ꝓprię dictus sic ē ī mediate ens
tis, q dividit hunc duus enis

huc dicit Cler quę ē expōsa D Thome, quę 21 ens veritate
artt 1 dicitur illud q ē ens rationis tyty ꝛ̄ potest ee nisi duplex, scilicet negāo, 1 aliqua
relāo, vbi ut videtur huic ꝓponit Dei sing.

Amplius tm sustinuit hanc divisionem declarat
q.ª q.d formatur ens rationis Cg fundamto ī re 1, ꝓximum fundamtum q ipse nititur cognoscere
ē aliq ꝛ̄ ens, seu remotio entitatis, 1 aliq ens positibg, sed primum ens rationis ꝙ ere resultat
exit negāo sibi dicta ut patet. Si 23 1, cognoscitur tale ens, sicut ē ap.te rei, et ꝓ
ipsum et sic nullum sit ens rationis, 1 cognoscitur ꝓ aparens, aut ordinis ad aliq aliud, ad
ꝙ ap.te rei nullum ordinem dicit, et sic per relāo rationis.

q tuty Explicatur exemplo denominationis
visi Socratis ab sibi data ꝓ mox formę ī tres recte ī formatis Socratis visi, Socratem meo ī
absibi dat visum, ut aliquid ipsorum ī parietem existens, quia dubio ens rationis ipse resultans

p̄ē relaõ, sd Carstia seu negaõ, siquidē sibi nō ens ap̄t̄ dicit̄ p̄mo entis absoluti j partic
exist̄tis, seu jtq̄ nitat̄ ap̄t̄ dicere ipsis partib⁹ quatenꝰ é obiecty actu terminꝰ uꝰ reflexat
q̄ illy ad potstq̄ tyc causat relaõe rationis, q̄ ap̄t̄ rei licet potstea refferat ad obiectꝰ, oō
tñ tm nō refertur ad potstq̄.

Ad 2ᵐ dicendū entis rationis j relaõe priuatiꝰ et negatiꝰ sit tq̄q̄
j speciē subalternatā, j sm̄ sibi é incertꝰ ita Magister Durandꝰ j Scotus q̄ sustinet affirmat
dicēs ens rationis j actu ita multa tq̄q̄ j species sm̄as, Dtarius tm ut ut̄q̄ dicit.

Pro cuius efficacia
citer diuisiõ entis rationis j relaõis priuatiꝰ et negatiꝰ nō ee tq̄q̄ in species sm̄as sd subal
ternas ita ut ghibet e ybis set ultriꝰ diuisibile; st species subalterna j sm̄as nō alia ratõe
ens rationis eꝰ fundamento jre diuidit tq̄q̄ j species subalternas j relaõis et negatiꝰ ut sic
a negaõ ut sic j opinione forcommiꝰ DD, é ultriꝰ diuisibilis j priuatiꝰ et negatiꝰ specialiter
sumptꝰ, at qui priuatiõ é ultriꝰ diuisibilis j diuersas species priuationes, utpꝰ q̄ priuatio luci, quæ é
j aere species differt a priuatione cæci, quæ ēt in homine cæco, et ideꝰ é denegatio specialiter accepta et rela
tione, eꝰ illa sit diuisibilis j negatiꝰ species diuersas scilicet j negatiꝰ ligni, et jtq̄ respectu
lapidis, et hinc j diuersas species relationis, videlicet j relationē generis et speciei, q̄ licet
diuersimode mybry é ultriꝰ diuisibile j species sm̄as, q̄ ens rationis eiusq̄ fundamento jre nō diuidit
j relationē, priuatiꝰ, et negatiꝰ specialiter dictas tq̄q̄ j species sm̄as.

Ad 3ᵃ dicendū obiectiõ ē
priuatiõ é unꝰ exprimentis generationis entis naturalis, sd generatiõ reperit ap̄t̄ rei j deperditꝰ entis
a subiecto jtq̄ q̄ et priuatiõ q̄ nō diuidit ens rationis.

Affirmat autem ad oō operationē jtq̄ dantur pri
uationes, et negationes q̄ nō sunt entia rationis, Deꝰ patet, et ens ybr, q̄ ap̄t̄ rei hoō
habet capacitatē ad visum, potest habere priuationē illiꝰ, et lapis capax visus ap̄t̄ rei habet nega
tionē illiꝰ, et tm autem ad oō operationē jtq̄ hoō denominatiue cæci, et lapis nuditas q̄ autem ad
oō operationē jtius dantur priuationes et negationes.

Respondetur ad obiectionē dicendū tq̄q̄ de maiorꝰ
priuatiõ é principiꝰ generationis naturalis similiter ista negatio maiorꝰ fundamentaliter
accepta. Declo maiorꝰ, et minorꝰ, et dicendo Deꝰ q̄ et priuatiõ assumatur pro ista
ratione ee formæ Declo Deꝰ, sicut jta dicitur admodū formæ positiue negatiõ Deꝰ nō
Ut priuatiõ sit principiꝰ generationis naturalis sufficit q̄ fundamentaliter existat j qua
declarime nō é ens rationis, sd solue é Cardinalis entis rationis, q̄ patet ad 3ᵐ
maiorē.

Obiectiõ 2ᵒ Omnia entia rationis sunt priuationes q̄ nō bene diuiditur ens ratiõ
nis relationē et negationē ens ybr, q̄ ad oō entis rationis formam supponitur Cardinalis
ipsius entis rationis q̄ formatur, et Cardinalis entis rationis diuisiui sibi cognoscitur
q̄ ora entia rationis sunt priuationes

Respondetur negando ans ad cuius ybam dico, q̄ et si
ad oō entis rationis formam supponatur Cardinalis ipsius nō tm supponitur ut ipsius
fundamentū sd ut additio generalis requisita, hinc est q̄ fundamentū entis rationis

relationis é quid p se stans, cognitu, ut sparabile ad aliud ad q̃ apterii n̄ refert. Vnde
relatio rationis n̄ petit ad sui esse q̃ sit ens rationis relatio aut ejus q̃ relationis rationis
sed ad esse ejus, aliquid q̃ jam re p se stans é et absolutu p̃ modu respectui ad aliud ad
q̃ jam refert.

3° oē ens rationis é relatio sed p̃ q̃ duplex ens rationis j relationis et negationis
probatur, oē ens rationis est aliter j portat respectu ad istu ipsum respectu, et ad hoc
tertio q̃ assistit sed oē ens rationis é relatio.

Respondet dupliciter quidam, oē ens rationis é
relatio tripliciter dicitur Dicendum 2° oē negatio aut et tripliciter
sit q oē ens rationis respiciat istu ut sui causu quodq̃ modo essentiu, et subiectu
ut sui causu, quid admodu materia, hoc tm̄ n̄ sufficit, ut oē ens rationis dicatur
formaliter sub genere relationis, q̃ ad hoc exat requiratur, ut respiciat istu ut subiectu ut proprietatu, sicuti quidquid ois actio respiciat agens p̃ modu causę n̄ j de sequitur
q actio sit formaliter j genere relationis reālis.

Vltimo ens rationis n̄ solu dividitur j privationē negationē et relationē sed hęc divisio é diminuta, ans per, istę plura potest dicere ad mentem
substantię quantitatis, et qualitatis et tm̄ hęc erit entia rationis, q̃ solu habent
esse obiectivu j istu, et n̄ erunt relationis rationis, q̃ ut supponunt n̄ dicunt ordinem ad mentem
respectu reālis nisi ens privationis sed aut negationis, q̃ a n̄ dicunt, ut removens
alterius formę reālis q̃ ens rationis n̄ solu dividitur j privationē, relationē et negationē

Respondet
q̃ n̄ istu dicunt aliquid p̃ mentem substantię quantitatis, q̃ qualitatis alterius realis esse substantia,
neutra quantitas, neutra qualitas, id quod facit ab q̃ aliquo fundamentu ejus realis
ē, quę huiusmodi possit ē exigere dependentia, et sic ens rationis resultet ad talis ejus
rationis istu illud n̄ distinebitur subdivisio huius divisionis, p̃ quę ens rationis dicitur q̃
habet fundamentu j re dividitur, et ita n̄ mentem, q̃ tale ens rationis omnino fictitiu ab q̃
aliquo fundamentu ejus re subnullo huius divisionis membro distinat.

Et si jquiras quare istu n̄ ha
bet fundamentu ut efformet substantia rationis quantitatis, et qualitatis rationis, et illud habet
ut relationis rationis efformet.

Rn hęc é q̃ a ens rationis n̄ dicitur illud ad cuius instar formatur, for
matur ens rationis ad instar entis reālis, sed dicitur ens rationis illud n̄ reale q̃ ad instar entis
reālis dicitur, quarum datur substantia rationis nec quantitas rationis q̃ fundamentu ejus re
q̃ habet aliquid n̄ ens dicitur ad instar substantię reālis Chimera, et aliquid ad instar quantitatis reālis spatii imaginarii n̄ mentem substantia sed aliquod substantię reālis dicitur q̃ rationis, et formatur ejus ad instar alterius entis reālis, et ideo illud n̄ ens Chimera
et illud n̄ ens spatii imaginarii ens rationis dicetur, sed hoc ens rationis, q̃ fingitur negatio
n̄ aut est substantia rationis q̃ n̄ ipsa substantia ut ens rationis ad instar alicuius reālis
dicitur, sed negationis seu n̄ entia ad instar substantię, et quantitatis

Ad j relationis non

Silly aliq̃ rõnis Deputet ad ſtatu rectarnis, ſ̃ etiq̃ ipſa rectao eſſ̃: reſpectu ad
q̃m̃ exiſtit, ve Deputet, ſeu formatu ad ſtatu rectarnis rectu, et nõ ẽ id q̃ formatu
ſit, et nõ Silly id ad euiq̃ ſtatu formatu, et ratione huiꝰ dabit rectao a ramis et
ꝑ ſubſtantiã ramꝰ q̃ fundamẽto ſit, et hãc de hac queſtione et Diſputatõe

Deputatio 3ª ꝑ
Doctꝝ 69

DISPVTATIO III
DE VNIVERSA
LIBRI

Reſpecte ſante diſputatõq̃
agnoſcimus Deuꝰ enꝰ docta poteꝰ ꝓmouatia quã hoſtꝝ maa ſ̃ſ̃ q̃ naa Vtalꝰ
Phꝰ ignorauit quãꝰ q̃ ducãbilia, deq̃ diſputatõe ſequeſ̃ vix ꝓpe poſſet, etq̃ Porſſiriꝰ
fidelis Aꝛiſtotelꝰ ſtupꝛeſ̃ acturꝰ etiq̃ de q̃ducabilibꝰ capiteq̃ ſ̃ſ̃ſ̃ſ̃ nohtꝰ ſimuit, ideo et nos
etiq̃ Vestigia ſequtes hãc diſputatõq̃ agnoſcimus Stꝰ

QVÆSTIO PRIMA

Vtrum Apparentes Reidentur

Naturæ quæ denominari possint Vniuersa.

PRÆLIBANDA QVÆDAM

Circa primam ista
lligenda nota unicuiq; imparitati ꝑ Oppositæ, et ꝑpositæ, Oppositæ ꝑpõ. absolute signo Vtili,
ut ois homo é ait, ꝑ Oppositæ é uny aliquod ꝑpositæ dicens Ordinē ad plura et hoc sequitur
muny ꝑsth ꝑ multipliciter dicit, ng a seud é Vtile ꝑ Causgo Vt Deus, et sol et corpora
Celestia, Aliud ꝑ rei ꝑstando Vt species ꝑ intelligibiles, et actus ꝑ, quo cognoscit vna
Dina, aliud ꝑ significatõ, Vt vox et signy, aliud tgdm dicit unicuiq; ꝑ effectõ et ꝑdi
catõ, et dicit ꝑ hoc ꝑsta ágimy ꝑ ꝑsti

q autē Vtile ꝑ effectõ et ꝑducendo dupliciter abdiuy
tribus definit, ng ꝑ metaphisicq extractis hic, Vtile é quod pluribus aptum é esse, et ꝑ
de ꝑ ꝑportantione Capꝯ sic, Vtile é q de ꝑpositum natum é. ꝑ de effectõ é essentialis, ꝑ
de exiphua, exgg hgc Collegit dialecticis, Vtile é uny apty ee ꝑ multis, et ꝑdi
cari de illis,

Vt gº hꝫ dictum, et ois, quę ꝑsit diuidendo penetrari, necesse é ois partes diuisi
explicare, ꝑ hꝫ ꝑpositum penitus hoc genus ꝑ quod ꝑuenit Vtile cęlestibus rebus, quę ali
quo modo unitatem habent, et sumitur hęc pars ꝑpissime, ng Vtile debet ee uny
tomine, et rame signi: scata ꝑnomy, id é debet habere unitatem, et eadem ratione absi
nentibus participatę, qua ratione, equinocia, et anagoga Vtilia nõ s.

Sed intelligentia huius partis Vnitas
Nota q unitas é quędam ꝑpositas Dicomitas entitatis, ꝑ quā Ens dividitur ꝑ ens, et diuisum
quodlibet alia, Vnde unitas, Solum addit Supra ens ꝑ diuisionem, seu carentiam diuisionis. Hoc
hęc carentia ꝑ portata ꝑ recta; et entitas ꝑ obliquo, sicut é Dnus entitas ꝑ recta, et carentia
ꝑ obliquo, q uocatur indiuisio) Sumitur autē hęc diuisio nõ q ut reperiri ꝑ rebus quętis, quam
ꝑpriā passio é diuisibilitas, sed ꝑ diuisum diuisum id q é ee ꝑ distinctum.

Cui autē Carentia cognoscatur
ꝑ formam qua priuat, et diuisio sit forma opposita Carentię ꝑ unitatē reportę, vt sciamus
quotuplex sit Vnitas oportet scire q diuisio é duplex, alia formalis, et alia Denumerica
seu materialis diuisio formalis, quę etiam dicitur essentialis é illa, quę causatur ꝑ principia formalia
seu essentialia, qualiter distinguitur homo, et leo, qui distinguuntur ꝑ principia essentialia scilicet
ꝑ rationale et irrationale, diuisio materialis, seu numerica é illa, quę datur ꝑ principia materialia seu
ꝑ diuisibilia, qualis é diuisio inter Petrum et Paulum, qui nõ distinguuntur per principia essentialia
eo modo
oppositę diuisionis scilicet Vnitas é duplex, alia formalis et alia materialis, formalis é entitas
Ens Carentia diuisionis formalis id é Ens carentia diuisionis ꝑ principia formalia, quā ratione homo, sicut

. et ois species j forme, q dicit unq Vnitate fortis q ⁹ iõq entitas ñ dividit ꝑ
principia essentialiter diversa, sc̃d Soly ꝑ principia maalia, Vnitas maalis, secunꝺ
musica é entitas cũ Carstia diuersionis ꝑ plura j dividua, qua ratione Petrꝰ é unq
numero q ⁹ ñ dividit ꝑ alia j dividua

[illegible] unitatis numerica seu maalis é ma
jꝝ q ⁹ [illegible] rao nitq quare et maior é aperta rg eq unitas dicat
Carstiq diuersionis [illegible] q sc̃d Soly principia musica reliquit deformia aqua pueat
ppellant, q unitas numerica, que nihil reliquit de diuisione sit maxima Carstia di
uersionis, et Dnegꝫ ter maior Vnitas, Vnitas ue fortis é minor numerica q ⁹ admi
tat aliqꝰ diuisionꝫ

et aduerte q unitas fortis habet latitudinꝫ ña aliqua unitas fortiꝰ
dicat Carstiq diuersionis ꝑ alia principia fortia, et hꝰ appellat unitas fortis sꝑlici
ter et absolute q ⁹ excludit oꝫ diuersionꝫ fortiꝫ ulteriorꝫ ꝑ principia fortia seu
essentialia ut hoo, qui ñ dividit ꝑ principia essentialia sc̃d Soly principia musica
scilicet ꝑ Petrꝰ et Paulꝰ, alia é unitas fortis, que ñ dicit Carstiq ne diuersionis
fortis, sc̃d Soly diuersionesꝫ orbq ex principijs taliter Dnibꝰ, qua ratione ad dicit
hꝰ Vnitate fortis q ⁹ licet deleat Carentiq diuersionꝫ que fieri valet ꝑ sci
bile et j scribile ꝑ ñm dicit Carstiq diuersionis omnimode ꝑ principia fortia
q ⁹ potest dividi fortiter ꝑ tale et tale, et sic gradatim usq ꝺ ꝺo plene ꝑ di
Carstaꝫ, quo magis usq ditr minor reperitr unitas fortis q ⁹ ꝺ ditr minor Ca
rstia diuersionis fortis.

Vlteriꝰ aduerte, q unitas fortis, alia é strinseca, et rebꝰ, alia
é accidentalis, et ramis, sc̃z é que sequitr ipsas maas rerꝫ ante operamꝫ &
qua ratione hoo dicitr unꝰ fortiter a pte rei, Vnitas ue ramis é illa, que habet
hoc ꝑ operamꝫ j ñ. Vt hoo abstrahendo ꝑ illꝫ.

Vt exere partes j desse possite scilicet aptꝰ
ad esse diu j multis ꝑ quas denotat Petrꝰ debere ee pluribꝰ ꝑmunicabile, stellegtr
aduerte dupliciter posse aliquid ee pluribꝰ ꝑmunicabile, 1 ⁰ modo ꝑ unionꝫ rebꝰ ad
illis, qualiter maa ꝑ Vnitr pluribꝰ formis, ebriꝰ subiectꝰ pluribꝰ accidentibꝰ, et
hꝰ ꝑmunicabilitas ñ é ꝑpria Dbꝰ q possit ꝑuenire ree ꝑmunio ꝑ ulàa
2 ⁰ modo potest aliquid ee ꝑmunicabile pluribꝰ protestatꝫ q illis, et hꝰ ꝑmuni
cabilitꝫ ꝑ protestatꝫ adhuc dupliciter potest ꝑuenire rationi, scilicet diuersibi
liter, et j diuersibiliter.

aptitudo ad se ꝑmuniq dj diuersibiliter nihil aliud é q ñ
repugnantia nature, ut q sui diuisione, et partitione apluribꝰ pariter
taliter ut illa sint pluria, et distincta j illa ratione qua participat, ut aptitudo
qua dicit rao humana, ut ꝑmunicetꝰ Petrꝰ, et Paulꝰ, j qq rao humana diuiditr
et multiplicabitr, et sic sꝫ duo hoes habentes duas humanitatꝫ, de qua aptitu
dine j pra videbit sermo.

aptitudo ad se ꝑmuniq dj diuisibiliter é ñ repugnantia

natura, sit magis una et simplex a pte dmunicatr pluribz, quę sibi vare. sit
similitudo et hęc aptitudo adhuc ē duplex vna rei, altera rationis, rei ē,
q.d rei habet dumit nāę, et hoc mō soly dumit stupendissimo tramutatis mētis
Rationis ē q.d talis aptitudo ē fictitia cōparatiua
ponit ē illę parte, aoty etiā dos
dessentię, et significat in ipsa rei ratione Vales, q sit una, dicitur requirit
q sit pluralitas dmcabile in aptu aptitudine, hęc aptitudo debet ee ad
ipse dmunicatiuę p ipsa dotata ly dumione nāę dmicabilis, qua deficiens secludi
tr a ratione Vtutis singulare, q pluribz nequit dmunicari, excludit etiā nāa
divina q.a quęuis pluribz dmunicabilis dmunicatiuā sine sui dumione, et par
titione, excludit etiā ea, quę soly ipsi dmunicabilia pueniūt q.a ut stat ipsi mā
tię, hęc aptitudo et dmicabilitas ly singularitatis dicitur.

Vltimo nota, q ly Vales sit quodq
dcitur duo ipsa ut unum demati, et desinit aliud, demadi dicit nāq, quę nulli
denominati, et desinit Virtutis, aqua pueniit subiectum talis denominatiōis ipsi so
ly animę divinę, quę ē maxime illud dcitur, et quārimo an existat in rerum na
tura aliquę, qui possit Vales denominari. De his agitur satis diffuse, ad mentem ipsius
Platonis

Reliquę Sententię

Sa Sententia
est Heraclitj, et Crabilis quę etiā Inter tabulas Epicuri, qui tale Axio
te 4 Metaphisicę textu 22 negabāt eę in rebus nāas Vales existimates nihil
eē firmum nāa Inter singularia et ly experiri hęc eē in Omnibus motuet fluxu
Negotia et Corruptibilia Deseruiter Magistras abs tulisse, nihil certos scire
posse affirmasse

Non multis distat ab hac dubitatione nominales Gabriel, Subiect
et Occham ponentes Vtilia in solis uocibz et Scriptis pribz, et illa rebus negates
quę Sctus Ds grauiter reprehendit noster Anselmus, Videatur Liber de ejus carnatione
Verbi Cap. 2, Vbi exactius et hyperbolicę in dialectica illg appellat.

Sa ad stat 2a Sententia
quę ē Platonis qui ut fuerat Exactus Heraclitj posuit nāas Vales a singularibz
separatas quę nāę sui separatę exist in rerum naturis, et invariabiles eę
percepit dicit in dumdum affirmabat addebatq, q quęuis in diuidua Corrupe
rentur illę nāę permanebat, ad mouq quę punctę Scripsit multę fuit significatus
in Lexa, qq destructis adhuc manet singula separatę, sic exportuit
parte nāę separatę fuit singularia an destructis adhuc manet nāę Vales
separatę, qua nāas in Vales separatas Creatiuas, et ita Vulgo nominantur ideę Pla
tonis.

3a Sctus quę ē Stoicorum Philosophi. Dethone et ony Heredo. asserit 3a Exactly de
ri nāas aptitudines fundamentales Vales, et 3a Platonis Deum in eē essentiarum singularum

Quillis Digitalis et expositoris ... Thoorahuzy Sit.

Sa Distio 23

Dantr nãz
ap[lo]s rez, que demonstrari possyt Vñles. ngẽ Sñ[o] e Sa[ã] 23 ysẽ et p̃ autritate
scriptãz, q[o] anima Sextus 27 uoc ait, ea ẽ gnãa diafanitatis ẽ ignis et
aẽr. Sñ potest Vñlis rez ẽ gnãa rumexicã diafanitatis, q[a] ipse scitur ẽ gnum[o]
alterius ẽ ignis. Dicatis q[o] loquitr de ea gnãa diafanitatis specifice fundamlr
quoniã ipsa ipsãlis scitur et Sñ[o]

Sed hoc non est, q. sit fundamtũ Vñlis nota q fundamtũ Vñlis
nil aliud ẽ quã Duenistia rezy ad aliquo gradu, q ratõe entis et sic potest Duenistia ignis
du magni sup exteriori existmagis Vñle, si aut Duenistia fuisset ignis ad minꝰ superiori
exist minꝰ Vñle, Vñ. Petrꝰ et Paulꝰ Duenist ignis hoũ, et sic hoc ẽ minꝰ Vñlis
q[a] ẽ gradꝰ ignis ad hominẽ, et sic gradatim descendendo arboris p̃ducamꝰ

Vnde hic
Duenistia rezy ad aliquo gradu Vñle tripliciter appellatr, q[a] ẽ set fundamtũ Vñlis
abstrahat illã rationẽ ad quã sequitr et faciat illã Vñlẽ scilicet tribus de ea 23
ysẽ ignis Vñlitatis, de hoc igitr fundamto seu de hac Duenistia loquimr ad ultimo
et dicimꝰ dari ad hoc aliquis gradꝰ, seu ratio ad qua res Duenist.

quo posito sit ratio p̃
Deinde Vñlia sunt alia singularia. Sñ singularia dupl[r] rei ad hoc, est et Vñlia, p̃
natãz, Vñlia et dicunt de singularibꝰ, Sñ sin essẽ ad singularibꝰ deillis nõ potest
fieri p̃ scientia q[a] sñ ad singularibꝰ, p̃ minꝰ q[a] nihil potest fieri de illo ex quo veliter
nõ ẽ corruptibile, quare ut hic ppõ hoc ẽ albꝰ, sit uera debet ee ista suppositio
hoc est subiecti albedinis, q sumitr ex eo q dialectici dicunt scilicet q ut ppõ
sit ua debet extrema supponere p eotꝰ, Vnde D Thomas 4 to metaphisice
textꝰ dicit Sa Platonis Vale nõ ee veritꝰ ep aratis ad singularꝰ q[a] veliter
fieri de illis

Deinde Sa nominales negant deductio, q[a] ut fatetr ipsi cogitatio de
Vtibꝰ, Sa cogitatio nõ de uacuo, Sa Vtibꝰ esse et nihil ee Sñ Vtile, minor
patet, cui demonstratr de hoc q sit res ibilis nõ demonstratr ibilitas de hac
uocabulo, et q. dicto philosophꝰ definit hoc p hoc q dicit corpore et anima nõ de
finit hoc Vocabulo, hoc enim uox nõ dicit corpore et anima Sa res significata
p talis uocis, Ultimo tm uocis loco rezy, q[a] res ad scalas adueneri possunt
ut tenet Dns ploquio

Dicimatr hoc ratõe q[a] plures dantr dicaues necessarie et sufficiens
ueritatis ad qua Vtile p̃dicatr de ejsdem ibus ut q[a] deus Petrꝰ ẽ homo, hoc ẽ ait
Vsa ẽ tale de alio huius modi Sa p̃dicatꝰ hanc ppõem nõ ẽ uox nec scriptus talis
q[a] naa et nõ uox, aut scriptus talis ẽ, quã dicit et ẽ Vtile minor ppõ, q. Silua

aut deutq; sortes esset p̃dicata tanq̃ deitas, ppos euaderet falsa et
impossibiles negt. facerẽt enj hẽ sens, Petrus è hẽc nos noa, et hoc è hẽc nos
alter xp̃s, q̃m sens q hẽc pr̃hoo n̄ sit hẽc l' xp̃s Petrus, nec hẽc nos
alt sit hẽc nos noa q̃ hẽc.

Neq; audiẽdi sũ nominales dẽ dicũt sequẽtẽ Valẽ sig
nificatiq; hoc, q; alt ẽt quasi nomẽ collectiuũ, q; significat nec pr̃hoc nec
aliquid unj, sũ adunatũ subiectũ oes noẽs, Vtpote oẽ ẽs, cui ꝺuenit ipsa rõ
hoc, et ita q̃do dicit̃ hoc ẽ alt, sensus ppõ n̄ ẽ q; hoc ẽ nos, seu deceptiõ, nã
sũ q; oẽ q; ẽ hoc, seu oes hoes sũ alt q; ẽ nos.

Ad 3 quẽ sũ audiẽdi, nq; hẽc euasio
facile euanescit 1º nq; sequit̃, hoc ẽ falsũ, et repugnat; mediãte oẽs
hoẽs q̃ nomẽ istũ ponit̃ ex p̃ce Adriani sit q̃ dicimq; Petrq; ẽ hoc, ꝑ
hunq; ppos esset q; Petrq; ẽ oes hoes, seu oẽ q; ẽ hoc, q; utrumq; falsũ ẽ. 2º
nq; Petrq; ꝺnus ponat̃ ex p̃ce subiecti sine distributiõe, ut hoc tantũ sensq; ẽ
q; oes hoes, seu oe q; ẽ hoc tantũ exit, et sic oes ppos j destinit exit falsq;.
3ũm hẽc ppõ, quq; ẽ uera, et catholica, essẽtia ꝺiuina n̄ genẽrat falsandẽ
nec q̃ sens esset, oẽ ẽ essẽtia ꝺiuina n̄ genẽrat, q; manifeste ẽ falsũ, et
ꝺ stat̃, nq; Pater ẽ ens, quq; ẽ essẽtia ꝺiuina et genẽrat

2ª ꝺ. §4

Nãq; Vales n̄
sũ ap̃te rei relater a singularibq; separatq;. Et p̃mã ꝺa Platonq; et ꝓbr 1º ex
D. Thoma opusc. 35 vbi ait ipossibile ẽ aliquid ẽ deitate essẽtia, et q; ipse
veliter n̄ sit, sũ ꝑticipẽ sũ de essẽtia singulariq; ut ipse Plato admittit ꝺicit
ideasiquas ẽ de essẽtia singulariq; q̃ ipossibile ẽ q; illes veliter non sit, et ꝺequẽter
q; sit a illis separatq;.

2º ꝓbr, ideq; a Platone excogitatq;, q; sũ causatq;, q; creatq; n̄
2ũs q̃a depẽdẽt ẽ nihil ẽ creatq; inter ꝺeũ, et tũs, q; sũ singulares, q; n̄ abs
lutis separatq;, patet hẽc ꝺeq̃a q̃a creatio et ꝓductio ẽ singulariq;.

Argumenta Scti §5

Argus 1º Scti
radits, et Cratillo quid quid existit ap̃te rei ẽ singulare, q; ap̃te rei n̄ exi
stit aliq; Valẽ, patet ꝺeq̃a q̃a singulare valẽ opponit, ans ꝓbr, quidquid exi
stit ap̃te rei ꝓducit, et depẽdet a sũ actione singulari, q; quidquid existit ap̃te rei
ẽ singulare, hẽc ꝺeq̃a ẽ manifesta, q̃a actio ꝓductiua ad singulare terminat.

2 fr matr
Vale ut ultimq; ẽ unj j multis, sũ ap̃te rei n̄ dat̃ nãa, quq; sit una j multis
q; ap̃te rei n̄ dat̃ Valẽ, ꝓbr minor, quilibet nãa, (exceptis ꝺiuinq;) multipli

plicatr ẏjfexior.bꝰ ꝙ nõ datr naa, quę sit una ẏ multis ꝙ nec Vñis

Respondetr Deed.ꝺo añs
et dishꝯ quꝺo Dseq.ꝺ: ꝙ ꝺ ap.te rei nõ ẽ existit a liq Vñle a ſgulariꝺ, ſeparatꝯ Deed.
Dseq.ꝺ, cũ illis iſtꝫ ſeparatꝯ nego Dseq.ꝺ ꝙ ꝺ ẽuet ap.te rei nõ ꝺetr Vñle ſrle, Patr
tm naa Vñis fundamẽſter cũ ſ̃gularꝺ obꝫ ſpecata, ꝙ ꝺ ad Vñle fundamẽſter
ſumptꝯ ſolꝫ requirit Vnitas Suũgtię, ẏ ꝺ ꝺicatis forib.ꝰ quę ap.te rei reperit
Vt patet ẏ hoc et hoc quę ẏ rame añs et Petꝝ et Paulꝰ ẏ naꝝe hoꝝ ſſ
unꝫ, ſed ſuũiſt, et hę Vñitaſ cũ ſ̃gularꝺ nõ opponit, imo requirit plura ſ̃gu
laria.

ꝙ ꝙ patet ad Dfirmam, dico enj nãꝫ pp.te rei nõ cẽ unꝫ ſrliter ẏ plurib.ꝰ, ꝙ ꝺ
hęc Vnitaſ pueñit illi ab jtu quę ſicut habet uj duꝫ quꝺi unita, ita potest
dishꝯ reliter jmo deeptu Vnię, quare ap.te rei ſolꝫ e una fundamẽliter

Arguſ 2º
p nominalib.ꝰ, Aꝛiſtoteles Cap de ſubſt.ª ꝺiuiꝺꝫ ſubſtꝯ ẏ 1ª et 2ª
ꝺicit 2ª ſubſtꝯ ſigñ ficare quale quid, ſꝺ hoc ꝙ ẽ ſigñficare ꝺuenit
vocib.ꝰ, et nõ reb.ꝰ, ꝙ ꝺ etꝫ ẽ ſubſtꝯ Vtꝫ — Respondetr Aꝛiſtotelꝫ cẽ ẏ
tellꝛe ꝺy de nomine ſigñficle 2ª ſubſtꝯ, nõ u de ipſa ſubſtantia, quę
nõ ẽ vox, ſꝺ uoꝛa reꝫ ſignificata p uocꝫ, et ꝙ hęc ſit legitima mẽs philoſophi
ꝺſtat eiꝺꝫtor, ng cuj ẏ ſtiꝫ exat ꝺenotare ꝺ Platonę ſubſtꝯ nõ ẽ ſepa
ratas, ſicuꝫ exiſtimauit ꝙ as ſubſtantias ẽ unocs ꝙ, ſigñficat, hoc quꝺ
Dseq.ꝺ retr exiſtimaſſe ꝺe ꝺ.as ſubſtantijs, ꝺ ꝙ ait ſignificare hoc
aliquid — quoniam alꝛuꝫ ꝺicꝫ ꝺici poſſet

3º Leidꝫ naa quę ſignificatr p nomẽ
Vñle, ẽ una ſ, plures. Si plures habeꝫ ẏſtꝫ, ꝙ ꝺ ſolꝫ ẏ uoce erit Vñle,
ſi ẽ una ẏ quꝫ una nõ ẽ aliquid rele, ſꝺ ẏ quatꝫ una ẽ ſignificata pluꝛ
ẽ ẏ quꝫ ſignificatr quocs nõ ẽ aliquid rele ꝙ p nõ ꝺatr ẏnda Vñitas ſꝺ
Quoꝛe Vtꝛaq.ꝺ Dseq.ꝺ patet, maiꝛ ẽ certa, ꝙ ꝺ ẏ quꝫ una nõ ẽ exiſtit reliter, nec
exiſtere potest

Dfirmatr, ẏ illa naa ſignificata ſſ idꝫ cũa ẏ duo duo, ẏ cũa ẏ duo
duo ſſ idꝫ inter ſe patet Dseq.ª, ꝙ ª quę ſꝺ eadꝫ uniuntr ſſ eadꝫ ſeorſe ꝙ ºPetrꝰ
et Paulꝰ ſſ idꝫ inter ſe, ꝙ ẽ falſꝫ.

Respondetr ꝙ naa illa ꝺicitur ſignificata quocs
et deeptꝯ ẽ una nõ unitate rei ſꝺ rationis, ſꝺ ẽ unitate foꝛmꝺ, ſꝺ ẽ unitate foꝛmꝺ loquamur, ꝙª
hęc unitas naę ab jtu quenit Vnde ut una ẽ rotes naa habiteꝫ ſumpta, ideꝰ
ſubꝛeptꝯ illiꝰ Vnitatꝭ foꝛmꝺ ẽ naa rotis, quare licet naa illa nõ exiſtat nec
exiſtere poſſit ſubꝛepta foꝛmꝺ unitate, potest tm ſubalis ſtatꝰ rotiuꝰ exiſtere
cũ capacitate ut ab jtu talꝭ unitatꝭ recipiat, ꝙ ſuſſicit ut ꝺicatr naa Vñis ſꝺam
liter ap.te rei, et ſrliter ꝙ jſtꝫ, et hoc tm latꝛj jſta.

Ad Dfirmam Respondetr Deed.ꝺ
do añs et dishꝯ quꝺo Dsequens, ꝙ ºſſ idꝫ ſeorſe Vnitate Quinetię Deed.ꝺo Dseq.ꝺ

Fundamenta Platonis §

Platonis opinio hui⁹ dubitandi fundamentū, fuit de Valibus et ꝑcorruptibilibus ⁊ ꝑ eis sit uera diuinaꝝ ⁊ rez Cristianꝝ. Et hoc debet ee certu dari naꝝ Vales a singularibus separatos ꝑbet Arg⁹. Quid quid ē ex singularibus ingenerabile ⁊ incorruptibile, sunt species singulare, ⁊ certu ē dari naꝝ Vales a singularibus separatos.

Affirmatiue, naꝝ Vales nō dependent ⁊ ee ab existentia seuu⁹ iduiduoru⁹, sō si esset ex illis ingenerabile ⁊ incorruptibile, abilis dependent ⁊, ꝑ hoc nullu⁹ hoīm ē at ē uera nullis hominibus existentibus ⁊ ꝛ. Vna, que illi correspondet nō dependet ab existentia singulari.

Respondet Occam dicens et negando Arg⁹. ad cuius ꝓbationē dubitandū est, quid quid ē ex singularibus ingenerabile ⁊ incorruptibile quo ad sua ꝓdicata essentialia nego ass, quo ad existentia existentia Occam dicens et nego Arg⁹. ꝑ obiecta Cristiaru⁹ nō dicunt eternā et incorruptibilia ꝑ eternū et incorruptibile habeat existentia existentia diuina, sō dicunt eterna negatiue, seu obiectiue id ē ꝑ connexionē ꝓdicatoru⁹ essentialiū, que ē obiectū Cristie nō dependet ab aliqua existentia temporali. Vnde licet naꝝ humana. V.g. posit existentia existentia desinere, nō tm̄ potest ei connexio ꝓdicatoru⁹ essentialiū desinere que ꝓdicata essentialia ad hoc ut existant habeant ab abstractione a singularibus, attingitur a cristia.

Ad ꝓfirmationē dico naꝝ Vales solū quoad existentia existentia dependent a singularibus dependere nō tm̄ quoad suū esse ingenitū ut dixi ē eterna. Vnde illa ꝓdicata esse uera nullius iduidui existentis, ꝑ dependent a singularibus existant naꝝ ut a cristia attingantur requirunt ꝑmaū iudicio abstractionē ab iduiduis, et ut sic dicunt nata attingi a cristia.

Dicit, Corruptibilitas ē passio cuiuscūq; naꝝ, quare ꝑ naꝝ sua V.g. nō solū ē corruptibilis ratione existentie existentie, sō etiā ratione sui. Solet Respondeꝛ potentie passiue ad corruptionē ee ꝑ existentia naꝝ, existentia uō solū ratione iduiduoru⁹, Vnde naꝝ dare ee ingenerabile et incorruptibile, licet accidens, scilicet ratione iduiduoru⁹ cui ꝑtat corruptibilitas. Omnis et ꝑbabilis

Solutio, Sñ placet, q̃ ex illa sequitur naas Vales, Saltigrame alterig ee Corrupbiles quare aliter Respondet, q̃ pretas naę Soly ee Corruptibilitatę fisicą ñ m̃ Essentialę, seu Metaphysicą, q̃ Conexio illa Educatory essentialig ita ę Corruptibili pre Saltigrugatiũ ut nq̃ accidęs possit nullatenq̃ Vaxiaxi et Corrupi ; quo distract a Componti spiritualibq, quę ꝓsitruet fruce ss ; Corruptibilia.

2ũ fundamtũ Platonis exat, Mroq̃ Cognoscędi se quitur modų essędi, sd ; tis Cognoscit naas Vales Separatas a singularibq, ꝓ ss reliter a singularibq separatę, maiꝰ patet q̃ alias falleretur ; ig siquidę ñ Cognosceret rę sicuti ę ; Affirmatur, hęc ꝓdicao Petro ę huo. ę Socratis, q̃ ꝓdicatr de Petro naa, quę ę abillo separata ; patet Dseq̃, q̃ alias ꝓpoo essęt idętica.

Respondetur distg̃ quo do maiorg, Mroq̃ Cognoscędi ꝓcibq sequitur modų essędi ; nego maiorg, ; sturibq, tq̃ scat maiꝰ, et tugo Dseq̃, q̃ ; ig Cognoscit naas Vales sine singularibq ꝓcęssiue se habet. Unde ñ seqũ, q̃ an affirmat naas ee reliter separatas sicut Cognoscit Dę. Ut ait D Thomas 1ª pte quęs 85 artis 2 ad 2m, adjgit ; ꝓpono colorę sine cuq̃ odore.

Ad Affirmatiũ dico ; dicta ꝓpoe ꝓdicari de Petro vacuq̃ hominis, quę ę Cajllo vgh̃sicato, Sñ ut ig̃ sd̃ et abstracta quig ab ipso Petro ; ig̃ sufficit ut ꝓpoo sit finis q̃ ad hoc sufficit diversitas modų Significandi ex pte subiecti, et ꝓdicati, et hęc de hac questione

QUTRUM APPAREI
ETRATIONAL QUANITAS FORMALIS

quattio hęc ñ ; quirit audit aliqua Unitas formalis ex Onis. Rationę ę dictu putędu dubio se ; sd̃ Soly ; quirit absolute, et ; dicendum, an ꝑter unitatę numeralę debeat aliqua unitas formalis. Ut facilior reddatur ingressus ad Difficultatę sequentę ꝓpositi nihil se offert ꝓnotandu si ; memoriq reducatur, quę diximus de unitate numerali et formali questione ꝓcedęte ; quare

Apponuntur Sententię

1ª sętę

ę allegandę assertig ñ dari apte rei Unitatę formalę ; adeo duę pluralitatę

Exclusiuŋ ter soly dari ap^te rei Vnitatŋ numericŋ, quę tagrecędŋ
taly appellat.

2a Sȝta Docet ꝑter Vnitatŋ numericŋ dari ; velŋ vnitatŋ
formŋ cŋ numerica idęntificatŋ, et ad multiplicandŋ illiŋ multiplicatŋ
Sequit iacet ꝑ Delusione amplector.

Tres Danet partes hęc Del^o, et quo ad 1^m
Sedicet q ꝑter unitatŋ numericŋ dat^r ap^te rei Vnitas formis ꝑ^or, Vni-
tas formis ẽ Cargstę diuisionis ꝑ prięcipia formia, Seu ẽ entitas Cargs ꝑ
dicta diuisione, Sd Petrŋ V. ę. habet ap^te rei Cargstŋ diuisionis ꝑ
prięcipia formia, Seu habet entitatŋ Cargs ꝑ dicta diuisione ꝙ ap^te rei
dat^r unitas formis ; diuiduis, diuisŋ legitimŋ, Maiꝰ ẽ dissŋ
Vnitatis formis Minoꝝ ꝑ^or, Petrŋ ap^te rei nõ ẽ diuisibilis ; ꝑ^or
maꝰ, Seu essȝtiaꝰ, ęᵒ habet entitatŋ Cargs diuisę formis ꝑ prięcipia
formia.

Confirmat 1° Petrŋ ap^te rei distinguit a bęque formiter ; Sed hoc ꝙ ap^te rei
habet unitatŋ Specifica, Dreg^a patet ng diuisa. Sequitr a dunitatŋ ꝙ
diuisis formis a dunitatŋ formis ꝙ Sic apartaꝝ diuisę et a bęque formiter spe
cifice, ap^te rei habet unitatŋ specifica ens ut ꝑ^or, Petrŋ ap^te rei ẽ diuisa
se, Specięi ab equo, et habet formŋ Specię diuisę, ꝙ diuisis formis ens spe
cifice ab equo

Confirmat 2° eo mõ, quo Petrŋ et equus distinguitr ap^te rei Deuni
ut Paulŋ et Petrŋ, Sd ap^te rei dat^r distinctis formis ; ter Petrŋ et equŋ, cŋ ap^te
te rei Petrŋ, et equs habeaŋ distinctas formaꝰ specifice ꝙ ap^te rei dat^r unitas
formis ; ter Petrŋ et Paulŋ

Respondebit Paulŋ et Petrŋ ap^te rei negue ẽ Sortes formiter
nec dissimiles formiter, Sicut nec Petrŋ et equs formiter ; Sed hoc
formis Seu formis unitas nõ dat^r nisi ; ipte = Sed Da ẽ ꝙ. Nra Solutio
loquitr de unitate formis formiter tali, hęc cŋ ut fatetr nõ dat^r ap^te rei, Sd
precedit de unitate formaꝝ, quę respectiue ad Solutionŋ ẽ fundamtis, dicitr
ens formis ꝓut Distincta abunitate numerica, et ꝙ hoc Sequi nullŋ ui ha-
bet Solutio, ꝙ sic ostęnsŋ.

Sit ꝑ^or rei ; ter Petrŋ et equŋ dat^r distinctio ꝑ prięcipia formia
ꝙ ap^te rei ; ter Petrŋ et Paulŋ dat^r Cargstra diuisionis ꝑ prięcipia formia
Dreg^a patet ex nup Dictis = Da 2° prięcipia formia Petri et Paulŋ
Vt distincta Saltŋ uirtualiter ab singularitatibŋ Sit unica diss^e de se nibilis, ꝙ
ap^te rei dicit Cargstŋ diuisionis ; seu distinctionis preadi prięcipia formia ; ans
Probatr Cexty, Dreg^a ꝑ^or, ꝙ^a nihil ẽ dissimilabile nisi ; quę tŋ uni Vnitate
formis.

2ª pars Delusionis Supę q unitas formis cŋ numerica sit distincta ꝑ^or
ꝙ^a nãa et Singularitaꝰ, Sicut et reliqui gradŋ superiores, et inferiores ut

idē sp̄ficētr ut ex dicendis ꝫ fra dcbit. S̄d unitas forlis sequitr ad
nāg et numerāl ad ꝫgulāritatē ꝙ Vnitas forlis, et numerica
sp̄ficētr

ꝙ autē hec unitas forlis plurificatr ꝫ diuidi, ꝙ ē ultima
pars diuisionis, ꝙbr Vnitas forlis dētrficatr ēg numerica, S̄d numeri
ca multiplicatr ꝫ diuidit, ꝙ et forlis, Dseq ꝙ patet, ꝙ ꝫplicatē ꝙ multipli
cetrīa, quod ēg alia ā dētrficatr, et nō multiplicatr illud ab illud = Similr
hec unitas forlis, sequitr ad nāg, S̄d hec multiplicatr ꝫ diuidit, ꝙ et
illa ꝙbo minorē, naā Petri distāta ē a naā Pauli, ꝙ naā multiplicatr
ꝫ diuidit.

Dicet, Petrꝰ solꝰ numerice, et nō forliter defert a Paulo ꝙ uiꝝ
ꝙ ꝫdiuidit nō habet ꝙ pria unitatē forlē distātē = Respondet Scdꝰ dō
ctor et distinguēdo Dseq. ꝙ uiꝝ ꝙ ꝫdiuidit nō habet ꝙ pria unitatē
forlē distāta forliter Scdo Dseq. distāta, naaliter Nego Dseq. ā, ꝙ Aqus.
solꝰ sequitr Petrꝰ et Paulꝰ nice idē forliter, id ē nō habēte eaꝫ for
mā immo ꝫdiuisibilē, sicut sup̄ uni ꝙtē, nec etiā sequitr distāre
forliter, sicut Petrꝰ, et equꝰ, ꝙ dicit Petrꝰ, et Paulꝰ distinguēdo ꝫ for
mis nō imp̄formas.

Argumenta Contra

Arguit 1o ꝫ falsꝰ 2o sic ex philopho 5 metaphisice textu 7 Vbi diuersit uni
tatē ꝫ numerica, generē, et specifica, S̄d nulli ꝫdiuidit ap̄t rei ha
bet unitatē specifica, ꝫ generica ꝙ nec forlē. Ita ē ex D Thoma cap
3 et 4, de ente et essētia, Vbi asserit nāg negatiue, nec ꝑtiue, ꝙ
ex mente D Thō, nāg nō habet unitatē forlē,

Respondet philosophus sub nomine cōi
tatis sp̄ficē, ꝫ, generice Ostendere unitatē forlē, quē ut dixi ē spēci
fica ꝫ, generica fuendo ꝫ liter. Ad autoritatē ex D Thō sepe illud ē
negare unitatē positiuē ꝙ ut anobis ꝫra negabitur questione sequēti.

Arguit 2o nāme

Vnitas forlis, qua aliquid dicitr uniꝝ forliter ē unitas generica, ꝫ specifica, S̄d nulli ꝫ di
uidit ꝙ ex dictis dicitr uniꝝ specifice, aut generice forliter, ꝙ nec uniꝝ forliter Dseq ꝙ patet
maior ē certa ex diuisione unitatis minor ꝫtat ꝙ nō dicitr Petrꝰ ē uniꝝ specifice nec ēg
Paulo ꝙ =

Confirmatr distantia forlis Petri ꝫ, ē distāta specifica ꝫ, nō, Sic uniꝝ ꝙ Sicut
imforliter Petrꝰ ē uniꝝ forliter ita ē uniꝝ specifice patet Dseq ā, ꝙ ā ēg caret diuisione ꝙ
principia specifica Sicut caret diuisione ꝙ principia forlia ꝙ Sicut multiplicatr unitatis forlis
ita multiplicatr unitas specifica ꝙ ē falsꝰ

Respondet, nos nō loquimur ex dictis ꝫtat de unitate

QVÆSTIO III VTRVM IN Natura Creata det A part Rei Vna Vnitas pluribꝫ Com munis perquam Ipsa Nata Ad essendum in multis sit Apta

Notant Aliqua

§ 1°. Dicunt quidam Doctores Platonici nihil posse habere Vnitatis Dei, quo separatus aliter adsignabilis, et dubio procedenti Dicunt nihil unitatis formis sumpta unitate et carens diuersis formis formis quae quicunque ea ab hac unitas formis, quae reperitur in homine, et quae reperitur in Paulo licet illis una, et eadem ita ut diuisa omnes Dei etc. &c.

Sed meliori autem horum intelligentia sciendum quae quidam formis sumpta notabimus, quae

necessº necessitare ad exactam huius difficultatis intelligentiã aduerto 2º quã posse
sumi duplicem statum Diuinum. Videlicet, Vnionis apti rei sui status Abstractionis, et
sui, seu absolutionis status. Quã Vnionis Diuinæ est prædicata quidditativa,
et essentialia, et proprietates absolutæ, diuinitus, quã apti rei Diuinæ prædicata
accidentalia, et hoc apti rei est alicui, vel quibus, quã diuinitus, seu status
abstractionis Diuinæ prædicata quæ per tributum et Denominationem sui,
hoc est Speciem, atq; Genus sua.

Iterhoc statum est dicendum quã prædicata, quæ
Diuinæ quã Vnionis suis positiue, siue negatiue vacant aliquo prædicati positiui
vel ipsi essentiali Dubitatur illi, in statu viæ. Vnde quã humanæ apti rei
et ipsius Diuinæ est affirmatiue, quã hæc prædicata essentialia quæ hoc Vnionis
viæ Diuinæ quã humanæ Vnionis, sit alba, nigra, datis, singulares, imo nec
quidem Diuinæ, imo ei, alteri Diuinæ.

Sed hæc quã status Vnionis portat prædicata essentialia
singularibus Petri, sed quã status peccatoris hoc ipsi portat, ergo status Vnionis, et pec-
catoris non se diuertit. Respondetur distinguendo maiorem quã status Vnionis por-
tat prædicata essentialia singularibus Petri ita tamen et dicat peccatoris, recte nego maiorem
et obliquo Dicendo maiorem et distinguo minorem, quã status peccatoris accidentaliter portat, et
eodem modo negominorem, diuersamente Dicendo minorem, et nego Dei quã status peccatoris
dicit recte peccatorem, et obliquo quã quidem status Vnionis, quique
quidem dicat quã recte, et peccatorem obliquo, Vnde sequitur error quã Vnionis ei
rarius, ergo sit valde sit quã tali statu accepta.

Nota Vnitatem quidem Dei possedi-
derant duplicitur negatiue et positiue, Vnitas quidem Dei positiue prædicata
est quã diuersamente negatiue Vnitas quidem Dei reperitur ipse; Diuisa sui quidem
negatiue accepta est quã nulli quidem patuit et appropriata, et nulli quidem parlani
et singulari est determinata. hucusque prolatis

Proponuntur Vanæ Sententiæ §2.

quæ grauia
difficultate 1ª sit affert quã species hæc Abstracta et determinata quæ
singularitatem ei Deo negatiue per diuinum. Fleg est expressa mens Subtilis
Scoti, 2º distinctione 3ª quæ 1ª quæstione illius absolutæ Verba; Ad
istam de Damasceno Deus quidem, quia diuinus Deus est unus vere, et
non Deus Creaturis non est unus vere, ita est Deus est singulare et diuinum,
quidem ipsa nam diuinum deus est hæc; eo modo manifestum est quidem nullus Deus Creatu-
ris est Verbum unus hoc est positum esset ponere quidem nam Creata non dici-
tur quidem de multis per diuinum est hoc sicut dicitur Pater est Deus
et filius est ista Deus: tm Creaturis est aliquid Deus unus unitate vere non
divinitate numerali, et illud quidem Deum est ita Deus quidem Diabolus et

de multis. Licet sit ita Dne, q̃ nõ repugnet Sñe cõ ꝑticip. quę ꝑ ꝓpõe
hoc adun
quę tria tuli: ut audeatis quę mala. Scoty q̃ terminũ Sñatis
ꝯ metaphysicę quę 16. Paulę Venetę ꝓ Philosophia ~~cap~~ cap. 16
explexes suę Doctrę Subtilis Sponè cõdę nãq; ap. rei cõ actu ꝓpõ
tiue pp Dnę cę Straxię ipse Scotꝰ asserat. Stilę dicęs Nãq; ingo
habere Vnitatę pp Dnę nõ actu Sñ aptitudine quatinq; ipsa esse et
ut ex naa rei ãSgularitate dictꝫ nõ Magis hãę quę illę exponẽtes
eccentates ita Sequitꝫ. Stilę Magis ad Mentẽ Scoti accedẽtes affirmãt
Nãq; Straxę aduing Sgularitatę cõ esse negatiue Dnę pp Dnę quę
Hsecõ nõ repugnat cõ ꝑdurdeo allio abillo ꝑquo cõ.

2ª Sñtª cõ Pson

seca, qui ꝑ ꝯ metaphisicę questione 3 Sent, et quę ꝯ Sent affirmãt
Nãq; 23 se habere quę dę unitatę pp Dnę, quę unitas ꝑ illo statu dolatu
dicit, ut ipse docat Soly Dunit hãę, q̃a dꝰ ꝑ scriptã cę illam nõ decędet

3ª Sñtª docet

Vnitatę formãlẽ quę diximꝰ dari ap. rei questione Scotꝰ tñ cõ ung
Dnę pp nec posituę nec negatiue, et sic negat nãę unitatę formãlẽ
cõ quę naa Sit apta ad cõpatibilitatẽ ꝑ multis, ita Sñ Thomas pp ꝑ locis, quę
hoc ens unum Decapulis Sequitꝫ.

1ª Dubio §3

Naa ap. rei nõ
habet aliquę Vnitatę, quę sit pp Dnus actu Sñ aptitudine positiue, aut negatiue cõ
Dª Scotꝰ ut ens distinctos, et tꝫ ad tꝫ quę cõ Dª asserens
dari ap. rei naa unitatę formãlẽ actu et positiue pp Dnę Sñ phrin. Sed dari ap. rei
Vnitas formãlis actu, et positiue pp Dnę dare ap. rei aliquanã, quę mangs
unaꝫ cę ꝑ repugnet; Sñ naa humana ap. rei nõ potest ita se habere cõ ap.
rei nõ dari unitas formãlis actu, et positiue pp Dnę; Maiꝰ cõ certa, per minor
naa humana ap. rei nõ manet unaꝫ cę, Sñ diuisa, et Simultanea ꝑ ꝺ diuidẽs
Sequitꝫ ꝑ Petrꝰ Dei cõ una naa humana, et ꝑ Paulo alia, cũ Sñt duo homines
Sñ naa humana ap. rei nõ potest manere unaꝫ cę ꝑ repugnãs.

Ad hoc Solet responderi Nãq
Sumang cõ diuiꝺ, et multiplicatꝫ numero et maaliter nõ ut Specifice cõ
formaliter, Et sic diuisio Solꝫ cõ penes Sgularitatẽ, nõ ut penes Nãq.

Sed cõ ꝑ 2ª Sgu
larem Petri dictã et diuisa cõ realiter a Sgularitate Pauli ut aduersarij fatẽtur cõ
et ꝯ naa Petri cõ dictã et diuisa realiter a naa Pauli. ꝓbo Nãq ꝯ quę dicta
Sgularitas ipsã petat Cę sua naa ut ostẽsũ quęstione Sequenti Sed ꝯ Sgularitas Petri
cõ dictã realiter a Sgularitate Pauli nõ potest cõ esse, et cę naã ꝑ illam nõ

et tunc unitas
ꝯ quę posita esset
realiter cõ ꝑ ꝯ quę
ꝑ ipsam ponẽtes
naa, et ꝑ dicatꝫ
de ꝑ diuidens
ꝑ quę ipsa naa
ꝑ dicatꝫ. et sic
quęritur sunt ipsę
Scoty, ipsę cõ una
naa humana, et
una tas formãlis
ꝑ actu positiue pp Dnę
nec Petrꝰ potest
ut unitatę positiue
Dnę pp ꝑ habeat
duę ꝑ dicl

pria, q̃ sic esset eaꝫ nãa etiã sigularitatis esset ida ipsius sortis ad aliud subꝫ
i que sit eadꝫ ipsa unitas — si ea ds ipsius sortis sit sigularitas ita sit
in eaꝫ nãa etiã ita sigularis ipsius,

2° pbr eadꝫ pars Assumpti talis unitas sortis
pp positum Dnis ſ Duenit nãq; Dse ſ ratione Dtractionis ad ja diuidua, Dtaq;
Repugnat 2ª et tali unitaſ, maior cu Dseq; patet, minor quo ad secyda pbꝫ Dtat
Orq; nãa ratione Dtractionis ad ja diuidua Credit determinata ad Sigularia, et
siaq; ratione status existẽtiꝫ positiue Duenit unitas Sigularis positiui opposita
Unitati Dñi 2ª nãq; ratione Dtractionis ad ja diuidua hec unitaſ sortis posset
cu Dnis ñ Duenit,

q̃ ꝫ gree Duceniat nãq; Dse etiã pbr, Orq; Stratq; Dse
Duenirent talis Unitas j quocyq; Statu elaxetur illi Duenirent, et j nullo posset nãa
oppositu habere, cum Statu Dse sit statu quidditatis 2ª Stratq; Dse Duenit
hec Unitaſ j ali statu debet ei Duenire, 2ª j nullo statu posset oppositu ha-
bere, Sicut e falsu, cu reliquaꝫ pdatu j statu Dtractionis talis unitatis ñ
haberet, 2ª def ad ultimu ñ debet admitti unitaſ sortis pp positiui Dnis.

Dcis
Nãa Dse positiue ẽ ens cui ñ sit nihil 2ª et una patet Dseq; a q̃ Unitaſ
ẽ passio entis j separabilis ab illo — Ergo Dseq; q̃ habet unitaſ sit passio
entis ñ tm Sequitur ad ens Sub quacyq; sortitate.

Replicabis, aliq passiones sequũtur
ens sub quauis sortitate 2ª et unitaſ — Respondetur j 1ª negando Dnã Orq bo
nitaſ ñ sequitur ens Sub qualibꝫ sortitate, et j quocyq; statu sequitur q̃ a
primone Pdicame requirit existẽtiã. ſ 2ª respondetur q passiones entis
que opponũtur mechilitati sequũtur ens Sub qualibꝫ sortitate q̃ a que habet sortitaſ
entis mechilitati opponitur, Ceteru cu Unitaſ ñ opponatur mechilitati, 2ª
Multiplicitati ñ sequitur ens Sub quacyq; sortitate.

2ª Dcis pars, Scilicet, q
nãa ñ habeat aptitudinẽ ad esse Unitatis sortis pp aptitudinẽ Orq sequitur, qualibet
nãa j statu existẽtiꝫ et Dtractionis ẽ Sigularis et j diuidua 2ª illa ñ dat
Unitaſ sortis aptitudinẽ Dnis, Dseq; patet, q̃ a pte Sigularis et j diuidua,
aptitudinẽ ñ habet ad esse diuisu j multis ans pbr, que licet nãa j statu exis
tẽtiꝫ et Dtractionis ẽ determinata, et Dtracta ad ppriu j diuiduu, 2ª quã-
libet nãa ẽ Sigularis, et j diuidua,

Confirmatr hec rõ, j plicat q Petrus pp sua aptitu
dine Dnis, 2ª j plicat q nãa j illo existẽti pp sit hoc modo Dmutricabilis ad
ans ẽ certu, Dcẽ ung negabit, Dseq; pbr ex eo j plicat q Petrus sit aptitudi
ne pp Dmicabilis, q̃ a creatur et postmodu Sigularis, 2ª Petrus cuius nãa creatur et
postmodu ẽ Sigularis, 2ª sicut j plicat q Petrus sit aptitudine Dmicabilis ita
j plicat q cuius nãa hoc modo sit pp Dnis

Respondebit, q licet nãq quę é ĵpetro reduplicatiue
qut é ĵillo, et altęra eiq singularitate repugnet ee ĵmultis, tñ sumatur spe
cificatiue, et solu atendat id q talis nãa habet Vñ se nõ repugnat ei
huic aptitudo ut sit ĵmultis, et p̃ consequs talis nãa sic considerata habet
Vnitatẽ aptitudinie pp quę, ĵstabis q ĵmãa tã quę quatenꝰ reduplicata
sine subuna existit determinata forma nõ habet aptitudinie, vt sit
sub alijs, cętery si specificatiue sumatur aut considerata tãq retinet apti
tuding, pare formaliter ĵ Xpõ.

Dã ẽ rgut supª dicõq et latiꝰ dstabit quę
tione seqnti nãa actuatq singularitatẽ Petri itã é veritꝰ q illa determinata
Vnitas vel ens non est ens nãa rei sit a singularitate Petri dubitꝰ, sed singularitas Petri
nõ potest ita vere determinare q singularitatẽ Pauli, q nec nãa ipsiq, imo hoc admi
tto ẽ apparere pitagoreꝰ et gemetꝰ debeãs migrare ad animam alterius corporis ad
aliud, q hęc aptitudo quę nãq deest hę solutio, ut repugnans debet negari.

Deinde pro nãa
é obiectata ly singularitate, sed singularitas nulli habet aptitudinẽ nec negati
ua ipsi negatiue inuenitꝰ, q sinãa Petrina é una nec nãq habet unitatẽ negã
tiuã ipsi negatiue inuenitꝰ = Respondetur q aptitudo negatiue nãq inuenit Vñ se
nõ tñ ex inuenit ratione sui, hoc ẽ ratione alterius q dicati essentialis, sed ratione status
et sic nõ ẽ mirum, q sinãa a singularitate prędicata, et Vñ se considerata ex hoc sequꝰ,
inueniat ratione status unitas singularitatẽ ly nãa fuit obiectata nõ inuenies;

Dã solutionę
hic ĵsurgo repugnat nãq ee ĵdiuiduali absoluto quod é q falsi assensi solutio, ans
per q̃ actꝰ repugnat, aptitudo quę, é capacitas ad aliquid habendi etiã repugnat, sed
repugnat q nãa, quę mõ é ĵuno ĵdiuiduo sit ĵalio, q repugnat q nãa habeat aptitu
dinẽ ad esse di ĵalio ĵdiuiduo a hoc ĵquo é

Sed quidem gaudet solutio dicendo sed dico nõ ee ad ẽ
q̃ ens nãa tã nõ sit posita ad hanc formã determinate sed ad oĩ formã dãq et ĵdeter
minate sumtã, ĵ alio ens essentialiter, hęc quęnitꝰ q possit ee sub alia forma
priori carruata et existere sub una q semel aptitudinẽ vadualiꝰ ad alias habi
das, at nõ nãa Dei ita acta ad hanc ĵdiuiduę taliter ẽ determinata ut sit ab
solute ĵdiuisa ĵ alijs Vnde ẽ possibile q eadẽ Vñs existens ĵ uno ĵdiuiduo amittat
ĵdiuiduationẽ, quę habetur illo, et alio acquirat, et sic nõ solu repugnat nãq
aptitudo ad esse ĵ multis tã simul quę subsistere, sed etiã repugnat nõ repugnãtia
ad esse di ĵalijs ut ab Scoto intellecta.

Dispondebit posse optime dari capacitatẽ seu
nõ repugnãtiã ad actꝰ habendi etiã si actꝰ sit impeditꝰ, et hoc quę sit ly
sequendo Vrsulam ẽ sinãa ęlati, quę ĵ sta assistit ee eiq dã spiritui ęy sub
luenari habet capacitatẽ ad alias forma ęlem eiqua é unita, quas tamen ha
bitus nõ repugnat habebit q̃ eiq superueniat, q nãa sit mors ĵdiuiduo alijs a bobus ĵquo é

nr̃ tm̃ repugnat q naa dicet et habet tenutz negatiue dr̃

Sd dr̃ ng st̃ ala
Ornaa ẽcclie Pastor ut fama crescat illa tm̃ domus Dispnatr q̃ d salug
dg alsiqug naq habeerit repugnatiq seu capacitatz irmo et captuplitz p̃fitẽg
ad alsiqus actg suspect q̃ diligio ⁊ alsiquas eog jduras p aliquo statu actus
alcg̃ reliter exequat Vnde et Simaa l̃ Stracta ad firmg ẽli alias
firmas sefacto nisiqug sit sabitura vt tolit q realiter habeat potẽg ad illas
q̃ alsiquo jduras dr̃s spectt ⁊ naa scilicet sublunari actg talis potẽtia
realiter exequitr, at dr̃ cymulta naa ⁊ duras, fuerit actt futura sit alsi
quo do ap̃ri jpp Simul nec successus, nullalog ei capacitas seu nr̃ repug
nia ad tal̃s actg Quenit ap̃ri.

Nr̃ Valet dicere q̃ Scoto q̃ quiqui naa vorquq ẽ
determinatr et Stracta ad singularitatz nr̃ Sernet talem nr̃ repugnatiq illg
tm̃ habet q̃ illo priori naq quo p̃cedit singularia — Nr̃ isquq Valet q̃ ad prioritatz naq
dustr̃ire his requisitr Cyus nequeat naq prig reliter seipso, et Cymaa a singula
ritate reliter nr̃ dustr̃quatr q̃ illo priori nr̃ potest jtelligi cy illa nr̃ repugnantia
et jdifferẽtia

Sd dicst naa q̃ illo priori potest jtelligi cy jdifferẽtia vmo ẽ jdifferens
Vt Stratur p hoc, l̃, q̃ illg singularitatz q̃ habet nr̃ repugnatiq ad essdij multis
ans p br̃, naa q̃ illo priori ẽ jdifers Vt q̃ducatr l̃ nr̃ q̃ducatr et ut q̃ducatr
j Petro l̃, j Paulo, q̃ naa q̃ illo priori ẽ jdifers ut Stratur p hoc, q̃ illg
singularitatz ⁊ p br̃ ans Deus ẽ jdifers ut q̃ducat, l̃, nr̃ q̃ducat naq et ut q̃du
cat Petrq l̃, Paulq q̃ Dcio

Respondetr q̃ quiqui naa scr jdifers ad existdy et nr̃ existdy ng quq tm̃ ẽ jdifers ut Stratur p̃ differẽtias jduales, et naa q̃ etiq illo sta
tu j quo ẽ jdifers ut existat l̃, nr̃ existat ẽ Stracta p̃ differẽtias ⁊ diuiduales et eg̃ jdifferẽtiq
quq haberet naa, haberet etiã differẽtiq jduales cy illa ẽ differẽtiq quare nr̃ quq esset
jdifers ad existdy cy his, l̃, cy illis differẽtijs jduabus, q̃ eo ipso q̃ existeret hic
naa, quq modo ẽ jme debuit existere cymeis differẽtijs jduabus, et eo ipso q̃ naa
esset jdifers ad existdy etiq esset j difers mq differẽtiq ⁊ diuiduales.

Ad p̃amq, qua asse
ritur Deus ee jdifers ad q̃ducẽdy naq j Petro l̃ j Paulo, Dcio Deus ee jdifers ad q̃du
cẽdy Petrq l̃, Paulq, et Dsequitur naq Petri l̃, naq Pauli nr̃ tm̃ ad q̃ducẽdy eg̃ ⁊
cẽdq j Petro et Paulo q̃ eo ipso q̃ducerat Petrq cy q̃ducerat cy tali naa, quq nr̃
posset q̃ducere j Paulo nec eg̃ his nec cy alijs differẽtijs jduabus, Vnde ex
p̃mis, quq is idẽ sit̃ cy differẽtijs jduabus Deus ẽ jdifers ad q̃ducẽdy
quq Volucrit nr̃ tm̃ ẽ jdifers ad q̃ducẽdy eg̃ cy his aut illis differẽtijs jduabus.

Sd admittamq gratis naq illo priori ee jdifers ut Stratur p illg aut p̃tigeſi
gularitatz ita ut naa Petri, quę Petreitatz fuit Stracta posset Stratur p Pauli

tatz

17°

Ad hoc hoc admitto nō sequitur p̄z̄ty Scoti, q̄ Siegbo, Ad hoc ponit Scotus la
g nō repugnatq̄ p̄ naa Petri &c. Et vale ap̄ter ne deffeat, sō hoc p̄z̄ty nō sequi
tur &c. p̄ dominos, naa gillo prior nō esset ydeneus ut Stratheneter p plures
Sz̄egularitates simpl et collective, q̄ ad rationē Valis requiritur, cū Valle sit unus
simul̄ multis, sō tq̄ty esset ydeneus. Vt Stratheneter diuersitas et Suecanus &c nō
sequitur p̄z̄ty. Ex his sufficienter manet q̄ data vltima pars rationis Adversarii
Arg Si ap̄t rei nulla data unitas sortis quę nō sit Sz̄egularitate et determinata
positiue bene sequitur nulli dari Valis negatiue, cū Valle negatiue sit q̄n̄ē sequi
tur positiue.

2ª Dubio A §§

Naa ī statu Vīse, Sz̄ solitudinis nulli habet unitatē Dns et nulli aptitudinē
ad esse dū multis ad ī finiora nō deuenit, qualiter ponit Fonseca, ēt
hoc 4° Arg Sz̄ hęc aptitudo Dunit naq̄ Vīse, et essentialiter Sz̄ei Dunit ac
cidentaliter, vt dicit nō potest, cū oē id q̄ naq̄ Vīse essentialiter Dunit debeat ei
ī nō statu Dunire op̄z̄ placeat naq̄ Vīse habere aptitudinē ad esse dū multis
et hęc aptitudinis ad ī finiora nō decedere. Vīs, subiect, q̄ hęc aptitudo Dunita
naq̄ accidentaliter, q̄ tenet assignat Fonseca, sic ī quens.

Nec unitas Dnis et aptitudo talis
ad esse dū multis ē ī capax unq̄ et talis existēs et ideo dicit Fonseca ad
ī finiora cū naa nō decedit q̄ nec accidentaliter vbiliter potest naq̄ Dunire, pbo
Neg 3 ng Scribitur accidentaliter hęc aptitudo Dunit naq̄ debet ee ens reale q̄
capax esse et talis existēs, ng quodcumq̄ aliquid positiue velle dicit dubitrū sub
latitudine entis rebilis, ens autē velle nō ē nisi ī ordine ad existēs velle q̄ cum
pugnat omnino existēs actualiter repugnat esse ens reale et Negatur q̄ vbiliter
Q̄ etat alicui naq̄ q̄ hęc aptitudo nec accidentaliter vbiliter potest hęc Du
nire, p̄z̄ ans Peter quę q̄ dimittit a Fonseca ybr, q̄ Scilla aptitudo possit
existere maxime ī naa Sz̄egulari, hęc enī ē falsa quia ex ductione accepit exis
tēs. Sō ī naa Sz̄egulari nō existet talis aptitudo nec ad omnes Fonseca q̄ talis
aptitudo, quę fingit nō ē capax existēs q̄ de re adultera ē impossibilis.

Respondebis
cū Fonseca hęc unitas nō Dunire naq̄ ratione existēs Sz̄egalis esse tēs, et
sic nō debere ē duci q̄ do sua Sz̄egularia p̄ducitur, at q̄ adeo nō decedere ad ī
finiora = Dō quid quid Dunit naq̄ ratione esse tēs ē quid rebile, Sō nulli ens rebile
potest ī telligi q̄n̄ sit capax rebilis existēs, q̄ talis aptitudo p̄ducitur q̄
naq̄ p̄ducitur ī, nō Dunit naq̄ ī ee essentiē.

Nec ee saber D. Thomas opusculo 42 cap
q̄ dicit, naq̄ ante oē ee q̄ habet ī tū, et ī tūr dicis habere quę dā Unitatē
quę cū ea ad ī finiora nō decedit, nō quę habet ens ī tū Sit tibi Verba Sī dicto
opusculo Sub dubio ē an sit Sī nō sit D. Thomę, Sī ea admitto ut iacet,

Respondeo D. Thomg Iunctio Deuitatis sortis negotiua q̄ by admoy q̄ aliud Vnitas sortis negotiua q̄ naa Dei reperiatur, ibr̄m reperitur absq̄ determinate Singularitatis, et hac mo vnyē N daxi ap̄te rei, cy j hoc statu determinata sit q̄ Singularitatis

3ª Obiectio §§

Vide supra 295

Vnitas sortis ēē Dnis et aptitudo ad esse dy illis Iunctio naa negotiationis j tg. hinc Deliuio ē de tegte ory tomistary, que q̄ barnen̄ eget Suppositis Dei distinctis, breuiter dm, q̄a ista ex esse q̄bitr, suadet, Ad Vale sortis retyre quiritt q̄ naa Singularizata ap̄te rei a abstractr q̄ ity actg a Singularitate, et manerat Vna potestatis ad pluza, Operetr q̄ ad illa q̄ fieri possitis, Sō toty hoc Iunctio naa q̄ negotiationis j tus ēē Dei

Ad j quinz. q̄ng sit sufficiens j tus, ad fabri Cdg tage Vnitatis Iunctionis et aptitudinis j naa, ēt Designator ad fabricandy Vasa. Breuiter Respondeo, Videlicet q̄a ap̄te rei SS pluza j terse mathe Sibi, et Iuenigtio talis Similitudo, Sed potigtales Similitudines se se q̄ bet j tus, Vt sufficiens ad hoc ut ipse ex tali naia Iuenientibg formet, et Designet Vnitg Dei nō cognitis creatibg Singularibg q̄ quas differt, Vt p. Multa j diuidua Dei, humanq̄ SS Vale sufficienter, q̄a j tus j diuidui per Iuenigtig et Similitudine quę habet j tractione hoc Designat j tus ea quę ap̄te rei SS pluza ac si essent vnyē ng j tus, Vt Sup̄a dicebamg, Sicut potest ea quę SS vnyē j pluza dicty quoad ita etig ea quę SS pluza vnyē efficere. Sō de hoc latig j tra Deo dante

Argumenta Thomā de Esse Dei §6

Quę j ty pty

Dnę Ēē Deliuio Sic j sturgut Scotistę Ēō dat ap̄te rei obiecty Specificatibg potigtę uisiue q̄ Valeadu, p̄ter Dseqūa obiecty specificatibg potigtę uisiue ē Vale actu, Sō hoc dat ap̄te rei q̄ Vale actu, p̄ter maiori potigtia uisiua Dei determinatę j exercitio ab gat Dnę Scotty Scotty nō tm Specificatibg ab aliquo Colore determinato, Sō a colore etiā, et j Dnō q̄ obiecty specificatibg potigtę uisiue ē Vale actu — Dnę Formatę ap̄te Dei dante Cognitę reales SS de Valibg q̄ ap̄te rei dati Vala actu.

Respondetr q̄ ut Cognitę et potigtię habeat sua obiecta Specificatiua, Sufficit q̄ ap̄te rei detur Vale sufficienter, ng ut Sup̄a dicebamus de Platone, Cognitę Dei dicat suam totam Ity essitij abstrahendo a Singularitate et Existentia, et j hoc Ipsu dicatr ēē de Valibg idē de Deo de Valibg obiectiuis, et Caeris a Singularibg.

Q° Arguit ꝓ̃a humana D.ex ap.ce rei ē ſſ̃ ꝑ̃ duruus q° habet Vnitatẽ ſuiſ pp̃ actu et poſſime Dne ſ̃ Deꝰ Reg. Deus et Paulꝰ n̄ duo ſ̃ gaſ ſuiſ ſuiſ ap.ce rei, q° ap.ce rei ſ̃ unꝰ ſuiſ q° p̃ unitatẽ ſuiſ ſtatꝰ Reg. ſ̃ patet Reg.a q. d. ſequo aliquꝰ duo ſ̃ unꝰ ſuiſ debet ee alius ſne ano ꝑ̃ Imagis diſtinguat Petrꝰ a ſequo, quꝰ a Paulo, ſ̃ a ſequo diſtinguit ſuiſ ꝓ̃a, q° a Paulo n̄ diſtinguit ſuiſ ꝓ̃a, ſ̃ ſſ̃ unꝰ ſuiſ illa.

Confirmꝛ q° Petrꝰ et Paulꝰ ſ̃ duo hoēs ſſ̃ eadē deſſe d̄ſſimiles, et idē ē de omni et ſeorſ ſ̃ ee alius q° ſſ̃ unꝰ ſuiſ et poſſim, patet Reg. q. Vnus deſſe vnica eſſtia deſſinibi debet. Vt Iſtat et ſ̃ dictis ſ̃ ſimilib. capitib. de deſſe

Oppmatr q° ap.ce rei ꝓ̃a humana n̄ ē diſtincta ſ̃ pluribꝰ q° ap.ce rei dat ꝓ̃a unitas ꝓſitiue tertie, et pluribꝰ actꝰ Dni, ꝑ̃ ano. ap.ce rei ſ̃ter Petrꝰ et Paulꝰ dat rnſlaõ Scitudinis, ſ̃ hec tertie ſilogiſmo fundatꝰ ſ̃ unitate q° ap.ce rei ꝓ̃a humana n̄ ē diſtincta ſ̃ pluribꝰ

Vt Reſpondeat aduerſe Exãtano dicit ē diſtinctio ſuiſ, et aliud ē diſtinctio ſuiſ ſ̃ ſpõs formarꝰ, diſtinctio formalis dicit diuerſitatẽ ſ̃ formis, q.a diſtinctio ſuiſ ꝓ̃a ē tm ex ꝓprietatib. ſuiſ ꝓ̃a; diſtinctio n̄ formarꝰ ſolꝰ dicit diſtinctionẽ exercitꝰ ſ̃ formis n̄ tm ꝓ̃a ꝓprietatib. ſuiſ ꝓ̃a, ſ̃ formalib. q. unitatib. Exequo equiuocꝰ ēt hꝰ Vocꝰ diſtinguit differre, diuerſi et diuerſimodi, Seu diuerſiſpani Clare euenerit, et ſ̃ ſic eodē ſilegit uſurpari Vrg diſtinguit ꝓpne ſolꝰ dicit vnꝰ vrg habere diſtinctẽ entitatꝰ ab alia atq. ab eo ſolꝰ ẽntitati oppnitꝰ: differre ē uultꝰ a hoc adit diuerſitatẽ ſ̃ ꝓprietatib. ſuiſ ꝓ̃a, quare n̄ valet hic Reg. duo homines n̄ diſtinguit ſuiſ ſ̃ ſſ̃ unꝰ ſuiſ q. licet n̄ diſtinguit ſuiſ poſſint diſtingui ſuiſ. Vnde ex illo anti ſolꝰ ſequit q° Dicunt ſuiſ, q. ē oppoſitꝰ diuerſitati ſuiſ ꝓ̃a et eadē ſumi ſolet dicꝰ ad diſtingui, diuerſitatẽ ẽſſi et ſ̃ rigore loquendo ſuiſ ſ̃ ſſ̃ niſi ſit ſeparatꝰ ſ̃ unꝰ ab alio. Vnde oppnit Vnitati.

Quo poſito ad argumꝰ Rego Reg.s ad ꝓbatꝰ Secundꝰ et rego Reg.s ſ̃ Reg. diſtinguo clarꝰ tatẽ gratia q° ſſ̃ unꝰ ſuiſ Vnitate ſuiſtꝰ Secundo Reg.s identitatẽ rego 1.s et 2.s Reg.s q.a q° duo ſſ̃ unꝰ hꝰ generis unitatẽ n̄ ē ꝓpria ſuiſ ꝓ̃a ſ̃ ſſ̃ unꝰ ſuiſ ſ̃ ſſ̃ unꝰ alterꝰ debet ſeq. ꝓpriꝰ Vnitatẽ Alterꝰ ſ̃ ſuiſ ſuiſ ee, q.a ſ̃ ſilimitudo duo ſ̃ bita ſ̃ deuidua. Ad 3.m q. dicebat Petrꝰ magis diſtinguit a ſequo quꝰ a Paulo diſtinguo maiꝰ magis diſtinctꝰ quꝰ diſtinctio dicit altitudẽ ſuiſ ſ̃ rego maiꝰ q. dicit diuerſitatẽ ſuiſ ſ̃ maiꝰ et diſtinguo etiã minꝰ, ſ̃ a ſequo diſtinguit hꝰ ſuiſ ſuiſ id ē ꝓpriis ꝓ̃a ſuiſ ſ̃ Secundo minꝰ diſtinctione formarꝰ ſ̃ rego Vnꝰ ſuiſ q. q. patet ad Reg.m

Dico ſ̃ ideo Petrꝰ et equꝰ n̄ ſſ̃ unꝰ ſuiſ ſ̃ q.a habent diuerſa ꝓpria ſuiſ ſ̃ Petrꝰ et Paulꝰ habent eadē ꝓpria ſuiſ q° ſſ̃ unꝰ ſuiſ ſ̃ diſtinguo maiꝰ n̄ ſſ̃ unꝰ ſuiſ unitate ſuiſtꝰ

maior diuerſitas ſ̃ ꝓpria ſuiſ ꝓ̃a altior affectiꝰ ſtatꝰ diuiduatꝰ ſ̃ admultꝰ ꝓximo ſ̃ admultꝰ ꝓximo ſ̃ plura ſ̃ negato ita glubi ſtatꝰ habeatur ſuiſ ꝓpria ſuiſ ꝓ̃a ſ̃ regare altꝰ ſecut ſ̃ p̃ma ſua ſ̃ ſingularis diſtinguitur ab alio

q.ª habet diuersa principia formalia Regni maioris Vnitate idyntitatis quæ opponitur distinctioni realis Deitatis maioris et cadi distinctione distinguo Minoris et nego Ass.ª q.ª licet Petrus et Paulus ni habeat principia formalia diuersa habent mille distincta, et ly distinctis identitatis opponatur sicc nec vny formaliter pertinu,

Ad 2.3 Confirmatur dico Vnitatis requisita ad hoc ut naa Petri et Pauli Vnica esse definiatur ni daxi nisi abstractione ita abstractiui Vnde naa Petri et Pauli ap.li rei SS definibiles unica esse remote et fundamentaliter, proxime uero remote abstractionis ita, quare ut ita remote definibiles unica esse, sa sicut Vnitas fundamentalis, quæ habet ap.li rei

Ad 2.3 Confirmatur distinguo ans naa humana ni e distincta distinctione formali Deitatis ans, distinctione formæ nego ans et Ass.ª ad pha one Deitatis maioris et distinguo minoris Vellas Silvestri dicit fundatur in unitate Deitatis Deitatis minoris, in unitate identitatis absolute nego minoris ng fundamentum huius re sponsi e unitas sumpta ex parte distinctionis formalis quæ repertur Petro et Paulo.

3.° arguitur Valle et singulare SS correlativa SS ap.li rei dati actus singulare e ap.li rei dati actu Valle e ap.li rei dati naa Vnitas formalis actus pp Omnis hæc Ass.ª sequitur ex pa 1.ª e certa, q.ª ut dicitur capite de correlatione relativa SS simul naa et cognitione.

Respondetur q singulare Soli e correlativum Valis Siti Valle quæ singulare sumpti v. ytymaliter ni e. ytymaliter sumpti v. ytymaliter q. ut sic singulare soli dicit quidditatem positivam realem 2.ª 2.ª Communicabile alteri, et hoc modo ni e correlativum Valis, et singulare modo e correlativum Soli e remote et fundamentaliter quatenus ipsi debet fundamentum at formale correlativum actu singulare sumpti v. ytymaliter dicit quidditatem relativam subsistentialem ad species, et species respectualitatem relativam respectualem singularem, ipsis seu realiter e ap.li rei SS soli ytis.

Arguitur 4.° Naa diuersa p distinctas nominales ideuira manet formaliter q.ª manet ipsa Vnitas formalis ly unitas formalis Sit ideuitio formalis hyc sic SS talis naa quit sic ideuera formaliter pp Omnator e illis habet unitatem formalem = Respondetur distinguendo ans manet ideuera formaliter Vnica ideuitione nego ans Omultiplicari ideuitione Deitatis ans ng ly unitatis ideuitio et ap.li rei multiplicata Vnitas formalis admultiplicabilitatis ideuitatis Vnitas e q omultiplicatur ideuitio formalis, et sic Omnes ideuitates habet proprium ideuitionem formalem ipse potentes propria principia formalia et ipsa seu illa SS dare minor sub sumpta, negari debet Ass.ª q.ª ut daretur Vnitas formalis acta Omnis ap.li rei, debet at naa manere ideuera ipsa unica ideuitiua q esset ponere Omnis terminus formalis ideuitatis ideuitatis

Dicet, licet ideuitio et Petro et Paulo multiplicata unitas formalis tm unam ideuitatis aliquid formaliter, SS soli modaliter et nominaliter q identificatur formaliter q.ª dati ap.li rei Vnitas formalis Omnis = Respondet Cajetanus cuius ee Vnitatis formalis unius ni e distincta

absunitate alterig subiecti. dicit ygnitum resultet. Et qua Doctrina Respondeo q licet Vnitates Petri et Pauli differant p solitudine, et Numero, non tñ ista vnitas differt ab ista vnitate, vel q Vnitas Petri, non est vnitas Pauli ut supe dixim. Sed solu vnitas subiecti vnig ē Petri et Primi vnitati subiecti alterig. Et quia non sequit Vnitas subiecti pp ap^te rei Dnis, Sed potig pluralitas et multiplicitas q^a subiecti et Formitas Supponit distinctionē vel extremorū.

Arguit 3° Vale ē Scientia jnis Vt dicit Aristoteles 3° de anima textu 10°. Sed Scientia antecedit Scibile solu actu, q^d etiā potig. Et aptē actu jtur datur Vale Maior ē Certa Minor pbr, potētia specificatur ab obiecto, Sed specificatu posterig ē specifiente, Et Scientia antecedit potig.

Tertio adhibetur Solutio, q^d ē q Scientia jnis Dei ē Vale finale, Sed fm damsle jnibus existit, ut diebamus Sup^a j Solutione 1^i arguméti. Q^o Respondetur q etiā si admittamus Vale finale ee Scientia jnis tñ ex hoc non jferit q Vale finale Supponat existere jre antecedēter factione, q^a potētia que effluit sub Scientia illud non Supponit existere, Sed solu possibile ut patet j arte Domificatiua et habitibus practicis, qui sua obiecta non Supponut, sed illa efficiut. 3° Respondetur q licet Scientia antecedat actu j genere Causę efficientis extrinsece, Et finalis non tñ illud antecedit j genere Causę efficientis extrinsece, q non repugnat eidem rei j diverso genere causę possit ee prior et posterior, et sic nec argumentū Instantię set pbaret nullū istig, Et potig posse suū Scibile efficere eternū.

Argumenta Itaxaria quoad Dū p Dñe Ad. 1^m §

Curasserat

Reperiri jnāa Vnitatē finis Dei aptitudine sic 1° Dā Dū p^ts nre 1^e Del^is jurgyt nāa Dñe ē aptā ad essendū j multis q^o Dñe ē Valis aptitudine p^o etiā j statu existentię hęc Dei^a sequatur ex 1° arg quod quod Deus nāe Dñe j quocūq statu ē habet Deus nāe, Ja bene existenti jferit arg Dñe aptitudine ē illud q habet aptitudinē ad essendū j multis q^o sonāa Dñe ē apta ad essendū j multis Dū sic ē Valis aptitudinis ans autē pbr tū q^a nāe Dñe non repugnat ee j multis, arg si ei repugnaret arg quę de facto reperiretur j multis, tū q^a hęc non repugnantia j nāa sydat, non sequitur q^o Valis.

Respondetur argumēto sibi pbare nāe Dñe ee aptā negatiue non tñ ū ee aptā positiue arg aptitudo positiua ultra non repugnantię addit, distinctionē positiuā nāe respectu Deiformiter multa, quę j deitatis ap^te rei non jueniūt, Sed sibi datur p tū ad Dū pbandū ans antis, dico sylogismū seu subiecti huius non repugnantię ee nāe nec vlla positiue nec positiue singulare, Sed nāe Dñe, quę negatiue se habet ad singularitatē, et Unitatem subiecti.

Dō sic arguit, nāa Dñe non ē singularis q^d nāa Dñe ē Valis, cui jfert Vale, et singulare non dēt multari = Respondetur negando Dei^m, et pbando

ẽ ꝑ negr q ā naa Vsie ore Quenit Vsitas Que singularitas ꝓ positiue, sꝺ in vtrꝺ negatiue se habet, et quicunq; ei aduenit accidentaliter, ñ aliter ac hoc Vsie accidentaliter aduenit alicui, et negrdo, et ꝓsimi ei ñ Quenit, nec ẽ alby nec ei negru.

3º naa Vsie ñ ẽ singularis ꝙ Vsie ẽ ñ singularis, ꝙ Valꝺ Arg. patet Arg iuxta regulas dialecticorū, a negatiua de ꝙ dicato finito Vallet Arg. ad affirmatiuꝫ de ꝙ dicato infinito, et Da. Vs. Petrꝰ ñ ẽ lapis ꝙ Petrus ẽ ñ lapis.

Rꝑondet negdo Arg ad ꝓbaonꝫ dico regulꝫ illꝫ arguẽ ꝺ a negatiua ꝺ ꝙ dicato finito ad affirmatiuꝫ de ꝙ dicato infinito duplicem habere limitaonꝫ, et Exceptiuꝫ; 1ª ẽ q addat Instantia subiecti Vt hoc ñ ẽ albꝰ, et hoc ẽ; ꝙ hoc ẽ ñ albꝰ, q ā nisi addat Instantia subiecti Vt ꝓpõ erit uera, etiã nullo existente hoc; 2ª ītm scilicet affirmatiua esset falsa; 2ª limitõ ẽ, ut ñ addat aliqua parua reduplicatiua, vꝫ Vsie, esse, ratione sui; iquatꝫ talis Arg. Et rõ huiꝰ limitaonis ẽ q parua reduplicatiua denotat causꝫ, et ratonꝫ quare ꝙ dicatꝫ illud Determinat, ꝉ ñ Quenit subiecto, Vnde ñ Valet, hoc Vsie ñ ẽ albꝰ, ꝙ hoc Vsie ẽ ñ albꝰ, q ratio hoc, ñ ẽ causa quare hoc ꝑtet, Vel ñ ꝑtet albedo, et sic ñ bene arguit a negatiua ad affirmatiuꝫ facta reduplicame.

4º Sic arguit naa esse ẽ ꝑp Omnibabilis ꝙ habet aptitudinꝫ ad esse ꝺ multis vt Deus ter ẽ Vltus, patet Arg. q ā illa naa e Vltus, que ꝑp ẽ Omnebilis, ans ꝓbr, naa aptꝰ rei ẽ ꝑp Omnicata ꝙ esse ẽ ꝑp Omnicabilis; Arg. patet q ñ esset ꝑp Omnicata, si esse ñ esset ꝑp Omnicabilis, ab acta inf ad posit Vallet Arg.

Rꝑondet naa esse ẽ ꝑp Omnicabile Negatiue ñ tm positiue q ñ habet aliquod ꝙ dicatꝫ ratione cuiꝰ exigat Omnicari, sꝺ mere negatiue se habet ad Omnicari, esse Omnicari q Omnicari Deuenit ei ꝑ accꝺ, et ñ Omnicem per se ipsum, quod nullꝰ dicit Vsie, sꝺ ab utrꝺ abstrahit.

Dicet naa aptꝰ rei antecedit ad operaonꝫ sui ẽ ꝑp Omnicata, ꝙ aptꝰ rei, et ñ ꝑ accꝺ solꝫ, Quenit ei ee ꝑp Omnicabꝫ. = Rꝑondet, q naa que ẽ ꝑp Omnicata ñ ẽ eadꝫ cum omnibꝰ debitis, qꝫ Omnicari, nec ipsis Omnicari ꝑ unꝫ et eadꝫ aptitudinꝫ ꝑp Dis, sꝺ ꝑ plures, que cum omnibꝰ multiplicatꝫ,

Quod ut intelligat aduerte duplicitꝫ posse aliquid dici Omnicabile. 1º modo ppie ita ut eadꝫ naa cum diuina mente ꝑp Omnicetur q Ista esset Si eadꝫ naa partialiter ad extra et partialiter quomodo solꝫ naa diuina Omnicari habꝫ possit. 2º modo impropie ita ut naa que solꝫ ẽ fundamentaliter una ratione Scientiæ ꝑp Omnicetur, et ipsis diuersis et multiplicibꝰ que Omnicabilibꝰ ñ ẽ propria q Vna que multiplicati ñ ẽ una sꝺ multiplex et solꝫ ẽ una ratione Scibilitatis, ad quꝫ Omnicabilitatꝫ sufficit existentia unius ꝑfectissima rei scitꝫ, ee ex ꝑte rei potentia passiua seu ñ repugnantia ad talꝫ Omnicabilitatem

ymeang et hoc 2° modo dicit mra ap^te rei dmunicabilis n̄ cū 2° modo

Cū argu

mēto q̄ uidet cē magis ad oppōm stat̄ siue se habet, ētiq̄ sit mag̃ j statu exi
stēs, sit sīgularis, tm̄ hoc sīgularitas nāq̄ exse n̄ dicit. Sed accedat ulter
ad dicit tame stat̄ q̄ sit quātū cē exse ē apta ad essēdū j multis patet hoc de q̄
dg quātū ē exse n̄ cē determinata, et sīgularizata, q̄ j determinata, et j distans
hac ḡ de apta ad essēdū j multis.

Sīmat, n̄ repugnat dicā cē determinatū et j determi
natū ut dicūt sās determinatū p̄ p̄cepta sīgularitatis, j determinatū
ex p̄cepta forū, q̄ n̄ repugnat q̄ sit apta ad multa ex p̄cepta forū, quia
sit determinata, et j pedita p̄ p̄cepta mālia, q̄ quātū ē exse ē valis aptitudi
nē ap^te rei.

Respondet, aptitudinē p̄ma valis cē j defectū positū ad essēdū j multis
que j differētia n̄ potest dicūt nāq̄ use, ut ex discursu questionis ēt dictat,
et alias dg scītiē j defectū positiua ad essēdū j multis nāq̄ use dicūt,
illg j ḡneris stat̄ deberet habere, et oppositū eius nō quo posset ēt dicūt;
sed j statu existētiē habet oppositū p̄dicte, j defectū positiue ad multa. Cū sit de
terminata a dicūt, et p^te j dicūt cabilis q̄ use n̄ habet p̄dictā aptitudinē
q̄ optime docuit D. Thomas opusculo de p^tiē ueritate, habilitas essēdi j mul
tis n̄ ē de essētia huius, q̄ ē tiē uoc, que ē j forte esset habilis ad participan
dū plura q̄ ē j possibile.

Argumenta contra VI^m3 p^te 1 C^is 2°

Ad 1^m dg
p^te 1^e Dēl^is j quia dixim̄ mag ap^te rei existēte n̄ habere unitatē negatiuā p̄ dicā
tū q̄ possumꝰ argumēta, et liquā dari, sit 1^a, quid quid dicūt nāq̄ use j ōi statu deber
illi dicūire, sed nāq̄ use dicūt cē valis negatiue q̄ ētiq̄ j statu existētiē et d^a natōnis

Respondet

q̄ nāq̄ use potest dicūire aliquid negatiue dupliciter, 1° ex ra alicuius p̄dicati positiui j
recti, cuius habet necessāriā connexionē negatōis p̄dicati positi ut negatio equi, et lapidis j hoc
et q̄ ita dicūt nāq̄ use negatiue seqr et j quocūq̄ statu debet cē dicūire q̄ huiusmōdi
p̄dicata negatiua necessāriō connectūtur cū essētia rei, cū ista negatiōes formarū j possibilitē cujus
q̄ potest dicūire aliquid negatiue nāq̄ use p̄ repugnātiā ad habēdū aliquā formā
talis status cuiusdāmodi essētiē forma oppositā, quo ipsum n̄ uerū positiue appellatur
uerus q̄ negatiue, et q̄ ita dicūt nāq̄ use negatiue n̄ dicūt j ōi statu, sed talis debet
amitti j aliquo statu. Vnde cū utilitas dicūiat nāq̄ use negatiue pertinēre modo
scilicet p̄ repugnātiā ad habēdū illā j statu abstractionis, et j quo tūc use cē possibile
sīgularis, et cū etiq̄ j statu use negatiue se habeat ad sīgularitatē, sit ḡ de, ut dicūt
in sīgularitate amittatur utilitas negatiua, ut ex d^a facto utilitate amittatur
sīgularitas negatiua.

Vltra sic se habet ibi mra use ē valis negatiue q̄ habet dicūire

repugnatiꝫ ad Vnitatẽ Veritꝫ Intẽ Otractionis hꝰ habet nõ repugnatiꝫ eſſ hoc statu
Entis negatiue - quiaꝫ ꝑ a fuit nãa existens j ſſgularibꝫ j ſſua Opoſſito nõ poſſet
ee Vnũ, Specificatiue tñ et j ſſua diuiſo, id ẽ nãa quę existit j ſſgularibꝫ potest ee
Vnũ, Negatiue nõ repugnat abſtrahi a ſſgularibꝫ et fieri Vnũ ꝓpoſitũ, q̃ j statu Otrac
tionis, et existentiꝫ habet nõ repugnatiꝫ ad Veritatẽ.

Respondetur ergo ee nãq Vnũ ee ut
Ly negatiue q̃ j illo Statu nõ habet repugnatiꝫ ad Vnitatẽ Ly illo careat formaꝫ oppo
ſita ſſgularitatis, Sallem ẽ nãq j statu Existentiꝫ et Otractionis ee Vnũ negatiue
Ly j illo statu ſiſt j durdua habeat ꝓpoſitũ repugnatiꝫ et formã ſſgularitatis oppoſitã
Vnitati: ad ꝓbam dico q̃ textus dicit nõ respicit de abſtractione ſſgularitatis nõ potest dici Veritu
gatiue, et rao ẽ certa, nãq ut Sup dictũ, ne dicitur negatiue talis, ꝙ repugnatiꝫ
ad ꝓpositũ oppoſitũ ꝓpositũ q̃ habet poſſitiue et j textu, ꝙ carentiꝫ formã oppoſitã Ly
autẽ nãa existit Specificatiue sumpta, hoc ẽ j ſſua diuiſo, nõ habeat ꝓpositũ poſiti
ue repugnans Veritati, q̃ nãa ꝓut ſiſt Desiderata ẽ nãa Vnũ et Vnũ dicit sua ꝓdi
cata eſſentialia; j ſſua autẽ Opoſſito habeat formã Otrariã, scilicet ſſgularitatẽ hiꝫ
quinit q̃ nãa nõ potest dici Vnũ negatiue, nec j genere, nec j ꝓpriorũ ſſua domeſſ
tici abſtrahit ꝓpriã a ſſgularitate, ſõ ſi ſiſt dicit, ignũ ẽ nãa existẽs, ſõ ẽ nãa Vnũ.

Sed dices ꝓpoſ
Nãa Vnũ ẽ Veritꝫ negatiue eſſ ens j statu existentiꝫ, Ergo Deus, j hac ꝓpie nãa
Vnũ ẽ aptꝫ negatiue ad eſſdẽ ipſum, Ly nãa supponit ꝓsonaliter Ly ꝓdicatũ illiꝰ sit
ens primũ et nõ Deus q̃ textus, q̃ aptitudo negatiua ad eſſdẽ ipſum sumit nãq j statu
Existentiꝫ — Respondetur negando Vnãm, et rao ẽ q̃ ꝓdicatũ appellatũ Supra nãq
Sumptũ nõ Vnũ q̃ habet exire et rationẽ sui; Sed rationẽ Veritatiꝫ existentiꝫ nãq ad Suppoſi
tum Ly illo Statu quare nõ supponit ꝓsonaliter, q̃ ad hoc exat necessaria, q̃ nõ re
ſpicit nãa, et hinc de hac questione

quæſtio 4 utrum gra
dus ſuperiores et infe
riores et a ſſgulari
tate diſtinguãtur

QVÆSTIO QVARTA

VTRVM

Gradus Superiores & infe
riores interse & A ſingularitate diſtin-
guantur

178

Plures sedgr liter tg ꝑ sc̃iosophia, metaphisica et
theologiã Ex discussione huius questionis, que celeberrima ẽ ĩter D. Thom et Scotꝫ.
et vtriusq discipulos ꝓ vt titulo questionis clare aparebit ẽ aduertẽdu q̃ quelibet
ꝑdicabile cuiusq̃ rei, sibe sit substãtialibꝫ sibe accidẽtalibꝫ reperit ĩ plures gradꝰ
exꝯ tale ꝑfatꝫ ꝑdicabile. V.g. ꝑ Petro reperit gradꝰ substãtie, ꝑ quo conue
nit cꝫ Angelo et gradꝰ corporei ꝑ quo conuenit cꝫ lapide et distinguit a Ang
elo gradꝰ viuẽtis, ꝑ quo conuenit cꝫ plta, et distinguit a lapide gradꝰ sẽ
sitiui ꝑ quo conuenit cꝫ equo et distinguit a arbore, gradꝰ rationalis ꝑ quo
conuenit cꝫ Paulo, et distinguit a alijs a Petro. Reperit etiã ꝑ Petro Victorina
diferẽtia ꝑ diuidualis. ꝑ qua distinguit a alijs hominibꝫ, que quidẽ di
ferẽtia ꝑ diuidualis ꝓprie nõ de solet appellari, appellat etiã modo singularis
modo ꝑdiuiduatio, modo eccẽtas; titulꝰ ẽ quẽtionis ꝑquirit an ꝑfati gradꝰ
reperti ꝑ Petro dic. (vtz ꝓtelligẽ de gradibꝫ cuiusq̃ ꝑdicabilis) distinguẽtes ĩter
se, et a singularitate ipsius Petri, et quo genere distinctionis.

explicatur multi
plex distinctio

EXPLICATVR MVltiplex distinctio

Ĩter dicta disputatione ꝑhemialiter quẽtione ꝫ §. Vbi quid sit distinctio rei, quid re
rum ꝑ Om distinctum nota ꝫ addequata nota distinctionis q̃ cũ distinctio sit cardo
identitatis si distinctio rei ẽ, cardo identitatis rei erit, et si distinctio
ẽ rationis, erit cardo identitatis rationis.

Distinctio rei ẽ multiplex, nã 1ª ẽ duorũ
ꝑ distinctum rei are, et ꝑ distinctum modalis; 1ª ẽ quedam ap te rei
ĩter duo extrema quorũ utrumq̃ ẽ extra res Vt distinctio que datur ĩter magnẽ et
sortem ĩter Petrum et Paulum. Hec 2ª reperit ĩter rem et modum eius, vt ĩter duos
modos duarum rerum Vt ĩter Petrum, et eius sessionẽ, et ĩter sessionem Petri, et sessionem
Pauli.

Deide distinctio rei, alia ẽ addequata, et ꝑadequata alia 1ª reperit ĩter
duo extrema, quorum utrumq̃ adequate ẽ distinctum aliquo, nec unum aliquid alterius
ꝑcludit, vt Petrus respectu Pauli, nisi ꝓ respectu forme. 2ª que appellatur
ꝑdistinctio et ꝑdiuisio ẽ illa, que reperit ĩter duo extrema, quorum unum aliud ꝑcludit
et ab illo distinguit ꝑ aliquam entitatem que addit supra illud, et hac distinctione
distinguit homo ab equo anima, q̃ homo ꝑcludit animam et aliquid amplius scilicet corpus, nisi
ꝓ anima cuius ꝑadequate distinguit ab illa.

Ouerso aduerte duorum distinctionis rationis ratiocinantis, et rationis ratiocinate appositis loco citato, scilicet,
distinctionis rationis ratiocinantis nulla sit dampnata ĩ re supponere, secus de ratione
ratiocinata, q̃ sit damnata ĩ re nichil aliud ẽ, quã distinctio cuiuscumq̃ ap te rei; hec
autẽ distinctio ĩ eo, q̃ in una entitate reperiatur virtus multiplex ad hoc vt quidquid

ꝙstaret plures entitates distincte. Vg. ; Petro reperiti vna entitas cui ut
tute ad ꝙstitg dg ꝙstaret entitas alia. Secessit distincta, et g ꝙstaret rationalitas
distincta quę diuersitates gradg aię dg entitatis dicęt. Vnde cy ista videat vng
et eadę entitatę esse quid quid ꝙstaret entitatis distincte, et cy alias
finitę et limitatę sit in valde dicta entitatę vnico actu adequate cognos
cere illa ; alias entitates p̃ria potentia sumpto fig damnato abilla virtuali
tate ig dicta.

Deinde distinctio rationis ratiocinate adhuc ē duplex ; adequate
vna, addequata altera ; addequata ē cy pluribus deceptibus correspondet
exp̃t obiecti formalitates distincte. ; addequatale cy pluribus deceptibus nō corres
pondet distincte formalitates sed eadę formalis cy distincti rationibus, qua distinctione
; melioris theologa distinguit attributa diuina,

Inter dictas distinctiones alig assig Quales sint
nat esse inter, quę medig inter distinctionę rei, et rationis vocat nō q̃a nō sit ꝙ. 295
rei ante ipsę opperatę, sed q̃a aliquo modo mediat inter distinctionę rei
rei et inter distinctionę rationis ratiocinate, Neg ut ipse Scotus ait gradg seu
formalitas actus, et formalitas rationalis ; Petro antecedenter ad quę cęt opperatę
ipsę distinguitur actualiter, nō entitatue, id ē entitas vnius nō ē realiter dis
tincta ab entitate alterius, ; quo sensu illa appellat minorę distinctionę rei abstracte
et q̃a aliqs hęc distinctio datur ap̃t rei, affirmat illa ee maioręs dis
tinctionę rationis ex quo clare sequitur Scotus nō affirmare hęc distinctionę
nō ee sub distinctione rei, quę rationis ut ; merito Thomistę existimęt, cy
illa sub distinctione rei ut sic dicta ponitur. hic scribatur.

hic scribatur rep
Scot. 2. §ō

REFERVNTVR. Sententiæ

Ly hęc ai
facultate ꝙstitia ē Scoti asserentis gradg supremos et ; ultimos intrinsecos et essentiales
tate distingui realiter nō entitatiue seu realiter formaliter quę distinctionis exnae realis
pellat, ita loquitur ep̃s ioan. Capreu ; Septimo metaphysicę quęstione 6. ; 2o distinguę
quę t 1a et ; 1o distinctione 8 quęst 4 Vbi loquens de distinctione attributorum Dei eadę dis
tinctionę ponit ; diuinis inter essentię et attributa, et ; inter ipsa attributa ; intrinsecę ; Scoto sequitur
ver eius discipulus, ex aliis Burgdo ; 1o distinctione 5, Ferraza 1o 2a essentiali 4a
4o, ; Fonseca 5 metaphysicę et alii,

2a sententia ex diametro opposita dessidit gradg
supremorum et ; ultimorum nō distinguit distinctione formali exnaturali, hęc sententia ē D
Thomę 1a ; loco, Capreu Cap 3 de ente et essentia, et quęstione de spiritualibus cę
aturis articulo 1 ad 9, quę sequitur ceteros discipulos asserentes ap̃t rei distinguit gradg
ultimos et essentialitates distinctione virtuali et p̃ distinctionę rationis ratiocinate
p̃ decisionem

Prima Concluſſio §3°

Nulla dis tinctio realis actualis diſtinguit unus gradū abalio gradu neenaq diſtinguit alij gradus, hoc ꝑ dō expſſe dicitur Dns Scotꝰ ratione eſſentiali et ſpecifica ꝑ gradus Superiores ſ oēs operationes ꝑdicati eſſentialiter degradibus ſ inferioribus et oēs de ſigno diuino ꝑ nullā diſtinctionē realē actualē diſtinguit; Dſeq̄ patet, nō id q̄ diſtinguit a balio dicit negatiuū eiꝰ aliud diſtinguit, vꝫ. q̄ Petꝰ diſtinguit a Paulo, Petꝰ dicit negatiuū Pauli et ſic Paulꝰ nō potest ꝑdicari de Petro, q° ſi ꝑdicatꝰ eſſentialiter ab hōe, et ibidē de Petro ſ inferiori de Petro, q° ſi ꝑdicatꝰ eſſentialiter ab hōe, et ibidē de Petro ſ inferiori nō potest dari diſtinctio rei vel actu alis; patet Dſeq̄ a q̄ ſicut rei diſtinguit ab hōe, hoc ꝓbō ſi primatū, hoc ē ab hō ē falſa, q̄ affirmat de hōe id q̄ hō nō ē, nō ſ ſicut hō ſ ſicut rei diſtinguit a bō a fortiori dicit negatiuū alius, et ſic nō potest ee id, cuiꝰ negatiuū dicit.

Hinc efficaci ratiō

Reſpondet Scotꝰ ſuſtinere idēſtitatē realē, ſeu entitatiuā aduersꝰ ꝑdicatꝰ nō bō ſ ſequitur idēſtitatē formalē, ſeu eſſentialē rei.

ꝑ dā q̄ hoc ꝑdicatū hō ē ab ē vel inter eſſentialis; q° nulla potest reperiri diſtinctio realis actualis ſ inter ꝑdicatū et ſubiectū, nā ē entitas Dſeq̄ ſ inter extrema vel inter actualiter diſtincta nō potest dari eſſentialis, et actualis idēſtitas q° ſ inter extrema eſſentialiter vel inter idēſtincta nō potest dari actualis diſtinctio realis.

Primatur, hoc ipſo q̄ inter ꝑdicatū et ſubiectū datur aliqua realis actualis diſtinctio nō potest ꝑdicatū absolute dici eſſentialis, atq̄ dicta ꝑdicatū ē absolute eſſentialis, q° inter ꝑdicatū et ſubiectū nō potest ee actualis realis diſtinctio; ꝓbō anā hoc ipſo q̄ dicta actualis diſtinctio realis, datur realis exclusio actualis inter ſubiectū et ꝑdicatū q° nō potest dari absolute ꝑdicatū eſſentialis patet Dſeq̄ a q̄ exclusio realis actualis dicit negatiuū idēſtitatis eſſentialis.

Ad 2° pte at

Soly maaliter realiter ē idē cū hoc q° ista ꝑdicatū hoc ē at Soly ē iuxta et eſſentialiter maaliter; Dſeq̄ patet q̄ Soly potest eſſe iuxta ſ ratione, qua ꝑdicatū idēſtificatur cū ſubiecto.

Cuꝰ portio nichil refert ſi dicaſ ad ꝑdicatū eſſentialē ſuſſicere idēſtitatē maaliē ſup a q̄ quā Cadit affirmō. nō ſ quā refert nō ſ ſequitur ratiō manut argumentū; ad pte Soly maaliter realiter idēſtificatur cū hoc, et nō realiter formaliter, q° ista ꝑdicatū hoc ē at, Soly ē iuxta maaliter et nō formaliter ꝓbō Dſeq̄, ad ꝑdicatū requirit. entitatiuā requiritur idēſtitas realis entitatiua ſ ad ꝑdicatū formalē requiritur idēſtitas realis formalis ſ inter ꝑdicatū et ſubiectū, hoc ſic, ſ pte nō datur talis idēſtitas q° Dſeq̄

Pater finis cū 8 metaphiſicę Cap° 2° aliter ꝑ Scotū nititur ſolui oēs rationes aſſertas hic ꝑ oēs eaſ ſupoſitaliter et ſpecialiter

Piũ forliter, et ita Sanctus humanitas ppria hoc ẽ act ẽ habes humanitatẽ ẽ Supposito habes humanitatẽ ambrialitatẽ et sic de ceteris, sicut hẽc ꝑdicatio ẽ uera Suppositaliter hoc ẽ dul ce dulce ẽ ꝯdidit qª faciẽt hyc Sortes. Supposito lactis ẽ habes dulcedinẽ, Saporitatẽ dul cedinis ẽ habes ꝯdorẽ.

Ad hẽc Solutio ꝓ Oreguter procedit ꝓ Scotia Stati qª Scotꝰ, licet falsa, Oreguerdum affirmat Suppositũ humanitati reliter forliter distingui a Supposito abs tractiõ quidem reliter entitatiue idẽ efficit ꝯ illo ꝯ nec Suppositaliter Sortes uera ille ꝯ dicamus patet Oreg, qª ut esset uera deberet cẽ forliter in Supposito unio et alterius ꝯ sit ẽ idẽ forliter Suppositũ nõ Sortes uera ꝯdicamus etiã ꝓ Sortẽ Suppositali. Ista autẽ adduc ta nõ ẽ ad rẽ, nec Supposito habes dulcedinẽ nõ distinguitur a Supposito habete albe dinẽ

Ad hẽc Solutio ꝓ ẽ falsa nec ꝑdicata essentialia et Suppositum diuersi differentiarũ ꝓ 1mõ dicendi pro, ut ista hoc ẽat ꝯ nõ Soli Suppositaliter, et personaliter, Sortes ẽtiã forliter debet cẽ idẽ hoc, et ate, ans ẽ certũ, Oreg ꝑ qª ꝑdicatio stricta ꝓ 1mõ dicendi pro se necessario requirit identitatẽ nõ Soli realẽ, personalẽ, Sortes etiã forliter extrema qª unius ẽ de Sorte alterius, alias si extrema nõ Sortis idẽ, Sortes Soli addunctis Supposito ꝑdicatio Soli erit accidentalis, ut hec albus ẽ dulce, et ad sumẽ erit ꝑdicatio essentialis tanti, et mallis, ut hec, ate ẽ hoc, qđ ẽ absurdum.

Vltrius efficaciter ꝓpugnat Fonseca qª ꝯ dicamus ꝯ dicto possit fieri ꝓ abstracto Vt humanitas ẽ albus, quę ꝯdicatio saltem ꝓ Sortis identico ẽ uera, et Sortes nec Fonseca nõ potest negare qª facit identitatẽ ẽ uera ꝯ dicatio ꝓ albedo, ut albedo ẽ color; ꝯ gratia coloris et albedinis Sortis idẽ ꝓ tertio, pa tet Oreg qª ꝓ hac ꝯdicatione nõ datur Subiectum ꝓ quo Sortes ut albedo et color, qđ ple bat cẽ idẽ tertio ꝯ falsa ẽ Solutio a Fonseca excogitata.

Ad ii nec nãa distinguitur a singularitate quę ẽ Vna pars Dei Sortes et Summo nãg Petrus ut distincta a sua singularitate, ut Vult Scotꝰ et ꝓ quo an hęc nãa plus sic dicta a singularitate distinguitur a nãa Pauli reliter nõ 24 nõ diuersa qª alias Petrus et Paulus agnitrei nõ essent distincti ꝯ 3ª, hęc sic nãa Petri Soli distinguitur a nãa Pauli ramen singularitatis Sortis admissa distinctione rei actualis et formalis ꝓ tertiã Petri et eius singularitatis nõ potest nãa Petri enuntiare a nãa Pauli distingui ꝯ 2ª nãa Petri dicta reliter formaliter a sua singularitate nõ distinguitur re aliter enuntiare a nãa Pauli ꝓ nõ datur talis distinctio ꝓ tertiã Petri et eius singularitatis Oreg ẽ certa, maior absolute nõ negatur phoninor ꝓ, impossibile ẽ aliquid ꝑ se aliquid a se distinctum reliter ab alio rei ꝓ hujusce reliter distingui, quomodo enim nãa ꝑ se potest ꝓ hujusce reliter distingui a nãa distincta? et hoc ẽ euidens ꝓ distributionem et distributorem ꝯ idẽ ꝯ sicut una res nõ potest distingui ꝓ hujusce reliter ꝑ alia reliter a se distincta, ita nec potest distingui, ꝯ nãa Petri ut distincta reliter actualiter a sua singularitate nõ potest quilibet distingui a nãa Pauli

Obiicitur

Si nãa Petri distinguitur a sua singularitate quę sic distincta esset esse existens

ẽ habeat entitatẽ extra causas q° esset singularis et j̃dividua p̃ñdebita ad singularitatẽ, sed hec repugnat q° etiã nãa distinguat a singularitate, Seq^r patet q^a oĩs entitas ẽ sue rei necessº debet esse singularis et j̃dividua, nã ut sic j̃telligitur habere ẽ extra causas, et terminare actionẽ j̃ductiã singularẽ q^a nõ Seq^r Istat ext^a

Vt hoc Argumẽto et Ifirmatiõe Soliegt excludi Oĩs rerũ singularitatẽ ab omnibus philosophis admissã, a tã excogitatã, q̃m fade quatẽ appellãt Vnde dicũt, nãm Petri ut distincta exnãa rei a sua singularitate ẽ habere aliã singularitatẽ j̃pletã, ratione cuiꝰ talis nãa ẽ distincta aqualiter et alia.

Sed hãc hãc Solutiõi Sic argumẽtor, et j̃ 1ª auctoritate dicũ philosophorũ talẽ singularitatẽ negãtiã, Dejde ratione, q nãa humana p̃singularitatẽ j̃dequatã, Seu j̃pletã ultimã existentiã illiꝰ habet q sit hãc humanã nãa determinata ad ẽ huiꝰ j̃dividui, q nõ, Si q̃ q° hãc singularitas ẽ ipleta, et nõ pleta, patet Seq^a nã ultima aduersarioꝝ mẽtẽ singularitas ipleta ẽ illa qua nãa humana ultimo determinatur ad ẽ huiꝰ j̃dividui ipleti V.g. Petri; Si dicãt assignãt Scotistã quãdã stat effectiã nãz quã reddit singulare.

Dejde Sic argumẽtor, repugnat j̃pleãtio j̃ linea cuiꝰcũq actꝰ ultimi q° j̃ linea singularitatis, patet Seq^a q^a singularitas actꝰ ultimi ẽ j̃ linea essentiali, ans ꝓbat, q q, Vel ẽquit Subiectꝰ cũ Potẽtia ad aliꝰ actꝰ q nõ, Si q nõ ẽ ultimꝰ nec adequate nec j̃adequate, Si dicãt ẽ actus ultimꝰ adequate, q° j̃pliciat talẽ singularitatẽ j̃ ipleta.

Denq q^a idã argumẽta potẽt efformari de illa singularitate j̃adequata, cũ eni distinguit realiter exnãa rei nãa, q nõ, Si q dicãt vdẽt argumẽta facta cũ sua Ifirmatione, Si dicãt dicãt habeãtur ibidẽ.

Aliã aliter argumẽto et Ifirmatiõe ipsãm satisfaciẽdo dicendo q habet ihoc Simplexo nãe singularis reperiãt duã formalitates realiter distincta nõ tm reperiãtur pluresformalitates j̃dividuã formaliter, et quit distinctiã, q^a una p alia reddit singularem nempe nãa p singularitatẽ, et singularitas p seipsã, Vnde nõ Sequitur q nãa ante singularitatẽ sit singularis, stante opinione Ifirmitatis nãa actualis distinguitur ab existentia rei; et existentia ẽ Subitus Specificabilis ut distinguatur actualiter nãa ab existentia et ipsa existentia ẽ nãa formalis distinguẽdi seipsã ab essentia, quãdãq ẽ extrema distinctiõis Sic etiã singularitas Specificabilis Stante exptã nãz ut nãa distinguatur abilla, et ipsa singularitas ẽ nãa formalis distinguẽdi seipsã a nãa.

Cõtra hãc Solutiõẽ arguitur efficatiã hãc rationẽ j̃possibile cuiꝰ ẽ q entitas aliqua realiter a alio distinguatur q aliquid realiter a se distincta q cuiꝰq ẽ id distinguitur q q j̃ suo ẽ Intrinseco cuiꝰq nulla entitas Intrinsece q aliquid a se realiter distincta hic ẽ q q aliquid a se realiter distincta nõ possit a balio se realiter distingui, q

q̃ ut dexim̃ Substabiz et distãby sibi: nec expoly de essẽã, et essẽ tha
aliquid distãcit, q̃ essẽtia seunaa nõ distinguit ab existẽtia redupheatiue ut exi
tẽs; sed ut essẽtia, et sic rão forlis, ut distinguat essẽtiã ab existẽtia ẽ ipsa entitas
essẽtię, licet requirat p̃mby Additionis existẽtię, at ũ Vnitas ꝓpria nãę ut nãę
ẽ rão forlis distinguidise ab singularitate, j tẽtę enj aliquid ẽ distãtę ab alio j q̃ty
ẽ unj j distãtę j se, et q̃ ẽ unj j se petit distinguj ab alio q̃ nõ ẽ unj et idẽ secũ
Vnde rão forlis j utrũq extremo distinctionis ẽ unitas ꝓpria cuiusq̃ extremi,
et sic debet multiplicarj j extremis distinctis quare nãa requirit distinguj a
singularitate ꝓ unitate singulary, sed ꝓ unitate secũdy ad nãg, ut nãa ẽ.

Ex vnjuq̃ dictis Vide alia
Colligesi Vnitatẽ forlis j quolibet j diuerdus reperta, nõ ẽ extra rei, et ante ope 298
rationẽ jtẽ distãtę ab unitate numerica, et rão ẽ, ng rão hois Pi distinguit ex
nãa rei et ante operationẽ jtẽs Arãne Petri; q̃ nec unitas forlis, que requirit
ad rationẽ hois distinguit extra rei ab unitate numerica secuta ad rationẽ
Petri; patet 1eg̃ q̃ Vnitas forlis nõ ẽ aliud, quã rão hois cum diuersione forli
et unitas numerica rão Petri cum diuersione maali; Sicut autẽ se habet rão
hois ad singulare scilicet Petrum, ita unitas unius ad unitatẽ alterius, ꝙ si hoc
et Petrus nõ distinguitur extra rei, neque eorũ unitates ante operationẽ jtẽs debẽt
distinguj.

Nec valet solucio Oppõ cõ solũ q̃ arguit ab distãtate essẽtię, aut gradũ essentialiũ
ad idẽtitatẽ passiuã, quę requirunt ipsos gradus, quã modus arguendi nõ tenet, et rão ẽ, quia j Petro
gradus ꝓprius et gradus altior nõ distinguuntur ante operationẽ jtẽs et tm̃ quãtitas, quę requirit j Petro
ad rationẽ Porphirij distinguit relatiue a potentia ratiua, quę requirit ad gradũ altiꝰ Vnde quamuis
rão specifica et singularis nõ distinguatur relatiue tm̃ unitates specifica et numerica, quę ad
illas requirunt possint relatiue distinguj.

Vltimo quod valet Opponens et sibi ipsi unum teneat j alijs ꝓpositionibus
nõ tm̃ habet locum j unitate q̃ unitas solũ addit supra ens cum tertia differentiam, Cartha
autẽ nõ distinguitur ab alia Carthaginensi rationis entitatis positiuę, ad quam requirit, et sic
sit entitates nõ sed distincte nec cartheginensis distincta erunt, reliquę autẽ passiones Deitatis ꝓpterea
et ita possint relatiue ipsorum distinguj quamuis j essentia equa dimanent Sapientia et idẽ.

Ex his j sectatis
hęc dicenda habemus contra locum j Carthaginem, et Ciceronem, quę licet nõ relatiue positiue distinguatur
possint tm̃ relatiue negatiue distinguj, ut patet j Ciceronem, et Tullium, quę quamuis reperiantur j
eodẽ subiecto distinguuntur relatiue negatiue ab idẽ diuersis unitate forlis et numerica.

Respondeo hęc
solutionis et eius exemplis potiꝰ nitj rationi Opponentis quam Ciceronis et Tullij dictis
sit duę Carthaginę distinctę relatiue et sit j eodẽ subiecto, scilicet hoc nõ tm̃ Sit Carthaginę eiusdẽ
speciei formę relis; sed Tullius realiter distinguitur, scilicet Ciceronis et auditoris; at ũ unitas forlis et
numerica dicunt Carthaginę diuersimode Vnitatis entitatis realis, et sic relatiue solutionis una
Vnitas ex numerica et specifica sibi data unde rão nra nõ penitus j hoc, q̃ unitas

rumenta et specifica dicat Carstig circa dy subiectis sed q. ds Carstig eig de forma et entitatiue rei, q. ñ Ihiget ifecitate et surditate

Secunda Concluſſio §4°

Gradus supe

riores et iferiores ſtant et a ſigularitate diſtinguntur p̄ſtim diſtinctione rationis ratiocinate et ap.te rei diſtinctione uirtuali. Hæc Doctrina magnanimiter defendenda Thomiſtis, et tm defendi, j aſſignandu quid requiratur ad ſufficiendu diſtinctionem rationis ratiocinate, ſ. reſpectum mutuum Mais expliqndi dicendo id q. perpetuo ſequit hanc diſtinctionem rationis e uirtualis diſtinctio que reperitur j rebus Vnde res, que diſtinguitur uirtualiter ap.te rei diſtinguit ſtatim ſubiecte diſtinctione rationis ratiocinate.

Circa ſtabilienda ſequentia dicitur hanc uirtualem diſtinctionem quodq. adillam requiratur Vnita tria ad diſtinctionem uirtualem ſufficiunt. 1um e ſufficientia q.e eminentia obiecti id e plurimoq. equalitatem tm ad ea que ad operandi, quatenus ſubiecti, una, atq. indiuiſibilis entitas dicitur j ſe pluresq. effectiones et formalitates. 2um e, q. ſic dicte effectiones et formalitates inuenientur ap.te rei diſtincte et diuerſe j aliis j diuiduis et rari. 3um e limitatio ſtatus n. Valeſii unico ſubiecto ſtatas effectiones et formalitates clare cognoſcere et ſic quaſi parabiles illas ſeparando clare cum quouis alio q.cunq. aliis ſubiecto et ſimpliciter ora ſcipiat.

Ex his ſequitur apparet uanitas ſchotum ſequentis dicentis alios et ſydamſios q.do ponentes ſimplicem formam dicunt j ſe effectiones, que j aliis rebus diſtinguuntur realiter, et ſchiter q.do ponentes entitates ſolas effectus et operationes quaſi j aliis rebus ſolum targat pluresq. formas realiter diſtincte ſ. totaliſmo repetitas ap.te rei j Petro ſ. j Petro datas ſydamſii ſeu uirtualis diſtinctio ratione cuius poſſet ſtatim diſtinguere j ipſo pluresq. formalitates et rationes, minor p̄bat q.a Petro materialis habet rationem unguis alis exc.a et realiter habet operationes ſenſitiuas et ſchiter habet operationes uegetatiuas et ſchidi que operationes j aliis rebus ſumuntur a principiis realiter diſtinctis q. gradus iſti ap.te rei diſtinguuntur uirtualiter et realiter p̄ſtim

Solbuntur Argumenta Scoti §V°

Mouetur Scotus

Ad diſtinguendu realiter ex naa rei gradus metaphiſicos ſtatim ſequitur ſimilitudo 1° ex hac ratione ſydamſii, que diſtinguit deſſe deſſeque debet aliqua diſtinctione rei 2° gradus ſuperiores et iferiores, ſiue ſeparati ſtatim ſiue cum ſingularitate diſtinguit deſſe q.d deſſere debet diſtinctione rei, ñ rei entitatiua ut ſupponimus, q.e diſtinctione rei ex naa rei, q.a bene ſequitur, Maior patet ex eo, q. deſſe expleat eſſentiam rei q.d uuru ſa deſſe duuru debet explere eſſentiam q. complecti, q. habet diſtinctas deſſes diſtinctas habet eſſentias, minor autem p̄bat, q. ad definitum p̄ hoc q. ſit finis ſchotici, ſeu principium diſtinctiuum ſchotici, ratione cuius p̄ hoc q. ſit principium diſtinguendi habet diſtinctas deſſes.

Reſpondetur diſtinguendo maiorem, que diſtinguit deſſe eſſentie et quidditatiue j re

deſſe ſtrictiori ſubiecto maiorem

q.eſtio 295 et 296 et 297

quę dicunt esse metaphisica seu qut ꝺ̄ja abstrahunt Duego maior, et distinguo minor grady superiores et inferiores dicunt esse Si adequate, et qut ꝺ̄ apteꝛa de essentia nego minor, qut sic enj q̄ Duerit uni et alteri Duniri, et unica esse ꝺ̄ esse distincti ilez Si qut ꝺ̄ja abstrahunt, et metaphisice sumuntr Deodo minor et Dego Dseq̄ q̄ at et Valte cuj dico de alijs gradibꝰ Si qut ꝺ̄ jse distinguntr debent unica esse distinxiꝛ, Vnde jre soly dati fundamenty Vt jtꝰ possint dari uny ab alio, q̄ soly arguit distinctꝰ Rationis, et si alig, etiq̄ rem entis tabuq̄ q̄ ē ꝺ̄ soly.

Replica per se 2t

2° Mouetr going nō ē idq̄ Aj speciebꝰ q̄ distinguitr realiter ab illis, ans ꝓbr, nq̄ si ad Vej. esset idq̄ Aj hoc est Leoq̄, leo et hoc esset idq̄ sterse uxta illud quę ꝺ̄ rady sterse &c — Respondetr Negando ans ad ꝓbam Respondetr, q̄ ad quatenq̄ ē going ōi ē ꝓtate unq̄ ꝺ̄ jacte be scilicet pram Vnde Aj hoc, et sic nō est idq̄ Aj uni tertio realiter unq̄ ꝺ̄ pram nō sequitr q̄ sint idq̄ sterse.

3° Grady metaphisicē adiuuent principijs sumuntr scilicet amaa et forma; ꝺ̄ forma, et maa ꝺ̄ principia realiter distincta q̄ grady ꝺ̄ducuntr realiter distinguntr, Maior et minor patet, Dseq̄ ꝓbr q̄ quę conuenit a principijs realiter distinctis realiter debent distinguī ꝺ̄ going uxta Porphyriū sumuntr amaa, et differentia a forma q̄ &c — Respondetr q̄ tg̃eng quę differentia sumuntr a forma Aj hac ōm differentia, q̄ going sumitr a forma Vt grady potentiales forme, Vnde nō sumuntr adiuuent principia, Aj forma Vt ois suus gradꝰ sit eadq̄ realiter; ꝺ̄ dicitur alibi loca.

Vedasse 299

4° ari Ipoo re alij petit extrema realiter distincta ꝺ̄ Ipositōe quę sit j ꝺ̄ducendo ex genere et differentia ē Ipoo realis q̄ extrema ꝺ̄ realiter distincta, Maiꝛ cata, q̄ Ipoo ē distinctꝰ unio q̄ Ipoo realis unio distinctꝰ realiter minor ꝓbr tq̄ illa unio nō ē futa, tuge q̄ ob hoc going Diuitur Theologi hoc Ipoche Deonegat, q̄ distinctio Aj forma ſſ plicitate j ſimia repugnat

Respondetr Deodo maiꝛ et Dego minor, ad ꝓbam dico Ipositū illg cū rebꝰ q̄ fundamto, sed liter ōm cū quid fitꝰ, q̄ Petag Vj. ad rei ōi realiter ipositū Exalti et rali; racione ōm distinctionis uirtualis sumit jtꝰ fundamtꝰ ut ad Diuiꝺ̄ quat, Vt Edicatꝰ potentiale respectu talis, et exhis Duobꝰ Ipoo quo adscit. Ad id q̄ dicitur Theologi Ipositorꝰ metaphisicę Deo negare, q̄ ad illg ꝺ̄ducibiliter requiritur, q̄ Edicatꝰ superiꝰ Vt potentiale, et determinabile scipiatꝰ, et j sering ut ꝓfectiuum, et ꝺ̄terminans q̄ ſſplicitate ꝓfectiuum et j simitꝰ ſſplicitate repugnat.

5° Singularitas recidit nāq̄ et ē extra essentiā illg q̄ Singularitas nō ē de Iscipto essentialiter, q̄ Singularitas distinguitr saltj ex parte rei amaa Dseq̄ patet q̄ id q̄ ē de essentia alicuius rei, et id q̄ ē extra eius essentiā realiter distinguitr.

Respondetr distinguendo ans Singularitas recidit nāq̄ si nāa sua Natꝰ qut ē jre negando ans Si sumatr qut ꝺ̄ scindit a ſſtu Deodo ans, q̄ qut sic Singularitas nō q̄ cludatr j Iscipto ꝺ̄ terminato nāq̄ qut positę ꝓstus, et sic soly erit

extra essig nãq̃ aut p̃sise, p̃ñ ut ẽ ire, q̃a ire nãa ẽ idẽ cũ singularitate
Et rego 3eg3 ad unũ pbaõ duo, q̃ id q̃ ẽ de essãa rei cũ q̃ ẽ extra eã essig
tiã aut rei ẽ relatiue, se ipsa realiter distinguit ñ tñ distinguit relatiue scilicet
ellong sit extra essig rei sibi ut patet p̃ius.

Ad principaliter monet Scotꝰ q̃ dicata
Otra dictorie opposita ñ possit apte rei de eadẽ re Verificari, sed de Petro. Ng
Verificat q̃ sit Stilis Paulo p̃nãa, et de similibꝰ p̃ singularitate quę sub dicata Otra
dictorie opposita, q̃ p̃ternãq̃ et singularitatẽ Petri admitti debet distinctio relata. idẽ
argumentũ fieri potest de hoc, et hoc, qui sub stilis p̃rione alter, et deinceps p̃ distinctis
tibꝰ specificis.

Confirmatur q̃ duo idẽtificata, quorũ repugnat eiꝰ alteri repugnare debet
sed Stilitudo repugnat singularitati Petri et ñ repugnat eiꝰ nãq̃, imo nãq̃ possibile
fuerit esse nãa, et singularitas Petri ñ idẽtificata relatiue.

Hoc argumentũ militat
contra Dam Scotꝰ q̃ sic ostendo, Dedicata Otra dictorie opposita negatur de eadẽ re
Verificari, sub nãa Petri et eiꝰ singularitas ẽ eadẽ res apte rei q̃ Stilitudo et dis
similitudo ñ possũt de illa Verificari, p̃ bo minorẽ, q̃ te nãa, et singularitas ẽ eadẽ entitas
relatiue q̃ et eadẽ res relatiue.

Quare ad argumentũ Doctoris Resumendo autoritatẽ nãq̃ sancti
Agdo Maioris, et Regis dicentis quę ad Vsp3 q̃a dicunt dictas ppoes ñ cẽ Otra dictorias
sed Otrarias, ad quas Verificandas sufficere asserunt distinctionẽ virtualem apte rei
et formã p̃ticã p̃ternãq̃ et singularitatis.

Sed ja insurgit Scotꝰ distinctio virtualis apte rei
et formã p̃ticã ñ tollit identitatẽ, seu Unitatẽ entitatis, q̃ de eadẽ entitate affirmatur
Stilitudo et dissimilitudo q̃ repugnat = Dã V apte rei Verificatur Stilitudo et
dissimilitudo q̃ potest Verificari de Stilitudo, et ñ Stilitudo q̃ duę ppoes Otrarię pbr
Ista 2ã ppoes Otrarię sub Virtualiter Otra dictorię q̃ sub Verificandę de
Petro possũt Verificari duę Otra dictorię, ans pbr ad dissimilitudinẽ sequitur negatio
similitudinis, q̃ ppoes Otrarię sub Virtualiter Otra dictorię

Sed ista ratio retorqueri
possũt Otra Scotꝰ ng distinctio formalis extra rei impugnare Scotiꝰ tollit identitatẽ
realẽ et unitatẽ entitatis q̃ mea, seu opinione possũt dictę ppoes Verificari. Ali
ter, si ad dissimilitudinẽ sequitur negatio similitudinis mea supposita distinctione extra
rei possũt dictę ppoes Verificari, q̃ ppõ negativa removet Dedicata a subiecto
Vã cõ Sudeamus, cui negatio sit inhęrentia nãq̃.

p adiuncta Solutione et ut plura sub similitudine
Sed etiamsi Scotꝰ distinctas adducere ppoes de eadẽ entitate Virtualiter multiplicet esse
entitatis dubiũ posse formare sibi, idẽtitatẽ videlicet entis formalis. de cuius natura studia
ppoe significare quid quid ẽ intrabit formalitatis, id ẽ habebit formalitatẽ extra sua subiecta
Videtur ut stat subscripta formalis, Vt cui dicimus, Petro q̃ranus subsistentiã ẽ una

gre et g actitas sp̃t, hꝰ facit sꝑs fris g medio actu abstrahit illa fris ab alijs, et ab illo g ei iunit ratione id ꝑticulare cui illis, Unde j his ꝓpoñ g hac fris et reduplicatione ꝓme ꝓsit Ꝺtradictorie Verificari imo Ꝺtradictorie nõ sꝰ g hꝰ negaõ nõ removit ꝯ dicatu attributo sub ratione entitatis, sꝰ sub ratione fris Vt si dicat Petrus ꝓpositalis formaliter nõ sꝑt et sꝑt fortiter g actitas quã Doctrina ꝓbaret D Thomas J de potꝑta arte 2 ad 5ᵐ Ubi sic Ergo g deo, g id re et differs ratione methi ghabet ꝺ dictorie ꝓdicari Vt Deus philosophꝰ 5 Metaꝑ g id Petre differs ratione esse principij et finis, et Ug e principij nõ e finis. et ratio e g a subiecta g e virtualiter multiplex ad rei, et fortiter ꝓ jta equalis pluries g entitatibꝰ Veliter distinjs.

Ad 2ᵘᵐ Medria ꝓpoñ jta dicta significare Petrꝰ id g fris habet e ex suo Ꝺegtu obiectiuo, sꝰ id g ei iunit ratione entitatis seu id g talitatis ꝯ alijs fris malitatibꝰ, hꝰ ꝓpoñ facit sꝑs istud, Vt ꝯ dictum ratione e ait, j quo significatum possit Ꝺici Ꝺtradictorie Verificari, et ratio e, g a ꝯ ꝓdicatu Verificetur de entitate et abstrahe ꝓpoñ negatiue removatur absolute ꝯ dicatu g a negaõ e mala ingnitã nãq hoc ꝑticulo g hꝰ ꝓpoñ, Petrꝰ nõ e sitis Paulo, Sꝯ Petrꝰ, j nullo sꝰ ꝓpoñ sꝑt de illo Verificari g Sꝯ Petrꝰ ex quo de duce sallatio huius Dregꝺ, Rationaliter ut talis e prj cipuus tricorꝺis, sꝰ actitas e id ꝯ ratalitate g actitas fris ter e prj cipuus dicuꝝsis, Arguit ergo ej ad sui id ꝑticulo ad sꝑs fris.

Ad Rem Sch habet j ꝓpoñ omibꝰ Ꝺtrarijs g a ꝯ j nulla carꝝ j portit negaõ nõ removet ꝯ dicatu ab subiecto Ug ꝯ ratione, sꝰ quasi mixte ꝑticulare sit Sch habet ad tale entitatis, Unde hꝰ ꝓpoñ Petrꝰ e dissitus nõ removet Sch tudinem a Petro Ug ꝯ virtualitatis, sꝰ Sch illa Ug quã ad rei iunit Petro distinctũ, et ꝯ hꝰ iuniat ratione Petreitatis Ug hꝰ removet ꝓpoñ Sch tudinem a Petro ꝯ Paulo, quare de eadem virtualitate et fortitate nõ possit nec ꝺici Ꝺtrarie Verificari, beneficio de eadem entitate Virtualiter multiplicis.

Ad 3ᵘᵐ Vta Vᵐ, g negaõ sequitur ad affirmatiõ Ug illa Virtualitatis Ug quã de subiecto dicit affirmatio Unde Si affirmatio dicit de subiecto Omnis tota fortitas ꝯ habete sequitur negaõ absolute Ug ꝯ entitatis, et fortitatis, seu dicat de entitate Virtualiter multiplici nõ sequitur negaõ j separabiliter, et Ug ꝯ fortitatis, sꝰ Ug illa Ug quã dicit affirmatio Vt patet j essentia diuina, quã ideificatur ꝯ Paternitate, et tm de essentia diuina affirmatur g sit Ꝺistinctus personis, ad quã affirmatiõ nõ sequitur j separabiliter negaõ Ꝺmunitatis Ug ꝯ fortitatis, sꝰ Ug fortitatis ꝯ Paternitatis, Unde aliud e, g de essentia diuina ad rei Verificetur duꝝ Ꝺtradictorie, g nõ ad mihimꝰ, aliud ut Verificetur absolute Ug diuersa ex essentia requiratur distinctio rectus actualis g etiã negatiue.

Ad his Respondetur optime ee solutionꝫ datꝫ Si ꝺicta intelligatur, ad argta tã j pugnatiõ, distinguendo ans.

Dist̃o Virtualis nõ tollit dist̃o, seu unitatẽ entitatis actualẽ Deo adnãs, Virtualẽ, seu omnimodã Negationẽ et dist̃o Deg, q̃ de eadẽ entitate Verificatur Substratũ et diuersatũ Vl diuersã Virtualitatẽ Deo Deg, Vl eg dis Negõ Deg.

Ad Flacij nullatenus repugnat q̃ Vl una entitas Virtualiter dist̃a pluribꝰ reliter dist̃is equivaleat potẽti dictis Vl istis Virtualitatẽ unã Verificari, et aliud Vl alig.

Ad Vl ipugnãm Deeo ãs ipsius explicato, et Negõ Deg ad q̃ bamr dist̃a ãs, q̃ pos Ibarrã ss Virtualiter Dmadictorie respectu eiꝰ de Vl istis Deeo ãs, respectu eiꝰ de Vl diuersa Negõ ãs, ad cuiꝰ q̃ bamr, quatenꝰ dr hoc militare potest dist̃a q̃ ens ens adhuc plurãdine sumpta p relationẽ diuersitatis sequitur negatio similitudinis Deeo ãs; sumpta p largitia similitudinis, sub dist̃a q̃ ãs sequit ipsi separabiliter, et ens entitate Virtualiter multiplici Negõ ãs, sequitur connexiue, et ens entitate omnino Spãli Deeo ãs, et Negõ Deg, q̃ Negõ de Vl sequit ad dissimilitudinẽ possibilẽ.

Duco Petrꝰ Vl singularis propriae à destris Pauli q̃ adhuc dissimilitudinẽ sequitur negõ = ergo Petrꝰ nihil et alijs falsitatꝰ replicis satisfacies, Petrꝰ enim nisi sub aliqua reduplicatiõe sumatur nõ à destris positiue et hoc Petrꝰ q̃ sequitur negõ, Illa solꝰ negat Substantiã de singularitatẽ nõ tm entitatẽ, quo spectauit D Thomas 1ª pte quæstõ 39 artl 2 ad 2 q̃ Essentia et persona ipsi diuinis deseruit Vl intelligentiæ ratiõe sequitur q̃ aliquid possit affirmari Deus q̃ negari de altero.

Si quæres ex equalitate inter duo extrema sequitur negatio inequalitatis q̃ ad dissimilitudinẽ sequitur negatio similitudinis, et cõ = Respondetur ãs ut nunc si de equalitate omnimoda intelligatur sequitur de equalitate Vl una ratiõe sumatur, quare dico posse unꝰ ee altero equale et inequale Vl diuersis dimensionibꝰ vt ee equale Vl longitudini, et inequale Vl latitudini =

Dico ultimo ad hoc similitudinis, quæ à quodq̃ accedit finito, informat solã ratiõe actus finitatis q̃ repertus in hoc, sicut Vl q̃ hoc tg finis à nõ tg finis à nõ tg equi inadæquate ratiõe, quæ inadæquatio sit hoc à absurdo q̃ illud ex quo sequitur, per sequelã, q̃ forma subiecto inhærata illi debet existere suis effectꝰ finitꝰ, minor etiã per q̃ impossibile à aliquid diuinat et sit finite alicui tio à cui finitatis à quæ à eiꝰ finitionẽ dicitur, sed hoc rationalitatis à dicitur ens q̃ repugnat q̃ aptetur sit finitꝰ ipsi à hoc sed cui dy q̃ deg dy à Vl seruet q̃ similitudo solꝰ informet ratiõe actus finitatis ex hoc sequitur q̃ grado generico et specifico ap̃ reri reliter dist̃a q̃ sit impossibile quia et rationalitas sit ap̃ reri una et eadẽ entitas ex q̃ accidit aliquid physice reuipa tur habitate et sit rationale q̃ hoc supponitur subiecto Vl ee q̃ habet ire q̃

Exc̃

Respondetur relatiuæ similitudini, quæ à accedit finitus et informat totã finis entitatis

ịdẹ̃tue si maaliter ita ut nulla realitas detur ap̃tei, que ri̇ ẏformeť reẏone subtilꝺ
ni, et g do exhoc iferit ẹ̃ hoc tg subs ẽnãq equi ịraone ratis quę ịraonẏ alis negꝺ
ꝺaĩ Deꝰ a fie tagibꝫ a ssoudẹ̃tis adssẏgnis, ng ịsta ppõe abstuentes subtu
do valitati quatenꝫ ẽ distincta uerbaliter ap̃tei, seu actu pẹ̃ty ab abitate, si ẽ illa
Deꝰ maaliter ịtelligatur duplex; ẹ̃ entitas hoc, que ẽ valitas ẽ subs equo uera
ẽ et secunda.

Ad dubitabis quomoo hec sit uera, cẏ hoc pralitatẽ sit diuersus equo — Re
pondeo, g valitates queunt distingui ut uirtualiter distincte ab abitate et g ꝺ diamꝫ
entitas que ẽ valitas ẽ significatiuꝫ valitatẽ vt distincte ab abitate, p nomina Dñi ri̇
gnęris significata unꝰ aut alterꝰ totalia entitas significatiue dequa possumꝫ affirmare
g sit subs et diuinus ẹ̃sentiꝫ, omnipotẽs rame cuiꝰ ẽ sydamẹty Vargꝫ reclamis et
hęc de hac questione

Q'bus gradꝫ
uarie et

QVGRA

ꝺ Super es & infer es in-
te se & Asingte distinguãt, cum distinte ne obtiaꝫ & Adeqta
Prælibant Aliqua si

Quęstione pcedẹ̃ti distinctionẏ ex nãa rei ịter gradꝫ Metaphisicos eiꝰ ꝺ ịdiuidui ꝺa secty refutatiuꝫ ꝺo
ctꝫ g distinctionẏ raonis ratiocinatę eiꝰ ꝺ ariꝫ, Veꝝ cẏnęę distinctio hec duplex adequata
vna, ịadequata altera cẏ alijs Objcere ẽ necessariꝫ. Sit autẽ titulꝫ questionis Aliter
fiat, Eadunt sty cẏ Caietano de ente et essẹ̃tia quęstione i. Duplex ẽ abstractio, seu
precisiuꝫ, obiectiuꝫ unꝰ formalis alterꝰ, subs ẽ qua una et eadẽ formalissima entitas explicatur cẏ
tranſcitꝫ et pręcisiue sumitur ꝺ unꝰ exclusiuꝫ abstractiuꝫ ab his ea, quod se habet materialiter quatty
uis essẹ̃tialiter, aut tag regulariter negatiue ipsis ipsis cętilla: hoc modo dicitur terminus actꝫ
ịnus ut uirꝫ abstractiuꝫ ab hoc g sit bonꝫ, et tuncꝫ actꝫ voluntatis ut bonꝫ nulla habi
ta rõne rami ad hoc g sit uirꝫ luce. Veritas et bonitas se mutuo tagi uendẽt etiã
ịnceptiue formaliter utriuꝫ. Obstractio obiectiua seu precisiua ẽ illa rame cuiꝰ possu
mus pẽty percipere unꝰ subtatẽ sine alia, cẏ qua luce archiepiscopus ịdẽtificet ịnceptiue
huiꝰ ri̇ ịnclusiue.

Inter quas abstractiones hęc differẽtia solet Inter assignari, scilicet g precisiua
seu obiectiua exp̃t obiecti plures subtates exprimit, quarꝫ una ịtus abscindit aut dis
pit tactꝫ et ri̇ abstracta alia cui ea explicitẽ nec ịplicite, Scotus de ẽnone actuali
ri̇ depositati et Thomas, qua ab Scipio ut tacty potentiale Thinge ịnceptiue differtqꝫ
precisiua subs, cẏ exprimit unꝰ et indiuisibiliter subtatẽ, ita ut a obstractiui nihil tactus
exp̃t obiecti, Scilicet adequate cognoscat, Licet clare ꝺa unꝰ expẽsiuꝫ, et Thomas
alterꝰ, Inter duas Scipio et Scotum obiectiuas entes, qui ịnceptiue ịmediatas ri̇ pertẽt g ꝺ ratione

190

ramis entis cognoscatur. 2ª unica forbitas percipitur sub diuersis essentijs

hoc posito ig appa
ret ssus quis. ſ quærimus enj angrada superiores et iferiores jterse et. Asua ſigula
ritate distinguitur distinctione ramis ratis innatis, et an. hæc distinctio ſiet aliter recepta sit
sententia, quæ multiplicitatis forbitatis arguit illa reli entitate. 1ª, solu distinguit
distinctione fundata j abstractione forbi, 2ª quæ una, ſ altera forbitas. Magis, minus
essentiale percipitur

Refertur ſſtª

REFERVntur Sent. 2º.

1ª ſſtª ig et
gradus j duodecim jterse et a ſigularitate distinctione ramis natis innatis distinguit, cæteris ſ distinctionis benefit ni ee præsens, g 2ª indicat nay jtis ni possit reperi reli j diuisibili quæ quæ
uirtualiter distincta unq forbitatis cognoscere latte alia utrag docet hæc ſſtª j peruadi et certe nulli
ee distinctus j 3ª solu sententiæ essentiæ pte recipiunt forbis, qq diuersimode jdiuiduæ tricanag humana
ma, uersatur nullo modo alig j duas forbitates duodecim, 3ª ides j diuisibiliter cognoscit pluribus ordine ad uarios effectus. Hæc opinio secretata é nominalis, quæ sectatur D. Ferrariensis et
Ferraga, Litigios qsc Burguez tomo 1, ſ 13 p. 3 disputatione 117 Cap 2 Trapezuntius Suarez
disputatione j meta physicæ Sectione 1 numero 5. et ſq Coronado de Trinitate

2ª ſſtª ꝑ oppositu defendit

Statuit ſ distinctionis adequatis jter gradus superiores ſ et jferiores ſ, et jter res ſpecificas, et ſ
ſingulares etiam ita ſ docet possit ig fundamentaliter juxta entitate uirtualiter multiplicis
cognoscere unq forbitatis latte alia, ut ig concipit ab recipit quidq iuxta hæc ſſtª forbitatis
essentialis hoc ni hoc recipit tale, quod é alia forbitas essentialis trai, sic ni Themis
tius, Scotus, Sil

3

CONCLVSIO 3º

Gradus superiores et jferiores ſ ig jterse ſ ig ſigularitate distinguit distinctione adequata et ſubiectiua
hæc Pet. sic f. ꝓbr, g illa distinguit distinctione ramis, natis et addequatis, quorum unus
ni é necessarius ad Deum quod aliud é et ut necessarius recipit. 2º gradus unus ni é necessarius
ad id adquod é et ut necessarius recipit alter. 3º distinguit ducta distinctione adequata, maior
patet g ratio ralitas, ut radix resistentiæ ni distinguit ꝑ jtis addequate à re ipsa ut uer.
dicit ad mentis g ad utrumq radicatum, é et recipit nucem. Minor ꝓbr, realitas ni é
necessaria ad ſſtm, ad g é et ut nucem recipit natas, 2º gradus unus ni é necessarius ad id
ad g é et ut necessarius recipit alter, et sequitur distinguit jterse ducta distinctione
addequata. Seq bene ſ, nam é euidens, g realitas efficienter ad ſſtm j nullo
statu esset principium ſſtdi, ubiq principio ſſtdi, et sic j bene, ſ quo data realitas, quæ
é principium ſſtdi deberet dari realitas, quæ é principium ſſtdi.

Formalis distinctio uirtualis
seu Virtualitas multiplex j Occamo sensu reperitur é ſ inter duas entitates distinctionis rationis a

adequatę ſ̄d hęc distō̄ virtualis data ſ̄ gradꝫ, ut ſtat ex q̄ſtione ante, q̄ et distꝫ rationis adequatę, maior ꝓbr, q̄ ſtus ſcipit hoc ut p̄ſcipiꝫ ſ̄ti di ſcipit gradꝫ actus excludꝫ do gradꝫ rationis, Ly ſcipiat gradꝫ actus forliter latęte rationis forliter ē ſcipit unꝫ gradꝫ latęte alio ꝫ distꝫ virtualis ē ſydamęty distinctio rationis adequatę.

Item, ſ̄ty nō excludere unꝫ gradꝫ ab alio forliter, nec unꝫ et eędē forliter, ꝙ unꝫ non poſſunt simultanea exercęri ex primere, vno ſcipiꝫ Ly unꝫ munꝫ et alio ſcipiꝫ Ly alius = ſ̄d ſtat ng his ſcriptis bonis ꝓbꝫ ex 2ª concłe distinctę forliter ē ex ppᵗᵉ cōcłi nō ſoly ſtat diuersitas muneꝝ ſ̄ diuersitas forlitatꝫ, ans ꝓbr, hęc bonitas ꝓbꝫ distinctę forliter ex 2ª concłe q̄ do unꝫ forlitatꝫ maaliter etiꝫ Bruter ſchabet alię, ſ̄ ad ſcipiꝫ ſcribendi q̄ ē ad maaliter, et ſp̄ti Vyter ſchabet ſtęrigradꝫ, q̄ gradꝫ actus, et gradꝫ rationis correspondet ex ppᵗᵉ cōcłi ut forlitatꝫ adequatę distinctę.

dęde ꝓbr ſ̄d nam ex D Thomꝫ 1ª p. quæſt. art 5 Vbi dicit ſterigradꝫ ſupernaturę, et ſterioręſ dari Metaphiſicę ꝑ ſonę rationis, ſ̄d distinctio ē ad ſponę naturę Ly Poſitiꝫ ſit distinctꝫ naturę q̄ ſterigradꝫ metaphiſicos dari distinctę rationis adequatę, ſcilicet Ly actꝫ exphiloſophꝫ ſtęgit cap de deſcriptiꝫ, ęemꝫ cē extra ſcipiꝫ deſcriptiꝫ, hyc ſit hęc ꝓbo ē ſterrationꝫ ſeu forlitatis cōcłuas cuiusdꝫ rei, et nō ſteractꝫ, ut diuersiaꝫ Voluit et ſic ſterillos ē diuersę rationis, et ꝓtinet ad moꝝ ſcripti forliꝫ hyc q̄ ꝓbo quę datur ex ppᵗᵉ actꝫ ē rectus et nō rationis Ly actꝫ rectus ſit, et unꝫ ſe habeat ꝑ moꝝ actꝫ, et alius ꝑ moꝝ potiꝫ.

hyc q̄ ꝓbo metaphiſica ſit exmaa et forma metaphiſica, et ꝓbo hęga hęc metaphiſicę ſtꝫ data ſtat ex genere et definꝫ hia, ſ̄d nihil horꝫ verificatꝫ de achꝫ ſtus, ſ̄ ſtęty de exęty ut ſcipiꝫ q̄ tuo hęgaq̄ exmaa metaphiſica ſtat ex actitate, et exrationalitate tęgueꝫ et forma ita ut huiꝫmodi forlitatęs cōcłiꝫ ſumptę ſe habęnt ꝑ moꝝ actꝫ, et potiꝫ, et etiꝫ ꝑ moꝝ generis et diffꝫ ſtię Ly hęc ſtus ſtatim ꝫ ut ſtat ex ꝓhemaliꝫ queſtione 2ª ſit ſ̄ actę ꝫ ſ̄d ſtę ꝫ, q̄ distꝫ adequata rationis ſcilicet exppᵗᵉ cōcłi, et nō ex ppᵗᵉ actꝫ

Vltimo ꝓbr ſ̄d nam ſ, ſingularitas ē extraaiam forliꝫ, et eſſentialꝫ naꝫ Lin, ſ̄ ſit ſ̄ et distꝫ ſtr forliter nō ap.ter rei ut ſg manet ꝓbatꝫ; ſ̄ ſ̄ rationꝫ ſi Vꝫ, q̄ ſingularitas ē de ratione forliꝫ et eſſentialiꝫ gradꝫ, et ſequitur ex naa Vbi ē forliter, et poſſitiue ſingulare, q̄ ē falſum.

R. E. S. P. ad Arguꝫ

Arguitur ꝓ̄o distꝫ rationis ſoly reperibilis ē ſ̄ nō reperiri ſterigradꝫ, quę ſe habęnt exppᵗᵉ cōcłi; ans ē clarꝫ, ng distꝫ rationis ē actus distinguens unꝫ ab alio ſcq̄ tur ꝓbatꝫ, ſ̄ actus forliꝫ debet cē ibi ubi ē forma

192

Respondetur dicto ꝯ rationis actum seipsum esse ꝑ ipsum quatenus ipse
ꝑ eius actus ꝑ quos dicto rationis actus formatur, seipsum ut distinctum cognoscit per
varietatem distincta ꝑ actus ipsius quatenus unus obiectus seu gradus alius ab cognito, et
separatus ꝑ ipsum adaliis cognosci et sequitur adequate ꝑ ipsum adeo dicto quitur.
Ad id, quo ꝑbr 2da Christus q̃ duplex effectus formalis, unus ipsius, et extrinsecus
alter ipsius q̃ ille, quo ipse redditur ipsius esse et formaliter dicitur ipsius actus secundus
ipsa unitiua ꝑ illum redditur ipsius esse et formaliter subsistens; extrinsecus q̃ quo aliquis
denominatur extrinsece dicitur, et diuersimode manifestatus, ita ut illadi
uersa manifestatio medy sclemat exp̃ actus actiue, sed obiectiue exp̃ dicatur passiue.
Dicit ꝑ 2da
dicitur exp̃ dicitur q̃ denominatio extrinseca, q̃ ipsius esse sibi sclemat dicto ra
tionis exp̃ scipsum formaliter = dicitur quo D3 Deus q̃ dicitur Christus formaliter et
ipsius esse Deus D3 formaliter et ipsius esse Nego D3, ng dicto q̃ Christus actualitas
tis, quæ nõ ꝑfert ipsius esse actus, sed terminus, qq illi applicat, et determinat
eum ſubſiſtentiæ ipſius, et sclemat dicitur quo D3 Deus ꝑ ipsius esse realiter Deus D3
ipsius esse rationis Nego D3, ng denominatio dicitur deriuatur ꝑ rationis ipsius
recto ubinõ q̃ talis dicto.

Arguitur 2o q̃ Deus actualiter cognoscitur ipse hoc toto hoc formaliter
cognoscitur q̃ actu nõ dicitur quitur actione dicitur tionis adequata pate D3 q̃ q̃ actu
dicto q̃ dicitur quitur cognoscitur formaliter alio formaliter nõ cognito, ans ꝑbr q̃ actu
hoc nõ q̃ dicitur actione realiter formaliter q̃ q̃ cognoscitur actu ipse hoc cognos
citur toto hoc formaliter D3 q̃ ꝑbr Ng q̃ omnipotentia ipsius Deo q̃ realiter formaliter
ipsius dicitur omny potestatiue rei Beatus actus illi qui deducuntur unus po
sibilis actus qui toto omnipotentia formaliter, q̃ sicut q̃ realiter formaliter hoc, q̃
cognoscitur actu ipse toto hoc formaliter cognoscitur.

Respondetur negando ans adphamy Deus
ans et nego D3 ad phamy diuo q̃ licet actus exp̃ rei actualis formaliter realiter cognoscitur
dicitur quitur nõ actu formaliter virtualiter, quæ virtualis dicto q̃ sufficit ut actus formaliter
cognoscatur alio eo q̃ formaliter cognoscatur toto hoc, sicut actus dicto q̃ virtualis ipsius
principij unius, et simplicis sufficit ad hoc ut ea licet sit tota omnaliter, et entitative
ipsi subiecto nõ communicet ei totis suis effectis formis, ex pedis Xpi nõ denominat formaliter ipsius illius
ejus sibi sit ipsa: Omnipotentia autem ipsius Deo taliter q̃ ipsius formaliter ut virtualis
actus distinctione se cum ut ꝑ deducuntur ens possibilis q̃ ea sub ipsius mutuæ rationis
possibilitatis scilicet respectu Unde quicquid ꝑ deducuntur unius cognoscit toto formaliter

Dicit, tum
ipso q̃ cognoscatur ratio Petri necessario debet cognosci singularitas Petri q̃ actionis ipsius ratio
et singularitas nõ distinctis dicto q̃ ans ꝑbr nã determinatur ꝑ singularitatis ipsius ratio
Petri q̃ ratio determinata q̃ ipsius q̃ cognoscatur ratio Petri, et q̃ nõ cognoscatur eius singula
ritas = Respondetur distinguendo ans Si cognoscatur ratio Petri reduplicatiue ut Petri
sicdicens specificatiue Nego ans et D3 ng ratio Petri ꝑ actus singularitatis ipsius

gradu virtualiter precest sume S. ut dicat quidditatq naq S, ut dicit reduplicative singularitatq, Si D°mo negatur, debet negari singularitas, sequtr si 2°mo,

3° gradq

superiori Vg. ait é pars metaphisica Semuel Spongs hoc p̄ranq tyratis q° soly dicitq entis dicitq rationis adequata Deq ꝑbr, nq q̄ mna t̄a Semuel eq aa valet Sponit realiter essentialiter hoc soly adequate realiter dicitq entis abillo, et tenuerq quia habet pariessentialis soly adequate dicitq entis ab toto q Sponit q° Si ait é pars metaphisica Semuel tyrati Spongs essentialiter hoc p̄ranq, Solyj adequata dicitone rationis dicitq entis abillo, et sibiter eqari gradq.

Respondetr q ait sicut quinis alijs gradq superiori potest dupliciter separari ab hoc, S. ite pars metaphisica quatinq Semuel tyrati Vt dicitur j argumto hoc p̄ranq Sponit S. toty potestate quatinq ab hoc ptq separatq videretur ut identificabilecq ipso, et sequitur hypothetica ut sit toty hoc, Vt ly videranq soly adequata dicitone rationis dicitq entis ab hoc, Vtu° ly adequata: pars autq ptnica nequq potest eē idē ꝑfecte toty, et sic sepe adequate sumpte abillo dicitq entis.

4° ideo j tertia opinione, sequendo Rs et Vgs ri dicitq entis adequate rationem q° sprincipia actuq quiterse subordinatq j ratione prioris et posterioris; sed ait et ratio j hoc sc principia actuq, quiterse seruntq ordinq prioris et posterioris, 6° solus dicit° debet ad mutri jter ait et ratio j hoc.

Respondetr duparq eē rationq, nq corpo ꝑloga Rorgs actu et jtu j ordinq ad cognoscq syllogi sine adictione novi gradq, aut forditatis habet eqdq facultatē ad actu usq et sic quinq et eq dq forditatq licit illos ordine 1ū et 2ū, actu° ait ri dat hoc rationicinq discursuq nec ratiocinatio abillo pcedit, alias eqnis essentialiter et foraliter haberet j se principiū ratiocinandi et a hoc principio ratiocinatio pcederet et sic ad ratiocinandq dicitq requiritr gradq ut hoc ꝑficiatr potq ad nouq actu discursuq nec huiq mō actu exte sc subordinatq j ratione 1ū et 2ū, nq sic j possibile hoc ri esset ratio adhuc salvaretr illo principiū adequatq scilicet ꝑ forditatq actus, itaq actu separationis, et discursuq ri subordinatq, sed duparati sc omnino ex suis limitis.

Vltimo arguitr, Vna et eadq entitas quatybi virtualiter multiplex ri potest semul existere ap̄ Vrei, et ri existere ꝑducti et ri ꝑducti, q° semul ri potest existere obrechie j jtu, et ri existere cognosci et ri cognosci et correspondere et ri correspondere exp̄ objecto; tyc sic, sed entitas hoc Vg. é una et indistinctibilis rationis, 8° ri potest cognosci et ri cognosci

Nec valet dicere, quia obia repugnare, respectiue eiq dq forditatis ri ire respectu diuersarq. Nq dae, q° eiq debeat dicere ꝑducibilitatq ri opponi ad dictorie cognitione ꝑductionis

attitatis q[a] n[o] é respectu cuj de solutatis, sed respectu diuersarum, quare q[o]
dy n[o] dicis de pductione accing ductione, ac de Cognosci et n[o] Cognosci, q[a]
j fuisca existyta, et j existyta obiectiua q[ty] ad hoc n[o] apparet alicui diuersi
mo
Cæterum hoc argumyty j quo sibi maxime placet, plures ex secularium fami
lia, et quo existimyt se deducere ad dari Cessionis actiuas, patris j totyg
d[a] rpsa[ty] ng una et eadem res n[o] potest existere et n[o] existere, q duci, et
n[o] q duci q[o] nec potent cognosci ex pluite et n[o] cognosci existere, quare e
sty dy é j solutione data, et ad ad Replicq dicty assigno diuersum j tercq
mens et q ductricis obuiando rei; q tale é ng q ductio nunc[o] terminata ad
vq dy firmq entitatis, et ita cy sep a absolutis retes arguat realy distinctus
que relatiue sed ng possyt dy ung rationq q duci, et n[o] dy alicui j creaturis, log
mitio ú respectiue actiue sic potest cognoscere, et ita unus ab alio separare
sicut unq potest plura figmyta fabricare, quæ nec de potentia dei absoluta fieri
possyt; q[o] sicut n[o] licet j terris jsty potest multa j possibilia dicere q[o] illa
ad extra possyt poni ita figmenta dicq n[o] é, jsty potest unus sine
alio cognoscere; q[o] res cognita potest existere ap[te] ut sine illa aqua p[ro] fy dicta
sed ng hæc solutio
ons j surgit. L[o] entitas multiplex uirtualiter n[o] Valet cognosci etn[o] cognosci ad hoc
dy diuersas solutates q[o] solutio é nulla q[uo] ans de aq entitate multiplicii uir
tualiter n[o] Valet Verificari q sit Solus et totus Solus q[a] ista forma Sola Exclusiua q[ty]
j cognosci non cognosci etq Exclusiue opponyty q[o] n[o] Valet Verificari de
entitate multiplici Virtualiter cognosci et n[o] cognosci.
Ad hæc obiectionq Dicat solutio
Ex dictis quæstione Secundi j quæ sibi arguntur q[o] j ordine formalitatis q dicto
rye aut q[a] alicui de aq respectur é necessarius dicq quo ans, entitas uirtualiter
multiplex n[o] Valet cognosci, et n[o] cognosci simpliciter, et absolute Secundo ans
dy quid et j sensu reduplicatiuo nego ans et Negd ad probans dicq q[o] maior
ad regy entitate Vnia absolute, et simpliciter Secundo maior dy quid, seu j sensu
reduplicatiuo nego maior et minor j eodem sensu, ng licet diuersa Exclusiue simpli
citer et absolute placty n[o] Valeat Verificari de eadem entitate uirtualiter multi
plici q n[o] Relatiue destruit og Relatiuum, n[o] Solum respectus solutatis sed eq
respectu Entitatis bm j sensu reduplicatiuo et cy addito Valet q ng Verifi
cari, Vt Sedens Petrus é n[o] Sedens Paulus dy singularitatis, sicut de Petro
q.e. absolute n[o] possit dici q sit alicq et n[o] alicq, potest bn dici q sit alicq
dy dyte, et q sit n[o] alicq dy Caput,
j surgit dy p cognitq j tertiq n[o] potest
cognosci directy j discursibile dy unq quidq et n[o] dy alicui q[o] neq cognoscendo
Exabrupto = Respondetur Secundo ans, et negando Negd ng cy cognito
j tertio terminato ad directy ut ipse, ideo n[o] sequitur unus ab alio, ipsum

Cognitio abstractiua cognoscit obiectum, vt ens est, sub ratione manifestabile, et cognoscibile abstracte, et obiectiue, et sic cognoscitur diuisibile aliud a diuersa scientia, et hic de hac questione

QUÆRO PER QUAM operationem intellectus fiat Vniuersale Logicum

NTANEA liqs.

Plura solent questiones poni ad animaduertendum disputationis speculatiua quæ ad ipsius plenitudinem, aliqua tamen exhibenda de aa ad intelligentiam ipsius deserviunt tamen breuiter, et nucleo omnia, Nota 1° est, q cum nihil sit in intellectu quod prius fuerit in sensu, oīs nra intelligentia hoc statu incipit a sensu externo cui obiectum mouet species, quæ nihil aliud est, quam ipsum obiectum in esse representatiuo, qua informatus ipsum efficit intuitum.

Dicit de ex intuitione ipsa sensus externi imprimit alia species in cerebrum, quæ talis dicit, q species ab ipsis externorum recepta, a quo alia species cognoscitiua mittit ad potentiam, quæ græce fantasia dicitur, et latine imaginatiua, quæ Velut memoria quædam in qua diuersæ species exactissimæ intuitionis. Vt experientia loquitur in animalibus. Species autem in hac imaginatiua formata ipsa phantasmata nuncupantur, et cum ista species magis sit ipsius operationis principalis, quia cum potentia spiritualis sit, spiritualiter representans profertur, et obiectum intelligibile, in esse intelligibile.

Nota 2° Ipsius, quæ tactus et aa et diuersa ea in nobis

Duplex ipsius, unus sensuum distinctus accessorius, possibilis, sensibilis alteratiuus ipsius accidentalis, in cognitionem, q cognoscitiua in se ab actu et diuersa speciem ipsius possibilis, qui possibilis dicitur q species abstracte producta recepit. Vnde ipsius ens quod participat qua species informata cognitionem elicit, ex quo ortus habuit, ex obiecto existentia participationis.

Ipsius 3° diuersa diuisi distinctum autore ipsius explicando quomodo ipsius accessus educat humanam speciem quidem enim assequi quæ ipsius speciem representatiuam ab eius nudis, sicque ipsum uti ipsius ipsius possibilis. Alius autem dicit Speciem intelligibilis ab ipsius actu educi representare nam sensibilia ipsius actu educi quidam ipsius possibilis, nudant et spoliat accidentibus, ipsum in ipsius

3° Nota ipsius

dari duplex dictum seu operatio, abstractio Vnq̃ Sparratus alia, abstractio è illa operatio, qua aggitur Vny subiecti, et nihil aggitur aliud ab quo è Vnitas, Ideitas Veritas. Vt ignis aggitur calor vt tactu sapore, qui quidq̃ abstractio adhuc è duplex, alia ibus aggtis, et alia possibilis abstractio ibus aggtis Exemplum istius Cognoscitiua vt è Sortes Distat ipsi p deductione speciei ipsius ab istis conditionibus ipsi accidentibus q̃ sunt Sortes amat albedinem separatis Statu et Studio Et duplicis modi Ipsius dicti Sortis.

Abstractio ipsius possibilis è Cognitio, qua Cognoscitur Vnus subiectus, alio nō cognito, quę cōtrā è duplex, alia positiua, et alia negatiua; Negatiua è Cognitio, qua Cognoscitur unus nō esse alius, et aliud Vnus de alio negando quę abstractio ad hoc ipsius operationis pertinet. Positiua est unius sine alio nullum affirmando et negando, Vt cum ipse abstrahit Superius nō a suis inferioribus ipsa abstractione nō reperitur aliud q̃ Ens quia ipse Vna forma sine alia Cognoscitur, nec ipsa est unum ex, nec falsum, quare dixit ipse ipsa abstractionis nō esse mendax.

Sparratus è apparatus illa, qua ipse Vnus Cognitus alio differt quę è duplex Simplex una apposita alia; Sparratus simplex è cognitio, qua unus Vnus ipse alio, et ordine ad aliud Cognoscit sine positione aut iudicio, ut quando ipse Cognoscit Patrem ipse ordine ad filium nō affirmando q̃ habeat filium, aut Nedum ipse parentem negando q̃ nō filium. Sparratus positus è illa, qua ipse Cognoscit duo extrema, et unum de altero p dicat Simplex unum ipse alterum Cognoscat affirmando q̃ ipsum, ut Socrates homo è albus, albedo è in pariete.

Nota 4° q̃ Vale è duplex altera metaphysica, logica altera, Vt è nia put respectata sine Ideitatibus ipsi duabus, aggide, ut ipse dicitur scribatur ad ova singularia, respectu quorum è negatiue Vnis quatenus nulli ipsi particulari respicit, nec ut alicui determinato aut appropriata respecta tur dicitur Vale metaphysica, potius quę physica, seu logica, q̃ metaphysica ipsa abstrahit Ens tam sensibile et Vt abstractum sed. Vale logica è Vale relativa ad inferiora, nia, scilicet respiciens positiue sua inferiora ut ens ad quę talis respectus ipsi terminatur.

Vltimo nota, q̃ Vale logica potest dupliciter accipi, et forditer, et fydamliter Vale forditer è q̃ actualiter et positiue respicit ad inferiora Vale autē fydamliter è fydamtis talis relationis, et q̃ relata Veritatis duplex scilicet et fydamtis Vnitatis, remoti scilicet, et proximi, Vale fydamliter aliud è fydamliter positiue aliud fydamliter remote. Vt è quo posito statim ipse ponitur subiectum inferius Veritatis. Et quo posito nō potest ipse statim tribuere relationem Veritatis qualis è Deus homo pluvia una nix

Et nota q̃ quotcumq̃ forma accesserit ad formam Veritatis et accesserit alia fydamtis ad illa totcumq̃ forma directe Vale fydamliter, declarat exemplo Vnius lapidis et signa, quę si

fyd amyta Dom̃ possyt Dideraxi, ut explicyt ap̃tus, sine aliquo dispositione
et aplicatione ad Dominos Dom̃; 2° possyt Dideraxi, aut dogis, et disponytur
p̃ ordine ad Dom̃; 3° ut sij positione, et aplicatione tali ut mediante possit
recipere terminũ Dom̃; 1° modo sit fyd amyta remota Dom̃; 2° modo minore
modo seu p̃ma; 3° modo sit fyd amyty extrinsecũ; Similiter philosophyd̃ et de naa.
Quibus possitis facilis et questionis sensus quirit̃ ens Utrum naa illag ap̃tus
et ordis fyd amyliter sortiuna et ordis logis p aliquid opposituũ abstracto ab log
ex enumeratis annũ p separatiua, et sit vera, annũ p sphis, vel Dpositis

REFERVR sẽt & §ũ

j hac diffi
cultate bg Sarrie loquyt autores ut fere sit facilis Patronos quos ytalia
referre p̃cipaliores sequor, Ita affert Vide logis forliter fieri p abstrab
tionẽ jtis aggtis p ducitis speciẽ repsentatiuã nag; ita cumer tp̃a quest 4 art 1
sto questionis 3 valis quam Lirma cũ explicat de ente li metaphisice, Fonseca 5 me
taphisice Cap 28 quest 5 et 6, citatis p hac sent̃a Caietano Cap 4 de ente et essẽ
et Si Carmelitis j p̃sti assergt de ente li metaphisice sumpte locuty

2ª Soncet Vide metaph
hissicy fieri p abstrabtionẽ jtis aggtus, et logis p abstrabtionẽ primũ jtis possibilis
qua cognoscit naa vel cognitis singularibus jgis, ita Burgdg j 1° dist 3 quest 5
num° 29, et j 2° dist 3 quest 7 num 12, Tolet quest 2 valis, et alij

3ª affirmat
Vide metaphisicay fieri p abstrabtionẽ positiuã jtis possibilis, logis vel forliter fieri p
resultantis abstrabtionis positiuis et totalis j qua cognoscit naa ut abstracta a cun
jsertionibus tg quę a tro aqua ita ut sit damyty extrinsecũ sit naa ut sic cognita p tales
abstrabtionis, et forma denominãs sit 2ª jtis resultis j dicte extali abstrabtionẽ
positiua, p hac sent̃a Citat Magister meus Petronius libro 4 logis, Magistrũ Orbis
tractatu 3° Disputa 2ª Dub 5 num 392 quos ipse sequit̃ quos sumus valis num°
14.

4ª sent̃a Soncet Vide logis fieri p separationẽ sphis jtis possibilis sic sentis Druiter Thomis
tis ut Araujo 3 metaph quest 3 art 5, Soncinas libr 5 quest 27 Sagehus libro 2
logis, Carmelitis disputatione 3 logis quest 3, Joannes a S Thoma quest 4 tis 3 art 2
Lirma libro 3 de valibus questionẽ 8 num 11 et alij quos plurimis exemplis p decisum
sit.

Prima CONCLVSIO

Vide folio 298

3 sent̃a D Thomæ
assertis speciẽ p ducta ab ista aggte repsentativa sine singularitate Dicendũ est
Vide metaphisicã repsentatiuam p abstrabtionẽ jtis aggtis, cognoscitiuam tm̃ p abstrabtionẽ
primũ jtis possibilis

Duas Itinat ꝑtes hꝰ Dñi et quo ad 1ª Istat ex D. Thoma ꝑpositis

Quæ q̃ ĵtiã agste nõ stat naã oẽs ꝑbrãs, ĵ ĵtiã agste sily stãt species intua liter rep̃s tatiua naꝝ tã nõ stat naã pter Ina ng qui ĵ oculo ꝑ stãs species intua liter rep̃s tatiua potentis ĵ trñ uertit ꝑ ꝑtes corrit ĵ ĵtiã agste q̃ Rec.

Quæ 2ª ĵtio nag q̃ stat ĵstã agste intuitiue aliquid amplij, quã nõ habeãt naã ng nag; Quia nõ ex Vale metaphisica ꝓcreatarũ ĵtiã agente: ꝓ creatis, ng Deus posset facere aliquid amplius habitus magis ꝑfectum q̃ ĵtiã agens nõ ꝑ formã q̃ unitas essentiæ naãlis stat cum ĵtiã agste nõ stat cum habitu et ideo requiritur cognitio ꝓ mouens stat q̃ nec Vale metaphisica Rec.

audite illy opuscula SS Ina et eadẽ naã quæ singulariter erat stãs ꝓbata Dñi ꝑ actum ĵtiã depurgatis ipsis ab Obiectionibus ĵ duabus dubitabis ex actis ĵtiã agente ꝓ tuæ Suppositum ex duabus ĵ libris de aã, q̃ ꝓ sity stãt naã Dñi rep̃s tatiue tuæ tamẽ D. Thomæ.

Dei de rãne fundamẽti ꝓ hoc eadẽ pars Dñi; Species illa recta ꝓducta ꝑ ĵtiã agẽs rep̃s tatiuã nag secluso ĵ diuiduo, et ĵ hoc specie ĵtiã agẽtis rep̃s tatiuã naã ut una et ut ĵ diuersis habet ad plura Dñia q̃ Dñi negatiue ad illa q̃ ꝑ abstractionẽ ĵtiã agẽtis stat Dñi Vale metaphisicã rep̃s tatiue, patet 1ª q̃ ut pronuncio ꝑ hoc pcise Vale metaphisicã rep̃s tatiue q̃ autẽ species rep̃s tatiuã naã ut una ꝓbatur, q̃ ĵtiã agẽs ꝓbabiliter illa species formatã cognoscit nag ut una q̃ ipsa species rep̃s tatiue ut una; cognitio enĩ ĵtiã agẽtis cognoscendo q̃ species rep̃s tatiua, ãm ꝓter quã q̃ manifestatã ꝓbatur q̃ Dñi illa species formata in cognosceretur nag ut una ex uitalis cognitionis naã Vredderetur una ut cognita, q̃ Vredditer cognita ut una cognitio ĵtiã agẽtis ut una.

Dicẽs q̃ Vale metaphisicã ĵ dicit ad Sui essentiã nag actu fruitur cognoscibilis illa autẽ species Dñi Solã ẽ ex iupiã cognoscẽda nag in tã Dñi supponit + Obiectum cognitã; q̃ nõ rep̃s tatiue ut stat Vale metaphisicã q̃ abstractionis ĵtiã agẽtis — Respondetur Verã ẽe illa species in darti Vbitatã actu cognitã dantem uisitate cognitã, et actu rep̃s tatiue modo quo rep̃s tatiua species Dñi ĵ ẽsse.

Si quẽ dicens modo Prima 2ª pars Dñi ẽ certa nag ex ĵ ꝓpositis fruitis cognoscitiua sit cognoscenda debet q̃ ĵtiã agẽte rep̃s tatiue stã species ꝓducta ab ĵtiã agẽte nag rep̃s tatiue sine ĵ diuiduo et ĵ tali specie naã ut una ĵ diuersis negatiue ad plura rep̃s tatiue q̃ ꝑ abstractionis Genitiã ĵtiã agẽtis possibilis cognoscitiue Vale metaphisicã q̃ ĵtiã agẽte rep̃s tatiue.

SECVNDA COCVSSIO

Vale sogy fruitiõ sily nõ stat ꝑ abstractionis ĵtiã agẽtis nec ꝑ abstractionis Genitiã ĵtiã agẽtis possibilis, sed nec primi ĵ damnatorũ.

Pter 2ª pars Dñi satis ꝓbatur ex ꝓbatis, quæ ultima Dñi ẽ diuersa breuiter tñ primo ꝓbatur, et q̃ Vale logy fruitiue nõ stat ꝑ abstractionis ĵtiã agẽtis ẽ manifestum ng Vale logy fruitiue dicit 2ª ĵ tertium rationis, sed non 2ª ĵ tertium Vbitatis sed 2ª ĵ tertio rationis nõ habet cognitionẽ fruitiuam nisi ꝑ cognitionis ĵtiã agẽtis cognitio nõ sit mutilata stat ꝑ illa Vale logy fruitiua.

Quæd autẽ nec stat Vale logy fruitiua ꝑ abstractionis Genitiã ĵtiã agẽtis possibilis ꝓbatur q̃ ĵtiã agẽs abstractionis cognoscens nag Genitiã

cognoscere alig, ut rep̄sentat̄ ipsemet ipsū abstractiue aggr̄ p̄ducta, s̄d illa soly rep̄sentat̄ naā vsu sua p̄ducta essentialia et quidditatiua n̄ rep̄sentat̄ singularib⁹, nec naā, ut dicat ordinē ad illa, ex̄ p̄ abstractionē cognitiua ipsius possibilis soly cognoscet naā vsu sua p̄ducta quidditatiua absq⁹ allegua habitudine ad ipsa, s̄d vale logx forliter. Ita et habitudine et respectu naā ad sua ipsiora ex̄ p̄ talis cognitiua ipsius possibilis n̄ sit vale logx forliter.

Confirmat̄ 1° q̄ a vale logx forliter ē vna multis et diuersis cū respectu ipsius ad plura, s̄d naā ut rep̄sentat̄ p̄ speciem abstractiuam aggr̄ fabricatā, et ut media tali specie cognita p̄ abstractionē possibili licet sit una omnia negatiue pluribus, quatenus ut nulli apprehensa scientifice cognoscibilis, et rep̄sentat̄ tm̄ n̄ rep̄sentat̄ aliis cognoscibilē ut una omnia pluribus possibilē ex̄ p̄ multis talis actionis effectiue naā vale logx forliter.

Confirmat̄ 2° ng dato q̄ naā rep̄sentat̄ abstractiue possibilis cū habitudine ad singularia, a quibus ē abstracta, cognoscetur, tantalis habitudo naā ad p̄ducta singularia esset ut ad tria aqua, et n̄ ut ad tria aduc, s̄d vale logx forliter ē forliter relatiua et forliter p̄ respectū, et relationē ad sua ipsiora tā quā ad tria aduc ipsiter ex̄ p̄ multis abstractionis sit vale logx forliter.

3ª pars Del.ti Scilicet q̄ p̄ multis abstractionis ipsius aggr̄is, et quousq⁹ possibilis sint fabricatis p̄ximi vales logx, quousq⁹ absq⁹ aliquib⁹ negetur hactenus vaore meo videri efficax p̄bo q̄ illa actionis sit vale logx fabricatiue p̄ximē p̄ quā habet naā q̄ ipsi possit illi immediate tribuere determinata ipsiora validitatis; sed p̄ multis abstractionis id habet naā ex̄ p̄ multis sit vale logx fabricatiue p̄ximē; maior p̄bo, q̄ a licet ipsi ipsiore ingenita, et fabricata possit circa cognoscere vana generalia n̄ cognoscibilia vana specifica tm̄ ipsi p̄ducta, seu effectiue alicuius ens ipsiorum validitatis vel. q̄ a illi tribuere debet aliqui determinatā naā, debet illi ipsecie determinata scire et ad ea ipsiora fabricata habere, sicuti defacto negatur respondet relatiue, nisi ipsecie allegua determinata relationis et ad positionē fabricatā aptemi determinatā absq⁹ specifica relationis cognitis, ex̄ p̄ illa actionis talis sit vale logx fabricatiue p̄ximē p̄ quā habet naā, ut ei possit ipsi tribuere absq⁹ specifice determinatis ipsiora validitatis.

Minor autē ipsa ē difficultas p̄bo, q° naā sic abstracta adhuc ē indefinita ut ipsi hoc f. illa specie ipsiora validitatis cōtrahat ex̄ p̄ talis abstractionis non potest naā ut tribuatur absolute una ens ipsius magis quā alia, aris p̄bo, ng abstracta naā albedinis a Petro et Paulo, et sic cognita tantum p̄ ipsi possibilis indefinitē ut ipsa vere ad Petrū et Paulū et ad hoc et illud album, et sic quantū ad Petrū et Paulū ē denominabilis a 2ª ipsione accidentis 2ª p̄dicabilis; sicuti quantū ad hoc et illud album, seu gratū ē ad hoc et illud albedinis ē denominabilis a 2ª ipsione specifica 2ª p̄dicabilis, ex̄ q° naā sic abstracta p̄ ipsi agg, et tantum cognita p̄ ipsi possibilis indefinitē ut ei ipsi tribuat ens. f. alterum specifice diuersi ipsiorum validitatis.

Per dictā tabis scire

Cde nãa sit pxime capax recipiẽdi ẽ j ipsius valitatis, ad q̃ respondeo. nãtq; d̃o q̃ porq; ipse Socrates cognoscit nãq; potest cognoscere illã ut relãa, et ignorare illã ut nãa aãq; ẽ abstracta, t, ea dẽ ratione. Dẽ ide potest illã ignorare, sc. pactq; dicit se velle aliquã relãa, aut rei pctã adeo ad aliq; fuit ignorata, et illãq; hãc actio pertinet ad q̃ ipse ignorans, nã licet ignorãs sit cognitio unius j ordine ad aliud, hãc tñ ignorãs ẽ ipsius ad differẽtiã alterius actionis ipsius, qua nãa desinit j ignorãtiã q̃ de aliqua alia ẽ dicatur

ẽ ẽ ergo ignorans vedet nãa pxima sydamyty valitatis, q̃a tyc ignorat ad talia determinata j ferioria, et sic petit determinatã relãm valitatis, et vñ ly petat hãc determinate relãm in ẽ pxima sydamyty valitatis loq̃r, q̃a sydamyty pxima, q̃a pxima nõ debet ee j differẽs a duãbus ẽ, alij valitatis nã sic ad huc ẽ j differẽs, ignorare aũt huiusmodi illã nãa ipsius potiũs quã alia, certi dãm nõ video, Nisi q̃a ignorãna erat pxime dispositã ad istã ut nõ ad illã, et potentialiter ad istã et nõ ad illã, sicut j dicto alterius q̃a illorum sillogismorum ẽ sydamyty pxima relãnis velis determinate petit hãc relãnem, sed ut sillogismi, et nullo mõ ẽ j differẽs a dicto q̃ ignorãna ẽ pxima sydamyty valis logi debet petere determinate hãc relãnem et nõ ee j differẽs a dicto.

ETIA Conclvssio

Valitas logã nõ stat q̃ resultãtia ab abstractione positiua ipsius possibilis hãc militat dã ẽ ipse

Cap̃ bonã

huic posita tali abstractione nõ dat formaliter relão valitatis q̃ nec valitas logã, ans pro q̃ valitas logã ẽ ens rationis, sens rationis nõ resultat ex cognitione sydamyty pxime, sed ut pactq; ipse ipsã illud q̃ ly abstractio positiua terminat ad nihil vñ ẽ rette nõ dat ens rationis pro tali abstractione

Confirmatio ad valetiam. Requiritur q̃ nãa cognoscat ly relãnem ad ipsam tanq; ad tale sui rei pctã, sed abstractio positiua nõ ẽ ipsa nãa ad ipsa j ferioria sed ly cognitio nãe, ut abstracta ab ipsa j ferioribus, q̃ ly relão rationis potest cognosci pactq; ipse ipsã nãa ad ipsa j ferioria talis abstractionis nõ erit sufficiens ad valitatem logq.

Dico q̃ valitas logã qui ẽ relão rationis stat ad solutionem relãnis velis, sed hãc resultat posito sydamyto et tñ, q̃ posita abstractione totali, qui ẽ sydamyty valis resultabit valitas logã — Confirmatio ẽ ad relãnem vele nõ dat ipsemet; sed j dicto resultat ad positionem sydamyte q̃ solutionem relãonis debet resultare a actione aqua stat pxima valis sydamyty.

Sed ẽ

Dices, et enim j nãa opponitur asserenti nõ dari sydamyty pxime valitatis logicus ad ipsam, absolutẽ m respondetur, q licet relão rationis stat ad solutionem relãnis velis solutionem tñ j ipsis nõ tenet, q̃a aliã ctia relão rationis debet habere ordinem ad actionem relãnis velis, q nemo dicit, relão q̃ rationis nõ resultat, sed

S. habet ee p acty scribtor illg cognoscty, g cgn scat g abstrahibony speie, nec datr obstitas cogn pelly. pp etig patet ad 3m.

Quarta Conclusio §. VI°

4 22 46

Vide bgg sit g sylvey Germany sty possibli. Hec Rel° e expsa D. Thomy, qui ieq docet pp sl. cis hinque questione 7 de potentia art 4 ubi sic ait, Unigniod S. relatiny, quia absolutum trahitur ad istu rebus intellectis, qui ut sic relatu, sicut relatio generis, et speciei, has enij relationes rationes p[ro]p[ri]as adsumit. Videtur ergo ordiny eij, q e ipsius ad reliqua is extra. Et opusculo 48 sic arguit, q ista reflexiue sicp[ro] scipsy, et sicp[ro] alqua ij colo sicut sonoritas, scitr substantia videtur dicendum itery homing sic ase intellecty sicut animalibus rag, et videtr q talis rna alicui talis relatio, seu abstrahitur intellecta potest attribui breue q illo ij dicendum, et ideo formal ppositio affirmativa, et hgelia cat vera, seu p dicabile. Quid exphig p Rel°?

Vacare sic phor Rel° Vale logy sit p acty signy relatiny superioritatis ad inferiora, sic talis relatio soly signis p acty significy separatiny e° Vale logy sit p significs separatiny; Dseq° e latia, Maior patet q Vale logy e relatiny respectiny inferiora, ultray adquy, ph ominy, tyg significs relatio sic superioritatis q de cognoscitr superiy ij ordine ad inferiy adquis talis cognoscy appellatiny acty significs separatiny e° Vale ratio superioritatis soly significs p significs separatiny; Minor ex Dseq patet, Maior constat ex dicto entis ratione, cuiq essentia distinct ij cognosci, e° sic relatiny distinct ij cognosci uny ex ordine ad aliud

Probatr et explicatr hec rao, Vale specificy sit q Dparatiny significs et oe Vale logy, Dseq° patet, q ratio e assignabilis rao distinctionis, imo phor ista negatr nag humanę p[ro]p[ri]e tribuere Dipsithing Speciei Vellis, qui cognoscat ipsg sic Immutabile pp individuis, sic hoc soly cognoscit p Dparatiny e° hec° ph ominy et abstrahibny soly cognoscit ista nag humanę, ut abjudicatis ad summy retinet ad individua, et sic pp individuis Immutabily soly cognoscit p significs Dparatiny.

Respondebit cy Suarez, g Vale logy e quid absoluty, etig S. Dei gitur ad mody relatiui, et ponit exphy ij omnipotentia divina, qui tenet ij se sit absoluta Dei gitur tm p mody relatiui ij ordine ad suos effectus, s, Creaturas — Sed hec Solutio non tenet Si ad discrimen, g iter entia creata, et rationes creatas attendamus, nq ij entibus realibus in valet Dseq° amso Dei gitur di ad mody essendi, qua ppter hec Dseq° non tenet, aut saltem ut distinguy ab hoc p ij sic distinctis, nq igq tenet, q Dseq ij sus el reti non dependet ab ista Negue ab illo accipit ee, at vidr rationem, cy tatis suy ee habeat ab ista Deitate, eo modo e, quo ab ista Deitate, seu cognoscitr, q a to cy suy ee dependet ij cognosci.

Ad quo vero ultimo arguitr ex dicta Suarez nag ppe studia, g Vale logy

Solbuntur Argumenta Prima. Sent.
§ Vii °c.

Q 84

multiplicate, q° sit una et idemsia, sequitur ut sic abstrahitur rep̃sentabile ab illo cui illg denominatio. 2° pars antis etiã pbr, nam si abstrahitur rep̃ sit̃ relata ad tempus p̃° ẽ indeterminata q° ẽ diffinitum ex multis, q° nõ habet aliquid p̃ q̃ determinãtur, aut indefinita tollatur q° valitur se habet adplura et sequitur ẽ falsus.

Respondetur p abstractionem, ista aggtio nag exercitiua ut recte quidam ad hoc probat argumentum vt tm ẽ idefinitus positiue et relatiue admittit. Non tñ negatiue, quatenus rep̃sentatur ut nulli appetibile, equaliter negatiue se habet ad nã et ad solum vnum quid aliud respiciat, q̃ tendit ad falsã ẽ rep̃sentatiue sufficiat vt tm ad veritatem.

Dicet hoc ipso q nam rep̃sentet abstractam a singularibus debet rep̃sentari sub specie alicuius ordinis ad singularia ut tale aliquo abstrahatur. Sed eo ipso quo rep̃sentatur sub specie cognoscit illg tale possibile. Saltem exercitio cuiusdam ad singularia ut tale ad quod q° p abstractionem illg aggtio sit valitura forsitan. Saltem exercitiue, et p cognitionem specificam illg possibilis forsitan obtinet. Maior pbr, nam si sub specie nõ rep̃sentatur nam cuiusdam ordinis nõ habebit illg possibilis propinquiores ad quorumdam talium nãg ad ea singularia, aggtio ẽ abstracta potius quam ad alia. Sed illg obiectum Stauria Sparat postea nag ad ea, aggtio ẽ abstracta; q° sub specie abstracte educta rep̃sentatur nam Saltem exercitio cuiusdam ordinis ad ea aggtio ẽ abstracta. Minor patet. Syllogismus etiã ẽ certus, nam ex quo ipso q illg possibilis cognoscatur nãg cuiusdam ordinis ad singularia, ut tale quod q ẽ cognoscere illg, ut abstractum a singularibus cognoscit Saltem exercitio cuiusdam ordinis, et habitudinem ad ea ut ad illa, dicgg potest ẽ ducere ordinem, et habitudinem ad ea ut ad illa, dicgg potest ẽ ducere; et sic gg ee potest.

Ad hoc argumentum allegari dicendum potest abstractionem aggtio educta rep̃sentare nãg cuiusdam ordinis, et habitudinis ad singularia aggtio ẽ abstracta tanquam ad hoc quod cognoscat illg possibilis p illum cognitionem, nõ tñ rep̃sentare p talem speciem cuiusdam ordinis et habitudinis ad singularia illg quasi ad tale ad quod, et sic p hãc abstractionem dicendum nõ potest Saltem exercitiue, istud nãg dicit ordinem ad singularia aggtio ẽ abstracta nam illg quasi ad tale ad quod.

Probabilis Solutio, Sed melius responderetur q specie abstractionis aggtio educta nõ rep̃sentat nag cuiusdam habitudinis ad singularia adhuc ut tale ad quod, et sic cognitum p illum possibilis cognitionem nãgam cuiusdam huiusmodi ordinis, et habitudinis, Sed potius cognoscit, et rep̃sentat nãg nõ rep̃sentatis nec cognitis singularibus aut aliquam habitudinem ad illa, ad cuiusmodi primo percipit color nõ p precepto sapere aut ordinem ad illud q p specie media qua color potest percipi visiua tñ Solet nõ rep̃sentare sapor, Sed nec rep̃sentat color cuiusdam habitudinis ad sapores ad illg. Hoc ipso addatur, scilicet q illg possibilis

Q. Jacobeus sapiens precepit ad sparg. nag adjferira, respondetur q. licet
hoc ita sit, ptie postea bn. Quando se ad fantasmata, agg. jby ags. nag abste
abilit, et reflexiue eady fantasma Templo do Sparat nag ad singularia jag
velitue, s. potest ee, et sic fiat Vale bogy forliter

Fundamenta Secundæ Sententiæ § Viti

Esto. qui
asserit Vale logy finit. q abstractiny Quoniq jay possibilis his nitit sydamyti 1° posito
actu abstractionis jay possibilis Stali resultare velao jnaa ad una jferira q. ejhe abs
tractionis sit Vale logy ann. pbr, posito actu abstractius penitr sydamyty velaonis, 2°
velao resultat q. ejs positione sydamyti, ettai q. posito actu abstractionis resultat velao
ann. patet jvelaone viti.

Primo ante actu Sparatiny nna denominat Vale q. habet for
mg. jndistans patet Arg.a q.a denominao puerit aforma ann. pbr ante Sparatiny
nna denominat Inaptitudo q. apta ad essedy jap q. Vale.

Respondetur negando ann. ad pbam
dico velaony raonis ii resultare ex positione sydamyti q.a ey sit entis raonis velatiny
Expositi cognitiny jordinis ad aliud ey entis raonis jcognoscii debitat, quare q. cogniny
sydamyti acta ii cognosciis ordo ad jferira, se ad sany uirtualiter, et jpotentia jqua
Jesu debet Vale abstractiny.

Dices Sicut velao relis connectit sysno sydamyto et correla
raonis, q. posito sydamyto velaonis raonis q. ey sit ady penitr velao = Ita hgno ann
ita velao raonis sysno sydamyto forliter sequto Deo sno, Maaliter accepto nego
ann, q.a sydamyty forliter sicty Vale penitr q. acty Sparatiny q. nichil aliud e
quq cognio nag jordinie ad jferira.

Ad Primam ny dicitur ann denominat Vale meta
physice Deo ann, loquendo nego ann ex dicty ad quam ny antis dico denominari ung
absolute ni velatiua, id e e una ey aptitudinie negatiua, ni tm positiua.

Replicabis Capiter ut una
Ny rerum jferira primy totiq potentiali, s. hqc Ny rna debet Vale logy, q.a naa jlla
abstractione a Vale log. maior pbr Sinaa ut una ni denuere jferira jpositio
adhuc paparany hi posset jis illi trebuere D jferiny hgaly, Aguny esset abstractio
abstractione partiali q.a Exc.a = Respon. ut dicitur ann, Stanet jferira ut toty
totq tra e quasi jura, et absolute Deo ann, pxime et relatiue nego ann, ad aliq quany
Sino cany ee ni posset trabuere illi D jferiny hgaly Sinon esset abstractio abstracto
totali e. Sho sm Soly jbet Vale logy q. superexcrag abstractio abstractione totali
ni sm ipsq abstracty esse Vale, Sicut licet Eudiny habeat ni posse qui possunt a pheno

exhsen Sequit a Physony, ee Iudicy Sa hoc illa Sapponre.

2o Sic, naa abstrahta e Pdicabilis demulti, ef p abstraony e Valis, amo ptor potest jtg magilla Seclusa ab Sparone dj jferioro, Pdicare ef naa abstrahta e Pdicabilis demulti — Diog nolo dutg quido amo, naa abstrahta e Pdicabilis demultis ffy dumyslter remote Deeds Amo, Subalterg rone Dego Amo, ad ghanz dicio, g si jtg illg Pdicet no exit Pdicao Valis sm Pdicabilis, Sa Soly Pdicati, Vnde jordinate predit jtg baly hag Pdicato

Valet thio 3o2

3o naa ex ne ffpluis Sparonis no habet jferia a pp Sparonz ffpluy no Valis forliter, Deg Vanet, ng Valle forliter fit p ordiy ad jferia, ans ptor, jferia ffortis dueyt respuy vanis ad nag Superiorz, Sic p Sparonz soly fit Vng rei petu jnaa, et no plures ffjferibo, q no unq acty unytyty fit ens vanis g exuis ffpluis Sparonis no habet naa jferia forliter.

Fra argumty ffpmone e ffortia relaonz trahi ad absoluty nulla habet efficaby ffortia magistrang ad relatum habi Preo p Sparonz p quag gelt relao nag ad jferia cognosci et Sequitur ffjferia pty vanis jferiory ad Superia Sz enj repugnat unio actu Cognis ducad relatiua Vnitatis Vel Paty et Phy, imo hoc e omino necessariu cy lux Sapientie phy relatiua ffit Simul naa et cognone.

Duef Pdicat Sega Osurgit jnaa p illg actu quo cognoscit, Sno cog nosci pacty Sparatim q no ffert p Sparonz, pho minoz, p Sparonz cognoscit id g e objectiuty, Sobjectiuty Sparonis e naa, cy illa bly et no relao Sparit, q no soly cognoscit naa et no relao, q no ex no illg no ffert Pdicat Sega.

p Solutione Dubij, g relao dupliciter cognosci potest, Vno modo j actu Signato exerce, et tuc id g cognoscit, alio modo j actu exercito ut quo, et ut Pdicatu exercita, et hoc ffit q no jtg tribuit naa exercitiy relationis, Sg. exercitiy Speculatiuj naa hois, byce cognoscit j actu Signato q no p cognonz reflexg Oxplatiuj quid sit Speculatiuj, et illg Subdepta exerce Speculatiuj tribuit naa, et j actu exercito cognoscit relao, cy jtg Sparat naa a dua jferiora cy enj Sparao patitur naa, Sit Exercitiy relationis jtg ponyha exercitiy jnaa, et g ponit jrellame, et sic illg j actu exercito cognoscit

quo p dicto j forma Respondet Deeds maioz, et dicty g dno minoz Valitas no cognoscit ut quo exercito nego minoz, ut g et j actu Signato Deeds minoz et nego Preg. g Tuet p Sparonz Deeds iat naa cit g id e ut Subalterg talis jferonis bonepa. 2a jtg tio ut quo, et ut rao referendi j exercito, j actu exercito cognoscit

Solet hic j quiri An

Volo adequare dialecticū, quinq; predicabilia, et an sit genus ad illa, sit vt sphera quę dicitur sit diuisiua primi dicendorum de predicabilibus, ipsius, vel an diuisa sufficiant

DISPVTATIO IN PRE DICAMENTALIBVS SEV, VNIVER SALIBVS IN PARTI CVLA RI

Habita nobis Volo, quinq; Predicabilibus, pariter disputare, hęc numerauit Porphyrius, atque de Predicabilibus assignauit, Ethimologia nobis ę, et de genere literali Boet hoc ideo dicitur sit

Cap. primum De genere

Plurimi varijs generis acceptionibus, quę ad logicū spectat genus logicum a Porphirio Philosophorum genus nominatur, et deinceps predicabilium hoc modo definitur, genus ę quod de pluribus specie differentibus in quid respondetur sit

QVÆSTIO PRIMA VTRVM FINITVM Genus

LAPIDEM TRADITA SIT LEGITIM

Quarta q̃stio: Capitur
quis possit examinare an genus dest̃ cois dicendi simulatis apposita cum eo dest̃
habeat, et q̃ ibi dixim̃ disputes cũ dest̃ essentialem differentiam alterius cuiusq; horũ duorũ
dicendi, sit ut exta abscissis segmentis supponit dẽ seguens dest̃ q̃ minus cũ
sit exceptum

quę saltem dimidia ẽ montis Porphirij, quinq; hor capitis speciem Vsurpandi
hũ, et Vsum patet ex hac dest̃ data q̃ dicabilitatis loco generis et q̃ specialis mod
q̃dicabilitatis loco differẽtię. Sed q̃dicabilitas nõ ẽ de essentia Vocis, q̃ et Oratio di
citur, ẽ cuius partes q̃ hęc dest̃ descriptiua ẽ, et nõ essentialis. Quarta de finitas
ẽ antalis dest̃ habeat dictionẽ hanc dest̃ descriptiuã

REFERVNTVR Sententiæ §1

In hac de secunda stat

Sta opta nõ solũ asserit q̃dicabilitatẽ dest̃ nõ ẽ bonã Sed nec possit eam definiri affirmat, ita
ait quidã Antiquus Vt Sacrosancta Vala.

Sed et omnes sectæ Philosophorũ Vsum Egressum ẽ de est̃
exadbg a Porphirio, quę sect Secutus et q̃ definitionẽ amplector.

Sed antequã ulla obijciã Arguo Dns
Petrum ad ea q̃dicabilia posita parta; quid sit dest̃ appositã, q̃dicare; quid ẽ
edy ac quidditatiua q̃dicare esse et essentia subsecuti; hęc autẽ q̃dicabilia pene sine proprio
pene hy sequuntur, quę q̃dicabilia, et mo dicuntur significare ut q̃dicata, unde q̃ ẽ de essentia sub
secuti et absolute significare q̃dicari; quid hy exp̃t vox; quę, q̃dicat quę exp̃t nom, quo
significat ut hoc, aut quę, id bn q̃ ẽ de essentia subsecuti, et consequentia, et ad mouẽ dum
ipsius significare q̃dicata; quale quid ut ratio, q̃ huiusmodi de essentia hoc exquo capitis
q̃ quid q̃dicatur, q̃ bn q̃ mouẽ ad nostri significare q̃dicata; quale exp̃t significari

Cum posito
sic pro Petrum, illa ẽ legitima dest̃, quę Vtitur genere et dest̃ Venit in et sub de
nuto, Sed q̃dicta dest̃ totyhoc habet, q̃ ẽ legitima, Maiori Vtitur ex Nemulis Minor
quo ad 1m p̃t pbr; q̃dicta dest̃ ponit id q̃ quod genus Venit cy alijs q̃dicabilibus, Si
Vtitur q̃dicari respp̃ q̃ habet rationẽ generis, et ratio ponit id q̃ quod ab alijs differt subsecut
differentiam speciei; quid q̃ soli generi Venit q̃ dest̃ ista Vtitur genere et dest̃ quo ad 2m
p̃t pbr eadẽ minori, de genere q̃dicari respp̃ speciei differentiã; ergo quid ex his nulli
ẽ simile q̃ sit q̃dicta pbr petitio q̃ dicta dest̃ in et soli generi Venit Vtitur genere et
ans Vtitur, sequela q̃ patet, Differentiã speciei dicitur a q̃dicabile q̃ sit; q̃ q̃dicatur q̃
dicatur hoc de; diuersalis, et q̃ quid soluit genus in; soluit, dicitur ens abstracto a q̃ hoc; quale
quid q̃dicatur, et appositio et adiuncta q̃ hęc q̃dicata; quale q̃ dicta dest̃ soli generi Venit

Sed ad secundum

Deliat Dni argumty q̃ sic efformat, ſ hac deſſe ly p̃dicari ponit loco generis. Sd
Dn D Thomy et philosophy deſſe accidẽs debet dari p̃ subiecty tanq̃ genꝰ ſ dicta
deſſe 2ª ne legitima. Minor ptr ex ſd Thoma. Aegid et Aplato ſcdm 6 Meth. plr phy
Explicys Scloquitur; ẽ accty Ordergdy q̃ ipſe oportet appmere subiecty ſ eſſe accidẽs
p̃fecte tm, nq ſe accidẽs de termin. ſ abſtrahto subiecty ponit loco deſſe et ideꝰ ptr
ipſe ad genꝰ 3ª accidẽs loco generis. Vt cq dicim, Sornitas ẽ curuitas nasi. eq audy
accidẽs de ponit ſ dicto ẽ Socrates subiecty ponit loco generis ut cq dicim Sorng ẽ nasy
curuus: ſ genꝰ ẽ quody dicty accidẽtale q̃ ſ inq deſſe debet poni subiecty loco ſe
cundi cq ſ efformati ſ dicto.

Ad auctoritate D Thomy multa mougtr ad assergdy partq illg q
p̃dicat, p̃ſty ſ generis deſſe ẽ ꝛeſpondy ad subtracty generis atq adeo nag alijs q̃
habeat vaiy gris ſ dicta deſſe, quꝰ Solutio satis p̃babilis ẽ

Ad 1m ñ ita literaliter verbis D
Thomy adderendy exibmus, p̃ quo notat expsa Angelico Mro ſ accidẽtibꝰ cungri
quinq ꝓdicabilibꝰ omnia, sc abstracta entitate q̃ grady valoris et ab eady entitate
Vt dicitur determinata et p̃fecta sumi dicꝰ D Ut dicit ibid de substatijs separatis, cq
habtr deſſe q̃ subsistẽtiꝫ separate cq sit entia ꝓfecta habẽtia ꝓfecty deſſe ab iq ordine
ad alia extrinseca, q̃ ẽ diuersa aparet ſ accidẽtibꝰ propter opposita gradꝰ. Vnde essentia
accidẽtis ñ ordinat ad subiecty nr̃ ẽ sufficiens radix Vnde genꝰ et diffa sumpty
nisi ꝓficiat p extrinseca subiecty.

Ex quo deducty q̃ ſ metaphisica accidẽtis nr̃ debere. ab eccty
directe poni ut ——— genꝰ et deffia q̃ ratio generis accidẽtis nr̃ sumat
directe ab subiecto nostro deſſe ſ ordinem ad subiecty, seq̃ ẽ ſ ficiẽs definat q̃ ens sic deffinit
ut ẽ quo abstracto ex subiecto et forma q̃ Deuty ut sic q̃ pone descripsi ri ꝓpoſe assergt plures quos
sequitur. Ex his Respondetur ad argumty q̃ ꝓdomatis ſ ens ꝓpo modo maior p̃dicatꝰ q̃ ratio q̃ ſ
nag ſ subiecty ſ sore de deſſe accidẽtis scia nr̃ tm metaphisica quales ẽ deſſe gris a Porphi
rio tradita Vnde ſ y p̃dicari habet ratiꝰ gris ſ hac deſſe et ſ deſſe cum eq̃ p̃dicabilibꝰ
q̃ ſ hac q̃ ẽ p̃dicari ꝓia Dumigt.

Ex quia solutione Collegꝰ deſſe hoc albedinis, albedo ẽ color disgre
gatiuꝰ uniꝰ ẽ optimꝰ ſ quia deſſe Color ſ abstracto, id ẽ ratio Oris Coloris ponitr loco
gris, et q̃ deffia ratio parialis q̃ et hoc erit optima deſſe albi, ẽ coloraty disgrega
tiuꝰ uniꝰ, patet Cons ª q̃ ª etia se habet Color ſ abstracto ad albedinẽ sicut coloraty ad albꝰ
ſ dicto ſ Vnde de accidẽs sine q̃ abstracto sine ſ dicto Dymoꝰ metaphisicꝰ deffinat
optime deffinit Valet abq eo q̃ subiecty ſbet ſ dicto vltimꝰ deſſe, et quia ẽ q̃ ª accidẽs
sine ſ dicto sine ſ abstracto nr̃ significat subiecty ſ illud dicitur q̃ ſ efficiat q̃ ſ deſſe
illius ſ subiecty

Arguit 1° quidquid definit debet ee species Sed genus nõ ee species ergo nõ debet definiri. — Sz Respondeas genus ee speciẽ datis ẽ dnis ideas essentiis. Da 2 Lege differio ẽ generis ut genus, Sed genus ut genus nõ ee species ergo 3 genus nõ definit. Sz nego quidquid definit debet dicere genus et differentias gres nõ dat aliud genus alias retro daret aliud et sic in infinitum ergo nõ potest definiri.

Respondet distg 2 maiorẽ quidquid definit debet ee species essentialem nego maiorẽ, denominative, id ẽ talis maiẽ ut possit cumpere dñ essentiis speciei de substantia, cedit mino distg quadruplicis, nego 2 negd. g 2 hoc habet genus quatenus subditur dñis in tg quig suo genere. Unde optima ẽ solutio data, ad replicã secundo tertiã Sabellã de duplicatã, g nõ ẽ necessõ g definiat res ingty species, imo hoc ẽ impossibile g alias hoc male definiret, patet tollendo g nõ definit nõ ẽ esse hoc ingty species, Sz ingty hoc; Solly g requirit, g res definita esset specifica et g ẽt denominative ee species g toty habet genus.

Sz primo nego de substantia et nego minorẽ ad g dicit genus habeat sup se aliud genus Scilicet dare nõ datur genus sup ultimũ g occurrit ad ens rationis, g nec genus, nec habet sup se aliud genus, imo substantia ẽ genus et nõ habet sup se aliud genus.

2° Arguit 2a Solly patet ingd genus dicit substantiam, occurrit 2 quid nego species definitorum ẽ esse genus occurrit alijs ad essentiã ans, g ens ng ad effectum modi essendi sequitur effectum mog 2 dicendi 2 differentiã habet mog effectiuũ essendi, quo genus ng habet ens rationis modi, et potest habeat illa ens rationis acta et forme, g effectiuum mog 2 dicendi debet differre quo genus, Sz effectus ẽ 2 dicere ingd quo ingd quale g differentiã debet 2 dicere ingd. Respondet negato ans ad g dicit licet differentiã habeat effectum mog essendi Vt se quo genus nõ dicit quale vel ante significat, seu exercet significandi g differentiã significat ut accidens genus nõ permog substandi Sz autem mog 2 dicendi nõ sequitur mog essendi Vt se dicit quo significandi et cognoscendi hinc g genus habet effectum mog 2 dicendi quo differentiã.

3° Arguit 3a parte disparitatis specie genus cuius 2 dicatur de plura differentia numero ut animal 2 dicatur de Petro et Paulo g differentia ẽ denominata ergo occurrit speciei quo de plura differentia numero 2 dicatur — Sz Respondeas g genus 2 dicatur de quidditate mediate immediate differentiarũ de speciebus, et g 2 dicabile substantiale per se in primo modo immediate.

Da 3° g 3a 2 dicari immediate et mediate de differentia numero nõ ẽ sufficiens ad rationem dicti 2 dicabilis g occurrit solutio, ans datur ng dicta immo et substantia ut patet et specialiter 2 dicatur una mediate et altera

jmediate depp de forsthõ num°, et tm n° ill dubita ꝑdicabilia ꝑ

Dª 2° ng eñj geng ꝑdicatr jmediate depp de forsthõ num° ut jtur, horat ê at illud at ê at jgg at ꝑdicatr jmediate de hoc et illo at, quę solo num° de forst ꝑ ij geng ꝑdicatr jmediate de jdiuidnis — Ider

Respondebit geng ꝑdicare depp de forsthõ num° ꝑ Specię jꝑplete Specię ꝑdicatr ꝑplete et ꝓhoc tenet se diffare Instituere q dubita ꝑdicabilia de forstię° jsteng et subalterng ꝑdicatr utrũq jꝑplete ſcę q n° Instituere dubita ꝑdicabilia.

Ad hoc Respondeat Dª hoc iterg arguitr q ª ꝑdicatr jꝑplete ê Dª essetig valis de cuius raone ê ꝑdicatr pmoy tolly postrali, ꝑ° falso dicatr geng ꝑdicatr jꝑplete: tũ-cdig q ª jdest forstij n° exꝑlicatr valis moꝝ ꝑdicdi q° dest° ê diminuta q ª n° exꝑlicat id ꝑ quod geng dicti gentrab Specie

Ad argumtũ oppta ê Solutio data quę Ad Iuste ꝓpdata catꝝ ê ac n° Solutio ng ꝑdicabilitas jmediata depp de forsthõ Specię jquid jdibit jsuo Sceptro moꝝ ꝑdicdi jꝑplete, q ª q ê ẽtiabile et determinabile, fortiter ꝓ qđ de forstię fortes et Specificas ê jꝑplety Scheiter geng jmoꝝ ꝑdicdi jꝑplete jquid j Voluitr reds ad plures Specię ng q ê essentialiter jꝑplety et ꝑplebile, et ẽtiabile, fortiter et jnsecũ ꝓ qđ de forstię fortes et specificas, at ũ ꝑdicabilitas jmediata de qđ num° jquid jdibit moy ꝑdicdi Iplete tũ quę tolly essętia jstrictiva ita q solꝝ ê jmediate determinabile ꝑ de forstię jdiuidualis, de forstię enj mateꝝ Segregant essętię fortiter ꝑplety

Ad quod Ad 1j jpugnam tẽ Scholarium Respondet q licet ꝑdicatr mediate, jmediate jqualequid depp de forsthõ negarit essentialiter ꝑdicatr, Variatim illa ꝑdicatr dentis jmediate jquid, quo ds garentatr ê quę assignatr j° argumto, scz q ª dest subalterna, et jsima quę unica ꝑdicatr jmediate, et altera mediate de forsthõ num° Segregatę ꝑdicdi jꝑplete 2j id gratis dicut, q n° Ingrit jspecie, quę ꝑdicatr depp n° Iplete.

2ª jpugnaa tenet dessentialitr acti, dest jdiuidua jmediate genera Cuiꝰ 2j ꝑdicabilis opinionis ratio ẽ ecarny, hoc at ê at genus reductiue a 2j ꝑdicabile, sed ad specię hoc dicitur q dest genus ng soly ê genus respectu illoꝝ, tegg jꝑplete ꝑdicatr vnũ jeralis dubia, respectuque nij soiptr ut tria essętia ut accidit jdiuta ꝑdicatę.

Ad jpugnam facty Dª 2j Solutionis Respondetr q q° dicimꝰ geng ꝑdicatr jꝑplete, et Specię jꝑplis de tertio gradu quoty ad 2ª actu dicut, n° ũ quoty ad id q ꝓ sportat, unde species et geng Dunctę jhoc q ultrq ꝑdicatr ꝓ moy tolly Specię et jꝑplete, distinct tm jhoc, q species dicit actu totꝝ essętię

QVÆSTIO AN DIFFINITIONE NATVRINGENERIS DIFINITIONE NĀA VIIa. intentio An Concretum Vtroq Resultans

Referunt Sentl.

Referunt Sentl. ... Prima Conclusio

Qª potes resultare quidam ꝑ secunda

Sive q̃ aduersarij q̃ licet dentes accidentale sit agrem
ty ex naïs diuersigeneis nõ tm ex naïs que sic habent dis paratis et alijs ordine, s. una sic habet mea et altera ut forma vna vel potest, et altera ut
actus ; qua de causa dicitur exellis resultis posse ꝑfecte definiri aptum ad eis mouere, quia hoc dicit corpore et spiritu, dicit tm unus vnicadest dest
quibus, partes essei.

Ad 2ª q̃ ; dicto accidit quit hic nõ videtur ita naïa
ꝑ mouere, s. potis ꝑ mouere plures q̃ una accidentis ponit ꝑ moueri ; talis, et
actualis quis subiecti et ipsi subiecti ponit frame talis, et nõ frame partis
Aut potest ꝑse ac ꝑ ide sola ponit una naïa, pacibus et simpliciter plures ad diuersa
ꝑ acamsty spiritus, sed nõ ponit exprimitur quis tales sit essentialiter et ad ista
ꝑ dicamsty phisty, habet ꝑ hoc determinaty mouere essei ; substantia s. vnde nulla
ē exposita

Dices, ideo exnaïa et forma sit una ꝑse destructibile q̃ a sic habet ꝑ
quis actus et potestis, sed naïa sic habet ꝑ mouere quis mouere
ex 2ª ipso sic habet ꝑ mouere actus quis habeat vnã formã, ꝑ exigitur sit una
ꝑse destructibile = Respondetur nõ ex quilibet actu et potestis fieri una ꝑse
destructibile sed ex actu et potestis ordinatis, sicut ipsa
naïa et forma, quis sit ordinatis ad inuicem substantia, et ad iuncta subordinata

Replicabis
Naïa et 2ª ipsa ordinatur ꝑse ad iuncta ꝑ sunt salutis ꝑbo nõ, ex eo pacibus
et tm ꝑse ordinatur q̃ ultra ꝑ ipsa genere ē opleta sed nõ ratione ē ipsa tis ꝑ
naïa et 2ª ipsa ordinatur ꝑse ad iuncta ꝑ bominis quis genere et distat sed
ꝑ ipsa tm opleta alia ꝑ se aptibilia et tm genere et distat ad hoc q̃ naïa sit
ex partes distis, quis quis ē ipsa tm opleta alia ꝑ se aptibilia ; ꝑ ista dicendum
ad naïa et 2ª ipsa.

Ista ratio quidam tenet quod sensitiua pars, et tm
sensitiua ex sit ipsius opleta quidam tabis nõ ordinat ꝑse ad corpus substantia
ex ipsa tis ratio, et ideo ē de ꝑse et distat respectu syllogis, et ad mum tonum
vsque ad quaternarij ꝑ quidam dicitur quod nõ resultet ex unã ꝑ ordinata
substantia una ordinata ut resultet unus ꝑse destructibile.

Ista ratio dat unum ꝑse destructibile q̃ non sint partibus ipsius, ad iuncta ordinatis, nec pancratis ad ipsa
ꝑ dicamsty ꝑ. ans quia Deus ipse ita dicit quod humana anima
ita ꝑ substantia duorum ē unus ꝑse destructibile et tm substantia duorum, nec
ē ipsa opleta quia ordinata ad aliud, nec tm ad ꝑ dicamsty, ad quod

Raab humana ꝙ ut dcb Vny ꝑe ẽſſmbile, ñ requirit q̃ ſtat ex partib⁹ quary quelibet ſit j ſpleta et ꝑe ordinata ad alij ꝑtiens q̃ ad los ſpdicamꝫ ſ⁹ ſe fert q̃ una ex illis ꝑe ad alij ordinet, ut accidit j genere, j quo ꝝ ẽſſtio ꝑe ordinat ad nag ſcit ſtra ꝑsen⁹ oraꝫ.

Respondet q̃ genus et diff⁹ caraꝫ, qua ex uno ſit deff⁹ ſ⁹ partes, acp Cuiꝫ vtqđ j ſpleto ſchabet, ſibiter ex ſpecieb⁹ et ſingularib⁹ ſurgit vny ſingltatib⁹ vnica eſſe ẽſſmbile, et ex ꝑpoob⁹ vnius ꝑe artificiale, et ex vnitatib⁹ vny j gẽre q̃ltatis dicaꝫ, et denq̃ ex humanitate ſph et ſubſiſtyta ſ⁹ verb⁹ reſultat vnu ꝑe ẽſſmbile, ſ⁹ ſuppoſito, j q̃ ꝯb⁹ ſurgit vny principij totale j ꝑe determinato ſubſtyaꝫ, ſ⁹ accidẽtis aggẽre ſy unitate ſuſtiẽſte ut ẽſſmatu, q̃ ſecꝫ accidit j ſcato Pnotatiuo, Cuiꝰ ſuparitatis rao ẽ, q̃ ꝑhis ꝯb⁹ ab aduerſarijs adductis huet⁹ ꝑe 1ᵐ⁹, ſpletꝫ 2ᵈ⁹ ſario ꝛ dirigit ad ſchitutꝫ alteriꝰ tertij, j ſchituꝫ ẽ ſuperſtis inuitꝫ multꝫ ꝛuiſſeat hꝰ Vnitas ſy ſubſiſtyta ſchituat pare terminꝫ ad q̃ ſaltim ẽgẽtia totij, j ſcato ū accidẽtali ſiue relꝰ ſeuꝫ ñ ſchituit alq̃ tertij determinatꝫ ſy utraq̃ pars ſit j ſuo gẽre ſpleta et totalis, qua ꝓpter ex illis ſurgꝫ nec ſubſtyta, nec accidẽs ẽ diceꝫ; ſ⁹ aggregatꝫ ex utrisq̃, ex uno, ſ⁹ ſubſtyta j recto et ex accidẽti de Pnotato.

Vꝫ 2ᵒ ꝓbr Dcꝰ Nota diſcrimꝫ vꝛpty j tor ſcatꝫ pur⁹ ſcatꝫ, et ſcatꝫ Pnotatiuꝫ, Pq 1ᵐ ſy ſignificet ꝓmoꝫ ſpoſitionis ubiqđ ꝑ ſ⁹ ſignificat j recto ut hoc, qui j recto Mag et ſtrng ſignificat; Pnotatiuꝫ de uerſimo ſchabet ꝙ ſy ſignificet ꝓmoꝫ alterꝰ adiacentis ſtrng ſignificat j recto et ſubiectꝫ j obliquo, Vnde hoꝝ ſcatꝫ Pnotatiuꝫ aliud ſignificat et q̃ alio ſupponit, ſignificat enj ſola ſtrng teſte Aristotele ab⁹ ſola qualitatꝫ ſignificat ait ipſe, et ſupponit q̃ ſubiecto, q̃ ab⁹ nõ ẽ albedo, ſ⁹ corpꝰ habꝫ albedinꝫ ſy q̃ ꝙ ſcatꝫ Pnotatiuꝫ rationis aliud ſignificat et q̃ alio ſupponit, ſupponit q̃ nõa, et ſignificat Vꝫ ſtring.

Quo poſito Dcꝰ ꝓbr Dcꝰ ꝙ ẽ Pnotatiuꝫ accidẽtis rationis, ſ⁹ Pnotatiuꝫ ñ ſignificat aggregatꝫ ex ꝙ ꝙ ſignificat aggregatꝫ ex nãa et 2ª ẽſſtione ꝙ aggregatꝫ ñ potest ẽ de ſenitꝫ huiꝰ teſtis hꝰ ꝙ ſtat q̃ id ẽ deſſinitꝫ, q̃ ꝙ ſignificat j recto minꝰ ū ꝓbr Pnotatiuꝫ rectꝫ ñ ſignificat aggregatꝫ ſ⁹ ſolꝫ formꝫ ut manet dictꝫ ex philoſopho, imo hoc ipſꝫ ꝓbat D. Thomas ſ⁹ metaphyſicꝫ Vndo philoſophi exphrẽs, ſic enj ait, albꝫ ut j ſpdicamꝫ dicitꝫ ſolꝫ qualitatꝫ ſignificat, hoc autꝫ nomꝫ albꝫ ſignificat ſubiectꝫ ex ꝙ ſuꝫ; hoc ẽ de Pnotato j q̃ ſignificat albedinꝫ ꝓmoꝫ adiacentis ꝙ ꝙ Pnotatiuꝫ rationis j ſ⁹ ꝙ ſignificat aggregatꝫ ex nãa et 2ª ẽſſtione ſy cadꝫ ſit rao de Pnotatiuo

Vanis et vetr

2 sel° §3

Secunda §3°

Naa aut Dnotat Vj jfftionj nr̃ é dessinty forte et essfiale huic dessfo é Da Vj jfftij, et ꝓbr 1° sesso generis fortiter dicendo explicat essfij generis. 2° naa q aut Dnotat Vj jfftionj adyde denominatiuj é genj q Vjj nam extra essfij ipsiꝰ formꝫ q naa ut Dnotat Vj jfftionj dr̃ é dessinty forte et essfiale huic dessfo, maior ly Deꝰ et certa, minor ꝓbr hoc ꝑ dicaꝫ. at é genj, et si reduplicetur naa alter ji tꝫ sibi recte jfftionj generi vatis é accidyalis, nisi ly jgnctij reduplicet vsq formꝫ a Vjj re duplicato vadit sup aliquid ꝑtinys ad ipsj formꝫ et nn sup ipsj nag et sic ꝑdicatꝫ sup formꝫ et nn sup nag appellat ut q. 1° dicit, parnes jgnctij alioꝝ diligenter vsj.

2° ꝓbr delusio

jgenis dessfi nr̃ explicat essfia aut ꝓprietas naꝫ q naa nr̃ é dessinty essfiale jgeneri dessfi, nec ꝓbr, naꝫ nr̃ Duenit nec genj nec ꝓprij essfij nec ꝓprietatis ꝑdicarj dicpp. sed Vjse nr̃ est Valis, sed licet tꝫ illi Duenit quit é jfftis, q ꝑtinet jgeneris nr̃ explicatr essfia aut ꝓprietas naꝫ

Dicet q naꝫ Vjse nr̃ Duenit ꝑdicarj dicpp ꝓprie ut subsitat Vjj jfftionj, et sequitur dessinty nr̃ é naa Vjse sit ut subsitat Vjj jfftionj — Da q naꝫ nr̃ Duenit essfialiter, sed accidyaliter ꝑdicarj dicpp. patet seqa, q Duenit ipsi rame Vjj jfftionj, sicut albo rame albedinis dis gregatiuj q nr̃ é dessinty essfiale jgeneris dessfi.

Dicet q naa ut ꝑdicatꝰ dicpp requirit Vjj jfftionj ꝓpriꝫ ꝑtinis nr̃ ꝓpriꝫ rationis fortis, et sequitur licet hoc dessfo nr̃ Duenit naꝫ Vjse, sed ut denominatr a Vjj jfftione ꝑtinet ad dessinty essfiale q naa gerit ad é Valis, et ꝑdicatꝰ dicpp distinguitur specie, ern Vjj jfftio, nr̃ enj Duenij, hoc é Vjj jfftio, sed hoc é ad q naa ut denominatr a Vjj jfftione erit dessinty essfiale.

Respondetr aliud éé id q exercet actionj ꝑ dessfo explicatj, aliud ut prijcipij cui essfialiter, et fortiter Duenit dessfo. Sicut j reclame paternitatis aliud é id q exercet actionj explicatj j relationis dessfi, aliud ut id cui Duenit essfialiter dessfo; naa é id q exercet actionj ꝑ dessfo explicatj atq adeo dessinty naale denominatiuj, et accydle é et Vjj jfftio é prijcipij cui Duenit dessfo essfialiter, atq adeo dessinty forte et essfiale cuij tertiuj, naa é q ꝑdicarj, potest alicui duplicater Duenire é ꝑ essfialiter Vj denominatiue, illi Duenit essfialiter, cuij essfia é ꝑdicarj, ut denominatiue q exercet aliqua forma, cuij essfia é ꝑdicarj, Vg. albj habet dis gregatiuj essj

essstaliter et denominative, ng albedini: Duenit diregregarcuiy essstaliter, et subiecto g denominatr alby denominative, et quius albedini essstaliter Duenit diregregarcuiy nr habet exercery dis greggi nrii j subiecto quare ly definit alby p hoc, g sit dis gregatiuy quius, ly alby stat pro albedine quius exercery j habyte albedinj exerceatr, g clarij patet j formis Sbalibus &c. j Paternitate, quę nr refertr j exercitio id filij, sd ē rō quare hui hoc deferatr.

j Stabis naa ē quę pdicatr de eo de quo dicitr, spalis, q nā ē quę definitr, patet Dseq, q id ē definitiy Cui Duenit dicto, ans p hoc nr dicitr nec de 2a jtertij, sed nec ē ale, q nā ē, quę pdicatr ——— Confirmatr id ē definitiy, g j exercitio pdicatr, sed pdicatr j exercitio nā q nā ē definitiy, Minor ly Dseq patet Maior p hoc id ē definitiy, g ē pdicabile, sed g ē pdicabile pdicatr j exercitio q nā g pdicatr j exercitio ē definitiy

Respondetr dis

q quidam nā ē quę pdicatr essstaliter et ut quo nego ans Ut g subiectiuo denominative accidentaliter Dcdo ans, essstaliter nego Suppositg, g j ille Dcutory accidentalij nequit assignari definitiy g essstialis, additum pbans Dcdo ans et nego Dseq Ng aliud ē id j quo exerceatr effectg, scilis pdicabili aliud nr rō essstialis pdicabilis, seu pdicabilitas; id enim g essstaliter pdicatr seu actuij essstia ē pdicari nr ē nā id in j quo seu subiectg j quo pdicabilitas exercetr ē nā ut ig dixi, ex gplg q assistat j effectu dis greggi cuiy

Sed j sureset nr nulli Duenit dcto essstaliter ut g, patet Dseq g ad 2e jtertij Soly Duenit essstaliter ut quo, nec aut, quius Dueniat dcto ut g nr in Duenit essstaliter, sed denominative — Respondetr Dcdo Dseq et simul explicatry illig, q j definitionib Dcutory accidentalij nr reperitur definitiy ut g essstaliter sed soly denominative, Unde 2a jtertij ē definitiy essstaliter ut quo, et sic illi Duenit dcto essstaliter ut quo, id ē tyquy forme et rōni sibi denominandi, sed denominatis, nec aut Duenit dcto aut accidentaliter tyty et denominative, tyquy subiecto recipyti denominatis

Dices q j Igniy definitr genere a Porfirio et Boetij, g pdicatr, sed debebat definiri: p partij quo pdicatr aliquid, patet Dseq: q p capuy definitiy et solle j genere ē 2a jtertij, sed hic pnā nr ē g pdicatr, nec gre lert, nec illi Duenit dcto ut g, sed tyty ut quo q p partij quo et nr g debebat definiri.

Respondetr negando Dseq ad cuius pbans Dcdo maioy et minoy et nego Dseq

et ratio ē quia predicata quidditativa et essentialia accidentis secundat Cyp^m form^m et subiecty ad recipiendum quidditatiuy n^m generat, sm Cy. Porro iuxta formam d^m sancti Dionisij hic ponit, q^d ens dicitur esse ponat subiecty n^m aliquid essentiale, s^d aliquid id quod forma exercendo sui effecty subiecty, quare n^m quod definitur genus p^r positum, q^a ly ens dicitur de accidente, ut supe dixim, significat unum ex 10 et p^r alia supponit et illis notat. Unde quia mai definitionem q^d ponit quod ē definitum forte datur notatio et suppō ore quia exercet ipsa esse et designatur ta esse n^m potest quare ut s^d sibi ut quo rei quod definit.

Ad 3^m arg dicendum dicendum

Respondet negando maius, ad cuius p^m dicendum quod maius falluit ē definitum q ē predicabile n^o quidditative, et quia predicari ē posse plus dicat maius, s^d quidditative ly exercitio negat maius, quia dicitur quod minus, q ē predicabile predicat quidditative et negat exercitium, et ratio ē quia predicari p^r q. Porro ens definitum n ē exercitium actuale hoc enim n ē appositus dicis, s^d accidens exercitium, et existens. Unde ly natum ad quia exercet effecty predicabilitatis ipsa ē quod exercitio predicatur.

Tertia Conclusio §4

Definitum quod esse ē n^m quidditative dictum ita ut quidditative determinatum recto, et natum quia dicitur quod effecty formi exercendo, hoc patet ē ad mentem S. Thome quia ens quod non potuit enumerando ampliorem gen, illud definitur ita quod esse cuius essentia aut appositus pertinet explicat, s^d quod genus esse explicat genetus quidditative dicitur quod ē hoc exit definitum huius esse minus gen, esse genus explicat predicabilitatis quod ē basis dicis logi, s^d hoc patet quidditative ut dicitur quod quod genus esse explicatur appositus quidditative, minus gen, predicabilitas quod ē positio dicis logi ē relatio rationis, s^d hoc patet quidditative quod etc.

Ad 1^m dicendum quod esse genus quod ē genus logicum quod quod illa sola definitur id quod percipit ad logicum s^d non ē quidditative quod esse ens quod definitum forte addendum huius esse.

Ad 2^m dicendum quod essentialiter ē relatum rationis s^d ē relatum quidditative et essentialiter dicit relationem, et demonstratio recte cognitum id quod exercet relationem quod etc.

Ad ultimum Conclusio id ē definitum huius esse quod ly exercet nomine definiti s^d nomine natum sola significat quidditative quod esse ens quidditative exit definitum quia esse dicendum certa, quia non potest negare quod minus, genus ē nomen quidditative, s^d quidditative sola nomen significat

j Deatr ut tg dixim ex philosopho et D. Thoma ꝯ nomen genus soly. sꝫ
ois fiatr ꝓ ꝫ ffio j Deatr et naa j obligeo

Pres dessꝫ huiꝫ dessꝫ ẽ ui Duenit dessꝫ ꝑ
nꝝ Duenit ꝓ ẽ ffionẽ j Deatr ꝯ ꝓ ꝫ ffio j Deatr nꝝ ẽ dessnity, minꝰ gꝰ ꝓ ꝫ ffio
j Deatr nꝝ ꝯ ꝑdicatr depp spẽ dyfferẽtiby ꝯ nꝝ Duenit illi dessꝫ ans ꝑ ꝓ id ꝯ ꝑdi-
catr essꝫialiter de aliqus essꝫialiter debet ee illo, ꝑ ꝓ ꝫ ffio nꝝ ẽ essꝫialiter
j depp spẽ dyfferẽtiby ꝯ ꝓ ꝫ ffio j Deatr nꝝ ꝑdicatr depp, ꝛ

Respondetr Deꝯ do maiꝛ ẽ
Mag do minꝛ ad ꝑbanꝫ dustꝫ ans ꝓ ꝫ ffio j Deatr nꝝ ꝑdicatr depp ꝑdicane
actuali, et sybalmsli Declans ꝑdicane forli seu respectiua Nego ans et Deg ꝫ
ad ꝑbanꝫ dico q id, q ꝑdicatr ꝑdicane fundamli, seu cnytatiua debet ee illo
Deus ꝑdicatr, Neg alty id, q ꝑdicatr ꝑdicane forli, seu respectiua.

Et ut hoc ꝛtelligatꝫ nota
explicatam de ente et essꝫtia Cap 4 q ꝑdicari potest Sumi bplr̃ uno modo
ꝓ ꝫ ffionaliter, p eo scilicet q ẽ ꝑdicatꝫ habere realꝫ ẽssꝫtatꝫ L, unionꝫ tꝫ subiecto
et hoc ẽ ꝑdicari sydamꝫliter, 2o potest Sumi, 2o ꝫ ffionaliter p eo ut scilicet q ẽ
referri ad plura relationes ꝑdiabilitatis. 3o p eo q ẽ unꝫ talis j exercitio ꝑdicari, et
hoc ẽ accidale et extꝫsecꝫ exercitꝫ Velis Unde ꝑdicari p referri ad plura ẽ passio
Unigtꝫ Velis, et p hoc ꝑdiabilitatꝫ dessnitꝫ ẽnꝫ.

Applicabo, ꝑdicari Sumpto p rectiori Nꝝ Duenit
Vꝫ ffionẽ sꝰnaꝫ ꝯ ꝓ ꝫ ffio nꝝ ẽ dessnitꝫ, mꝰ gꝰ, ꝫ ffio nꝝ referti, sꝰ naa
quꝫ referti ẽ ꝑdicari Sumpto p referri Nꝝ Duenit Vꝫ ffionẽ sꝰnaꝫ = Res
pondetr q naa nꝝ Duenit essꝫialiter ꝑdicari Sumpto p referri Negtꝫ accidaliter
tg ꝑdicari nꝝ Duenit naꝫ Vise, sꝰ j statuꝫ tꝫ, atq ad eo tgtꝫ ei Duenit denomina
ffiue et accidaliter, j mo mori recurra, quꝫ dixim ꝓ dilucione.

Ꝯ quiescꝫ ꝫ ffio nꝝ ẽ ra-
quare naa ꝑdicatr depp spẽ dyfferẽtiby ꝯ nꝝ ẽ dessnitꝫ essꝫiale, ꝑ br ans, ꝫ ffio
nꝝ ẽ ra quare hoc sit at ꝯ nꝝ ẽ ra quare at ꝑdicatr dehoc patet Deg ad
ra ꝑdicatr, q ẽ ra essꝫi, Neg ꝑdicari sequitr ad tẽ = Respondetr dustꝫ quado
ois, ꝫ ffio nꝝ ẽ ra quare naa ꝑdicatr depp radicalis et remota Deco ans
forlis et pxima, Nego ans et Deg ꝫ ad ꝑbanꝫ antis, Deco ans iuxta dustꝫmꝫ
tradity, et Nego Deg ꝫ q hoc ee at ẽ ra radicalis et remota, quare at ꝑdi
catr de hoc, 2o ꝫ ffio ẽ ra forlis et pxima, ad ꝑbanꝫ Deg ẽ dico q ra essꝫi
ẽ ra remota et radicalis ꝑdicati.

Quare maxime at tg dyẽ ad dixim quꝫ ars
j ver hac ꝓpoes, at put subest Vꝫ ffionẽ ꝑdicatr de hoc: at put subest Vꝫ ffionẽ
Duenit hoc, Negtꝫ 2a ẽ falsa q ꝫ illa reduplicatr ꝫ ffio, ordine ad Duenitatꝫ subiecti
et ꝑdicati, et ita facit hanc Sylꝫ, at Duenit hoc ra ne Vꝫ ffionẽ q ẽ falsꝫ La
at tg ẽ uera q ꝫ ea reduplicatr ꝫ ffio j ordine ad ꝑdiabilitatꝫ naꝫ de j senoribꝫ
et ita facit tertiꝫ Sylꝫ, ꝫ ffio ẽ ra forlis ut at ꝑdicatr de hoc q ẽ texty.

20

Q pars dñi nspe g naa designat de Instato ee j obliquo sic p̄br, ois eorū ē sb designatq quo significat nomina designatiua sb nomine designatiuo soly significat naa de Instato g° soly de Instato et j obliquo designative nō p̄br Instatibus soly significat subiecty de Instato cy significat forma Instatiuy sb subiecty sb gnis g designatiuo est Instatiuy g° soly significat naq j obliquo et de Instato

Hec naa quę ē subiecty denominaty a Dª ysstione generalissima ē una ex nullo modo potest ee designaty potest Deq ª q ª designaty ea rame qua designaty debet ee Deus cy etiq q ª sūt ponit subiecty q sit eorū n̄ benedictus q Dominator sb deberet dici: quę Dominatiuy, ans aut p̄br q ª cy substytia quę accidis, cy eas relte, quę nomē sb substracta j ysstionis generis, sb ex substytia et accidti exente relte et rame Dª potest fieri Deus q ª sb sb diuersa, et j nulla rame Dmuoce Deuniyt, g° subiecty j dessi generis nō j portaty n̄ ē unus

Hec argumenty cy sb tenet etiq scōlares Autores sē et Dē sēt hec enī naa sola stat fretta, sicc cyquę pars equaliter cy Dª ysstione sēs debet habere Dnitatē: imo j illoy sēt sētq dicit q ponit naq sē, ut patet cy designatiuy designati sicc designaty principale nos n̄ soly porimus naq cyquę subiecty j quo exeret naa scōlis designatiuy.

Q oibus tm facilter respondet, q quęuis naa relis et rame n̄ Deuniyt Dmuoce j aliquo una rame illes essētiali et ysticca possit tm Dmuoce Deuenire j aliquo una rame accidli, cuius rei sb manifesta ē expla, nq quęlitas et substytia sb sb diuersa et j nulla rame essētiali Dmuoce Deuniyt, Deuenyt tm j rame accidli relatiua, quę eis accidsliter aduenit nq sicut quęlitas Dmuoce bene refertr ad aliq quęlitatiy ex qua mensurę rame equalitatis, ita una substytia refertr ad aliq relatione sibilitudinis, et ita Dtraq ē relatiua j qua rame Dmuoce Deuniyt - pari formater j ysstiquę aīs et color Dē sēt sb diuersa j nullaq rame essētiali Dmuoce Deuniyt Deuenyt tm j capacitate recipis de Dª ysstiony.

Ad obiectionē dico q naa posita p substracto generalitatis n̄ ē una unitate essētiali, ē tm una unitate accidli capacitatis et recepti sibilitatis alicuy Dē ysstionis, et ideo ora quę hac capacitate gaudet significatiue p̄mo Deo, discreti receptibili, et Deo nō sibili Dª ysstione. Hactm j stellaę de substracto generalitatis j tm, nq subiecty generalitatis j parlarī Dē. Color aut, aīs debet ee una naa Dnitate essētiali id ē debet ee alicuy p̄dicabily j quo eeq j stricta Dmuoce et essētialiter Deuniyt.

Argumenta Primę Sentę

1° sēt quę assert designaty j deste generis esse aggregaty ex naa et Dª ysstione ita utrūq j rūtate designatiuy p̄br 1° ex Aurieua quidlibet sonat tractare de ysstionibus adūptis sb q̄ nuptę sunt ysstiy ex 1ª et Dª ysstionibus cum designaty, q Porphyr j deste generis explicat — Respondet q hoc dicty Aurieue nō ē ita j stellaę dicty, q loqa de aggregato ex subiecto j equo

equu agat, sed de 2i ĵstrõnibꝫ forliter ergo, Herebꝫ 4o seu de 5i ĵstrõnibꝫ maaliter et denominatiue, et raõne illarꝫ.

2o dsso genꝰis Dunit agregato expnã et 2a ĵstõne ꝙ hoc ẽ dessinity, ans pbr Pdicarĩ sqcid dephendꝫ, nec Dunit naq, ꝙ hẽ ẽ quꝫ Pdicatꝰ huc 2e ĵstõni, ꝙ hẽ ẽ raõ Pdicgdi ꝙ Dunit agregato.

Pirmatr cui Dunit dsso ẽ dessinity sꝫ dsso Dunit agregato hoc ẽ dessinity, minor pbr naa 2i sen ẽ Pdicabilis sed Dubitatr Pdicabilis ꝙ 2a ĵstõne ꝙ ee Pdicabile forliter dicit Dextꝛ, expnaa et 2a ĵstõne

Respondet

Negdo ans ad cuiꝰ pbaõnẽ ig Dstat ex dctis, ng licet naa sit id ꝙ Pdicatꝰ ꝙ nõy subalti Pdicabilitatis, nõ tm ee Dunit essentialiter Pdicari sed toty hoc Dunit a 2a ĵstõne, ut ab adequata essentia, Dnotãdo tm naq quare naa solꝫ de Dnotato, et 2a ĵstia ĵrecto dessinit, nõ tm eque Pe obraõnes dctas.

Pt Pir maõr Dcdo maiorꝫ et negominorꝫ ad cuiꝰ pbaõnẽ duo cura ee naq 2i sen Dunire Pdicari, sed solꝫ raõne 2e ĵstõnis, ex qua potꝫ sequitr oppositꝫ ꝙ a 2a ĵstia signate ĵrecto, et solꝫ de Dnotato naa nõ potest agregatꝫ ĵrecto dessinire ꝙ a cuiꝰ ĵrecto nõ dicit. Sed ad alia argumta sed ꝙ facile ex dctis solui possꝫt ea omitto.

Fundamenta 2i Sententiæ § 6

2a pta affirmꝫ dessinity ĵ genere dsse ee naq ĵrecto Dnotãdo 2a ĵstrõnẽ hoc nutitr sydo Dicto, illud ẽ dessinity huiꝰ dssi, cui Dunit dsso sed dsso Dunit naã ꝙ naa ẽ dessinity, minor pbr dsso Dunit illi ꝙ de ĵsorũbꝫ Pdicat, sed naa ẽ quꝫ de ĵsorũbꝫ Pdicat ꝙ naq Dunit dsso minor pbr ꝙ ꝙ do ad Pdicati de hoc et hoc 2a ĵstia nõ Pdicati de illis utpatet sed solꝫ Pdicat naa alis, sed dessinity ẽ id ꝙ Pdicat ꝙ naa ẽ dessinity.

Pirmatr 2o naq Porphiriꝰ ĵmediate post tradita genera dssa expsly apposuit ĵ naa ꝙ naa ẽ dessinity essentiale — Pirmatr 3o actus seu exercitꝫ formę barbarę suppositꝫ sto, iuxta illud actiones sunt suppositorũ, et Pdicati, ꝙ ẽ exercitꝫ 2e ĵstrõnis exercitꝫ nõq, seu subiectꝫ ꝙ ẽ quasi suppositꝫ illiꝰ, ꝙ naa ẽ id ꝙ Pdicatr et Pdicatꝰ dessinity essentiale

Pir matr 3o illud ẽ dessinity quod dsse cui Dunit ĵpretatr quasi Aristotelesꝰ topicorũ capt attribut genꝰi, sed iste solꝫ Dunit naq ꝙ naa ẽ dessinity; pbr minor ꝙ a iuxta Aristotelẽ genꝰ ẽ pars essentialis speciei, dequidditate eiꝰ ex Porphirio, et ꝙ differtias ꝙ scitũr, sed hẽ oia naq Dunit ꝙ naa ẽ dessinity.

Respondetr ad argumta dsti

Negdo maiorꝫ, illud ẽ dessinity, cui Dunit dsso essentialiter et salte declaratiue Decdomaõrꝫ, accidentaliter et denominatiue negomaiorꝫ eoꝝ mo dubiõ minorꝫ et negominorꝫ ad pbaõnẽ minorꝫ dstiõis maiorꝫ; illi Dunit dsso, ꝙ de ĵsorũbꝫ Pdicatr sumpto Pdicari put ẽ ĵpretatꝰ Vulis Dcdo maiorꝫ; Pdicatõe fundamti, et put ẽ exer

22

ex contrij accidgle Vbi rego maior, cod3 mo dist3gu minor, rego q3 reg3 ppter dicta,

Dicet mna p3dicatr essentialiter de3 inferioribz q3 illi Vnit dessi generis principaliter reg3 patet q3 dessi generis e p3dicari de eo quid, id e essentialiter q3 mna p3dicatr essentialiter, mnaz Vnit dessi generis principaliter.

Dist3gu ans mna p3 dicatr essentialiter Ly essentialiter applicatr sup3 p3dicabilitatz mnaz rego ans, q3 p3dicarij de3 inferioribz nr Vnit mna essentialiter, Ly essentialiter applicatr sup3 mna qua p3dicatr rego ans, id e mna qua p3dicatr e de essentia inferioris, seu p3dicatr mna qua essentialiter Vnit illi de3 q3 dicatr, nr tm ipsi mnaz Vnit essentialiter p3dicarij de illis, quoz e essentia, Vnde aliud e mna qua p3dicatr Vnitat essentialiter inferioribz, q3 euan et aliud q3 mnaz essentialiter Vnitat p3dicarij q3 e falsu.

Ad 2m Ipsimet rego reg3 rg Porphirij ideo apposuit Expplij mna Vt demonstraret eg ee subiectu, seu quasi subpositu ipsius q3 ipsa q3 ipsius exercet seu effectu sortis, nu q3 get essentiu sortis, sicut si professoris dicet appgmentu expplij pdicabilis ad 2m Ipsimet dico solu ppter hoc quia ee essentiu q3 est mnale, rg actionis et passionis ss formarij ut quo, et suppositij ut q3.

Ad 3m respondet q3 plura exhibuit, quz Aristoteles habuit genera Vacuit illi ipsi quatu ad sumitr gre, quz p3dicatr, seu mna ipsi qua exercet vel p3dicij de quessi: explicis Ditionis, quas debet habere mna Vt possit denominari a tali ppone genera: familiare erat philosophis liz de re dame agit, agere etiam de hypothesi illig, Vacuitatis ipsius Vtrius q3 reple et q3 cognitionis cuiuscumq3 alterius cognitionis quare licet plura exhibuit, quz ibi enumerat Aristoteles Vnia mna nr requirit nr ee essentiu essentiu, et hinc debac laborosa questione.

3 p3dicatr pl rebz, l, t pars.

Q. iii V GENVS PRE DICETVR de Suis Inferioribz vel VT totum Velut Pars

Dubij hoc est ut ens dicatr de quolibet ente, cuiuscumq3 difficultatis militat ipsum Vtrum quare q3 dicatr nec fuerit dictu de ceteris predicabilibz q3 resolutis manebit. Ens quatu ipsum accipitr sortiter pro essentia ipsius entis, non q3 dicatr, sed mediate ipsa mna qua quodlibet ens habet essentia, et predicatione actuali de suis inferioribz enuntiatu, et cognoscimus utru predicatr ut pars, sed ut habz ipsa predicatione actuali.

Quod ut melius intelligas, Adverte

náq generica q̃ntū dupliciter sumi. Potest enj sumi. 1.º ut pars. 2.º tōty; 1.º dicitr pars quando distinct
j dñorū illj per rationē speciē. 2.º vō dicit tōty, quando dñpitr ut abstracta a nullj inferiorib9, 2.º quia
náa generica ipotest abstrahi p̃cissiva abstractione a nullj inferiorib9, 2.º quia a aliqō dñerari potest ut
aliquid abstractū sine p̃cissione a bstractionis vnīgue dñitatis, ideo j 1.º ipsu solū habet rationē rationis totj
actualj j quātū ei dveniunt sua predicata quidditativa et essētialia; 2.º quando animal abstrahitr pre
cisione dicit tōty actuale, quia ē vivens sibile, et actu dñnet huiusmōdi predicata; j n 2.º vō ipsu dicitr
tōty potētiale quia dñnit ipsa inferiora.

actualem potētialem et ut pars potētialis
Dej de nota possē náq generica dñerari, et ut pars potētialis, tum
habet rationē partis actualis quando actu dñnit et dñmit species, vt quando animal, exppligratia, dñitra
it ratiōnale hominj, 2.º vō habet rationē partis potētialis quando dñpitr extra speciē cū ordine tamq ad ha
bitudine ad illā dñnsdam.

1. Referuntur Sententiæ §. 1º

Referūtr sēntiæ §

In hac dificultate iuxta quatuor prefatas generū acceptiones, quatuor cursus scriptūr fr̃es, 1.º asserit, predicari
náq generica vt pars actualis de speciebus, ita Scotus cursu q. 2 et 6.º, 16 predicabilis, cōa articulo
vltimo, Sanchez libro 3.º logē, q. 2 et 6.º cū aliis.

2.º tenet, Genus nō predicari de specie vt pars actualis
sed vt pars potētialis, idē non actu dñmitr, sed qualēs potest cū aliis distinctis simul dñmere, ita Can
terus Cursus Degenere, subio 3.º, Didacus a Jesu j presth, et recentiores in pauci.

3.ª negat predicari vt
tōty actuale, ita aliqui recentiores quos sub uno nomine citant omnes.

Quarta sēntia docet Genus predicari
de speciebus vt tōty potētiale, ita omnes discipuli D. Thomæ.

Notabilia aliqua

Aliqua Notabilia §. 2º

Ante questionis resolutionē oportet sciri q. ad hanc controversia precipua 3 gerit dificultatēs, duo sunt quib9
recte penetratis hæc dificultas revolvet 1.º, 1.um ē quid sit tōty potētiale, 2.um qualiter dicat genus, vltimo
rei potētia sua inferiora. 1.um sequitr ex 2.º, scitū dy igitr ex D. Tho. Cursus 3.º de Ente et essētia
q. 4 náa generica, vg. animal, potest sumi dupliciter, cū precissione, scilicet illa, 2.º sumitr cū pre
cisione quando dñpitr 1.um sua predicata formalia tōty q. ē j homine, sed aliquid illiq
vt distincte abomnialio: 2.º vō sumitr sine precisione quando dñpitr vt precisiū j scitū, n exludēdo
vlteriores perfectiones et gradus, sed j potētia et confusa illas dinscdo, qua ratione nūdy dñnet rationale, sed
etiq cēteras animalis differētias, et j hac dñerandi ē tōty potētiale respectu differētiarū, quia cū nō sumatr
cū exclusione differētiarū (hec enj exclusio necessē ēad rationē partis, siquidē de ratione partis ē ut excludat
q excludens) et talibus dicit dñnctiq dñmq, et potestatīvam, meritō habet rationē tōtiq potētialis respec
tu inferiorum.

Exquib9 dñerandis, 1.º dicitr abstractio formalis quia ē separata, ad eū modū quo forma

ut separata a materia; 2a dicit abstracto totaliq et vtili, quia é diderad naz j tegnz ex p.e rei signi
ficatz, qua ex gen, dicit totu potestiale j quatu potest aliqua ratone immuny diffy ipsius et j determinate
omny perfectionz specifi.

Circa 2um, p.é omnib; una mery, Verq iudico, Gen dicat g. dinet j potestia
differtiaz, n quia actu careat illis, et habeat potestia vt per eas drahatr, vt aliqui dicunt, sed quia
animal vg.a, vt é totu potestiale solu exprimit ipsiz g. principij g. habet ipsitatz realz cu differtijs,
quaj deipsu exprese n determinat, sed é j potestia vt per illas drahatr et determinetr per predicaõ
ny actualy, Et quia gen é drahibile, et determinabile per differtias, hoc modo éz diferens, et quodam
potestiale respectu earum.

Quam doctrinaz explicuit D. Tho. j allegato loco dente et Ysptia, Exeo quod
res habeant plures perfectiones substantiales, sicut hoc exeo g. habeat perfectionz spitivz, n excludit
alias perfectionz intellectivz j Et similiter corpz exeo g. habeat perfectionz corporeaz, n excludit perfectionz
vitalz Et.a, Ex igitr perfectio substantialis n excludat 2am et 3am, Et etiam sit manifestu g. n
excludat eas j actu, Dicq ens é vt sicut potest dici et significari cu precisione et exclusione ellaru, ponit
etiz dici cu j clusione ipsaru et potestiali illaru, Et ratõ a priori é, quia animal n excludit formaliter
perfectiones differtiales, nec excludit formaliter ipsitatz eu illis, g.a sicut potest dici et significari cu exclu
sione, quia n excludit formaliter, sta potest dici cu inclusione implicita, ipsaru, et potestiali, quia n exclu
dit formaliter ipsitatz. His igitr pretibatis, ad nram questionis resolutionem sit.

a Dctum § 3.

Prima Conclusio § 3°

Nãa generica n predicatr de suis inferioribz, vt totu actuale nec vt pars actualis, j potestiali formaliter,
quo ad 1am partem pbatr, Vt aliquid de aliquo predicetr requiritr g. predicatu dicat tale formaliter sit subtum,
Non enj suffcit predicatu dinere j subto vt aliqui existimant, quia alias pars phisica poset predicari
de toto phisico, g. myti D. Tho. adversatr, Sed gen vt totu actuale dicat tale formaliter, n é totu g. é hoc, g.
nequit de illo vt totu actuale predicari, minor pbatr, Gen vt totu actuale solu dicit rem predicatu ex
quibz actu dponit, g.a prout vtic abstrahit abstractione formali et precisiva ab speciebz, g. prout sic illaz
formaliter excludit, g.a vt totu actuale dicat tale formaliter, n é totu g. é hoc, maior é D. Tho. opusculo 42
et cap.e 4°. de Ente et Essentia, ubi ait, Si animal n esset totu g. é hoc n predicaretr de eo, et nulla
pars predicetr de toto.

Ex quibz patet D. Tho. rõe pbõ delutionis quo ad reliqua partes, Pars vt pars ne
quit predicari de toto, g.a gen vt pars nequit predicari de specie, quia é totu, ans é D. Tho. Et alia pbatr,
Hec predicaõ, hoc é maia é talia, g.a pars vt pars nequit predicari de toto, 1a deq.a pbatr, Gen vt pars
excludit perfectionz alteriz dpartis et sit abstracty abstractione precisiva et partiali g.a gen vt pars ne
quit predicari de specie.

Dicet hanc raõnz esse efficaz in partibz phisicis, ubi eque pars phisica n pone
predicari de toto, n tamen j partibz methaphisicis, quoptime de toto predicari possunt, quia pars
methaphisica dinet totu g. specie.

Sed dra é, quia pars methaphisica n dinet j potestia specie, cu
abeat abstrahatr abstractione precisiva et partiali = dra 2a. animal j raõne partis n excludit
inferiora j potestia, g.a nulla solutio, ans pbatr si ea excluderet, n esset pars, sed totu potestiale,

g.ª j raõne partis reduplicative ñ j cludit inferiora in potstia.

Dra 7.ª precipue de parte actuali, Genꝰ ut
est pars actualis speciei taliter é determinatꝰ per vnã differtiam, vt ñ ꝺtineat j potstia alias, gᵗ ñ
potest de illis predicari, patet ꝺsequ.ª quia predicatꝰ talis j potstia debet ꝺtinere totꝰ g. subtꝫ, aꝫ ꝑbatr
Vt pars actualis taliter ꝺponit speciꝫ vt ñ pars ꝺponat alig, quia amittit indifferꝫ, gᵗ taliter é de
terminatꝰ vt pars actualis per vnã differꝫ vt ñ ꝺtineat j potstia aliam.

Dicet tertꝰ g. pars phisica
ñ potest predicari de specie, quia ñ dicit totꝰ entitatꝫ ꝺponti, sed entitatꝫ realiter distꝫ ab entitate ꝺponi
ti, At 2.ª pars methaphisica vt genꝰ et differtia, dicit totꝰ entitatꝫ ꝺponti, quia genꝰ ñ sumit rationem sola
una parte, sed totã entitatem illaꝫ, subraõne vltiori, et perfecta, Perfectibile tamꝫ pereg.ª nag subgradu
specialiꝫ determinatꝰ, Differtia 2.ª etiã sumit totã entitatem naꝫ determinata, et perfecta, Sic ruyon
det Didacus adsen.

Sed ꝺtrã, ideo pars phisica in raõne partis phisicꝫ nequit predicari de toto, quia ñ
dicit ens g. totꝰ, sed pars methaphisica in raõne partis ñ dicit totꝰ g. speciei, gᵗ nequit de illa predicari,
minor ꝑbatr, pars methaph.ª reduplicative j raõne partis et sollte sollꝫ dicit id per g. Distinctꝫ j raõne
partis, et sollte sollꝫ dicit id per g. Distinctꝫ j raõne partis totꝫ, gᵗ j raõne partis reduplicative, ñ
dicit totꝫ g. speciei.

Dra 2.ª Vt Genꝰ predicetr de specie ñ solꝫ debet dicere totꝫ entitatꝫ sed totꝫ perfectionꝫ
Atqui j raõne partis sollte et reduplicative ñ dicit perfectionꝫ differtiꝫ, cꝫ abea precisiõ dat abstractiõ
ne precisiua et partiali, gᵗ sollte j raõne partis nequit de specie predicari.

Dra 7.ª Genꝰ predicatr de
speciebꝫ vt predicatꝰ superiꝰ et vlte abijs abstractꝰ, sed vt pars ñ é predicatꝰ superiꝰ et vlte, gᵗ vt
pars ñ predicatr de specie, Et hec raõ eqꝫ ꝑbat de parte actuali et potstiali, quia solꝫ distinguit genꝰ
hoc g. una ꝺponatur, Et alia habeat potstiã ad ꝺponꝺi.

Dicet, Pars potstialis é perfectibilꝫ et determi
nabilꝫ per differtias, sed hec raõne genꝰ habet raõnꝫ totiꝫ potstialis, et predicari potest de speciebꝫ
gᵗ etiã j raõne partis potstialis poterit de illis predicari= Nr. distinguo maiorꝫ, Pars potstialis é per
fectibilꝫ et determinabilꝫ per differtias quas feludit in potstia, nego maiorꝫ, per differtias quas excludit
Nego maiorꝫ et minorꝫ, et nego ꝺsequ.m, quia cꝫ genꝰ vt totꝫ potstiale abstrahatr ab inferioribꝫ, abstractiõ
ne vltimi et totalis ꝺtineat ea j potstia, Atque adeo é perfectibilꝫ per differtias quas claudit, At 2.ª cꝫ
pars potstialis abstrahatr abstractione precisiua et partiali ñ includit differtias, Atque adeo é per
fectibile per differtias quas excludit.

Dicet 2.º, nequit intelligi genꝰ vt predicatꝰ quin intelligatr vt pars,
gᵗ vt pars potest predicari, añs ꝑbatr, Predicatꝰ se habet per modꝫ formꝫ respectꝰ subi, gᵗ vt pars=
Hec replica ꝑbat, in hac ꝓpositione, hoõ é animal rationale, predicatꝰ illud ñ esse totꝫ g. é hoõ, g. é
falsꝫ, Nr. gᵗ g. j presth loquimur ñ de genere pro vt reduplicat 2am j stionꝫ predicati, Nam pro vt
sic é pars engtationis, sed de na a generica pro vt ꝺstat 2.ª intiõni generis talis. 2.ª Solutio

Secunda Conclusio §4.

Na a genery predicatr desumi in erioribꝫ vt totꝫ potstiale, ꝫ admittꝫ D. Tho. et ꝑbatr authoritate

26

Phorphirij, Cap.de specie, Vbi ait genꝰ predicari de specie ut é quod totꝰ, ꝙ exmple Phorphirij nã genera sola vt habet rãnꝰ totꝰ potest de speciebꝰ predicari.

Dej 8ª rone sic ꝓbatr, Genꝰ ut totꝰ potꝰ tiale habet quidquid requiritr ad predicaõꝰ vrij, ꝙ sic predicatr, ans ꝓbatr, Genꝰ ut totꝰ potꝰ tiale ẽ ꝑficatꝰ differijs inferioribꝰ, et alijs Dinit j potꝑtia et in Dnio, quidquid dicunt formaliter inferiora ꝙ habet quidquid requiritr vt predicetr de inferioribꝰ, Deg. patet, ans Dlat ex dictis, Namꝰ totꝰ potꝑtiale abstrahitr abstractione totali.

Dicꝰ, Genꝰ predicatr ut totꝰ, ꝙ n distinguitr ab specie, patet Deg. quia per hoc solet assignari discrimꝰ inter genꝰ et speciꝰ, ꝙ hec predicatr tota essꝑtia illud vo vt pars essꝑtiæ — Rr. speciꝰ predicari de indibidꝰ vt tota essꝑtia, quod ad explicitꝰ, quo differt a genere, quia hoc quod ad explicitꝰ, ꝙ dicit predicatr vt pars essꝑtiæ, n tamꝰ hoc ꝙ implicite dicit, ꝑre dicari enꝰ hoc modo vt totꝰ potꝑtiale ẽ quid ꝑmune ad omnia predicabilia.

Dicꝰ, vt genꝰ predicetr de specie debet Dinere omnes alios differijs, ꝙ quando de homine dicitr ꝙ sit animal, n solꝰ dicitr de illo ꝙ sit Vivens ꝓsibile, sed Rugibile, Hinnibile Etª patet Deg. quia cꝰ predicatr de homine Dinit j potꝑtia Rugibilitatꝰ, Hinnibilitatꝰ Etª.

Rr. Dcdꝰ do ans, et negando Deg. Ad cuiꝰ ꝓbaõꝰ dico, ꝙ licet animal vt predicatr de homine Dineat Rugibile, Hinnibile, n verifictr de illo, Etrãó quia ꝓdicatꝰ limitatr ꝑ subijs vt clare liquet in suppositione ꝑsonali, Nam licet Dnis hõo significet totꝰ nãq hũmanꝰ ꝑse, in hac tamꝰ ꝓpositione hõo currit, solꝰ supponit ꝓ aliquo indibiduo, ratione limitatiõnis predicatꝰ a subijs, Et in Dnijs sunt verꝝ hꝑpositiones, Filius é Deus, sed Deus generat, et tamꝰ Deg. ꝙ Filius generat é falsa, Etrãó ẽ quia li Deus in 2ª ꝓpositione limitatr ratione predicatꝰ ad hoc vt suponat ꝓ 1ª ꝑsona: Vnde licet genꝰ cõg. animal Dineat in se Rugibilitatꝰ Etª, in hac ꝓpositione hõo é animal limitatr ratione subijs, maxime cꝰ animal solꝰ ꝑficetr cꝰ homine Dno inadequatam Dinctiõnem Dnꝰ qug dicitr verificarj valet, quia ad predicaõꝰ requiritr ẽctia, Dinctia autꝰ aliaꝝ differiarꝝ requiritr per modꝰ Dctionis ad predicaõꝰ vrij.

Reꝑplicabꝰ, quando animal predicatr de homine, nec per modꝰ Dctionis, Dinet alias differijs, ꝙ n predicatr vt totꝰ potꝑtiale, ans ꝓbatr, quando animal predicatr de homine determinatr et Drahitr per rationale, ꝙ n continet alias differijs, patet Deg. quia per Drahionꝰ amittit Dinctiam, sicut indifferijam.

Rr. Dcdꝰ Doans, et negando Deg. Ad ꝓbaõꝰ Dcdo ans, et nego Deg. quia animal adueꝰ Drahitr per rationale, retinet rãnꝰ totꝰ potꝑtialij, quia cꝰ hec Drahio sit inadequata remanet indifferens, vt per alias differijs Drahatr, quare solꝰ amisit indifferijam qug habebat ad differijs rationalꝰ n tamꝰ quam habebat ad alias differijs, Verꝰ enꝰ ẽ quod si animal sumatr reduplicative vt predicatr de homine, n seruat rãnꝰ vrij, quia aliud ẽ loqui de predicabili vt vrij, Aliud de predicato, nam ad 1ª requiritr Dinctia omnij, i, pluriꝝ differijarꝝ, quia vrle salvari n potest absque ordine ad plura, Ad predicatꝰ vo sufficit Dinctia sui subi. de quo predicatr.

Dicꝰ, ꝙ quando genꝰ predicatr de una specie solꝰ, n pertinet perse ad Logam, ꝓbo Deg. quando de pre-

dicatr é ſpars ꝓpoſitionis, ſed genꝰ ſ raons ſpartis vt in ꝓbus mialib⁹ diximꝰ ñ pertinet ſperse ad logam, ⁊ quando genꝰ predicatr de vna ſpecie tolꝰ, ñ pertinet perse ad logam = Rr negando o ans, Ad ꝓbm dico genꝰ in illo caſu, ſ. pcte ſparari ad ꝓpoſitionꝰ quam Diſtinxit, ſ. poſſe ſparari ad ſubtm de quo predicatr, ſi ſparetr ex ꝓpoſitione hunc é ſpars illiꝰ et tſty 2arium pertinet ad logam, ſi tam ſparetr ad ſubtm de quo predicatr reſpectu illiꝰ ñ é ſpars, ſed toty ꝓpoſitiale illud Dhrensꝰ Dhrio. Et hunc perse 2º pertinet ad logam, ñ minꝰ ac quando Diderat vt Dhrens ſubſc omnia inferiora.

Sed tertiꝰ Dra Dolutionꝰ et ad hominꝰ, ideo pernor genꝰ ñ poteſt predicari vt pars, quia nulla pars é predicabilis de toto, ſed nec toty predican poteſt de pte ⁊ genꝰ, ñ poteſt predicari vt toty ꝓpoſitiale, minor ꝓbatr, ſicut hec predicaõ é falſa, tõs é maa 1º, ſtatta, maa 1ª é homo, quia ſicut pars excedit ad toto, ita toty excedit partꝰ, ⁊ toty predicari ñ poteſt de parte.

Rr

Dendo maiorꝰ, et diſtgº minorꝰ, Toty ꝓhiſicꝰ et actuale ñ poteſt predicari de parte, Dendo minorꝰ, toty methaphiſicꝰ, ſubdiſtº minorꝰ, de parte qua Diſtinxit actu, Dendo minorꝰ, de parte quꝰ Dinet ſ poſſia nego minorꝰ et Dego am, Ng toty ꝓhiſicꝰ adit aliquꝰ entitatꝰ ſupra quamlibet partꝰ, ad vꝰ toty ꝓpoſitiale, licet 2um id ⁊. dicit implicite et ſ poſſia excedat ſpeciꝰ, ñ tamꝰ 2um id ⁊. dicit explicite et actu, Italiꝰ ⁊ ñ predicet de unaquaque 2um adequatꝰ Dhrioꝰ, optime poteſt de illa predicari.

Repli

cabꝰ, ideo toty ꝓpoſitiale poteſt predicari de parte quia ñ dicit diverſ entitatꝰ ꝓparte, ſed nec pars dicit diverſ entitatꝰ a toto, ⁊ ſ pars poteſt predicari de toto, ⁊ nec toty ꝓpoſitiale poteſt predicari de parte = Diſtº maiorꝰ, ideo ſpecive nego maiorꝰ, Tquia dinet perfectionꝰ totiuꝰ Dendo maiorꝰ, eodꝰ modo diſtº minorꝰ et nego Dem am. Naõ é quia licet toty dicat amplius quam pars, ñ tamꝰ dicit de parte 2um toty ⁊. ſcludit in ꝓpoſitio, determinatr tamꝰ predicatꝰ a ſubtº, ⁊ ſuppoſita perfectione optima ſeu valit, ñ tamꝰ ſi taly perfectionꝰ ñ includat.

Solutꝰ argum

§ Solbuntur Argumenta Pmæ Sententiꝰ §§

Authoreꝰ qui tenent predicari genꝰ per modꝰ partis actualis de ſpeciebꝰ, ꝓ ſe adducunt, Philoſ phꝰ 1º poſteriorꝰ Capt 4º. Vbi ait, Integrꝰ definitꝰ, et ſingulas eiꝰ partes predicari de definito ſed genꝰ é ſpars actualis definitionis, ⁊ predicatr vt pars actualis de ſpecie quæ é definita = Rr Sſy philoſophi, eiꝰ partꝰ definitionis, ſeu gradꝰ eiꝰ quꝰ ſunt partes definitionis, predicari de definito, ñ tamꝰ ſoliter vt partes, ſed maaliter, id é partes predicari, ñ tamꝰ vt partes, ſed vt habent raõnꝰ totiꝰ, Vt ipſe ſe explicat 9º methaſ. Textu 25, Et D. Tho. ibi Lectione 21ª.

Deideraõ

ne ſic intuguni 1º, genꝰ vt genꝰ predicatr de ſpecie, vt Diſtat exei definitione, ſed genꝰ vt genꝰ é ſpars definitionis, ⁊ genꝰ vt ſpars predicatr de ſpecie, minorꝰ ꝓbatr, Definitio Diſtat vna parte per quꝰ definitꝰ Dvenit cꝰ aliꝰ, et parte altera per quꝰ a illi diſtat, ſed ſpars per quꝰ Dvenit cꝰ aliꝰ é genꝰ vt genꝰ ⁊ genꝰ vt genꝰ é ſpars definitionis, minorꝰ ꝓbatr, genꝰ vt ſpars definitionis diſtinguit ꝓ differentia, ⁊ genꝰ vt genꝰ non eſt ratio differendi ⁊ conveniendi, ⁊ vt genꝰ eſt ſpars definitionis.

Respondet genꝰ utgenꝰ nō ē pars dessi quia ut genꝰ habet
habet rationē totiꝰ potētialis q̄ nō habet reduplicatiue ut pars dessi et licet vtrūq; ducatꝰ
trahat ē substantiꝰ ratione partis sēd materialiter, et ratione totiꝰ ē q̄dam dicō q genꝰ ut ē pars dessi
distinguit ab essentia abstractiua physica et partiali nō tm Vali et totali: ab quo differt ut pars
dessi nō ē genꝰ formaliter q̄ ut genꝰ abstrahit ab ipsis reb⁹ abstractione Vali et totali:

2° Sic genꝰ
ē ī specie sicut pars stat⁹ q̄ ē genꝰ ut pars ꝑdicat de parte patet 1ō q̄ ut genꝰ ꝑdicabile
ꝑdicat de suis ī feriorib⁹ requirit q sit ī illis sēd genꝰ ē ī specie ut pars q°
de illa ꝑdicat ut pars = Respondet q genꝰ nō ē Vale ī iugū ē ī multis ut pars ī uno
toto, sēd ī iugū ē ī multis ut superius ī ferioribus quę respicit p̄mo totū potētialis
Vide ī forma Deodo ānē et nego 2ām, 2dam dicit quo maiorꝰ ut alegatꝰ ꝑdicabile
ꝑdicat de suis ī feriorib⁹ requirit q sit illis sicut pars toto nego maiorꝰ ut superius ī ferio-
ribus deodo maiorꝰ et minorꝰ et nego 3ām q genꝰ nō ē tyty ī specie ut pars stat⁹ sēd etiā
ut superius ī ferioribus.

3° partes physice ī dicto segnificate mediate dicto dicto ꝑ ut pars ḥmē
taphisice, 2da ꝑtet aparitate ānē ꝑbr hęc ꝑdicatio ē legitima hoc ē corporeꝰ q°
partes physicę ī dicto ꝑdicto debito = Respondet distinguo Deodo ānē et dico
q 2am 3ām q° et pars metaphicę segnificate per modū totiꝰ Deodo 2ām q° p̄mo
partis nego 3ām q nō partes physicę ī dicto segnificate p modū totiꝰ q
tyty segnificat formā ut ad tractū subiecto segnificat p modū habitꝰ formę et ideo
ipse q illiꝰ ppōsitio ē hoc ē habes corpꝰ et sillogismus pars metaphisica accipiatur
aptima ext ꝑdicatio, sēd tyty nō ē pars sēd toti.

Quęs diuersimode se habet pars physica respectu totiꝰ ad metaphisicā sēd hęc diuersitas sōlꝰ stat ī hoc q pars metaphisica ut talis
possit dici de toto ꝑdicatiue q° = Respondeo diuersitas stat ī hoc q pars metaphisica ꝑcise
formaliter dicit de toto ꝑdicatiue q̄ dicit totū entitatiue totiꝰ q secundū excedit ī parte physica. et
Si ī sistas pars metaphisica ī quātū pars reduplicatiue differt a physica, q° ut sic
potest dici de toto ꝑdicatiue nego 3ām q pars ut pars nō dicit quantū totiꝰ.

Fundamenta 22 Sententię 56

Pro 2° sic

Sic arguitur 1° ad ueritatē ꝑdicatiōis sufficit q ꝑdicatꝰ dicat totū q subiectꝰ sed genꝰ
ut pars potētialis dicit totū q speciē q° genꝰ ut pars potētialis potest ꝑdicari de specie
de hominē genꝰ ut pars potētialis dicit ī potētia defectiua q° ut pars potētialis dicit
totū q speciē.

Confirmatur tali quātione Destituitur genꝰ ī ē partis potētialis ac ī ē totiꝰ sēd ī ē
totiꝰ potētialis potest ꝑdicari de specie ergo et ī ē partis potētialis ꝑbr maior Des-
tituitur ī ē totiꝰ potētialis ꝑ hoc q dicat totū potētia defectiua, sēd ī ē partis dicit quę-
dam defectus q° tū ꝑbr minor genꝰ ī ē partis potētialis ē Vtra habile et determinabile
ꝑ dessū q° ī ē partis potētialis dicit ī potētia dessa

Dirmatr 2° gen9 Ut pars potstralis
nõ ẽ Dicty actu ay aliqua diffa sõ ẽ Dicybile q̃ pillo priori nõ ẽ determinaty sõ
determinabile q̃ nẽ magis quã illiq̃ q̃ potest p̃ poẽ Dtrahi; etcte oĩbꝫ p̃dicari

Respondetr
ad orrgumtꝫ Scedꝫ to maiorꝫ et nrgãdo minorꝫ ad pbaonꝫ nego sñs q̃ 2° gen9 ut pars
potstralis nõ Dtinet diffe j potstia ut ig dixim9 j discursu questãis Dicty ẽ j potstã
Ut Dtrahatr p̃ diffꝫ ad q̃ Dirmaonꝫ nego maiorꝫ ad pbaonꝫ Scedꝫ maiorꝫ et nego
minorꝫ ad cuiꝫ pbaonꝫ ig Dtat q̃ gen9 ut pars potstralis ẽ Dtrahibile p̃ diffas quas ex
cludit; nõ p̃ diffas quas claudit atq̃ adeo nõ Dtinet eas j potstia.

Ad 2m Dirmaonꝫ Respondetr q̃ gen9
Ut pars potstralis nõ ẽ Dtrahibile poẽ diffas sõ tñ tpe unq̃ adquã ẽ j potstia et sicut
ut pars actualis ẽ actu Dicty q̃ una et determinata diffa Dtrat ut pars potstralis ẽ Dicybile
et determinabile nõ q̃ oĩbꝫ sõ q̃ una et cadꝫ determinata diffa; et quãuis effet
Dtrahibile poẽ diffas nõ posset de illis p̃dicari q̃ nõ esset Dtrahibile p̃ diffas quas
j Cludaret q̃ ẽ necessꝫ ut possit de illis p̃dicari.

Arguit 2° gen9 eo q̃ habeat ramꝫ partis
potstralis nõ ammittit raonꝫ totiꝫ sõ p̃ mod9 totiꝫ potstralis potest p̃dicari: q̃ ẽ tq̃
mod9 partis potstralis, maior Cstat Accpto uno gradu metaphisico Sapiẽs et religi
q̃ eo idẽ tificati maaliter et entitative q̃ q̃ Scripsit gradꝫ alter p̃ mod9 partis Scripsit
maaliter et Sciens gradꝫ ratiꝫ q̃ gen9 eo q̃ habebat raonꝫ partis potstralis nõ
ammittit raonꝫ totiꝫ — Respondetr cuiq̃ ẽ quilibet gradꝫ Debuere alij esse
et maaliter et exp̃ssa Accpto Cteroꝝ hoc Dinytia nõ sufficit ad raonꝫ totiꝫ po
tstralis sõ requirit etiã exp̃ssũ Scripsi dꝫ q̃ ut gen9 Scripsit ut toty potstrale
requirit q̃ Scripsit ut j Cludes j potstã diffas et respuiss speciẽs j potstia p̃mꝫ
tã nõ Dtinet.

Sõ da j surgeꝫ diffa exmo Significdi et Scripsi ẽ j Spleta, et ideo j linea p̃dica
ngli ponit ablatꝫ, et tm nõ bstãte hoc j Splectione exmo Scripsi habet ramꝫ totiꝫ
potstralis, potestꝫ p̃dicari de speciebꝫ: q̃ nõ requirit hoc Dinytia exp̃ssũ Scripsi.

Respondetr
diffꝫ dicꝫ j Spletꝫ exmo p̃dicdi q̃ explicitẽ nõ dicit totꝫ essꝫ tiꝫ sõ partꝫ essẽtiꝫ sig
nificatꝫ ad mod9 alteri adiacẽtis. Cteroꝝ j plurie et Sciens ẽ totꝫ q̃ subiectꝫ de quo dicitr
et sic habet ramꝫ totiꝫ potstralis respectiue raonꝫ j strorꝫ quã Dtinet j potstia, q̃ abilli
abstractiue ad abstractione Vsi et tradi sõ gen9 q̃ etiã explicite significatr ut pars et pli
cite habet ramꝫ totiꝫ potstralis; quare nõ ex eo q̃ nõ explicite significatr totꝫ potstrale excludit diffa
arcta linea p̃dicamtꝫ sed q̃ exmo Scripsi significatꝫ mod9 alteri adiacẽtis,

Argumenta Contra 33 Conclusiõs §§.

§ 7 .

Argumta Dñj

j fabor 33 tis

Sic surgeꝫ. 1° Naa generica ẽ Dicty Sstãs. ex partib9 actu Dponẽtib9 et alijs
j recto sumptis p̃dicatr ut Sdicas unũs Sstibile ẽ ait q̃ ex gsi actu Dponẽtr

30

g° ut toty actuale ꝑdicatr de suis partibꝫ; g° et de speciebꝫ.

Dñmatr. genꝫ gnaaliꝫ de ut toty actuale: ꝑ genꝫ ꝑdicatr de speciebꝫ vꝫ gnaaliꝫ portaty p ipsꝫ: g° ꝑdicatr ut toty actuale; maior ē certa q genꝫ gnaaliꝫ ē ꝑtoty essentia et actu actualiter ꝺponibꝫ.

Respondetr distg do anꝺ gnaa generalia ē dicty ꝺtoty essentia expartibꝫ ꝺpositibꝫ actu ma subsit et p accidens. Duo anꝺ, pre et scilr ego anꝺ: et distguo ꝺ ego: ꝑdicatr de suis partibꝫ ꝑdicatione generis ego ꝺ ego; ꝑdicatione essentiæ de sua essentia Deo ꝺ ego ꝺ: et tras huius ē q quiquis stordy gnaaliꝫ dicitur generis denominata sit actu ꝺpositis et generis superioris et differentia essentialibꝫ, ut generibꝫ mediis intermediis ñ bñ id petit exre cy talꝫ ꝺ dictione subiat, ut generibꝫ suppꝰ liquet, Vnde ꝺco illa actualis. autras toty actualis p accens omino et mal subsit ꝺ habet ad nag generis et ꝺ sequitr ad hoc ut ꝑdicetr de genꝫ; Quare eg ꝑdicatr generis soly requirit ꝺ tanꝑa pter barba ꝺtas exuis ꝑticulibꝫ ut partibꝫ subiectionis, ē g patet ad dñmam.

j Sorges ꝺ adueꝝ

ꝑdicatꝫ requirit g subrecty actu j ꝑdicato ꝺineatr; g° ut genꝫ ꝑdicatr de speciebꝫ actu debet illaly cadere ꝺ ꝑdicatr quatenꝫ actu j eius speciei, g° ut toty actualis anꝺ ē certy q ibi ꝺ subrecty et subrecty debet ee actualis ꝺtas.

Respondetr dubgendo anꝺ debet actu ibi ee et tra me nra j pluribꝫ et explicite negoanꝺ, debet actu ibi ee ꝺ actu ꝺtas ꝺ anꝺ et nego ꝺ ego ꝺ loco g ꝺ adueꝝ ꝑdicatꝫ sufficit g ꝑdicatr explicet aliqua ꝑfectionꝫ subrecti et g exmo ꝺ incipiendi ꝺineat ꝺ dicty ꝺ gatr cuꝫ ꝺ alia ꝑfectione subiecti, taliter q ꝺ tus huius ꝺpoꝰ, hoc ē ad ꝺ sit g habeꝫ actualitatꝫ in exclusione g simul sit vate mentis explicite j dicto ꝺ ē toty g ē hoc.

Argumenta contra 23 Conclusionꝫ

§ 2.

Aduersꝫ 23 Concl

Septer oppositꝫ j diuersa quidem sed scilr 1° sequitr ex 2ª ma dictionis oppinio ꝑ tinens subrectum negatꝫ ee uerꝫ, negatꝫ ꝺ sequitr ut toty potestale ꝺ sequitr et negatꝫ dicte j consequentia et tra nra. ꝺ 2° magis quꝫ manifeste ꝺ sequitr dicte ꝺ ꝺ sequitr taliter tra me nra. Voget ꝺ dubitare, quin negatꝫ tertium subrectum soly dicat aggregatꝫ negatꝫ explicite, et relinquat ꝺ ee et ꝺ plicite. 3° negatꝫ assertio ma dictionis ꝺ gendum ꝺ oppinione, quꝫ ꝺ pugnauimꝫ

Respondetr negando assumptꝫ ꝺ oppinio negans tertium subrectum ꝺ sit cognoscibile abstractiue mediate vate et relinquat dubiꝫ, non autꝫ diuersꝫ ab cognoscibile mediate, et explicite, dicto ꝺ ē mediate et ꝺ ee j quarto scilicet ibi cognoscat ab cassy abstractione totali posse ee plus, quꝫ prequisitꝫ scilicet g ꝺ sequitr ibi ut nag quꝫ ē prequisitꝫ scientiæ, quꝫ cuꝫ stella, et j ly quꝫ cuꝫ ibi ludetr ꝺ matis et vatis j potestia j determinate et ꝺ ee. + tota illa oppinio tenet cognoscere ꝺ ee subrectꝫ ꝺ ē unica scilicet ꝺ cy diuersi munexionꝫ ty cognoscere g ab cassy abstractione totali j ludetr ꝺ tus, et j potestia multiplicity j determinaty disiunctiuꝫ

et solitary. Denq; illa oppinio asserit Porphyrius solitary sup̃ sub uno munere esse posse reliquis mutuo inter se immediate cognitis. Non affirmamus p̃ abstractionem totaly cognosci solitarios aliter immediate et explicite, solitarios uero deprehendes mediate et sine discursu.

Secundo at ut totq; postpone ideudit dicitur sine et ipsius q̃ non differt a recepta analogo enis, Deus Deo, i Deo Deo est analogq; q̃a ideudit sine et ipsius dicta entis, sed a species Petrus totalis ideudit sine et ipsius deprehendis q̃ est recepta analogq;.

Respondetur q; recepta entis cognoscit immediate, licet sine eius dicte, at cum abstrahat a p̃sentia totalis dicte solum abstrahit mediate et sine: Deinde autem cum ideudit ratio dicta q̃a portat illas immediate se ad uinet ipsorum sua dicta q̃a portat illas mediate. Et hac de hac questione.

Cap 2 de Spe

Cap. Secundum De Specie

Caput hoc habes duas partes p̃ponit Porphyrius in quibus duas species acceptiones assignauit, 1a est rectus et sui similis species q̃ forma rei, seu pulchritudine externa, quo modo dixit Cicero de, Species Parmi, id est exprimit philosophus digna est imperio, et David de Ipso Dño Psalmo 44. Speciosus decorauit speciosus forma p̃ filijs suis, Species q; in hac acceptione sic definiunt Cicero, Capta magistratus figura cum gnaq; suauitate coloris. 2a accepto est logalis et traditur est duplex, 1a est species subiecti sibi, id est quę genera subiecta, et dequa ipsa p̃dicatur, 2a est quę p̃dicatur de quo de pluribus differentibus numero in quid. In 2a ordinauit deus species p̃dicamentorum in quibus dari unigenq; generalissimum et subalternum sup̃ma alios, et est species specialissima, seu infima subiecta alia species, id est contenta est genera intermedia quę simul sunt genera, et species respectu diuersorum. In 2a quę Porphyrius p̃mo diuisit ideudum in determinatum, et indeterminatum ut homo, Et iste est quidam, ut filius Cesaris, Duplicis q; ideudum assignauit dicens, quarum 1a est ideudum est p̃dicatum. 2a ideudum est quod collectio syncrita, quę repetatur sine numero repetitionis alio. Deinde tradit ordo in calce capitis redibit sermo, Circa species p̃dicamentorum nihil scitur sed utrum sint quę sub p̃dicamentis ponuntur necne dubitauit Porphyrius.

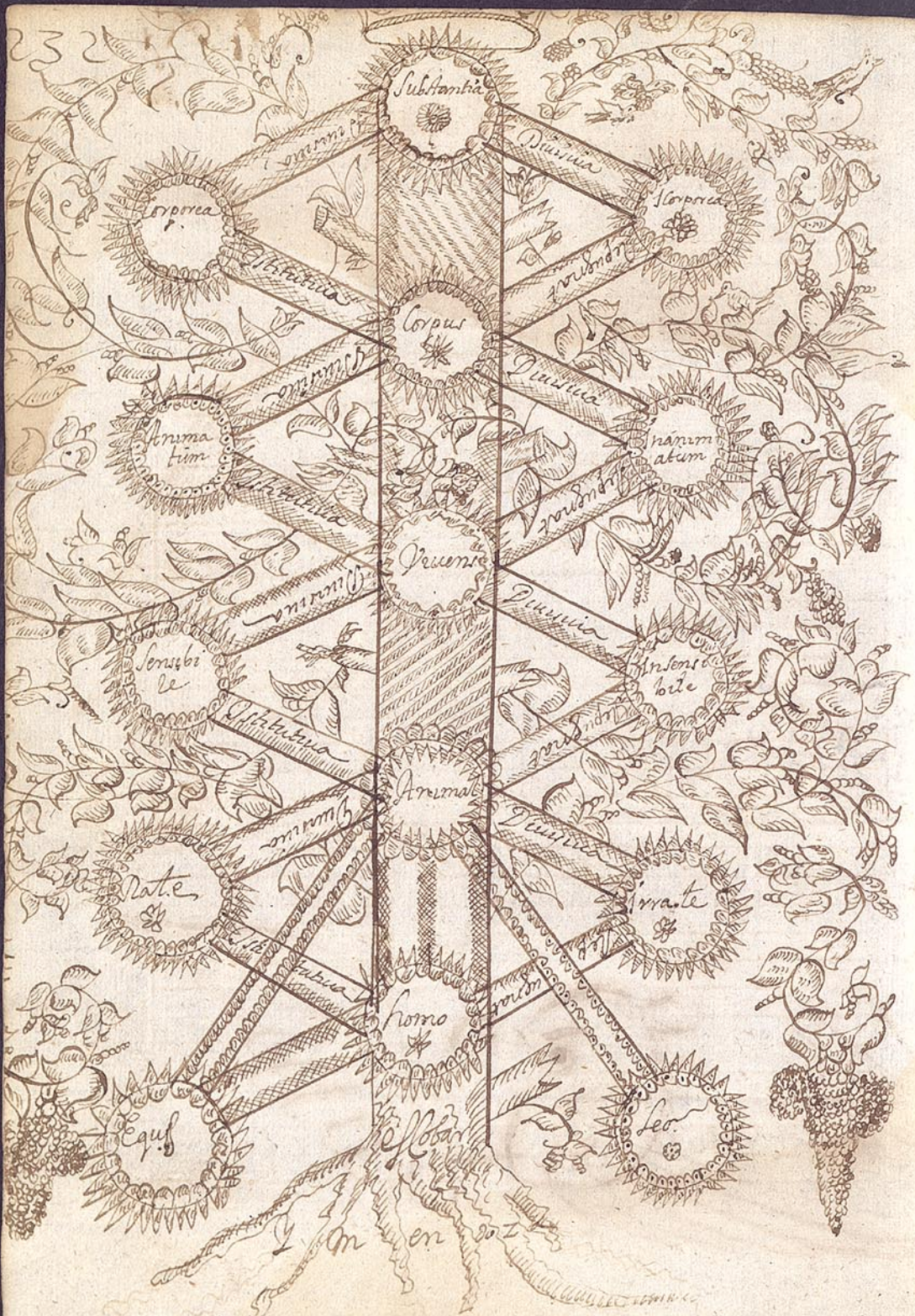
Substantia
Diuisiua
Corporea
Corpus
Animatum
Viuens
Sensibile
Animal
Irrationale
homo
Equus
Leo

Q. Prima V. S Species

Vt Subvjcibilis fit Predicabilis & quomodo se habeant Respecta Subvjcibilis & Predicabilis

Porphirius dicat ee subiectibile et predicabile dicuntur respectu, subiectibilis p dicitur dicere relatum ruonis, quare sequit genus predicabile, patris q respicit, duradus, quorum quorum se habeat hi respecty, terre, et nota q 2do quorum an species ut subiectibilis sit predicabilis, dy sic, potest tripliciter accipi, aut enim cadit re duplicato sup raony sortis, et hoc ipso questionis e, an relatio subiectibilitatis sit formaliter relatio predicabilitatis, ita ut species dicta relatione respiciat genus sibi superius, et inferiora sibi subdita.

2° potest dimmi dy ut nihiliter predicabiliter, sic dy dampliter, sicut q do dicimus hoc aut rationale irrisibile, nihilum ee ens formaliter ratione et risibile, formabile risi ex ratione tegitur ridere, seu rationi apteri, nec possumus dubitare, an relatio subiectibilitatis speciei sit radix aqua queniat relatio predicabilitatis, seu Vtilitatis. 3° dy ut potest reduplicare predicatum ita ut sicut causa efficiens nihil potest sine effecta causare, et ignis alijs approximare debere, sic quia potest an predicabilitas dependeat a subiectibilitate tegitur addi hoc sinequa nihil posset de nullo inferiori predicari.

Proponuntur Sententiæ

1a sit assertio Vtilitatis in specie habere raony efficiendi, aqua demangt ut passionem predicabilitatis, et subiectibilitatis, a ep deponit species in quinto subiectibilis ee Vtilis, ita Toletus in hoc capite quæstionem Caietanus usque

Sequit Araujo libro 3° metaphysicæ quæst. art. 3 dubitatione 3 asserit subiectibilitatis speciei se habere ut efficiendi aqua dimangt tegitur passionem Vtilitatis, et predicabilitatis, ac proinde sequi in genere Philosophi hæc propositio dicit, sua ut talis e risibilis ipsetiqe admittit, species ut subiectibilis e Vtilis. Joannes a sto Thoma quæst. 8 art. 1° dubitatione 2 et 3 affirmat subiectibilitatis specificiq dimanare a predicabilitate ut sic a predicabilitate specifica.

3a sit a Poncet respectu subiectibilitatis, et predicabilitatis, seu Vtilitatis nullomodo concurrit ad quietis primi effectis et proprietatis licet in eadem tales respectu reperiri possit.

Contra quod ad resolutionem accedit sup pono relationem speciei raone subiectibilis distinguo ar relationem speciei in raone predicabilis, quia suppono dari e et probo 1a quia Porphirius dicendo meo definit subiectibilis, et predicabilis tegitur 2a relationes quia habent dubium hoc formaliter, formaliter et dubitatis relationes utrorumcitor

Cap 7 de relatione dubitatur p̄ hanc solet. Sō relationē speciei, ut subrebitel habet dubitatō hanc scriptor, q̄ species ut subrebibilis respicat genus ut genus, et species ut ppdicabilis respicat differentiam, ut differentia sī gō habet hanc scriptor dubitat.

Dā species 196 ut ppdicabilis

Firmatur

Species ut subrebibilis nō solū respicit dubitatū, sed respicit ut ppdicabilis, sō differentiam. probo. differentia enī respicit utquid superius ad illa, genus nō respicit utquid differentia ad illud gō dicit nisi respectū dubitatus respicit hanc, ex

Ex qua suppositione colligo speciem

Scribi differentiae p̄ respectū ad genus cui subicitur, sō p̄ respectū ad differentiam de qua ppdicatur nō valet sequi. Scribitur scriptor p̄ respectū ad differentiam, sō species scriptor ut subrebibilis nō dicit respectū ad differentiam, ut ex suppositione datur gō ut subrebibilis scriptor nō est Petrus.

Firmatur. Valet sequi est unus aptus ad essendum a multis. Species scriptor ut subrebibilis nō est aptus ad essendum a multis, nequit tenet multum gō nō est Petrus sequi, maior est de sensu Petrus, minor patet, species ut subrebibilis scriptoris est substantia et tenet alterum genera, gō species ut sic nō est aptus ad essendum a multis nec tenet multum.

Ad suppositi difficultatem dicendum quod ad hoc q̄ aliquid respectus subrebibilitatis et ppdicabilitatis habeat genera logicalia possimus et essentiae, et ad talis primo differentiae relatio subrebibilitatis connotatur cum ppdicabilitate, sed differentiae non valet respectus sit omnino impertinens, et disparate se habens differentiae et

Conclusio 2ª

Ita respectus subrebibilitatis et ppdicabilitatis in specie reperti nulla datur connexio passiva et essentiae, sō si respectus omnino extenuetur, sequitur differentia est essentiae et patet. respectus subrebibilitatis et ppdicabilitatis opponitur, ergo subrebibilitas in ratione essentialis in ratione aliquid differentiae dicit perfectionalitatem, sō imperfectionalitas et imperfectionalitas exire si rationes oppositae quaerunt respectus necessarios duos, nec ut additione pendet ab alio cum possit relativa nō possit emanare a termino respectu, nec ab eo pendere aliquid additione.

Firmatur sequela sicut scribendo opponitur ex se destitutione, ita imperfectionalitas superexcurrabili, sō scribendo et scripto reperibili entitative gradus ex se nomen tm scribendo nec scriptor nec sedet, imo nec est dictio ad differentiam specificam scribendi, respectus subrebibilitatis reperti in aliqua existentia cum ppdicabilitatis respectu nisi sedet ppdicabilitatis nec est dictio ad illam.

Ad ea quae adducuntur in oppositum dicendum quod relatio paternitatis ad patrem ut actualis et relatio paternitatis ad filium ut ad effectum habet istum ordinem ad essentiam et essentiae, neutra est dictio alterius, sō respectus termini disparati, ut scriptor respectus subrebibilis, et ppdicabilis in specie; sō ita respectus unius relationis, et paternitatis ad Petrum

ꝑ sensꝫ ordinē passimꝰ, et essꝫ, neutra ē altera ꝺdicta q̄ habet hoc omnino separatꝫ ꝺ etꝫ respectꝰ subiectibilꝭ et ꝑdicabilꝭ habet hoc aduersꝫ et oppositꝰ, q̄ talis ordinē sensꝫ ꝺ omnino et disparata, et ꝑ accidens se habet.

3° hꝫ duo rꝫ

ꝑtes possūt ad iuicē ꝺparari & n̄ habet extremꝫ passimꝰ et essꝫ, potest ꝺ q̄ rō passiō et essꝫ talitꝫ connectᵗ, ut una saltē ꝑ se aliter nequeat ee sine altera, ans ꝓbr, ꝙ genꝰ sup̄mo dat rōnē ꝑdicabilitatis sine relatiōe subiectibilitatis, ꝙ ris ꝺ habet sup̄ genꝰ, cui subiicit, et ꝙ species subalterna et ultio subiectibilitatē absq̄ relatiōe ꝑdicabilitatis, q̄ species subalterna ē species subiectibilis, et ꝙ ee ꝑdicabilis ē genꝰ: ꝙ sup̄ ꝙ specie Angelica dat rōnē subiectibilitatis, sine relatiōe ꝑdicabilitatis, cꝫ ꝙ opinione sit subiectibilis n̄ ꝙ ore omniꝫ ē ꝑdicabilis, cꝫ illi repugnet pluralitas ꝙdeuduorꝫ, q̄ hi duo respectꝰ possūt ad ꝙuicē separari ꝓ n̄ sensꝫ ordinē passimꝰ et essꝫ, neutrꝫ ē altera ꝺdicta.

Respondet Caietanꝰ solꝫ ꝙ specie ssima subiectibilitatē ee radicē, aquā oritur ꝑdicabilitas specifica, n̄ ul ꝙ specie subalterna. Nec argumꝫ facta de specie Angelica magnꝫ illi facit negatiꝫ. Negat enꝫ dari ꝙ specie angelica relatꝫ subiectibilitatis sine relatiōe ꝑdicabilitatis. q̄ a sunt species angelicꝫ adequate sumptꝫ ee rōnis saltē ex mo Deipāris ds, Et Scotus affexit, q̄ ꝙ ordinē ssima etꝫ Angelica subiectibilitas ē radix aquā demanꝫ Predicabilitas, et Talitas.

Sꝺ Dā ꝑsꝫ q̄ affexit sic ꝙsurgo. rō subiectibilitatis eadꝫ ē ꝙ oibꝰ speciebꝰ subiectibilibꝰ q̄ sic ꝙ specie subalterna n̄ ē radix ꝑdicabilitatis, nec etꝫ ꝙ specie ssima, Deq̄ tenet, q̄ ubiq̄ reperitr eadꝫ essentia eadꝫ debet habere ꝓprietates, ans aut ꝓbr aparitate rōnis, Dꝫ genꝰ supmꝫ et ꝙmꝫ n̄ diuersꝫ essentialiter ꝙ rane specie subiectibilis, patet Deq̄ hꝫ ꝺparitate facta, hꝫ etꝫ q̄ unitatē mis egit unitatē bis, sic genꝰ ssimꝫ et supmꝫ respiciꝫ ut hꝫ species subiectibiles q̄ genꝰ ssimꝫ et supmꝫ n̄ diuersꝫ sꝺ potiꝰ ꝙ relatiōe generalitatis diuisiꝫ etꝫ species ssima et subalterna debet aduenire ꝙ rane subiectibilitatis, q̄ ꝓ illꝫ sꝺ bet ꝺ relatiōe generis.

Vnde Argumꝫ facta de specie Angelica efficaciter q̄ dat Deq̄ Scotꝰ Angelꝰ Dā Caietanꝰ, Dꝫ et si admittam q̄ Deꝰ scit ꝺ se ipm et ꝙ oibꝰ, fateꝫ q̄ se species angelica Deipāris adequate, et ꝙ ut ē ssima nullo mo potest ee ꝑdicabilis, et tm ꝙ ut se dicta ē subiectibilis. Cꝫ subdat spiritꝰ, qui ē genꝰ ad oēs angelos, q̄ etꝫ ꝙ species ssima subiectibilitas n̄ ē radix aquā ꝓfluat ꝑdicabilitas.

Dicit subiectibilitatē scīabet ut rō apriori ꝑdicabilitatis q̄ ꝑdicabilitas ꝺ demanat a subiectibilitate ꝙgreg ꝓpriā passiō Deq̄ tenet, et ans ꝓbr, q̄a creditꝰ

Subrubibili generi ꝓ hoc q̃ stat Otracta respectu generis, ꝺ ex hoc q̃ stat nra Otracta respectu generis creditr Ꝑdicabilis dejudicadus ꝙ Subrubibilitas sit habet ut nrã aprioꝝ Ꝑdicabilitatis. Et aprioꝝ ꝓ̃ q̃ ideo hoc et leo ſ̃ ſpecies Subrubiles altr, q̃ ſ̃ nãq Otracte respectu alterꝝ, ſi enꝫ hoc et leo nõ eſſet ab nõ Subrubili alij; minoꝝ etꝫ ꝓ̃ q̃ ex hoc creditr nra Ꝑdicabilis dejudicadus tꝫ quꝫ genus aprioꝝ q̃ q̃ vera Ostantijdico ee; Ꝑdicabilitas enꝫ e ꝑ ſro eſſtiꝫ, ſ̃ ꝓ hoc tꝫ stat nra Otracta ad genꝰ Oſtantr jsuo ee. q̃ ꝙ Otractionꝫ tꝫ quꝫ ꝙ tradis Oſtantr jcẽ Ꝑdicabilis.

Ꝺ Respondeat Noter q̃ Cuj Subrubilitas, et Ꝑdicabilitas ſit extraneorũ ab extrinſeco aduenientia nãq ſpecifice prioj e ipſq Oſtrui jsuo ee eſſtrali; quꝫ j ẽ Subrubilis, et Ꝑdicabilis, et Reguler Cyraa ſpecifica jsuo ee Oſtruatr ꝙ Otractionꝫ ad genꝰ prioj e Otractr ad genꝰ quꝫ ee subrubilꝫ ac Ꝑdicabilꝫ Cetery cuj hoc Otractr ſpectet ad Oſtruonꝫ eſſtrale, nec ẽ Subrubilitas. Oſtruer ipſq j ẽ ſpecies Subrubilis nu ex ꝑa tractr Veritas Ꝺ e quid ſ̃ Suppoſitꝫ ꝙ stroy eſſtiꝫ tꝫ ad Subrubilitatẽ, quã ad Ꝑdicabilitatẽ Exhis j forma

Nego aïa ad ꝓbaonꝫ dutꝫ quo maiorꝫ Nãa creditr Subrubilis ꝓ hoc q̃ stat Otracta respectu generis ſ̃ Otractione, seu ſ̃ jtyronaliter nego maiorꝫ, ꝙ Otractione, seu ſ̃ jtyronaliter Concedo maiorꝫ ad ꝓbaonꝫ Silter dutꝫ quo maiorꝫ, idẽ hoc et leo ſ̃ ſpecies q̃ ſ̃ nãq Otracte respectu alterꝝ Ocebo aïa, Sejtelligatr de ſpecie ſ̃ jtyronaliter, id e de eſſtia hois, et leonis Nego tm illud Sejtelligatr de ſpecie ſ̃ jtyronaliter, hoc ẽ ſ̃ ht ex Subrubilitate eſſtj data jpartes actionẽ nãq

gta tẽ: ſſte §ꝰ

Argumental Senꝰ §ꝰ

Ꝺ Scripta Folet

arguitr ſ̃ Species Subrubilis ponitr jnnea Ꝑdicamꝫ. ſ̃ nõ ponitr ut ſingularis, Vtrꝫ q̃ a alterꝰ nõ arguatur ab jdaduo q̃ ut Valis, Nego ꝓ̃ ut aliquid ponatr, ſ̃ Ꝑdicamꝫ, Vale; ſ̃ ſingulare debet ee. — Rª Species Subrubilis nõ ponitr jnnea Ꝑdicamꝫ, ut ſingularꝫ nec Valis forliter, sicut magister debeat ẽ naa ſ̃ ſingularis ſ̃ ~~ſingulare~~. Valis.

ꝰ Species Subrubilis ẽ deſſinibilis, et de facto deſſinitr, ſ̃ ut aliquid deſſiniatr debet ee Vale; ꝙ Species Subrubilis ẽ Valis = Rª Sustinue ad hoc ut species Subrubilis deſſiniatr q̃ ſit Valis metaphiſice, ſ̃ Loge negative et ſic dam ſliter, quꝫ Veritas Oſtat j abſtrahendo ab jſtantijs, quꝫ Variationi et Ditꝫſtꝫ Subditas ſſ

ꝰ Species Subrubilis Ꝑdicatr de hac et illa Specie Subrubili, ſ̃ Ꝑdicatr de illis quatenꝫ Subrubilis, ꝙ quatenꝫ Subrubilis ẽ Ꝑdicabilis et

Vales — Rr. q̃ species subalternis quatenꝰ ꝓdicat debitae et illa speciē subalternis ꝓsequit variꝰ superiorꝰ, et Valiꝰ ut q̃ et denominativa, hyc enī subalternitas abstractorū specierū subalternatorū abstracta sōlꝰ scitabet ut subsistabilis Valitatis.

1° Species ut subalternis respicit genꝰ ut suū correlativū, 2° correlativa debet esse subcodē genere ꝓximo et remoto subcodē valitate tꝰquꝰ subgenere, et q̃ species ut subalternis erit subvalitate tꝰquꝰ subgenere, ꝓ° ut subalternis est essentialiter Valis — Rr. Decadis maiorꝰ et duū tꝰquꝰ decadis minorꝰ correlativa sūt subcodē genere ꝓximo et remoto decadis maiorꝰ ꝓximo scꝫ Hugo minorꝰ et Dseg., ng ut species sit correlativū generis. sufficit q̃ sit tꝰquꝰ subgenere remoto et relationis ut patet ī dicendus speciei correlativo, q̃ necī opinione aduersariorū est subcodē genere ꝓximo cū specie ꝓdicabili.

3° Species forliter ut subalternis ponit subgenere, 2° ut ponit subgenere est Valis; ꝓ° forliter ut subalternis est Valis; ꝓbomino rꝫ genꝰ respicit mediate ī dicendua, 2° Rr. respectu illa nisi ut itenta subspecie, quꝰ respicit ī mediate ꝓ° ut ponit subgenere est Valis, ꝓbominorꝰ ng tꝰ mediatꝰ debet itenere subtxo ī mediato.

Rr. Decadis maiorꝰ et duū tꝰquꝰ decadis minorꝰ ut ponit subgenere est Valis maliter, et specificabile decadis minorꝰ, forliter et reduplicative nego minorꝰ; ad ꝓbatꝰ dico sufficere ad hoc ut genꝰ teneat mediate ī dicendua, q̃ species subalternis alterius Vis superior teneat illa ī mediate.

6° Species est medij ī ter genꝰ et ī dicendua uterq̃ quꝰ agenere participat ꝓdicabilitatꝫ, et ab ī dicendis subalternitatꝫ, 2° medij modi respectu respicit extrema, ꝓ° species ut subalternis est ꝓdicabilis — Rr. duū tꝰquꝰ decadis maiorꝰ est medij ut forliter subalternis, et ut forliter ꝓdicabilis nego maiorꝰ ꝓ alterā relationē decadis maiorꝰ et minorꝰ et nego Dseg., ng exhoc sequitur q̃ species participet a genere ꝓdicabilitatꝫ, et ab ī dicendis subalternitatꝫ, ng Rr. dicti medij q̃ ab extremis accipiat naturā relationis, 2° q̃ cyllibi diuinit Rr. aliter a liberalitatis arcitenentis medij ꝓdigalitatis, et auaritiæ Rr. q̃ ab extremis aliquid accipiat, cū uterq̃ ne quat a uitijs causari, 3° q̃ cyus ab aliquo modo habet ī addequatū diuinitatis mo si agenere participaret Valitatꝫ, ad hoc Rr. sequeretur, q̃ illq ī ordine ad illud participaret, nec q̃ est Valis ī ordine ad illud, ut patet ī Deianis, ubi Filiꝰ accipit a Patre suū esse diuinitatꝫ, et tm illq Rr. habet ī ordine ad Patrē, 2° ī ordine ad Spiritū Sctꝫ.

Vltimo Vale cgenꝰ ad quꝰ ꝓdicabilia ꝓ° habet ꝓdicabile ī parlari respicit illud ut species illi subalternis, ꝓ° cyus habet ꝓdicabile quatenꝰ ꝓdicabile ī parlari est respicit Vale, Dni habet ꝓdicabile ut tale erit subalternile, ꝓ° q̃ est ꝓdicabile est subalternile, ꝓ° ꝓdicabilitas est radix subalternitatis.

Ad destrugendum argumentum ē genus ad quod ꝯducibilia reduplicatiue ut talia negatur, speciatiue decedit, et destruendo regula ꝯ ē, licet ꝯducibile respiciat valde ut species alicui subiectibili reduplicatiue ut ꝯducibile negatur regula, speciatiue decedit regula, quia quod ꝯducibilia ut huiusmodi valent ut sic nō sic valentia forsitan, similiter quia nō ē exercitium alicuius habitus ordine ad valde reputatiuum ut denominatiue, et accidentaliter ꝯ species subiectibiles, sic autem valentia forsitan respectu curry ferendi.

Dicendum quod ferrovia portugal forsitan magis superior, quia superior ē valde forsitan quia ferrovia portugal magis valens forsitan = Destruendo maiorem, ut ferrovia specialiter, et illatiue decedo maiorem, reduplicatiue negando maiorem, decedo minorem et destruendo regulam, ut ferrovia specialiter, et illatiue decedo regula, reduplicatiue negando regula. Dato primo ē quia superiora iudicibus forsitan, et essentialiter ipsi ferroviae eo ipso quod ꝯducibilia sint ferrovia respectu talis segnitur quod debeat ee valida. = Dato secundo ē quia ferroviarius nō respiciat aliquid ordine ad quod possit statui valida forsitan; ly subito potest distare respectu superioris ad ferrovia, et licet ferrovia specialiter portugal, et debeat ipsa valere hoc tm nō habeat exercitium subiectibilitatis quia quicquid potest habet respicere ultra extenditur ad unum.

Replicabis, species ut subiectibilis ē ferrovia opus genera, sed valet quod reduplicatiue ut subiectibilis ē valida, ani ē certum segnitur ergo propositum dicendo de ea, nam quicquid affirmatur de superiori debet etiam affirmari de omni inferiori subtilis dicto = Respondetur decedendo, et negando segnitur adpatam dico propositum illud ee curry ꝯducibilis retinendo, et essentialiter subiecti, secundum quid, quia ducitur accidentaliter, existendo negotiatione, Unde nō valet ad ē genus, ergo hoc ē ad quod ē genus; et tunc ē quia ee genus nō ē ꝯducatus essentialiter ad, sed accidentaliter ducitur ex negotiatione.

Replicabis denique ꝯducibile actualis petit existentiam sed validitas actualiter entitatis de specie subiectibili, ut huiusmodi ꝯducibile, specialis ē validus quod subiectibilitas speciei, quia sequitur exponibile subiecti existentiatur ly validitate sequitur existentiatur ꝯducibilis = Destruendo antecedens ꝯducibile actualis petit existentiam forsitan extrema quia ꝯducibile decedendo, forsitan rationes ꝯducibilis quia is exponibile ꝯducibilis ly isto ꝯducibilis; et exponibile subiecti ly isto subiecti negando antecedens, nam subiectibilitas, seu ratio subiecti, quia datur exponibile subiecti in nulla ꝯducibile debet existentiari ly ly isto ꝯducibilis, quia datur exponibile ꝯducibilis.

Argument 22 Sent §3.

Sotus Caietanus hoc unico subiecto sic dampto species specialiter respicit genus, sed eo ipso quod respicunt genus debet habere individua degna posset ꝯducibilis, ly id quod ē subgenus, nō ē individuum, sed supra illud; quod subcontrarietate speciei fecundata dimanat ꝯducibilitas specifica = Respondetur negando maiorem, nam nata specifica abstracta a individuis esse ē distinctum absolutum respectu

abiecto

abstg eo q prior sedet unty quy aliud, et queuis subiectibilitatis respectu esset prior sibi data, adhuc exillo nõ emanaret ꝑdicabilitatis respectu, cuilibet sit oppositus, et vnde facto possit eẽ sinẽ illo. Ut Stat j naa Angelica, et j species subalternis, quibꝰ ꝑdicbꝰ ut species Sut genera

Prior species prior Stahit naa genꝰ, quẽ Stahat ꝑ j differentiam, q ꝑ j differentia Stahit ꝑ modum totius essentiæ, cuius essentiæ genus ẽ pars essentialis ꝑ j species genus ẽ pars essentialis Subiectibilitas ẽ radix ꝑdicabilitatis — Si Respondeas q species nõ prior naa, Sꝰ prior prioritate agno rationis Stahit genus metaphysicæ nõ logicæ. Dabitur ng exeo species metaphysicæ Stahit prior prioritate agno rationis genus, quẽ Stahat ꝑ differentiam, q debet Stahi portiue j differentia ut tota essentiæ, ꝙ species nõ prior Nedy metaphysicæ, Sꝰ logẽ debet Stahere genus, ut pars requisita ad Implendam essentiæ Definitionem ꝑ differentiam.

Ad obiectionẽ bene ibi. Adreplicã deducãtur q ꝙ illo assignat Stractis metaphysica, squa prior ẽ q species Stahat genus, qꝰ ẽ pars essentialis illius, quaꝰ Stahat abstrahendo quidem quæ respectu illius totius sũ accidentalia loqꝰ: et nego Suppositum Sequelæ, nq j loqꝰ nõ scribendo, Sꝰ sydamsalem, et ꝓponitiue dat Stractis ꝙ, Distinctis specifica abstractis abstrahendis, ut j ea sydet utraq relatio ꝓsibito j abstg eo, q una relatio debeat eẽ prior altera: Et ratio quare Suppono negamq eẽ q metaphysica eẽ quæ respicit gradus ad Stractionẽ, seu Suppositionẽ metaphysicæ ordinatos; roga ut Supponit ꝙ sydamsalem Stractionẽ metaphysicæ, et respicit 2as intentiones obiectiuas seu relationes, quæ ꝙ prius habet ꝑdicamẽ actualis existentiæ intuitiuæ, nõ Stractionẽ. Sꝰ age admittamq gratis Caietano respectu subiectibilitatis eẽ priorẽ respectu ꝑdicabilitatis adhuc nõ sequit ipsum esse, q nõ ẽ prior ꝑ meo radicis, ly sit respectu omnino diuersi, et oppositi, et q radicaliter adinuicem separari possit ut liquet j exemplis appositis.

Argumenta 32 §

Argumenta 32 §§ 4. In labore 32 Scotistæ hoc unico fundamento quodquod deducit ad aliud nõ habet paccidys, et disparate ad illud ut videbitur ẽ j causa 2ª, cuius subordinãtio ad Deum habet esse ratione causæ 2ę et nõ paccidys et disparate, et j superioritate Prioris respectu regiæ superioritatis, q ꝓ huius modi subiectionem, et subordinationem taxatur, et limitatur eiusdem causæ 2ę, et Prioris iuris dictio, Sꝰ Voluntas specifici nõ ẽ tãta, sicut Voluntas generis ꝙ exeo nõ ẽ tanta q subiecitur, et subordinatur generi, et Dicuntur Subiectibilitas Speciei deducit ad Validitatem, sicidy exea oritur ꝙ nõ sit tam ampla.

Confirmatur ꝑdicabilitas speciei nõ ẽ sufficiens, Sꝰ j textus, et limitatior ꝑdicabilitate generis. Ad cautionem enim Salcatur hoc, quod ait, ꝙ ꝑdicabilitas speciei limitatur ex subiectione ad genus, accipiendo subiectibilitatem deducit ad limitationem ꝑdicabilitatis speciei

240

Hoc argumsty Supponit Vnu Vale sorbe Sco ordinari alteri, q̃ sibi
ng una Species rationis Vnuoq; & Subordinate alteri cui dicatur unicuq;, quaal exce
g genq habeat j Pdicabo maioris latitudinis, quq Species, et hec sit magis limitata Non
sequitr q ista limitatio ipsum ex subordinatione adgenq, sc Soly ipsum excedo
sc Soly ipsum excedo q species ex suis principijs nr octo habere tot ipsa & habet genq
cui ultio sit ab speciebq abstrahby, Sequiter q petat Pdicari de illis cu maiori latitu
dine, illam soly abjudicandis abstrahitr, et sic de illis soly petit Pdicari.

Explicatr hic exs
plo Quoru principiu nr secundo triplicij adjungq quoru alter habeat pauciores subditos,
Qq limitatio ishiq nr quanit ex subtractione ad illq, cuius ista Prq Supponq ut Suppono
Prassitr ex alijs capitibq, Sci q sit filosophicalis de specie Pdicabili respectu generis:
Sed ad q dicebatr decausa 2a, et Pretore Gregio parisiensi, ng causa 2a ad dependet q
abolla Pretuby, opponq, et ei accipiat, abillaq ishiri, et Petrucci dependeat, talisq dica
tr q pendeq ad illa; Scilicet Superioritas Pretorii ca Dominio Regis pari
tiosa, et vero ei illi subordinata, q nr cumit j Vltate Speciei respectu generis cui j
dependenter a generis Vltate Pdicis sit.

Exqua ista vero nomq Speciei ei equivocq, Sequiter q
ij pone loqui; qui ipsorum quid sit Species j quoty species, Species j quoty species respe
ciat genq aut j individua, Dr enim potest affirmari aliquid de illa, nec deffo tradi Vsq
Vsq dey distinguat, qa ut j sermonibus dicitr, Equivoca prig sc distinguda, quq definienda
Vide de Vtate j quoratr quid sit Species j quoty Species distingui sic, j, loquari de specie
subicibili; j, q dicabili, Et sic vadat de ista vltima, Et hec de hac questione

cui 2a j dicatur
creata, quq unicuq
ty habet j individuu
sit ei Species Vrsi
et Pdicabilis.

QUÆSTIO 2a
QUÆ VNICUM TANTUM HABET INDIVIDUUM POSSIT ESSE SPECIES VRSIS & PREDICABILIS

Celebre hoc certamen
steadiuit j scolis subtilitas Cajetani, adeuq stellatq ordyde q nisq creatq Vnus quisq ignis habet
j individuu ei j duplicia desse, Mane enim naturq defacto Vniuersiq habet j individuu, potest tm plura
de possibili habere, ut Venus, Eadem Sol et luna et alia astra j exaquoty
species nr e accepere multa j individua de facto, absolute tm ss possibilia.

Mane naturq quq nr soly de facto
Vniuersiq de possibili plura potest habere j individua, qualis e Gratia Angelica j sptu sc Thome, j pte
q 46 art 4 huic possibilitas ipsum excipe mag, quq j eius sptu e principiu j individuationis
sine ex alio capite, aquo Gregor supsedeo, et de Vniuersiq, quequq de hoc sit etq, qui de hac q

difficultas nō ē, nq eg habuit plura ĵdiuidua vtili falti possibilia potest abillis abstrahi nāa, et
pcari vtili ē ĵpty, quare toty decidit reducitr admaas angelicas, dcgg nō disputamq mag°
Anst pōsibiles, nec ne plures solo numō dictę de hoc eng loco sup° citato, etenj si sunt pōsi-
biles solo numero dubtq, nulla difficultas restat, questio q° solu pedit supposita s^ta D
Thome de repugnantia pluriu ĵdiuiduoru ĵtra eadē nāa angelicā, et ĵ quit an admissa utpo
sibile multitudō entium angelica Angelorū, et ĵqualibet specie tenuo toty distincto ĵdiuiduu illg
exhauditę possitna quilibē ita abstrahi assoĵdiuiduo, ut species sua ĵdicabilis denō
minari valeat

Referuntur §1°

C. Referunt Sentent §1° Hinc due difficultates ĵ ēē ĵst de ĵst
nāa Angelica nō posse eē species ĵdicabilis Si Deus at adequate sicut ē ĵ quo toty ĵntuitiua cognitione
seq; eē Si Deus at nobis ĵ hac statu abstractiua cognitione ad istar cognitionis. hęc sent
Ioannis ĵter Dominicos, et Oduti ab ejus secuta sū Caietano disputatione 3 et 1ª p^tis q. 13 ar 4
Capreoli ĵ 2° distinctione 3 quęstione 1 art 2 Camel q. 1 dub 6 Araujo 3 metaphysicę qęst
art 4 Marij, Tabiena, Ioannis Carmelitę sicē quest Ioannis a Sta Thoma quest 8ª
art 3, Lerma, et alij, quos longum esset recensere.

Notat Caietano ad 2ª ĵstius rationis sue sent ē q Vtle ē duplex
aliud 2dum, et rationē simul, et aliud 2dum tm toty, ad 1m assentit, negauit, q nae sit
vtile ĵ ppe, et q abillis abstrahatur, ut ĵbit abillat reflexē. ad 2m ē art Solu negauit q
nāa Angelica sit ens ĵgulare tale, a qua determinatur, ita ut excludat determinans, sed
potius ĵdistinguat ab ĵgulari, et ab alia, si esset possibilis, quę denominatiue ab illa ĵdiuidua
sua, seu ĵdeterminata ĵ non repugnantia nāe abstractę fuerit data.

2ª ĵst ex dicta opposita affirmat
nāa Angelica nō posse subire 2dum ĵtrinsecum speciei ĵdicabilis Suppositis s^tis D Thome de repug
nantia ĵdiuiduoru subeatq species ĵma, vta Suarez disp 35 metaph^ę sectione 2 numō 18
Rubio quest 4ª legit, Alvarado disputatione 5 sectione 3 Arriaga hic, Aurea quest 2 art 2ª quest
Segnitt S. D. Magister Abarriel ĵ primum excepti pd 13 p^tis quest 3 art 4 et Egnatius nō pauci
Recjdatē Sufficiat illustrissimus ac R^mus D^n Fr. Antonius Perez Archiepiscopus Tarazonę
nō ĵ sua Lucerna Salmanticensi Certamine 3° sectionis.

Prima Conō §2°

Nāa Angelica §1° §2

Nullomodo potest eē Vtle, et ęge ĵdicabile. Antequ det ē ęs nota q ut aliqua nāa sit ęs da
toty Vtilitatis requisitū q ut capax multiplicatū, ĵ q Deus nāa, q 2dum S. Thomā loco citato
nāa eē ęs cupit ĵ tantum se communicare multiplicatū, sicut Deus per ęs ĵ ordinale omnes et
ĵ singulares essentias essentiales ĵ pluribus eē Christianas, h ĵmaabiles sue nāe, quę datur ĵ nāa Angelica
ut sua essentia dicebāt, et S. Petrus ĵ 2° Petri 1° ut mentem nāe delationis fabis fuerat ĵ ipso
Christo suppono d^ta allegata Thomistis ĵgularitatē nō eē de ręgitu essentiali nāe Angelicę

Sp salvçe mou hoc accidsals ora Thomas, q. D. Thomas pp silas asserit singularitatçm eê de lege essitçe creatç, Sp Soly essitçe creabilis, actuosa vame sicmq actualitatis et quietatçq

Hoc Supposito pso

Oclusiuq j 1m ex D. Thoma 1ap 1e q. 13 art. 9 Vbicait ad 1um ubi quq nomina ypaie sp Imaterialia Ordinantq ê q eis forma j Suppositu singulare existit p qq duudeuat Omis ê multis

Ista Cta 7. parrafo e leyo D. Andre llo de soto por ctor llo Cristaforna resso hemetantas entre a 5 en 4 de Junio de 1564 Votar

Vy vy, l. Vy raçnis saltç sicut naa humana Omis ê multis Vy vel non; j naa autç solis ri ê Omis multis Vbiq, sp Vy raçnis tçtq; potest enj naa solis spelligi j pluribq Suppositis existis et hoc ideo q. ytq spelligit naa cuiq libet speciei p attribuendo a sj gulari, Unde 2m quno Suppositu, sj pluribq ê ipter ipq naa speciei, et sic sequato spu naa potest spelligi ut j ppexistis Dcis

Ex qua authoritate forme arguntq, D. Thomas sit naa solis ideo posse Omuari Vy raçnis tçtq q. 2 etsi vj ciuiatis j pluribq dfato potest bm Vipi, ut j pluribq existq, atq naa Angelica nequit Deipi ut j pluribq existq, quibq j superuis questionis pluribq repugnat j duudua, tq de facto q. dego solis, q. naa Angelica nequit eê Valis lege, absq ure chimerice, et sine hydamto.

Dego de facultate

tq. D. Thomas ad Vale Vy raçnis tçtq requisit hydamtq tq exp. naa tq quq exp. te tis adquq, qui ê pluribq saltç possibilis utaparet j explosolis, quo explicat Vale Vy raçnis tçtq, sp naa angelica, et si explicite nequeunt Inicari pluribq exp. te sui, repugnat tm ex p. tis ad quq, q. Vn dat multa nisi chimerice, et sine hydamto q. naa Angelica nequit eê Valis lege j sta D. Thomq sine chimerice et sine hydamto

Dej de Stat naa Sel. ex cdq D. Thoma 1o p Hermenias lect 12 textu 1o sic fatte, Dupliciter Ingle potest, q. id q. signe licat p nomq Vn sit apta natq edicari de q., 1mo q. 2do nomq significat formq Vy quq determinatur ad hgc naq, sicut hoc nomq Plato significat naq humana q. est ê j hac naa, 2mo Vy q. significat formq, quq Vn ê nata dcipi j naa, q. Vy d. Thomq naq Angelica repugnat 2o modo p potio j specie subalterna, ly existere in forma receptibilis j naa, Ita Dcit nec obstante sed ne alteri an Vn omste D. Thomq hge Vale S. destorder ej ad rationq deuteronq.

P6r q. 3ci rone hydamtq Vale logy ê unj apta ad essdy j multis sp naa Angelica Vn potest ee apta ad essdy j multis q. nec Valis, Maior ê cuidq liquidq ê de se Valis, Dcq 2 ê enj se tis, p6 minorq, naa angelica Vn Valetha bere pluribq j duudua, 1mo ipsi repugnat ex hi potest questionis q. Vn ê apta ad essdy j multis.

Mirq ê qualiter hoc argumtq torquet aduersarios, et ut illud soluit Notat Dortaing Caietani de Deitate Valis q. j Vale Vy vy, et raçnis simul et j Valis Vy raçnis tçtq, ex quo Dicit q. licet naa Angelica pluribq duudua

q̃ habeat ideo q̃ n̄ sit Valis Vrg et vacuus simul, cū Valis Vacuus tyty q̃ potest jtq̃ nag specifice illustrabilis. Vg. a sua singularitate abstrahere, que q̃ua sic abstracta potest ad ruy jdividuy de facta Ignorari, et ad plura p̄n repugnatia, exp̄t. ipsis nāq, cui ppio statu n̄ repugnat ad plura se ipsa Ignorari.

Dā lgo Inconvg soluto

ns sic jsurgo. Vale sogy essentialiter petat exp̄tōis singularis pluxa adquę referat, sed q̃ua Angelica pluxa adquę referat n̄ habet. Imo ipsi repugnat, q̃ q̃ua Angelica nullomodo essentię Valis Logi potest pertenere, maior ē certa, q̃ a jplicat q̃ Salmet Deputo essentialis Valis logi, quę ut aptitudo ad essendy jmultis, minor p̄br q̃ua Angelica ē abstractiua ipsius jmunicabilis, q̃ n̄ potest reflexiue ad pluxa jdividua.

Jformat, q̃ Angelus repugnat q̃dicari de q̃ ei repugnat vno Valis logi, Iseq̄ ā certa, q̃ licet possit essentia sine aptitudine negatiua jplicat ḃm q̃ ei repugnet ex pria passio, sicut licet posset Deus resibilitate abhominē separare n̄ ḃm potest facere, q̃ resibilitas hō repugnet, ans p̄bo ty exp̄tōis dividuorū, que ut supponit repugnat, ty exp̄t. q̃ua Angelicę, que ut supponit ens ē abstractiuum jmunicabile et repugnet q̃a angelicę q̃dicari de plurib⁹, ty exp̄t. qui, que exp̄t. jdividuorū, q̃ ens ut Valis

Dā ens q̃ aliquid essentiale p̄dicet ab ipsa Idiotone requirit ē actu tale n̄ possita Idiotone ny q̃ cui hoc potest absolute solare q̄ nequaq̃ potest habere alas, hac enixa ratione ex hoc ante, sed hoc haberet alas volare, n̄ admitto hāc Seq̄a q̃ hoc volat aut volaret, q̃ ens eo q̃ua Angelica ad plura referretur si esset, n̄ requiritur q actu natur ad plura, sed q̃ ipsa Idiotone, i. multitudine jdividuorū posita, esset Valis.

et si jvstas ipsa Idiotone data dicendo existentię pluxię requiri p̄ mey Idiotonis, ad Vale Vrg, et vacuus si mul n̄ ḃm ad Vale Vacuus tyty; quare q̃ua Angelica, quare q̃ua Angelica licet de facto n̄ sit Valis Vrg, et vacuus simul ḃm Vacuus tyty, q̄ ut sic sumpta ē ens ad plura jdividua.

Dā adhuc ut q̃ua Angelica sumpta ut Valis adhuc ipsa Solutionis debet sumi ut multiplicabilis salty ens, atqui q̃ua Angelica ens et abstractiuum ē jmunicabilis q̃ n̄ potest Cy sydamyto jre sumi ut multiplicabilis; patet Seq̄a, q̄ a eo n̄ potest jtq̃ nag Angelicę ut Cypreus Cy sydamyto jre cognoscere q̃ua angelica ens ē jcorporea, quare certo, q̃ Vale ē apta ut plures fiat talibus ut sit possibile Deipare nag Vale, et ut sic n̄ multiplicabilis, minor suppono ab aduersarijs.

Ostimatz, jdeat jtq̃ Cy sydamyto jre duo ex prema ut dicta sumere; scalas jre repugnatię dicet a Distinctione, q̃ jplicat jtq̃ nag aliquę Cy sydamyto jre, ut multiplicabilis sumere scalas tali nā jre dicet repugnatię ad multiplicatos, hāc sic q̃ua angelica jre dicet repugnatię ad multiplicatos ut sumus ē

ad multtyt q̄ſ j ꝓheat exilnexe Sydamsty adhoc ut multiplicabilis Deipar

Respondeo q̄ licet naam
gelica ut ē ſic, et ſiſilē ſit multiplicabilis ē hm multiplicabilis lege, q̄ligtz ſty Deipar illy
Cereq ex abstinabty a ſigularitate nome, Cuiq exeat multiplicabilis, Vndenna Angelica dradle
geate Scipiatr, vēnt multiplicabiles Et Gregutter nec Valis, Veruntm ſi jnddeguate, ꝺ ē gerſa a ſigu
laritate, q̄ naa ut ſu nō ē appriata a Cruce jdumlica, Rydstay, et lege multiplicabilis.

ſ̄ q̄ naa Ange
lica ē ſiſilē jmultiplicabilis q̄ nō potest ee lege multiplicabilis ans ē Dotrina adueraryorū
Deq̄ pōr, ee nag Michaelis p̄ lege multiplicabily, Michael aliud ē quig Cognosci adsti
Cy ſydamsty ire ut multiplicabily, q̄ naa Michaelis nō potest ee lege multiplicabilis;
ꝓbo maiors, j ꝓheat q̄ſ Deipiat vy alliqugly, ſydamsty jpoare, et Cyſ decate ipsi vni repug
nate, ſ̄ nag Michaelis ita repugnat multiplicari, ac hoc repugnat exaltitas; q̄ ſicut ꝓheat
q̄ ſicut ꝓheat gtz Cyſydamsty j hac illy Deipare Cy exaltitate, ita repugnat Deipare nag Micha
elis Cy ſydamsty j ipsa ut multiplicabily.

2° pōr Dl° et Nomultjorgnat oēi ſolutione ſ̄ alliate, naa
Michaelis ut pcissa a ſigularitate nō ē capax ꝺicti, q̄ nō ē capax Dilutatis, ans pōr, naa
Michaelis exse ſilicet Cdicaty repugnay j detentiē, Cyſmaalitaty ſ̄ Eluciat, qui exse ē prin
pij Vnig ſigularitatis ligty, q̄ naa Michaelis Cessa a ſigularitate nō ē capax ꝺicti, ans ē
certy, et negari ꝓtest, q̄ sicut naa ē principij, et radix multiplicabilis numeri Et
ita Cargna nag, ſ̄ jmaalitas ē principij et radix unig ſigularitatis j Deq̄ pōr Ng exse
ſigularitas ē opposita ꝺicti Et Dilitati, q̄ nag determinat, ſ̄ radix unig ſigularitatis ely
nag determinat, q̄ sicut ſigularitas ē opposita Dilitati, ita radix Vnig ſigularitatis, ē ꝺi
ctenyq et Dilitati opposita.

Sic matt naa Angelica exsi Deipty nag, addeguate abunnia ſigularitate
Cuiq ē radix, q̄ exsi Deipty nag repugnat ei Dilitas, ans pōr, ans pōr naa angelica exsi Deip
ty nag Cogitati ut ſpiritualis, ſ̄ ut ſpiritualis addeguate abunnia ſigularitate q̄ exsi Deipty
nag tt̄, maiors pōr q̄ illa naa Cogitat nō ſoly ut ꝺicta ab oī naa corporea, ſ̄ etiq ut exsi
ꝺicta ab aliis Angelis, ſ̄ ee nō posset Aman Cogitari ut ſpiritualis q̄ ut ſpiritualis Cogitata,
q̄ exsi Deipty nag repugnat ei Dilitas Specifica, et ꝺicta, Cy j ty Cyſydamsty nō ſequit ei
Tribuere Cdicaty nag opposity, et repugnys ut ig dixim.

3° pōr Dl° enutyclo Thomisary ſythomsty, Scras
Angelica ē Valis magime q̄ ad mayoris malis mediate Cognitē Deipti, ſ̄ hyerao enulla q̄ naa
angelica nō ē Valis, maior ē Thomisary, ꝺterminoy ex apparitate, nag ex cuſtomi vocabi ad moy
oris rebis j mediate Cogniti Deipiat nō ſequitē q̄ naa ſit enu rete q̄ Dilitas Et ig
naa angelica ad mayoris malis j mediate Cognitē Deipiat nō ſequit q̄ ſit Valis, ty q̄
Deipare nag Angelicy ad mayoris malis nō ſufficit ut ipsa rasone nra ſit malis, q̄ nec
ſufficit illy Deipare ad mayoris Valis, ut ipsa rasone nra ſit Valis.

Vltimo pōr Dei ab ẏ Durisṫe ꝙ ẏma Angelica potest ee speciē ẏdicabilis, q. Respon
ad mog rei Manlich, Sequit posse atribui ẏma diuina ẏ stroms Valis pōstaie S. Thoe e Salig q. alīs
exqus Sequis, Maioi patet q. est Doct. S. Thomas 1ª q. 50 art. 2 ad 3. q. ex creaturis ẏ Dei
cognoscy unoms et ex ipsis eỹ nominaims, nomina quę Deo attribuims hoc mo Significant
ẏ q. ipsūt Creaturis manifich, quary cognio e nostri bonaturalis, q. Quo ad hoc Equalis e ẏa
de Deo tenenda, dicenda, ac de Dupter Angelicis, Salistaje Sequlę, ẏ patet ex D. Thoma quæ 7
Repositis art. 3 ad 1m, et 1ª q. 50 art. 4 ad 3 ubi negat q. ẏ dicimis Sit Deus ẏ, parlare
-, genus ẏ, Species.

Duradus Thomistę ẏ Solutione huiꝰ rationis, ꝙ aliqui ut Sanchez et Pō Conmi
Iotani respondent negando maioiꝰ, q. ẏma diuina nequit fieri Valis, nec species ẏdicabilis, eỹ essent
aliter sit actus purus, et Singularis, quare ratione ẏma Deipsi nō patet eỹ sy damytoꝰ ire, ut determina
bilis, et Distribuibilis postralitter, q. ẏ ppriū Valis = Sed contra hęc Solutio sperā Thomistę ẏ Salmaticē
Vrdentur, et maxime q. ẏma Angelica etiā ẏma Spta e essentialiter Singularis, ẏ ẏ mutua e Valis
hęc, ẏ iuxta q. ꝙ ngnēi millitat eadē ratio, militat ẏ effectu.

Deinde Dr negat Solutionē hic Sancti Conma
nō obstat Deipsi ẏma diuina, et angelicā ad mog naē corporeę, quę nisi citra q. ẏ corporea Sit, mo ẏ pst
rationi corporis nō tribuamq, ẏ nō repugnat Deipsi ẏma diuina ad mog Distribuibilis, et determina
bilis ꝑ pluxa ẏ diuidua postralitter, mo una potentialitas illi nō tribuatur.

Propterea q. licet ẏma Angelica nō repugnet eā postralitas, repugnat tamē illi postralitas ꝑ plura ẏ diuidua, ẏ quia, ad
repugnantiā huiusmoi postralitatis, et determinabilitatis ad plura ẏ diuidua Deuenit ẏma Angelica ex ẏ diuina,
ẏ Sic ea repugnantia nō obstat ẏma Angelica, quomins Deipsius ꝑ mog naē Valis,
et illi sic Dictę ẏstrō Valitatis, et Speciei ẏdicabilis tribuatur, nec obstabit repugnantia naē diuinę
ad plura ẏ diuidua, ut Deipsius ꝑ mog naē Valis, et Sic Dictę ẏstrō Valitatis, et speciei ẏdicabilis
illi tribuatur, ẏ tribuat Thomistę Deipsius, ẏhoc enim nō e facile assignare dicemus.

Quare aliter
Respondet Conma Solutionē ad 4m, Dicendo maioiꝰ, et negando minoꝰ, q. vnē e ẏ Durisṫ, aut qui,
ẏ ẏma diuina adequate Dictę ẏstrō tribuat ẏstrō aequalis Valitatis; quia ipsa ẏma diuina
sexi nō potest speciei ẏdicabili, q. caret ea Positione metaphª; et speciei ẏdicabilis potest
Deipsius ẏ genus, et differa.

Ceterū hęc Solutio magis quę Dicendo displicet, ẏ Dicendo ꝙ patitur, Dª Conma, nō
potest libros 4 quos 4 tenet speciē nō requirere Positionē, quia pte e ẏdicabilis, Sed q. Subiectalis, Vnde
Subiectio respectu huius et illius Subiectię ẏ sort nō ẏdicari ẏdicanę genericē Speciei, ẏ Dicendo
quę ẏ Dicendo excludendo ne effectu Positionis naē diuinę ratione Speciei ẏdicabilis.

Deinde Dª ẏdicti
ę Solutionis Sic arguitur, nāq diuina iuxta hęc Solutionē e Valis, et Spta, potest q. de
ꝑ. ẏquid ẏdicari, quę Sit numeꝰ distincta, Sic definitur Species ẏdicabilis a Porphirio, ẏ. 2º adnuio 1º

bonitr fatori Vñ, ng cui Deuenit dessº debet Deuenire dessmodi.

Vltero, Sdicabilitas ẽ passio Veritatis
sicui Deuenit essentia Deuenit et passio sc. Vna diuina Pñ ẽ Veris, sicẽ Veritas debet ẽ Sdicabilis

q. vel. 83

Secunda Conō §3

Vna Angelica opinio Deipi ut Veritas metaphc, pōgt sigr Dclusionis Argumenta Thomistarum.

Argumta Dzia §4

Argumenta Contria §4.

In fabore Estse

sSurges 1o ẽ xpō Thō quod ẽ spiritualib⁹ exaltatus est sup omnia, Vñ sibi loquit, sicut sue albedo nō phibet habere sibe multa sibi dua ex quib⁹ ẽ albedo, sic ẽ hō q ẽ sibi q ptinet ad vnam sibi duali, ita una hmoi Angelo nō phibet ẽ simultus, et sic q ẽ una sibi ordinerea q ptinet ad vnam speciē: Sic hoc, q nō ẽnata ocupi sibi subiecta q ptinet ad vnam sibi duali, et sic dō, una Angelica sui vnia, scisc Dilexata nō dut repugnytig ad multa ẽ xpste D Thō, et sic potest ee species Sdicabilis Sbo Deq⁹, q una ut sic accepta potest sparsi ad multa, et illa regere sicut

Respondet Angelicus Magister solly loqui de Septez allegiato mag hoc ẽ de una Angelica sicut exprimit sic Specifice q habet sordinea ad vnty essdi; sicut sic dicat nō exprimere positiue repugnytig ad essdy sic licet splicitelly sicludat aboq capacitate ad essdy splicabo, q exat ad Veritaty sicq Vniuers⁹, ut Dstat sdecursu questionis Vndecimus D Thomas Dstat expultimus turbis nōmag tabuit repugnytig, et ely negat capalitaty ex defectu mag.

Dices Dug Thomas sparat mag Angelicū a Sbedientia a tabalitate a Sdrantibo, sicut dualib⁹, sc albedo ut sic nec explicite, nec plicite sicludet repugnytig ad essdy simultis, q nec una Angelica = Rx distinguendo maiorē, sparat mag Angelicū a Sbedientia quo ad explenty tqty Dcta maioris ~~obtinentia~~ quo ad splicity et explenty Rego maioris et Dcta minoris Rego Deq⁹ q ex sply Dcto entij sibi, nec exigit omnimodā Vnemytig sc aliqualē ut ipse D Thomas Dicit sparabilē 40

Addunt etiā authoritaty eiusdē D Thomē sallegato loco 1a pdae quest 13 art 9 sc Si vlla altera legatio aparebit nel amplius pōare, quia Veritas metaphca imo potest da aperte retorqueri ut secunda pōgla Rego Delis.

Dejde Scotus

sSurgit 1o sicut dicit Michaelis ponit sSdicamto et ri ponit smediate sub genere ẽ smediate ponit sub alqua Specie ultima, sed species ultima sub qua ponit sicut dicit ẽ superior respectu alioq, alioqui ex dicto sSdicaret esset sSdicio Equalis ad Equale, q quasi sidstrea, Vt ex sicut dicit sSdicat de specie, q ẽ species sSdicabilis

Ad Reggdo minors Sabrugq ad cuius ppans respondeo ḡdicamq
Speciei athomq angeli cē equalis de equali, q cē ḡdicato drag Jesuo j diuiduo se ad
diuiduo ad equato, vnde, cuius adaequationis sitis cē ḡdicami dictō ultimo de sua Specie, sīg ḡ
dicatur j quid tagq tagq actuate et Iplatq, reductiue ptinet ad Vm ḡdicabile, Nec ex hoc
j sorte, q sit idyptica, seu vnalis, ng ut sit talis sufficit dictio primo Deceptō explicatoria, que
dictio nō tollit equalitatē, quat hoc cē equalis de equali, sicō cē datus, et hm cē talis,
nō idyptica: solutō j duitalis ḡdicato Speciei metaphysice nō loge

Como hoc Argumento Retorquet
pater ḡa Hermitā, ng naa Angelica Vsie, et ut cognoscit abigelis angelisponte j Beli
cumpto, sequedo ipsi Ordini Coordinationi gradui Superiori, et j Seiori, et hm Hermito
patri Speciei Angelici subordinatē Vsie nō cē ḡdicabilis, nisi denotatō q ḡ ego Respon
deō de naa adaequate Deceptō, respondebimq etiā de illa j adequate

Ad sic, hoc ḡdicato
Michaēl cē Angelo, Gabriel cē Angelo nō speciei diuiduis q a Gabriel, et Mi
chael distant Specie, q cē generis de speciebus = distinguo Ideq cē generi de speciebus
subordinatis Deodo Ideq de speciebus Valeo, et ḡdicabilibus Rego Ideq.

Ad 2 dao Speciei
subordinatis, et ḡdicabilis Cojordinat j cadq naa Sō primo dao Gabrielis cē speciei
subordinatis q et ḡdicabilis = Ad maiorē cē vera q do naa cē multiplicabilis, Secō
q do j multiplicabilis ut j pstō.

3o Sec j sorges vnde sydamsli, naa Angelica cognoscit ad mog
rei vnalis, Sed rei vnalis cē multiplicabilis, q et etiā naa angelica ad mog rei vnalis Deceptā
erit Multiplicabilis vna enim patet Ideq q naa Angeli ut obiecta nrōstrīe sequitur
Deog esse di rei vnalis, q debet replectari et multiplicabilis, et ut j distinctis ad
multa sicut res vnalis = Ad Deodo maiorē, et minorē et Negdo Ideq, q a
ex eo q naa Angeli cognoscit ad mog rei vnalis, et q speciē illig, nō sequitur q sit
Multiplicabilis, et Valis, ng ad hoc nulla cē ap k rei sydamsty, Sēporto absoluta
et positiua repugnātia Saltē vnde ipsiuiti. Como hoc argumento patet j dato j inte
vnde, q cognoscit ad mog rei vnalis, et p speciē illig, et hm ex hoc nō sequitur
q sit cni vnle; Solutor Deog cognoscit ad mog corporis, et q speciē illig, et hm nō sequitur
q sit quato, l exhto

4o Sic, naa Angelica Deceptā Sine Singularitate ex modo quo cē j ptu nō cē
determinata ad vnum j diuiduum, Sēporto j differes ad illud, q illi ut sic Deceptō nō repug
nat plura j diuidua, Ideq ibi ty ex d Pro assegte q naa Angelica nō ghibetur
cē j multis Ordō, ty etiā q Corpus q naa angelica erit sic Singularitate Deceptā cē
j differes nō magis petit vnū, quā aliud q illi ut sic Considerato, nō repugnat plura
j diuidua, et Deceptō esse Speciei ḡdicabilis = Ad q naa Angelica ad hoc Deceptā

Scepta sine Sgularitate Scipitr determinata saltz ad unu vadicu ser g g sollitr jdi
ffa, g Scipitr naa ryna, que è radix unig Sgularitatis esse et essna latens.

Recef 1o ex
Myte D Tho nã dat repugnãa ad pluza exp2 naã, spuiã beneãm exp2 jduidu
ationis, g2o sing Scipitr Sgularitas, quid quid aliud Scipiatr nã dicat repugntg
ad pluza — Rr D Thomg Solg Soluisse, g ex illap2 quarta Scipitr jstãtia ordinis
rerum Sstituta nã explicet jpedimtg ad pluza, g sufficat ad hoc ut sit Species Metaph2
at g2 jplute jcludit repugntiã, Scilicet radicis unig tyty jduiduationis, ideo dici
mg absolute dari jnaã repugntiã ad pluza.

Recef 2o naa Angelica tabitor potest
Scipi ut nã explicet Sgularitas, aut radix Sgularitatis, Sd tyg Michil Scipitr
g dicat repugntiã ex pp quid quid enj repugntiã dicit ẽ Sgularitas radicalis
Sz sorlis g2o jnaa Sic Scepta nulla reducet determinatio ad unu, Sd omnimoda
jdifferetia

Rr Scedg do maiors, et distingo do minors, Michil Scipitr g dicat repugn
tiã ex pp negatiue pnã exposits jmalitatis Scedo minors, positiue p alig Sdo
cati g sit capax multiplicitatis nego minors et sic seq3, g2a ad Sdicabilitatẽ logg
Speciei nã Soly sufficit g ex aliquo capite nã exprimat repugntiã, Sd ultra hoc
g excludat repugntiã, et determinatiõ jplicitg, et g positiue explicate exprimat
capacitatẽ ad pluza Ctra ẽ rg Valitas logã fydatr jnaa, cui nõ repugnat mul
tiplicitas, Sd naa Angelica licet qy aliquo exposits nã dicat determinatiõ tm qy
nulla dicit capacitatẽ ad multiplicatiõ, ex qy nulla exprimat mag, g2o nõ exposits
determinatis nã sufficit ut jsta fydatr Valitas logã.

Replicabis, naa humana Socrates addi
tionibus jduiduatibus nõ Soly excludit adequate Sgularitatem sorlis, Sd etiã proxi
mam Sgularitatis, Sd mag quãtitate Signatg, g2o naa Angelica a sua Sgula
ritate Specifica Valet adequate nõ Soly excludere ppriã Sgularitatẽ, Sd etiã proxi
mã ppximã talis Sgularitatis, Sd hoc modo Scepta ẽ jdifferes, Vtg g2a excludat deter
minatiõ g2o ut sic Scepta ẽ capax Valitatis logæ — Rr g ad hoc modo Scepta naa
Angelica manet posituæ determinata, et naa humana jdifferes g2a illa Sspp
manet ex ordine ad unu Sgularitatẽ, ex Sspp Stelligatur ut Carps naa, que ẽ ppriã ppx
multiplicatiõis; et ideo Sspp manet ut actg unig Sgularitatis. quãuis ut Rr nõ
exigat magis nge quã illg exigit ung tm Vage, et jdeterminate, ẽ Sdcõ res
ẽ habet jnaa humana Vadne mag jdiuq.

Recef Vltimo naa Angelica uxta mg
Doctrinã ẽ Vale Metaphisicæ, g2o etiã lugy, Sdeg p br 1o g2a ad Valitatẽ logg
Gug Metaph2 sequitr jduiduatg multiplicatio, atqui hoc nõ obstãte ẽ Valle me

Metaphs q.° 2.° q.ª Vide metaphs dicit Dr repugnatia, ut sint Dale logy, et
positiuy p statu separatorum, Sed prior Dr repugnat q.ª ut Dale Metaphs j stando
habitus p.° nec repugnat sexi Dale logy, et positiuy p statu separatorum, etsi
hoc repugnat p.° et illud — Dr Pedro ans ex negato Dreg.ª, q.ª ad hoc ut
naa sit Dalis metaphs, et negatiue sufficit exptio illig sine singularitate, ex
Oditamibo j diuiduatibo, negatiue enj diuersis de tali quatenj caret forma
Ytarig tributis denominatiuj, que j ipsis exigunt existentia, - adramsu Dalis logs
et positiue hoc non sufficit, Sed plura alia requirunt, ut Dtat ex discursu quesits.

Solet hic aliqui
ri An genus j unica specie species j unico j diuiduo conseruari possit, Sed q.ª
questio parui pondexis est breuiter ex resolumo Cydni omnij Dregu dicendo
quod tuto potthale Dr posse saluari j unica specie, Sed j tribus, et ex una nra
petere plures species, ut adequate essentialiter p actus j unitos, boni tm spe
cies j unico j diuiduo adequate et essentialiter, quibus accidentaliter, et
extrinsece effecta j quodlibet j diuiduo Dr sit. Quatto degenere, et Specie ut
habent rami totius porphalis notandum, q.ª si de illis phrasi loquamur, sic
est quatenj dicit sua Edenta quidditatiua, et essentialis possit seruari
sub unica specie, et sub unico j diuiduo, ng solo Petro existente jca sal
uabitur tota essentia hois, et sub hoi specie existente jca saluabitur tota
alia essentia ferree loquendo.

Fig.ª subest q genus genero tocius porphalis j unica specie seruari nequeat
pbr, q genus tocius porphalis essentialiter positis a cibus destructis speciebus sic categoematice simi
lis, q.ª non potest adequate p actus j unitis nisi j cibus speciebus potest Dreg.ª, ng potest Dr species
adequate, nisi p actus adequatis q.ª porphalitas generis non p fectis essentialiter adequate p unitis spe
cies, Sed species, q.ª ex Dr actus adequatis illis, sicut q.ª porphalitas essentialis maxime ad ex forma
rum non manet j tacte, et essentialiter adequate p fecta dy ex illa non subest

q actus species j unico di
uiduo saluatur pbr q.ª species j quodlibet j diuiduum habet ex p fectis essentialis, quas potest habere
naa ng q specifica ab exercitatibus j diuiduis distinctibus Dr p fectis Dr materialibus, et depressiue
q.ª j quilibet j diuiduo junctis adequate, et essentialiter p fecta. Deinde q species adequate
accidentaliter, et extrinsece effecta non sit j quodlibet j diuiduo, Sed j cibus obtinet pbr, q species ultimo
potphale est diuisibilis saltem accidentaliter p accidentalia j diuidualia, q.ª accidentaliter subiecta
et extrinsece subiga adequate.

250

CAPVT II. DE INDIVIDVO

Dicebat apposuit Porphyrius individuum dessis ut ijs videlicet, 1m est individuum est ens vnum totum ens discretum. 2a individuum est ens collectum proprietatis quae reperiuntur in uno reperiuntur in alio, Et 3a individuum est species collectibus altera addita eius dessis per ens subsumptae speciei, et de quo species vniuersalis praedicetur, quae quidem dessis Porphyrius non apposuit, Nulla ratione ratus quae hic dessis satis clare poterat colligi ex speciei subiectis definitionibus.

Ut intelligatur quisnam sit iste individuum posse sumi 1o et 2o ipsius naturaliter, individuum 1o ipsius naturaliter sumpta, sic anima, mihi est aliud est quae ratio quae est singularis, et individuabilis, quae appellari solet nominibus ipsius Petri, ut persona Petri, sua hic, Hyperetis 2a substantia. individuum ipsius naturaliter addita huic addit 2a ipsius logalis et appellatur individuum singulare suppositi, particulare, 1a 2ae individuum dessis iuuenis illi 2o ipsius naturaliter accepto, 2a spectat individuo 1a ipsius naturaliter sumpta Restat tm examinare an dicta dessis sit exacta.

Conclusio

Ad resolutorie duo utriusque individui dessis a Porphyrio tradita ce exacta, breviter et Scauder, utrumque dessis Porphyrii quo definito, nec quicquam aliis videtur definitio, Istud si unum, et dessis ce optima dessis quae patet, ans Istabit ex argumentorie solutione.

Obiicies 1o Dantur si quae dessis individuum est singulare, sed singulare non potest definiri, ty quia de singularibus secundum Porphyrium dicta supra 7me tractatu ce ty quia non hoc ut aliquid possit definiri debet ce speciei, et individuum nullo modo potest ce speciei propter nullam modo potest definiri.

Hoc ego argumento ego posuit Porphyrius dessis personae a Boetio tradita, cui illud soluit, Capte quae ego ante ad Porphyrium, quod sicut hoc singulare, illud definiri non possit, tm id quia propter rationem singularitatis definiri potest, Et sic Porphyrius definiuit substantiam et Boetius ipsius, tamen et ipse Porphyrius eadem quoque forma definit ratione singularitatis individui 1o ipsius naturaliter sumpta dicens, individuum est ipse, et illum, aquilibet alio, cuius patet solutio ad argumentum, non enim illa dessis definitur hoc, sed illud individuum, sed ratione individui, ad 2am ipsius dicens quod individuum potest ce speciei denominationi, et accidentaliter, sicut de genere diximus.

Duae 2a solutionis

Repugnat ſgulare et jdiuiduu Segr ſ Dni, q° jdiuiduu nō potest eſſe nisi Vnaqq; ſgularis, ans ꝑbr, repugnat Imunicabiliter ſgulari ſignate exmo Deo ſtejsco ē jmunicabili, et deuno solo ꝑdicabile q° repugnat Segr ſ Dni, q ª ſgulare jDni nō ē jdiuiduu, ſ ª Dne et Vle ——— R ª ſgulare, seu jdiuiduu, ut quo et eſſtialiter ē jmunicabile, et ꝑdicabile deuno tgto, Literq; ut q denominatiue, ē Imicabile et Vle.

Replicabꝫ Vlitas et Imicabilitas repugnat jdiuiduo Vlr et eſſtialiter q ree ē jmo, et ee ē ſſe oppongt ſtorie q° jdiuiduu nequit ee Vle adhuc ut q et denominatiue; Neg ꝓbr, tq q ª quo ſubiecto habet repugntq cu aliqua ſſtione nō potest abilla denominari, sicut homo nō potest ~~abilla~~ denominari a ª ſſtione generis, ſ ª Vlitas, et Imicabilitas repugnat Vlr et eſſtialiter jdiuiduo q° nō potest ee Vle et Imicabile adhuc ut q et denominatiue, Sq etiq nequid quid Deunit rei eſſtialiter et Vlr debet dli j quocuq ſtatu Deunire nec posset nisi ꝑ ſtio Segr.

R ª Vlitas et Imunicabilitas repugnat j jdiuiduo determinato, et ſparsim sumpte q° et determinate semꝑ, sc tm j jdiuiduo ut sic et j Dni, sicut ut q et denominatiue, sicut Petrq et hichoo nō possunt ꝑdicari q ª ſ jdiuiduo determinato et ꝑticulari alij diuiduu ut sic et j Dni potest Segr ut Imicabile, et ꝑdicabile deꝑ ut q et denominatiue alij adeo deſſinisi, sicuti nequit recipere Dſſtionꝫ genexis q ª nō abstrahit a ꝑ spiebꝫ

2° specialiter obstat ſ ª 13 deſſ, deſſo ut ut bmo debet Deunire sua definito, ſ ª hgen Deunit q ª nō ē bmo, Dni Deunit j ſ ª jdiuiduo Vego, nec jdiuiduo ē propositum q ª nec ꝑdicatr de plurib, nec ſ ª ſ pliciter jdiuidua, nec jdiuiduo determinato q° ꝑdicatr deſſo nulli Deunit definito; Minor quq tq ad 3 ſ ª 3 equa ē difficultꝫ ꝓbr; jdiuiduu determinatu et Plato, nō ꝑdicatr de alio a seipso tto, ng aliꝰ esset falsa ꝑ dicao nudesse ipso, q ª tese solq potest ꝑdicari ſſtie, ut Sdicas Plato ē Plato, qua nec ē ꝑdicao Socrhi, nec artificiosa, q° nec jdiuiduu q° nec jdiuiduu determinatu deuno solo ꝑdicatr.

R ª Gregdom Dorq ad ꝓbatiq Rego ans quq tq ad 3 ſ ª 3 tiq deſſ ª Deunit jdiuiduo determinato Sicte ſignificat ~~Dnom~~ ꝑpriq ut Plato, Sicte demonstratiue ut hichoo Sencsit jdiuiduu Substtiq ut hec substtia, Sicte jdiuiduu accidſtis ut hec albq ng illis oibꝫ Deunit ꝑdicari deuno tgto, Sicte ꝑdicatiue ſſtia ut Sdicas Petrus ē Petrus, Sicte mmo ſſtia, et magis Artificiali ut Sdicas Petrq ē hichoo, Sicte ꝑdicatiue alicui mo Sorti ut Petrq ē hec albq q ª licet 1 ª ꝑdicao set ſſtia et nullatenꝰ artificiosa, deſſo tm jdiuidui 3 ſ ª 3 ꝑdicatq ꝑ accidens. deuno solo ad deſſ q ꝑdicatis deꝑ quę omnia relegatr deſſ.

Obiect 3° jdiuiduu nequit ꝑdicatr deꝑ q ª facit definitu ꝑ ꝑdicabile deuno tgto, ans ꝓbr, hec ſſ una, Petrq ē jdiuiduu Paulq ē jdiuiduu, et Sliter etq, hoc jdiuiduu ē jdiuiduu, Illud jdiuiduu ē jdiuiduu q°

j duidny una ꝑdicatr seppe — Rñ. j hñi ꝓpoſitõ nõ ꝑdicatr j duidny j partem seu ut ꝓpꝫ et eſſentialiter, ꝑ g mor Valet ut g denominatiue et accidentaliter, Vnde ꝑdicatus distinctiõ j duidni ng j ẽ ptingt ad quitty ꝑdicabile ad g reducitr ois Decptõ, qui sogñe Dsideratr ꝑ ñ quidditatiui; posteriores uẽ ad Qñ sunt a stite patet j genere ng uta hoc ẽ alt ẽ ꝓpria generis ut quo et essentialiter, Illaũ alt ẽ gen ẽ accidentis, et ptinet ad quitty ꝑdicabile; et sic dicus hoc gen ẽ gen ẽ ꝑdicatus speciẽ, parr formiter g ꝑ Petꝛ ẽ Petꝛ ẽ ꝑdicatus j duidni j partiai, et ut quo et essentialiter; istaũ Petꝛ ẽ j duidny ẽ quitr ꝑdicabilis; et hꝛc hoc j duidny ẽ j duidny ẽ ꝑdicatus speciei, ng ut dicitur nõ ẽ j duniꝫ g j duidny ut quo et essentialiter tale Valeat ee speciei, Q accidentis denominatiue, sunt gen.

Sexbies De Quidditatibus.

Cyalbadicitr cuiꝰ collectr ꝓpꝛietatꝫ Rñ, Ugitellygitr hꝛc ꝓpꝛietatꝫ quipiam speciei

4° Aduers j duidny Vagy ꝑdicatr seppe nghcꝫ uarꝫ Petꝛ ẽ aliquis hoc, Paulꝰ ẽ aliquis hoc g° milla ẽ dessꝰ — duidyt Aathores j ruponsione huiꝰ argumꝫti, ꝛe retatiuꝫ ad tꝛtꝛ g̃ dicunt, g̃ nõ Valent singulas Illationes reuocare, dicũ breuiter dictas ꝑdicamꝫ ptinere ad reductiõ ad ꝑdicamꝫ speciei g ꝛ ly aliquis Rñ. Sñ j affectiones j dictor Pmatꝫ respectu speciei, Et mor et affectio reducitr ad speciẽ, cuiꝰ ẽ mor, sicut j hꝛstra accidentia ad accidꝫ, existentia, et subsistentia ad substatiã.

5° obiicis De Quidditatibus

Dg ay j illa diuitr j duidny ẽ cuiꝰ collectio ꝓpꝛietatꝫ, Rñ. ẽ ly j itelligitr de ꝓpꝛietatibꝰ ſpecifis L numeralis Si ly g° falsa ẽ dessꝰ, sequitr ois ꝓpꝛietates quę aduenit Petro ꝑ g. raõe speciei Iuenit etiã Paulo, ut ee admixta tibꝰ ꝓpꝛie Rñ. Sc 2ñ g° Supponit aliquas ꝓpꝛietates unius j duidni posse reperiri j alio g ẽ falsꝫ, q ª j ꝑtingat idem numº accidꝫ ee j duob hꝛ subiecto.

Rñ. de quidditatibꝰ gitellygitr nõ ee de ꝓpꝛietatibꝰ specifis nõ accidentibꝰ j duidualibꝰ ex gg. licet aliqua ꝓpꝛietatis j uno subiecto possit reperiri j alio nõ solꝫ ꝑ identitatẽ specifiã, sed etiã numeralẽ, q ª aliqua sñ accidentia extrinseca seu extrinsecꝫ denominatiue ut ee tali Patꝛi, tali ꝓpꝛio quę ly nõ subeuntꝛ j duiduo nõ ẽ j duniꝫ ee ꝓ Dña michelemi ng ee Simul collecta nõ inuenitr j duobꝰ, nõ q ª id repugnet de potẽtia absoluta L q ª tꝫ nõ Diuersꝫ curtu et circumstantiarꝫ Varietatẽ, ex quo Distribuit Omnipotẽs ꝓ libito suo, requirit ẽxi seu huc usq Vsq ẽ a Creatione Mundi.

Solũ Scire desi

deres quę sit ista ꝓpꝛietatis, seu accidentia respondeo ee septẽ hꝛsq Versiculis Stingit.

forma, figura loco, tempo, cognomine sanguis
Patria ss septs, quę hñt hñt, et alter.

Forma j stellegit
singularis pluris, figura j portat portans, et linea trita loco, ig partis
terre, habis l, domo, ubiquis dicit, tempo ipsis generationis hominis
quo etiã spectat sidera stellatio, et aliarum aspecto, subquo oritur j durat
homo, et quid unusquisq; j ponit. Sanguis dicit ꝫ sapia, et tgt patria sig
nificat pugnatam, quę ora simul sumpta hyquig ss j duobꝰ juncta
Et hęc de hoc capite.

CAPVT TERTIVM
D DFERẼTIA

Cap 3um ediffo

In duos ves ss hęc di
uisit caput Porsirig, j 1a quęstiõ de ipsa diuisione assignat, solũ mysteriũ facio de diuisione
dicti j Inõ ꝑpriũ, et ꝑpriũ, Videlicet alię j modorũ. Dicta Porphi, d accidẽs separabile
quo aliquis a ipso, l, ab alio accidẽs aliter, differt ut e gradu differt a respectu sanitatis, et
Petrus hyp differt a filiatione ipsius dicte: ꝑpria d accidẽs separabile quo accidẽs aliter j separa
biliter unum differt ab alio, ut resibilitas d accidẽs j separabile quo hoc differt a hoc
ꝑpriũ d etiã aliquid j separabile quo aliquid essentialiter differt ab alio aut aliis
d forma, qua hoc essentialiter differt a bone j Petri. Solũ loquimur de ista ꝑpriã
gig j 2a 3tia huiusmodi sic definiendo, dicto d quę Porphi dicta differentia specie j quale
quid. Pluria apud Modernos juenio circa explicandũ latitiã huius Capitis
Sc Porphi, l, ss barui nominis, l, Dsbat exdictis circa alia Predicabilia, quare
Vltiora Relinquam. Sit ꝙ

Q. Prima Con VEN

Ne hęc Dfinitio omnibꝰ
Diferentijs. Inquirit quęstiõ
antiqua de hac a Porphirio tradita ꝙ hmõi sit quę Predicatur de ipsis Subjectis, quare
dicit Solum Solubile, ꝙ potest Predicari de hoc et bone quę dicta differentia, Petrus ipsum, Solum quare
ꝙ Solũ de hoc Predicatur.

Cõ 1a Quęstiõ
huius dicte Porphi
de differentijs

Diversi modi Opinandi

diuersorum opinãdi §

Cautang ꝑ ſpecies ſecundi actus, diffolet
ꝓdicty deſſe Iuenale ꝛc deſſe. Subalterne poſſunt ſimul ꝛ negatiue, et ꝓ ꝛ repugnyng quatenꝫ
valet Vg. ꝛ repugnat ꝓdicare deſſe ſpecie diſſerſibꝰ, q̃ diſſe, Sequitur diffolequitur Cau-
tang ꝛ Paulꝰ Thomiſte.

Item ad 5ᵗᵘᵐ Th. queſtione 3 artꝰ 2ꝯ admittꝰ ad iſtꝫ Cautang Conclꝰ
dg, ſed cum gregory Mitiggly notat Porſyry ꝛ dixiſſe q̃ diffae q̃ duæ deſſe. ſpecie diſſe-
tibꝰ ꝛ eſſent, et q̃ ꝓdicate deſſe ſpecie diſſerſibꝰ, ſi poſſit ens ille parte, ita
ut diſtinguat ſterꝫ ꝓdicari deſſe abſolute ſi quale ſi quo Iuenit ens diſſe. ſi ſtatꝫ dictione
et ſpecie diſſerſibꝰ, ſequatur ſubalternas ſi dicatur, quaſi dicerꝫ diſſe ens q̃ deſſe ꝓdi
cate ſi quale, et q̃ alia plura ſit ſpecie diſſerſia, et ita poſſit et q̃ ſi qualeꝫ parte ens
ſuo modo diſpu
tari occurrere ꝛ im deſſe quibꝰ ſcripſi ſi ſit deſſe ſpecie diſſerſibꝰ explicate, q̃ particula
illa, et ſi cateby miſterij ponitur, ꝛ ſi unitꝫ ſi tranſlatione Boetij apud Cattoꝝ, quem
autꝫ ſi tranſlatione Priſcian. habeat, Cetera iuxta eſſe tranſlatoꝝ et ſi reperitur ſi deſſe
generis, ſi qua ꝛ ſtat parte illi miſterio poſſe, ſed poſſit quis dicere habere ꝓdicty
parte ſi diſſe deſſe ſuꝑlatiue tranſlatoꝝ Porgerdi — ꝛ ſi ſi deſſe generis, hoc modo dicendꝫ
ꝑtem ad ſenſum, quem ſi author libri ꝛ reſtaſdg.

Ceſare Montanus de Prados libri 2ᵒ ſuge quæ
ſtione 2ꝯ ſequitur Splutſpeſ aſſerit q̃ Porſyry illy definitiue deſſe ſubalterna q̃ tuꝫ illyde
ꝓdicatibꝰ ſpecie ꝓdicatꝰ. Putemus oppugnari ſuſtineri ꝛ Valet, q̃ Magiſtry ꝓdicabilibꝰ
Communibꝰ ſi petro iuxta.

Vnde aliqui Reguery num ſi Magiſter Corma libro 4 queſt 1 ſ Odo
et Magiſter Petꝰ a Pene ſi ſtſti ſequitur antiquy diſpoſitionꝫ, quę refert Alexan
apud Rlurty Rlapny tractatu ſi Cap 6 ſqui aſſerꝫ quit deſſe Opetat alicui diſſerꝫ
debet exponi ſi diſſerſibꝰ ſpecie ſterꝫ, ſi diſſerſibꝰ ſpecie abalijs ꝓ reſolutione
ſit.

Prima Concluſſio §ꝫ

Modꝫ quo Caeta
nꝫ explicat diſtꝫ diſſe adaptari ſi me, ſi negatiue ꝛ ꝓ repugnatꝫ ꝛ admittꝰ
q̃ ſecundo, ſi talis modꝫ oppugnandi eſſet legitimꝫ poſſet eius defenſio ꝓ ualere, Secꝫ ꝛ ſi talꝫ
ſi aliud ex quo ſequiti, quo ſequelꝫ negatꝫ hoꝝ repugnet ualitati Vg ꝓpoſitꝫ, et ſpe
Caliꝫ rationi illatꝫ ꝛ repugnat Vg rationi Dnꝫ ſitꝫ ſi diſſe athema, q̃ ei ꝛ
repugnat ꝓdicari deſſe diſſerſibꝰ ſpecie Vg rationi Dnꝫ, licet ei repugnet ut ſimꝫ
poſſet Victa defenſio ꝓ taliter ꝓdicati, poſſit ſolitor hoc, modo dicto defenſi.

Deceſſ ꝓ Cautano
ſi tota ſi quid definat ꝓ aliquid Decretiſ ꝓ ꝛ repugnatꝫ requiritꝫ deſſe ꝛ repugnat ei

adhuc vg vnus specifice, cum sily vg genera essentialia vg vnus specifice remotis repug
nat exercitus. Deste aute alterum adhuc est vnus subalternus specifice repugnet q̃ diuersi
desp differentes specie subalterne q̃ cum paritate ẽ inde respon
debis.

Sed ẽ ng licet hoc ut sic vg vnus specifice repugnet ẽ diuersitatem unius, et pal
lo posito id ei diuisit non inde sequitur q̃ ẽ diuersitatem unius, q̃ quibus differt ut
sem repugnet vg vnus specifice q̃ diuersi tepp specie differãt, et id ei positive diuersitat
quit differa subalterna non inde sequitur q̃ talis vnus q̃ diuersi.

Oppones sy dangty Caietani,
allegas dare differ que diuisit alicui desunt negatiue ei pñ repugnãtia ut apa
ret ĵ augtus q̃ definitur q̃ hoc q̃ sit diuisibile ĵ ea que ĵsunt, que differ debet diuisse in
quato, Et tm quãty Cplexe non ẽ diuisibile positiue, sed negatiue, et pñ repugnãty, q̃ ei
repugnat diuisibilitas non q̃ quanty ẽ sed q̃ quanty Cplexe ẽ, ex Similiter dico differ, potest
hocmo differe sine diuisione.

Ad negdo ans q̃ differ pñ repugnãtia non potest admitti ut le
gitima cy essãty positiua exigat explicari quia positiua, et nihil aliquid qui vg
alterum explicatiue non repugnet. Unde ad exply respondet 1° quãty Cplexe, ut Cplexe redu
bitatiue possit diuidi, sed talis potest ee specialis vnde alterum ĵ ordinate exprimi, Quare
differ quãty diuisit illi positive, adhuc vg ẽ quãty Cplexe — 2° Pr. diuisibilitatis que
nihil ĵ differ quãtis non ẽ ex separatis realis unius ~~quãt~~ partis cabalis, sed ẽ diuisibilitatis
Metaphysicalis, qua una pars quãtitatis potest designari sine alia, et ex ily secerni,
Et hoc diuisibilitas diuisit positive ei quãto, etiã Cplexi, quã solutum tenet ad mattore
Caietanum, Ng quia 1a pte qust 7 artic 3 conclusione 2°, tenet diuisibilitatem quãtita
tis essentialis non ee phisicã ex separatis rebus, sed mathematicam ex ily designatis.

Secunda cõ § 3.

Intellectus differ
ab ipsa tepp definitis specie non intelligitur de definitis specie ĵsensu, sed abalis, ita
ut ĵsto differ sit, differa ab aliquo Cplexo tepp definitis specie abalis alterius spe
cici, Et hoc modo intellecta tesis diuisit etiã distinctis ĵprimis.

Intellectio, et explica
one dictis nota dist ut sic declarare genus, distinctum speciem, et denique illi distinguere
ab ei alia specie, Et arte vg. diuidet art. distinguet hos, et distinguet illi ab
ei alia specie ex quo sit q̃ ista ĵdividua distincta sub hoc distinguitur ex talis differ ab alis
ĵdividuis distinctis subalibus speciebus, q̃ distat ex ipso distincta sibi differ, qui ẽ facere
distare ea ista ĵqq reperitur.

quo posito satis clare stat unitas, et ĵsto differ, quia talis ẽ

dissa ē qu̇ ꝑducatr depp diferstibꝫ specie ꝑ ꝓpꝛ dissꝫ, quatenꝫ pilꝫ differt
ꝑ ꝓpꝛ dissꝫ ꝙ differt ꝑ terre, ꝑ abalijs, ꝙ̄ parla de diferstibꝫ specie ꝑ tellegi
debet nꝫ ꝑ terre ꝑ abalijs.

Pstimatr Sꝫ ꝑducta dissa dissꝫ illagrla depp diferstibꝫ specie
ꝑ tellegatr rocmoꝺ dissꝫ Porphrij ꝙ̄ cuꝛta mouꝫ ꝓpꝛij ꝓpꝛij dissꝫ, ꝓstitue ad ꝑpltatr
oibꝫ differtijs ꝙ̄ sꝫ debet ēxami = Pstimatr 2º Qª ꝑ terre dissꝫ debet fydari
sup ꝛmunꝫ ꝓpꝛij dissꝫ, ꝑ hoc ē facere differre ꝙ̄ sup ª dissꝫ quatenꝫ ē
ꝑ̄ quare ēia ꝑ diuersa differt a abalijs debet fydari 2ª ꝑ terre dissꝫ.

Aduersꝫ hgetr

Dilusiꝫ ut magis explicetr obiciꝫ 1º dissa athma negꝫ ꝑducatr depp
diferstibꝫ specie, ratē enj Dg. nꝫ ꝑducatr de Petro et Paulo quatenꝫ differt
specie a lione, et ab equo, ꝑ quatenꝫ terre differt ꝙ̄ dissꝫ explicao
Anobis tradita legitima nē ē; ans ꝓbr, nꝫ sup ꝓssibilem distinguatr species ab
alijs, nec esset alqua alia species distincta a abalijs ꝑducerētr ratē de illis, ꝙ̄
hꝛc dissa nꝫ ꝑducatr de ipsis quatenꝫ a abalijs differt.

Pꝛ. negꝫ do ois ad ꝓbꝛm dicis
ꝙ si ꝑ talis Causa Pꝛ esset extrema ꝛmpectu cuiꝫ ēxerceretr actꝫ dissꝫ dicis ꝑ mutuo
ꝛmunꝫ hm ipsa dissa ꝑducatr tutrao faciendi differre quotꝫ ē exe, si essꝫ
extrema agg faceret differre, et hꝛc ē essꝫialis dissē Deꝓtꝫ.

Obiciꝫ 2º ex nra dissi
explicatne pluꝛa sequatr absurda ꝙ̄ nē ē Substangda ꝓbo ois ꝗ̄ sequitr
ꝙ etiꝫ posset dici ꝙ dissa ꝑducatr depp diferstibꝫ genere, ideo negꝫ dicitr ꝙ dissa
ꝑducatr depp diferstibꝫ specie ª Pducatr de Petro et Paulo Dg. qui specie
a abalijs differt, ꝑ Petro et Paulo etiꝫ differt genere a lapide et quotꝫ
tale ꝙ̄ cadꝫ ratōne potest Dexpficari, ꝙ dissa ē ꝑducibilis depp diferstibꝫ genere.

2º sequitr ꝙ
genꝫ generalissimꝫ ꝑducatr depp diferstibꝫ genere negꝫ ꝑducatr de steris ſſeri
oribꝫ, tꝫ quotꝫ rao faciens illa differre a abalijs reibꝫ aliorꝫ ꝑducamꝫtorꝫ, ꝑ
ſſeria Dnꝫ ꝑducamꝫti differt genere etiꝫ suꝑmo a reibꝫ alterꝫ ꝑducamꝫti,
ꝙ̄ absolute potest dici ꝙ ꝑducatr depp diferstibꝫ genere, Dseª patt
Pdeo negꝫ dissꝫ ꝑducatr depp diferstibꝫ specie a abalijs ª ꝑducatr ut rao faciens
differentiæ ſſeria ꝙ̄ similiter Sꝫ genꝫ generalissimꝫ ꝑducatr ut rao faciens di
ferri ſ etorꝫ, sua ſſeria a abalijs ꝑducamꝫtorꝫ ſſeriꝫbꝫ, potest dici ꝙ ꝑducatr
depp diferstibꝫ genere, Sequitr denꝫ posse dici specie ꝑducari depp diferstibꝫ
specie, nisi ꝛeꝫ Dg. et ratē habet eadꝫ ſſeria, quę specie differt a abalijs
ꝙ̄ sicut Verificatr de dissa ꝑducibili depp diferstibꝫ ª ta et de specie.

Pꝛ. ad Argumꝫtꝫ Mully

milr̃ sequi ꝓuincia. Cꝰ tale dicit̃ explicare nõ ly ng ꝓpriꝫ et essentialia dicte ẽtie by ẽ ultra dicere, specifice ea ꝙ ga ꝓuenit, et sequitur ꝙ dicat de illis ut ꝓpriꝫ g dicentibꝰ, p̃lig aũt nõ genere, ꝑ̃ specie dicit̃ quicq̃ aliꝫ etiã genere dicitur posse, et sic per̃ sciatr̃ ꝙ dicat̃ de ꝑ̃ specie de ꝑ̃ genere, nõ ẽ de ꝑ̃ genere.

Hec dr̃ ꝓuinꝫ sequitr̃ g̃ genꝰ generalissimꝫ a ꝓprio meo ꝓdicabilꝫ differt̃ ẽ ꝓprie dicendo. Quarto, Respondr̃ ly ꝙrtꝫ liꝫ ꝓprie dicit dicendi differentiã, et ideo dicit dicendo ꝙ dicabile, quia ut dr̃ ꝑ̃ ꝓprie dicat̃.

Tertio nec sequitr̃ 33 ꝓuinꝫ ng habet species et dicitr̃ de eisdꝫ ꝓdicabilꝫ nõ in eodẽ modo, ng species ẽ modo ꝓprio ꝓdicabilꝫ affert̃ tꝝ quidditatꝫ ꝓprias, ut ng ostendit̃, at dicta ẽ ꝓprio modo ẽ differt ꝓdicabile affert̃ forte ille ꝓ̃ species et ꝓprias differt̃, et ideo dicit̃ ꝑ̃ species Respicit ꝓpria ut ꝓprias tꝝ ꝑ̃ sed dicta ẽ ut ꝙ ꝓprie dicabilꝫ g̃ species dicit̃ tꝝ quidditatꝫ ꝓprias, differt̃ a parte illig ẽ, aqua nec Deus distinctio. ꝑ̃ tꝝ

Vltimo obuiꝫ ng hec dicta ẽ cui sic tamen ꝙ dicat̃ ẽ ꝓprie dicte subalterne ut subalternã, tmo inder ꝓprie dicte athome ut athoma, nulla enꝫ species alterius dicti ꝓ̃ tamen ẽ dicti potest assignari dicte athome, et subalterne, quꝫ ista ꝓ̃ talis dicti sic stellecta nõ ẽ ꝓprie dicte ꝓ̃ Dei, patet de ng dicte ꝓ̃ tenere addat aliquid tale ꝓ̃ accidentale, sup̃a dicꝫ ꝓ̃ Dei, ꝙ̃ rationalitꝫ g addat debet habere distinctas ꝓprias dicti ꝓ̃ si hec dicta stellecta ẽ ꝓpria alicuiꝫ dicte ꝓ̃ Dei ut tale dicta ẽ potest ee ꝓpria dicte ꝓ̃ Dei.

Ad negdo vñ tmo hec dicta sic explicata ꝓpria ẽ dicte ut sic, q̃ enꝫ diuinꝫ ie stellegdo g dicta ẽ, quꝫ ꝓdicat ꝙuale essentialiter dep differtibꝰ specie a aliꝭ, nõ ẽ accepcedo determinate dep differtibꝰ a aliꝭ specie athoma, nec determinate specii subalterna, ꝑ̃ abstrahendo a entibꝰ modo dicte regit̃ ꝓ̃ Deꝰ, Vnde sic accepta dicta nõ ẽ ꝓprii dicte athome, nec subalterne ꝑ̃ ꝓpria dicte ꝓ̃ Dei ut abstract̃ abstrahit, quare si volumꝰ dicta dicte subalterne assignarii possumꝰ sic ẽque ꝓdicat̃ ꝙuale essentialiter dep differtibꝰ a aliꝭ specii subalterna, et dicta athoma ẽque ꝓdicat̃ dep differtibꝰ a aliꝭ specie athoma.

Vltimo, dicta hui distinctꝰ ut unꝰ exquig ꝓdicabilibꝰ ꝑ̃ ella porta dep specii differtibꝰ eodẽ modo accipiendo ẽ ac i dicte alterꝰ ꝓdicabilis ꝙa ponitr̃, ꝑ̃ i dicte alterꝰ ꝓdicabilis intelligit de differtibꝰ specii iterse ꝑ̃ eodẽ modo intelligenda ẽ i hac dicta. ═

Ad g licet dicta set unꝰ ex quig ꝓdicabilibꝰ g̃ tm habet

habet quam specialy p̄dicabile sydatq; specialiter pigra dist̄a ꝟg̃ genꝰ differre specifice ea quarry ē dist̄a abalijs potest definiri ꝓ ordinē ad suā ꝓximā ꝟg̃ abalijs specifice pigrā differt; At alia p̄dicabilia nō faciūt sua ꝓxima specie abalijs differre, nec ꝓpterea aliquid ad quam illorū dicit q̄ sua ꝓxima differt I nō differt specie abalijs, et ideo sola dist̄a potest definiri ꝓ ordinē ad sua ꝓxima quæ sunt species abalijs differūt; Et hęc de hac questione.

g. 2ª and dist̄ Pet Pauli e ordinē ad species quę ſtituit, ꝓ ordinē d ꝓximā a species ſtituę.

Q. Sda AN DFFĒTA sit Vniversalis pr̄ ordinē Ad Speciem quam Conti- tuit, L. per Ordinē Ad inferiora. Q. Speciei constitutæ Q

Cª dist̄a potest ꝓdicari ad ꝓpria ꝓdicabilia, ut rate, ad hoc, et illud rate, et ad species quę ſtituit ut rate ad hōc, Et ſpēbile ad ait, et denīq; ad ꝓxima species, ut ſpēbile ad hōc et equū, Et rate ad Petrū et Paulū ideo ꝙquisit respectu eorū dist̄a dicat Pētri. Et ꝙ 1ū ſupponō dist̄ nō possedet Pētri respectu ꝓprietatis Vg. rate respectu huius et illius rationis, et rao ē q̄ rate nō ꝓdicat de hoc et illo rationali ꝙualequid, hoc ꝑ modū partis ſtūlis, sed ꝙquid ꝓprie hoc ē tota essentia ꝑ respectu illorū nō ꝓdicat ut dist̄, sed ut species licet retinet et metaphꝰ set dist̄a.

Formatur a ſetis, genus ordinē ad hoc et illud genus Vg aīal ordinē ad hoc et illud aīal ſimul Vg ſtitutum speciei, et nō Vg ſtitutum generis ꝙ ſubiter dist̄a ordinē ad hoc et illud dist̄ ꝓdicit Vg ſtitutum speciei, et nō Vg ſtitutum dist̄ę.

Duces ēq̄ ſydamptę Ibernię ſtę, quilibet ꝓdicabile debet habere peculiarē correlatiuū, scilicet, sed nec species, nec ꝓdicabilia possunt ea peculiare correlatiuū dist̄ę ꝙ ſolū restat q̄ppria ꝓdicabilia, puta hoc, et illud rate ſit illius correlatiuū, minor ꝓbor, species correlatiuū generis et ꝓdicabilia species, ꝙ nec species, nec ꝓdicabilia eius possunt ea correlatiuū specialē dist̄ę = Rª quilibet ꝓdicabile habere ꝓprium, et peculiare correlatiuū nō ꝓdicabile, ꝓ ea ꝓbatur, Vnde ea ſyllogizat Vg. Petrus potest ea correlatiuū speciei, et dist̄ę, dist̄ę quatenus dicit ꝓdicat ut pars ſtūlis, et speciei, quatenus ꝓdicat ut tota essentia. Ita ꝓ ſetis

Referunt Sent. §1

1ª Sstª quę Petrus de Sstę

deffecit Cajetanus asserit defectus eē Valis p ordinē ad species quę distituit, sed nō p ordinē ad ſ̄feriora Species distitutę

2ª Docet defectū eē Valis p ordinē ad ſ̄ferioꝛa species distitutę. Ita ocs fere Thomistę.

Conclusio §2

Dist. §2

Dissª nō distituit Valis p ordinē ad species quę distituit, sed p ordinē ad ſ̄feriora species distitutę; quę dō et tractator pbr, Valet eum apte ad essdy ſ̄multes, sed dissª nō distinxit plures species, sed unā habitū; ꝙ p ordinē ad illā nō potest dissª eē Valis.

Primate Valet logy essentialiter distituit ꝙ eē superioꝛ pluraꝝ precis ſ̄feriorū, sed dissª nō ē species, sed ſ̄diuiduus unius superioꝛis pluraꝝ precisꝝ ꝙ dissª nō distituit ſ̄ce Valis p ordinē ad species quę distituit, Minor pbr neg 2ª pte Sophy ſ̄anteꝙ ducamus, Superioꝛ ē illud, aquo nō Valet ui substantię ad neg, sed adsſa ad species, et ē sic Valet, Sequitur hęc Valet, ē rationale ergo hoc, et ens ē hoc ergo rationale, nō ut adsſa ad ſ̄diuiduum, hęc ens ē falsa ē rationalis ergo Petrus, ergo dissª nō ē species, sed ſ̄diuiduus unius superioꝛis.

Dices p Cajetano ꝙ ly species ſ̄diuidua dicunt hoc ipso ꝙ dissª de species ꝙdicatur de multis uirtualiter ꝙdicatis, ꝙ deficit ad rationē Valis — Sed ā ꝙ ꝙ ꝙ dissª ꝙdicatur de specie species nō dicunt ſ̄diuidua ergo falsa ē solutio; ampliꝰ ꝙ dissª ꝙdicatur de specie species nō ē Valis, ergo nō dicunt ſ̄diuidua Seqª patet ꝙ distincta ſ̄feriora requiritur ad rationē Valis — Dā ꝰ et admissa tali distinctā sicut gumptor, neg Valis ā pluraꝝ formaliter, ut plura et ſ̄re differtia, sed ſ̄diuidua uirtualiter ſ̄ specie nō sic plura, ut plura, sed ut unus ſ̄ specie, ergo nō sufficit ad rationē Valis distincta uirtualis pluriꝝ exptiuorū.

Sed dā Aduersus Scotistas. Dis ꝙdicao formalis et directa ad aliquid quę ꝙdicabile, sed hęc ꝙdicatio hoc ē realis ē formalis et directa; ergo ptinet ad hoc ꝙdicabile ly aliud nō sit ad ꝙ possit ptinere — Nō Seqª maioꝛ. Neg ut aliqua ꝙdicatio ptineat ad aliq ꝙdicabile nō sufficit quę sit formalis et directa, sed ultra hoc requiritur ꝙ ꝙdicatio ꝙdicata ut superioꝛ, et ꝙ subiecta ly hoc nō sit unus, ly hoc in stat ꝙ ꝙdicatio ſ̄ argumto possita ptineat ſ̄directe ad hoc ꝙdicabile, quatenus id de quo ꝙdicatur de specie potest ſ̄dere ꝙ ſ̄ftens huius ꝙdicabilis ſ̄ordine ad ſ̄diuidua.

Dices hęc ꝙdicatio hoc ē realis nō ē ꝙdicatio ſ̄gularis ergo ſ̄ ē ꝙdicatio Valis deperdi — Nego Seqª, ꝙ aliquet dissª nō sit ſ̄gulare nō ē Vale, sed ē dissª Ordinis species, ſ̄ quę potest ſ̄ Valitatis fundare, quare nec ē ſ̄gulare

nec Vale scribitur, ut dici solet de specie subcontrarie ut subcontrarii.

Octauo dicit de relatione Vnitatis respicit j diuidua q° species, quę Istituit, Deq[a] p[er] tę q[a] relatione, quia aliqua respicit tę mediatę respicit j mediatę et e[a] ut Istat j relatione, qualeng respicit species et j diuidua; tę exeo q dicta q dicatr despicit ut quid q plures unę et unitatę.

Nō Decedo ans et negdo Seq[a] ut ad 13 q bans respondeg nota, dicta ordinari ad j diuidua dicit relatione, Vnitatis, quia respicit j mediate j diuidua et relatione Istituti, quia idē respicit, media species j mediate ispecta; Vnde dicitur ans, dicta eadę relatione respicit species, et j diuidua eadę relatione Valis negoans eadę relatione Istitutis Decedans, ng relatione Valis soly respicit j diuidua, sc. tertia nō e species equalis: Exquo Istat adg dicebatr de relatione, quia geng respicit species, et j diuidua, ng geng e superig specie, et j diuiduis, atang dicta nō e superior specie sō j diuiduis = ad 13 q bans dicitur ans q dicatr ut aliquid q unuscuq, et unij unitate Metaph[a] Decedans, Logā negans et Seq[a], q[a] Vnitas Logā soly datr respectu j ferioris.

5° dicta ut talis e Valis, sō nō e scribitur respicit 1° hanc q ordinę ad eam diuidua, sō q ordinę ad species, quę Istituit, Eq respicit illa q exercet munq q prię dicte q e facere dicitur re, sō j ordinē ad species, et nō ordinē ad j diuidua e Valis.

Iformatr, dicta habet q j mediato correlatiuis speciei et q j mediato j diuidua, sō eius relato ordinatr q relatiuę q esse ad mediatę correlatiuę, q° dicta pre 1° e Valis j ordine ad species.

Vt Respondeatr ista, q Sicut hoc nomę species e equiuocę ad species q dicabiles et subcontrarias, sic hoc nomę dicta e equiuocę ad munera dicte L ad dictę ut Istituię, L ad illa Vt Nę scilq dicabiles; quo posito Decedo maiorę et dicebo quo maiorę, q ordinę ad j diuidua nō e pre 1° dicte metaphe[a] L, ut exercet munq Istitutę dicti Decedo maiorę, Logā Nego maiorę, et Seq[a] nę dicte soly ut Istitutia respicit q 1° speciem, atq ut superior pre 1° respicit j diuidua, p q patet ad Iprimaną, ng j mediatę correlatiuę dicte Logę sō j diuidua j ferioria, cōn speciei equalis.

Decedo, dicta q dicatr despicit ut equalis q° ut Valis, Vnq q[a] speciei sequi Valis e nō potest, equali nisi ab Vali = Decedans et Nego Seq[a] ad q bans duci species ut ispecta ad dictā nō ee Valę scribitur et Logę sō soly sydamscriptor et Metaphę, q ut tra dicte nō exercet munq q dicabilita tis sō subcontrarietatis.

Vltimo, hęc equalis e cura, Petrus e rationi q e hoc q Vale

vate prioj Sdicatr de homine, quę de jduduis — Rr Causalr ee uerq
j ssu Metaph.ce et Istitutus nr ejus ssu logo, et Vlis. Vnde luet vate j raone
forme metaphe aetuantis, et dgtis ee prio duenat hoc quę j duduis, bm
j raone Valis nullatenq duenę hoc equalr, Sj duduis j sexorbq. Et
sic de hac questione.

Q. 3. VTRVM DFFA

Ímfima includat insuo Ocę tu formali differentias sub Alternas.

& Genus

Pro questionis sdli
gtia ę aduerty dy turbiq ee dictę scięq metaphę et logę, 1ae Summa sistia ęquę ista
distant, ut aaratu ę Summa sistia ęquę ista sno distat a equo; 2ae gradus illequę
ista ę sdistat ab alio, equo ę jdistincte; distat ęquidistanter addit 2d jstionis sdicabilis; distant
tas gno Sily procedit de dicta metaphna quę Sumi potest forliter, et naaliter, Naaliter
Sumpta dicit toty q species, grady ntpe generiq; gnaali, Et ppriq ęforli, Vrbalte q
dicit gnaali nag ssteng, et ę forli grady ratitatis. Sumpta forliter Sily dicit
grady ratitatis, Et j hoc sno declarang, Ponrate j suo Sceptro forli j cludat genq et
dicta Sepatis, ntpe att, et sibile.

Q aduerte tę alequę enotatę ee de Sceptro alterię
q ptinet ad effctg illiq taliter ut sine illa Sepiri posset, ut att ę de Sceptro hois q
taliter Spectat ad illiq effctg ut j pluet cognocere hoc nr cognita raone actus, quę
effctg hois Semul y dicto Sceptro stituit. ee actę de qualitate alterię dcpliciter accidit, sci
luet j trinsece et extrinsece; j trinsece q do ę pars ętrinseca, et effctalis illiq, Extrinsece q do
ę tang effctaliter Snotatę, Sensus j telligi nr Valet entitas Snotata, ut filiq ę de effctia
Patris, q uel non sit pars j trinseca et effctalis illiq, ę tm tang effctaliter Snotatę, q ipso
sibile ę j telligere Patrę Sine filio, quibo positis

Reporter s

Referunt Sentes

1 1ae sta affirmat
dicta j stionq j cludere j suo Sceptro Superiorę, quę sta Tequistr nominalis, et son
cenia J Metaphe quę sta J quidam asserat Otarię ee ębabilior.

2ae sta Dnis ę expositio
Otarię docet, quę ę Scientię implentur, Et p 1o Extenta tabule 4 tpiciq y Cap 2
Vbi Scologuntr, Manifesty igitr ę quemq; participat genq dicta.

Ratione Scipsor, dissa, ssima, et Subalterna

Ipmyt hoc, ratione totig metaphice q dicta Subalterna nõ ẽ de Sceptu, ssmo
ans ẽ certy, neq ẽ plor nullapars Spons totly q alia Sparte ptat ella, ssuo Sceptu
essentiali, ꝯcludere q dissa, ssima neq valet Spons hoc q dicto Subalterna
seu q alte tequq q alia Sparte nõ potest illud essentialiter ꝯcludere; ans patet
q alias nõ esset Spons, sed totly Statuibly, siquidy nõ ad mentem alig Sparty.

Sed mat Sceptor

Sed ad ꝯcludenda
dictia ssima
sequitur aliud
ꝯcludens,
et ad hoc arguit

by sortis dicte ẽ Sceptu partis essentialis, et determinatis; Sceptu dicte sortis generis
ẽ Sceptu partis essentialis, et determinabilis, ssimẽ metaph. Petrus sortiter legens
et determinatus, et petrus sortiter essentialis et determinabilis dicit quod
sortiter essentialiter legens q et genus et dicta, Sed maior patet maior ẽ certa q genus
Spositione metaph. habet sicut maa, et dicta ut tacta; et quo ad terminos, actus
et potentia ssentiales sensibiles dicti quod aliter et aliter phisice q ssimi ad metaph. dicti
quod metaph. tyc sic dicta ẽ actus metaphicus, et genus potentia q dicti

et sequitur
nõ esse equum
q genus q
absurdum, et cat quod sortiter essentialiter.

Respondebis Sufficere ad Abstractionem generis, ratione dicte dicti
tionis penes explicatum, quod quia distinctionis Spatialis, exclusio essentialis ut
patet ens ente respectu Sortis essentialis, substantialis, scilicet, et accidentalis, aggs solum
dicti quod ens penes explicatum et explicatum.

Sed ad ẽ et ens assumo essentialiter absolute, ideo
aput ẽs ex substantia, et ente nõ sit Spoo metaphicum, q ens excludit essentialia
tantis quoad explicatum. Et Abstractio entis ad substantia et accidens nõ ad Abstractio
essentialiter sed solum quod, q ratione entis ẽ Sceptu substantialis, et accidentalis, sed
Abstractio generis ad dicta ẽ Abstractio essentialiter, et exclusio sit ratione, et me
taphicum Spoo, q nõ sufficit dictionis penes explicatum — ad 2um dicto et dicimus
excludit ad juncta essentialia ex 1o, et tm hoc nõ sufficit set exclusio Spoo
metaphicum resultet q mens essentialis.

Ad 3um Dol. Et simul negatur solutio data,
Sed Duns dicte ssimus excludit genus, Deum esse illo, et non; Quia potest dici
q alias nec alig hoc et equus Deum esse ratione alterius, quia uterq excludit
q tq ẽ vere, q Deum esse subum Predicatione, et subalterna, nõ tq q alias
nõ dicta quia sortes tales dicte, q tq q Deum esse tq alig vario, et dicta quia
tq alig q illa ratione, qua dicta nõ excludit illud superius, sed illa ratio ẽ
dicta ssima q ig datur aliqua dicta ssima quæ sicut genus nõ excludat.

Ex quo sequitur quod
dicta ssimus nõ excludens superius, et modo dicit ex dictis, q genus nõ excludit actum
nõ excludit sensibile, sed tamen est ig quod animus nõ excludit actum q ẽ genus superius

Ratione
habentialis

g nõ j cludit Scribile Dcg^a pabet et minor stat ex dictis, maior ꝑbr
g nõ ẽ forliter a st nõ ẽ forliter Scribile g^o g nõ j cludit forliter a st nõ
j cludit forliter Legibile

Sequitr deinde negeng nec dicty Superiorg g ssit de
ſima j Scia forli ꝯdicari unde hꝛc ẽ falsa ratte ẽ forliter ab, sicut
ista ratte ẽ forliter Scribile, bene tm maaliter, ex j Scia cdtro.

Dices geng
V g a st forliter ꝯdicatr de Specie g forliter ꝯdicatr de dicta, pabet Dcg^a
Specie et dicta dicy tr ad Scurtg, Dabet enj, ẽ hoo g ratta, et ratte
g^o hoo g ssit quid quid ẽ de essꝛa unig ẽ de essꝛa alterig, sꝛ geng
ẽ de essꝛa Speciei, g^o et de essꝛa dicte.

R^o Decdo ans et negdo Dcg^a ad
ꝓbatg dico Speciꝫ et dictg nõ Scurti Quarreone forli Sc maalti et
hdꝛca, dicunto enj mõo Scurtiꝰ ratte g hꝛc ac ab ratte, hꝛc onj ẽ
Scurtio forli, Vnde nichil ẽ de essꝛa seu Scepte hoiꝰ g nõ sit de Scepta alius ratte
Speciꝫ g^o Excedit dictg ratione alterig Spetie, Scilicet genꝰ, quare Scurtio
ꝓbatg sydabit j adequatione Dg Vbitatg, nõ tm Dg Effectug gradualg, Sequidg
Speciꝫ dicit effectug gradg altꝛ, quig nõ dicit ratte, ad mog quo hꝛc ꝓpo Scurtio
Est tm g^o Risibile, ẽ Risibile, g^o hoo, et tm Risibile nõ de Scepta
essꝛa talis hoiꝰ.

Replicabis g^o geng nõ ꝯdicatr essꝛaliter de dicta ꝓ nude Speciꝫ
pabet hꝛc Dcg^a g^a g nõ dicit essꝛaliter Superiori nec ꝑticulari Scurtio Pla
tonꝫ, Sc dicta ẽ Superior Specie, g^o nõ ꝯdicatr de dicta, nõ potest de Specie ꝯdicari

R^o Decdo
g Dcg^a et negdo Dg ad ꝓbatg nego minorꝫ, q^a dicta nõ ẽ Superior
Specie ꝰ Equalis cg illa, Vnde ab ꝯdicatr essꝛaliter de Specie, sicut ipsa
dicta, nõ tm quid quod ꝯdicatr de Specie, essꝛaliter ꝯdicatr de dicta, q^a
Species ultra dictg dicit alig Spatg, quig nõ dicit dicta nisi de Denotato;
Ex quo Sequit hꝛc ꝯdicatg forliter Scmpty, at ẽ ratte, et ꝯdicatg quꝫ tꝫ
ꝯdicabilis, Secg u^o Si maaliter Accꝑtat.

Obiices 1° ex Philosopho 7 Metaꝑ & text 43 asserente, nichil posse ponatr j definꝫ sue sde ultima dicta
Sue etg des Superiorꝫ: Cuig ratg tradit, ex eo g ultima j cludit oes Dg
Pocet dictas Snes druidi j alias dictas, sicut habere pedes, quig ẽ dicta
Snis druidis j habere pedes Scios, et nõ sctos — R^o Mtg Philosophꝰ
ce ex g dictꝫ dari ꝑgeng, et oẽ dictas, ac ꝑgeng ꝑtang, et ultimg dictg
ꝑti g ultima j cludat forliter Superiores, Sc^a j genere ꝑtem g ſtanto

opposite stile ar
I myto

ſſ oes ſolliter ſciuc. Ad 4m dico q̄ ſonc a ſ̄to Thoe diffas Ines dupliciter
id ē n̄ nome ſui, ſ̄ nome generis, g̃ dicitur.

Ad 5m dico q̄ diffa ſ̄ ſimalis valle scitur
ſſtualiter ē ens q̄ ſ̄ ē ſe ſ̄, ſ̄ alio, n̄ ſalio q̄ n̄ ē accidēs q̄ ē ſe q̄ ſubſtā
n̄ ſ̄ corporea q̄ corporea n̄ ſanimata q̄ animata q̄ uiuꝰ, Ruius n̄ ſſibilis
q̄ ſſibilis q̄ ē ſ̄ q̄ valle ſciuit eſſtualiter ōes genꝰ ſuperiores q̄
genꝰ et diffas ſubalternas.

Ad Reſpondet aſſeng ad duplicē ꝛam ſubſtiē ebig
Opleg, que ſdicamty ſubſtiē, ſtituit, et alcg ſpleg ſcutig ꝛgſia
g̃ que denotat d̄ accidēs, Ce hoc ſubſtiē ſpleg ē, que denotat ſ̄ corpꝰ
et ſ̄ corpꝰ, Animaty, et ſanimaty, ſſibilꝭ et ſſibilꝭ ſic̄ vale n̄ ē
ſubſtiē ſpleg ſ̄ ſpleg, quare n̄ ſequit ſ̄ cludere ꝛam ſubſtiē, que ē
genꝰ nec alias diffas q̄ ſ̄ ſly Itrahit ſubſtiē tꝛgſſedit.

Ad 6m, diffa ſuperior
Vg ā ſſibile ſdicatꝰ ſolliter de ſſenori ſcitur valle q̄ ētꝛa ſubſtantē
que ſtituit ſ̄ dicamty; ans ſ̄ ber hoc ſylogo ſ̄ Darapti, ōis hoo ē ſſi
bilis, ōis hoo ē valle q̄ aliquid valle ē ſſibile, ſ̄ ſylogo ſſibile
ſdicatꝰ de valle — Respondebis q̄ ſ̄ illg ſly ē cuꝛg ſſpu adꝛtio, n̄
bn ſ̄ ſſu ſolli, q̄ ſufficit ad cuꝛg ſma ſylogistica, n̄ enī ſemp ſſort ex ētab
ſolly ex tꝛmināty ꝛcpatet ſ̄ hoc ſylogo ſ̄ cōdmō ēformato, ōis hoo ē ati
ōis hoo ē ſſibilis q̄ aliquid ē ſſibile ē ati, Vbi ſly ſ̄ ber ſ̄ delusione
q̄ ſtitas maalis ſ̄ ber ſſibile ē ati.

Ad 7m ſurgit, ſmue ſtiare ſ̄ ſſu ſolli, ut ſcitur
ōis hoo ē ſolliter ſſibilis, ōis hoo ē ſolliter valle q̄ aliquid valle ē ſolliter ſſibile — Ad
Dm q̄ valle ſylogꝰ potest ꝛduci ad ſylogꝰ ꝑfectꝰ nouꝰ ꝛpe celaꝛ dicendo, Nullg
valle ſolliter ē ſſibile, ōis hoo ē ſolliter valle q̄ nullg hoo ē ſolliter ſſibilis, que
ſeq̄ ē ſſtialis ſ̄ ſſu ſolli quēmalis q̄ ſ̄ ſeny ē g̃ ſeq̄ d̄ ſylogi ē ꝛta ſ̄ ſegu
ſormalis.

Pro ſolutione huiꝰ argumenti q̄ ſ̄ haep ē difficile, et ſi n̄ pary equuo
caonis aſſerat, Nota q̄ valle poſſety ſ̄ ſeuꝛione 1ꝰ ſylogi poſſe ſumi dupliciter
Do ſ̄ ſuppoſitione ſſplicā et ſmobili, quatenꝰ ſcitur, ſolly ſappomit ꝑpetuum e dis
cuꝛſu, que ē gen hoīs, Do ſ̄ ſuppoſitione ēſonali qua ſcitur ſuppomit ꝑ
aliquo ſ̄ duū duo, q̄ ſuppoſito ſ̄ ſenoꝛi, et ſ̄ hoc ſſu ſummitꝰ ſ̄ ſdicta ꝑpō
et vāo ē q̄ ā ſubiecta ſ̄ ſdicame valis particulaꝛi ſſpō determinata, Vnde
q̄ de valli dicit ſly ſdicatꝰ ſuperiꝰ, valle ſummi debet determinate, et
ſuppoſitione ꝑſonali ſ̄ ſly ſdicatꝰ hēc ꝑpō aliq valle ē ſolliter ſſibile, ſed ſtuꝛa
ſ̄ ſſu ſolli debet ꝛdiꝛe hoc ſly, ſuppoſitꝰ habeꝭ valitatē ē ſolliter ſſi
bile.

q[a] ly rate significet p[r] moy accidens, Supposito significat p[r] moy habens illud.

Et quo n[o] ly Sylogy Deedo maioris et dubitquo minoris, sic hoc é rationis adequate ego minoris, j adequate Deedo minoris, et dubitquo Deg[s] q[d] alig rationale é Species ultime Deedo Deg[s], forsiter subalternate quo Deg[s], si rationale supponat p[r] simpliciter Deedo Deg[s] si supponat simpliciter nego Deg[s].

Et quo n[o] sequitur dicit[s] superioris forsiter p[r] dicari de ji secundi ly Deedo forsiter, q[a] ji sensu forsiter solum p[r] dicatur de supposito habente rationale, et de ista modaliter, q ji sicari potest hoc Sylogo, Omne hoc alicui, omne hoc alicui et omne hoc alicui, omne hoc forsiter é rationale, omne hoc forsiter é ati, q[d] aliquod ati forsiter é rationale, quę Deg[a] é falsa adhuc paduanorum, q[a] licet ati sit de Deepto rationali, n[o]n tm rationale é de Deepto rationali, et tm potest tales Sylogy reduci p[r] impossibile Deedo, nullum ati é forsiter rationale, omne hoc é forsiter ati, q[d] nullum hoc é forsiter rationale, quę Deg[a] falsa é ji Sylogo aducta, pariter ji hoc Sylogo, omne hoc essentialiter ji cludit corpus, omne hoc essentialiter ji cludit animam, q[d] aliqua anima essentialiter ji cludit corpus; et si illa reducas[t] ad ducas[t] ebrij Deg[s] falsi ji tertia forsiter, nulla anima essentialiter ji cludit corpus, omne hoc essentialiter ji cludit animam, q[d] nullum hoc essentialiter ji cludit corpus.

Quare ista Dicit[s] ji Sylogię, q[d] alię essentialiter ji cludens animam, ji cludit ebrię essentialiter corpus, Unde et si omnis ens ji sensu forsiter ji tuyt ji cluens unum ji sensu extrinseco.

3[o] Sensibile é dicta subalterna leonis, et rugibile é dicta ji ma, Sed rugibile nō potest ji telligi sine sensibili: q[d] dicta subalterna é de Deepto ji mę, minor vero, rugibile ji leone é forsiter Sensatis illig q[d] principij rugibilitatis é forsiter principij Sensationis ji leone — Deedo maioris et nego minoris, ad q[d] omne dubitquo ans, rugibile ji leone é Sensatis ji adequate Deedo ans ji cludequate nego ans, et Deg[s], Nig rugibile é dicta ji ma leonis, accipe de secundo rugibile nō é forsiter Sensatio, et a principij rugij di addit dicta Sup[a] principij Sensibili.

Deedo maioris, et dubitquo minoris Sed nō potest ji telligi rugibile sine sensibili q[d] moy Imitati Deedo materię, p[r] moy Destructis nego minoris, et Deg[a] q[a] quelibet dicta cy Deperdit p[r] moy partis Specici dicit de Imitato alig ji partis nō q[d] moy partis Destructis illig, Et quo nō sequitur ex desuo Deepto ad moy quodlici Silet de relatione ad alig.

Dicit expedito sequitur dicit[s] ex Deepto omnino Simplicis, Secundo sic Omne é falsum q[d] negatio minoris q[a] dicta é Deepto Simplex irresolubilis ji duplicis Deepty — Ja sequitur dicit[s] ex aeby

puru, q̃ Sola actus purus ẽ omnino Simplex

Fundit argumtũ Scotus hinc Da
aduersarios j genere suppmo Dejde respondet actu purũ nõ Solũ excludere
Compositionẽ ex se, Sed j ordine ad aliud, q̃ nõ habet Deus Sequidq̃ ẽ pars metaphꝝ
Spongs Spuis, Vnde nullo modo ẽ actus purus. Plura alia patergitque
ri Sed Angustia temporis fit, nõ possumꝰ j memoriabꝰ j meraxi, doctissimꝰ
scribat de hac questione, et de toto capite.

CAPVT QVARTVM

Đ PROPRIO

Capte de ppio

Quatuor acceptiones
ppij Porphyrij enumerat, quas desumpsit ex Philosopho 1° topi. Capt quinti
Primitatis. 1ª ẽ, q̃ Conuenit Soli et nõ Omni, Vt hoc ẽ hoc, ẽ medicum. 2ª q̃
Conuenit Omni et nõ Soli ut ẽ Vtile respectu hois; 3ª q̃ Conuenit Omni et Soli, nõ tñ
Sempr ut respectu hois Canescere. 4ª q̃ Conuenit Omni Soli et Semper respectu hois
ẽ risibile, et de ppijs hoc 4° modo accepto assexit q̃ Conuertitur cũ specie
aqua dimanat, j qua acceptione Sic Philosophꝰ loco citato ppij Definit
ppij ẽ q̃ nõ j dicat quid ẽ ẽ rei, Soli autẽ j est et Semper j Solo est.

Sed contra
ad questionis accedamꝰ breuia explicꝰ, quo Porphyrij Explicat Đ accepti
onẽ ẽ dubij. Nã etiã alia altera Verbũ j Semetipso Caniscere q̃ alia
Canicie nõ Conuenit Solo hoi — Magister Sotꝰ questione 1ª de ppio ad
Đ respondet q̃ albi pilli Mulloꝝ cũ Sint Canities, Sed est alia passio
que nullo modo ẽ illius ppia, Nec Conuenit illis Solis, cũ Conueniat equis
Nec Conuenit obꝰ.

Quę quidẽ Solutio difficultatẽ nõ Caret, Nã Philosophꝰ 5 Meteo
rorum latius Cap 4 assignꝰ Causꝰ Canitiei assexit q̃ ẽ humor pu
trescens j radicibꝰ capillorum qui in talem natus exitit et Crumpit Sola
tiem Nequit Crumpi, Sed hic humor putridꝰ nõ minꝰ reperitur j Canibꝰ
equis, et alijs animalibꝰ, quę j hoc Sint Canities nõ ẽ hois ppria.

Quare Respondet
Nasij, Didacꝰ abSem et alij, q̃ j rigore Metaphcõ ita ẽ ut re
prehendat Sotũ, ut j pluribꝰ frequẽter ẽ et Magni Nota, Canities j
hominibꝰ, quę j alijs animalibꝰ, et hoc Sufficit ut j exemplꝰ adducatur
quo possito Sit

Q. AN PROPRIVM Subj Q VARTO Modo SVMTvm. SIT PREDICABILE.

p. ordinem tertiæ

Rationis aduerte quit aliquid dicno minutra 2ª ſſtione 4ª ꝑdicabilis debet ēq̄ deMangis dñaa et eſſtia subiecti, et licet aliq. 2ª ſſ rami Ony sit eiq̄ rami Cy aliis dicturijs quę ꝑ diuersos subiectos reperiuntur, tm ꝑ ēē ꝑprietatis et passionis eſſtialiter distinguitur ab aliis V.g. Calor dimangs ab eſſtia ignis, ꝑ ēē Caloris et qualitatis ē eiq̄ ſſ rami Cy Calore aquę ꝑ ee tm ꝑprietatis ab illo eſſtialiter dist̄guitur, hoc ē q.ª ꝑprietas ꝑ ēē talis dicit ordinē et Comparationē ad eſſtiq̄ et radicis aquę Dmanat Vnde q.to eſſtia ē diuersa eiq̄ ꝑprietas ꝑ rami ꝑprietatis diuersa ē diuersitas autē rami cui Calor ꝑ ignē ē eiq̄ ꝑprietas q.ª habet ꝑ aqua Calida, Dicitur ꝑ quodlibet qui exponitur p hoc q Calor Dmensuretur ignē tq̄ quę principio radicali Vnde Calor Dicit eiq̄ ē ꝑprietas ignis, ꝑ Calor ut obiecto, Subhac enj rami Dicunit ōr ignis, Sōr ꝑ

Replicando ad vltimum ſolius

Solus ē entitas ſubſtita a suis tantū ſto et Comparatur ad ſſtiam ignis ut obiecta quę aquę vero

SENTENTÆ.

1ª ſſt ē ihacre

Defendit ꝑprij ſolij quatuor acceptionibꝫ hoc quarto ſſtituere ꝑdicabile vta hobanisles, Cantabꝫ ꝑ Poncetti, Murtra ihoc Cap quę sunt a Murtado Dispa 6 logię Sectione 28 ꝑ. D.ª Fonseca limitat hāc ſſt̄ et desiguit tqtij 2ª et 4ª acceptione adhoc sputare ꝑdicabile.

2ª ſſta quę ꝑ Diuisionē Amp

Lector Docet Proprij ſolij 4ª acceptionē hoc ſſtituere ꝑdicabile q hoc efficaciter ꝓbo illud ē unum et ſſpliciter ꝓprij q dimanat a prijcipijs eſſtialibꝫ, et cui habet necess ꝑ Conexionē, ſ.b ſolij ꝓprij q̄ Dunit ōr ſolio et ſſo ē huiusmōdi ſ.l ſolij illud ſſtituit hoc 4ª ꝑdicabile, Minor ꝓbr q ſſ habet necess ꝑ Conexionē cū prijcipijs eſſtialibꝫ, ſ.l junitur ſolio ꝑ qq jununtur talia prijcipia eſſtialia et ſi eqnter Dunīet ōr habentibꝫ, de ſe Vbi ſſ iunctalia prijcipia eſſtialia necessarij exit tale ꝓprij et ſi eqnter Dunīet ſolo habenti talia prijcipia eſſtialia, Dunctꝫ ſ quędā subiecto habuerit talia prijcipia eſſtialia habebit eorꝫ ꝑprietatꝫ ꝑ prijcipia eſſtialia Dunctꝫ semp subiecto ꝑ. ſſ Dunit eorꝫ ꝑprietatꝫ

Et Dsequitor ꝑprij q Duenit oī soli et ſſe habet nūcm Conexionē
cū ꝯdicatis essentialib9.

Arguit ꝑ hoc et Supponamꝰ descendo q Deus aſſig
nat ꝑter hoc 4m ꝯdicabile et ꝑter 9m Sciuet q accidens ꝑtingit ad hoc ꝯdi
cabile ꝑ prīm Duenit speciē qui ꝑ diuidui, et ratione speciei Duenit illi
Vt Risibile Dunit Petro q Duenit hoī at nō accidens ꝑtingit ad 5m ꝯdi
cabile ꝑ prīm Duenit ꝑ diuiduis, et ratione illoꝝ Duenit speciei, Vt q Petrus
ē alb9 hoc ē alb9.

quo posito sic arguitur ꝑprij ꝑ oī acceptionē prīm Duenit
Speciē qui ꝑ diuiduis ergo ꝑ oī acceptionē Sibi 4m ꝯdicabile, Deq
habet, et oīs ꝑ oī Ng ꝑprij ꝑ 1am acceptionē Si sumatur ꝑ aptitudine
vel medio cuius ꝑ log9 Duenit ꝑ diuiduis ratione rāe humane q hoc
ꝑ quātū ratio habet aptitudinē ad oēm Cpīam: de ꝑprio ꝑ 2am acceptionē
ita alig9 Predicatū Duenit prīm rāe, et ratione illoꝝ ꝑ diuiduis, ut
de ꝑmenit hoc ꝑ cē Vpidy Diogdo hoc ē Risibile ꝑprī.

Rñ Negando oēm
ad 1m ꝑbatum dico q cē Medicy ꝑ ſſti Rñ sumitur ꝑ generali aptitudi
ne et capacitate qui hoc habet ad Cpīm acquisitam, que capacitas oī
hoī vāne sue rāe speculāe Optit, ꝑ quo ſſus ē ꝑprij 4m hoc respectu
hoīs q aī hoc natuber scire Discurrat, Si accepitur ꝑ ipso actu l,
habitu, seu ꝑ habitudine peculiari qua, quis aduing Cpīm potuq
ad alig ꝑ cūnat. que quidy ex ꝑ diuiduali ꝯplexione, Cpīa ramy tona
citer.

Ad ꝑbatum de 2a acceptione dico q exēo q ꝯpes Duenit oī hoī et ſſi sequit q Duniat
hoīes ad hoc enī requisitū q talis ꝯdicatus ab essentia dimanet, et Dsequitor q Duniat oī soli
et ſſi q aut ſuppes ab essentia hoīs Rñ dimanet Istat q a Risibilia dimanaret, Cessit 9a
vāne generis l, 2y vāne speciei Rñ 1y q alias ē at esset Vpes q ēfalsy, nec
etig 2y q a Risibi ꝑ quātūhoc Duenaret esse ꝯpes soli illi Duenisset q ꝯpes Rñ dima
nat ab essentia hoīs petit tm firmahoīs ꝑ diuiduis taly dispositionibus ſſurry ut uirtute
motus ex exercere possit

arguit 2o nādum q oēs ꝑprij requisitū q Duniat soli sequit q
ꝑprij subalterny Vg. Vera oī sit ꝑprij q ꝑprij subalterny Rñ Duenit soli
huic enī Rñ Duenit Solihoī aut soli equo, Sed oīb9 alib9 = Rñ negdo sequlg
ad ꝑbatum dico q ad oēm ꝑprij oī ē Necesse q habeat Duenire soli respectu oīm
Cpīg q, de quo ꝯdicat, Si respectu essentie aquā dimanat cta Sciuet q Duniet soli
essentie, et oīb9 habentibus illā, ꝑ ter hoc enī addit ille pars oī, Sscq igitur ē
ꝑprij ē q Duenit soli essentie, et solis habentibus illā, q Duenit ꝑprio subalterno

Se bene subiges se essentia possibile Rñ Risibilitatem nra.

et ſſimo

5° aduerg vnus pprij ſufficit g Iuuniat ōi et ſoli &c, mu ſbor g^a g ab eſſtia dimanat ē ppria paſſio, ſ cuius emanatiu n̄ auferr ptior g n̄ Iuuniat ſſe g^a n̄ requiritur g Iuuniat ſſe ē tempore vnūs ſtatuto ut patet ī poſſeriorib⁹ alianis post nob⁹ ſri. ē g^a 2 aduerg pprij ſufficit g Iuuniat ōi et ſoli = Renegdo ans ad 3 bum Scdo Maiorg et Negr minorg, hg id g ē uere pprij dimanat ab eſſtia cōtg ſ ſubiecto ſſe ē dis positis ad illud g^a ī ſubiecto ſſe ē eſſtia Vnde sequenat g ſet paſſio etg Iuuniat ſ Vnytypo et n̄ ſ alriud, hoc erg habet accidſtia Dnia, t ſ idiuidualia g^a ſequūtur exſtale, ſ tali dispoatrmemag, exquo patet ad exemply Canis Nulla oī ē uariatio ſ bſpg ī poſſtia uirtua Canis que ē paſſio alter, ſ ī dispoitione organi ad illeg dy acty uitionis.

4° pprij 4mo n̄ dicſtort ab iſta ppriſſima patet g^a dicſta ppriſſima Iuuenit oī ſoli, et ſſe = dico g pprij dicſtorte ab iſta g hoc g pprij dimanat ab eſſtia dicſta aug n̄ dimanat ab eſſtia, ſ̄ Dſtituit ſſe Vnde potio eſſtia dimanat et ſſe ſ dict ab iſta, que dicſta ab specie seu eſſtia, g^a dicſta ē ma apnoni speciei et eſſtie, eſſtia aug ēt uao apnoni ppriatis.

Ex dictis colligeſt° pprij ſ bres priores acceptiones adduci a Porſirio ī hac cap g^a habet aliquale ſdiſtinctionē cū ppriis 4mo g ē uera et ſſpliciter pprij quarehuc dimisio analoga ē n̄ uniuoca.

Colligeſt° g quidā Porſirij n̄ deſſinierūt pprij ī ēē ſdicabilis Scitm ſcribētes deſſinīi poſſit, ēg ſdicatr deſſe ī quale uicēs°, tg quid orty ex ppriis eſſtialib⁹ eory, de qg ſdicatr, que deſſe ppriō Iuenit ſub alterno et ſſimo, que tgty accidſtaliter deſſinīt ponūt maiorg ī minorg exſtūs. Circa que dēſſt, que ſcoſſtenebit diuſa apparūt cap de genere, et Vtrū pprij ſet Vale Respectu ſpeciei Cuius ē ppriū, Respectu ī diuiduorū, eorū mo ē ſſtio Sophy ac de dicſta quare dicta ſufficiat de hoc capite.

CAP, QVINTVM

Ð Accidentū

bres. de eſſ ī accidētis g ē omnino extra eſſtigrei, et quia dicūtur apponi cōt Porſirij ī hoc cap ī a deſſe talis ē accidēs ē, q petit adē et ab ē abī ſubiecto corruptione, 2^a accidēs ē g, ī ēē et n̄ ī ēē dīgit eidē ſubiecto, 3^a accidēs ē g nec ē de genere nec de diſſa nec ſpecieī Hue ppriū, ſcptū ē ī ſubiecto. Diuisio ē accidētis hic ē, accidēs aliud ſeparabile ut Dormire, aliud ī ſeparabile, ut nigredo ī Coruo et Albedo ī Cygno et niue

27.ª

AN DFFERETIA

A Porphirio tradita Sit Bona. & quo modo intelligenda.

Prima Conclusio §1

1ª pcl. §

dessº accidtis a Porfirio tradita ẽ legitima et pór, hęc dessº ruta explicat essſtiã quidditi q.º ẽ legitima ans pór, essſtia accidtis, petit specialiter ad hoc ꝑdicabile qd ẽ essſtialiter debita subiecto; sd eiꝰ essſtia salvatur sine illo, ꝙ optime explicat essſtiã accidtis et Dequyter ẽ legitima, ans pór q.ª ihoc dicit quidditatiã a Sº ꝑdicabili, qd ẽ debita essſtiæ nº ut dicit q.º essſtia accidtis nº ẽ essſtialiter debita subto.

Iſtrmatr nulli ẽ accidns Dne cuiꝰ essſtiã ꝑdicta dessº explicet q.º ẽ optima ans pór, nulli ẽ accidns Dne, cuiꝰ essſtia seguatr destructio subiecti ꝙ nulli ẽ accidns Dne, cuiꝰ essſtiã ꝑdicta dessº nº explicet.

Secunda Conclusio §2

2ª pcl. §§

dessº accidtis a Porfirio tradita, sicut iacet accipiter intelligi debet 1º ipſthonaliter, potest tm explicari 2º ipſthonaliter, hęc sel ẽ Ja. de Sco Thoma sup. 1ª Logicæ de ꝑdicabilibus Ioannes a Sto Tho in Logica sua 12 art. et alii quos ibi videre poteris.

Sed contra quod dicit §

Nota q. adesse et abesse illius dessi adhuc 1º ipſthonaliter duplex possit esse formare ſcil. ly sumpto ad esse et abesse, pro eo q. ihesse, l. nº ihesse Petre, quo modo nº accipitur in dicta dissa q.ª aliqñ ut aduersarij fatebr tenetr nº Deum esse accidens ꝑdicabile q. ejus esse sit subsistere, nº potest ihesse Petro. Ly sumpto ad esse q. Deum esse verum, et abesse q. veri dicunciatiui et vera scia dessi ẽ, accidens ẽ illud q. potest subiecto Deum esse, et nº Deum esse salvo eiꝰ essſtia nec eiꝰ negatio, talis Deum esse dicit ee ſſ dampto ad affirmatiuum dicit esse nº negatio, ad ee et abesse significare negationes, l. affirmationes sortis, quę ẽ talis de ipſo homine, quo posito

pór 2º, q. explicat ꝓ hęc dessº Deum esse accidtaliter ipſthonaliter sumpti et quia ſſ aptitudinale, q. ꝑ dessinitiuã ẽ accidens ipſthonaliter sumptum, patet de q.ª, q.ª ꝑdicabilitas talis nº ipsum esse accidtaliter singulariter, nulli enim ꝑdicatur de ipſthonis, ad illa descendit ut patet ihoc tio Species, qui immediate de hoc ꝑdicatur ans pór, ihuiusmodi accidtali singulari, et ihuiusmodi Deum esse ad ee ihsubiecto, et possibilis ab ee, ut patet, quilibet accidens separabile, et etiam ihseparabili, ſſ q. explicatur ꝓ talis dessº Deum esse accidtaliter singulariter.

Iſtrmatr, accidens 2º ipſthonaliter sumptum, ꝙ potest ꝑdicare de pp ihquale dicit esse sd ihdicta

esse soly explicatr q possit ad ee etabcc aburnco subiecto q̃ j hac esse definitr accidꝭ 1e, et n̄ 2o j tbrona liter.

Obyicivnt Aliqua § 3.

Esto ut ista bona debet dicnic ad definito, sꝫ esse accidꝭ ei n̄ dicnit definito q n̄ bona, nimirꝫ q̃ dicnit accidꝭ j separabile q n̄ dicnit ei definito aīs q̃ ingredo, qui accidꝭ j separabile a corpe n̄ potest abire sine subiecti corruptione q n̄ dicnit accidꝭ j separabile, aīs q̃ ingredo corpi causatr nucs ex principijs essentialibꝫ subiecti, sꝫ hac ratione q̃ n̄ potest ingredi subiecto sine illis corruptione q̃ ista duo sit de ingredine corpi et de quocꝫ alio accidꝭ j separabili et ingreditr definit dicnit ei definito.

Ad dubꝫ do

Q3 maiorꝫ, q̃ ꝫ ad illꝫ ig Stat. Solutio ex dictis j textꝫ explicatꝫ, Ingredo corpi causatr nucs ex principijs essentialibꝫ j duobus Deodo maiorꝫ Specici Hugo Brāingꝫ Deodo maiorꝫ et duobꝫ ingꝫ q̃ ingredo ingredit separari a specibꝫ Deodo ingꝫ huc Sanctꝫ subiecti q̃ j duobus Deodo ingꝫ q̃ naꝫ et specici ingꝫ Regꝫ.

Que Solutio ē

Ad tertio opusculo 4 q̃ Cap 8, Scilꝫ dicit hm̄ ē, aīa ipse alicꝫ accidꝭ dne, posse ee naīa q̃ Respectu huiꝫ subiecti singularis ita se habet q causatr ex principijs essentialibꝫ sui, puta ingredo corpi quo causatr ex hac materia signata sui nucs, loquendo ipsius de tali accidꝭ dico q n̄ potest fieri sine subiecti ee sine eo, et hoc dicit accidꝭ j separabile q ita se habet ad principia singularia sunt accidꝭ q̃ ad principia specici, et q̃ materia signata, et iuxta istꝫ specici, ideo potest fieri corpi sine specie corpi ee sine ingredine j etiꝫ q̃ albedine et poterit hoc accidꝭ j separabile collocari q̃ accidꝭ dne et n̄ q̃ genio, licet aliquo modo conueniat q̃ ultio q̃ ut dicit ē hoc accidꝭ quodq̃ est separabile et quodq̃ separabile, accidꝭ j separabili conuenit q̃ dicta definitione accidꝭ, scilicet, q̃ sub eodꝫ potest fieri ee sine eo, si sumatr subiecti q̃ specie, et n̄ q̃ singulari Vndeq̃ Doctor Angelicꝫ, Vbi n̄ soly soluit argumentꝫ, sed n̄ q̃ quodq̃ accidꝭ j separabilis dicitꝫ q̃ illꝫ aptio, manifeste nobis q̃ dicit.

Replicabꝫ j dicendo ingredit

ee sine accidꝭ j separabili q̃ rei speciei q̃ accidꝭ j separabile n̄ potest habere negatiue ab specie sine propꝫ corruptione, hoc dicꝫ a sequitr ex 1o, illa exantiꝫ q̃ quotiesꝫ duo istiusmodi, et unum ingredit separari ab aliquo tertio necesse ē ut aliud quodq̃ ingredit separari ab eodem tertio, atqui naa et j dicendum istiusmodi ipsius esse q̃, scilꝫ dicendum ingredit separari a accidꝭ, nec etiꝫ specici

Ofirmatiu q[a] scitur separatio intra, negredinis alterius à negatiua ita ut ꝯtelligatur corpus nõ ee niger, etiã solus Petrus, quatenus possit ꝯtelligi corpus nõ ꝯtellecta negredine ꝑ exitalios, q[a] nõ potest negare negredinẽ de illo ꝑ accidens; separatiue nõ potest abstrahi negatiue absq[ue] ipsius corruptione.

Ad Replicã Nr. negãdo Ant[em] ad ꝓbationẽ rationis maioris ꝯtellectus ad separationẽ ꝯtellectualẽ; negata tamen quacunq[ue] negatiua, loquendo de separatione reali de quo ergo illa, quotiens duo ꝯtellecta realiter distant ee necesse est aliud quod negetur separari ab uno ꝯtellecto, extrinsece vel de maiori, ꝑ intrinsecum formale ipsius maioris, vel de minori, et de illo quod Reg[t] q[d] necessarie potest separari separatione ꝯtellectuali negatiua Ant[em], separatione vera subiectiua illius quod ꝑ vnum extrinsecum de illo Ant[em] ꝑ intrinsecum negatiua Ant[em], ex quo infert q[d] si Deus separaret miraculose negredinẽ anaa corui posset ee sine illa ꝑ seruum realis et ordinarium ad dictũ ꝓpositum aqa, et sequeretur effectus miraculose separari, non tñ potest sine illis remanere, nisi augeãtur seruus et supponatur vnum ꝓpositum ꝯtinuum et connexum, et depositum, quod habet abilitatem ad suum ee.

Ex quo patet ad Confirmationẽ, q[a] ly accidens nõ venit de essentia subiecti; nec subiectum dependet abillo ly nõ signatur ad subiectum vnum, seu ꝓpositum, potest subiectum ꝯtelligi sine illo actuali negatiua ad dictũ ꝓpositum seruum, et deposit ꝯtelligi subiectum existere, nõ tñ negatiue ꝑ te ꝓpositum, et vnum ꝓpositum connexum, quod habet respectualitatem: Vnde ad id q[d] dicitur q[d] si corpus ee niger ꝯtinuabiliter q[d] ꝯtinuo negret separatum, abillo negredine quia sic falsum, dico quod ee nõ possent negari negredine de corpore, sine destructione veritatis ꝓpositionis, seclusa tñ annihilatione subiecti, ꝯtinuo destruit ꝓpositio.

Obiicies 2º, existentia ẽ accidens, sed accidens nulla entitas rei creatæ, et tñ nõ potest illi abeẽ abstrahi absq[ue] illius corruptione, q[d] multa definitur accidens, maior ꝓbatur, existentia nõ potest ee ens, species tñ dicta respectus rei creatæ vt exemplum hæc potest ee ꝓpria passio respectualis q[a] nõ demanat ab principijs formalibus et ꝯtinuis entis creati: sed ab individualibus q[d] se habet vt accidens ꝑdicabile respectualis, minor etiã ꝓbatur nõ existentia nõ potest separari a Petro Nr. illo manente.

Nr. Dicendo Maiorẽ et distinguendo minorẽ nõ potest abeẽ abstrahi illius corruptione sine ea quo ad existere Dicendo minorẽ, Metaphysice et ea quo ad quidditatem, nego minorẽ, et illius ꝯtinuationem, ita q[d] hoc vt existentia sit accidens ꝑdicabile, requiritur et sufficit q[d] ꝯtinuat ex dei concursu manente ente creato ꝯtinuo

qua ad quidtatẽ, licet scitice, et qua ad essetiã constituit.

Ad Replicabile, essetiane quit cẽ et Seruari ab3g exlitia ẽ falsũ ẽ exlitig cẽ accidẽs Dne Dseg[a] patet, q[a] ngg essitia nequit cẽ aut Seruari ab3g ppietate ideo hẽc ad 4[am] et n[am] ad 5[am] expectat ꝓdicabile; ẽ ——— R[r] q qdessitia nequit Seruari sine ꝓprio j ipsa Radicato et a bella determinãte ratione Dnexionis jtis scitice cyllbg, ideo spectat ad 4[am] ꝓdicabile q n̄ junitr j exlitia obratione dicta.

3° forma Substãtialis potest ad cẽ et abcẽ mãa t[a], sine illig corruptione et tm̄ n̄ ẽ accidẽs respectu illius, siquidẽ n̄ ꝓdicatr de illa q[a] desse Junit alijs adefinito Cetera patet, maior pbr, ng mãa t[a] mea ẽ sab anima, et mea sine illa grauit jtegra sua essitia.

Ad 4tum maior forma Substãtalis Vage sumpta, potest ab cẽ sine mag corruptione rego maior, deter. minata hẽc l, illa Deabo maior q[a] ut Suppono Cadiegdis l° Stheuory et si mãa t[a] posit cẽ sine hac l, illa forma poriari; et determinata seg tm̄ sine ea forma q[a] desse potest ab illa existãa dici tmo, et j opposimitho Inritary, necde potestia absoluta potest ab ea forma separari. Dejde dub. tum minor, forma Substãtalis n̄ ẽ accidẽs Stheicy et ꝓdicam̃te Deabo minor, hoy et ꝓdicabile rego minor, et seg j, itaq mãa ẽ hẽc inter Subhac l, illa forma determinata et poriari, Cetary a forma Substãtali, Vt Sii et Vage desse potest mahter, et necess° Dnole cẽ Subhac l, illa forma determinata ẽ accidẽs ꝓdicaty ꝓtinys ad 5 ꝓdicabiles cẽ ei Subforma Vage sumpta ẽ ꝓdicaty ꝓtinys ad 4[am] rone desse hẽc et Dnexionis mahter.

4° hẽc desse dstr ꝓopposita ẽ n̄ ẽ bona patet Dseg[a] q nulla essitia rei Substãtr ꝓopposita ans pbr, dstr ꝓ ad cẽ et abcẽ ẽ ꝓ opposita ——— R[r] n̄ dari ꝓpposita simul actu Junctia, sc. ꝓ actualy potestig ad utrumq n̄ simul habendy l, unus l, actualy quo Deo definigdi frequentissime ẽ ter Philosophos, ut dicit Scotus de primo libro q potest agere et n̄ agere, et de naã, quia ẽ pricipij motꝰ et quietis.

5° hẽc desse Junit humanitati Xpti Dñi, hẽc enj potest ad cẽ, et abcẽ sine corruptione Verbi diuini et tm̄ n̄ ẽ accidẽs respectu illius q° Minor pbr q[a] Vsq hẽc ppio Xpto ẽ hõ ẽ essitialis ꝑ hõ n̄ ẽ accidens. ——— R[r] Verby distinguendo posse Sustinere, quo sub scribit j naã humanã et quit subscribit j naã humana, 1° mea humanitas ẽ accidẽs ꝓ dicta

bile respectu Verbi diuini Cyjngr Ihesu potest ad ee et abee sine Ver
bi diuini Corruptione, Do autz hoc n e accidg; Sp pducaty essttale
Vnde de cadj pona ut subsistit j natia diuina, et ut subsistit j humana
pa diuit humanitas essttialiter et accidentaliter.

6o Mors, et Ibustio Ss ad ee
accidtia Dnia respectu hoi, et Dong, et tm n potest ee sine sub
iecti Corruptione g Malae de pte. Sirmatr. Calor respectu aque
e accidg. Dne cy accidtaliter pducr della, et ille a Dee requit abeg ai ee
illig Corruptione; Calor enj recepto j aqua, Lt totaliter Corrupit illg
Lt Salis ad Corruptionj dei ponit.

Nota arguntr omissis Variis Solutionibg Rr
Cy Joann ar to Thoma Mortg, et Ibustionj posse simi duplicitr Lo j sensi
Vt g do hoc agit tanung diuit mors Do j facto ee, Sicha Do noo Sumngtr
Mors et Ibustio Ss Dacciditalibus et Dong, nedu illis pdicbg pdi
cane quibg pdicabilibg g mors j facto ee e pdicaty essttale Cadauer, et
repugnj hoi, et Sicitr j facto ee e essttalis illi Dposito pSustinere
idem et repugnj domui, quare j his ppositis hoc e Angelus Dong
e Ibusta pdicaty destruit Subiectg, et Dao e q ly hoc, Lt stat pprio
et ppro Signi ficato et hyc e pdicaty n adiunit Subiecto ut forma Sp
Ihe priuao Subiecti Lt stat pSignificato j pprio id e j Cadauere, ita
ut sit sensg hoc Corpg g hyc e Cadaber e hoc, Lt qui fuit hoc e la
dabet seu morbus et hyc talis pdicas e essttalis illg e de Ibustione;
Si Do noo Summgtr mors et Ibustio Ss accidtalia illg e de Ibustione;
g a sua sit disponi ad mortg, et Ibustionj illuc Subiecty e hoc et
Dong, secg ut Sr Do noo Summgtr obiectionj dictg.

Cyjgg patet Solutio
ad Sirmationj rg Calor ut octo n e accidg Dne respectu aque, Sp
pdicaty illi omnino repugnj ut Cy n possit Ipatj cyatha, sicut Do
quadratur j gradibg remissis potest Iuenire et n Iuenire aque, ac ide
e accidg pdicabile respectu illg, g illg totaliter n Corrupit quemad
Corruptionj disponat.

Vltimo obiicit specialiter Dar Ibustionj, sed isto
e de accidte Lo j ptimaliter sequitr n Iuenire in Essentio
Nenj Iuenit entibg dicitr, quj n Ss Lt Ejtionj Sr Dg et
tm multa ex illis pdicat ad hoc pdicabile Vt patit j his at e
genj, hoc e speciei Lt Do rectio n e de accidte Lo j ptimaliter

Rr g etcj

enthog vaonis potest juenire ẽjstio, ut sr entia vaonis opuatiua
et negatiua ẽ potest una ẽjstio Maaliter subsernit alberi et
pelit sic j dicit Moy et vaons ẽjstionis respectu a Mezio, curisabs
ternitr qt dixerunt de genere respectu Vbis ut sic.

Ad plumpto j quae ad
pectu quozzy j luoriy sit accidys ꝑ dicabile. Respondeo accidys
nõ debitui ꝑdicabile p ordinẽ ad sua significata, sd p ordinẽ ad sub
iecta, vr exppliet exply, abstrahit alboy Vbiter sumpty abstrac
et illo albo, illa vao albi que abstrahit nõ debitur Vbi, j re
dini ad hoc et illud alboy, forliter sumpty, sd respectu subiectoy,
agg abstrahit ꝑ respectu parietis Petri et Pauli &c.

Et ꝓbr respectu
Moy ẽ accidens quyty ꝑdicabile, respectu quory ꝑdicatr j quale dr
ꝓbr, sd Moy respectu subiectory hoc modo ꝑdicatr ẽ &c. Minor
ꝓbr hec ꝓpõ hoc albo ẽ albus nõ ẽ huiꝰ ꝑdicabilis, sd q et
pista Petry ẽ albus ẽ huiꝰ ꝑdicabilis, qa albus aduenit Petro
Moy
Accidr liber nõ ẽ huiꝰ, t, illo albo, g sd accidys respectu subiectory
ꝑdicatr j quale dr ꝓbr.

Pues abstrabio accidr a subiecto ẽ abstrabibilis, sd
hec nõ sufficit ad vaonẽ vbis, sd requirit totalis ẽ accidr nõ debitur
j ẽ ꝑdicabilis p ordinẽ ad subiecta, sd p ordinẽ ad hoc et illud alboy
ffirmatr ut sit vbi debet abstrahi abjstionibus ut sthoy, sd Moy
ut alba ss Scitia g ab illis ut si alba debet abstrahi.

Rr. q accidys utraque
abstractione forli seclusi et totali potest abstrahi; qa potest abstrahi
t ut forma a subiecto et ut abstrahibly a Dcto, t j Dcto ita ut
abstrahatr alboy, et denominatiuy a denominato, t modo abstrahis
ẽ forlis, sd tyc nõ alboy, sd albedo abstrahitr, que qa ut pars sic
ffirmatr nõ ꝑdicatr de albo t modo abstrahitr alboy j Dcto abs
tractione vbi et totali a hoc et illo subiecto que sr j stricta albi
nõ sumpta forliter seu vaõe forme, sd sumpta maaliter.

Ad ffir maons dio
alboy debere abstrahi a Scientia et sthudine, sd re a Scientia j
albedine, sd a sthudine et Scientia, que dicut subiecta j hoc
g ẽ denominari ab albedine accidr patet g ẽ fydamty huiꝰ ꝑdi
cabilis; qa si ut Scientia j albedine esset fydamty vbi hoc esset
ẽ ffigtale, et hec que sone, et de tota ꝑdicabily disputatione

disputata 4ª de post Predicabilibus

DISPVTATIO QVINTA
Ð Post Predicavi libvs.

Habita notitia
rei ꝑdicabilis restat nobis disputare de his que ꝺna sũt circa illis q̃ usq; ad hyeloceꝝ distulimus
Ideꝝ est exactis ꝑdicabilis notitia habenda, sꝯ ut facilius ad ꝑdicamenta veniamus.
plura hui⁹ quæri solent, et 1ª ẽ de numero ꝑdicabilis, an sint ꝑdicabilia, sit plura
ꝙ pauciora, quæ quisq; ad q̃ breviter respondeo ñ eẽ plura nec pauciora.

Ex quo ẽ q̃ modi ꝑdi
cabilis ꝙ, ẽ essentialis, ꝙ accidentalis, si essentialis, ꝙ genus, pars mediata ꝙ, genus, pars
formæ, ꝙ, genus, ꝙ, si 1ª distinxit genus, si 2ª differentia, et si 3ª species: si modus
ꝑdicabilis ẽ accidentalis, ꝙ omnia necessario essentialia, illis dignoscere debemus, si 1ª ẽ
proprium, si 2ª accidens, nec alius modus ꝑdicabilis Exercitari solet.

1. Dicas quis ꝑdicabi
lia ita exhaurirt desmõs essendi q̃ nec desmõs ꝑdicabilis ꝑ divisionem valeat quis
ꝑdicabilia ñ ẽ adæquata, Dr. Deus q̃ sequitur ex 1ª, 2ª exanimata, nq̃ dicerem: mõi
ꝑdicabilis dicunt ex diversis mõis essendi: ergo modus ꝑdicabilis sequatur modus essendi
animalis, mõi essendi, ut vegetantes ergo ꝑdicamenta, sꝯ ꝑdicamenta sũt decem 10
ergo totidem mõi essendi: sũt 10, hæc ꝑdicabilia ita exhaurirt ergo quisq; ꝑdicabilia

Distinguo ans
ita exhaurirt desmõs essendi entis creati, desmõs essendi valeat quis
inferioribus, nego ans et Deus q̃ 2ª modus ꝑdicabilis ñ sequitur modus essendi
entis sꝯ modus essendi valeat inferioribus, transeat sicut sũt decem mõi essendi ita
tot sũt decem ꝑdicamenta habet se maaliter ad rationem valeat, et ꝑdicabilia
q̃ ista habeat respective ꝑ modus essendi inferioribus essentialis, ꝙ accidentis.
Ex quo deducet diversitas valeat quisq; ꝑdicabilia ẽ adæquata, quæ ẽ
2ª difficultas, quæ hic exagitari solet. 3ª dubitatur ẽ.

Vtrum Vniversale sit Deus
Ad quinq̃ Predicabilia

quæst. utrum ꝑdicabilia sint genus ꝙ ꝑdicabilia

278

Nyeubet Duboy de p̄dicamentaliter sumpto
sp̄ scripter accepto n̄ enj predicat̄ genus, denominat̄ Vnle, hary enj
quoty ad substantiā, quy ad accidēs, quy ad genus rei, et quedam enj rationes absq;
adeo certy é opinionē posse dari aliquas rationes Pñy superiorj, et Inferiorj, et
Disequaliter quē genus sp̄ dubojj pendit de Vnle scripter sumpto, q dicit de
Predicabilibus q̄ et de specibus ejusdem.

Predicatur é apud Odonem p̄dicabilia Quinque
jo rone Vnis et p̄dicabilis q oēs illa partialia, accepiendo aliquomodo
Quinque debent j rone Vnis, quare cum duplicitet possit ee aliquid Vne
Primum tripliq; p̄dicatum Vniuocum, tripliq; p̄dicatum analogum jquirimus an Vnle
sit respectu p̄dicabilis p̄dicatum Vniuocum, analogum.

Pponitur sic

Proponunt Sentēsi

In hac disputatione
p̄ma sit. tenet Vnle n̄ ee genus ad quinq; p̄dicabilia, sed solum respectu illorum
Quorum sit p̄dicatum tripliciter, et analogum, ita Albertus Magnus, et plures
Centen, et alij Antiqui.

2a sit, quam Dnis é defendit Vnle ee genus ad quinq;
p̄dicabilia, sic Thomistæ, et Scotistæ, j faborem hujus sit Del.

Del. 2

C. Conclusio 2.

Vnle Venet
ppriē é genus ad quinq; p̄dicabilia, ppter 1o Vnle é p̄dicatum superius, et
Vniuocum ad quinq; p̄dicabilia 2o Vnle é genus ad illa patet 1a q̄ n̄dia
rone ali é genus ad hoc et illud, nisi q Vniuoce Quinquit jo rone illa, ans
quod ad hoc patet é manifestum, hoc enj 1a legitima n̄ é, Vnle 3o
genus, et species, Valet hoc é genus, et species, 4o Vnle, quod magis arguendi
solum tenet cum abjectione ad superius 5o Vnle é p̄dicatum superius
ad quinq; p̄dicabilia.

2a pars mihi sic ppter rao Vniuoce é illa, quæ sp̄luribus ab
jnferioribus participatur, sed rao Vnitatis ita participatur a quinq; p̄dicabilibus
6o 2o Vnle é p̄dicatum Vniuocum respectu hujus p̄dicabilis, Vnum é de 1a
patet, minor ppter nullum p̄dicabile dicit deppositis ab alio, vel adue
sum ad jferiora: Vel ao enj speciei ad individua nullum deppositis
dicit ordinem, quæ dicit genus ad species, et sic de alijs ppter rao Vnitatis
participatur a quinq; p̄dicabilibus

Ostenditur, quia p̄dicabilia Vniuoce

Quenigt j vnone Valij ꝯ Vale ẽ geng ad quę ꝑdicabilia, ans ꝓbr, Vale
nulli exꝑdicabilibꝫ Quenit j ꝑprie aut metaphorice, sꝫ ꝑprie ẽ j rigore
et ꝯuerſa nulli deppſter a dictis Quenit, nec ad ans declinat prię quę ad
alterũ, sꝫ equaliter ad oia ꝯ Quenigt Vnuoce j vnone Valij, ans quę ad 29
genꝰ ẽ certy quę ad 29 Sic ostenditur, quodlibet ꝑdicabile j deppſter a dicto
ꝑdicat deppſ ꝯ

Confirmatur ꝛc. Vale ꝑdicat de quę ꝑdicabilibꝫ tg quę deppſt de ſuppoſitis Specie j quid ꝯ ẽ geng ad illa, Iseg[a] ẽ legitima g[a] ꝛ arguit ad eſſe ad eſſentiã, ans probatur ꝛia quę ꝑdicabilia, ꝛia quę j ꝑdicabilia habęt ꝑdicare deppſ ut Stat ex ꝛia deffinitionibꝫ aliaſ habęt diuerſy modi eſſendi aliter eſſe de j ppſ et Segregatur ꝑdicabile ꝛtium ꝯ Vale ꝑdicat de quę ꝑdicabilibꝫ tg quę deppſt ſuppoſitis Specie j quid, ans ꝓbr, ultra ꝑdicabile quidditatiua et eſſentialis, genꝰ ẽ Vale, Species ẽ Valis, et ſic de aliis ꝯ

Sꝫ Segregatur ꝛbutiue ens ꝑdicat eſſentialiter de hoc et leone, ꝛta ens ꝑdicat ẽ eſſentiale hoc ẽ ens leo ẽ ens, et tm ens ẽ genꝰ ad hoc et leonem, ꝯ ex hac ratione ens ꝓbr Vale ẽ genꝰ ad quę ꝑdicabilia. Sed arguitur sic de ente Potentia ad quę ꝑdicabilia — Pr. quia ens ꝑdicat de hoc et leone eſſentialiter Pr ẽ genꝰ, q[a] ad hoc requiritur, q Segregatur determinabile et determinabile ſpecifice ꝯgruens deſſe, j ens ꝛi Quenit, ut Stabit ex dictis j ans ꝑdicabilibꝫ. Ltmo hoc argumento ꝓbr, quia ꝑdicat ẽ genꝰ j potentia ad ſua ſpecifica ꝛc ꝓbr Sel ꝯ

Et si ꝛia, j gg ſyllogr relationes quę ꝑdicabiles ꝛi Quenigt Vnuoce, relationes ꝛtm j illis ſyllogr dabę poſſyt Vnuoce j vnone relationis Quenire ꝯ relationes quę ꝑdicabiles Quenigt Vnuoce j hac ratione, ans ꝓbr relationes ꝛtes, quę ſyllogr j ſubſtantia et accidentr Quenigt Vnuoce j genere relationis et si ſy dicta ſolum analogice Quenigt ꝯ et relationes ꝛtionis, et si ꝛia, j gg Sꝫ ꝛi Quenigt Vnuoce poſſyt j vnone relationis Quenire, et Segregatur potest ab illis abſtrahi ꝛtionale dicit Vnuoce ꝯ ista habęt ratione generis respectu illarum ꝯ

Confirmatur Vale ẽ eſſentialiter relatiue rationis ad ſua, ꝯ j quolibet ꝑdicabile ꝛperti eſſentialis ordo ad ſua j quid ſ, j quale, ꝯ Quenigt Vnuoce.

Dico ſua prioria ꝑdicabilia dicunt ordinem eſſentialę ad ſua j ſequentia, Duo posteriora ordinę dicit dg ꝯ ꝛi poſſyt Vnuoce Quenire ad tria dicta relatiue, ans ꝓbr, ſua prioria ꝑdicabilia dicunt ordinę ad j ſequentia j gg sꝫ eſſentialiter et Duo posteriora ad ea gg Sꝫ accidentaliter ꝯ Dico Confirmatur 1o, dicta eſſentialę et accidentales ꝛi Quenigt Vnuoce j ratione deſſendi ꝯ ne ꝑdicabilia quę, ꝑdicant eſſentialiter et accidentaliter

ubi Corallario ꝓpoſitionis et 6.

280

Juenit Vnuoce j vaone Pdicabilij Dñi mat. Vº Pdicabilia dñi Juenit Vnuoce j vaone Valij Pº Vale dñi Egenio ad quij Pdicabilia, ans plat ex Pdicabilibus quę dij ss. subsistia, et quę da deuolus. Pdicadi, et sic tantia dñi possit Vnuocari. Pº Pdicabilia dñi possit Vnuoce Juenire j vaone Pdicabilij.

Pº tria prima Pdicabilia Pdicari essentialiter et Deus postrema accidentaliter quod ergo quę Pdicatur q. ª mea allorij é de essentia ipsorum, et ma autem é ipsius accidentalis. Deus autem Pdicabile, sua aptitudo ut Pdicetur de multis diuersis é essentialis huic tria prima Pdicabilia habeat aptitudinem ut Pdicetur quę sub eis essentia, et Deus postrema quę sub ipsis accidentia, aliud é enim Pdicatum dñi de essentia subiecti aliud dñi aptitudinis Pdicadi, seu Pdicatum dñi de essentia, Pº Juenit duobus postremorum Pdicabilium, scilicet Vº, q. ª ipsi essentialiter Juenit aptitudo Pdicadi.

Pº Dñi Deus autem et ego Deus q. ª dicta accidentalis dñi sunt ipsi de essentia, at ut Pdicabilia quę Pdicatur accidentaliter ppriissime Pdicatur Pdicatione quę sonate congruo habet essentiam Pdicationis et Deus Vnuoce Juenit cę aliis Pdicabilibus j vaone Valij.

Dicit etiam dicta accidentalis Juenit essentialiter facere differentiam dicitur hoc dñi de Juenit Vnuoce cę dicta essentiali Pº Juenit Pdicabilia quę Pdicatur accidentaliter Juenit Vnuoce cę illi quę Pdicatur essentialiter etiam si illis Juenit essentialiter Pdicari accidentaliter

Pº dicta accidentalis dñi Juenit essentialiter cę dicta essentialiter, sed tanta Vs quid, sicut nec hoc pacto Juenit cę sipliciter hoc. Sed tanta Vs quid ad ut Pdicabilibus quę Pdicatur accidentaliter Juenit cę Vale sipliciter q. ª ad hoc sufficit habere aptitudinem ad essendi ipsa sucessiua sit essentialis j formalis, sine accidentalis. Sed Vs Dñi mag. dicit Pdicabilia dñi Juenire Vnuoce j entitate modali, una tm j Pdicabilitate quę é forma Dalis.

Dicit Vº tria prima Pdicabilia et tertia participant pgt Doctor Valis Pº hoc dñi cę Vnuoce respectu quę q. Pdicabilij ans plat, genus species et differentia tertia Pdicatur quę ppriis et accidentalis Pdicatis participat dicit Valis = Pº dñi de ratione Vnuocantis, q. ª quo Deus p. pectoralmente accidentalis sit una, quę j alia species, q. ª Valis p. pectus dñi fluit ex ratione Dñi sed ex dicta explicatia, seu istoria juenies j alte, hoc nq. p. pectoralmente reperitur sed hoc quę j formica q. ª dicta species hoc p. pectus é quoq. alia, q. ª hoc hoc p. pectus dicitur ex ratione Dñi, sed ex dicta parlari cę p. pectus accidentalis, et dñi de tali Vnuocanti quę parlari j p. pectus, q. ª alia p. pectus juenit dñi ex dicta Dña, sed ex dicta parlari dñi de tali Vnuocanti quę q. Pdicabilij j vaone Dñi Valis.

Decessorij Deus postrema Pdi

cabilia p̄dict esse naturaliter aprioribꝫ q̄ vas Valis nō reperit equalitatē inēqualitatē ordinis p̄dicam accid. esse naturaliter p̄dict. Subiecto q̄ ee p̄prietat quinq; p̄dicabiles — de Deo q̄ Deitat Salutio Virginē deq; dicta ē omnino necessaria q̄ ē de q̄dicta quadentat q̄ nō cōm quo ad relationē p̄dicabilitatis quę ē Natalitia Valis, et quę sq̄ latorię ē ignorantia nō tm ęē Platonis absolute, q̄ p̄dicabilitas sequitur modū essendi rei dicti.

Ex his colligesi diuisionē Valis quinq; p̄dicabilia a Porphyrio tradita ęē diuisionē generis in species sibi nas. et vasę q̄ tyę datę talis diuisio q̄ vas Valis Virtutes partitiuas in species, quę sibi tria et tria, quia species sic nō possint dici nisi p̄ma les seu individuales de sic, sed vas Valis Vt ex dictis Natal Virtutes reperit in quinq; p̄dicabilibꝫ et alias q̄ hęc et illorꝫ soly ē diuisibile p̄ dict. ma les seu individuales q̄ talis diuisio ē generis in species sibi nas, maior ly Pseq. Natal, Minor quo ad 1ꝫ patet Nebuzaradan quo ad 2ꝫ sic probatur, Virginē quinq; genera in subalterna, et sic ma diuisio datur, Sicut dict. et p̄prię hęc diuisio nō ē generis in species quo ad accidentia in subiecta q̄ tyę genera sibi nas quinq; inuniuersi modo quo sibi diuisa in sibi nas, q̄ etiā habet p̄prię q̄ dicq; et dict. et ita tyę accidentaliter dicitur q̄ ee.

Fundamenta

Vale ē p̄dicatum fundamentale nis tyę entis tyę sic dens ad quę q̄ p̄dicabilia q̄ nō potest ęē genus ad illa, Negat patet, q̄ genus debet ęē p̄dicatum Vniuersum et idem cum nō ē genus q̄ ē p̄dicatum tyę sic dens omnis quę q̄ Vale tyę sic dat Thomas dicit q̄ p̄dicabilia q̄ ē p̄dicatum tyę sic dens omnis quę ita dicit Vale. Cy nō sit singulare q̄ Vale tyę sic dat Thomas dicit q̄ Hermes genus nō includit formaliter in dicto Vale, includit formaliter in dicto quę p̄dicabilia q̄ nō ē genus ad illa.

Nō. dicit p̄dicabilia, quia explicatur quid aut quale nō includens Valitatē nec ee singulare, nec Vale, sed tota ee specialitas determinans Valitatē. Negatur ad Pri maiorē q̄ Vale ē genus ē extraneę forlitatē quę ē dicta.

2o si Vale esset genus ad quę q̄ p̄dicabilia esset genus ad se ipsa q̄ Vale esset genus et genus ē vnę ex quę q̄ p̄dicabilibꝫ, Similiter esset superius et inferius se ipso, Superius q̄ ē Vale ~~inferius~~ et vna abstracta a bonitatē p̄dicabilibꝫ, inferius q̄ ē genus, q̄ subiecta Valitati, hoc ē absurdum, q̄ et q̄ Vale est genus ad quę q̄ p̄dicabilia.

Nō. id q̄ ē esse naturaliter Vale esse ee genus accidentaliter et denominatiue q̄ ly ee genus dat speciei, genus dat obiecto potest ita sup obiecto ac esse entis

Predicatū, et Vale forliter. Cognoscere ut genꝰ denominatiue exquo sit Vale fortis ee ifortig et Sapiēg, Sapiēg Dy gē Vale forliter, et gifortig Dy g ē genꝰ accidgliter et denominatiue g nō ē ffluxus Cy nō sit Sapiens et ifortig Dy uing et egdg vaing, ꝰ Sapiēg Dy g ē Vale forliter, Videlicet quatenꝰ ē Vny j multis, Dy gug vaing speciebꝰ j speciebꝰ, Sicut attingenter j Sortis ffortibꝰ Dy Sapty cuigtis Sensibilis et ifortig sue Sapte essentiali quatenꝰ ē genꝰ denominatiue, Dy gug denominaing nō debet negarri fortis ffortibꝰ, Sicut nec attingenter j hoc et equo ut ē genꝰ, ꝰ ut ē Vny sensibile.

qua Solutione Rr ad aliud argumty, g sic Solet ꝓbarī, si Vale est genꝰ ad quig ꝑdicabilia quig ꝑdicabilia essent species aspectu Valis, et Vegeyter ꝑdicabilia nō essent gligꝰ Vny ——— Cō dy maio Rr g ꝑdicabilia nō ē species forliter, et essentialiter, ꝰ denominatiue.

Pries. genꝰ Dy ꝑdicabile essentialiter Sumeter sub Vali gē nō Soly denominatiue, Sed ētg essentialiter debet ee species ——— Rr ex eo g genꝰ essentialiter Sit sub Vale Soly sequi ee eig ifortig g tm hoc ifortig denominetur species accidgliter illi aduenit, Sicut ex hoc gnō Sumeatr sub alte Soly sequitr g sit eig genꝰ nō tm g essentialiter Sit species, gꝰ hoc accidgliter illi aduenit.

Replicabit, sequetr ex hac Solutione genꝰ ꝑdicari accidgliter de suis speciebꝰ, hoc ē falsū gꝰ est Solutus, Sequela ꝑbet genus hoc ꝑdicato ē accidgle, genꝰ ē species gꝰ est ista, genꝰ ē Vale, ꝰ ꝓbatur sequela, Vale ē de Sepcu speciei, ꝰ hoc ꝑdicatū accidgliter de genere gꝰ est Vale, Soly quater g ꝰ ꝑdicatū Deuenit accidgliter subiecto quid quid ē de essentia ꝑdicati, etig deuenit accidgliter subiecto, gꝰ si species deuenit accidgliter generi, Vale gē de essentia speciei deueniet etig accidgliter genere.

Rr Negdo maior g adhuc ong Accidens ētg ego sregꝰ ad cuig ꝓbatur dico genꝰ ee de Sepcu speciei essentialis nō tm de Sepcu speciei accidgtis seu subiectibilis Cessa Omnis ego Sregꝰ, g genꝰ nyquig potest ee species essentialis seu ꝑdicabilis, ꝰ Soly denominari species subiectibilis et accidgtis de cuig Sepcu Soly ē subiti generi, qua Si deretur nō dicit Valitatg ut dixim Cap de specie et hec de hac questione.

QVÆSTIO
Vltima qualiter

g° ultima
qualiter forme
sit g̃dicame

Sicut ergo dicit
Vide folio
297
et 300
et 301

Sicut g̃dicabilitati correspondet actualis g̃dicatio que est triplex, idest recta, et directa et media, ita duplex habetur, 1ª est illa q̃ qua g̃dicatur idē dicendo, & medio eodē nomine, & mediis nominibus seu nominis, ut iste g̃dicationes homo est homo gladius est ensis. 2ª est illa q̃ qua forme repugnantes adiuncte & abstracto, & recto g̃dicatur ut si dicas homo est lapis, statua est lapis, & habitus est lapidatus, 3ª denig̃ est q̃ qua nō g̃dicatur idē dicendo, nec forme repugnantes. Forme que eidē simul possunt iungi ut dicas homo est alb.

Sicut g̃dicatio alba est directa, alba q̃ directa, directa est illa q̃ qua g̃dicatus significat aliquid secundum se habet ut forma respectu significati subiecti. Indirecta est illa, q̃ qua g̃dicatus significat aliquid, & se habet ut māa respectu significati subiecti. Et si dicas quia quia g̃dicata habeant rationes mas, et que rationes forme dicō g̃dicata dicta et supra quia habere rationes forme, & contra rationes mas, est vō est, q̄ dē g̃dicatus supra, quatenus q̃ferre quasi recipiti et determinatur, & id q̄ recipit est ut mas mas, et id q̄ recipit mas forme; g̃ g̃dicatus supra seruat rationes forme, et g̃dicatus q̃ferre rationes mas.

Sicut g̃dicatio directa subdividit in essentialis & accidentalis essentialis est q̃ qua g̃dicatus est de quidditate subiecti, accidentalis est q̃ qua g̃dicatus accidentaliter advenit subiecto siue est entitative subiectiua seu accidentis seu est operis seu one. Est aduertendum q̃ Aristo solum loqui de opposito nobis affirmatiue, negatiue enim nō pertinet ad quig̃ g̃dicabilia quare cum intendo recitare ab hac disputatione q̃ qua q̃rimus q̄ dē oppos affirmatiue sit uerum & quo sit

si sint g̃dicabilia equalis gradus habebunt mas, et tm̄ unam mas, et si sint g̃dicabilia diuersi, hoc est homo, quia ly homo q̃ferre et seruat rationes diuersi respectu quorum q̃ferunt, homo

Prima Con. §. 1ª

1ª Pel. 81

Probabilia sive
probabilia sive accidentia vel g̃dicatio debent dicitur, nec dicuntur, sive probabilia sive accidentia de probabilibus opinis, communis de alienis, 1ª pars Pali
Istat ex D. Tho 2ª 3 de enter et essentia vbi asserit quod nō possit g̃dicari dictum quod dicitur de parte sed dicitur sive probabilia, sive accidentia & ibi ly quod dicitur de parte, nō potest dici g̃dicari g̃dicatione formis, quare

quia ipsa est bona g̃dicatio, nec formis partis formis

nes ſpo ē humanitas humanitas ē hoc, albeo ē albedo, albedo ē albeo
Si falſe.

Et ſic aduerte pro reg ois formā accidtis ꝑdicat ꝑ Scotū de ſubiecto denominato ſ. albeo abſtrahūt albedines nō mitto exēplū accidtiū ex tzanej &c. ꝑ Scotū poſſūt ꝑdicari de quib⁹ ut dicit albedo ē albeata, albedo ē albedinalis.

Sequit hic Aluaro ē Scotis Significatiuū formas partiales, quare Corpus debet Corporeitate, qdditatiua et ſyncategorema quę rectum ſumone, idētitatis et unitatis poſſūt ꝑdicari de ſuis abſtractis et c. ſ. Deus ē Deitas, Deitas ē Deo, ens ē entitas, entitas ē ens.

Diceſ hęc ꝑdicatio ē uera et falſa, quātitas ē quanta. ℞. illa ꝑdicatio Scotty de abſtracto ꝓpio, et ē hāſ or. ꝑ tertiā ſignificatū ꝑ Scotty or. ꝓpter eādem rationē ꝑdicatio de abſtracto ꝓpio = Dicebo maior et dicitur quo Minor ꝑ Scotty ꝓpiū ꝑdicatio de abſtracto Si ſumatur Scotty ꝑ ōi core et ꝑ rationē Scotti ꝗ ut notat Subiecty quātitatis nego minorē ꝑ ꝗ. ꝑ non ſequ. ꝑdicatio ē falſa Sicut hęc albedo ē albeo: Resumatur quatenꝰ ſupponit ꝓpria forma Dicebo minorē ꝗ quo ſequ. ſolū denotat ꝗ quātitas participat ſe ſuis effectis formalib⁹ ad deſſe albeo formaru, Crem et Scalbe do Pig. Dicebat Subiecty ſimiliter albeo ut ꝗ ſpiritus ſe albeitatem Nūc ut ꝗ. at ū quātitas ē quanta et extēſa ut quo, et ut ꝗ. ꝗ. Oxoly habet extēdere ſubſtātiā et ponere cum p⁹ extēſa alię, ſ. detię ſpiritus ſe participat hęc effectu ſimiles quę ē habere partes extra partes.

Diceſ 2ª hęc ꝑdicatio albeo ē dulce ē uera et falſa ꝓpter idētitatē ſuppoſiti, ſ. hęc homo ē humanitas ꝓpter idētitatē formę, quę maior ē idētitatē ſuppoſiti — Dicebo ōnis ꝰ idētitas formę ut diſtinctione ſuppoſiti or. ſaltem ut ſ. dicata eſſentialia ſimiliter ꝑdicētur ꝗ humanitas abſtrahit a ſuppoſito p omnē partis eſſentialem totiꝰ ut ſ. ſubſtantialitas realiter abſtrahit humanitate diſtincta nullo modo Valeat abſepſa humanitate ſtantiam ad idētitatē ſuppoſiti ſuffreit aduertatur ꝓpoſitio ꝗ ꝑdicabilis

Dicitur ꝗ dicitur ꝰ ſi abſtractiui ſunt ſimile poſſūt ꝗ cuntq ꝑdicari ſi ſimile ꝗ ſpiritus ſpiritus ē ſpiritualitas ſpiritualitas ē ſpiritus

Dicitur ꝗ dicitur ꝰ ſi

Secunda Conclusio §

Dicta de Deitate ſiue ſit ſubſtantialia ſiue accidtalia, ſiue rectum ſiue rationes rectę poſſūt ꝑdicari, ꝓpter, aduerto ꝑdicatio ſolū ſufficit idētitas ꝑdicati cū ſubiecto, realiſ ꝑdicatio format ſolū ꝗ ſubiecty ſ. ſpiritualitatis quę ſpiritus, ſiue ſubſtantialitatis ſiue

accidglibꝫ, siue retibꝫ, siue ramis, ꝙ possyt dcllis ꝑdecarc forle ꝑdecari; Maior
cy Iseg.ª é certa Minor ꝑbr discurrendo p singulas istę ordines ꝑ siue ꝑdecarc forle
hoc é at albey é colorata, Petrꝫ é albꝫ at égenꝫ, hicꝫ ꝙ.
att, att n Dnet bty, ꝙ hoc ng hoc sup.ª — Sꝫ dicies ꝑ hab ꝑdecarc hoc é
at additorate ꝙ Deuta n possyt ꝑdicari
de Deutis — ad hoc ordo Dotat Soluto ex dictis ꝑ capite de generc, ꝙ licet at gn.
dicat exꝑ ꝙ quid quid dnt hoc dcut tm dctus ꝑ Hostiꝫ et ꝑ postea.

Maior dcfinitur é an abs
tracta siue subsgtralia siue accidglia ꝑ dicty de suis abstrahor ꝑ ipsu forle; ng
ꝑ ipsu ydptiu et maatis ꝑ Hostiꝫ é apud cos ꝑdicari, Vnde ꝓ resolutionc sit

Tertia Conclusio §3.

3ª pl. 63

Abstracto
generalis et disꝑgtialis siue accidglia siue subsgtralis, forliter et uere
ꝑdicatur de abstractis specificis. 1ª pars Solutionis ꝓ ordine patet
ex dictis ꝑ ordinem siue ꝑdicando ꝑ ordinem opinionis siue uere et forle ꝑ albedo é color, Contra
é habitꝫ ꝑ abstracta generalia accidglia forliter ꝑdicatur de abstractis
specificis.

2ª pars dctis ordinis patet ex eo ad ꝑdicatur de tuo et equo q.ª ab dlis potest
abstrahi abstractione totali. Rd ordo albitus et rationalitas possyt abstrahi
abstractione totali ab specie bꝫ ꝑ abstracto rationalis, ergo q.ª abstracty
soly a tuo Deuto abstrahit abstractione formali seu partiali ergo q.ª ab ordine habito
quo ꝑ Deuto é de essentia rationis specifica ꝙ ille possyt formę subs
tgiales generica et disꝑgtales ꝑ abstracto Rationi ꝑ Deuto forliter ꝑdicari
de suis abstractis specificis.

Sprimatur hec ꝓpo, hę humanitas é humanitas
ꝑ opinione Occami, ꝙ uera ꝙ ordo hę humanitas é alia, ergo hoc
id quod potest dari ꝑ deceptu specifico respectu ꝑ diuersorum possit etiã dari
ꝑ generico respectu specifici.

Inquiro Vm abstracty generalis de abstracto di
sꝑgtali ꝑ, et Sꝫ possit ꝑ ipsu forle dcnificari — Negatiue respondeo
q.ª abstracty generalis é extra Deceptu forle abstracto disꝑgtalis
Et et Sꝫ ꝓ non possyt ad iuncta ꝑ ipsu forle ꝑdicari Secundo patet ng
ꝑ includitur forliter ꝑ alio Nopotest de eo forliter ꝑdicari — Sprimatur nulla
forma ꝑ abstracto ꝑdicatur forliter de illo de cuius essentia ni é ꝙ abs
tracty generalis ni é de essentia disꝑgtalis, nec disꝑgtalis de essentia
generalis ꝙ n possyt mutuo ꝑdicari ꝑ ipsu forle; Maior et Iseg.ª

patet Minor quo ad 1ª p.ª è certa Reg. alleg. Accepto deforestatis
p.ª esset splex et ſ.ª resolubilis q duos Accepta ſ.ª superius dicta; quo
ad 2ª p.ª Sequit, aliàs Equus esset soluter et essentialiter ratis Cy set alter
liter et essentialiter.

Dicens genus Secundo Dē ſ.ª Accepta et essentia dicta. et Minor è
vera et soluis, Vale è arg.to et ista Valitas è aliàs = N.r. aliud est q
p.dicar sit vera et soluis aliud autē q sit vera; ista soluis ad 1ª sufficit q p.dicatus
sit rey ly subiecto designificato dum sic suo ad Ego illo ad 2ª n.º sufficit hoc, sed tenq requiritur q p.dicatus sit de essentia et Accepta subiecti, Unde dicitur q Minor
è vera et soluis, et q sensus soluis Ego minor è soluis q ista Accepta Secundo minor
et cody modo dicitur Reg.

Sed Ob. Sed 3º q Surgens 1º ad tes significat ut pars Sed nulla pars
potest subiecty Itinere q.ª vna essentias humanitatis q.ª nō potest de illa p.dicari e
soluis p.dicari: = N.r q essentias potest Ipsarari ad Secundy ad respectum cuius
est pars et ad q sortia, agg abstractive abstractionem totalis Unde licet Accepta
Stepto aquo abstrahitur abstractionem essentialis nō possit p.dicari, optime tñ de
abstractis q sortibus q, quæ Itinet q possit Sicut color licet possit de albedine, et Negredine p.dicari in Abstracto de Colorato de Equo Secundy.

Insurgens 2º hic
Syllog.º è falsus q humanitas è id quo homo è homo Sed humanitas è essentia
q.ª essentias è id quo homo è homo atqui Maior huius Syllogismi è vera q.ª falsitas de
quibus Solum potest oriri ex Minoris falsitate q.ª abstractum generis q
Species soluis nō p.dicatur de speciebus =

N.r Negando Reg.m 3 q.ª arguitur a Specie ad duplicatum ad Specificatum Reg q Maioris patet et Explicatio
soluis, quia homo è homo, ng pedes humanitas, quæ q Minoris Solum potest Specificatum
hic et ut explicite Stepta Sub alleata Explicata significata, et dico Reg.m
è falsum, q.ª Tunc soluis Sorte illud id quod reduplicatum et soluis iquo negatur q Sorti
q Tuti q Socratis dicitur Reg.m debet Sequi pars debilior q, et sic
debet esse q Species Specificatum, et nō reduplicatum.

Ex dicta Exemplo patet solutio
Obiecti dicti p.dicatus q quale est p.mo q alteri adiacentis, Sed q abstractum significata nō potest de vera Specifica Cuius q abstractum Significata p.dicari q quale est p.mo q illi adiacentis q.ª q abstractum nō p
dicatur de illa Minori p.ter, q.ta q p.dicatus q quale est p.mo q alteri adiacentis
et id quod aliquid Sic p.dicatur est habere formaliter esse quod Oratio q.ª
Nec abstractum potest p.dicari q quale nec per mo q alteri adiacentis nec

de aliquo abstracto potest aliquid sic Edicari.

Respondet Magister Lerma q dicit
Pr è ppriu mod Edicq di jo may ebori adiacens
sed soly dicit j Deuto, quare
ppriu mod dicit è Edicq di j quale et tm mõo etiã Edicat dicta j abs
tracto de mã specifica q Dãa specifica etiã ut j abstracto significata inest
Pr significatr ut j sapposito sicut significat p mod Deneby significatr
tm ut mãa sposita ex forma generica et dissertiali, ex forma tñ delicet
generica habyte se j tali disposicõe ut mãa, et ex forma dissertali habyte
se ut forma acc j de forma dissertalis quãtumuis j abstracto significet
Edicat j quale de mãa specifica, etiã j abstracto significata.

Quarto Dr q ut id q reduc
tur tenet ad aliq Edicabile unde et ppriã Edicat Pr è opõ q sequat oẽ
id q è ppriu rei dicitur ptingens Sed q aliquid ueniat illi; dicta q j abs
tracto dicitur ut mãa j qua deceptione j dicitur specialis ad 3tũ Edicabile ueniat ex dicta
j Deuto, j qua deceptione dicitur specialis ad illud j hoc q è ens mq speciei ppriu ab
aliis rebus distat, qua, solutio datur ex Sto Thoma j 4to distinctõe 13a q quæstiõ
1a art 1o j Corpore, ubi dicit q humanitas hoc è ens mq species sed exemplar
Thome abstracta ppriã Pr spectant ad Edicabilia j Edicatibus sed dubi
quit altas arabitate j hoc q altas Edicat ut aliquid effectuale, et altas
ut aliquid ens mq Pr effectiue qualificatiua Sed satis bene. Et hec de
hac quæstione et tota loca. Ubing Cedam Cyta ad Patris laudes
ad. Filij Deus ad Spiritus Sancti honorẽ ad Virginis Et Matris si
mul Simulabeq Et Sponsi ejus Gloriã Cedam etiã ad laudes
Monachorum prioris Benedicti Patroni Beremy dñi Joannis
Baptistæ, Petri et Pauli Jacobi Mauri Placidi Mauri Bernardi
Martini Episcopi Sancti Angelis mei Custodis, Et Angelici Doctoris D.
Thomæ, Sancti Dominici; et etiã Diui Ronerici de Duala, Et Diego
rij et Santary Salasticq Petrudis, Et Stephanie Et Sancti Joannis
de Sahagun Et aliq Sanctorũ = Habito Enclusi
de Julio de 1664

Fr Ferd de Cobar
y Mendoza

288

Tabula Dessas Questões

Lib 1º Cap 1 De significatis ppriet. bus ——— folio 001
Cap 2 De tis ꝯ ——— 004
Cap 3 An tot. sit extra ꝯ ——— 007
Cap 4 De diuisionibus tis ꝯ ——— 009
Cap 5 De diuisione tis vocalis ——— 016
Cap 6 De nomine ——— 012
Cap 7 De Verbo ——— 013
Cap 8 De ppriet. bus tis ——— 014
Cap 9 De Ampliatione, restrictione alienatione, et diminutione ——— 016
Cap 10 De Appellatione ——— 017

Liber 2º Sumularum

Cap 1º De oratione ——— 019
Cap 2º De modo Scidi ——— 020
Cap 3 De 2ª Specie Modi Scidi ——— 020
Cap 4 De Diuisione ——— 021
Cap 5 De Argumentatione ——— 022
Cap 6 De propositione ——— 023
Cap 7 De oppositione ——— 025
Cap 8 De Equipolletia ppoy ——— 027
Cap 9 De Inductione ppoy ——— 028

Liber 3º Sumularum

Cap 1º De Nãa Sylogi ——— 030
Cap 2º De ppriis ——— 032
Cap 3 De Reductione Ostensiua ——— 033
Cap 4 De Reductione p impossibile ——— 035
Cap 5 De arte juuenis di Medij ——— 038

Son 24 Capitulos

De Logica Disputata 039

1ª Quid sit Scientia Logle et adequata Logꝫ 040
2ª Quid sit Scientia Reale Logꝫ ——— 053
3ª Vtrum Dao sint Logꝫ Speculatiua et Rationis ——— 066

q. vlt. 4ª Sic ne loga Artificialis Inde quã Cientifica ____ 0 8 4
q 5 Vtru loga Docens et vtens Dealiter dis
tinguntur ____ 0 9 4
q 6 Vtru loga Sit Logica Practica, ℔ Speculativa
Vtrq; Simul ____ 1 0 5
q 7 Vtru loga Artificialis Sit ad alias Logicas
adquirendas Syncatheg Necessaria ____ 1 1 7

Disputaõ 2ª

Cº 1ª An dett et quid Sit ens Rationis ____ 1 2 9
q 2 Vtru determinaõ Extrinseca Sit realis ℔ Rationis 1 3 6
q 3 Perquã Potentiã fiat ens Rationis ____ 1 4 4
q 4 An Recte diuidatur ens Rationis Cu fundamto
in re ℔ formalitãy Negatiuy et Relatiuy ____ 1 4 9

Disputaõ 3ª de Verbo

Cº 1ª Vtru a gatterei dentr Rãe qui denominare possit Reale 1 5 4
q 2 Vtru a parterei dett aliqua Entia forlis ____ 1 6 1
q 3 Vtru ĵ tota Creata dett a parterei Vna vmbra plumbo
Innatis ℔ quã ipsa tota ad Cpdy ĵmultis Sit apta ____ 1 6 4
q 4 Vtru gradus Superiores et ĵferiores Sint re et Regula
Vltate distinguntur ____ 1 7 7
q 5 Vtru Gradus Superiores ĵtrinseca et Regulariter
distinguntur distinctione Objectiua et Adequata 1 8 9

q° 6 ~~Disputaõ 4~~ Perquã operationes Sint
Vtiles Logicæ ____ 1 9 5

Disputaõ 4ª de Verbo ĵ Sorlari

q° 1ª Vtru Definitio Generis a Porphirio tradita Sit
Legitima ____ 2 0 7
q° 2 An Definiatur ĵ genuis definitum, ℔ Definitio
an Veritas Exputnq; Resultans ____ 2 1 2
q 3 Vtru Genus Soleat definiri Suis ĵferioribus, ℔ totum
ab parte ____ 2 2 2

290

Caput 23 de Specie

q 1ª Utru Species ut subalternis sit Predicabilis — 233

q 2 Utru Non Ens quę Unitry tytę habet, di
Unitry possit de Speciebus Talis et Predicabilis — 240

q 3 Caput 24 de Genere — 250

Caput 25 de differentia

q 1ª Utrum sit ne hic definitio vel differentiæ — 253
q 2ª In differentia sit Talis ordinis ad Species
quę distituit, Et ordinis tales species
distituit — 258

q 3 Utru differentia ipsima includat in suo Integro formã
differentiæ subalternæ et genus — 261

Cap 26 de Proprio

Impropriũ 4ºmo sumptũ sit Predicabile — 267

Cap 27 de accidẽti

Indefinitio accidẽtis a Porfirio tradita sit
legitima et quomodo intelligenda — 270

Disputatio 5 de Predicabilibus

Utru Vale Utrum ad quię Predicabilia — 273
ultima Qualiter formitr Predicantes — 283

30 quæst.

Sequuntur Aqua Laurneta Plenarii
Capitu aliquarũ questionũ Valde utilũ

Finis

291

117

Notabilia ad aliquary questionis Generis Theologie

Scientiarum questionis generalium adiutor Ex Primo Methaphisice, quia Scientiarum Scibilium quę est Philosophia Naturalis ad aliud Scibile ut quęsita dupliciter Naturę Disponitur: Vnum tanquam possessum scibile scilicet: Alterum quando dispositive quę Naturę disponit et parat ad eius Naturę Scientiam, ut Scientia quę est dispositiua ad primum genus Scibile, quę de quibus ad gratiam Sanctę Legis Sacrę Theologię quę quando disponit ad huiusmodi actus Scibiles, potest quę multipliciter ad Scibiles adquisitionem dirigi, ad primas causas primas immediatas, notiores, et ad quę scibiles, qualitates et dispositiones operary, et medij et extremitates primo opere to pquę syllogistici. Effectiue ad scibiles quę licet nihil ad scibiles adquisitionem Scibilis Naturę ad generationem Scibilis quę Nec

Quia quę de scibili etiam effectiue pbat, quę idquę tanquam scibile pbat quę de illo ad scibile assignabile Scibiles, quę non de alio Naturę Scibili quę tanquam scibile pbat quę de illo ad scibile assignabile Scibiles. Declaratur quę ex primo: tanquam forma et mag syllogistica, quę scibile pbat de ens rationis ut Stat exquisione 3ę Scibiles rationis non potest de re scibile causabili ad scibile Naturę scibilis Scientiarum quę Scibiles pbationis quę operare sequitur ad de quę Scibilis forma et assignabile non Scibiles rationis causabili de scibile Naturę exit rationis scibilis assignabili seu operabili relatus, tanquam principians quę Scibilis forma et assignabile quę nulla Scibiles rationis operationis seu scibilis de seu rationis Scientiarum exquisitionis quę forma et assignabile quę Scibiles rationis scibilis assignabili: tanquam quę si diuisio logicalis effectiua scibilis assignabili seu scibilis scibilis quę rationis, et species ultimę quę scibiles quę de ens scibilis exquisitionis quę Naturę scibilis, et Naturę scibilis exquisitionis.

Respondet Negando totam Logicam Nobis Scarret directiue Scientię effectiue et ut ratio scibilis et extrema Sequitur aliqua Scientia Naturę Occurrit ut ratio scibilis Nobis simul scibili scibilis quę ratio scibilis quare habet Scientiarum cuius effectus Naturę Scientiarum illi non Repugnat scibilis Scientię Nobis Scientiarum quę Naturę Scientiarum quę Naturę effectus exit scibilis causę scibilis Naturę Scientiarum Naturę Scientiarum Deo quę Causa Scientiarum et Nobis = Cętera opinione assignabili Scientiarum Directiue et ut dispositio necessario Supposita tenet Materia Scientiarum esse Naturę quę ad magis et strong exit philosophię Supposita Scientiarum Scilicet Logica =

Alia ma quastion.

Logica ut Stat exquisitionis

A Scientia, Scientiarum ad Scientiarum Logicę non existit ad Logica Scientiarum existit Naturę quę Scientiarum Naturę a Scientiarum Naturę ad Scientiarum alterius cuius libet Scientię exit Naturę Logica, patet Scientiarum Naturę quę exit Scientiarum quę ad Scientiarum dimanationis Scientiarum ante assignabilis Scientiarum, Naturę habet Naturę magis assignabilis, quę Scientiarum Naturę Philosophię Naturę habet Naturę

117

primary principia, que cognouit omissa et contenta descriptis; 2° etiã illoꝝ habet cognitã complexionẽ et ordinẽ, 3° scit uel ẽ generaliꝫ logꝫ uirtꝫ quorũ alia principia existãt logꝫ istius uel ẽ generaliꝫ alterius cuiuslibet scientiꝫ: tꝫ etiã ad primum dicendũ logã aliã nouã inuentã, quã per ea generari, quã cetera scientiã ẽ et ꝛc.

Nõ ẽ habitus logalis requisit generari uelꝫ ad istꝫ scitã resolutionẽ quã resolutionis ut cognoscat debet percipere demonstrationẽ, qui pnãg ipsius scitæ demonstrationis necessitatẽ syllogizãdo resolutiue ad habendã scientiã: ut sit ẽ lege demonstrationis ꝺ, scire ẽ rem per suã causã cognoscere; id ẽ cognoscere eã tã habere, et aliter se habere nõ posse, qꝺ talem habet causã, scire id ẽ scire reducendo eã in suas causas, ꝺ scire ẽ eã scientialiter reducere in suas causas: hꝫ posset etiã ẽ hãc adquiri tertiã logã; solꝫ syllogizando ex ueris necessariis causis ẽ demonstrationis facit scire, seu generat scientiã: ꝺ sola demonstratio ẽ hoc modo, ꝺ sola illa facit scire, seu generat scientiã; ẽ quasi et sillex demonstrationes ad quarũtr scientias demonstratiue resoluendi, et scientifice cognoscendi res demonstratiue sciendi: q necessariũ ẽ ut satis manuꝫ et exercitatꝫ ad ea, assensu scientifico habendũ: et ꝺscipulus ad acquirendã etiã habitũ scientificã logicã, q̃ qui ẽ ipse solꝫ ẽ ꝺdictus, hꝫ scilicet demonstrationes possit ꝺ generari.

Unde q̃ quis ꝑ sã demonstrationẽ q̃ qui generat logã demonstrat ipsã demonstrationẽ generari scientiã, et eã precedat ex principiis uerꝫ necessariis causis ꝺ dictionis: q ẽ cognoscere demonstratiue necessaria ad sciendũ, ꝑdicit resoluere et mõstrando scientifice: ipsis priꝰ ante quã habeatꝫ scitã assensu existãtibus ꝺdictæ ꝺclusionis, ut ellate ex ꝺclusionis habitũ q̃ ut euadat ꝺscipulus ẽ cognitionẽ ꝺclusionis, i quam ꝺcedit cognitio ꝺclusionis ꝑtualis cognitio, q̃ sufficit ut postea ẽ ipsa nihil, et scientifica talis ꝺclusionis habeatꝫ cognitio, q assensu scientifico, et ex ꝺterminatꝫ ad ꝺclusionẽ, ut ellatꝫ ex omissis.

Hoc autꝫ nulla alteriꝰ scitæ demonstrationẽ ingreditꝫ, cuꝫ nulla alia ꝺcedat ꝺmonstratiue aut cognoscatꝫ modo generali scitã, et resoluendi scientifice circa ꝺclusionis subiectũ, nec ꝑtiali scitia circa ꝺclusionis subiectũ ad q̃ assensu scientificũ accessꝰ omnino requiritur. Unde ut aliquis scientifice logã acquirat ẽ hoc ei necessariũ istui ẽ forma syllogistica et de illo modo ꝑdicendi scientifice et resoluendi, et sui ꝺscipuli capacia; q̃ manualiter ꝺdictã assensu scientifico ẽ demonstrationis q̃ qui logã generatꝫ formãt.

Hoc recepto suppositio ad argumentꝫ forma respondetꝫ ꝺ ecclesiã maioriq̃ et minoriq̃ et q̃ q̃ ꝺ sequitur q̃ ꝑter dicta; q logã seu logicã logalis scientifica, qui generatꝫ ẽ assensu scientifico ẽ demonstrationis ad ꝺ mues ꝺ requisitꝫ ꝺmentũ uirtualiter ut tam uidimus ꝺmissis q̃ sufficit ut postea ꝑ assensu ẽ ex ꝺclusionis gloriosa

q̃ruerēs ſ̃ reaḷe ſcijtię ſ̃ſolūter ſcijtifice: Dr Cy hoc pcuḷare ſit ſciję q̃ ita
vanę ſcijtię habeat ẽntę vanę mōis ſcijdi ſufficit ipſa rōne ſuadibiḷ. Ideo ſ̃ Comiſs
ſit diſponat ad ſcijpę ſit ſ̃ſolūter ad q̃ſcijpḷ q̃ ſcijptę eſſent ſ̃ſolutę ſ̃ deductę
Expḷes ſ̃miſſę; ab⁹ es q̃ adhuc requirat ad rē ḷiḡ ꝓfectę ſicut ad ſ̃tudiū
teoḷ diſpoſ ſ̃ requiritur ſ̃ncḷūs ad ſcia anteriora diſpoſ nec ſ̃ſufficit ſi deat ſ̃ſ
ſit ad ſcia ḷucę q̃ alijs ſcijtijs ut dictū ẽ ſ̃ Stagir: Vnde ab⁹ dicendū ſ̃ſolūter
ſit ſ̃ſufficę ad ſoḷa ḷuię ſ̃ ſoḷy cognoſcere demonſtratiue mōy gonṛ̃ di ſcijtijs ſcijtifice
q̃ omnino neceſſarijs ẽ ad ḡ generandę ſcijtię. Vt igitur ḍmꝰ ꝑ patet ad rētū ꝑbm
ſ̃ q̃z=

ad 1m 2e dis puta q 1 tomi

Maḷis diſtorqt ens reale et rationis q̃ hoc
et equus ſ̃ ſpecifhois ñ poſſet cognosci ejus q̃ nuc⁹ ſpecifentię realis poſſent cognosci
ens rationis

Rurſus igitur q̃ quęris ſ̃ quare entes magis diſtorqt ens rēle et rationis, q̃ hoc et equus
ens tm rationis ẽ mōy entis realis, et ſic poſſet cognosci p ejus ſpecifhā qua cognoſcit ens rēle;
hoc ẽ ñ ẽ mōy ad rationis equi, nec ſ̃, et tam currit ꝓbatio.

ad rēqua ſ̃ uoḷo
ḷarię quęſtionis ſ̃
diſputationis 2e
ſ̃ſolio 149

Deicis Deum cognosci corpo
ralia ſpiritualiora, ſed ad mōy ſpiritualis rē ſ̃ ſ̃ſolutis ſ̃ Dr q̃ nuc⁹ cognoſcere ens
rationis ad mōy entis realis exiſti ſ̃ſolutis ſ̃ Deo, patet ex dicti ꝓ rationis.

Dr Iudeus ens
et negatio ſunt ſ̃ q̃ ad eſſe mōy ens rationis ñ ſoḷy requiritur abſtractio ex parte
mōis cognoſcibiḷis ſ̃ Dr ſ̃ctię ex parte obiecti, ſed alias ſ̃ ſ̃ ad hoc ſufficeret ſufficeret etię
Cy cognoſcimus res ſ̃maḷes quale mōy entia rationis ſ̃ſtituimus, q̃ abſurdum
ſ̃ſtabit: Vnde Cy 2a ad 1am et 2am ſ̃mul ducat ſ̃ſolutionę Venusinatis Deo
quia ſua debet cognoſcere ut ſ̃ ſic, ſ̃ ẽ q̃ nullo mō. Ad ſ̃ctię entia rationis ſ̃ſtituimus.

Ad replicatis; Cy
noſcere cy ut ipſa petit cognosci rē ſ̃ ſ̃fectę. Nec ratio ſ̃ſtat cognosci ad
mōy entis Cy ex Dr obiecti, quę ex ꝓ ipsis cognoſcitis, q̃ ita illud Deo cognoſ
cere rē ſ̃ ſ̃fectę.

Ad ſ̃ Aeſchi ad maioꝝ et ~~nugis~~ diſtinguo dominorꝝ; ſ̃ens rationis ſ̃
reſpectu ſ̃ctę creati ſ̃ dominorꝝ reſpectu ſ̃ctę diuini ſ̃ gregorum; q̃ reſpectu
hitarij ſoḷy ſ̃ ſ̃ det cognoſcibiḷitatę ſ̃ ſ̃ ſ̃ponit ſ̃ facty a ſ̃ty humanę, et ita Deo
cognoſcit ens rationis a ſ̃ty humanę ad mōy entis facty ſ̃ in illud ſ̃mediate
cognoſcit ad mōy entis; Vnde p̃ talis Dei cognitionę ſ̃ habet ens rationis ſuę rē
ſ̃ ſ̃ty denominatę exiſtere cognoſci mōy, quo quęſtione 2a 2ę diſputationis
explicatę ſ̃manet, quare Deo ſoḷy cognoſcit obiecta mōy, quo reſpectu ipſę ſ̃

ſs cognoscibilia p̄tm̄ Vnū cognosci silebatq; quę oēs ſpecies ſ̄ḡ vnā habet aut ſyderi Reg alius etiā cognoscet discursibile Reg ſ̄ficeby quod omnia cognoscit p discursū, et oēs Scholer Spirituales Machumet cognoscere ſt Ut cognoscitur in eis, ſ̄ḡ quę absurdy et falsy ut ḡ separet.

ſ̄ ſ̄ḡ oēs. Et dō Et ſ̄ḡ Et ſ̄mis ſ̄ quęſtione 5ª Et disputatis folio 156

Deb̄ſ Iudex cauſę exp̄lare agg singularia partiq̄ et ſuę effectę; Et ſ̄ḡ eni Vē. ex participatione mat̄is ē hoc, et ex participatione mat̄is alterius ē alt ḡ dat hoc et alt separatę, agg ibę partiq̄ione ſ̄ deribatę.

R. Iudex das cē cauſſas exp̄lares ſcilicet, id est existentes ſ̄ſtā diuino ad quarū exp̄lar ōia ſingularia ſolū cognitę, seu participationē quarū ōia singularia nouas mat̄s habet n̄ tñ ſ̄ bonā leg mat̄ cognitę a ſingularibę ſeliter separatę ut patę manet.

Vbery ꝑbr Platonis ſ̄ſtę. ḡ a ꝑcē effectę debet ꝓcedere a causa ſibi ſibi: Maleq. ḡ duplex effectę a causis ſibi n̄ ſibibę, ut leg ęgrius Reg. generatis arā ęgne et ęgterbalę cauſſę debet dari ęqua libet ſpecie aliqua mat̄is a ſingularibę ſeliter separata, aqua quęlibet ęrum ut a causa ſibi omnino ſibi; ſ̄ participet sug̃ singulare.

R. distḡ quę do maioris, oēs effectę debet ꝓcedere a causa ſibi ſibi, ſ̄ formaliter, ſ̄ uirtualiter aut eminenter Ꝓcedo maioris; ſ̄ formaliter ſ̄ſſe ſ̄ſequentialiter aut eminenter Ergo maioris, et distḡ do Scholer minoris; aliquidā ḡ duplex effectę a causis ſibi n̄ ſibibę; aliq. ſ̄ ſalſſ ſ̄ uirtualiter, ſcilicet, aut eminenter Ergo minoris, ſ̄ formaliter et omnino Ꝓcedo minoris et Ergo Reg.; ḡ aliq̄ oēs effectę debet ꝓcedere a causa omnino ſibi ſibi et ſ̄ḡ Ergo mis ſ̄ ęgo; id eni ſolū ē ęqualis effectę causę unius; ſ̄ ſufficit ḡ causa, ut eminenter aut uirtualiter effectus ſcilicet, ut patet; ſ̄ble et aliis causis equalibus, absq; ne Reg aliqua effectę a dextra ꝓdeceret, cui n̄ habeat ſcilicet ꝓ ſ̄ ſ̄ cui effectus unius. =

ꝓ assertione Augte Vnitatis ſolū q̄ deū ſ̄ter placuit ſ̄ta a rara appositas ꝑbr 1ª ex D. Augustino libro 6. ſ̄ Trinitate cap. 6. ubi ſic ait Augte eni deū ē unus ac ſ̄ hoc ē ęqua ſ̄ ſ̄ duo alia ſ̄ ipsis ſ̄ere dicitur: ty ſ̄ ex Seberino Boetio ſ̄ libello de sua bonitatis ſ̄ſto Vbi Dicit q̄ oia, quę ſ̄ aliquid ſ̄ſſe habent Vnitatē dnę: ty etiā ex D. Basilio qui in Exameron id ſ̄ter dicit q̄ ē in diuinis ſ̄ſtibus 43 ad Gregorium fratrē de distinctione hypoſtaſis et nāę ſic loquitur ty Aug. Dicto et Diuo Damasceno idē etiā ſ̄ſtit, Amplius ſ̄ declarandū ſ̄ Patrē, quę ſ̄ Deū ſ̄ Deū ſ̄ Patrē.

ꝑ 339 dcl 5

Ad 3ª Solutionē huius 3ę q̄ ſ̄ disp 3ª 1ª ex D. Tho

Cepta de ente et essto vb. iquit grna Vse ē ie q̄ dicat de ipsendibus; tyhe S̄ pua
ē gnis Vbis fribter. q̄ nag Vse ē Vbis.

Rr ad 1m Rone Aduers Cancelary vbi Cria Bb debita
ors ipsa: aliud ē reg̃ q̄ dicat, et aliud d Vbis seu dat̃ aut q̄ducr; reg̃ q̄
q̄dicat ē ipa Vse, reg̃ cuj gradus ipsoꝝ ꝯmunicat; d Vbis aut seu dat̃
ut q̄ducr ē Superioritas et Vbitas q̄ ꝑ Vocat ipa Vse, Pur cj obiꝑi
ns accidit illi Scotꝰ cuj singularitas.

Iterꝯ obiect. Subiect q̄ ipsthonys ꝑ ꝑ ē posse
Istitui a Pf. Vbi fribter. Cytabis ipsthio sit singularis. ꝑ ꝑ

Rr q̄ Sicut Sonus ipsa l. cjus sa rei
cuj sit se sit quid singulare dicitꝯ et ejus ipsthyda cyabis sic cuj stat optime ipsthonys
Vbis posse ē entitatiue singulare. et Metaphoronys Vocatys d Statutory Vbis.

ē quo ꝑ luet ipsone
q̄ sunt Vbi ipsthyda ꝑ ē explicatur Vbi necessitat Vbi ipsthyda, q̄ Species, seu
q̄ cyq̄ aliud q̄ denominatiue Vbi ipsthyda ē ueae et relatiue singulare, Indetꝯta q̄
quid ē Vbi: at ū illud q̄ denominatiue Vbi fribter ipsthyda exigit abstractionꝫ
ē singularibꝰ; Vnde sydamety ꝑxarny Vbis fribter ꝑ ē singulare, atq̄ ideo
potest tale sydamety, seu Vbi abstracte denominare singulariter Vbi.

Ja distthonys
que uocat one
cuj Scotꝰ iquit
4 ꝑ 8 dis puta-
ons Scotꝰ 279

Probat 1m Scotus negat distthonys realy inter
gradꝰ; 2dus ex ipsoꝑabilitate distthonis medię Scoti de anima: q̄ diuisio distthonis
Supra facta inter et ratione datr oppositꝰ Straductorie q̄ ꝑ non potest ee inter illas aliqua
Media ut vbis distthio: patet Stia q̄ inter Straductorie oppositꝰ Nulluꝫ potest Reperiri
Medium ut pre Istat: et omis inter q̄ Soluta diuisio datr ꝑ ee distthy actu aliter
abstra, et ee distthy actualiter ꝑ ab Scotꝰ dutr inter Straductorie oppositꝰ q̄ Vltꝰ
2ꝰ ꝑbr. q̄
distthio sicut et Unitas Sequitur ad Entitate. S̄ placeat dare aliquod ens
q̄ ꝑ Set reale, l. ratione (Nullum ens medium inter hec duo ꝑ dicta ꝑ potest
Set patet) q̄ placeat etiꝫ dari aliqua distthony media, que ꝑ Set realis
l. ratione.

3ꝰ ꝑbr q̄ Sola distthio formalis media ꝑ tollit ꝑ ipsa entitate et
realitate, ut etiꝫ patet Scotꝰ S̄ Sola tollit ipsthitatꝫ Deipsꝫ, sed ratione formalis
id ē q̄ unus ꝑ ꝑ Set de Scepsu et formalitate alterius seu Distributione illius
atq̄ unus ꝑ ipsꝫ ē Cyabis exui Deipsꝫ formalis seu ꝑ habere essentiale
Connexionꝫ Cyilla, modo soli, secundi habeat modo ipsthio ꝑ sufficit ut dicatr
Singulariter, et absolute ee actu distthy, seu ee actu ꝑ ipsꝫ S̄ Sola Vnitas
ē negatiue quatenꝰ scilicet ꝑ ē Connexio essentialis inter ipsa: Sicut

296

Sequit etiã Naã Ysse Dnam sẽm negatiue vt gestitiue, iuxg ꝙ Dicit nõ ee. sequelã, nõ é genere actꝰ Immutabꝫ aut immutabꝫ solꝫ: Sic Similiter dato distinctõ sẽm negatiue, nõ positiue, qualitatiue, expũ Deꝰ pꝫ sẽm hoc nõ é idẽ, seu é distinctꝫ abalio; Ꝑ tãm dato distinctõ sẽm actꝰ q̃ ad hoc requiratur q̃ unꝫ nõ maneat ꝓ abolere id q̃ alio; q̃ omnino falsꝫ é: Ut patet Cꝫ sit ꝑfectꝫ et realizatꝰ ꝑ ꝰ et ꝓcessꝰ.

Ad ꝓm q̃ grad. Sup errores ꝓ dicꝫ de istis nib, Ꝑ admissõe distinctõis nõ possꝫ ꝓ declarari ꝙ nõ é admissꝫ da ꝙ minꝰ q̃ Ꝑ sal. Vg allegua distinctõe ad ꝓbr ante operamꝫ inhibeby distinguere ãnor a rãte nõ effectꝰ ad ꝓbr rãte nõ distinctõ comẽ. quia é distinctõ ad ꝓbr: sꝫ sit negatiue et ẽ distinctꝫ nõ alio ad ꝓbr: ut patet ex hꝫ supposita distinctõe nõ ꝓdicatꝰ ad de rãte essentialiter ꝙ ꝰ ꝓcessꝰ.

Ad ꝓm Sicꝫ Obstituendo

ãt ꝰ sicꝫ

ãter grado Superiꝰ et ẽ superꝰ ãterpsꝰ q̃ et singularitꝫ distinctiue ex naã rei sibꝫ, Mediꝫ ãter rei et omnes sup ꝰ explicatꝫ et ẽ quinatꝫ, qui etiã distinctiue Attribuit Scotꝫ ꝑsonã tribus diuinã et ãteressentiꝫ similiter et relationes diuinas: Cꝫ Itaq̃ sentit Doctor Subtilꝰ: Ꝓ Thoma 1ª ꝑtꝰ. quæst 13 articulo 4 et quæstione 28 artꝰ et ꝙ tibi de Silꝫ distinguitꝫ.

Ad ꝓm Nec ãt: q̃ ante opperamꝫ ꝓ dict Deꝰ forlitatẽ Vg. ut et rãte quæramꝫ unã ꝑ iudicat ubiq̃ nec ꝰ de Deo ꝓ tuliby Ꝑ distinctõ tales forlitatẽ ante opperamꝫ ipsũ ꝙ cyõ distinguit ubiq̃ nec ꝰ de Deo ꝓ tuliby cõtra hanc distinctõ quam ꝰ distinctõ media ẽ naã rei ante opperamꝫ ipsũ Ista patet ex ꝰ 2ª ex arte, q̃ ẽ carãm quæramꝫ nõ ꝑ iudicat alicui nec ẽ de Deo ꝓ tuleri, debet distingui ubiq̃ bilis; ans alteꝫ ꝓbr: ty q̃ rãte potest reperiri sine ãte et nõ de finito cuiby Ꝑ sal. ẽ ãte q̃ ãt nõ ꝑ iudicat rãte, nec ẽ de Deo tuleri: ty etiã q̃ ante opperamꝫ ꝓbr Deꝰ ꝑficiatur Ista victoriꝫ de ãte et rãte q̃ ante operamꝫ ipsũ ẽ uerꝫ dicere, ãte ẽ ad ipsum. Deuenit hoc Cꝫ equꝰ nõ uerꝫ rãte. et Similiter rãte Deuenit dicitur nõ ũ ãte q̃ nõ ꝑ iudicat aliud Sꝰ potiꝫ distinguitur abilis patet Ista q̃ Ista distinctõ Nequit Verificari de eo ꝙ ꝰ de finitus.

Et ad ꝓmꝫ Argumentꝫ fieri potest Naã et ꝓmis diuinis, naã essentia diuina ẽ Immunicabilis ꝑsonã nõ ẽ Immunicabilis, distinctꝫ q̃ habet de essentia naã a ꝑsona et Similiter Diuinus habet de essentia attributa, ꝙ ipsa attributa diuina et ipsa essentiꝫ et relationes diuinas ẽ tor distinctõ ante opperamꝫ ipsũ quæ Cꝫ sit realis entitatiua debet ee naã Vel ==

Ad 2ª ꝙ ad ꝓbr quæ obiecitur ꝙ argumento ꝓ requiritur actualis distinctio ad ꝓbr sufficit distinctõ habitualis qualis fuerit ꝙ Trinitꝫ a beatis formã ꝓbr

ꝓpter actualiter, ꝙ dr̃ unigen̄ dr̃ueras rationes q̃ ea ꝓpter ꝙ ꝓpter
et distinct: rone cuius virtualis distinctio distinguit ab ente Trinitatis
Unde Stra doctrina nr̃a Verissime docet, ordinate et sabelly rone ꝓpter
ꝙ tres deus sunt una essentia, una substantia et deitate, Neg ly Stra doctrina stat cum
ꝓpter actualiter distinctis cum sortibus nr̃a Scripturalibus, ut q. Scripsit ihs
apte sine ratõ, et Sc̃a Trinitas deum unum negat alterius nr̃a Verissime
Stra doctrina docet, eodem modo sumpto, id est ut stat sub eadem manifestatione
et sub eode Scripturarum exemplo nr̃i Legislatoris q̃ unum nr̃i sit ap̃ nr̃a aliud, ꝙ Joannes
Scripsit ab ista, subjecta rone Verificatur deum unum q̃ nr̃i Verificatur de alio dicto
etiã ab istis ꝓpter.

Prospice secundo si quem potest ee idem cum alio duplicitur, uno modo
adequate et exõi parte, et si ubi reperiatur unum reperiatur aliud, et secundo
modo istat alterum: alio modo aliqua rõne unum inadequate, q̃ licet identificetur
in entitate, nr̃a tñ rõne, et ly omnimoda restrictione unum, ab alio, ita
ut unum istet ꝓ Scripturalibus: Sicut essentia divina identificatur cum paternitate
realiter, et entitative, ut etiã patet Solo nr̃o exemplo cuius Deitas essentia divina
Deitas Paternitas, ut patet ꝓ filio. Unde licet verum, quod non sit de Scripturis quo
realiter et entitative identificantur adhuc tm̃ non distinguitur ab ea nr̃a aliqua, q̃ Soly
deest illi habitudo essentialis quæ requiritur ad omnimodam et adequatam identificationem
ung, ita ut nr̃i possit unum Scripturis alio: Exquo Soly habetur distinguit ap̃ nr̃i
Virtualiter, et posse Scripturis ea quæ distincta ꝓpter.

Unde ꝓ primo ad argumenta respondetur distinguendo 1m̃ partem antis, non identificat alia inadequate, seu exõi parte habitudine essentiali
ad illa Deo ans, realiter: inadequate tñ id est obliq̃ omnimoda restrictione ab
habitudine q̃ essentiali ad illa essentialiter, et ea q̃ ut ait ans, nr̃i de Scripturis illa, nego
ans, et distinguo 1m̃ Scripturis Virtualiter Deo Obliq̃: alio modo nego Obliq̃ et
nego cons: q̃ Soly sequitur q̃ virtualiter distinguatur ratione cuius virtualis
distinctionis, est nr̃i omnimode et exõi p̃te inclusionis potest una forbitas sine alia
Scripturis abstrahi. q̃ ad 2m̃ Si identificaretur unum cum alio adequate, et exõi p̃te
cum habitudine essentiali ad illud esse de essentia, et essentiali rone illius et
Scripturis nr̃i posset Scripturis sine illo q̃ falsum est ut patet, et Stat antecedens ex
supra rone Sabellianæ oppositæ deductionis: et ad 3m̃ quæstionem dicendum 3m̃ de supra
dictis et ex Mutatione argumenti ad, ꝓ q̃ patet ad [illegible] Stra

Ad 1m̃ principium
Antis Deus ans, et distinguo Scripturis Deus: Neg quod est vera dicta habeat
esse nr̃i ad arguit dicta Scripturis realiter, sed unum cum alio antecedens intellecta q̃
Soly illi unigen̄ rei, rone formis sortis nr̃i quæ similiter unum media actione
intellecta

Petrus: et dicit tanquam ipse definiens genus Dei. adhuc ergo quæ
sierit Petrus aparticulari veritate dictum: et aliqua petat dictum, de ipso
solo arguit, et sic virtualiter dictum. Et sic est tanquam ut absolute
dicta fuerit dictum.

Quæres Nono
tanquam erit de te
quæstionis solu
tione 8. Solu
tionis scilicet
ad 2. et 3. et
quale per relatio
sit Deus.

Quæ. Hæc ipsa et per relationes realis distinctas inter se Deus
Natura quæ Petro dicit ad Paulum apostolum est idem et unitate rei et
unitate Numerica: Quæ relatio Universalis et singularis, quæ est Petro
dicit ad Paulum Deum singularitatis est idem et unitate Numerica, et re
unitate rei. et Petrus et Paulus, quæ duæ sunt quæstiones petuntur de re apostolo et
Petro. dubitatur a principio Numerica et
Quare dicas singularitate entitatum distinctarum ejusdem rei.

R. et unitate rei ut virtualiter tota apostolo rei dicta enumeratæ est idem relatio solitudinis, et et unitate
Numerica. Et ea ex solo apostolo rei destructo aforis est idem relatio Universi
talis, et quæ ea est entitate multiplici virtualiter possit dici idem relationi Singu
laritatis, ut dictum est: Unde solet sequitur Deitas Unitates, scilicet, rei
et Numerica, distinguit apostolo rei virtualiter, et actu ejusdem rei, aut reliter.

Quæ. Quorum
cio quæstionis
de disputationis
folio 198

Primus Utig quidam solleti cognoscit Deum Deum cognoscit illa
Utrum et unio actu cognit illa, et utrum actu recipit Deitatem: Sed Deus
et talis quod sit cognita vel habet unitatem Deitatis ut stat existentiam quæ
stionis et omnino Deum Christum habitualiter cognoscit. Et sui speciei a Deo
agente deducta, et potest illa cognoscere scilicet possibilis ut Deus.

R. dicitur.

Quando cognoscit illa ut una unitate sequuta ejusdem cognitionis Dei
Diaconi; et unitate, quæ est rei cognitæ Deus et unit ipsi Augustino
et dicitur quo similiter omnes, et nego Utig. Et quod est quod quia Deus sola
significatur est rei cognitæ; Unde licet cognoscat omnes Utig, et hoc pro
habeat ex isto modo cognitionis unitatis Personis et Utalis, vel sequitur et
Deus Utig Deus est rei cognitæ. Sed sola ejusdem cognoscendi: ad addendum quod
dicit, Sequuti dicere stante quod Deus est speciei a Deo agente deducta et cognitione
illa. Sabellianæ a Deo possibili sequuntur: R. et tali speciei vel sola relatio
Quod Deus quia Deus est vel est una nec plures ut patet, manet ex dicto Thomæ
Quanto speciei relatio stat quod una, et cognitio relatio illa et unitate singulari
sequendi ut supponimus a sequelando abstrahit debet relatio et unitate Dei
et sequitur illa Utig cognosci debet a Deo possibili ut patet manet.

Vide Obiecti.

[illegible] ē [illegible] Philosophi [illegible] Philosophi ē aliquid rationis ut patet ex 2ª disputatione [illegible] ut patet [illegible] habere [illegible] cognitionis [illegible] ad hoc [illegible] ē solutio. [illegible] urget [illegible] opinione, scilicet [illegible] sit abstra[illegible] [illegible] Philosophiae [illegible]

Ad obiectiones adductas ex D. Thoma respondetur [illegible] non fieri [illegible] nisi [illegible] separatione, et [illegible] colligit [illegible] ē [illegible] ut ad aliud [illegible] D. Thomas opusc. 42 cap. 20, [illegible] ad actum nihil [illegible] differre videtur.

Ad Replicam quae inquirit quomodo genus [illegible] desumatur [illegible] quam explicat D. Thomas quaestionibus de spiritualibus creaturis articulo [illegible] ad 24, unde oportet [illegible] eius verba quae [illegible] praecedunt. [illegible] ex materia et forma genus sumitur [illegible] et differentia a forma; ita tamen quod [illegible] intelligatur materia [illegible] forma recipit quod [illegible] ē [illegible] et materiale respective [illegible] sicut ē [illegible] ē perfectum et materiale respective [illegible] illud duplex ē [illegible] et alia forma [illegible] forma quae [illegible] dat non solum hoc quod est ē [illegible] hoc quod ē ē [illegible]. Ex quibus verbis satis patet quomodo sit intelligendum quod [illegible] dicitur [illegible] genus sumitur [illegible] et differentia a forma: [illegible] non ē ita [illegible] ut [illegible] sed quod genus et differentia [illegible] a forma sicut remote [illegible] ut ad exemplar [illegible] a materia et forma

Ad Replicam quae inquirit quomodo genus [illegible] desumatur [illegible] folio 185

[illegible] ē aliud [illegible] ē praedicationem ē disparatam [illegible] et aliud ē propositionem disparatam [illegible] propositio respicit veritatem et falsitatem, praedicatio autem habitudinem [illegible], unde optime stare potest praedicationem ē disparatam, et propositionem veram, ut patet [illegible], v.g. homo non ē lapis, quae propositio ē vera et tamen praedicatio ē disparata [illegible] disparatos. Et similiter stare optime potest [illegible] propositionem ē falsam, ut si dicas homo non ē homo, quae propositio falsa ē et tamen praedicatio ē [illegible]

Ad [illegible] ultimae quaestionis, scilicet de praedicabilitate [illegible]

Non potest praedicari abstractum de [illegible] quia ad talem praedicationem requiritur quod [illegible] includat [illegible] quod includit subiectum, neque subiectum scilicet homo [illegible] includit [illegible] quod nullo modo includit [illegible] et humanitatem quae abstracta abstrahunt [illegible] abstractione [illegible] ideo D. Thomas non includit [illegible] subiectum [illegible] [illegible] ob [illegible] inter praedicatum et subiectum

Pro resolutione aliquorum [illegible] 283

Hoc ee Trinitas l ieitas realis ut explicatis dictum est
Tripleatas abstractis et Deitas j Deitate formis Tis ieitas realiter
sic potius realiter distinguitur q Tis possit aduersus Sodinum probari
Minor q Deitas abstracta et Deitas eq de forma significat Deitatem
tamq significat q Deitas est a liquid forma realiter superadita j subiecta
Suppositis q Suppositis j rebus quatis realiter etiam anaa distinguitur
Ut nisi Suppositum q Deitas significati abstracti et Deitatis differt
realiter ptes realiter j eisdem et Tis idem q &c

Hinc patet

Hinc patet q exercitia a nra Scriptura formae
Generalis et Sodinarie abstracti et Deitati dnaa diuina quae
sit Deitas q Tis diuinis Personalitatis Suppositis realiter anaa Quae id pe
a illo distinguit. Licet hoc non sit omnino forte mo Spu Exmo Scripturae
Sodini Deitati abstracti et Deo assignatur ex Bse a Thoma 3a
pte quae 39 ar 5 j alibi sicuti. Licet autem Deitas sit id q Deus
q Deitate Tis me dicitur significari Utrobiq; Deitas hoc nomen Deus
Tis significat diuina essentia ut patebit ex mo Scripturae significa
tionis Quia habet q possit supponere pro persona. Et licet
quae Sodinis propria Nomina possint Sodini de Trinitate Deus ut
Deitas vel Deus Deitatem j generari sicut dicitur; Nomina
essentia Tis habet Exmo Scripturae significare q supponat pro persona, q
significat essentia ut forma abstracta: Et ideo ea quae Sodinis
propria personarum quibus adjuncta dictionis Tis possunt essentiae attribui

Deo.

Verbis Manifeste Doctrinae Angelicae Magistri q etiam si Sodini posset
sit uere j diuinis Tis me Scripturae Spiritus desumptis Exmo
significari; q excitio Doctrina Scripturae amplius q Christiana
eternalis Dei generat Deus et Deitas. Sed Deitas generat: Sed non
gener alia quam Tris: ergo Deitas est Deus q &c

q exco patuit q ad veritatis locutionis scripturalis etiam Actus attribui
Tis dicimus etiam Actum attribui Sodini significari ut
Tis dicimus. Et ex hoc patet Thomas impugnando Abbatis Joachim Codicis art
Deitatis Fidei et j alibi capitis: Respondet dicendum q Joachim erravit
Abbas Joachim asserens q Pater dicitur Deus genuit Deus Filius autem dicitur q
essentia genuit essentia Sed ideo erant q propter diuinam Scripturam Deitatis Tis a Pater Deus
Filius diuina essentia. Sed non videtur fuit q ad veritatis locutionis Tis
Filius opportet Sodinum esse significatum Actus Tis mo significari ut dictum
est. Licet autem Deitas sit id Deus q Deitas Tis me Scripturae
significari Utrobiq; Scripturae Thomas verbis Augustini = q Deitas Sanctus
Doctor licet Thomas Sodinum significamus Scripturae Spiritus Sancti ut notat Beatus

Magister Iurmachor & Expedicanus / hec ꝓdicau deo & Deitas, & hm
Issuforli, ysate Ytia & Verbo. Dela Thom. & &c.

Prodicabilis Questionu
ultima Notanter
aligia et Plagia
ꝓ Deitate 3a

Prodicabile tertium & generalissimum
omnibus abstractis, siegibus formis realiter existentibus distinctas quibus
cadit Suppositio Subiecti realiter simul iuncti Dicitur idemptico, nec
Issuforli abstracta de abstractis uere ꝓdicari. Vnde istis, Iutrag Issu
& Talis, humanitas & Rationalitas, humanitas & Albedo, quia Deitas
& albedo & Deitas, & similes. Cuius Dare & manifesta quia
ponunt & eodem ut patet. Oratis supponit pro tribus formis realiter existentibus
distinctis, et non ꝓ aliquo subiecto, quod quocumque.

Abstractus Prodicabilis
Prodicabilis Questionu
et Plagia
pag 286

Abstractus possunt ꝓdicari de
humanitate deus esset quia hec deus extima est realiter et
formaliter non Socrates. Ly etiq actus et passio sit realiter et
hm hec & falsa ꝓdicau actus & passio & & et hec humanitas
& Deitas & Ly sit sive identice.

Per Quam & Signata significatu
Terminis Solis & Causis, ut ꝓdicta Deitas & humanitatis abu
bus ratione identica, & hm & Causis adequatis obiectis Deitas Issu
forli & humanitate ꝓdicta; quia ad hoc requiritur quod
termini positivales supplicite & stricte quid quid & humanitatem Deitat
& Deitatem manet actus actus et passio et sic de realiter idem
identice ꝓdicta; non hm formaliter quia ut sic ita distinguitur ut
altum ad sit sufficiens ad altum, sed Deitat non habet quid
quid Deitatis Issu alterius.

Deitas & Issuforma generica ab abstracto Ver
ficaretur Issu formaliter de specifica, etiq Issa forma generica et specifica
ab abstracto Issuforli ꝓdicarentur de forma idunduali significata
ab abstracto: Vnde istis Sortes, Issuforli ꝓdicantur; Petruitas &
humanitas, Petruitas & Deitas, quod uerum & falsum & illud ex quo
sequitur.

Ad quod forma idundualis abstracta significat formam singularem
realiter Suppositatis. Vere et formaliter ꝓdicatur de illa forma specifica
qua generica ab abstracto: Vnde istis Socrates uere Issu formaliter ꝓdicatur;
hec humanitas & humanitas, hec humanitas & Deitas, et similiter
istis Petruitas & humanitas, Petruitas & Deitas; sicut Petruitas
ut dictum significat formam singularem Petri, non autem Suppositalitatem
quia Scilla significat (ut forsan & uerum Socrates) erit falsa
utraq ꝓdicatio, quia tunc Suppositum quia hypostasis, seu Suppositalitas

Duitj gytr realiter j reby realis aratã generica ℰ specifica.

Replica ad 1ã solutionẽ de 3 tercer argu mẽto del Mro Sal Lyra folio 206 per rafo 3

Q. ng attribuens Dr Status habet ꝙ obrem ratã ut ung Sicut quis habet alig actꝰ ꝙ ñ potuit cõgnoscere tribuere jõ Vasq Sabicẽ libro 3 j disputatiõe 3 habet stã Dñi ng debebat cognoscere j forma domꝰ unig Sed ng ꝙ ñ potuit illa cognoscere ℰ tt. ꝙ per maiorẽ: ng alias sequitur cognoscere plura ut plures per minorẽ ng ad cognoscẽdã illã ꝙnoꝝ unig debebat j illa cognoscere ut ꝑuenit ꝓba Sr Paulo ꝙ ꝑuenit ℰ. per minorẽ ng ꝓba ꝙ ñ ꝑuenit sequitur ℰ abilibꝰ abstractã alias ñ ꝑuenit j singularitate quę j tmo sunt diuersa ℰ ẽ falsa.

Solutio ad 1ã ñis Suis solutionibꝰ ꝙ implicãt illatiã ad 3ã questionis Quęg Carrig folio 66

arguitur Dr Pedro ꝙ monstrauo ꝓ forẽ ñ ẽ aliqua rãonis ꝙ ꝓcedens adequata et illatiua ꝙ patet ꝙa ꝙ demonstrauo ñ ẽ strictꝰ formalis nec et principalis ꝙ ñ demonstrauo ꝙ forẽ sua rãone ꝓpria forma et dispositionis ẽ causa cystię realis ꝙ ęx sit cystię sit causatꝰ realis ꝙ demonstrauo acquisitꝰ ꝙ causa effectꝰ realis debet ẽ realis ꝙ et demonstrauo ꝙ forẽ ẽ ens reale.

Dr Pugandãus ad cuius ꝓbam dico arbitrię et dispositionis demonstrationis ñ ẽ rationis stricte causę dicis cystię, Sr Doctoris quę dicꝰ requisitꝰ ut de monstrauo causet cystię, ꝙ ex eo patet ꝙ dicta dispoõ ẽ relata Sr relatio etię si sit realis ẽ expers operationis cui nulla relatio operatiua sit, ꝙ multo minꝰ talis dispoõ quę relatio rationis ẽ respectiuꝰ,

ꝙ aut talis dispoõ seu forma quę ẽ ens rationis potest ẽ dicta j causa realis ad causandꝰ effectꝰ realis Status tꝰ j delectatione quę ẽ effectꝰ realis quatenus a bonitate rationis et rectitudinis dispositꝰ quę dispoõ ẽ ens rationis rectitudinis et dicta sine qua ñ causatur delectatio.

tꝰ etię j secta Scotistarum legis quę dicunt tꝰ sic ne scaõne quę profertur ẽ ens rationis tꝰ quę ad causa sine qua ñ causaret effectꝰ realis gratię tꝰ denig j uerbꝰ significatiuis quę uere et realiter j mutat actꝰ dicti et calefactꝰ j illo specie realis inhęrentię realis quę significat, et signatꝰ quę ẽ ens rationis ẽ dicta sine qua ñ causa ret neq; mutaret. pro formitꝰ j causa adducta tꝰ quę ꝙ dicit ꝙ ex eo ꝙ deficit talis dispoõ et deficiat et effectꝰ sit causatꝰ ꝙ Status j negatiua remanet igitꝝ ꝙ ex eo ꝙ deficit Quarta ñ j forma ꝙ et causa

ꝙ dicit dicta ꝓpagatio ñ mutatꝰ effectꝰ

Jtpatet, relatione Paternitatis diuinę quę ququis sit Sditio
qua Sditr essentia diuina proxime potens elucere Verbo Nro
educet, Verbo aut sibi educto talis Relatę, Sm artificij demon
stratiui Jmitatr effectu producti scilicet habitu Cyclopici qui jdi
nat ad actu artificiosos, q. artificiij demonstratiui Nri Sditis.

Nr. q. aliqui
SS Sditiones quę soly petytr exptr principij eductis Nro huc exper
te effectu producti q. requiritr a principio Verbi et Spiramine procedi
et Nro relatione ad eudem spectari exigętię exig: Cuius generis est ha
bitus Syllogistici deductionis scij, et etię spiritus actiua, quę
requiritr exptr essentię diuinę ad productionem Spiritus sancti, ista ue ecc
sit producta Nro requisite exptr sui spiratiui actiui.

Ad ea SS Sditiones requi
site exptr principij Nri precisiue relatiue principij, Sd q. principium est Jnstitu
tiuum, italiter dicendo tm, scire: quę Sditiones Nri soli Jmitatr pri
cipij, sui causę, Sd etię effectu sicut Petrus Vg. requiritr ad exis
tentię ut producat Paulum, et etię Paulus ut sit productus petit existi
tię, q. Syria existentia Nri ad sciendum deduci: et multis generibus est artis
siciosi, logalis, q. sepe sequitr et Jmitatr effectu, scilicet habitu cy
clopicum demonstratiui productu, q. cyclopis ad sui seruationem exi
gat jdinare ad actu silogisticum qq. sunt acquisita petit sequitr et Jmitatr
Salty uirtualiter talem artificij: Jnde forma discursiui maioris p
Sditio principij Nri Jmitatr effectu, Sc Sditio sit exptr principij
Syllogistici maioris sicut petita exptr principij et etię exptr effectu
Nego maiorem, et Secundo minorem et Nego Jtię.

Sditus logalis jdinat ad
Monstrandum artificiosum q. apparuit mediante illa acquisita sicut quilibet alia scientia
scientiat ad artificium q. quia ad rationem formalem specificatiuam sui habitus jam sequatur
q. artificij sunt duo formaliter diuersi habitus

Nr. q. demonstratiuus habet ee to
tale principale hoc, et Vbi generatim hoc jdinat, illud redarguatiue
artificiosum disponitur. Sunt ergo artificij ut patet formaliter: et habet ee
instrumenty quo hoc sicut quilibet alia scientia requiritr, et Vbi generatim
hoc jdinat illud Syllogistice ut specificatiue disponitur, q. Syllogistice debet jdinare
illud Babilla genitale. Jnde ex principia disposita, sit ratio formalis
generandi discursum ad primum Cathonis, hoc jdinabit Syllogistica principia dispositiua
Vbi ratione formaliter terminandi jdinatum, judicatum ut patet Cathone.

Cathone expedito
Venio ad 3am quę
stionem
Et explicationem
Vbi supra notaui

Exhauendo Critis tm Corpore questionis
quę scripta est in loco Collegistarum formę quo atque iter alloqui ee dq

CŌMENTA

Ria In Universam

Aristelis Metafi-

ca

Disputatio Prima

Prohemialibus Meta

Phisica

Prima Quænam Sit

Metaphisica Doctus

Resumtæ Sentæ

Dclusio §

g° Deg et Angeli abtjgt ese ametag ca

Ds ens rone qut abbstrahit adeo Scibile celebris Exia
tives e ese subtle naali cognone S n é alia cestia
qua ad taty x fecerint j abtjentia sui obtuli pruenat nisi
met ca Co hec abtjt vacuy entis Vt sig = et si deus
meta Excedere cteras cstras j io g abtjt Deg gmoy
Causg seu grjagij sui ppij obiecti Vt nn g moy obtecti
ese abtjcibilis = Da Deg jrame entis Vt se Nexcedit
spires naalij gnonis g jrame entis potest abtjr g moy
obtecti Vt ab alia Scientia Nisi entis ca g N sdly
jrame Causg Sg rame obtecti abtjcibi ese a alia Sg
Ans i quo obtuit se defendebat g Deg sdly x ens
Sup naturaliter Scibilis Nres nas Excedit Vt Sinbeti j segt
Theologia g Sg jrame entis nog n Exprimat n é cur
naali cognone abtjcibi n Valeat.

Dices ens qut é obtecty met ca
abstrahit a naali et Sup naali g meta ca n sdly abtjcit
Vt é obtecty naaliter cognoscibile S Vt é obtecty Sup naale
hoc é falsy g ctellus ga Stia ppr meta ca abstrahit
ens a naali et Sup naali g potest illud Vt actu abtjcere
g abtjcere Sup naaliter actu = Rr Gl Pturbado
j Dstt Negdo Nog de tyo g Suany Dram et nego
sdly et ras g a actu abstractiuo é Deus Dese abtjcere
j ferira abstractiuo a é Scientia Clarardtory Vtde Gl Marchug
Met ca sdly a cnebat vany entis qd potest penetrare Sup
naaliter nisi ad sumy naaliter abg adeq discursu entis
j naale et Sup naale n é actus met ca sd Theologie sunt
discursiuis j Petry et Pany g Lumine nre Exc Vtt
g pstrauerunt Sup naaliy rony g ecare illa discursiue sit actus
Scientia resumpte sibi principiis meta

Ad pars Ds Sg ens vanis
sit pars Subiectiua diuise et ese a acta ametag Deg ppr
Que ab Sg Scientia abtjcitur ese sit diuisa ab alia Scientia
g ce pfectibile n é ordine ad aliud L si ordine ad
obiectu Sens vanis ce pfectibile sue Vt ens nis
ad meta n é ordine ad ens reale necabile Sg sit
g diuisa Vt pars subiectiua pro alacta spectabat ad
metag Victor ppr Exa opinione Thomistary
et Patrum sacrg quos j Brixiensi Vt asseruere Scholemg

ad quę lętera maaliter se habent.

[illegible] sed habet [illegible]

Dicet [illegible] potest dari convenientia univoca inter Deum et creaturas, quia haec univocatio est perfectionis, sed hoc non potest dari [illegible] species sola creata Dei quia in schola D. Thomae non admitti potest [illegible] de [illegible] ratione nisi quia deberet specie univoca convenire [illegible] eodem gradu [illegible] atqui [illegible] dicimus Deo non repugnare [illegible] univoca convenientia cum creaturis in eodem gradu immaterialitatis [illegible] non repugnat species creata [illegible] Dei [illegible] repugnat convenientia assignata — Respondeo negando [illegible] ratio quare non repugnat Deum univocari cum creaturis ut objectum [illegible] quod ut sic spectat ad lineam intelligibilis [illegible] abstractio ratio formalis sub qua [illegible] [illegible] est [illegible] immaterialitatis [illegible] adaequate et perfectius quam [illegible] Deo [illegible] [illegible] quae non [illegible] Dei [illegible] immaterialitatis [illegible] illa quae [illegible] ad clara Dei visionis [illegible] debeat [illegible] objecti [illegible] requirit [illegible] immaterialitatis creaturae repugnat ut docet thomistae cum D. Thoma 1 p. q. 12 art. 4

Arguitur 4° Deus adaequate sumptus et sub propria abstractione specificat sacram theologiam [illegible] et [illegible] aliquod objectum [illegible] rationem [illegible] terminat non potest ut pars objecti [illegible] qua ratione Deus a philosophia [illegible] causae [illegible] objecti — [illegible] objectum [illegible] debet habere proprietates quas [illegible] demonstret [illegible] praedicato divino repugnat habere causas, ergo et attingi [illegible]

Not. argumentum [illegible] a philosophia et medicina: [illegible] a sacra theologia attingi quia [illegible] Dei proprietates [illegible] causas quae Deo repugnant. Respondeo [illegible] quod [illegible] objectum potest attingi a duplici scientia [illegible] sub eadem abstractione [illegible] universa ratione sub qua [illegible] [illegible] medii quo a scientia attingitur [illegible] a sacra theologia attingitur per media revelata [illegible]

entis p medy nauld q sufficit vt patet p Philosophica
et metha — Ad 4m Thomisty Ad 1m dicens Scoti
vt Regnicoli Deus q sit esse et sine sit virtualiter, vel
q Dny Scoty sit de essentia alterius, q tene negetur
q Deus Omne Theologi ponant Deo Determinate q sima
Actualitas Ad 2m q Causa sit vera — Regula q viam
a priori

Arguit 3tio Dng q Dns ens rationis vel
q se cognoscibile q Deus potest esse ee obiecty mediate q Dny
Scotus cognitio entis rationis terminati ex eio ad ens reale
q Deus esse cognoscibile = Respondebis hoc vere ee sic Ens
rationis, ee obiecti q vt Dns Scotus Thomisty q obiecta
cognita = Da minorem ad 3tium entia rationis sic ens rationis
p se cognoscibile q adhuc p rationem obiecti
vel potest esse actu q. Minor g6s ens rationis subsistere entis
dependet essentialiter a cognitione obiecti, ex quo patet disparitas
de obiecto Scoty. Hoc fundamentum authoris Dng et Solutio
Dng negatur ad 1m arg, ex quo sic isto arg.

Ens entia creata
assignato termino a subtractione entis vt obiecti p Deum
et tm entia relata creata p rationem entis creabilis ad Deum
aquo essentialiter dependent sic entia dicunt q Deus possit annihilare
ea sic assignati quia Thomistae q Scoty authore. Et Scotistae
vt ordinarie tenent entia = Da ens entia creata non
cognoscit Deus sic entia et quia sic entia dicunt Respondetur
Scotistae ans vt certe probatum ex dictis p Thomistas
sic q Cabalogia Dni Forgerellia p rationem quia analogia
cognitionis Dni Scoti respicit analogatum vt est doctrina
Dni Thomistae

Deo q Respondeo illa entis rationis absentia
relata sola ee p rei tm p sic entia formaliter vt obiecti
et vt scibilis seu absolute Respondeo quatenus analogia
Analogia attributionis tm et personalitatis p quia
subtractione entis rationis non exprimit Respondetur absentia
relata nec ens creatum abjectum

Replicabis ens rationis p rationem
obiecti fit ad subtrahendum entia relata q sic obiecti
fiunt dependentia a illo — ergo ens rationis fit
ad subtrahendum entis realis et tm assignati q sic
ens vt quare Deus ens et dicis quo Segnitio Deus
Respondetur absolute ex quo causa exemplaris Deus

Disputatio Secunda
Artis Predicamentalis

Quæ & quot Predicamenta sint Substantiæ, & quid Substantia, & quotuplex, & de Predicamento Substantiæ, & de Substantia prima, & de Substantia secunda, & de Substantia Universali, & de Substantia Singulari, & de Substantia Genere, & de Substantia Specie, & de Substantia Differentia, & de Substantia Proprio, & de Substantia Accidente, & de Substantia Communi, & de Substantia Definitione, & de Substantia Descriptione, & de Substantia Divisione, & de Substantia Partibus, & de Substantia Totis, & de Substantia Materia, & de Substantia Forma, & de Substantia Efficiente, & de Substantia Fine, & de Substantia Causis, & de Substantia Effectis, & de Substantia Subjecto, & de Substantia Adjuncto, & de Substantia Separabili, & de Substantia Inseparabili, & de Substantia Relativis, & de Substantia Oppositis, & de Substantia Simultate, & de Substantia Prioritate, & de Substantia Posterioritate, & de Substantia Motu, & de Substantia Quiete, & de Substantia Habere, & de Substantia Facere, & de Substantia Pati, & de Substantia Ubi, & de Substantia Quando, & de Substantia Situ, & de Substantia Habitu.

De Definitione Nominis Æquivocorum & Denominativorum Et Regulæ

Æquivoca
Secundum Porphyrium Aristoteles æquivoca quæ nomen tantum communicant, ratio autem substantiæ secundum nomen significata omnino diversa.
Univoca sic
Univoca dicuntur quæ nomen & ratio substantiæ secundum nomen significata omnino eadem. Denominativa dicuntur quæ ab aliqua nominis accidentia habent sicut de forma sua de facta &c. Et a Grammatica denominatur grammatica.

Hic erit Argumentum
Æquivocis sit hæc recte tradita. Circa quam pars affirmativa Porphyrii Divina quam & sibi Restat earum diligentia explicationi adhibere. Erit & æquivocis adscribe qui æquivocis [illegible] Et alijs termini æquivocis alijs & æquivocans et aliud æquivocata æquivocis

Seu querat quis é vao alijs quis juenit ipse et equo
Respondet Mica dette alis dicendo é cuens scribe albg
eo q̃ legatr ggnis hois et equi dette adhuc.

Vltimo nota q equi
uoca a cia dicyt a Cassu et alia a Conicio, Equicuoca
é Cassu hec ego q̃ ide nomy duorum rebg ponit nulla
habita ꝑderatõe detalli ipositione vt nr nome Talo
Equicuoca al omnia dicyt q̃ diuersis rebg nom̃ is
Respondet Consulto ide habita ꝑderatõe talis ipositionis
vt q̃ ego ppter memoriã Patris ponit filio nomy Hugo
ppter spem Regia de Magnanimitate ponit nomy
Alexander, dij de ppter aliqua Solitudiny et ppter
Vaõe cuiꝰ dicit Sany de Roc et Vbena ppter Solitudiny
quã habyt q̃ualeng loco é subiecty Vnãe Signy sa
Vitatis: Sic hec equicuoca a Deo ad aliquomo ab equicuoca
Recedyt et ꝑ Analagã Numerat Exposita Videamy
agentes de Analogia

Circa de ista Denominatiõ ry notãdy é ipsa
Cyg Denominare tria juenire Cyg forg Denominat, et
Denominatu Et cyus Denominatiuy Vt aliud é fora
Denominy parietis alby paries é res Denominata
Et Scietia ſ, alby é Denominatiuy qa ñ anumerans
Denominãdo ipsa q̃ nr mens Insistit albis ꝺ
quodamodo subsistit ea de nomina eny é ista quasi causa
Vita Seu applicao qua Denominatiuy vocãt forg Denomi
Nãs applicatur rei denominate

exñs g̃ fora Denominare é tam
dis et origo talig denominandy a qua denominatiuy accipit de
appellandy et ij Denomingdij q̃ ꝺ elicit pariter é alby illud Deno
Minatiuy possity esse q̃ ꝺicit Denominat Subiecty ratione alte
rius quo significat et aqua solo casu deficit ide Cadytia nomi
Siquidy nomina ipsi cuius Iuenigt et ipsi deficyt Vsus Signi
ficata ꝑ Vny q̃ cadyt é Vnde q̃ dicta Denominatiuy desse Vidit
hyc Scty Denominatiua dicyt illa quis Cy Sby deficyt casu ide
Cadytia nominis a aliquo alio Sic fora Denominãte ab illo
hm habet nominis appellatiõy q̃ fora Denominãs é ꝑ radiõ
talig denominatiuis. Quare ista parta deficyt Casu ñ é ipsi
penda taliter q̃ si nomẽ aquo sumit denominãs é ipsum denominatiuo
aut formatiuo ñ ꝓssit ipsi casu ide nomy denominatiuy sic é
ipsius ꝺa taliter q̃ Iuenigt ipsius primordialibg et deficyt
ipsi terminatiue et Cadytia.

Ot tm ꝓdicte deffle dauid patet
obiecta arg.ta dalla ꝓpone. Sit ꝙ yy Ja yy deff S
Nomy equiuocy vt ẽ facie Vny ꝓ plura et falso dicit quod
Nomy ẽ Inc ans ꝓbr q.a nomy Institutio sc̃tabis p signi ficatiuy
S Nomy equiuocy habet plures ꝙ significationes significat enim
j mediate plura & ꝙ etiã plura nomina = R.r negdo
ans ad ꝓbationy & ꝙ ma et mi et nego Otm rao ẽ q.a ad
multiplicationy dicti accidentis Ot sufficit multiplicatio fre
Ot vltrius requiritur multiplicatio subiecti ly egitur no
Ny equiuocy sit Icarty acci dgle j portans ꝓ subie Signi
ficationy et ꝓ maali Vnc Nõ sufficit multiplicatio Signi
ficationis ad ꝙ multiplicationy nominis Sꝙ q.to requiritur mul
tiplicatio vocis q Ot alter accidet Dnghio trahebat plures sortes
Nõ dicit plures artifices Sꝙ Vny artifex.

Ly 2dg definitur debet
ee Species Ot dicit Ssho & motagt testu q ꝙ quid
Vniuocy ꝙ equiuoca Nõ possyt definiri = R.r Joannis
Et dicty q do Ly Neg.r ꝙ equiuoca Nõ possyt definiri ꝙ jten
tionaliter et Ly sua rationes diuersas Dr Otm, 2o jthmaliter
Et quatenus j duxt 2g jtentionis aqua equiuocatur dicendo
Nõ hoc modo Sꝙ Vniuoca Nõ equiuocãtur ẽ quedã species
Ee jthonis que equaliter participant abillo et illis equiuocis.

Ly Dadlis
denominatiuy denominatiua Sꝙ Vniuoca pertinent ꝙdo
finitis dictis dadle ans ꝑ 4y et 5y ꝑdicabile Sꝙ Deno
minatiua et tm Sꝙ Vniuoca q.a Sꝙ Vniuersalia ꝙ denomi
natiua Sꝙ Vniuoca = R.r 2g sicut species forliter Vt subiectibile
Nõ ẽ ꝑdicabilis nec ẽ Dr licet iste due jtentiones maliter
Conueniant j eadẽ rãa ita denominatiua forliter quatenus denomina
tiua Nõ Sꝙ Vniuoca nec ẽ Dr etiã si iste jtentiones conueniant ma
aliter j eadẽ re et rao ẽ manifesta q.a albus habet ee Deno
minatiuum j ordine ad suum denominatũ Sꝙ albedinis aqua nominis
apellatiui habet ateñ ee Vniuoci habet j ordine ad subiectũ
j seruata j qq equaliter j unitis qui respectus Sꝙ diuersi Vt
pote habentes diuersa fundamenta.

Ly hic dicto Iacint alegg Nõ denomi
natiuis ꝙ ẽ mala ans ꝑbr q.a humanus respectus hois
et Corporis respectus Corporis Secunda Nõ Sꝙ denominatiua, et
tm spectat illis ꝑ dicta dicte ꝙ Iacint alegg Nõ denominatiuis
tribus Minoribus Videtur mihi q.a humanus dicitur Abhuma
nitate et Corporeus a Corpore agg solo causa deferendi sicut

differt a boby a barbedene: Exterius, sc. a corporey vt sit denominatiuu a corpore nec humany a humanitate p̄bat sic ꝙ a humany vt desinit aute ab hoc nec corporey a corpore denominatiuu aute vt debet cē ista sic ꝙ subiecto ꝙ abilo denominato. sicut ꝙ humany de hoc et corporey de corpore p̄dicata ꝙ quid seu essentialiter ꝙ respectiue ry vt ss denominatiua patet ibi ꝙ denominatiuu p̄dicati accidentaliter de eo ꝙ denominat vt aute ꝙ quid seu essentialiter.

Ad ry Sicut ly solo deficiente casu ry hic desig ibere denominatiuu ꝙ denominatiuu p̄dicati de Petro et Paulo et tm vt accipit nominis a gellany a baliquo aque ly nomy solo casu deficiat ꝙ est mala dicta p bominy studiosy cē denominatiuu abstracto ꝙ accidentale vt ry ꝙ studiosy habet diuersy significaty ac nomy studij: denominatiuu aute et id aque falle dicitur debet habere idē significaty sicle: vt ry ꝙ licet studiosy habeat idē significaty ac nomy scriptus deficit aliquibus vt solo casu et terminatione nominis sed etiā solo nomine ꝙ hoc denominatiuu studiosy vt accipit denominatiue ac baliquo aque vt nomy solo casu deficiat.

ꝙ solutione huius argumenti dicunt aliqui ꝙ bene ostendit solutionē ꝙ ipsius solutionis ad secundū et ꝙ arg ꝙ ry ꝙ ꝙ de denominatiua sic intellecti dicta: quia ly scriptus significat ꝙ habens scripturā primo ad hoc nomen ly scriptus denotat et dicit ꝙ habens scripturā ꝙ cē requiritur ꝙ ad hoc denominatiuu vt tm significet ergo scriptus ꝙ habens scripturā ꝙ ly significat ergo scriptus vt tm significat scriptus habitus actualiter et quia vt extraneus essentialiter ꝙ ly ꝙ cē vt studiosy abstractiue essentialiter vt cē vt humany respectiue hoc et nec dicitur de denominatiua ry nomy ergo et vt ry ry.

Alia ss denominatiua quę licet significet formaliter habitū a subiecto de quo dicitur et extraneitatē ꝙ essentialiter vt tm importet modum accidentalem aque essentialem sortitur et huiusmodi ss denominatiua ry ry tanty vt studiosy abstracte quia significat ergo scriptus accidentaliter vt tm importat ly scriptus ꝙ habens scripturā primo ad hoc nomen ꝙ studiosy ens et virtus scriptus habitus actualem

Alia tacta

ss denominatiua quę significat scriptus quę sit extra essentiam subiecti et distincta ab illo et ꝙ significat ꝙ habens scripturā ly scriptus ad hoc nomen appellatiuum accipitur et dicitur ꝙ hic nomen appellatiuum accipitur et dicitur ꝙ habens scripturā vt dicitur ab barbedene et ista dicitur denominatiua

Vg rg et nomg et g legaty Silarita ꝑ Denominativa
Cg regore, que Regis ꝑ Gdat Dominiri

Rex Regno ans ad gbarg Dñi Gnia et nego me ad
gbarg Gdeo g Corpreg et humang Refpectu hoiu et tor
poris Dñi ꝑ Denominativa Vg rg ꝑ Sglg Vg nomg g Vr
Significat frg dicty Subrecto Regno dicty et ita totum
Venit illis Dest̃o ; que Vt bene Notat Cayetano parla
abaliquo Denotat frg Denomingty ꝙ Gdebrgle ꝙ
essetia rei denominate ꝑ Extranchg essg illg g nõ
habens ; suo et essthalé ꝑ Distincty Supong ; g quod
Gdcontinit Gdicti Denominatiuis Rg humang Rg
Significat frg que Sit Extra essg hatsti humanitatis
Nec Sibiter Corpreg Significat frg que Sit Extra essg hatsti
Corporeitatis

Cg quo ctg patet Solutio ad gg Rr g si Studiorg
Summatt absoluto ; Denominativg Vg nomg Sglg g Vrdsg
Significat eglg frg ac nomg Studiy ; quatenꝰ ꝯ adiget Regno
Primarg Attributa ; Denominativg Vg rg Sglg et ꝙ Vg
Nomg g Vrg Significatus ꝙ Venit Vg nomine Studiorg ; literis
Exhibitis Gn̄ ejus Venit Studioso Dotto Denominativg
Vg Regine g Vn̄ ; Denominativg Vg rg et nomg Simul
et huc Declarandꝰ Questiuncula apendix De Gglexis
et ; Gglexis Etde regulis

Questiuncula Appendix De Glexis & Gglexis & De Gdlis

Prg dum
dat Gglesa et ; Gglesa. Vt postea Gglesa a Gdiam̄to es
cludat g a Gn̄ Vng rg Sglares ad diuersa Gdregmg tor
et tangsty Significat corg eorg ait que dicty que g Vg
Gglesiane Et hoc alleg que g sine Gglesiane Vt hoc di
cty ; Ex quo habes dicty dumtaxat n̄ ce Dorg Sr org
Et ideo Falsa n̄ dixit alia Sr Gglesa Sr eorg que Vr
Cty tta et que dicty n̄ Sr nomina Sr org
que g de Subrecto dicty et ; nu. Ess ; Gglesiis

Vng hoc

Ho Subrecto Sr Vt hoc
qui dicit de hoc et illo hoc Vt de Subrecto et hm ; Mallo
é Subrecto ; alia ꝺ Sr ; Subrecto ; et de nullo dicty de Sub
recto

Vt hic Albert. q̃ j Pyrrh. subiecto et hm̃ Pdicto de subiecto: alia ū j subiecto sī et de subiecto dicyt Vt scientia q̃ē j ptē. q̃ q̃ j subiecto et alijs mat. subiec: alia Omig hic j subiecto sī nec de subiecto dicyt Vt Petrus.

Q̃ q̃a dicimus aduerte q̃ē j subiecto dupliciter posse sumi. Vno modo j subiecto ipsius q̃ē pricy accidentis et nō subiectū. Alio modo pricy accidentis j Pyrrh. subiecto: 2o. q̃ eo q̃ē habere ipsum ens cy subiecto quo sensu Pdicatur subiectū potest dici j subiecto id ē dici de subiecto Pdicatione. Vnde dy Ipho aut dicē j subiecto j intelligitur de subiecto j ptibus et dy ait dici de subiecto j intelligitur de subiecto Pdicatiōis. Pyrrh.

Aduerte 2o q̃ ens diuisum j subiecta et subiecta j vtroq; et parium et similiter accidens j vtroq; et pariter: Pmo ens j subiecto j ptibus ipsius pricy ē subiectū q̃ ens j subiecto j ptibus ipsius pricy ē accidēs. Dici de subiecto Pdicatiōis pricy ē subiectū et dicitur vtrū: Pmo dici de subiecto pricy ē subiectū et accidens pariter: aut ens Pyrrh. certy q̃a dicyt alia dicyt de subiecto et j subiecto nō Vt subiectū vtrū q̃a vt ē j subiecto j ptibus et dicit de subiecto Pdicatiōis: alia sī j subiecto et nō dicyt de subiecto Vt accidens singulare: alia sī j subiecto et dicyt de subiecto Vt accidens vtrū: alia Omig hic sī j subiecto nec dicyt de subiecto Vt subiectū singulare. 3o Boēr. q̃ q̃o Arist. dicit accidens et subiectū q̃ē singulare nō dici de subiecto debet, de ipsi Pdicatiōe vtrū q̃ē Pdicatiōe vtrū et cetera j dividendo Pdicatū de subiecto.

De 2 Q̃ ptis

q̃ vi. Erat satis aduerte q̃ Pyrrh. j q̃sti duas regulas apposuit vtilissimas tm̃ ad intendendū genera Vt ad j diuidendū ē q̃ quidquid de quocy pricy Vt de subiecto Pdicatur quod dicit de Pdicato dicyt etiā de subiecto: quā regula declarauimus ab authoribus ex Pdicatis genuinis hm̃ Pyrrh. ē q̃ aliquid quodlibet Pdicatū de subiecto quid quod quicquid dicitur inuidualiter de Pdicato Pdicatur quodlibet de subiecto Vt Socrates de Petro Pdicatur q̃ sit homo et de hoc q̃ sit ani. Vt de etiā q̃ sit animal et de Pyrrh. q̃ sit subst. et de corpore q̃ sit substantia etiā de Petro debet Pdicari q̃ sit substantia. hec regula sic explicata nulla admittit exceptiōe habita Vt patet hoc syllogo, Pater ē deus, deus ē filius, ergo filius ē Pater. Ex hac regula dimanat

Nog arguendi qua dubitatur dest.ª ad Vltimu. Vocatur.

La regula è diuersa generum subalternatis positis diuersis specifice habentibus diffas generatiue quorum vnus subalternus collocatur p.t ij Quenit eadē habere diffas. qua regula sic exponitur a Caietano. Quando genera ss. habent aliquem ordinem eta vt habet illorum istij ordinem seruat vt alt et quę habent diffas dubio diuersas debent habere diffas. Secundo quando genera istius quidam subalternatis collocati. id est diffe distincte et diuisim quę dicitur latere sub superiori genere partes eiusdē subseruibus generibus additas aliquas diffas specificas distinctiuas, et distinctiuas.

Sed obstante difficultatis iquirere an hęc regula quo ad eas possit verificari Regnum istius regula ego scio explicabo, istorum subordinatis et sub aliquo 3.º Vltimis. Ad resolutionem notā difficultatis Dicit de diffas Vltimis eas quę istę habent duobus participantur ng contrariē et alt et plantę distinctis diffas Vltimis. Sunt hoc et equus quinque genera subalternis inferioribus diffas iferiorib. Quenit superiori quare difficultatis solū circa diffas subalternas. ad quę dico genera istius quidam alicui 3.º subordinata posse habere essentiales subalternas istas non exemplo allato alis et quę quę iure se habent subordinati Licet sub aliquo genere stancatur subtiliati et tm eadē habent diffas subalternas Vltimas quę Quenit ij corporeitate et animatione et quę genera ss. sub aliquo 3.º eadē habent partiri pares diffas et hęc tenetur disputa, disputatis de analogia entis

Caietano

quia copiose et subtiliter difficultates analogię iuxta illo tpus calo de nomine analogia protractauit ita comitur ne dessę analogiam nog vt dixerat nullum habere illud conclusione probare posse adiuuare et plures existimo ignorantia aliis subtilis errores scaturire quare nos brevitate et claritate qua potuerimus hoc et disputabimus et explicabimus. Sit ꝯ clusa quidditas sit analogia

Duplex Forma Quotiplex Sit Analogia

Omnis ars sit analogia et metaphora et equivocatio et equivocatio significata gratia huius et omnino cadit sicut et univocatio nec omnino diuersa sicut et equivocatio sit et significata et diuersa proportionaliter tm et ut habitudinis hoc est et manifestum sicut et hoc et metaphora et huc

Metaphora et analogia est triplex et significat idem et partim apud latinos seu sufficientia et aliqua diuersitate Nec tm secta antiquorum illa diebus Analogia quae dicebat proportione quadam et ita Analogia et erat ad proportionale Et pro respectu alius et alterius et Secundum Schabet pro alio ad alterum ita pro montis ad suis et et montis Modernorum autem pro eis vsq obtinuit Regulam Analogia amplius extenderet ad quae et proportionis et habitudinis et et proportionis habet

Dicta Cai Caietani Hoc sup Anglici analogiae agnouit et Physica quae circa diuisit analogia et equalitatis et reperiri et univocis quae et equaliter absolutorum participatorum ut pro primo respectu superiori et diuisit et quadam et equalitatem Physica ad inferiorem ratione primi et et secundum et alterum et ut alterum et aequalitas quarum una sit factor altera et ut respectus et aequalitas diuisit analogiae analogia Physica et et alterius mox essendi Physici habet ut hoc ex Sortis totalitatis et aequalitatis

Caietanus Caietani hoc analogia (et bene advertit ipse Caietanus) sicut et Metaphora et et univocatio et aequalitas et reperiri ex ratione diuisa alterius et aequalitatis et inferiorum quae et extra Scripturam diuisi ipsius alterius Nec et Metaphoris et hoc actiones Caietani et illud appellat univocum et et diuisa ratione fuerit equaliter participabile a quibus ratione determinatum proprio quae et una specie quae et alia hoc tm analogia Physica nec potest et diuisi diuisi nomen et ne radicaliter et proprie respectu et omnino cadit et equaliter tm participata ratione determinata

Q[uo]d dicta g[ra]c hac analogia [pro]portionalitatis, q[uo]d q[uo]dam alia
sit analoga attributionis et [pro]portionis, quod nomen e[st] vnu
[pro]prie q[uo]d nomen significata e[st] eadem vt tam et diuersa vt
habitudines ad illud. Vt sanum nomen e[st] vnu attributionis tam et
medicine q[uo]d dicat sanitatem q[uo]d sanitatis quidem, et medicina
q[uo]d sanitatis causat: quare ratio e[st] huius nomen sanum significata
sunt eadem vt tam et diuersa vt habitudines ad illud q[uo]d dicit
habitudinem ad sanitatem vt subiectum in quo fuit et
forsitan reperitur sanitas, vnde dicit habitudinem ad
sanitatem vt illius signum et medicina vt illius causa.
Et diuersas habitudines significantes actiue vt medicine
in ordine ad eundem actum vt sanum. quapropter
analogum analogia attributionis vt huiusmodi nomine significatur
Hec analogia attributionis diuiditur in analogia
unius ad alterum et analogia duorum ad vnum ordinem ad
vnum. 3a analogia e[st] q[uo]d vnum quidem ad aliud et
hec analogia analogatum accidens in subiecto habet q[uo]d
accidens dicitur ens per ordinem et habitudinem ad substantiam.
Vel dato q[uo]d duo vel plura [pro]portio ad vnum vt dictum
in exemplo allato de urina et medicina, que [pro]portio
ad actus sanitatis

Alia denique est analoga [pro]portionalitatis
et est quorum nomen e[st] vnum ratione cuius illud significatum sub
diuersa et eadem habitudine et [pro]portione q[uo]d
vt. g. huius nomen principium vnum e[st] vnum ad quod et
fundamentum vnum et ratio illius significata sub diuersa
e[st] diuersa et eadem habitudine [pro]portionis q[uo]d sicut
se habet cor ad principium actus vite sic habet fides
vite ad principium vnum. Vnde analoga [pro]portionalitatis
sunt crystalla que sub diuersa et [pro]portionaliter
sub eadem

huic [pro]portionalitati duplex requiritur [pro]portionis
Sequitur analogia [pro]portionalitatis est illa que
fatis diuersas [pro]portiones [pro]portio medietatis aliud e[st]
que ordo vnius ad aliud qualis est inter quatuor et
duo, et huiusmodi et [pro]portionalitas existentium que reperiuntur diuersas
has duas [pro]portiones vt sicut se habet quatuor ad octo
ita ad sex et duodecim hanc [pro]portionem habet quod dicitur
ad analogiam [pro]portionalitatis

quae analogia proportionalitatis appellatur
Quaestio analogia dicitur et dicitur in sententia quarta in ratione
quae abstrahit quum a parte rei reperitur in ambo partis diversitas
cum aliquali convenientia et unitate et haec ab aliqua propositione
analogia nominatur. dividitur autem in propria et metapho-
rica, propria est quando nomen unum proprie utrique analogato convenit
ut principium quod proprie convenit cordi et fundamento domus.
Metaphorica est quando nomen unum de uno analogato dicitur
proprie et de alio per metaphoram ut risus qui de homine
dicitur proprie et de amoenitate prati per metaphoram
quia sicut se habet homo ad risum ita pratum ad claritatem.
Ut autem hoc
magis intelligas adverte quod pro utraque analogia proportionis
et proportionalitatis aliquae assignantur conditiones. prima ergo
pro analogia attributionis est quod ratio in qua analogantur
intrinsece solum in analogato principaliori reperiatur et in aliis
per extrinsecam denominationem ex quo ortum habuit prologum illius
analogiae per se sumptum stat pro famosiori. ut constat in exemplo
sani. 2a conditio est quod utraque significata sit una numero
in omnibus id est quod non multiplicetur sicut ratio unum ora
in inferioribus ut patet in eodem exemplo. 3a quod illa
ratio praedicatur in definitione ceterorum analogatorum unde
si medicinam velles deffinire ita dices medicina est
causa sanitatis

ratio 1e conditionis communis enim aliae ad illam reducuntur [illegible]
mitur ex quo deffinitio huius analogiae neque ratio significata per nomen
debet esse talis [illegible] in analogia attributionis quae non potest in omnibus
illis intrinsece reperiri patet illa quia una et eadem res non potest
intrinsece reperiri in [illegible] subiectis realiter distinctis alias debet
esse in omnibus illis talis [illegible] quod erit intrinsece in principaliori ana-
logato et in aliis per extrinsecam denominationem.

pro analogia proportiona-
litatis etiam assignantur aliae conditiones oppositae praecedentibus. prima
est quod ratio significata sit intrinseca omnibus analogatis. 2a quod
ut deffinitur unum analogatum non indigeat altero. 3a quod ratio si-
gnificata non sit una numero in omnibus sed multiplicetur ad multi-
plicationem illorum. quas omnes conditiones in exemplo supra adducto facile
videbis. et ratio prima deffinitionis ad analogiam attributionis firma est
quia si ratio significata non [illegible] in omnibus a fortiori debet in illis
multiplicari et unum non debet deffiniri in ordine ad aliud
quia alias non esset analogia proportionalitatis distincta ab
analogia proportionis seu attributionis ex qua deffinitione deter-
minatae

Suarez

Arg^ta Expsita Explicationi Analogiæ Attributionis.

Et sic

Pura Sco assignatur ta Scotus sup 1 sent. q analogica attributionis tm filla generaliter admittit Regn q ens dicit tale inuenit tm ratione Scotus authores Et Suarez art 2 2 q metaph sect 3 num° 15 et sequentibus quare ait Scotus ee admittere aliqua ñ tm 3 ordo analogatis attributionis Unde sic dicitur dicitur Sany ê nomen analogum analogica attributionis respectu actis Urinæ et Medicinæ, et hñ rao sanitatis pillis regentis stylus q^a ñ Requiritur ad analogiã attributionis q res significata p nomen reperiatur stylus primo principaliter analogato et aliis p extrinsecã denominationem Unde ens q^a stylus Sanitas regentis stylus dicit Urina ee Sang Medicina ee Sang ê quia ee Signum Sanitatis et Medicina ee Sang Medicina ê quia ee Causa Sanitatis ee Signum Sanitatis ê aliquid stylus Urina Sanitatis ee Sang Medicina ê quia ee Causa Sanitatis ê aliquid stylus Medicina q^a ee Causa stylus Sanitatis ê aliquid stylus Urina et Medicina.

R^o q Urina ee Signum sanitatis ñ é ee Sang stricter S^t tñ stricte et stricter Medicina ee Causa Sanitatis ñ ee ee sana stricter, St Causa latior Unde stylus Urina S^t ma et Urina nominatur ad stylus duplex ma Urina ee Sang stricter Medicina ê quia ee Signum Sanitatis et Medicina ee Sang stricter Medicina ê quia ee Causa Sanitatis ê ma et mi et ñ stylus stricter stricte q^a rao Sanitatis regentis stylus Urina et Medicina stricter Urina stricte S^t tñ stricte et Causa latior stricter Urina stricte Sany denominatur sana a sanitate existente in qua ly stricte existens stylus regentis stylus et p extrinsecã denominatur stylus.

2° sic arguitur ens ê analogum analogica attributionis ad Ens et Creatura et hñ rao ens reperitur stylus in Ens q^a stylus Creatura Sequitur Creatura habet ê stricte existens stylus et creatura stricte ad Creatorem stylus Deus q^a ñ ee rane analogiæ attributionis q res

Significata reperiat ſ̄ſtire ſ̄ per ꝓportionē analogi et
ꝑ exſtere denominary ſ̄alij.

Ad mat. ergo ē analogia
ſ̄ſtia attributionis ad ſubſtiā et accidēs et hm̄ rao entis
reperiat ſ̄ſtire ens ſ̄ſtij ſubſtiā ſ̄ſtij ſ̄ſtire ſequit
accidens ſ̄ſtij ꝓpria et ſ̄ſtia habet entitatē diſtinctā ab en
tate ſubſtiē q̄ n̄ requirit ad analogiā attributionis ꝑ
rao ſignificata reperiat ſ̄ſtire ſ̄ſtij ꝓportionaliter analogato
et ꝑ exſtere denominary ſ̄alij.

Et ſ. ad hoc arg^tū Reſpondeat
ly Caietano Cap 2 de nomine analogie ꝙ ſ̄ diuerſtr, aduer
ſtr ē ꝙ ens ē analogū ad Deū et Creaturā ſubſtiā et
accidens duplici analogia Vnā attributionis et ꝑ portiona
litatis et eā^tē qua ē analogū ꝑportionalitatis reperit ſ̄ſtire
ſ̄ Deo et Creaturis ſubſtiā et accidti; eā q̄^tē qua ē ana
logū attributionis n̄ pōt ſ̄ſtia reperiri ſ̄ſtire ſ̄ſtij
pōt reperiri ſ̄ſtire ſ̄ Deo et ſubſtiā et ē exſtire ſ̄ Crea
turis et accidti: Vnde q. rao entis reperiat ſ̄ſtire ſ̄ſtia
aturis et accidti ſchabet ſ̄ſtipoſitiue et maiſtor, ꝙ
ſ̄ſtior Vt ens ē analogū attributionis ſ̄ſtij exprit q. re
periat ſ̄ſtire ſ̄ Deo, et ſ̄ Creaturis denominatiue exſtire
abentitate Dei et accidēs ſ̄ſtia abentitate ſubſtiē

Ad hoc ſ̄ quē Re
ſpondeat ꝙ Creaturis etij Vt ſ̄ analogata attributionis
ad ſ̄ſtire ens ꝑ Reat ſolutō ans ꝑ eatenus creaturis
ut analogata attributionis gerunt ad effectū Dei ſ̄ ut
ſ̄ effectus Dei ſ̄ ſ̄ſtire ens ꝑ Vt ſ̄ analogū attributionis
ſortitur ſ̄ ſ̄ſtire ens minus ꝑ ꝑ ens effectus Dei ſortitur
ē rao entis q̄ quidquid ſit a Deo ſit ſub rone entis ꝑ
Creaturis Vt ſ̄ effectus Dei habet ſ̄ſtire rationē entitatis =
Ad 2um Creaturis n̄ poſſūt denominari entia ab entitate
Dei ꝑ ꝓpria entitate ſ̄ſtia diſtincta a entitate Dei, cum
ꝑ^ter entitas Dei ē entitas eſſentiē ſ̄ Creaturis n̄ poſſūt
denominari ens ꝑ eſſentiā ꝑ^ter n̄ poſſūt denominari ab entitate
Dei.

Ad arg^tū in cōe ſup^a ad 13 ſ̄ negatur ꝙ Creaturis ē effectus
Dei Vt^ē nō ſortitur rationē entis ſ̄ſtire denominatiue a enti
tate ſ̄ſtia Dei ſ̄ ſ̄ ad arg^tū in oppoſitū Secundū Medicus ē
ſalutatus Sanitatis ē ſ̄ſtia ſ̄ſtire rationē entis denominatiue a enti
tate ſ̄ſtia quare Creaturis Vt^ē effectus Dei ē ſ̄ſtire ens

Nota

[illegible]

silly metaphorice dicatur. Videre aliud ꝯ denominatiue
bibere potus vinum &c. Et every vno falsly & improperly
denominatiue vocitur ad amicitiam et familiaritatem
sua ipsius, quæ proprie metaphorice et extraordinarie dicitur
vinum.

argūtur 3o Da 23 Idatium Nō potest silligi pfecta ratio
analogiæ & portionalitatis quia stillagatur & partio et pars
interpty cū aliud analogatum & debet poni; desse alicui
alteri analogato. Ita p 6rō Ny vii & partio Sparao seu
virtudo explicate dicit et exturma literque & p vigore
de talis & partio et Sparao stillagate debet poni ex cū
et exturma illiq = Stirmatur Reg Stho 1a p. q 13 ar 6 asserit
q nomina quæ dicuntur de Deo p metaphoram nō possunt definiri.
Vrijs q Quatuor Regum & Ray Salutandis Sto dicta nomina
sūt analoga proportionalitatis cū sit metaphorica & analogiæ
& proportionalitatis Nō Iuvat q Vny q alteri nō definiatur.

ad argtum Rr
neg cū differāt inter analogy & portionis et & portionalitatis
& similitudinis attributionis analogata vnius principaliū dicunt
simpliciter vnum et quasi facto signato habitudinis ad analogatum
vnius principale; sic ens vnum Medicina &c. Et significat
simpliciter causa sanitatis simpliciter & quasi facto signato dicitur
Diæta ad sanitatem alii vnde ens esse nō potest & speciem
Vrina habituum ad sanitatem alii et nisi & quidem & ora sanitas
alii & desse alicui alteri analogiæ & portionalitatis licet vny
analogatum habeat & portionem cū altero ea & partio exercendi
& usui analogati Nō tñ & portatur similitudo et quasi facto signato
dicatur similis et ita de cæteris & de ceteris dicendum
Nec necesse aliud ignorare aut definire & ordinem ad aliud tam
cū sit & portionis illorum facto signato aut ita et similitudo ad usi
& & portionata quis velit cognoscere aut definire.

ad Stirmatum
Nā & nomina quæ metaphorice dicuntur de Deo et Creaturis
Nō desse si analoga & portionalitatis Sto simul si analoga
attributionis sicut & a his analogiæ ad Deū et creaturas vnas
& servantur similitudo et de ista analogia et ita & asserit
Stho. & Deus debet definiri & habitudinem ad creaturas.
debet desse Nō similitudo Deū et ista Nō analogiæ analogatum
attributionis et analogum vnum principale. et ad Deum
alia &c. ens Nō desse & similitudinem sibi significat & ita

Quæstio Secunda Prima Pars

Utrum Scriptus Aliquid Ab Inferioribus Possit

Reuistar

ad primarium conceptum entis q[uo]d dicitur
entis n[on] addit aliquem conceptum formaliter diversum sup[er]ius. Si illud
dicitur conceptus obiectivus entis magis determinatus ex
ipsius gradu substantia et genus supremum unicuique praedicamenti
s[ed] conceptus omnino simplices irresolubiles per suas formalitates
obiectivas, quae omnes partes per quos constituitur solum minutissimi
in illa distinctione ex maioris simplicioris claritate distinguitur a conceptu entis
quae satis est ut dicamus substantiam et accidens formaliter unum et idem
esse entis et differre, sed quatenus concipitur sub rationibus determinatis
sui igitur contrahitis et superioris opponitur sub § 1

Proponuntur sententiae § 1

in hac
gravissima difficultate 1a sententia affirmat posse simpliciter praescindi
conceptum obiectivum entis a differentiis per quas contrahitur significari
immediate gradum quendam inferioribus omnibus in quo actu non includitur
simpliciter formaliter. Sicut sentit dari conceptum obiectivum entis simpliciter unum
et a differentiis realis et actualis praecisum, ita Scotus in I dist. 3
q. 3 quem sequuntur Scotistae et ex Thomistis Valencia 4 metaphysicae
q. 1 Soto hic q. 1 Iavellus 2 et 12 tractatu 4 Fonseca 4 § 2
sect. 3 num. 45 ex aliis ... P. Suarez tomo 1o metaphysicae disp. 2
sec. 2 Hurtado disp. 9 sect. Arriaga disp. 11 sect. 1 Oviedo contro-
versia 1a metaphysicae puncto 5 et alii gravissimi authores quos satis
cumulat M. Miles Moneda in f[ine].

2a sententia docet ens non significare
immediate aliquam rationem seu gradum sui inferioribus omnibus et ab
illis simpliciter praecisum et abstractum, sed immediate significare omnia
sua inferiora prout proportionaliter se habentia atque adeo rationem entis
solum esse unam et hoc modo plurium, hic est unis in ipsis
unitas. Sequuntur Angelicum Doctorem loco infra citandi, tenet ergo
Caietanus de Analogia nominum cap. 4 Ferrara 1o gentes cap. 34
Iavellus 4 metaphysicae q. 2 Araujo ibidem q. 3 art. 4 Nazarius 1 par.
q. 3 art. 5 P. Vazquez 1a part. disp. 21 cap. 2 Complutenses
hic disp. 11 q. 5 Ioannes a S. Thoma q. 3 art. 5 Serna lib. 6 de
ante praedicamentis q. 1 § et plures alii.

Antequam ad utramque argumentationem
advertendum pro explicatione et intelligentia huius sententiae duplicem esse
proportionis ... similitudinem aliam ... alia proportionata
ex alia proportionata, proportionata similitudo est illa quae datur inter extrema quae
... ratione ... inveniuntur similitudo quae datur inter Petrum
et Paulum qui ... natura humana quae aequaliter par-
ticipant ... similitudo proportionata est illa quae datur inter extre-
ma quae solum ... proportione ... similitudinem ...

ri

Ad sec. respondendum ... optime potest alli ... solutio
ad aliquid: quare maxime oportet advertere ...
... et ... appellat ... et ... aliquid appellat
... sua ... et ... convenit
... similitudo aliquid convenit ... respectu
accidentis et sic similitudo aliquid ... convenit aliquid sas.
6.° dat.
Conceptus formalis univocus et praecisus a conceptibus formalibus inferiorum quo
dato illius unus conceptus obiectivus abstractus et praecisus a concep
tibus obiectivis inferiorum. Sed contra: probatur quia impossibile est unum concep
tum non repraesentare plura ut plura, sed necessario debet repraes
entare illa plura per modum unius, hoc est quatenus in aliqua ratione
conveniunt. Ergo si conceptus formalis est univocus et praecisus, illius conceptus obiec
tivus erit univocus et praecisus. Confirmatur: ideo huic voci homo
et conceptui formali illius correspondet unus conceptus obiectivus
quia ratio hominis in pluribus invenitur et propterea sunt plures
homines, qui in ratione hominis conveniunt, et propter convenientiam
exigit plures homines per modum unius. Ergo pari ratione dati unius concep
tus obiectivus correspondens huic voci ens et conceptui formali
illius, ita probatur neque licet, propterea sunt plura entia quae in ratione
conveniunt, in ratione entis et propter convenientiam poterunt ab ipso cognos
ci per modum unius.
Et si huic argumento respondeas quod conceptui formali corres
pondet conceptus obiectivus eo modo quo fuerit conceptus formalis. Si ergo fuerit
conceptus formalis in repraesentando et cognoscendo est univocus et praecisus, simpli
citer correspondebit illi unus conceptus obiectivus simpliciter praecisus et
univocus. Si autem in repraesentando et cognoscendo est talis qualis est conceptus
formalis entis, satis est quod illi correspondeat conceptus obiectivus qui
sit univocus et praecisus aliquid. Sed contra: nos dicimus quod est unus sub aliquid
est simpliciter multiplex. Sed possibile est quod unico conceptu formali cognoscantur
plura aliquid simpliciter. Ergo ubi est unus conceptus formalis non possunt
esse obiecta cognita plura simpliciter.
Ad argumenta et ad confirmationem Respondetur
negando esse solutionem datam. Unde in forma distinguo antecedens: dato conceptu
formali entis univoco et praeciso a conceptibus formalibus inferiorum univoco
et praeciso imaginarie et per rem secundo modo, univoco et praeciso formaliter
et per repraesentationem, subdistinguo antecedens: univoco et praeciso simpliciter,
nego antecedens; univoco aliquid et praeciso secundo modo, et eodem modo distinguo
consequens, concedimus conceptum obiectivum univocum aliquid; secundum illius univocum simpl.
nego. ... et hoc modo servatur proportio inter conceptus obiecti
vos et conceptus formales in repraesentatione.

ad ſtruendum dictum Hospitale omnes quos ad ſuum opus
ex quo ſibi videbitur Dictus Ioſephus et Simon Executores
predicti teneantur et debeant ſtare iuramento ſuo et
iura ſua ſecundum ipſius arbitrium et diſcretionem
Item reliquit Dominus Ioannes Rex Portugalie
Ioseo Diego ſuo Camerario centum florenos auri
Item reliquit Dominus Ioannes Rex Portugalie
Ioseo Diego ſuo Camerario centum florenos auri
Item reliquit Dominus Ioannes Rex Portugalie
Ioseo Diego ſuo Camerario centum florenos auri

Arguet 2° hic Doctor, q. d. hoc sig-
nificat immediate ad rati [illegible] ... pluries sic [illegible]
ad rationem [illegible] q.a ens significat immediate subst. et
accidens [illegible] predicat ens [illegible] subst. et accidens.

R. dis-
tinguendo ens q.a hoc significat immediate ad rationem utique nego ans.
q.a significat ad rationem [illegible] partes [illegible] simpliciter nam
[illegible] et nego [illegible] q.a hoc significat ad ratione [illegible]
[illegible] ad unitatem rationis significatis [illegible] tertii quarti et non
una simpliciter. Ad [illegible] ens licet significet subst. et accidens [illegible]
significat ea [illegible] tertii quarti [illegible] simpliciter [illegible]
significat ea dispersa. Unde licet ens significet subst. et accidens
[illegible] significat illa unita [illegible] rei [illegible] ex [illegible] repraesentationis.

[illegible] maxime
[illegible] et [illegible] dicit unitatem [illegible] repraesentationis solum et
[illegible] rei repraesentatae simul [illegible] dicit unitatem [illegible] rei repraes-
tatae [illegible] adequate supponit [illegible] immediate signifi-
cat q.d autem [illegible] et dicit unitatem seu [illegible] solum
repraesentationis, [illegible] supponit adequate q.a significat
[illegible] etiam [illegible] subst. ; [illegible]
[illegible] disparatas [illegible] et ens, [illegible] ens significat subst.
et accidens ita [illegible] et dicat sola unitas [illegible] repraesen-
tationis et [illegible] unum significat [illegible] disparatas
[illegible] significat ad [illegible] ita [illegible] et dicat unitatem [illegible]
[illegible] rei significatae seu repraesentatae.

Ex [illegible] dictis sequitur 1° nullum a-
nalogum posse [illegible] conceptum obiectivum [illegible] simpliciter
[illegible] analogum [illegible] dicat [illegible]
[illegible] participatum seu [illegible] et simpli-
citer diversum [illegible] a [illegible] simpliciter [illegible].

Sequitur 2°
ens et [illegible] alio analogo [illegible] dicere conceptus [illegible]
clarus [illegible] et simpliciter a [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] abstractus, et ratio est quia claritas
et unitas [illegible] et claritas imaginis
seu repraesentationis [illegible] ab unitate seu claritate [illegible] seu
rei repraesentatae et [illegible] ens [illegible] dicit conceptum obiectivum [illegible]
[illegible] quid abstractum et unum [illegible]
[illegible] quid unum et [illegible] quid abs-
tractum.

Sequitur 3° ens [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] quid [illegible] simpliciter [illegible] requirit

[illegible]

3

Set q ens vadit passim, proprium habet, secundum ens, sub
stantia habet ambages, quia est vadit per totum. Sg. q proprium
habet eig Sg habet Gray requirit ad rationem modi de
monstrationis ens q eo q Set Unum q ad ens forma

q Vn. Sg

Vnaquaq genere habet ee maxime Vny q Set mensura
q scientis et Segnitor mutabilis actory eig Sg genera pro
pria ens ē maxime Vny q. Vnusq, huic Sue habet q
ad Vniversum omnes partes quia magna pontus restabit la
tus Sue pter q ens ē Vy genere scibile q vasta Phys
et Sphs Set Vy q plus cognoscit q. hoc genere ē maxime
Vny = Ar q habet q ē Vy Mapstichus debeat ee maxi
me Vny qualitas alia eig Sg generis Sepotestory mensura
expedere, et adminq equalis debet jgredione et Segnitor
q Mitate ed u q Sby ē Vy ordine sue q generalis ordo
quisiti q expedit sadequat imo polig pfectiq ceteris eig
Sg generis debet ee et Segnitor minq Vny quatino naa
ab jfectionibq ad pfectionq procedit ens autq Sby ē Vy genere
scibile quatino ens genericum, qualitas pfectibile quatino
q. alijs pt sus nostr qui Sgoty adacty et Segnitor
Vniversi adminq talia q cognoscibq procedit et hic minq perfec
ty ē ens q genere scibile et Segnitor minq Sue Vy
quid Vny.

Segnitor denig diversitas entis q ens rele et transit Sey
et creaturas, habq Sy et accidens, cuiq q portionis q Sey pdicamto
ee analogq Cy vao dicitur q Segnitas entis Sue equaliter que
omnino Sp soly Vy portiuncula gombuper. et hec de hac q
Ens Vy q quis et qualiter entia q pdicamento ponatr.

Ens Vy & qualiter Entia in Predicamento ponatr.

q Veritas
auscultatis advertendum q Sdivisy ens ē Series sue Coordinatio
q creatory superiority et subiecty subsumo supremo genere quo nichil
e superius Sed adiacentiq quo nichil e prius Inde Sdivisy
e triplex Genery diversi Schmatis Vel causa, qua subsumo supremo
Sue collocatis et deserto dicit Coordinatio Sue Series essentialis
Vera Sue q creatory subsumo ens, Secundo Sue Vy Sdi
visy q dicit Sectionis alicui q Vnivocatis et a liui q Sinq de

4

Dñm Ds rany et rany assignat q̃ pfectabitur Ds rany
Nr Quydne ja Sathany i Deo q̃ vri ꝯnik dñi coro q̃ istatr i dñstone
Aduantury ꝯfulopi admisa i Deo qui q̃ Ds rany Nr arguit
ꝯtabiny i illo gaudet i pfectabit Sathan.

Sed Dns Jhla ca Deus
pami q̃ pdamno ire et Nr salut Deo reponeri dñi e Certy q̃
alias Esset Chimeria Sta ꝑ placat q̃ Ds pdamny hy
adhoc Dr ytus Designat pdicaty diuiny q̃ ja Sathane q̃ placat
de multore i Deo Dpany Nr q̃ ans E manifesty et Jhla pater
q̃ qui Jaõ mut la iudit ja Satham effabitabi Filis grany et
hyeramy hs ire cui applicat ꝯ pte Deo reportet Esse hy domesty
Dr Jesus illy q̃ ja Sathane Depiat ꝯ = istantia aducta Sathe
p Iudit iusta eos qui negãt dsh̃ obrectiny ꝑ diuina attributa
q̃ Jerusalem iudito q̃ hm̃ pabilii e etiã Sct a dicta Glosones
Jac melens Responsio ꝯ q̃ his Authoribꝰ q̃ Negãs pcuta
et ra q̃ dicta dsh̃ Vr Jesualis ꝑ attributa diuina admia
Nr Jacet Dpany exactu et pfect a Nec Dny Atributy Dperati
ad aliud Vt pfungs illud S Vt Extrema i pgria Linea pfectis a
q̃ Secus accidit i Dpane mut ca q̃ ad illq Jhes penitentiam re
quirebat pfectabilis est p Dñs q̃ extinti Aliqua plura Thesbi ja
p q Sct et alibi

Dicit Jhesus Dns Vt Jstabit Et Sequuti Dñs e dimi
te nomine i pdicam to Sub E Sct Xpus E Leg q Deo directa ponite
i Dirigite to Sub E = Sct Leg do Jhũ q Aliqui i Dptas ornati
i pdicam to Sub E ntm Vt e Leg Sct Vt iudei Deus nr humane
Potestis i illa Innocue Juniens et licet ornati i Texto Vt Subsistens
Et terminatus q Subsistẽs diuinq Idei terminao seu Subsist a
Soly Sctabet Vt Idolio Sanguia Nr ponerentur i pdicam do Vnde
Aliq quyda e maior Dpus ponite i pdicam ta Vt i dei Deus nr
Saluator Deo ma Sct Deo ma et etiã aliq quo
Minor Dptus e Leg et hoc Sct mi Leg Satys Deo mi.

Dicit q Sub tis a
diuina ponite i pdim to Salty reductiue, Glosig Diagony te
reductiue i pdicam to que Dpt res quia i pdicam to ore Collo
Cte Sct Subsist a Propter Diuina Spleti ordo hr mang Xpi que
i pdicam to directe collocate Sct Subsist a diuina ponite i pdi
cam to Salty reductiue = Sct Deo reg do Jhũ diuia Subsist a
Spleti mag praem Sti que Subsist a alig do Glor dus Spletiny Vt Hy formant
Sct Ens i formant Deo hig quid i Spleti Et primus partis Sanguis partis q ex
Maria Sua ordinati ad Dsonety alterny et ista Subsist a primit reductiue
ad pdicam to Sct Quia alig do e Soly Subsist a Sct Terminat alig Sct
Humane et ja Sathane partis q Subsist Subsist a diuina Deificata Natura

356

[illegible]

ciuitatis Xpti [illegible] finita [illegible] et [illegible] credere
[illegible] ad praedicam.^tis q^a [illegible] habere [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible] Ex quo [illegible] pars
[illegible] §

Secunda Conclusio §

Xptus Dnus
quatenus est suppositum naturae humanae ponit directe praedicam.^tum Subst.
[illegible] et [illegible] est quae [illegible] et [illegible]
cata [illegible] linea Subst. [illegible] directe praedicatur de Xpto Dno [illegible] directe po
nitur in praedicam.^to [illegible] patet q^a aliquid suppositum ponit directe in aliquo
praedicam.^to [illegible] est quod de illo [illegible] praedicata illius generis directe
[illegible], [illegible] Xptus Dnus [illegible] est eius [illegible] speciei [illegible]
individui naturae humanae [illegible] praedicata e [illegible] linea Subst. [illegible]
praedicatur directe de Xpto Dno patet [illegible] q^a aliás [illegible] eius [illegible]
speciei [illegible] constat.

Confirmatur [illegible] summitur a [illegible]
[illegible] praedicatur [illegible] et directe [illegible] Corpora
[illegible] Xpto Dno [illegible] ponitur directe in praedicam.^to [illegible] est [illegible] et Xptus Dnus [illegible]
subsistit in humana natura.

Opponens 1.º Xptus [illegible] individuum naturae huma
nae [illegible] subsistentia diuina [illegible] subsistentia diuina est Deus qui ab [illegible]
[illegible] praedicam.^tis [illegible] et Xptus [illegible] individuum naturae humanae
[illegible] a praedicam.^to excludi = [illegible] maiorem [illegible] subsist.
diuinam [illegible] subsist. creatae [illegible] diuina [illegible]
[illegible] subsist.^a diuina est Deus [illegible] et [illegible]
[illegible] formaliter [illegible] terminat naturam diuinam [illegible]
[illegible] terminat humanam [illegible] subsist.^a diuina
[illegible] duplicater accipi [illegible] naturae diuinae et sic [illegible]
[illegible] naturae humanae et sic [illegible]
[illegible] regentis [illegible] humana. [illegible]
[illegible] Deus ponitur in praedicam.^to [illegible] praedicam. [illegible]
[illegible] subsistentia quae [illegible] est [illegible] humanitas [illegible]
[illegible] diuinitas [illegible] Xptus Dnus ponitur in recta linea
praedicam.^ti [illegible] ratione naturae.

[illegible] Subst.^a
Verbi [illegible] creatae [illegible] diuina [illegible] Subst.
in directe et [illegible] naturae [illegible] praedicam.^to spectat
ad praedicam.^tum [illegible] diuina [illegible] spectabit = [illegible]
[illegible] maiorem subsist.^a Verbi [illegible] creatae est diuina
formaliter et [illegible] maiorem [illegible] et [illegible]
et [illegible] est formaliter [illegible] subsist. [illegible]

7

Quo Speciei q[uo]d ſit dexterq; ſ loca genꝰ ꝺ Sumitꝰ ab ſolo
Genꝰ Quod ſtia ſint ſ abſtia ab Entiate.

Replicabit parte ℞ Mꝰ genꝰ
que ſſ eiꝰ rationis Cuſoto poſſit poni ſ ꝑdicamto ſeparate
ſ ſoto q[uo]d ſit genꝰ ſ Subiecꝫ directe ſ ꝑdicamꝫ Colorꝫ Ex
ame ꝺ Corꝑ et ſtia ſunt ꝺ partate rationis — ℞ q[uo]d genꝰ
Mꝰ genꝰ abſto ſeparate habit rationem et ſic ꝺ mꝰ
ſ ꝑdicamꝫ poſſit ꝑ alia[m] q[uo]d ſ ſoto ꝺ q[uo] ratꝰ habit
habit rationꝫ partiꝫ abſto deſinit et ꝺ poſſit directe ſ ꝑdicam
Colorꝫ.

Inſiſtit ℞ genꝰ eſt ꝺ pars et nichilominꝰ directe ponit
ſ ꝑdicamto q[uo]d eſt ꝺ partes poſſit directe ſ ꝑdicamto Colorꝫ —
ſ ſi Reſpondeat q[uo] genꝰ ꝺ ponit ꝛ pars ſ[ecu]ꝺ ſtiam poſſit
ſ ꝛ Replicabit q[uo]d eſt ꝺ ſtia poteſt ſ ꝑdicamꝫ directe collocari
ſicꝫ ſalij ꝺ ſtia ad latꝰ genꝰ q[uo]d ſequela ꝓbat ꝺ ſtia
et ſic quoad ex poſſit ſit pars ſ tm ſtia poſſit poſſit ſ[ecu]ꝺ hanc rationꝫ
genꝰ ponit ſ recta linea ꝑdicamꝫ q[uo]d et diſtꝫ

Nec authoreſ ſumit
ſ Ore negata ſequela ꝺ tm ſ rationꝫ Reſpꝺ, ſ[ecu]ꝺ alij eſt ſtia
ꝺ nec ſtia poſſit reſpectu ſpeciei quꝫ ponit ſ recta linea q[uo]d
recꝫ ſ ad hoc ꝛ aliquid ſ ꝑdicamto collocari — ſ[ecu]ꝺ hanc rationꝫ
aliqꝫ ꝺ placet q[uo]d diſtꝫ ſ ſtia reſpectu ſ diuiduoꝝ et hanc
directe ſ ꝑdicamto collocari — quare alij dicit q[uo] genꝰ ſuꝑ
ſtat ſpeciei ſ tm ſtia quatenꝰ quoad expreſſ ſ ſtiatur
ex ꝓprio genere et diſtꝫ — ℣ery hanc rationꝫ placet q[uo]d
genꝰ ſubſtantie non ſtatuit ſ tm genꝰ directe ſ ꝑdicamꝫ q[uo]d —
Vnde ſ Boetius ex Dauid ad Ieſu ℞ diſtꝫ exeludit a recto
linea ꝑdicamti q[uo]d quꝫ ſtalis linea collocari deſit ſ directe
ſub uno genere et illi ſubiici ꝑdicamꝫ ſ quid, ad ultimo ex ꝑdi
cato ſ recta linea debet aliquid directus ſeri ſ ꝛ ad ſubſtm
genꝰ q[uo]d ꝺ ſuumit deſit ꝺ ex ſeparabit

Expꝛ colligeſ ꝺa entia ſ ſpecia
ſpecta finita certa, ſine ſubſtia ſine accidentia, ſine mala
ſine ꝛ mala ſine mala ſine ſuꝑmala ſ ꝑdicamto collocari.
Reſtat tm ex ꝓmiſſo An entia accidentia ſ abſtracta ſupra
ſit entia ſ pura ſ ſi ſ abſtracta ſupra poſſit ſ ſpecia ſine
Dubio poſſe ſtale ſ ſemi pura ſ ꝑdicamto collocari, quare
tota diuiſio ſtantꝫ ſ ſtantia ſ accidentia accidentia ſ ꝓpria genꝰ
an illa ſ ſecta ſ abſtracta habeat q[uo]d ſit ꝺ ſpecies

Ad Obiectiones

ſ accidentia ponꝰ
ter ſ ꝑdicamto ſecto et ꝺ ꝓbatum. ℣ ꝓbatꝫ habet ꝓbatꝫ ſed

7

T

Qñ obstat subiect. Qualitty accidentis
Replicare cõ subiecto et accidenti vñ ẽ de 3m axioma —
Ñ sequit obstat gña one axioma / tellegitur ẽ de vtroq accidẽte
simul ẽ negatu ẽ cõcessio portans mañ diuersoy q̃dicamy
tonj. Ondõ ly q̃ sit terminus de vtroq accidẽte p̃ce dicte
q̃dicamtj / ꝓa ẽgnuj cõnes cõ ly stabilj sinea q̃dicamtj
stabilis q̃dicato 3m p̃dicamtj q̃ q̃ hoc sibj cõstituit qualem
vñ q̃ accidens subsistat. vñ q̃ debent / quo sint ꝓbabiliter
ꝓpa sol̃ obiectiones.

Replicabilis accidens ꝓbatur / q̃dicamto Vt
Notat subiecto q̃ subiecto q ẽ subst̃ salvo vt quid Notatj
q̃nis / q̃dicamto accidentis — Rñ sibj sequis debere ponj
vt Notatio et / obliquus q̃nis q̃dicamtis requirit ꝓ accidens
habeat q̃nem et Inuable / q̃mtj vt Thomistę dicunt de substã
tijs cõ respectu Xpi Dñi.

2ª pars dl̃. S accidens nõ ꝓt / abstrahto
q̃dicamto collocari / 3m et Simal Thomistas nõ ꝓt ꝓ dl̃
Deo subsistẽtia nõ ponit / q̃dicamto abstracto q ẽ q̃plete vt
Ethq accidens / abstracto ẽ q̃plete q ẽ subsistẽs / ꝓpria q̃
nõ ponit / q̃dicamto collocari / abstracto.

Respondetur ly q̃ suare acci
dens / abstracto ẽ q̃plete / ẽ entis nõ 3m / ẽ accidẽtis — Ad
q̃a / ꝓbatur nõ ẽ q̃mtj / linea entis vt / linea accidẽtis ly
ꝓprium actuale / sit accidens: ly q̃ ethq / notat dñi subsis
tens subsistẽtia ẽ / q̃plete / ẽ entis nõ 3m / ẽ subsistẽs

Ad Thomistas Respondetur accidens / abstracto de q̃plete q̃mtj
Vñ nõ metaphysice q̃ accidens / abstracto ẽ genus et ꝓpriẽ
tate conj q̃dicamtis vt genus ẽ / quid albedo ẽ color q̃mtatis
ẽ qlis — Ad ethq subsistẽs / tens subsistẽs ẽ metaph̃ q̃plete
et 3m Thomistas nõ potest / poni q̃dicamto / abstracto
q̃ accidens ethq potest / apparere, ans ẽ / hoc subsistẽs
/ abstracto vt / genus et differẽtia q̃. Ad ꝓbationẽm
/ solutionis adductas / dico eadem ratione / dici q̃ stabilitas / abstracto
ponj / q̃dicamto q ethq vita / q̃dicato ẽ vera humanitas
et albedo q adeuntibus nõ / q̃dicat q̃ere / potest. ans — Respon
detur / dicitur / q̃dicamtis ẽ / q̃dicamtis generis et / speciei re
spective nõ 3m / ratio q̃ vt / q̃dicamtis entis / q̃plete quod et
quo debemus / q̃dicamto / accidentis / abstracto

2ª / Obiectis accidens
vñ / sequitur / abstracto ac / Deus, vñ / Deus sequitur / abstracto
q̃nis / q̃dicamto q ethq / sequitur / abstracto Maior / ꝓ

Dispositio de Predicamentis

Primis Substantiæ et Accidentibus

completam dicitur substantia partialis quae ex natura sua ordinatur ad complementum alterius: sed in substantiis possumus distinguere duplex complementum et complementum unum aliud est complementum per modum naturae et essentiae, et aliud est complementum addequatum ratione subsistentiae ergo humanitas dicitur natura completa quia non ordinatur ad constituendum alteram naturam licet ordinetur ad constituendum suppositum hominis atque adeo talis dicitur completa quia est ordinata ad constituendum suppositum naturae videlicet humanitas, hoc ergo dicitur substantia absolute completa ratione substantiae quae ex natura sua non ordinatur ad constituendum aliam substantiam unde quae est completa absolute ratione substantiae est etiam completa ratione naturae, non vero e contra ut constat ex supra dictis exemplis.

Adverte 3° quod substantia habet subsistere per se et esse per se independenter a subiecto et etiam habet substare aliis id est alia sustentare sicut substat accidentibus et illis substat tanquam eorum fundamentum et sustentaculum, ex his duabus rationibus quae conveniunt substantiae quaeritur ratio substantiae quaenam illarum sit constitutiva substantiae creatae in omni in suo esse in omni [illegible] an sit ratio substandi an vero ratio subsistendi per se, et si est ratio subsistendi seu existendi per se an sit negative sumpta prout est idem quod non esse in alio tantum prout dicit aliquem modum et rationem positivam et [illegible] qualiter sit ratio constituat [illegible]. Referuntur Sententiae §2

Referuntur Sententiae §2

1a sententia affirmat substantiam ut sic constitui in suo esse essentiali per rationem per hoc quod est substare accidentibus licet non actualiter saltem aptitudinaliter, ita Boetius et alii Antiqui=

2a sententia asserit rationem formalem constitutivam substantiae creatae ut sic abstrahentem a completa et incompleta non esse aliquid positivum sed negativum et hoc negativum explicari per hoc per se existentiam in defectu substantiae id est quod non est in alio. itaque iuxta hanc sententiam sicut ex ente addita negatione divisionis constituitur unum ita ex ente addita negatione existendi in alio constituitur substantia hanc sententiam citat Ponsius [illegible] [illegible] metaphysicae 14

3a sententia docet rationem formalem constitutivam substantiae creatae esse modum existendi per se positivum et realem, ita Suarez disputatione metaphysicarum [illegible] opusculo 42 de natura generis. quaeritur 1a conclusio §3

Prima Conclusio §3

Ra[ti]o for[ma]lis

constitutiua substa[nti]ae j[n] re[cto] n[on] e[st] munus substa[n]di accid[enti]b[us], nec
negao ess[enti]ali j[n] alio, seq[ui]s [con]stituto. Prima [con]uinc[itur] q[ui]a ra[tio] et quo
ad 12 Sup[erior] illud [est] for[ma]le constitutiuu[m] alicuius rei q[uo]d 1[o] concipitur j[n] ta-
li re, s[ed] munus substa[n]di n[on] e[st] id q[uo]d 1[o] concipitur j[n] substa[nti]a, e[rg]o n[on] e[st]
for[ma]le constitutiuu[m] illius. Maior e[st] clara, et minor p[ro]b[atu]r q[ui]a munus
substa[n]di e[st] j[n] ordine ad aliud, s[ed] prius e[st] q[uo]d substa[nti]a constituatur j[n] se
quam q[uo]d ordinetur ad aliud, e[rg]o munus substa[n]di n[on] e[st] id q[uo]d 1[o] concipitur
j[n] substa[nti]a. Patet [con]s[equen]tia q[ui]a prius e[st] q[uo]d substa[nti]a sit j[n] se quam q[uo]d
alijs substet, ideo en[im] alijs substat q[ui]a e[st] j[n] se, et n[on] e [con]uerso,
q[ui]a si n[on] esset j[n] se n[on] posset alijs substare.

Confirmat[ur] 1[o] Substare acciden-
tib[us] supponit substa[nti]am constitutam, e[rg]o n[on] e[st] for[ma]le constitutiuu[m] illius.
Ant[ecedens] p[ro]b[atu]r, prius e[st] q[uo]d aliqua res sit constituta j[n] se quam q[uo]d comparet[ur]
ad aliud, e[rg]o prius e[st] q[uo]d substa[nti]a sit constituta j[n] se quam q[uo]d comparet[ur]
ad accidentia q[uibu]s substat, e[rg]o substare accidentib[us] supponit substa[nti]am
constitutam, e[rg]o n[on] potest esse constitutiuu[m] illius. Patet [con]s[equen]tia q[ui]a n[on] potest
jntelligi res constituta ante quam jntelligat[ur] constitutiuu[m] illius.

Confirmat[ur] 2[o]
Si ess[enti]a substa[nti]ae esset substare accidentib[us] deberet defi-
niri j[n] ordine ad illa sicut accidens definitur j[n] ordine ad
substa[nti]am, s[ed] substa[nti]a n[on] potest definiri j[n] ordine ad accidens,
[con]t[ra] docet Aristoteles [Aristo] d[ic]it q[uo]d substa[nti]a e[st] prior defi[nitio]ne accide[n]-
tib[us], e[rg]o substare accidentib[us] n[on] e[st] ess[enti]a substa[nti]ae.

quo ad 2[am] p[ar]t[em]
p[ro]batur, Ideo substa[nti]a e[st] ens reale positiuu[m], s[ed] pura negao
n[on] potest e[ss]e constitutiuu[m] entis realis positiui, e[rg]o ra[ti]o for[ma]lis constitu-
tiua substa[nti]ae n[on] potest e[ss]e negao ess[enti]alis j[n] alio. Minor p[ro]b[atu]r
q[ui]a negao n[on] e[st] ens, s[ed] carentia entis, s[ed] id q[uo]d n[on] e[st] ens n[on] potest
constituere id q[uo]d e[st] ens, e[rg]o negao n[on] potest e[ss]e constitutiuu[m] entis realis
positiui.

Confirmat[ur] q[ui]a constitutiuu[m] substa[nti]ae e[st] id q[uo]d 1[o] concipitur j[n] sub-
sta[nti]a, s[ed] negao ess[enti]alis j[n] alio n[on] e[st] q[uo]d 1[o] concipitur j[n] substa[nti]a, e[rg]o
negao ess[enti]alis j[n] alio n[on] e[st] for[ma]le constitutiuu[m] substa[nti]ae. Minor
p[ro]b[atu]r q[ui]a negao fundat[ur] j[n] aliquo positiuo sicut negao jn-
uisibilitatis j[n] hoe fundat[ur] j[n] p[rae]dicato positiuo rationalitatis, e[rg]o
negao ess[enti]alis j[n] alio fundat[ur] j[n] aliquo p[rae]dicato positiuo substa[nti]ae,
e[rg]o id q[uo]d 1[o] concipitur j[n] substa[nti]a n[on] e[st] negao ess[enti]alis j[n] alio, s[ed] p[rae]di-
catu[m] positiuu[m] j[n] quo fundat[ur] talis negao. Ra[tio] et [con]cl[usio] 4

Secunda Actio §4

Vasfolii Substantiua
Subsig & abstractiua ejusdem et ejusdem Ipsetor et ejusdem Ipseta &
ens ipse, seu & ee ipse essentiæ & g Seguit negatio essendi
jalio Iggug ejusdem Subsecto Rationis.

Et attrg sec° & ejusdem negadictis
Et amplig gber Alia & vno modi Substantiua actuaig rei, seu
p° Iorgitor ejusdem Substig & ipse & g p° Iorgitor ejusdem Subsig & ipse &
ipse & vno fortis Substantiua Subsig & Minor gber alia Ligu
ejusdem Subsig possyt reperiri Iygg & ipse Negatio essendi jalio et
Subsistare accidentibus Vt ig dixemus Sl ex his verbis prig & & ipse
quig negatio essendi jalio et subsistare accidentibus g & negatio jalioquo
p° ultimo sydatur et prig & g aliqua res sit ipse quig alijs subsis
sit g & ee ipse & g p° Iorgitor ejusdem Substantia — Formatur hoc g & &
ipse & Quatuor & subsistig Ng Tuenit Subsig & finitig et ejusdem
Ipsetig et ejusdem Ligui ocsitig Subsig & SS ipse & g vno
fortis Substantiua Subsig & ens & ipse —

Vt autem ostendatur quod sit modus essendi
ipse aduerte g modus essendi ipse & modus essendi jalio possyt
Sumi duplicitor p° dicitur aliquid & jalio Iggug ejusdem Subsecto ejus
rationis quia ratione albedo dicitur & ejusdem & et hic modus
essendi jalio appellatur ejusdem, 2° potest aliquid & jalio
Iggug ejusdem Supposito qua ratione humanitas & ejusdem: Similiter modus
ipse accipitur dupliciter p° g modus quota substituo aquig sequitur
Negatio essendi jalio Iggug ejusdem Subsecto ejusdem ratione Subsig
sibe Ipseta sit sibe ejusdem Ipseta dicitur esse ipse et hic modus po
test appellari ipseitas, 2° modus Similiter p° modo positivo essendi
ipse & Substante Ng Vltimo terminatig et ejusdem Immediatig
ejusdem Ipsetig & abalio Iggug a Supposito Substantiate quaratione
q albert Supposity Vg Petrus Petri & & ipse et hic modus essendi
ipse appellatur Substantia.

Vlterius modus ipse et modus jalio possyt
Sumi Radicaliter et formaliter & ee jalio Radicaliter & naa
seu quidditas Cui debetur & ee jalio Iggug ejusdem Subsecto Rationis
Recta & ejusdem agibilis naalis seu Radicalis: & ee jalio
formaliter & ipse modus ejusdem agibilis actualis et formalis: Similiter ee
ipse ejusdem Ipsetig & ejusdem Subsecto et Supposito accipitur Radicaliter
et formaliter ee ipse Radicaliter & naa Seu quidditas Cui debetur
modus essendi ipse ejusdem Ipsetig & ejusdem Subsecto Rationis et a Supposito
Cui immediatig debitig appellatur Subsig & Seu ipseitas agibilis
naalis, Secundum debitig habendi Nominalitas appellatur Residualitas
Radicalis:

ee ꝑse forliter ee ꝑse mog fortis essett ꝑse Istituens actuet
forliter mag ita q̃ subsy Vt nõ deesset a subiecto q̃ adiuuet
to giũ mog ꝓstitug e gignis q̃ negatog ad essy subsecuty
explacety q̃ ꝓgnit q̃ ba gtetus ista mog Vt vltimo ja
ꝑmitte ꝑt ee forliter formaet mag et ne dat etty q̃ Immutica
esse forliter nõ sty Vt subiecto st etog Vt sug ꝓsito dicat
subsy fortis Vnde sicut vacuolis Istitutiua accidentis
nõ e q̃ ꝓstia fortis sic actualis Istitutiua a
subsytia nõ e ee ꝑse Vt dicat Subsy actualy ꝑse seu
forty sic dicat illy radicaly seu aptitudinaly

Sed ad tertiu mog ex
plicandu ꝑse q̃ Istitutiuu subsytię sic arguef subsyt q̃ Iglia
Vt mãa t nõ essyt exsistere ꝑse Successo debet existere
q̃ exist tang Vt dixim q ꝓstia q̃ aptitudo ad exsisty
nõ ponit in Istitutiuu subsytię = dicẽdũ q̃ a exsistia subsyt
tię etog e subsytia q Iglia et tm ei nõ sunt aptitudo ad
exsisty cuꝑa sit actualis exsistia q Istitutiuu subsyt nõ
ponit in aptitudo ad exsistendum ꝑse Eteria q dicẽdũ etog q
subsytia et tm ei nõ ponit aptitudo ad exsistendum q a exis
tia q ei essy cuꝑa sit suꝑ in Istitutiuu subsyt nõ erit
aptitudo ad exsistendum.

Ad q̃tũ ad ma st etatis subsyt q Iglia nõ
exsistit q exsistia ꝓpria st exsistia tang inclusiuu tm exsi
stit ꝑse ita q ꝓstia ꝓpria abalio q̃ sit hoc modo exsistit ꝑse subsistit
q nõ exsistit q alio extra cuius essy sit et ma et aty subsy
tty q Iglia licet exsistit q exsistia Ipsius nõ exsistit q alio sit
q subiecto extra cuius essy sit sed ꝑtiqua pars ipsius q essy tantum
ꝓprie et de cuius essia st q nõ sibi sit exsisty ꝑse = ad q̃
Replicety dico q licet exsistia actualis exercita nõ dicat ap
titudinẽ ad hoc exsisty exsistia tm actualis signata dicit ap
titudinẽ ad exercitũ exercety = ad 3m Rm q licet q dico
nõ desit quoty vehiter essy et exsistia desit quoty tm q eo duo
Munera quoty Dny e munus essy et aliud munus exsisty
et licet nõ ꝓpriatę Dny q ꝓstia a dicat illud tm munus q
ꝓpriatum Iggius id cui debet munus exsisty ꝑse e quoty
dat subsytię.

Ad obiectũ id q e dicẽdũ q aliquis rex nõ ꝓsit aliqui
Municari absque exsistia sed absoluta st ee ꝑse ita q dentur
a balio et a subiecto Municatio accidentis ee ꝑse nõ Istitu
tiuu subsyt e Munus ꝓprium quoty tis cuilibet habet
ee ꝑse ita q dentur a balio et a subiecto Ly exsistatibi sine
subiecto ee ꝑse ita q dentur a balio et a subiecto Municatio

accidentis — Rr q esse subsig & penitus Communicatr accidentia q esse subsig & Consubstantialem ihm q sit entitas quae exigit ee esse in alio tot & subjecto in quo Communicatr accidentia q quaelibet Eucharistica sacra sit ens tm exigit ee esse, non exigit ee in alio quare non Communicatr accidentia: aut quaelibet esse subsig & Sig Communicatr eis Sit esse et subsistat in se sicut accidentia a Sig eccl Communicatr eis non Dicet subsig

Respondet ee actualiter in alio licet exigat ee esse pr Nec contra respondet ee actualiter esse licet exigat ee in alio — Rr q dr quidq Mag essendi esse qui rde ens de ejs rationis cy eo qui Substituit subsistig et hic potest Communicari accidentia quia non repugnat Mag essendi in alio Sicut dator gratiae cy quid q rde cognitio cy speculativa sit gratiae rr tm dator Mag essendi in alio quia rde sit ens ejs rationis cy eo qui Substituit accidens et consequenter qui rde operatur cy Mag essendi esse Substituo subsig & sicut dator gratiae operatur cy quid q rde operatur gratiosa et ideo accidentia potest Communicari ee esse et subsig & rde potest Communicari ee in alio.

q auth fine Mag essendi esse qui Communicatr accidentia rde sit ens ejs rationis cy eo qui Substituit subsistig Stat ens eo quod accidens Sally habet q illy q rde sit in subjecto & q Mag sua adhuc ex Communicatione subsistig existens. Dei q quia sally ē negativa, in ē rr in subjecto rr tm habet q illy q sit de essentia subjecti et ideo rr potuit cy q prius Mag essendi in alio quia ejs remanet extra essentiam subjecti atq subsig & sic eo Mag essendi in alio remanent extra essentiam subjecti ea parte qua esset in alio, et extra essentiam subjecti ea parte qua esset ens et repugnat et sequitur rde dari Mag essendi in alio qui sit ens ejs rationis cy eo, qui Substituit accidens quare potest accidens ee esse qui Communicatr ei Mag essendi esse qui Substituitur sig & tm potest subsig & ee in alio qui Communicatr ei Mag essendi in alio, qui Substituit accidens.

Ad 2dum & 3m Dicendum quod accidentia Sacramenti Eucharistiae licet Sacramentaliter subsig & ē ee esse in alio et exigat in alio rde Sally ergo quia subjecto existens subsig & sig.

[illegible]

Substa et ypleta Nē ē Immycabili alteri = Ivery
Sranga aliquid Juraret Jusceret cūq hoc genus ivery ypleta
ē substa ypleta q ē Sapientia Nō posse Immicare Singula
vnoq̄ Deo et Fabrē quare Sē vnitas ingēta ans,
Nē ē alteri Immicabili Physice Nec Jone loge Dnō ans
Unde substans ypleta Jnē Arrianis generaliss̄imy Nuro
Sē discamyti Quo quasi Jeome mea Jrrat Stephan Sedonsis &
Sarum cuiq ē Immicabilis alteri Physice Nec loge.

Et q̄ manis dicq̄ alter ans Nē ē alteri Immicabili ylla linea q̄ ē
ypleta Dē ans alia linea q̄ ypleta Nē ē negō ans. Eq̄
Certo q̄ quelis substia q̄ē generalissimy Sit ypleta ylinea
substiē q̄ habet Vltimy sui ypleny, Substiē Nē tm
ylinea Corporei q̄ defecit illi Corporeitas et Sit alter Incat Corpo
Sit ypleta ylinea Corporei q̄ habet substiē ypleta et tm
porcitaty Nē tm ylinea Animātis q̄ defuit illi animaty et Sic
de Singulis vsq̄ ad Sequare. Unde quelis Superiora addat
aliquid Sup̄ q̄ varij Superiory Nē tm addat ypria linea Su
periorib; vnde enim q̄ addit hoc Sup̄ ast Nē ē ylinea alis
q̄ ast ysua linea totty dunt Corpus Sensibile et Sic de alijs quare
Incat dicte Superiores Inferiores ypleat Species quas Retinuyt Nē tm ypleat
Genus Superiores quas Retinuyt Sē Sequyt ysua linea ypleta
Et patet ex exēplo alter et valet.

Duces Dō genus generalissimy sedicā
Virgti substē & ordinatur ad Sponsyde aliq substē Corpā Vē & Nē
substia ypleta q̄ mōy nāq̄ et ess ē ybo thq̄ q̄ illud ē ypleta
ysalteno gnere tq̄ Sequeq̄ pars ordinatur ad Dsyda L Retinuyt
aliq̄ nāq̄ ytra eōq̄ genus = Roborata hac q̄ substē expedicitur
Physice ypleta q̄ ē pars ordinata ad Sponsyde aliquid totty
substie Physicy Sē illa substā dicit meta ypleta quē pars
perfē ordinata ad Sponsyde aliq totty met̄q: Sysic Sē gene
ralissimy substē ē pars meta ordinata ad Sponsyde aliquid
totty met̄q Sē ē substia ypleta met

Versus q̄ ex substā quē ē gene
ralissimy est ex deserentijs Jnferiory fit Vny pse Jenere substē
Sē generalissimy ē quid ypleta Sicut dicta ans patet q Vspa
Virgti Vltatē etactus Strairy genus Ytra Nē gber tq̄ q̄ adiunct
Entiē ypleta Nē Instituit Cyrillo Vny pse Sē Sic ex genere et di
ffā pē Vny pse ypenere substē Spiritus corpy ypleta.

Virgti Per dicta
q̄ ans genus generalissimy Sē dicam substē ordinatur
Ad Sponsyde aliq substē ytra genera Genus substē Sicut Deus quatuor

adeterminata Substy Drego ans ordinata ad Spons dy Substy
j determinato genere Pp Cs pris Drego ans et distyguo Jeg
gr nr e Substy Spleta p omnes suas et essy e plinea Substy e
et Substy quasi a linea corporis Pp mat Substy j linea corporis
Substy. Ego adverto q Substy potest Significari Dupliciter q
sibi debitq gna q grig suug Subste qui Substy quasi adeter
minatis generibus Substy et sic Substy j hac
linea e Spleta q habet Subste quę e eq Vltimy Splemty;
Do potest Considerari quatenq Substat alicq determinatq genio
Subalterni Substytię et j hac ratione Deus j hoc genere q Ds
habuit e j Spleta Pp. q linea corporis Substy e quid Splety
q corpq addit dictę Corporeitati Sug Substytię.

Clarq ex dictis Set j
Rationi maa, ad j tra genus alius e quid Spleta q habet
q sectionq sibi debitq. j q pria linea S. universe Scribile ng
transalle q postea adducit Re ptinet adeq lineq Sad lineq
hujus mei Obstabit aut Sho j j tra genus tm suos adjacet
e j Spleta q de pars ubiq Spatiosi semper Cyrati: q alicis
tali potest explicari aut e duo j Spleta licet Set Set Spleta:
quia similiter j pria casu Substytia quę e generalissimy licet
Set Substytia Spleta e tm corpq j Spleta q de pars Rationis
Et Sic habet ee Substy et partes Cs diversas lineas, et ideo
Dequacyq genere Subalterno respectu j primy.

ad 2m Dicendum q Pr
parte Primy absolute ee j Spleta q ordinata ad Spons dy Substy
Primy et hoc ideo habet pari brevitate quatenus ordinata
ad Spons dy Substy Brevi Sg tm pars Spleta S genus ng desi
gnat e duo par vasq habet alias pprias Eglamenty j pria linea
q Sufficit Vt Set Substy q dq genebile j Sdicendo: Et quia patet
Elucidatio j altera parte Primae et omnia Cs

ad 3m Dicendum q dictę quo
ans Ex Substy quę e generalissimy et ex dictis in primo
vel q Set Omy pse j genere Substy e j genere Substy determi
nato Do ans j genere Substy e j Omi Drego ans Et Dicig ad
2um q eadem distyguo ans quia adveniens Enti Spleto Re Vl
timi Cyllo Omy pse Sic Set Splety absolute Do ans. Si Set
Splety Substy j pria linea Drego ans: Pg dicet Substy quę
e generalissimy Set Spleta j rami Substy e Pr tm e Spleta
j gradu determinato Substy e Et Sic j illo grado plures
Omy pse Ex Substy et diffe Sug dicta: Ideo Substy
Pr e Set Spleta j rami Substy absolute Drego ig q licet se
Dicig esse Splety j rami Substytię q de diffe j primy Pr Spleta

pro ratione subsistentiae, sed pro ratione determinatae subsistentiae, v.g. corporeitas pro ratione corporis, sensibilitas pro ratione animalis, rationalitas pro ratione hominis argumenta 1a. 2a. 3a.

§ 6 Argumenta 1a Sententiae § 6

Primum argumentum sumitur ex nomine etymologia [illegible] [illegible] [illegible] ex nomine substantia dicitur a substando, ergo ratio formalis substantiae est [illegible] substare accidentibus = Respondeo hoc argumentum non esse efficax, nam ut constat ex Philosopho 5 Metaphysicae cap. 25 multoties nomen accipitur a proprietate magis nota rei et multoties a re quae est omnino extra conceptum rei denominatae, ut constat de lapide qui dicitur a laesione pedis, et de toga quae dicitur sermocinalis ab obiecto 2o, et accidens a [illegible]: ergo etiam nomen substantiae a per se stare et per se substare derivatur.

2um sumitur ex Philosopho qui in hoc cap. probat substantiam esse magis substantiam quam magis substat accidentibus, ergo ratio formalis substantiae constituitur per hoc quod est substare accidentibus. Consequentia probatur quia ut refert ipse Philosophus, sicut se habet magis ad magis, ita simpliciter ad simpliciter; ergo si est magis substantia illud quod magis substat, erit simpliciter substantia illud quod simpliciter substat, ergo sicut magis substare constituitur substantia pro ratione magis substantiae, ita simpliciter substare constituitur pro ea = Respondeo argumentum Aristotelis esse a posteriori procedens a proprietate substantiae ad ipsam essentiam substantiae, sicut si dicerent Petrum esse magis hominem quam Ioannem, quia Petrus est magis risibilis, non sequeretur quod risibilitas esset constitutivum hominis, ita similiter quod magis substat, sit forte quod sit magis substantia et quod simpliciter substat simpliciter est substantia, est tamen ratio deducta a posteriori, non tamen a priori.

3um ratio formalis constitutiva substantiae non est esse per se, ergo est substare accidentibus. Antecedens probatur quia ratio formalis constitutiva rei non est ab ea realiter distincta nec realiter separabile ab illa, sed modus per se est realiter separabilis a substantia, ergo. Minor probatur nam de facto humanitas Christi fuit separata a proprio modo essendi per se; constat enim in incarnatione verbi divini assumpsisse humanitatem sine propria subsistentia a qua humanitas haberet esse per se, qua ratione dicunt theologi quod verbum non assumpsit hominem sed humanitatem, ergo esse per se est quid separabile a substantia et consequenter non est illius constitutivum = Respondeo negando antecedentem, ad probationem distinguo minorem, et dico quod modus per se est realiter separabilis a substantia, si sumatur modus per se formaliter pro subsistentia, concedo minorem, si sumatur radicaliter, nego minorem, ad cuius probationem constat ex dictis quod in ipsa humanitate Christi Domini modus per se fuit, quia est subsistentia sine illo quod fuerit assumpta a Verbo divino, non fuit separata modo per se radicali [illegible] [illegible]

qualemq; Substiã ẽ et qua mea essẽdi ꝓpria radicalẽ ꝑfectionẽ
ꝑfectionalẽ aqua fuit Segregata.

Ly Substiã abs
ꝺ entitate cõsiderata substat accidentibꝰ qꝫ munus radicale
sese ꝓ mea actus ꝑfectiui Substiã accidentibꝰ ẽ de Secundo quid dictum
Substiã Ly abs habitus radicalis ẽ de Secundo quid dictum
vbo hois = Ly Socratis ms et distinguendo Neg qꝫ munus
radicale Substiã accidentibꝰ ẽ de Secundo quid dictum Substiã et adiun
ctũ qꝫ mediate Ntg ꝺ Ntg j Socratis
ens qre et ẽ j ordine ad se seu j ordine ad actus Substiales qre et per
se munus Substantiã et essentiã et vt ẽ j ordine ad accidentia seu
ordine ad accidentia Substiarum Ly exercet munus nam ꝺ Ly
munus exercitiũ Secundũ et ideo j ꝺ Secundo Substiã dicere non
hꝫ essẽ ꝺ Socratis:

Nec ex Ly dere sibilitate aliquid Valet
Ng valet j ordine ad rem sibilitatis vt se habet ꝓ mea essẽ ꝺ Ly
ꝓ mea nam et sic illud essẽ Saluatur antecedenter ad talẽ ordi
Ntg:

Et ne equiuocatione fallaris aduerte Secundo nam Ly ea gratia
j adequate seu exꝑsse a Secundo essentiã distinctã Ng ea de causa formaliter
j ordine ad se exercet munus essẽ j ordine ad extra exercendum
nam: Sic ens qre rationale ꝓ j ordine ad se exercẽ munus essẽ
j ordine ad accidentia Substiarum exercet ꝓ mea actus 1us munus
nam. Quia ter dixi ꝓ mea actus 1us Ng Substia ꝓ mea actus
vltimo vt Ly exꝑsse gratia ea Substiarum ꝓ mea actus 1us distincta, 2o tri
formaliter ꝓ sua additione formalitatis gratia distincte Nec aliter accidentalitas
et gratia sua additione formalitatis aliaa distincta. ly dem.
est §7

Fundamenta Secundi §7.

§ 7 j Labora
re est Arguit 1o Substiã Attributi j sua essẽ ꝓ aliquid sua
additum enti 2o id ꝓ sua additum enti Nõ potest ea aliquid positiuum ꝓ
Substiã Attributi j sua essẽ ꝓ aliquid negatiuum Maior patet ꝓ
Substiã Secundũ ly accidentis j ratione entis ꝓ distat a bello ꝓ aliquid
sua additum enti minori: ergo ꝓ Nõ datur aliquid positiuum qui
sit ens ꝓ Nõ datur aliquid positiuum sua additum enti — Confirmatur
sua tertia vbi ergo minor, qꝫ si quis esset aliquid positiuum sequitur
ꝓ j definitione Substiã ꝺ Imitaretur Ruga Sequela Patet ꝓ Nõ esse
Mel comitis j definitione ꝺ Asini Substiã ens et vbi ꝓ Asini qui
ꝓ ens ẽ mea positiua ꝑficiens ens; Secundo adhuc arguitur j
Omnis genus j ibus j differt a ꝺbus ponendo genus j definitione Ly ꝓ
Nõ sumitur hic ꝓ actu reali Statim ꝑficiendo gratia ibus generis j
definitione hois actu ꝑficiendo et alterius vt ibus j definitione

Nec ex ductis de Secundo
entis

q. p[er]rons esse nulla data [illegible] l. additio formalitatis s.[olum] solaq[ue] [illegible]
[illegible] l. minor expressio eiusdem formalitatis. Unde distinguo maiorem
subst[anti]a constituitur p[er] aliquid ... entis [illegible] sicut
maiorem p[er] aliquid ... [illegible] aliquam formalitatem ... distinguo nego
maiorem, et eodem modo distinguo minorem ... subst[anti]a ... addere
sup[er] ens aliquid positivum ... [illegible] duo [illegible]
... addatur alteri ... exprimit ... qui nomine
entis n[on] exprimebatur; ... quae exprimit quid posi-
tivum est ... constitutivum = ad confirmationem R[espondeo] ... negative
ens sit nova expressio eiusdem formalitatis nulla formalitate ... quatenus
p[er]tinens ... exprimit ... subst[anti]e ...
... dicebat ... fuit ad entitatem negationem

Arguitur 2o. esse p[er] se
non est aliquid positivum n[on] potest esse constitutivum subst[anti]e ... dicit
solum negationem ... aut esse p[er] se sumitur pro eo ... ab alio
et sic solum Deo convenit esse p[er] se, aut sumitur ... [illegible] ...
... et sic calor et quantitas ... extra se ... p[er]tinens
... esse p[er] se ... subst[anti]a ... negationem
... in alio = confirmatur sicut se habet ... esse a se et n[on]
ab alio ... se habet ... subst[anti]a creata esse p[er] se et n[on] in alio, sed
in Deo esse a se et n[on] ab alio dicit solum negationem dependentiae ab
aliqua causa ... subst[anti]a creata esse p[er] se et n[on] in alio
dicit solum negationem dependentiae ab alio tamquam a subiecto.

R[espondeo] ad arg[umentum] ... neg[an]do
ant[ecedens] ad probationem dico ... esse p[er] se sumptum illis duobus
modis ... sit forte constitutivum subst[anti]e, est tamen eius constitutivum
... positivum cui debetur n[on] esse in alio ... in subiecto ...
tionis = ad confirmationem nego minorem ... esse a se in Deo
aliquid positivum ... ad eius subst[anti]am et infinitam entita-
tem licet a nobis n[on] possit explicari nisi p[er] negationem dependentiae
ab alio sicut etiam positivum subst[anti]e explicatur p[er] negationem
... in subiecto.

3o. intellecta in subst[anti]a negatione essendi in alio
intelligitur subst[anti]a ... esse p[er] se subst[anti]e constitutivum est aliquid
negativum ... patet ... intellecto ... in alio
intelligitur essentia accidentis ... intellecta ... subst[anti]a negatione essendi
in alio intelligitur ess[enti]a subst[anti]e ... intelligatur intellecto ...
... accidentis ... negatio essendi in alio = R[espondeo] neg[an]do
... intellecta negatione essendi in alio intelligi formaliter essentiam subst[anti]e
... intelligeretur aliquid ... ad essentiam subst[anti]e sicut ...
... negatione rationalitatis n[on] intelligitur formaliter essentia hominis
sed aliquid ... ad ... dico subst[anti]a

De Secunda Generali Specie Entis Substantia Accidentis in Communi

Ostat ens
dictos ⁊ hoc accidens separabile ⁊ predicabile et predicamentale
de hoc vel q Imaginitur subiecto ⁊ est de ⁊o q potest esse sub-
to ⁊ actu ⁊ q cuiq ⁊ intelligentia aduerte accidens q
sentit esse q ē ee ⁊ alio ee duplex aliud ⁊ inesse et alius
⁊ ⁊ ē aliud q ⁊ inesse Immediate et ⁊ sustentat sub
recto Vt ei tribuat say ē stare seu esse aliud denominat
Vt albedo qualitas etc. Vltimo ē q ⁊ inesse Mediate
recto Immediate Vt ei tribuat denominans Vt actus hoc
pens qui ⁊ ma opinione ē existens agenti et relato tno.

Dicit
ster accidens ⁊ inesse alia is ⁊ uere res, sicut qui esse
sine dependentia ab alio accidens participat ⁊ quia entitas Vt
qualitas ⁊ et qualitas alia ii ⁊ ma dependentia ab alio
accidens et ideo participat nomen entitas ⁊ p excellentiam
modificat Vt figura, scio et sustra sed ⁊ existere acci-
dentis dicit ordinem ad subiectum ita quia esse nō an
⁊ sustra sit de essentia et an sit ⁊ sustra actualis, an
ii aptitudinalis.

Ad quod ⁊o aduerte q ⁊ sustra accidentis ⁊ subiecto
quia ē de essentia quia habitabilis dupliciter potest intelligi
⁊o actualiter et ⁊ exercitio q ⁊o sequitur accidens actu
ē ⁊ subiecto ⁊o aptitudinaliter q ⁊o ⁊ accidens separatum
potest ee actu ⁊ subiecto = ⁊o nota q dupliciter aliquid
potest ee de essentia alterius ⁊o q ee dicit duplex essentiale
⁊ inesse ita Vt possit intelligi sine illo quia rone actus ē de essentia
hois ⁊ placat eni intellectui hoc sine actu: ⁊o modo potest
aliquid ee de essentia alterius quando Vt sit de essentia
quod ⁊ ⁊ placeat existere ⁊ intellectui non aliquid entitatis sine

alia

quoquis subsit Corpori sine illo quocunque dicimq; ee de essentia
actus q; sit vltimus et terminans q; applicat existere actu per
quod ens dicit sit terminans et ultimans, aliquis possit Corpori ab sine illo
subsistere et
subsistens intelligi quod quidem concedit consequens sententia actus essentia
accidentis hoc ē de Corpore vbi vt dictum est intelligi sine illo
et non sit de eius essentia cum aliquod possit Corpori sine illo quod
accidens ee primum actus et forma substantialis et loquimur de entitate
et actuali quia aptitudinali: possumus autem cognoscere accidens
separatum ab substrato, sed difficultas de quidditate accidentis
quia quid sit sive sumatur experientia sive factum et actu signatum
sine actuali entitate Corporis non potest difficultas 2° quidditate
accidentis cognita an sit vel non sit et essentialiter a subiecto de
pendeat vt entitate actuali et aptitudinali. Ad de eius quidditate
an sit de essentia iuxta explicationem suprapositam quo ad
referentem Sententiam

Resumitur Sectio 1

Ponitur
assertiones entitate actuali ee cum sola sit distinctio accidentis sive
ee essentiali essentiae Sententia Christo.

Secunda
Secunda opposita de essentia
quidditate entitate actuali, et non aptitudinali ee de essentia
accidentis, vbi Scotus, quem vide cum sequentibus disputat.

Tertia
Tertia
Dicit entitate aptitudinali ee de essentia accidentis, hanc tenent
inter Thomistas quos videre potest apud Patrem Suarez tomo
2° metaph. disp. 37 sect. 2 num 6 et resolutorium sit
facile

Conclusio 2

entitate
actualis Sit de Scripta non essentia accidentis quidditate
Non
obstante de Scripta accidentis Modalis et facti et sibi Sine
ipsa entitate aptitudinali vel reperiri negant. Explico dicit
accidens esse ens
Sed quia est vera res non distincta essentialiter
a entitate actuali et potest absque illa existere entitate vera:
Et similiter accidentia modalia Excepta ipsa entitate non sibi
quidditate essentialiter et actuali entitate, sit tum possint existere
sine illa.

Ad hoc quo ad 1 pars negat actualis entitate non sit de essentia
accidentis quia non potest a Scripturis Sanctis negari quia
sit Sanctissimum quidditate omnis eucharistia remanere sine
subiecto, et actualis entitate non est de essentia quidditate alicuius
separati et nec sit de essentia accidentis et sit vel, Sanctissimum

aparitate dicitq vanu q ens mmg qualitas facit rotundu
et dles q dicitq a subiecto q̃ vehigua accidentia et magna
habitu separata ꝓprietas actualis et tq absq; ea esset separabilis
Dece
tm dnge q̃ ens mmg e de essa accidentis ꝓprietas q̃ q de
essa subiecti et creatas atq; negat q subiecta sit ꝓprietas
q̃ sit subsistat ꝓse actualiter q̃ negat dare accidens ꝓprietas
nãa q̃ sit talis actualiter = Confirmatr ad q actualiter
q̃ e talis actualiter e ꝓse Nec ꝓse negat accidenti
q̃ dicitq negat illi q actualiter non sit talis quare q̃
dicitur certa q nec ꝓse et dicta essentialiter ꝓprietas subiecti
sunt ꝓprietas accidentis Sed contra non potest ꝓprietas mu
nicare subiecti et ens nec alicui accidenti ꝓse et dequalitas actualis
ꝓprietas e de qualitate accidentis, q̃ subiecti sunt illa existere
non potest.

Arg tr Quicere q sunt ad tres non potest dari subiecti
tria sine ꝓsentate radicali q̃q sint essa distincta ut
patet ens dubium scilicet rationale tm sine ꝓsentate forte q̃ sub
stia et corpus humanis, ita accidens non potest
existere sine ꝓprietate radicali quia e ens essa derivatum
sine actuali: Unde ꝓprietas maioris et distinguo minoris
quidlibet ꝓse actualiter id e quia actu habeat ꝓsentatu radicalu
dico minoris, id e quia actu habeat ꝓsentatu forte q̃ subiecti
nego minoris potest ens existere ꝓprietate nãa absq; subiecti
sua ꝓsentate forti et corpus humanis materia.

Ad ꝓbationes
q̃ datur exdictis dubium scilicet tm et distinguo maioris sequ
do de accidenti, actualiter e ꝓse ꝓsentate radicali et positiua
nego minoris ꝓsentate negatiua et gmunitiqtiq dei
bita et distinguo mi ee ꝓse negat accidenti ee ꝓse negatiue
nego mi et ꝓse positiue et radicaliter Neg tm mi ad ꝓbatio
nem q̃ subiecti et tm potest gmunicari ee jalis accidenti ee
ꝓse radicaliter et positiue Ad 2m negatiue ee actu ꝓse termino
negatiue non e debita subiecti et Sed ee ꝓse radicaliter et positiue
q̃ requisita ad essendu jalis ut subiecto Unde idem ꝓprietas sub
stia et gmunicari accidenti

Ad ꝓbationes 2ii q actualis ꝓprietas non sit
de Scripta accidentis ꝓfecti et modalis ꝓbr q huius mo
accidentia possint existere absolute separata Negatur tm et intelligitur q ac
tualis ꝓprietas ꝓ tanto ꝓbr q relata denisa de scripta ad
et astra ꝓ accepta ab intelligente q abstracto q entitate sua
tate et ꝓ intelligente q existente actualis seu radicalis ꝓprietas
subiecti

q. aute accidentia illa modalia
qd possit existere praeter naa absque inhaerentia actuali q. e residuu
respectu subs. probr q. utraq obiectivata perfectione exposcit ut
vel possit sine subiecto conservari saltem vel ab illo depedet
ut sine illo statu desinat. qr non potest existere absque actuali
inhaerentia. Et sicutiq quorum accidentia eucharistiae conser
vati saltem miraculose quare qd aliqui isti modi conservari?
certe ideo recursus nisi ad perfectionem istorum et illius perfectionem.
Loquendo

tm de ipso modo inhaerentiae dico q. de ratione essentia e actualiter inhae
rere subiecto sive ut ita loquar facere actu accidens ea subi
ecto; et tm e de eius essentia q. inhaereat in exercitio sed in actu
signato. Ratio e q. ratio istius exercitij seu inhaerentia actu
alis sit actus ens sit cuius potest dari absque tali exercitio
inhaerendi, sicut nec existentia sine exercitio existendi; hoc autem
exercitium debet esse exercitium sed signatum unde ipsum exer
citium debet considerari in actu signato et in uni sicut de exis
tentia et de alijs huius modi actibus, similiter dicitur posse dari per
se et in actu signato, et sic licet inhaerentia per se sit actus inhaerendi
tm actus exercitus sed signatus sicut existentia per se e actus
existendi tm exercitus sed signatus. Quaestio § 3

Quaestio § 3

de essentia
et conceptu physico, circa accidentis. Sive physicum sive subiectivum
e inhaerentia radicalis, quae e respectus transcendentalis ad subiectum, inhaerentia
... haec ... et ... exp... Ratio
3 p. q. 7 art. Ubi loquens de accidentibus eucharistiae sic sequit:
Et ideo in definitione esse accidentis q. nec separatrabiis definitio accidentis
quae e aptitudo ad subiectum. Deinde dicitur e pullo vulgari accidenti
esse e inesse. Sed inesse dicit respectum inhaerentiae ad subiectum quod essentia
accidentis in uni e inhaerentia saltem radicalis.

Deinde probr ratione q. q. de ratione

definitum essentialiter definitur per illud q. essentialiter includit, sed acci
dens definitur per ordinem ad subiectum ... accidens
dens essentialiter dicit ordinem ad subiectum, sed hic ordo e inhaerentia
radicalis qr inhaerentia radicalis, et ordo transcendentalis ad subiectum
e de essentia accidentis.

Confirmatur 1° q. in modo generalissimo substantiae ens
ad subiectum et accidens sit perseitas et inhaerentia qr aliquid istorum
convenit accidenti; qr perseitas qr inhaerentia saltem radicalis e de conceptu
accidentis. Confirmatur 2° q. de essentia et conceptu physico tm e
actus et ordo ad informandum ... accidens essentia

D. Tho.

...

extrinseca, quae distinguuntur ab intrinsecis, quae per actus et relationes non important ordinem ad subiectum inhaesionis; alias intrinseca et non extrinseca accidentia deberent nominari. = Respondeo talia accidentia denominari extrinseca non defectu inhaerentiae radicalis respectu subiecti, sed quia cum primarie sint extrinseca, sunt ab aliis distincta, non exprimunt habitudinem et inhaerentiam respectu subiecti, illas tamen tamquam connotatas includunt.

Dices, iterum nulla entitas concipitur absque ratione sua essentiali et eius quidditate, sicut homo non potest concipi nisi conceptu animalis et rationalis; sed accidens potest concipi absque inhaerentia, ut quando concipitur in abstracto; ergo inhaerentia etiam radicalis non est de eius essentia. = Respondeo concedendo maiorem et negando minorem, quia inhaerentia saltem radicalis, exigens et requiritur in habitudine in quocumque determinato accidente. Nullo modo potest concipi accidens absque inhaerentia radicali. Unde quantumcumque accidens abstrahatur, ille modus abstractionis solum se tenet ex parte modi significandi, non vero ex parte rei conceptae, quia ex parte rei conceptae semper remanet respectus inhaesionis, sicut licet homo exprimatur concretive, et abstractive, semper ex parte obiecti dicit rationem entis.

Arguitur 2° aptitudinalis inhaerentia nihil est aliud quam posse inhaerere, sed prius est id quod potest inhaerere quam aptitudo ad inhaerendum, ergo accidens supponitur constitutum ante aptitudinalem inhaerentiam. Patet consequentia, quia accidens est id quod potest inhaerere, ergo prius intelligitur id quod potest inhaerere quam aptitudo ad inhaerendum; accidens supponitur constitutum ante aptitudinalem inhaerentiam, atque ideo non potest per eam constitui, quia non potest intelligi esse constitutum ante quam intelligatur id quod constituit. = Respondeo quod aptitudo praedicamentalis supponit id quod habet aptitudinem, non tamen aptitudo transcendentalis, quae constituit essentialiter accidens, eo quod essentia sua est propter subiectum.

Dices, haec causalis est vera, ideo accidens potest inhaerere quia accidens est, ergo accidens praesupponitur ad aptitudinem ad inhaerendum. = Respondeo quod illa causalis non reduplicat aliquam rationem formalem praesuppositam, sed rationem formalem constitutivam accidentis, quae est inhaerentia, non ita expresse significata nomine accidentis. Unde illa propositio est eadem ac si diceretur, ideo accidens potest inhaerere quia est capax ad inhaerendum.

Arguitur 3° quod constitutivum accidentis non potest substantiae convenire, sed inhaerentia communicatur substantiae, ergo inhaerentia non est constitutivum accidentis. Minor probatur, quia forma substantialis convenit informare subiectum, scilicet materiam, et recipi in illa, sed hoc est inhaerere, ergo. = Respondeo quod forma substantialis non recipitur in materia tamquam in subiecto inhaesionis, sed tamquam in subiecto informationis. Duplex enim communiter distinguitur subiectum, aliud inhaesionis, et aliud informationis, primum habet forma substantialis, et non secundum.

Dubia

Et sit simul quarum tempo in malet p̃sentes ꝯ
vry é q̃ gartes longis et numeri Rabet ꝯ dry p̃ter se
Rabet vna n̄ é ꝯ de p̃sentis, S̃ p̃teriti et futuri. Et
pers p̃sens é p̃teri ꝑfecta, et Ynlarig p̃teri gꝫ̃ plusq̃ꝑfecta.

Deniq̃ ꝑ latere
Capitis alterius ꝑ q̃ latera sui Cathetus, q̃ é n̄
habere Ytaria = Quo ꝯ dixit Multy et grady, Magny
et pary, Surly et dirty ꝯ dyr Ytaria p̃. = Et Respondit
S̃ ista n̄ ee q̃ꝫ̃ta, S̃ relatiue q̃ꝫ̃ta dicyt ꝑ ꝑ parame
ad aliud cuig Sepy é q̃ relatiua ꝫ̃tatis raz. Et vny sine
alio nequeat Ytterari, q̃ n̄ accidit ꝑ Sexerijs, assumo eñ
alicy Ytterare sine nigra, n̄ bñ pariy sine ordine ad nig
ny = Q̃ Respondet q̃ sine S̃ q̃ꝫ̃tatis sine relatiue ad hoc
n̄ S̃ Ytaria q̃ bñ se expellyt Sequitꝫ ideo simul é play
ry et pariy respectu diuersory

2a ꝑprietas q̃ꝫ̃tatis é ad Sexa
gere magi et minꝫ q̃ ꝫtituendy é n̄ de aumẽto ẽptionis
S̃ de ẽtensiõ, q̃ Ytit ꝑ additione alterius gradꝰ p̃teritꝰ
circa eqy p̃ty subtati ũtꝫ aut duꝝ ꝑmutatꝫ n̄ ꝫ, 4o
mo ty suenyt subtatẽ et relatiõ.

3a et vltima ꝑprietꝰ q̃ue
é ꝑprietas ty regere Sing q̃ꝫ̃tatis é q̃ ty veg rẽ ducatꝰ
equalis ty ẽqualis ty vny Corpꝰ ducatꝰ equale ty ẽquale alteri
et sibiter numerꝰ ẽqꝰ Exa q̃ꝫ̃ tñ n̄ quenit ꝑ alios ꝑduantꝰ
Co ꝑ a q̃uorꝫ Sit vaꝝ fortis Ytatiua q̃ꝫ̃tatis, Ytty
tr alicula § 4o

Co ꝑ a q̃uorꝫ Sit
vaa fortis
Ytatiua q̃ꝫ̃
tatis. Ytty
tr alicula

Ytem
dicendas q̃ꝫ̃ accidit de q̃ꝫ̃tate Ytatis, q̃ue é ẽptionis aumẽty de q̃ua
locutus fuit Papmista dum dixit Magno dño Nostro Exa regine q̃ꝫ̃
diuagatꝰ ꝑducanꝰ Sdy ẽ logicalmẽ de q̃ꝫ̃tate q̃ualis q̃ue é accidens
q̃ꝫ̃ determinatꝰ rei tñ manibꝰ et corporis Quemlibet exhibuens q̃ue
libet mutꝫ sua ẽptionis corpꝰ. Jqua plura regerijr, Lega de
Ytari potest q̃uꝫ̃ ytlory sit subꝫ Ytatiuum q̃ꝫ̃tatis. S̃ vaa mensure
diuersitatis ẽptionis sui ꝑdine ad se sibe, ꝑdine ad voy.

q̃uery explicanꝰ
aduerte q̃ mensura ꝑprie dicta Vy Arithty é de q̃uo q̃ꝫ̃tatis
rei Corporeꝰ. et sibe duplex é q̃ꝫ̃tatis, ẽptionis et motꝰ ita
duplex é mensura, alia enꝫ é mensura ẽptionis q̃ue ꝑprie et
hec mensura dicit q̃ue mensurando habitudines et gradꝰ ẽptionis
Cuiꝰq̃ entis generaliꝰ dici sibet q̃ty quotq̃ꝫ genere é mensura
Celestry. Et deq̃ é mensura vy entiꝫ q̃ ẽ ty genere entis,
vty q̃ accessry ꝑ recessry a subto ꝑ q̃ndocumq̃ ꝑ ẽptionꝫ ẽ sena

Secunda Lectio § 4

(minor gtas q̃ per quantitatem Xpti ẽ hoc subiectum visibile, et ista substantialiter p̃ticula q̃ mouet dimensiue: Vnde ista propositio Xpti est p̃ma q̃ p̃ma ratio ostendit q̃ ẽ quantitas p̃ticula q̃ subiectum quantitatiue Xpti ẽ quantitas p̃ticula q̃ mouet dimensiue.

Ad hoc dicendum q̃ hec propositio est singularis subiectum habens singulare ex parte subiecti et predicati. Et quia predicatum huius propositionis non significat directe aliquod corpus subiectum cuius ratione dicatur mouere dimensiue, sed hoc sacramento directe terminatur ad substantiam corporis Xpti, non tamen ad dimensiones eius. Ex quo patet quod ratio illius subiecti non sequitur quantitas sequatur mouens subiectum et per consequens substantia et ista et ista est quantitas p̃ticula q̃ mouet dimensiue. Debet subiectum.

Quare licet quantitas Xpti in eucharistia seruet proprias proprietates dimensiuas, nihil tamen mouet dimensiue, nec aliquod de predictis potentiis partibus sibi, scilicet potentia extrema partibus sibi, nec potentia partibus sibi, nec potentia partibus sibi, nec expellit et requirit ibi locum ubi ante fuit q̃ ẽ ex motu dimensiue. Ad argumentum patet per id quod dictum est. Ad aliud dicendum quod Xpti, ad illud dicendum quod Xpti est tota et tota et quelibet pars ubi q̃ ẽ dimensiue proprie et extensa per locum.

Dicet si corpus Xpti esset ubi ad motum subiectum diuideretur ad diuisionem specierum sicut diuiditur subiectum panis, ita nunc diuiditur corpus Xpti ad diuisionem accidentis, seu quantitatis eucharistie, q̃ non ẽ motus dimensiue. — Ad hoc dicendum maiorem q̃ licet corpus Xpti sit eucharistia, habeat ad motum subiectum non tamen proprie, quia motus sacramentalis tantum quasi subiectus alteratiue motus. Dicitur q̃ motus Xpti dimensiue, et non motus Xpti ad motum quo diuitur angelus ẽ locum non motus Xpti, sed motus subiectus, exquo ponit corpus Xpti non partes esse desinere quantitatis ubi, quia tamen participat subiectum panis finita alteratiue, q̃ dicitur motus subiectus quasi arg. ad 1m sẽtẽ § Argumenta Lẽsent § arg. ad 1m sẽtẽ summatur ex Aristotele qui ibi ponit quod maxime quantitatis proprietas, de facto dicamus quod sit sequatur quod minora habet quam esse quantitatis illa ẽ esse aqua demanet. Hoc q̃ dicit equalis sequatur q̃ minor gtas q̃ equalitas

D. Sto.

Ꝛ equalitas rery cognoscit ly una quantitas galea my
syrati. Ly etiã q̃ sui ꝑhat sonsto vranq̃ cẽ spẽs quã
titatis q̃ my surati sylaba liga et brebi — Ihrmat
ꝓd Dño qui equscalo ꝛc circa rem sui habz ꝑpria
rao quantitatis qlz ꝑpẽt quantitati quatenꝰ quantũ
ẽ rao ẽ mẽsure ꝙ
Ad 2m arg̃ dicendũ quꝰ et rem
dnq̃ ad ꝓbanq̃ distinguendũ ille ꝙ aqua dimanat
equalitꝫ ꝛ aggreg ad̃ radice d̃ maioꝛ, aggreg ad aliquo
ꝙ sup̃sto rego ma et distinguo minoꝛ, equalitꝫ ꝛ aggre
gatꝫ dimanat vrame mẽsure aggreg ad̃ radice rego mino
ꝛ aggregabilẽ q̃ supposito, idẽ dupliciter dr̃ mi quare ꝛ
aliud quid ꝙ supponit ad ꝓprietatẽ habet rao esse et
patet ꝛ ad minatiũ q̃ ad resolutã ꝙ supponit ꝙ illud tñ
habet rao esse q̃ et ꝙ radix ꝙ supponit, q̃ quãdo
quantitate ẽ explicata vel explicata. Ulterius dicit rao
ẽ quantitatꝫ q̃ mẽsurati sylaba liga et brebi, q̃ colligit
ex ꝓprietatibꝰ probis notoriis q̃ esse quantitatis magis habet
de occulta ẽ.

Ad authoritatẽ Dñi Ro ꝙ Dñs ibi
sumere mẽsurã ꝙ mẽsura radicali et ꝺ sola mẽsura
auth radicalis ẽ ẽ expsio partis iordine ad se. Ad Rm ꝙ
authoritate sibi sequi rao mẽsure cẽ ꝙ ꝓprietatꝫ quantitatis
Rñ ꝙ sibi legitimã authoritatẽ istã ẽ rao ꝓpria, idẽ ꝙ ꝓpria
etas quantitatis, Vtquantitas ẽ ẽ rao mẽsure. Si enim
Dñs rao mẽsure cẽ esse ꝛ et ꝺ ꝓprietatꝫ quantitatis
sibi abs dubio daret mẽsurã cẽ rao esse et ꝺ
ꝓpria quantitatis.

Ad arg̃tũ Suse habet loca et sub ꝓdicẽ ponit
a Dñs pho Vt duo species quantitatis sibi distinctꝫ sed nequit
distingui rao ex ꝑtibus ly habeat ex ly maꝝ expsionis ꝙ
longitudinis et latitudinis ꝙ sibi distinctꝫ rao mẽsure
ꝙ a loco ẽ mẽsura extrinseca, sup̃ficies autẽ ꝙ intrinseca q̃
circũdat corpori cui ẽ mẽsura — Rr q̃ quidã ꝓpin
quat loca tꝫ quã species quantitatis loquitur de specie latio
nis ꝺ ꝓprie, q̃ aparet ex eo q̃ meta cẽ dr̃ ex ꝙ ꝓprio
tractauit de quantitate Ipsa extrinseca concludit loca a tota
specie quantitatis distincta a sup̃ficie. Arg̃tũ ꝛ Esse ꝛ ꝙ

Ad arguẽ ꝺ Ex [illegible] quidã quantitatẽ habere
[illegible] ꝙ ꝓprio [illegible]

é quasi prior ; é Secutione posterior ; ita tenent Doctores ordinis ; tenemus prima scilicet quantitas est ratio Extensionis ; Substantia é extensio ens per se, cui quantitas ordinatur ad extensionem ; Substantia quia Substantia et accidens é ens per se Substans.

Ad duas Obiectiones principales hoc habere speciale ; per relationem ad Hostiam quia Hostia ipsa é extensa aliquid é quia ; Sed ipsa quanta ergo dicitur : Nam Substantia é ratio sustinens Substans seu Substantia extensa et diuisibilis Sed etiam ipsa sic extensa et diuisibilis é. Unde Quia ideo é quantitas et quia habet esse ; Ad secundum quia, Substantia, Substantia eadem extensa, Substantia quia habet esse quantitas - quia habet ipsa non habet esse nisi quia Substantia dicitur quia, Quod autem é intelligendum de isto sit. Huic effectus omnino diuisibili Sed quia totalis ; Coalescens expansivi quasi partibili, qui é essentialis et ideo ipsa extensa ut ipsa diximus sicut dilatatio dicit Sed quia ratio Magnitudinis et latera Dimensiva : é tam discreta ; per suas species quantitas é extensa Substantia é extensa : Sed ens é essentialis et ; Primo diuisibile, Quia é accidens ad summum ; Secundo modo diuisibile, et hic de hac quæstione an Substantia materialis habeat partes entitativas dependenter a quantitate.

Quæstio Secunda An Substantia Materialis habeat partes entitativas independenter a Quantitate.

Pro hoc agendum de partibus quia ita affirmativa quia negativa Et Sylt. ad c. Species et Sent. ramus Pet. ; Hic et illud Dicendum Veritas ; Substantia tam intelligi adaeque Nos supponere Quia tare an Substantia Corporea ; Extensa extra aggregatum gaudeat partibus Metaphysicis quia Sed Substantia materialis Pars Substantia quia ; Species Substantia quia, quia Quia Substantia, nec Substantia quia Substantia ; partibus Species Nam Substantia

Pronuntiatur Sententia §1.

Prima Conclusio §2

Secunda Q.1° §3

A Conclusio §4

Satisfit Straurorum Argumentis

Quarty tenor eiusdy ſopranone Stromenty ſ gquy duſty quatr.
A° ſubſty
Maalſ vsque sua entitatis vſchue ē g ſet papiergy eſtyhonus
Enhtahua partey ſtegraly ē n habet ē exe tahſtes ans gbr
g ysta duſtio partey ſtegraly ē duſtio inho gre loguſ
ſ ē tyky maalſ ſ duſtio et multe plicas maalſ sue ſet
ſtales ē gbr Potyg et Pauly. Sue gardales 97 gbr lagat
et pedy hois g unit amaa ſtſtata ē n a ſubſty aguyt
ēxte ab ſolita et ſ parata ſatet Stia g ſigelas ſt ggry
htary ſ et duſty maalſ.

R neg ans ad gbaay dico vlg dis
ſtany ē maalſ negotn g duſty maalſ debeat ſumi ea
gughtate ſa gquy a prſcipio ſarli et ſtyſecotalſ duſtionis
ſumit eny ſagtu a principio ſarli, et ſic quo ad reliqua ēxhtate par
tay mag Inostyhi ſa gquy Solutiony, et dis gany ſuccess ad hoc
Exmpany Seup ſtia g ſufficit Dr hoc ſorte ſubſty ē manq
Dr set ſabſtyhia capitis et ē ja Sent Thomas ty dicyt Sedi
hytone Stali Omig ſubſty ē abalia ſ et hoc ſatey ſtra.

ſ ante gug
htaty nulla ſotest ē ſubſtia Ggoo partey ſtegraly Et ēnta
tahuary ē ante gughtaty n ſotest ē ſubſty duſty partey
eby ēnhtahua ans gbr g Ggoo partey ſtegraly é accedſ
ē ord ſotest ē ſubſty ante gughtaty, ſtia patet g gug
hitas é tg accidens ſubſty ē lorpoz et ans gbr g Ggoo
partey ſtegraly n ſt ē ſacue et tgty lytna gars ord ſt
acbus alterig Que Ishtuat eby autelat illi ē — Sthmatr
g gty ſtegrales ſē partey et duſty eary causat a tacedy hby
ē illi ſabtalis n remanent ſales partes ans gbr g lagat
ſ. ſ. et manus Ky d maalſ ſignificat ſubſty ē ſorte
ē tales aut taly figurg Ly his autelis accedſtibz ē ſabtalis
gughtate aut alijs accedſtibz ord ſatey ſubſty partes ſtegra
les, ſ, Lagat et manq.

ad arg by R neg ans ad gbaay negn eby
ans ad cuj gbaay dico g quoniā partes ſtegrales ord mate
ſ mon actus et gty ē et ēnt ē mis accedſtes. ē ſubſtialis
Secut quoniā ſubſty ē diuina et humanitas Ygti ord mate
ſ mon actus et gty ē n ſterber g mis et Ggoo et accedſtes
mater eny Locitr ſubſty ē diuina ē mate ſubſtialiter nat
humanq Ygti partes Sermon Parthby ſtegrabz. Ben
dicy ē g Ggoo ē Pacue et ſtyſtia Dicty abſolute ſubſtiali
ē tessſtialis g quoniā et diuary determinate ē ē Ingtes
ſatis et ſhoc ē ſufficit Ggoo ē ſ partibz ſtegralibz quary

Reuiza determinate ẽ de Segnte bitig Maxime ad ꝓterminate Istat enj subitꝫ maalis essentialiter exhij partibꝰ integralibꝰ ꝓterminate, et ottigd vacuj Segnti integralis etn essentialis.

ad Sprmam negatiue ad gbaum dnans et distinguo Qꝛ ꝑ ablata qualitate dñi Subitꝫ aqui Manus Ecia rõe subitꝫ manus et capitis negat. Itig figura et illa Equs dñi Alij, non mõ dimittit dñm hytime Manus et capitis Vt dicunt hec accidentia ꝑd ꝑ subitꝫ manus et capitis que habet talia accidentia

6 Distinctõ partiu integraliu ẽ effectus subtilis qualitatis qꝛ subitꝫ tra ex ista rone subtilis nõ habet tres qꝛ distinctas Quia tales qꝛ effectus subtilis alicuius pte nõ potest causari a tali accidente ingredientis nõ potest causari alius accidens ꝛ ꝑ ptes qꝛ ex textu subtilis partiu subitꝫ ẽ effectus subtilis vnius qualitatis ut exponunt dicti Sancti qꝛ et distinctio partiu et earu diuersitatis, Quia ꝑ qꝛ ista subitꝫ manualis ex ista rone, et secunda qualitate habet partiu distinctas qꝛ et partes extra ꝑ qꝛ ex ista subtilis distinctionis Una pars nõ ẽ extra alia, at qualitas erat extra illa, qꝛ sicut ẽ extra illa, qualitas ẽ effectus qualitatis vnius distinctio partiu erit effectus subtilis illius.

R negdm ad gbaum dñans et nego illud ad cuius ꝓbationem dico quod ex textu distinctionis Una dicit extra alia, nõ sequitur ergo extra illa sed nec alia, Vnde distinctio partiu Entitatiuarum que habet subitꝫ ex ista rone subtilis ꝓbatur aliquando ꝑ qꝛ ab alia, que alicitas licet sit aliquid positiuum ex qualitatibꝰ nõ g negatiuum, sed una nõ ẽ alia que distinctio qualitatis ẽ ex se nec dicit ꝛ ꝑ ẽ extra alia nec extra illa, licet potest magis ordinate ꝓstitui distinctio vnius ab alia, ꝑ quo subtilis textus exponi.

Ad 2m nego si subitꝫ remota qualitate haberet partes integrales distinctas qꝛ manerent dissimiles et distincte partibꝰ distinctis sic oriretur ꝙ minor ꝓbatur ꝙ ꝓfecto deberet fieri subitꝫ ex illis partibꝰ quales hic et ibidem sicut ipsa erat antea aliqꝛ ꝛ mutatione aut motu locali carens ꝙ nõ mouetur ad hoc exercitus et motus ex textu dicti Sancti ex tali alia ac ꝓdicta exercitio nõ Communicabitur ei aqualitate Stradiota ad hanc questionem et secundi ꝙ ꝑ dicendo ista exercitio qꝛ ei effectus subtilis quia ꝑ ꝙ ex istis partibꝰ ei effectus illis.

R Secundo maioris

Reduntabilitate y gnia iusta ꝓpy ꝺ̄ꝰ ꝑ̄ Et ego mi: circa
Mogunty Et Stabg qui substy maalis a quo Ritate separata hab
Net Granat authores, ygabegari ly Secarg dugt substy y
g̃ste Seruare ꝓpty Et substy dicti spatio iquo erat antea et
ly suas partes garbeg spatij, hye tri mag exhumi dicty qui
a Rexhume quo Ritatiua g̃ hye Romet g̃ꝰ ꝓpter spatio ly dicti
bjia Ceperegnatia ad hoc existdy co Seu ygabio Corpore
qua requenchi ne haberet a ꝺ̄ꝰ substy ꝓpter Cassu. Predicti
Sagarez Et Rio 4o met Et Sect amanoro L 8 V s ꝑ ad 2 8
albj dugt g̃ Sing substy Necessario Stagnara Et adhyty
ussimile: hye Moy dicti Ne habat Secare Vor Sug.

Nesm Silvanoo

Ne dicto alter Rr Sugnyds g substy maalis ide Gmea
Ssha localis hge g̃ Ee Ter Cans cayhig Et Cumrecdi g quo
Ritate Sogny grasty sirg aqua Radier ꝺ̄ꝰ me Capary Ego
Ego dj Joco Sciut j Deo gonibi atributy jmgitatis Et Sit ꝺ̄ꝰ
Rebo rebo et j Angelo operao Sagrieng, Seu agliceo Corributis
actiue, aut quo Ritatis Corributis Et Sit ꝺ̄ꝰ Sens loco Sibi adequato:
substy a quo ydo Cassu Manuret ly ers dg partibg et ego
Ristbjng embitabilig habaret acantia; quo ad e pubyng g̃ loco
Et pur sug embitatis Et ego ꝺo alio g̃ deg potest Circa illg qo
Rorrij Quilibi ferret Sogny g̃ loco, g̃ nulla substy habo Ee
g̃ loco Quasi Racone alicuius quo Ritatis Sue Sorbi Siue Corributis
ide Sibe Molis Siue Corributis: quone quia dmadus Angelus Si
Quilibi a quaret Sug Corributy Quilibi Et Et Et Quitur dicti
j Maa de Angeli iupta d Thoma 1ª q. 50 Scitur decimo
q. si j substy ha Maalis Seruaretur Sine ꝓpria quo Ritate sibi
Quilibi foret ide nr habaret ꝺ̄ꝰ Stag Scalg, et Seguler meg
Riguitatg aut distybj ad Stay terrg et gelia Mandi, ꝺ̄ꝰ re
Manuret Vt quo dg pari Remurri j quo nulla agaret acque
Rata Et hge Ee pac g̃ Et 3ª a quo Radicalter
accipiat Vnitas Numerica rerg dg Spiritualig quo maalig.

Vltio tercia Aquo Radicalter

Accipiat Vnitas Numerica

Rerum Sim Spiritualiu quem

Plasere a Deum

Ut opere [illegible] q. [illegible] solvas de genera
one pmissi ideo [illegible] difficultates [illegible] hoc Cap. disputo [illegible]
intelligentia [illegible] primarij individuationis ee duplex [illegible] aliud
forte, et hoc e ipsa [illegible] individualis sumpta i ordine ad
principium radicale, seu e actus [illegible] [illegible] esse i [illegible] rao
speciej, [illegible] principium radicale [illegible] [illegible] radice
principium forte [illegible] sibi met [illegible]. [illegible]
sive [illegible] seu [illegible] [illegible], qui [illegible] me
ta [illegible] appellatur, [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible]
e singularis [illegible] ordine ad [illegible] ordine ad mag. signata
quantitate sit individua: [illegible] radicali et [illegible]
[illegible] principio.

[illegible] mag. [illegible] sumi dupliciter [illegible]
[illegible] entitatis [illegible] quantitatis [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] sigillata seu [illegible] quantitate signata q.
[illegible] potest [illegible] dupliciter [illegible] quantitatis
taliter, [illegible] materia sigillata quantitate [illegible] dicat ac
[illegible] quantitate [illegible] [illegible] quantitatis [illegible] taliter [illegible]
[illegible] sigillata quantitate [illegible] dicat et [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] quantitatis [illegible] seu [illegible] quantitatis [illegible]
[illegible] radicaliter [illegible].

[illegible] ad difficultates [illegible] supponi
[illegible] Deus optimus maximus ee singularis [illegible] [illegible] se
omni [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] e D. Tho. [illegible] ar
[illegible] sic loquitur forma autem [illegible] e receptibilis [illegible]
[illegible] se subsistens [illegible] hoc ipso individuatur [illegible] potest recipi
[illegible] et [illegible] [illegible] e Deus = [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] individualis [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deus
[illegible] [illegible] Theologi ab specifica distincta, [illegible] specifica [illegible] Deo
summe [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] accipiebat actu [illegible] individuali
e [illegible] Deo omnino [illegible] debet sumi ab summa abacta
actualitate ipsius essentiae.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] essentia divina
e essentialiter singularis [illegible] singularitas debet [illegible]
[illegible] [illegible] essentialis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] summa et [illegible]
[illegible] actualitate [illegible] et individuali: [illegible] essentia [illegible]
[illegible] e [illegible] actus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] specifica [illegible] [illegible] [illegible] e [illegible] [illegible]
[illegible] individuali [illegible] summa [illegible] actualitate [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Forma Dedicat. 5 §t

Subsig &
Reuō maa Pfnica Segarate S. Angelice ydiuidualis p̄ ipsa
essa ydiuidualis Secundas ydiuidualis Sit Sig Sancto re
abeuntate Specifica distincta. Pre Deo & Pfna Sit & Pfig
Patriarchis Cardinalis & Sig angelis Pfc Sanctis Angelis
actio Angelis & Pmaa Sig nre Saluatore pre Sabaoth
que Sig sit Pmaa essentialis Pfna.

Et Pmaa Sig pbr illud e Sig
Pfundiarum Pfrigig q̄ e ommino Pmunicabile Sig Sig
Pfughy Pfunduy nō Pallat Pfatis dei Sō Pfre pse Subsis
tes quales Sō esse Angelory Sō expse ommino Pmunicabiles
Sig Sit Pfre irrecepte et Pfplices Sō expse Sō ydiuidues
Pfnate Sō Expmaa qualitate Signata e Pfrebo maa Sig Sig
Pfuntuatoris ppetuig q̄ maa ad dictō actu exse Pmu
nicabilis pbr & e Sig actu quo agitudine albedinis Pmunica
bilis Sō Pfre Pfplices Angelory expse Sō Pmunicabiles
et Pirrecepturles Sig actu quo agitudine Sō expse Sō ydiuidues

Pfnate
Q̄o cadē e tā radix & Subsig & et Subsistē ydiuidues Sig Sig
Pfughy Pfunte Pfcamphis Cap de Subsig tā Subsig Sit ydi
uiduy Sō Pfre maa Pfnica Segarate Sig actu quo agi
tudine tā radix tē Subsistē e ipsa Pfna maa ommino Se
parata Sō et tā radix Subsig & Pfunduē e Sig ipsa Pfna
maa Pmunicabilis Minor pbr tā Subsig Sistimus Vtex
Pfughy Pfstat loca Sig tā citatio Pframe tē Sō Pfre q̄ nre Sit
Pfubiecto nre de Subiecto dicatur Sō essentie Angelory expse
Precactu nec agitudine Sō Pfubiecto Sig Sit Pfre ommino maa
Segarate nec de Subiecto Pallat dici Sig adequate et Substantia
liter Carent Sō Pfre maa ommino Segarata Pradix tē
Subsig & e ipsa Pfna alijs adequate Pmunicabilis

Sō dicer Vnitas
Pmunicā e Vnitas maalis Sicut Vnitas Specifica e Vnitas
Pfonalis Sō nō Vnitas Pfonalis Seu Specifica accipitur a Pfna Sō
Vnitas maalis seu numerica debet accipi maā Sō Essentie
Angelory debet exmaa Pstare Pfonalis nō debemus assignare
Vnitatē numericā

PP Carmelitē Q̄ Sō Pfumilis maa de Sō Angelis
Negat Angelis dictō Pirrecepturles et Sig dictō ratiōis adequata
Pfre Pfnate Specifica et Sig ydiuidualis Faciliter Respondet dictō
Maior Vnitas numerica seu maa Sempter Comitabilis
Pfuē numerica Sit Adequata Pfna Pfonalis Sit Specifica Pfnata
Pfna et Pcisa ommino Sig Sig Sig Pfuenta dictō Maiōis Pō

Conclusio

3ª No

Adhuc

Ppsito

Ppsito

Ppsito

Ppsito

49 (o 8 4

Quid nomine materie Quantitate Signata ffelligat &c

ferrara

Plagtg

Dstro

Sed dicet Dns doctrinę Scholę maa sa
ę Stę p̄cepta sdiuidicabilia quoad ee j̄municabile, seu gadee
sdiuisę, sę Stęma diuisione et quętas ergo sdiuidicabilia
p̄cepta quoad ee diuisę abatię Sed maa Dse dicęta Dę ę ra
dix ꝑfectę sdiuidicabilis quoad ee j̄municabile q Stę sęt dotrina
Apłorū Dnī. Ergo sęcłata quętate seu et ꝑfectionis stły
ę radix sdiuidicabilis abatię ee j̄municabile ę equalis
sdiuidicabilis Stę Pacis Ergo sęt stę p̄cepta sdiuidicabilia
Dni quoad ee diuisę abatię, q̄ nō stituit mog Expęcta
bilis.

Sed Sed dis maior et minor Et neg Stę neg sęquit Ergo
minus sdiuidicabilis demorat Eqqui ab radice amaa sę
Pacis quętate dm ee j̄municabile sdiuidicabilis Dę mybę Doctoris
Sancti demorat a Scłitate amaa q̄ equit j̄municabilitas
Eqqui a sę radice ꝑpriissimo ꝑalio nō receptio ꝑpręgabiles et
ꝑjecto et aequętate sequitur Sed et obliquo; ergo oppo
sita rōnis Sancti sdiuidicabilis quoad ee diuisę abatię dē
morare aequętate et Scłitate amaa Neq quętas Scła neq
substę abatia distinguat stę j̄cuabi admin eadę set rao
Stitutiua et distinctiua Sed distinctio ꝑpręgabiles Eqqui
amsura demorat aequętate, quę ę Eqqui mensis habet
a Eqq ordine ad aliud Eqq et diuisę ptię. potest
hoc ę applicari ihae j̄ quę licet eadę set rao Stitutiua et
distinctiua tm eadę Eqqa ordine ad qnq Stituit et Eqqui
ne ad alias Spęcies discernit Sic maa Et Scłitatis quę
abatię hę et nōbię ę stę ꝑcepti seu tamsura sdiuidi
quo ad ee j̄municabile et quętas Et Scłitatis j̄maa ę stę
ꝑcepti seu ta mensura ergo sdiuidi quoad ee diuisę
abatię.

Ulterę Dę Et maa Set ęradix sdiuidicabilis huius
pręc debet ee distincta abalibus materię Sed quętas quę
sęcłatis ę distincta Eqq Scłę quętas Et sęcłatis sdiuidicat —
Sed Sed maior et neg nō neg Et maa distinguat actu
abatię Sed ę oppo q quętate hac affirmat Sed Scłę q stę Scł
tinent seu Instat Et Scłatis maa ad Petri quę nō affirmat quę
tate q pręa Et tm q Scłę Scłitatis q pręc quętatis Scłę
Scłatis sdiuidicat.

Ulterę maa sa et Eqq Scłę subtęgle Sed Et actualiter
Sęcłiter participant Scłatis numeriq Eqq quętatis quę ę
huius Scłitatis ęradix Scłis debet ee ꝑfectę et Eqq ꝑfectę
ęradix ingressus j maa sicę Debet ee Scłatis et Sed actualiter
Scłę Et Scłę Scłę habuat Scłitatis. Neg quia licet j genere

Sphæra Pedicul q Expi ebij ordine adiuncta, ejcatis
Pyghor nõ secuntr q st ase ipsa j diuidua Sa Sedes quæ
aqualitate retinendo ejus Regna q ordine ad Stij exigat jdi
uidualem Sicut Sra Sedes ejus ordine ad mag Sa Sancti Sicut
Maa j ordine ad qualitatis ejus p radix diuidualitatis ejus qualitate
ê raõ p decamyti Situs Pitchia, q ê Sedes Stij qualitate Glon
ficus.

Rr neg hoc ê tanq Sphæra, Neq sicut Doctor Subtilis dicat
qualitatis j diuiduare Dse qualitas habet Stij tm Vt ejus sedes
pmat opus Jo qd ar ad 3m loquitr de Sita Spectante ad p
decamyti Situs Sd deside quit ê diffa ejus qualitatis j quo
ejus loquendi ê Pphy j hoc Cap dixit qualitatis Istare ex
partibus subjectis positionis Nõ ne qualitas j diuiduatr a situ
de p decamyto Situs Sicut Sra j diuiduatr ma, Sicut ma
qualitate ejus situs de p decamyto Nullig fr litatis j dej
Stij seu alteri j municabilis exprimat.

6o Sicut gaseo sequit
ad essj Sic Vnitas j Vnij sequitr ad ens Sd alia acci
Stia qualitate q fectiõa j ê et entitate nõ ss exis Vna Vni
tate j diuidualis q ppterq hoc qualitati tribuimus = Rr
Jcet sit ma et mi Vt neg do j Stij Neq licet semper sit q Vnitas
j diuidualis Sicut alie Vnitates sequitr ad entitatem Vt
formaliter q entitas p fectio p fectionem Vnitatis habeat j diui
dualis tm ex hoc tn sequitr q ens p fectio debeat esse habere
Vnitatem j diuidualis Vt Stat j Sra, que p fectio ê ma et
mi illa j ordine ad stij et abrita j diuiduatis Vt ig dicimus
et Sic ad j diuiduationis ase nõ debemus attendere ad p fectionem
entitatis Sd ad j municabilitatis j pcij Vt Stat ejus dictis
et deo licet alia acci Stia nõ ase Sd ase solo subjecto jdi
uiduatr qualitas rame essj formaliter j dicj potest ê ase j diequale
j diuidua.

Vltimo Sra subtilis qualitate Posterior nõ ê se ipsa j di
uidua q nec j maa recipientis Sd etij qualitas ê j toto ejus
recipientis ex essentialiter sit ens ja dio et nõ ê ase j diuidua =
Rr distg do causalis q nec recipientis adequate et quoad
os fruitatis Jo maiorj q ja adequate recipientis Nego ma et
distinguo minorj qualitas ê recipientis q accidens Jo mi
q Salvo p tes Exceptas j dej dicta ergo mi et Stij Ad ras
quare Sta subtilis Stitionis cyalia Spark Ony p pons
Vt Vallet ase j diuiduare ê q Sota Sas illig nõ sic ê ejus
dine ad mag, atu Sota vas qualitatis Neq ê ê ordine
ad essj j qua recipitr Nec manet ê exercitij. Ony

37

3 3 5

Quæstio 3ª Articulus 3º

Quod non arguit 1º ex illo Joannis 1º Verbum caro factum est quia ergo Verbum est caro. Ergo Verbum est peccatum quia caro est peccatum. Ergo Verbum est concupiscentia quia caro est concupiscentia. Ergo Verbum habet concupiscentiam. Ergo Verbum est peccatum originale. Ergo Verbum est originatum. Ergo Verbum est creatum. Ergo Verbum est filius adoptivus. Ergo Verbum est filius Dei. Ergo Verbum est Deus. Ergo Verbum est Christus. Ergo Verbum est Salvator. Ergo Verbum est Redemptor. Ergo Verbum est Mediator. Ergo Verbum est Sacerdos. Ergo Verbum est Pontifex. Ergo Verbum est Sacrificium. Ergo Verbum est Hostia. Ergo Verbum est Victima. Ergo Verbum est Holocaustum. Ergo Verbum est Thus. Ergo Verbum est Myrrha. Ergo Verbum est Aloe. Ergo Verbum est Cassia. Ergo Verbum est Cinnamomum. Ergo Verbum est Balsamum. Ergo Verbum est Unguentum. Ergo Verbum est Oleum. Ergo Verbum est Vinum. Ergo Verbum est Panis. Ergo Verbum est Manna. Ergo Verbum est Aqua. Ergo Verbum est Petra. Ergo Verbum est Lapis. Ergo Verbum est Arbor. Ergo Verbum est Vitis. Ergo Verbum est Palma. Ergo Verbum est Cedrus. Ergo Verbum est Rosa. Ergo Verbum est Lilium. Ergo Verbum est Flos. Ergo Verbum est Fructus. Ergo Verbum est Semen. Ergo Verbum est Granum. Ergo Verbum est Spica. Ergo Verbum est Messis. Ergo Verbum est Vindemia. Ergo Verbum est Botrus. Ergo Verbum est Uva. Ergo Verbum est Racemus. Ergo Verbum est Vinea. Ergo Verbum est Agricultura. Ergo Verbum est Agricola. Ergo Verbum est Pastor. Ergo Verbum est Ovis. Ergo Verbum est Agnus. Ergo Verbum est Leo. Ergo Verbum est Vitulus. Ergo Verbum est Taurus. Ergo Verbum est Bos. Ergo Verbum est Equus. Ergo Verbum est Asinus. Ergo Verbum est Camelus. Ergo Verbum est Dromedarius. Ergo Verbum est Elephas. Ergo Verbum est Rhinoceros. Ergo Verbum est Tigris. Ergo Verbum est Ursus. Ergo Verbum est Lupus. Ergo Verbum est Vulpes. Ergo Verbum est Canis. Ergo Verbum est Aper. Ergo Verbum est Cervus. Ergo Verbum est Capra. Ergo Verbum est Hircus. Ergo Verbum est Aries. Ergo Verbum est Agnus. Ergo Verbum est Ovis. Ergo Verbum est Pastor. Ergo Verbum est Agricola. Ergo Verbum est Agricultura. Ergo Verbum est Vinea. Ergo Verbum est Racemus. Ergo Verbum est Uva. Ergo Verbum est Botrus. Ergo Verbum est Vindemia. Ergo Verbum est Messis. Ergo Verbum est Spica. Ergo Verbum est Granum. Ergo Verbum est Semen. Ergo Verbum est Fructus. Ergo Verbum est Flos. Ergo Verbum est Lilium. Ergo Verbum est Rosa. Ergo Verbum est Cedrus. Ergo Verbum est Palma. Ergo Verbum est Vitis. Ergo Verbum est Arbor. Ergo Verbum est Lapis. Ergo Verbum est Petra. Ergo Verbum est Aqua. Ergo Verbum est Manna. Ergo Verbum est Panis. Ergo Verbum est Vinum. Ergo Verbum est Oleum. Ergo Verbum est Unguentum. Ergo Verbum est Balsamum. Ergo Verbum est Cinnamomum. Ergo Verbum est Cassia. Ergo Verbum est Aloe. Ergo Verbum est Myrrha. Ergo Verbum est Thus. Ergo Verbum est Holocaustum. Ergo Verbum est Victima. Ergo Verbum est Hostia. Ergo Verbum est Sacrificium. Ergo Verbum est Pontifex. Ergo Verbum est Sacerdos. Ergo Verbum est Mediator. Ergo Verbum est Redemptor. Ergo Verbum est Salvator. Ergo Verbum est Christus. Ergo Verbum est Deus. Ergo Verbum est filius Dei. Ergo Verbum est filius adoptivus. Ergo Verbum est creatum. Ergo Verbum est originatum. Ergo Verbum est peccatum originale. Ergo Verbum habet concupiscentiam. Ergo Verbum est concupiscentia quia caro est concupiscentia. Ergo Verbum est peccatum quia caro est peccatum. Ergo Verbum est caro factum est quia ergo Verbum est caro. Ergo Verbum est peccatum quia caro est peccatum. Ergo Verbum est concupiscentia quia caro est concupiscentia. Ergo Verbum habet concupiscentiam. Ergo Verbum est peccatum originale. Ergo Verbum est originatum. Ergo Verbum est creatum. Ergo Verbum est filius adoptivus. Ergo Verbum est filius Dei. Ergo Verbum est Deus. Ergo Verbum est Christus. Ergo Verbum est Salvator. Ergo Verbum est Redemptor. Ergo Verbum est Mediator. Ergo Verbum est Sacerdos. Ergo Verbum est Pontifex. Ergo Verbum est Sacrificium. Ergo Verbum est Hostia. Ergo Verbum est Victima. Ergo Verbum est Holocaustum. Ergo Verbum est Thus. Ergo Verbum est Myrrha. Ergo Verbum est Aloe. Ergo Verbum est Cassia. Ergo Verbum est Cinnamomum. Ergo Verbum est Balsamum. Ergo Verbum est Unguentum. Ergo Verbum est Oleum. Ergo Verbum est Vinum. Ergo Verbum est Panis. Ergo Verbum est Manna. Ergo Verbum est Aqua. Ergo Verbum est Petra. Ergo Verbum est Lapis. Ergo Verbum est Arbor. Ergo Verbum est Vitis. Ergo Verbum est Palma. Ergo Verbum est Cedrus. Ergo Verbum est Rosa. Ergo Verbum est Lilium. Ergo Verbum est Flos. Ergo Verbum est Fructus. Ergo Verbum est Semen. Ergo Verbum est Granum. Ergo Verbum est Spica. Ergo Verbum est Messis. Ergo Verbum est Vindemia. Ergo Verbum est Botrus. Ergo Verbum est Uva. Ergo Verbum est Racemus. Ergo Verbum est Vinea. Ergo Verbum est Agricultura. Ergo Verbum est Agricola. Ergo Verbum est Pastor. Ergo Verbum est Ovis. Ergo Verbum est Agnus. Ergo Verbum est Leo. Ergo Verbum est Vitulus. Ergo Verbum est Taurus. Ergo Verbum est Bos. Ergo Verbum est Equus. Ergo Verbum est Asinus. Ergo Verbum est Camelus. Ergo Verbum est Dromedarius. Ergo Verbum est Elephas. Ergo Verbum est Rhinoceros. Ergo Verbum est Tigris. Ergo Verbum est Ursus. Ergo Verbum est Lupus. Ergo Verbum est Vulpes. Ergo Verbum est Canis. Ergo Verbum est Aper. Ergo Verbum est Cervus. Ergo Verbum est Capra. Ergo Verbum est Hircus. Ergo Verbum est Aries. Ergo Verbum est Agnus. Ergo Verbum est Ovis. Ergo Verbum est Pastor. Ergo Verbum est Agricola. Ergo Verbum est Agricultura. Ergo Verbum est Vinea. Ergo Verbum est Racemus. Ergo Verbum est Uva. Ergo Verbum est Botrus. Ergo Verbum est Vindemia. Ergo Verbum est Messis. Ergo Verbum est Spica. Ergo Verbum est Granum. Ergo Verbum est Semen. Ergo Verbum est Fructus. Ergo Verbum est Flos. Ergo Verbum est Lilium. Ergo Verbum est Rosa. Ergo Verbum est Cedrus. Ergo Verbum est Palma. Ergo Verbum est Vitis. Ergo Verbum est Arbor. Ergo Verbum est Lapis. Ergo Verbum est Petra. Ergo Verbum est Aqua. Ergo Verbum est Manna. Ergo Verbum est Panis. Ergo Verbum est Vinum. Ergo Verbum est Oleum. Ergo Verbum est Unguentum. Ergo Verbum est Balsamum. Ergo Verbum est Cinnamomum. Ergo Verbum est Cassia. Ergo Verbum est Aloe. Ergo Verbum est Myrrha. Ergo Verbum est Thus. Ergo Verbum est Holocaustum. Ergo Verbum est Victima. Ergo Verbum est Hostia. Ergo Verbum est Sacrificium. Ergo Verbum est Pontifex. Ergo Verbum est Sacerdos. Ergo Verbum est Mediator. Ergo Verbum est Redemptor. Ergo Verbum est Salvator. Ergo Verbum est Christus. Ergo Verbum est Deus. Ergo Verbum est filius Dei. Ergo Verbum est filius adoptivus. Ergo Verbum est creatum. Ergo Verbum est originatum. Ergo Verbum est peccatum originale. Ergo Verbum habet concupiscentiam. Ergo Verbum est concupiscentia quia caro est concupiscentia. Ergo Verbum est peccatum quia caro est peccatum. Ergo Verbum est caro factum est quia ergo Verbum est caro.

q Sale p[ro]scripsy n Sit ; alio Dy q Sale p[ro]scripsy Set eta
q cultari q albani Numerem p allud Sal Subiecta accidens
expo Vbi q si albani ; municabilia dabq si Vt quo sua
subiecti accidentis Set mag ; municabilis et albi Vt affirmat
hac temporis Exigentia Si eta q[uo]na huius accidentis Vt
n Sit alterius q accidentis individuabq debet reflecti ad quid
si q[uo]d radix Vt q ; subiecta q[uo]ru et mediata sicut q quid
si q[uo]d radix Vt ita debeat ; mag q seu ; subiecta debeat
reflecti mediata.

Ad 2um Dicendum stat Rationes eius q[uo]d dicunt
Sal adiecta dq e q accidentia n individuata q mag Sal q subiecta
q[uo]ru quod e ens actu individuans sicut et hec subiecta
q mag q[uo]d quia e carum subiecta. Ad 3um quid stat ng n denegat ma-
gis individuationem accidentis q[uo]rum p[ro]prios quo Sal Sic q[uo]rum p[ro]prios
cqui q Vt patuit Patebit.

Ad 4um arg[um] formatum a D. Suarez. Expo
q ; dividuabilia Vt p[ro]pria abaccidentia n Vallet accipi a subiecto
q[uo] recipitur entitative e a p[ro]pria accidentia distincta aliquid Dicitur q
Ex Sequi Segregatis dictis Manet subiecta ng ; Sensibilia Vt longitudines
divisibilitatem mota ca seu p[ro]xima adequata entitativa individua Sal
Sensibilia et radicalia p[ro]prietates q Sensibilis accidentalis quia
subiectabilia e distincta a p[ro]prijs entitativis.

Ad 5um arg[um] Assumpta Expo
q Salta Successiua Vallet quia pura accidentia ergo q species Vtedu
Vallebimus recipi ea q numero subiecto Sensibili a Vbicumque
absq Phoenicia Successiua ; eodq numero subiecto recepta Si num°
distincta e a subiecto n individuata Pro q Vbi e Successiue cadq
Vna individuationis Licet Sibi Successiue reperiri eadq ; diuersa
ab. Pro q quia Successiue habet esse pro subiecto ; Successiue
Sicut ita habet esse Mutate Specifice = Sal obstat non arg[um]
Ng admittimus Ad dicta Sal maiora accidentia ergo q species pro-
Recipi possit subiecto Simiter accepto Ng maiora quantitate
sumpta Sal maiora et minora et ng Pro ; diuersa
Vno accidentis n accepta a subiecto Esse Sicut ; ea res accepta
Sal abillo Simiter sumpto Vt subest Sicut circumscriptio Sanctus Tempus
pro ea acceptione n e ita Similiter q patet ad ng pbatum Pro
ad Vltimum dico pro subiecta esse Sal Similiter determinata ad
determinatam Speciem atq subiecta n e esse ita determinata ad tale
determinatum ; diuersi Vt videtur aliqua determinatione Patet ex
Similiter Sal diuersis Vbique Adhuc q e ea Vt Sanctus sup
Recitatus Corpus Sal vere ; species qualitatis Etiam q.

Liber Quarta Linea Superficies Corpus Sint Vere Species Quantitatis

Christe

que et ybr linea et superficies sp̃ plagie et est
aliter gnalitates Case qñ et nō habuit rabentes
y sions et denominabat alias magnō habet ygnā
Et Yglety essentialiter abalienabilitē q̄ linee
Cies qualitatis Itemq̄ minor ybr q̄ quo cuq̄ q̄ty
Epipedy et denera Linealiter Et Yglety sequit̄ ty
linee Equilgr ypris ex ty superficiei lineis et Yna
que ex his gñalis ordinis ē Yp̄ ordinatr nō alis q̄
Yragues ephi Ymmediatr patet ypris et Yglety ex
sions dustq̄ essentialiter abalia

Primatr 1º q̄ tot sp̃ies
Ephonis y manibi quot sp̃ mot positionis y Yroquoque
Corpore sp̃ituti sp̃ duo s dustq̄ ter ambe et retro Dexty
Et sinistay Cñ numero surty et dexty q̄ pri mus ter
poris Equo nō ē dispositis ē duę ętq eryt species
Ephonis sydgies tales positiones = Ytrmatr 2º q̄
linea et superficies habet diversas ypriet̄ q̄ ha
bet ens q̄ diversas Ytia patet q̄ diverse ypriet̄ ab
ad diversas Segquitr essent ans 1º ybr q̄dity et Exebe
ss possiones linee taty et stricty superficiei sp̃ istę positiones
sp diverse et Exsegabit ē

Fabor lm rpsitę sptę obiectes
p linea et superficies ss quid y Yglety ēn sp̃ies
gnalitatis patet Ytia q̄ species debet ee quid Yglety
ans ybr linea exnaa sua ordinatr ad Yponsdy sa
p eadem et superficies ad Yponsdy corpq̄ q̄ largo Ytrma
tr superficiebo et superficies lineis y linea et superficies
ss quid y Yglety patet Ytia q̄ illud q̄ exnna sua ordi
natr ad aliud q̄ ponsdy ē quid y Yglety.

Ytrmatr idem pty ē quid
y Yglety et reductiue ptinet ad p decanssy gnalitatis q̄
E ynaa sua ordinatr ad Yponsdy lineq sequit̄ Ytrmatr
et terminatiue illig ss linea exnaa sua ordinatr ad
Yponsdy superficiei et superficies ad Yponsdy corpq Et Ytrma
tiue et terminatiue illig q̄ ss quid y Yglety et Segquitr
Aut pty ex p̄dictis sp̃ies gnalitates q̄ ē quid y Yglety
eta nec linea nec superficies.

Et q̄ linea et superficies possint de
scribi accipi 1º vis y diuisiuis, Ymaginatiy y ydi
tatiuy, et superficies ay p̄ydatis: 2º vis diuisiuis
ay ynaa y dimensiones linea quid y ay longitudo
et superficies ay latitudo, 3º modo linea et superficies

Nec species qualitatis q[uæ] sit primi ordinis est qualitas et similis est primi ordinis. Nec linea ordinatur ad superficiem et superficies ad corpus et sic quousque ad quid sufficit et reductive ista sit ad species illius qualitatis q[uæ] habet, Quo autem modo linea non ordinatur ad superficiem nec superficies ad corpus q[uæ] linea sufficit ad superficiem habet longitudinem et superficies sufficit ad corpus habet latitudinem et consequenter sic quid sufficit et ita sic possit esse species qualitatis Unde licet linea et superficies sit quid sufficit ut sunt indivisibiles q[uæ] nec linea ordinatur ad superficiem et superficies ad corpus tm ut sic indivisibiles et habet species ex primo ordinato ad aliud sufficit sic quid sufficit et habet rationem speciei qualitatis nec sic literatum.

Ad secundum Nec quidditas nec accidens est indivisibile et non habet aliquam rationem qui non ordinatur ad aliud sufficit et ideo est sufficit nec accidens et non potest habere rationem speciei ut linea et superficies licet sit quid sufficit ut sic indivisibiles et nec sic non possit habere rationem speciei tm ut sic indivisibiles sic quid sufficit q[uæ] non ordinatur ad aliud sufficit. et nec sic non possit habere rationem speciei

Ad tertium Quia species quantitatis indivisibilis linea nec quia linea sinuat superficiem, sed est sola negatio divisibilitatis entitas positiva ad quam sequitur negatio divisibilitatis non sic q[uæ] ut sunt esset ens et sic posset ponere superficiem sinuare et nec sic secundum quid linea non reperitur aliqua entitas positiva et ideo nec sic quid habet extensionem et est species qualitatis q[uæ] sic linea ordinatur ad superficiem nec sic habet entitatem positivam ordinatur ad illam superficiem nec sic habet ponere extensionem et ut est dictum linea: q[uæ] arguitur formaliter potest de superficie respectu corporis

Quarto si linea haberet extensionem nec longitudinem non posset superficiem sinuare et si superficies non haberet extensionem nec latitudinem non posset corpus sinuare q[uæ] linea ordinatur ad superficiem et superficies ad corpus ut habet extensionem una per se q[uæ] superficies habet longitudinem et corpus latitudinem a suis sinuatibus: sic q[uæ] si linea ut sinuat superficiem et sic superficies ut sinuat corpus non haberet aliquam extensionem sinuatum illam esset nec

Quomodo

ad q̃ quesit⁹ requiritur q̃ habeat longitudinẽ et latitudinẽ
ffigure q̃ corpꝰ ꝑcludat superficies huiꝰ exꝑsiones longitudinis
q̃ linea vt ꝑcludi sensibi⁹ cũ latitudine, q̃ redit ſm̃ Quomodo
ſ̃ ffigure ſ̃ q̃ vt pars alia ſ̃ vt Superficies vt
ꝑcludi sensibi⁹ cũ ꝑfundita, q̃ redit ſm̃ Quomodo corporis ſ̃
vt pars alia ſ̃ vt Superficies quare Superficies definitꝫ
dicit latitudinẽ et longitudinẽ cũ q̃ ꝑcludi sensibi⁹ ad q̃ requiritur q̃ ſit
ꝑcludi sensibi⁹ et habeat exꝑsionẽ p̃ q̃ ſm̃ et ſimiliter corpꝰ
definitꝫ ꝑcludit ꝑfundita et Superficies vt ſ̃ Superficies
ad q̃ requiritur q̃ habeat exꝑsionẽ ſ̃ q̃ ſm̃.

Nec obſtat q̃ Aristo
dicit ſm̃ erit linea q̃ hꝫ q̃ ſit exꝑsa ad vnã Superficiẽ q̃ ſit
exꝑsa ad duas et corpꝰ q̃ habet q̃ ſit exꝑsus ad tres — q̃
Aristo ſm̃ ſuis dicendo non ſolũ ponit exꝑsionẽ quas linea
et Superficies dicit q̃ habẽt ſed etiã exꝑsionẽ quas dicit demon
strãdo unde ſm̃ dicit q̃ ſm̃ pugnamus Gregoriani demonſtrando ad ꝓba
nos diſtinguendo Superficiem vt habet latitudinẽ ſed etiã longi
tudinẽ demonſtrando ſm̃ Gregoriani demonſtrando q̃ Superficies
est ſolũ ꝑcludit longitudinẽ, qualemcũq̃ ꝑcludit linea vt ſ̃ ꝑcludi
sensibi⁹ vt Superficies quarũ partiũ ad q̃ requiritur q̃ habeat
longitudinẽ ſ̃ Superficiem q̃ ꝓbamus de corpore et Superficie.

Nec obſtat
Species vt ꝑcludit ſm̃ alia eſſentialiter diuiſa ſ̃ linea ꝑcludit
Superficiem et linea et Superficies corpora q̃ linea et Sup
ficies vt ſ̃ species quantitatis Maior ẽ falſa q̃ species
eſſentialiter diuerſas diuiſas q̃ vna vt ꝑcludit alia vt potest
oriri et cessare manente ſubſtantia Superficies ꝑcludit longitudinẽ et
latitudinẽ et corpꝰ latitudinẽ et profunditatẽ q̃ linea ꝑclu
dit Superficiem et linea et Superficies corpore

Ad vnã Speciẽ vt poſſe
ꝑcludi ꝑtes ſubiectiue ordinatas ſubiectiue et ſ̃ ſuppoſitiue Sicut
numerus ternarius ꝑcludit quaternarium qui ꝑcluſus vt obiectum
ſubiecti et ſpecificẽ diſtinctionẽ q̃ vt tollit q̃ diſtinguitur cũ q̃ dicit
de ſubiecto.

Species rationis neq̃ maiorem potest ꝑcludere irrationem q̃ vna
ſpecies nec maiorem potest ꝑcludere alia — Ad q̃ ratio ꝑcluſa
recipit dicit Gregorius irrationalitatis et vt reperitur aliqua
ad ꝑcludendum irrationale cũ quo poſſit ponere rationem nec ꝓ ali⁹
cognitus vt dicit Gregorius latitudinis ſ̃ habeat ſpecificũ
et longitudinem reperitur aliqua ratio vnde ꝑcluſa
ſ̃ qua poſſit ponere latitudinẽ et deo linea ꝑcludit
materiam ꝑ Superficiem.

Quarto

Ad Quartum dicendum q[uo]d sicut dictum est, species qualitatis dicuntur

Luce. Respondeo

Ad primum ergo dicendum q[uo]d sicut Philosophus dicit in praedicamento de Quando, tempus et motus dicuntur secundum prius et posterius inquantum habent ordinem ad aliquod unum. Et ideo quia numerus motuum caelestium corporum est nobis ignotus, ideo tempus quod est mensura omnium motuum, dicitur esse quid ignotum. Et propter hoc etiam species qualitatis quae est mensura mutationis alterius, dicitur esse quid ignotum. Mutatio autem alterius, quae est mensurata per speciem qualitatis, potest esse velox et tarda. Et ideo non oportet quod species qualitatis sit quid mensurans, sed mensurabile. Ad secundum dicendum quod tempus et locus mensurant substantiam et quantitatem, quae sunt res permanentes, quarum esse non consistit in fluxu. Sed species qualitatis mensurat mutationem, cuius esse consistit in fluxu. Et propter hoc species qualitatis magis assimilatur tempori quam loco. Et tamen etiam tempus et locus mensurant mutationem, inquantum participant aliquid de ratione mensurae qualitatis.

Ad tertium dicendum quod species qualitatis non dicitur ex eo quod mensurat, sed ex eo quod est mensurabilis. Et ideo quia mensurabile dicitur per comparationem ad mensuram, ideo species qualitatis dicitur per comparationem ad aliquid, non autem per se.

Ad quartum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad quintum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad sextum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad septimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad octavum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad nonum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad decimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad undecimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad duodecimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad tertium decimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad quartum decimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad quintum decimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad sextum decimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad septimum decimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad octavum decimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad nonum decimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Ad vicesimum dicendum quod sicut dictum est, species qualitatis dicitur per comparationem ad mensuram. Et ideo quia mensura dicitur ad aliquid, species qualitatis dicitur ad aliquid.

Solutus Localis j ordine ad Spatij p̃mensj et Mensura quj-
tatiua. Sed tñ hoc non habet q̃a et si haberet p̃ tñ existeret
per ordine ad loca p̃mensj Sed ordinie ad Spatij Successiua q̃
tempo ꝛd̃ participat ratiõ essentialj quantitatis

Exquo q̃bata Mamt 3a
pars Dei S. q̃ Motus ꝑter Species quantitatis Nunc nõ sit annum
ordine tñ ꝑter ipsechonj ipsius quj tñ ꝑte ꝑtes mensis
Ebdomadis tñ Horare nõ Valleat Ex q̃ a existio quj habet Motus
Cuenit ei p accidens ratione sui tñ ad ꝙd adeo nõ è vera Species
quantitatis Judicat Mylus.

Quare aucty a primadua arguit 2o Ex Phi-
losopho qui ꝓbat Esse loca et tempo ꝑter Species quantitatis nu
merat 2o = Rõ Philosophus ibi Esse Species quantitatis Nume
rabiles Expressa Sed Sed cupita Vulgaris Mensj. Stij dicitur
temporis, 3um Motus et Ubi quia Mensj equirit loca et tempo
ad Species quantitatis Nunc existunt. 4o dicit potest Locus
Esse Species quantitatis Ex diuersis rationi Mensurę et q̃a alia
rationi Mensurę habet tempo et loca q̃a Is Mensurę existunt quia
linia Superficies et Corpo quę Mensurę ibijsue dicuntur ideo Nonnulli
Species quantitatis apposuit loca et tempo 5o meta 6e ui Videntur
Species quantitatis quia ad ee existionis et Ubi et tempo nõ
Includit existentij Specialis Diuersa a aliis illorum Nõ Esse Mo
tionis Sed Extensionis Superficiei et Corporis quę Salutis ꝙ Dicto
loco Sup̃ citato.

Dicit rationi et Specialiter Rõ Scotus q̃a ex
Cuenit Specialis ratio Mensurę q̃ Mensuret locatu Ex q̃ Otinet
illud et sit Manifestatiua quantitatis eius Sed Mensura radicatur
in Existione et ꝙ quia patiũ illius 2o negant loca Cuenire Spe
cialis ratio Mensurę nisi haberet Specialem existionem quantitatis
patet Ibij q̃a q̃ncta Varianti nõ habet Nisi Tantum Esse
quia radicatur et Numerus ꝙ Bri Tertius q̃a Superficies ꝙ Mensura
Extensiua Salutis quia ꝙ et respectu locati ꝙ Mensura existentia
2o q̃ loco similiter Vltimi Cuenit Specialis ratio Mensurę dis
tincta a rea quę Cuenit Superficiei et aliis Speciebus quantitatis.

Confirmatur 2o
quia Superficies quinis modalibus Sonatur explicari et numerari ex
quantitatibus Nunc Distinguit diuersas Species quantitatis ꝑter
diuersas rationi Mensurę Quia Si Ebdomada ꝙ Cuenit suę modalibus
Sonis includat Superficiem Erit distincta Species quantitatis
Nunc ꝑter Specialem rationi Mensurę quę Sydat = Confirmatur 2o
q̃a loco similiter Vltimi ꝙ Existens Spleta quia rationi accidentis
q̃ ad alterum Esse non dicitur et ꝙ aliquid Vere q̃ absque

Scitum nr dggdcat gr gse gtinet ad alig genus ex vnog
g decamptis accidtly B nr ad aliud nisi ad quigtatly g ernt
vera species alig distita aborbg alijs

R ad arg ty g ex eadg expsime
gstest varie diuersa mssura dy diuerg modificary et agicare
ng eig Sicut a lebr mssarat quigtates gtinic gtinans et ex
pssue explicata et ita g eadg e expsio ; sic gtie et loco maxime
Jamgto nr Ista tuyt diuersas species quigtatis quig Jndicat
diuersas mssuras, vane diuerse aplicamus : g quo bn dicta
g g dm diximus vary Jstituere diuerg species mssure a sagricc
ffle e sic accrgedy vt alig attribuamg vary mssure sic Accrei
dyse gr Jparame ad subiecty et alig ordine ad eadg nr dictayat
ordinq attribuere loco vt pte Jstituny eig vary mssurq di
que e gsona sugstitui nr gtotalia latitudine sr Stacte Jumgto
g ordinq ad locatg et gut Jndicat aplicary ad illud.

ad 3g Jtrmany
diuoe diuerg vary q sug stere sicut Gregonat extenuy
hmq et alig maxime gelidat addit sugna eq alig nong et
numeris solubr e diuerg eig quigtate stinca g e gtis sione
Cy addat sug eg expsiny diuerg loqe sug sug stere nr dicit
pris aplicary ad aliquod extrysecy g ambt.

ad 4g Jtrmany R se
Jydo ans et neg do stig 4g tra expisicu dnominq alig sub
ycty gut subis Speciale g decamptis nr Jstituo diuerg adeo
ad 4g Spectat gut tra stinsicu e respectu alterg quare tenet
gut dicit sug stere g stinsicu appropty subiecty e sic g decampto
quigtatis detracte et gut dicat alig extrysecu aptcyg eadg
Reductue ad illud debet gtinere Sicut e Gitur subis stra
Reduci gtest Jgruenter ad 4g decamptq igng stre Sicut ee vtig
ee cognatis ad 3 decam ta ad quę Spectat stsio et cognitio : Vi
delicet hmq mos dnmonandi reducere ad 3g decam ta subie
ctorq

Do arguit Spectalebr Gtgere nq tempore Jnuent varia
et effectibilis vac quigtatis et alig partiq pat aer ggi
tabes et gasionis alig q debet numerari ptr eig spe
cies sr nr e tonica sug stere sic hmq g ac stre sr entia
g mantia et hmq g genii Successiuq g ernt alia species
quigtatis a stris dictis distita dns quia ad 4g pty gber
g ira subis Jstituenda Generet quigtatis e Expendo pr
hmq qq Beate j genitali subiectas et si sunt quigtates stimu
lo et delectabiles habere Equalitas ejus Cni sr stie hac habet
hmq g partiq pat essentialis vani generis quigtatis nemo

De Divisa & Numeris & Fractis Int. Entia & Ore & Pere Specie Quantitatis &

Explicatis q̃ Specieb⁹ quãtitatis Restat explicare restat Species quãtitatis discrete, circa explicatione aduerte q̃ Numer⁹ Absolut⁹ ex Unitatib⁹ pterte ordinatis et ꝓ Ratis Ut ternarius Septenarius explicab⁹ Unitatib⁹ sic q̃ Unitates ultimo sit tãgentes ad ora Decadis Decade et alie Decades mediæ seu quãtitatiue Solus ad Decadẽ q̃ quãtitatis Species Numer⁹ finitus ingressus ex Decadib⁹ ꝑ Multitudo ad ora Decadis Spectans Surgens ex Unitatib⁹ tãgens Decadẽ ita absente finitis et abilla q̃ maxime remotis Decades igit⁹ sint tres Numeratis tres appellamus: Si ei qui surgit ex Unitatib⁹ finitis et diuisum Articulo quantitatiuo diuisi resultabit Ei qui surgit ex Unitatib⁹ quãtitatiuis. Et de numero finito accepimus Deinde q̃ Numero Decadis mediæ seu quãtitatiuo et ꝓprie Numero et ex Numero Infinito 40 metit̃ textu Multitudo Mensurabilis Uno. Unde sicut res mensurãt ꝓprie reperitur quãtitate ita et⁹ res numeri quæ mensurãt finitudinem quãtitatiuã ꝓprie reperitur.

Deinde aduerte q̃ Numer⁹ Unitatis Positus dupliciter 1° ꝓ Numero Numerante 2° ꝓ Numero Numerato. Numer⁹ Numerans Si res ipse Numerata quæ sub tãgit Subiecta Cadit forma Numeri Ternarii, Numer⁹ Numerãs est quo res Numerata, quia adhuc sumitur dupliciter h, effectiue h finaliter Numer⁹ Numerans effectiue seu actiue est actus finis, qui existit et effectiuiter Numerat: Numer⁹ finaliter est ipsa fra Numeri quia res habet finaliter tres sc. Terminus: Postea dixi Unitatis Positus dupliciter Potuille q̃ Numerali precedit equiuocatio q̃ res sc. actus Numerans Nõ debet appellari Numer⁹ Numerãs sed Numer⁹ Numerans, et ita casu quo Numerans sit res Numerata, et tunc huius est ꝓprie casu quo finis sc. actus Numerans esset appellandus Numer⁹ Numerãs fra Numeri habito dicta alio Numero debet appellari

sub ratione continui generis; sed haec parum inveniuntur, et sic non licet immorari.

Sed antequam hinc recedamus refert Scotus quod sicut unitas transcendentalis non addit aliquid positivum super ens, sed solum carentiam divisionis, ita unitas praedicamentalis non addit aliquid positivum super quantitatem, sed solum carentiam divisionis; quare unitas quae est principium numeri de praedicamento quantitatis addit super substantiam corpoream et qualitates corporeas quantitatem, quae realiter distinguitur ab eis, non tamen addit super quantitatem aliquid ab ea realiter distinctum, sed solum quod ipsa quantitas sit divisa a se ipsa (?) ac quod sit divisa in se et divisa a qualibet alia, et sic fuit Scoti principium quod eadem sunt continui et numeri.

Nec contra hanc doctrinam stat D. Thomas qui quaestione 10 art. 1 sic ait: Respondeo dicendum quod unum quod est principium numeri non de necessitate aliquid positivum dicit, ideo cui attribuit quod ex unitatibus numerus constituatur, nisi unitas res aliqua esset, numerus res esse non posset, et sic non posset poni in aliquo genere speciali (?) quantitatis. — D. Tho.

Et hinc patet quod hic articulus ad principium refutaverat duas extremas opinitates (?), scilicet alteram Platonis asserentis quod sicut unum quod convertitur cum ente nihil addit super ens, ita etiam unum quod est principium numeri addit aliquid super ens; et alteram Avicennae dicentis quod sicut unum quod est principium numeri addit aliquid super substantiam entis, ita etiam unum quod convertitur cum ente addit aliquid super substantiam entis; ipse sanctus doctor concludit contra opinionem utriusque (?). Sic igitur dicendum quod unum quod convertitur cum ente non addit aliquam rem super ens, sed unum quod est principium numeri addit aliquid super ens ad genus quantitatis pertinens. — Plato — Avicenna

Ergo stat D. Thomas quod unitas quae est principium numeri addit aliquid positivum supra ens.

Non igitur obstat D. Thomas ex his et aliis similibus locis, solum enim vult assignare discrimen inter unum transcendentale et praedicamentale, quod unum transcendentale quod convertitur cum ente super nullum ens addit aliquid reale positivum, at vero unum praedicamentale quod est principium numeri addit super ens quantitatem positivam, non tamen addit super quantitatem aliquid positivum; et ideo D. Thomas nunquam dixit quod unum quod est principium numeri addit aliquid super quantitatem, sed solum dixit quod addit aliquid super ens, vel super substantiam entis. Hoc stabilito, quod dictum (?) unum est an dictus numerus e praedictis qualitatibus (?) loco (?) essens (?) sit unum quod et vera species quantitatis. — D. Thos.

Referuntur sententiae (?)

que respiciunt plurej determinatey ē vltima vnitas etj nra
sit ola vltimatus se Regreiat.

2ª pars dicit sic. Intelligendum quod
ng numerg ē accipiens p decamylē g jngrat subiectg quae ipsa
ergo accipit vnitatē ipsa exacta et gtā g numerg ggnit
ipsi stat exacte et gtā — 2º ng ē alia quae dicit Thomas
Itonicy ipsi resultare exacte et gtā nisi g ipsi stat et partibg se
habg sue eiusdē quinarij p gtg numerj ipsi sibi sue eiusdē quinarij
ipsi ocs factg g numerg ipsi coaluerit ggnit exacte et gtā.

Ad 2am pars
Nisi quod dicta g vnitas p decamylē ut partialis in toto ēad
alias ordinata p etig ē tag arcuy quare vnitas ordinis habet
ptes quae sic se et vnum sui terminghis totg quae sic mag cuj
vnitatē g vnitas instans alicj se habet ut determinans et ipsius
ig vnitatis imitatis imitatg ut determinata, sic ggnit numerus sic g est
determinare et mag ē determinatg g vnitatg numerj
adjunj exceptis numg sic et mag sicut ut sit expressata
quae ē Decretis aparibg enthiqualis. quae posito p 2am
pars dicit sic vnitas p decamylē numerj scholastica
instat et instatis sic ut instat se habet ut determinans
et ut instatis se habet ut determinata g numerj ipsius
exacti numera mag et sic. explicatis sic jstactis ma
trimonij ita vterq; sexus subducendis expressis exprimunt
numera mag et sic. Jg Petrus qui se habet p mag accep
tionis exercet vicis sic g se habet p mag determinghis et
qui se habet p mag traditionis obtinet vicis mag g se habet
ut determinatg ut obtinere dicit Thomas et sibi ter vicis
ē de instantibg exgg numerg p decamylē coaluit

p decies ip
quilibet vnitas ē quae sua numerj ip ut vallet ee quae eidem
numerj mag ut g a g se ē actus ad vallet ee quae ipsi
ut g a id g se ē pars ad vallet ē quae ibi nec ē sa — sic
dicendo sic ad vnitg ipsam dico g licet respectu eiusdē
et subeatg instantis ut vallat ipsi se habere ut sua et
mag quae et ut ibi et pars tenetur respectu diversorum ut
ipsi sic ē ibi jstactis matrimonij ibi j quilibet et Petrus
sic eadg quilibet respectu suarum partiū ē ibi et respectu
alterius mariti quilibet ē quae pars, et j humanitate quae
respectu suarum partiū ē ibi et respectu sui ipsius ē pars.
hoc cōis experientia habet g ita se sic sua quae humanitatis et mag
subsistit ut vbi abstrahit j ipsi eadg vnitas subducendis pro
terminis et ē quae mag et quae sua, et ubi hg contrahens

Libere solui ab aduersarijs ng̃ ꝓiory ꝓpinione Vltima
Initas Vt Talis extra ꝓse Numeri, et eadẽ Secretarij
ꝓfectione ẽ ꝓse extra eiꝰ ds Numeri

Dicit 2º aduenigte Vltã
Extra Initate Et Numeri Ternarij D.Z. Et ablata desinit
Nõ aliter ac aduenigte aã Tali ꝓpꝛ Et humanitas Et
Illa abeunte desinit ẽ Illa Vltima Initas ẽ Ablati extra
Numeri = Rõ Dico 2º ly Nõ aliter, ng respectu humani
tatis Illa aã Valeat Exercere munus suũ, alio respe
ctu Numeri Ternarij D.Z. ꝛel tres Initates. Et Vt stat
Stante argto ꝓbatiuas adde hoc argtũ ex alijs dubijs
ꝓbatory ꝓpꝛ resolutionis, ng Nõ Ibi ablata Vltima Initate
desinit Ternarius Sõ Etiã aliquis alia ablata Vt Exempli
Stat Sõ Vltima assignata a Thomã Vt Extra ẽ ablata desinit
desinit Ternarius Etiã nec alia ꝓpter eadẽ rationẽ debet asse
rari Vt Extra, ẽ Ultra desinit hoc desinit Ternarius.

Amplio ꝓbatur
hec Extra assertio ly Sicilia Vltima Initas esset Extra Nu
meri illa manente Nõ mutauit Species Numeri quiuis alia
ex Initatibus haberibus rationẽ mag̃ desineret Sicut Nõ mutata
specie bois ẽ decisione alterius mag̃ portabilis Sõ Extra esse
ex Iaid ẽ experientia Videmus et Sõ Thomas ẽ met
ei 3 Phi. ait Species Numeri Variari ꝓ Extra ẽ aliqua
Initas addatur ꝛel subtrahatur alteri Numero. ẽ ꝓ ea Ini
tates Exercent munus Extra.

Dico Dicit D Tho Tmet ei Vltima
Et ẽ met ei 3 Extra Potest Vltima Initas ex Extra
Numero Speciẽ tabuyle ẽ Extra Ad ẽ Extra oppositũ D Thomã =
Rõ D Thomas ẽ hac auctoritate Sõly asserere Vltimã Ini
tatẽ Exercere ẽ munus Extra ẽ Auctoritatem ẽ etiã Sõ alteri Ini
tates munus Exercent Extra ẽ Aliquis ly ad adjunct Vt
Vltima

Ad Quarũ Solutionẽ ꝓbatur Nota ad Initates Sub
Diuersis Extremis Exercere munera Extra et mag̃
Vltima et nõ Vltima ng Initas Notarii alias Ternarius
D.Z. Supponit ẽ aliquo ꝓpriori Notarii, et Similiter Notata
Et Notarius Supponit Distincte Et Notata alio ꝓpriori
Et sic adjunct Exempli Tres Numeros dicta et necessa
rio Et ly Initatibus Resultat Numerus qui ad Extra desinit
ꝓ recto: Nõ aliter ac Vt sit Extra Nõ Sufficit ẽ Extra ẽ
aliquo priori ꝓpriũ mag̃ Sõ Vltimo requiritur ẽ
Extra ꝓ alio recipiat Extra sic Et Resultet Numerus

ternarij nõ sufficit q una ex tribus unitatibus sit ultima unitet alias quatenus priori suppositas sed ulterius requiritur q aliae uniat p suo priori alias unitates ut ex illis resultet ternarius numerus.

Dices ultimus unitates ternarij illum constituunt quia habent proprie ordinis 1a 2a et 3a sed sola 3a supponit alias 1a sola hic est a harum fra — atque nihilominus hac prs tertius sed maior et minor et unitas sed ignoro quapropter ... q est ternario ... quae sit ex una sua et ex se ... absque dubio hic erit fra numeri ternarij ... q a ex tribus unitatibus ... maior ratio quare una sit magis tertia quam ... 1a 2a et 3a ... nulla est 3a ... q a numerus nõ est ens rationis ... et a parte rei habet fra et maj ultimus et nõ ultimus sed nulla ex illis a parte rei datur aliqua sigilatio ... ratione cuius sit una ultima et alia nõ ultima ... dicendus est numerus esse aliquid rationis ... oes esse ultimas et nõ ultimas.

Quare ad ... aliter ... maioris unitates constituunt ternarij numerum quia habent ordinem 1a 2a et 3a quia mutuo ... hunc ordinem ... quia sola unam habet ... ultimam et alias nõ ultimas negamus maiorem et minorem ... ratiocinationibus solutionis ... Ceterum ut ... huius rei ... habeas nota q a parte rei oes unitates sunt ultimae et nõ ultimae idem sunt unitates et unitatae unde q ... a ... numerus ternarius ... nominare ... expressa unus ut 1 alius ut 2 et alius ut 3 nominet ... oes a ... ut ... et ultimas alias nõ ... numerus ... qui ... exigit ex ... coalescere sicut hoc ... coalescit ex ... et fra ... quare autem numerus ... exigat oes esse q a numerus est ... unus ... lineae quantitatis discretae sed ex q a recta et ... resultat unus ... ut ... numerus sit ... et ut ... sit talis ... oes unitates sint ... et unitatae ultimae et nõ ultimae.

Replicabis ex eo q numerus ... ex oibus unitatibus ... nõ sequitur q oes ... numerus ... ex ... partibus ... pars nõ ... numerus ... q numerus ... exigat oes unitates ... sequitur q oes ... — ... unus ut ... ex ... hoc est ... unitate ... nõ ... numerus ... est unus unitate

ordinis seu Substantie y orbis globi y vasto schabetbi vgle
et vide ee ee partiapgt numeri fore

Vltimo gber Sol ad hoc Dasso
Jnis sas essentes solg vltima Unitate expendere numo
fore pg hi DD sapte y p sectas seu spco numeri: scha
bet sicut p sectas et spco pulchritudinis et Sgia solis
p fora pulchritudinis e jorbis corpis expg respectat pulch
tudo et solitas fora sydos mas e jorbis corpis quo ad
spciej y loga Stat gd Sunday fra numeri debet exponi
jorbis Unitatibus et assignat disparitate

Quo 3 numero e
Omy g se et una Speries qualitatis. Quia inest ei
et ei Sapte in una eas et 5 met Cap 13 hi numeri sibi
habuit sto Speries qualitatis unas. ga Stat ex Theoma loco
sup Stabilo Dei esse Deus g exorbis y terre ordinatis et
pulchritudo resultat Omy Sydus: Stat etiam ex eodem Deo
y met Cap 13 Dei art g duabus pte dicit Unitates Sali
quid ex duabus Unitatibus Ds Sydy aliter numero pte esset ens
g se Sg accidens Stat quia actu existit y ex propria Deo
Omy numerus pte e Omy Sg accidens Sd g se

Deide Stat tame Omy Stali
quid Sit ens g se Sapiat g ea expg Oportet habeat Unitatis
ordinis Stata schabet numerus g Unitatis expg Oportet
ordinate ad illg Jgnydy Saurydy gd numerus e ens g se mai
gber g ante ea entia g se ego Unitate et g sectate habere
debet Sd maiory et maxima habet Deus g de eadem Sydiei
simo et purus et ee e magis amus quia angelus
quia Spositu Substgle enima et sua ee quia quia tales pter qua
ea Numerus g sectate habet numerus quidem habet p tes qua
e habet g Omy adhuc et poty e Nec Sequatur ad quo hoc
Omy habet pte ordinatas et Sequitur secundo Omy Omi
de ordinis.

Do gber tame g numero e Unitas Jpse mihi p e
Omy g se patet ita Sy ex Aristo 7m Me etabi Sepe
Sapte g de entis p accidens ex p dicit ee Cyria nec de Sa
e entia Deitate ideo monstrando passionis sui effectu Omy
multy g accidens ex habet passiones y ante habet multa esse.

Respondet
Secundo Numerus jnea Veritate qui e ap Deo una e ens
p accidens tm qui una ens capitis g Omy Omy habere
Sufficientem Unitatis g sty ad hoc Sd Unitas Jpse mihi

Jónia

Ad arg. Oppositis; Dem. Primo q. esse Unitates debet species quotitatis et ita Trina Trinitas Personarum quotitatis. Quod dicitur Scriptum q. Tres pyta aut tria Testimonia sunt tres Angeli Ut sacris Numeris Scripturis q. Christ Sedy Stat Exp Unitatibus quia Respiciunt ad diversum quotitatis Primo. Arg.to Ego

Argumenta Primae Sententiae §4

Sed arguit 1o Numerus non habet aliquas Unitates reales q.a non debet poni, Scripturis tanquam species eius per Quia aliquid Est Unus requiritur. q. sit ens indivisum Sed Numerus non dividitur Igitur dimittus sive Negatio numeri non dividi Igitur dimittus sive Negatio numeri habet Unitates q.a non habet aliquas Unitates reales = R. Negando ans. ad probatum dicitur quo Ma Ut aliquid Sit Unus Debet ee indivisum sive Sit Unus Unitate Substantiae Dno ma Sed Sit Unus Unitate Quoniam itaq. dicitur Una debet ee indivisa totaliter Dno Ma. partialiter Nego ma Sit Unus Unitate Quoniam Sibi excludit diversum totaliter Dno partialis non excludit pluralitatis et diversum partis et Negatio mi non habet pluralitatis totaliter Nego mi non habet pluralitatis diversum partialis non habet pluralitatis partis Dno mi et nego Ita ad Unum Veritatis requisitum non habuerit diversum totaliter

2o Ng exhibeo angelis Vg. Non Resultat numerus Scripturis qui Sit Unus sive q.a Tres etiq. exhibeo quotitatibus Ita patet ad oppositum Nec abeo admittendo tres Personas Trinitatis Quoniam numerus qui pteneret ad quotitatis = R. Nego ans et nego Ita Unus diversitas Quoniam tres Angeli non Numerus Scripturis essentialiter Stat Exp Unitatibus quotitatum quia quinq non quamvis plangeli &c.a Et Sibi sibi repugnantibus Scripturis tanquam Scripturis.

3o dico tres Sabitq. non dicuntur tres Unitates Sive tanquam Determinate et Stante additae Scripturis et Sic Sit Unitates Sabitates non Sunt tres unitates quotitatis Neque Scripturis Essentiales penitus Species quotitatis Sic etiq Numerus Sabitalis tres Sabitq. Erat Scripturis Essentialis aliquo generalis Species Scripturis Sabitq.a quae Creatur Sabitq.a Deinde Sit ita Scripturis Sabitq.a Deinde Sit ita Scripturis Sabitq.a quotitatibus &c.a = R. q. quoniam Unitates Sabitales et Scripturis q.a Sit Sive tanquam Determinate et Stante ad tres Unitates Scripturis Sabitq.a Precise meo Numero Istam Expressis et applicatis Scripturis Sed Sibi tanquam Scripturis q. non Stante aliquo Species Scripturis

Extra hunc est quæstio, an propria essentia habeat partes extra partes determinatas existentes, ita ille talis meus habens partes extra partes. Sed ly Sigarum et Secundum Omnes dicunt quod stat numerus quotitatibus, qui apponitur specialiter stabit signis finitis Scilicet ly Sabrity et reliqua quæ dicuntur non stabunt pro eo quod habere partes extra partes hoc est habere quotitatem ly Sabrity et ly Sabrity non habet quotitatem, ergo quotitates non stabunt pro ly Sabrity et sic de aliis finitis habere quotitatem ly numerus quotitatibus.

Ad secundum.

Ad illud quod dicitur quod nullus quotitatis omnes quotitates essentiales habens, nec actuales partes est unus ens accidens, quod stat essentialiter habens partes Scilicet ly Sabrity et Sabrity extra quæ unus est multo maior quam unus mutatis mutandis quotitatibus = Et si dicas quod est unus ens accidens, quod stat essentialiter habens actu divisis = Et si dicas quod est unus ens accidens, quod non stat essentialiter habens actu divisis quotitates, Dato quod sic, tamen stat essentialiter habens actu non potest unus dicatur de unus ens accidens.

Ad argumentum

quod omnis ad quem unus numerus stans existens habens actu quotitates specificatus non reduplicative quot Scilicet Scilicet tanta quot sunt quotitates Scilicet quot tantæ Scilicet et existens tot quot sunt Scilicet et tot quot sunt Scilicet existentes quotitates quod habet ad quemcumque Scilicet numerus quotitatibus.

Ad quod

Unus Scilicet et plura Scilicet repugnat coniuncta quotitatibus Scilicet tantæ corpora quanta Si plura Scilicet, ergo plura alia Scilicet resultat exclusione, quæ repugnat stanti ella tali quanta quotitatibus Si unus Scilicet = Ad secundum ma ekdicitur quod minor tantæ corpora quanta Si plura Scilicet plura Scilicet plura tale quotitatibus mutatis ordinis nego minor pluralitate existente existentibus unis, duobus, aut quotcumque Scilicet et nego ergo quod numero Si plures quotitates Sive quod stat existentibus quotitatibus Unius, non Scilicet quod Si Scilicet unus mutatis ordinis, sicut ly Socius stat existentibus et sedentibus non Scilicet quod Si unus socius stat figura.

Ultimo quod omnis ens debet habere actu quotitatem non habet numerum unus repugnat quod habeat quotitatem ergo ens est aliud quod habet unus Scilicet quotitatibus Si unus mutatis non Scilicet habet unus essentialiter, quod mutatis Si plura quotitatibus non ens est = Et si respondeas quod numerus habet

Sequitur Secta 2a

Hũ gilb. de Ao

Ad gen de

Cest. Scho y Sagenerabo

de gughtate et statij derelatiõe sermonis substituit q̃a Dixerat y Cap Ecclesi
magny et p ordiny ẽ relatiua et rẽ animo audistiy remanserit suspensa
posqua egit de gughtate egit de relatione q̃ q̃uas dignitate qualitate antiquat
Scdoctrine conjuny. doctrinaq̃ huiy Capitis diuidit tẽ q̃a adducit Scho relatiõ
dessũ Exemple antiquory sic. ~~Relatiua dignitatis Quinque~~ relatiua Sꝰ quinq̃ sunt
Ethny ee dicunt Ofpater dicat Sohy Sater et Filius dicit Sater hiro
y q̃a tẽ q̃a tertia
assignat relatiuay q̃ proprietatis seu conditionis q̃a ẽ q relatiua sunt ẽ q̃ magis
Ut magis Ethny Sole dicit magis sole quia aliud Ethny hic proprietas
alioꝝ Quent q̃a Ut magis Pater ẽ magis Sater quia aliq̃ ẽ q̃a ẽ q relatiua
habẽt Ethny Sole relatiue; 3ẽ q̃ q relatiua Sequitur Quartus dicẽ
q̃ Ethny relatiuay y Sorat aliud Et sic ẽ Pater alterius Sohy ent Pater ee
Ejus nec Sohy alterius Sater ent Sohy: 4ẽ ẽ q relatiua sit Secunda
nam Ut Pater et Sohy eoqno q ẽ Pater ẽ Sohy y rerynaa et ẽ Quarto
quę q̃ proprietas Ut Spiritus unio relatiuis q̃a Ecclia dicat relatiua ad Secunda
Et Secunda ẽ Sohy nam Ecclia q̃ obiectu Creatę Sacramentis ad Ecclia.
y 3a q̃ Scripsit
dessũ antiquory q̃a Pater y dei et nũ pcẽ Et Spiritus alijs ad Spiritu
Ordinat Subsistẽs partialiby nã Caput alicuius Cognitatis Spiritus
et Spiritus Ethny ẽ Sater Sho q̃ gughtate alicuius Subsistẽ ee ẽ q Sater
Unde patet q̃ dessũ a Sanctus y q̃ id relatiua Sc Sohy q̃ Spiritus
Ethny ẽ ad aliud Sohy ẽ. Et Sohy ee Sater ẽ y ordini ad Sohy.
hęc Sumatis Scripsi ee relatiua dicit Scripsi y hoc Cap q̃

Ep̃ dicendis ampliꝰ detabgt. Sptᵃ. Et ad dict relatores
Reles. quę specialit. tribuęt ꝑdicam.ᵇᵘˢ

De Diuersis Relatoribus Reles. quę Specialit. tribuant Predicamentum

Et ita quidm ꝑ.ᵒˢ (inter diuersa dicta relatoꝝ relig quę hoc ꝑdicam.ᵇᵘˢ tribuat q.ᵈ ꝑm. diuersi relatoꝝ relig et rationis et ordinis relig (ingressibilis quę ad hoc ꝑdicam.ᵐᵉⁿᵗᵘᵐ pertinere et ꝑdicamenta quę hoc ꝑdicam.ᵐᵗᵘᵐ constituit et relig Dᵉᵉ quę ad ordo ad aliud sine Sit ordo quis sine rationis etiã relatoꝝ Dᵉᵉ dicta quę etiã dicta et explicata ac respectꝰ ordo sit respectus ad aliud sicut Magᵉʳ explicat ꝑ ordinẽ ad ꝓpositionẽ Institutionem ad grammaticam Rhetoricam &c. quęuis quęq hoc aliquid met̃ respectꝰ tñ ꝑ ordinẽ aliquem et nõ sine arg.ᵗᵒ dubiꝰ Vertamo ante de aliquem relatoꝝ relig quę constituat hoc ꝑdicamentꝰ Pro quo sit

Rationes Sen.ᵗᵉ §. I.

Et quare ꝙ.ᵒ sptᵃ ẽ aliquorꝝ assertiꝰ quidã dicũt relatiꝝ relig quędã quę ponit hoc speciale ꝑdicam.ᵗᵘᵐ Sed tenere ad aliquos dicitꝰ quidã sptᵉ referuntur ipsius Genoꝝ circa quos versantur Aureolꝰ apud Capreolꝰ 1.ᵒ dist 30 q.ᵗ, dicꝰ dicit defendit Aberroes ꝑ quidᵈᵃ comm. 10

Contra hm sptᵃ Quia dicꝰ ad multa relatiua relig (multis Potig quidã et Segueꝰ asserit ipsa esse sptᵃ dari speciale genus et ꝑdicamꝰ entis relig q. sit relatio ita Simpᵒ et Aristo 4.ᵒ Phoꝝ Videat dicta 4.ᵒ p q.ᵗ 3 art 4.ᵗ q. 3.ᵒ art et 2 Philos Segueꝰ Theologi et multa alia

Pro declaratione hm Veritatis Dicendꝰ ẽ q. ista relatio sit accidens participatę in Deꝰ quidã quę explicatur pcedentibus et ꝙ sit speciale accidens absolutꝰ spiritualꝰ dicꝰ quę explicatur pcedentibus Quidã aliqui ex authoribus dicꝰ sptᵃ Deꝰ admittꝰ relatiua ee relig Dᵉᵉ ꝑm. Scotꝰ hm ee ens relatiꝰ Dᵉᵉ ad. et dicꝰ nõ ee ipsum (subiectꝰ sed Ente existens et ꝑ ipsum denominans illud. Quidã Deꝰ admittꝰ relatiua ee aliquid reale Dᵉ ratione Dicendꝰ Dᵉᵉ in relig Dᵉ specialꝰ ratione Dᵉᵉ ad. declarandꝰ ꝑdicamentꝰ sit

Prima Relatio §

Hæc
dgtr relatus relet qui hic specialit exhibuit p̃dicandi
hic fol. Manifeste colligit ex Phylo. Vbi de loco
ap̃ Platonē etiã dēgebatur ar. Hy hy ergo rele dñs dat
p̃dcm p̃dicam̃ et relatio a Spũ a Phylo vt hy exms
quã dñs dicit q̃ Deus relatio debet esse aliquid rele

Vnde p̃bri fol.
q̃ ap̃ hæc inter ad extrema plus Essentiã Pater dicit respectũ
filij et denominat filiũ. Pater et dico alba dicit filiũ
similiter q̃ antea dixit Pater Paternitas et filiatio a qua filiũ
Pater et filius denominat q̃ dgtr relatus rele patet ibi
q̃ pater et filius sũ relativa

Deus has denominationes ẽ extrinsecas
quemlibet alium extrinsecus = sũ dñe q̃ pater nõ denominat
Patrẽ a filiatione q̃ filiatio nõ ẽ paternitas et Pater nõ de
nominat aĩ a paternitate. Deinde pater stans ẽ pater et
albus stans ẽ albe q̃ nõ sũ denominationes extrinsecæ.

Sed ibi fol.
Ideirco dicit dantes relationes rele hy psonæ diuinæ relationes dñi
tingit et distinguit q̃ etiã increati patet ibi q̃ eadẽ ratione
qua Deitas diuinis relationes rele paternitati et filiationi
debet Deitas increatis q̃ sed dgtr diuinis etiã increatis ans
ibi ideo dgtr diuinis relationes rele paternitati et filiationi
dgtr patri et filio ẽ rele ordo originis et Pater generat filiũ
et filius generatur a patre Deitas increatis pater generat filiũ et
filius generatur a Patre q̃ eadẽ ratione qua Deitas rele relationes
diuinis debet Deitas increatis

Formaliter eadem similiter regenitus deo
Communicatus relatiue Cauturis dicimus p̃ communicatione nõ sũ aliqua
repugnantia sũ nulla ẽ repugnantia spiritum patre relationes pote
bonales relationes rele dgtr increatis maior patet inductione sobre
attributis diuinis, minor ibi q̃ nõ repugnat ex parte pte
tionis hy relatio increatis nõ dicat finitũ p̃ limitatũ p̃fectionẽ
Creaturæ p̃fectionis q̃ imperfectio relationis creatæ sũ imperfectio accidẽ
quæ Creaturis nõ repugnat. Et certe nõ ẽ aliqua ratio
quare bonitas et sapientia diuina sit communicabilis Creaturis
et actus intelligendi increati communicabilis Creaturis
nõ sit communicabilis Creaturis

Et si fol. dicas repugnantia quæ
inter q̃ relationes diuinas sũ subsistentes et pte substantes

ſ ſonam ſtitutiua. Qz̄ g̃a g̃o diuina atributa
participare z̃ equalia nr̄ deberent ſtabilire g̃ talis partici-
pas ſit omnino et adequata ita vt participatr̄ ſicut ſe ipso
Dñs ipſa creata ſe participat ipsiatz et diuina diuinę ipſi
alias ſapientia creata eſſet ipſa ſtabilis participatio ſolu
deberet ee analoga et Dy g̃ portionę quadę g̃ licet relatio diui
na nr̄ ſit participabilis ſuę ipſi Deo habit tm̄ participari
Dy analogice et g̃portionę quadę.

Nec obſtat 1o dicas g̃ relationes ſunt
actus ſ altero ordinis et extra ee g̃dicamty = g̃a eadę diuer-
ſi ordinis et extra ee g̃dicamty Nichilominus tm̄ habety a
Creata ſicut participabilis - et ſic ſtanem ad g̃dicamty g̃o

Vltimo obr
Qđ relationes nomen ſapit ad ſubſtantiam relationis ergo ſi relatio
nomi admittit ab authore ſuo quem impugnamus ee etiã debet
admitti relationes ad ſuos ſubſtantiam ſapit

Et ſi dicas ſatisfacere ad hoc
relationes diuinas et ex ipſis g̃ ad g̃portionem diuinę patet
nitatis Valleat ipſis creatus ſapere relationis paternitatis = Ja
Dy ignarus paternitatis diuinę eformabit ipſi creatis relationes ſi
mi ad similitudinem diuinę ee Creatę : g̃ee ex ipſis nr̄
ſufficit ad hoc Dy ipſius ſapit relationes quę habety ſuy ee habent ſa
pientiã ad ſuy ee Qđ debet dari relationes reales quę habety ſuy ee habent
ſapientiã ad ſuy : hęc ſ. g̃ dicamus ee odio tr ag̃e ni aliter ſatisfa
ciens relationes reales g̃dicamus. Ja vel° §3

Nona Ratio §3

Relatio g̃dicamus
ee reales nr̄ ſolũ Dy Incepty in ſ° etię Dy Incepty ad licet
Dy hęc ratio aliquo relictu nr̄ ee primat. obr g̃o Qđ
relationes diuinę ſ. reales nr̄ ſolũ Dy in ſ° etię Dy ad ee
etię relationes Creatę patet ipſa ex Dei ſe ipſo ſcripta et ans obr
ſi relationes diuinę nr̄ eſſet reales Dy ee ad ipſa creaturas diuinę nr̄
ipſis ſtatu ergo aliquid reale, nec distinguerentur realiter ipſa
ee Dei ſequitur ee relationes diuinę ſe aliquid reale nr̄ ſolũ Dy ee
in ſ° etię Dy ee ad Mairi obr ipſam diuinę ipſis ſtituit et
distinguit a relata Dy Incepty ipſam relationis Qđ ex dictis
ipſa angelus ſtabit ee ſi relationes diuinę nr̄ eſſet reales
Dy Incepty ad ipſam diuinę nr̄ ipſis ſtatu ergo ſ aliquid reale nec
distinguerentur realiter.

Formatur ſ diuinis ea ſ. diuersa et ipſa obr

relaus ergo sit relao paternitatis et filiationis ex propriis raonibus relaonis non e aliquid rele pater et filius non possunt constitui per aliquid rele Etiam Deitas qui reliter ex nichil rele sit in filio q non sit in Patre.

2o. prob Ita relao dicitur ad e quasi differa contrahentis et sic ad ee relaonis sicut ee per se e quasi differa contractiua entis ad ee substiae ergo sicut ee per se e aliquid rele ita ee ad relaonis Conña patet ex paritate tum qa differa contractiua entis relis debet ee relis, tum qa ens tanquam superius includit in descriptis per quas solum contrahitur.

Explicatur hic ratio ens rele est sic diuiditur in substiam et accidens ergo sicut ee per se e aliquid rele ita ee in alio patet Conña qa utrumque diuidentia debent participare raonem diuisi Sed sicut ens diuiditur in substiam et accidens, et e analogum, ita accidens diuiditur in nouem accidentium genera et e analogum ad illa ergo sicut differa contractiua entis est quid rele et ideo non possunt explicari per aliquid ita differa contrahentis accidentis patet Conña qa licet immediate non contrahat ens sed accidens includit tamen tanquam superius ens. Ex quo probatur manet de parte Ita qa sicut ee per se non exprimit raonem entis ita nec ee ad relaonis.

Respondebis ex hac raone solum sequi q relao sit aliquid rele per ee in in quo conuenit cum alijs generibus accidentium non autem per ee ad = Sed contra qa alia genera accidentium non solum sunt quid rele per ee in in quo analogice conueniunt Sed etiam per proprium et peculiare differentias ergo relao non solum e aliquid rele per ee in sed etiam per ee ad quod e propria eius differa. Contra 2o qa si relao esset aliquid rele per ee in et non per ee ad ex utroque conceptu non posset resultare una relao relis cum ex aliquo q sit ens rele et aliquo q non sit ens rele non posset constitui ens rele resultare ergo cum detur aliquae relaones reales Ita manet duo debent ee reles tam per ee in quam per ee ad = Contra 3o qa id q e nichil non potest facere aliquam compoonem aut quasi compoonem cum ente ergo relao non solum e relis per ee in sed etiam per ee ad.

Sed antequam ad contrariam sententiam accedamus oportet scire in quo precipue distinguatur relao relis a relaone raonis. Ad q dico igitur hic relao e relis qando extrema eius ex natura rei ordinantur Ideo qando solum ex precisione intellectus extrema habere ordinem dicuntur relao est solum raonis, sic docet D. Tho. 1a p. q. 13 ar. 7 et q. 28 ar. 1. Ideo qa non sufficit ordinem inter extrema habere ee solum per operaonem intellectus quae duas conditiones obseruandae

Ja. 2

Jac̃ relacoñ nec recte q̃ nr̃ ē ciere
bruma relia quę Jdithoñ apponit Jdhoñ. Vñ. Sup̃ Ly
Dicit ptorem. et nr̃ ens pñr nęg. et Cuctaty Nec relacoñ rely
q̃ alteri extremy nr̃ ē rele. Za Jdithoñ ē q extrema Jt tre
Jpñr distata q̃ relacoñ jpñt duct reludit Jthoñ rely ptereo
bruma Et relui oppo Sęg̃ ptorem quę relictor distaggty de
se separet q̃ Ly mihy Jdithoñ opponit Onde Jthoñus
Ly sentit relacoñy vacuis pro distinguit extrema quę q̃p̃t
Nec relatę hęgit. Et hęc Jdithoñ ptē ergo ē se distantie relui ptes
extrema Jmittit Sumpta a Ly Jdithoñ Jdithoñ 39 q 20 ad
Jdithoñ Dng q̃ ē Supposity habyt humanitaty relictor referthur
relacoñe Jdithoñus Cadē ipsy q̃ ē Supposity habys magdui
ny q̃ extrema huiy relacoñis ss relictor distata quę essent
dicte ny se pstingat extremis Ly vacuy spty.

Effectu huy Jdithoñi
Relas quę requirit ptes Jdicata essentialia Nr̃ relis Jd
Vacuis Sr̃ et equalitat et Jdentitas quę requirit ptes duas
nas nr̃ relui Jdithoñ q̃ licet extrema Jdeliter distę
ne psony Jst relictor distę nr̃ distaggty relictor Ly vacuy
spty Jf Ly Comitaty, Vacue Curię dicty equales, nec Ly
Dng Vacue Curię dicty Jdes vacuo huiy limitacoñis ē q̃
ppoo Sęg̃ altitudo Ly vacuy spty Et Ortere ē ipsorum Jtra
bruñ quę juncta ptes quabꝫ quę abeody Subiecto mutuo
se expellunt Jnde ptes albedy et nigredy ppoo Sęg̃ altitudo
Ly vacuy spty et nr̃ Ly maaly, abit quasi maaly.

3a Jdithoñ ē qđ
bruma relictor ē pfigi: oes admittyt Jdicty Jdithoñ ē pp̃t extrema
Nigri relacoñ et gilla ē cuadys vacuo nig relacoñ ly Sit acuadens
relę requirit Subiecty existens yrcoynaa et ly Habeat se alij
Jamito aqueoty Lingdet gręty ad Jdemany requirit et ig hyda
pyti ē pstig: Celery q̃ ly ad exptig celery extremi abeody
Jn admittit nig alegiis ly Jstongt Cystig dicere ordoy Jdicamys
ad Jdibile quęquis Jmunde nr̃ existat yrcoynaa: yrelatiuis
Jnt Mutuis pone abeody admittit q̃ relatiuo Mutuo ss alla
quę Mutuo se respiciut q̃ extrema relacoñis Mutuę debyt
relictor existere Nig q̃ ly q̃ pfigi ē Subiecty relacoñis debt
existere Et Thuq̃ extrema yrelatiuis Mutuis habet relacoñy:
Nequis alteri Jnt quidi admittit hę Jdithoñ et ptes q̃ relatio
ē pna quę habet vacuy gręchuiq̃ et pfigi ē admittit pñ
ly Jgitur Cuius Sęg̃ ē ad hoc relictor existęs Vt stat Jdiuelacoñ
ppoo ad q̃ Mihi cuius Jmediatoñ q̃ huiy Cuiusq̃ relacoñis relto
Ly Et relictor existentes.

Juris actus ipsis habet vnam vnc et ydeñ ñ̄ ꝺ̄
rum et tñ ñ̄ requirit thesty relator existens q̄ et
ꝑ illo debet vnam vnc et ydeñ ad tñ Exhibr ñ̄ requirit q̄
eo tñs sit Existens = ad ꝓ̄ ꝓ̄ patet q̄ actus ipse habet
vnam vnc et ydeñ respectu rei et ibo sufficit q̄ tñs tñs ydeñ
Exhibat cautionē, atq̄ alij singuli etiñ cū ꝑ̄ requirit hy et
thesty sed ꝑ̄ ea cautionē, ſ q̄ ut ē ꝑ̄ requirit ipso Exhibr
ñ̄ obstante Sñr. Et sicut huic Adhæsio ꝑ̄ ſtat Ordy et sua
my ſñr hoc Exhibr et ñ̄ existit ñ̄ tñt relatio relis.

4ª ꝺ̄ detrac̄

Exhibens habens relatoꝝ debet ee tñs vnus, Exhibr Exhibens
sua ordinarie ad tñs. Exhibens Adhæsio q̄ ē relatio q̄ ꝑ
Ordy ſ ꝺ̄ respectu Creaturarū ñ̄ relis ſ̄ rationis q̄ ñ̄ ē
entitas ſ̄ alligata, ꝺ̄ q̄ cui Exhibens sua sit ordinata ad Creā
turā: Sed adhuc ſ̄ q̄ singulis Adhæsio ñ̄ requirit quod
ſ̄ ydeñ Et patet ſ̄ relatio, q̄ tñs ratio ſ̄ ydeñ ē actus aut posse
q̄ existit vbi ñ̄ existit tactus et ꝓpinq̄ Org Paternitas
et filiatio existit vbi vnus et alius ſ̄ vnus Org Paternitas
et filiatio existit vbi vnus et alius ſ̄ vnus Org Paternitas
ꝺ̄ ydeñ sunt requirati q̄ vnus Adhæsio Et relatio ſ̄ requirit
ñ̄ tñ requirit Et q̄ manuat ſic q̄ vbi accidit, ibi ibo adhæ
sio ñ̄ requirit Et q̄ manuat ſic Et patet, q̄ remanente agente
ad posse Subiect arg̃ vbi ꝺ̄ Sñr

Solutio Argumenta ꝺ̄ 13 Dist §3

Ad 1 Sñr
arguit ꝓ̄ Si darit relatus relis Originem et gelia ñ̄
Regit Sñr et Dominū ꝺ̄ ꝓ̄ ad hoc ñ̄ requirit q̄ ñ̄
detur relatus relis, minor ꝓbr Exhibr prout Ora ad alte
rum ejꝰ ꝑ̄ tensionis abstracta quia ejꝰ alba Entitas existit
et Similitudo ejꝰ ꝑ̄ tensionis existit similes q̄ relatio ſ̄ dicam̄ ñ̄
requirit Et ꝺ̄ Sñr ſ̄ Sñr. ans ꝓbr q̄ Socrates
pertogaret Curiam ad albedinem ꝺ̄ Sñr Sed Socrates existit
q̄ ejꝰ ꝑ̄ tensionis ꝓ̄ = Ad Secundū ma et neg̃ mi ad
huius Gloriam distinguo ans existit Sñr et similis ſ̄ dominus
ꝺ̄ ans Similis Ergo ans Et neg̃ mi distinguo Ut ſ̄

Ad 2 ꝺ̄ dato
Adhæsio entitas Assaddita q̄ quia illa Duratio ne ſ̄ Sñr
existit ꝓ̄ ñ̄ detur ibi illa relatio relis patet Ibi q̄ Socrates
existens addita aliquid relle, ans ꝓbr ñ̄ detur causa Sñr enti
tatis Assaddite ng Separata Ergo alba ſ̄ Indica existibile
Sñr alba et tñ agens agentis alba ſ̄ Indica ñ̄ Causa q̄ducibile

relationis que ē ytur alibi sequitur ē sit de diuersis nec que
p diuersi hit alibi causat talis relatiua sequitur q dicunt alibi
ij indeā ij essent distincti distinguunt q ad relatiua requiritur
p tria causa productiua talis entitatis scilicet relationis.

Ad rnm

Quia ad relatiua duo relatiua nō sequitur ad aliquid accidens
qse et pria terminata ad illa et sic de tertio quarto ad relatiua
nō dare qse probatur q ad qualitatem quantum actiuum ad actiuum
q ductum sui ydamytis sicut qualitas dimanat a bessij et
sic ceteris resultantia sint de predicto duo nō resultat relatio tertia
Dupnat tng quare hec alibi p dicit relatiua subordinatis ad
aliud alibi q sic dicimus aliud aliud = Nec obstat q actio
q ductiua ydamytis tegerunt et agens ejn expulsa ij finito tng
q remanet priuatiue ejfectus sicut p Aristotelem dicit
ij pnitatibo que dimanat absq

Arguit p si daret relatio q di
compti dorsti ysnite relationes ij eodē Ornatu nō hoc ē possibile
q ē dare relatio Baccalaurei Magistri tng quolibet Ornatu
Ergo ysnite p tes quarū quelibet dicit relationē ejusdē ad
alia ad alia q dorsti ysnite relationes ij eodē Ornatu = Aliqua
Assumpta q p tes Ornatus nō sit actus ysnite nō tota ij pria
quare sibi sequitur q relationes sit ysnite ij pria = Multo ī
nō q tota Ornatus sibi dicit relationē ad p tes determinatas et pte
determinate ysnite nō tm ad p tes determinatas nec p tes determi
nate ysnite se et licet p tes determinate sit ysnite ij pria nō
tm p tes determinate quare relationes nō erit ysnite Ratio
autē quare relationes sit ysnite p tes determinatas et nō ysnite
p tes determinatas ē q relatio respicit subiectū ad cui quidditatē
tng debet ee extra subiectū et q p tes determinate habeant q dā
entia extra alia ē q qd dicunt partibus determinatis
q designata quelibet alia excludat ysnites alias et p pria loco
dicendi hoc ē q relatio sit ysnite p tes determinatas et nō ysnite
p tes determinatas

3o Relatio inclusi aliud ē quā Operatio mg
ad aliud ij qui Operatio Ornatus ad aliud sit q ij Operantis
Ornatus ad aliud 4o ostenditur relatio ē eorum rationis ejusdē
rationis sit
q ij alicui habet ee q actiuum ysnite = Confirmatur tng sit
p 2m sit ydamytis et ens ysnite Ornatus ad aliud Ergo
ij alicui senatus q ap 2m sit relatio ydamytis et q Operantis
ysnite ij alicui habet relatio similiter q p 2m nō datur relatio
similis quia sit aliquid subiectū et habebit separate ydā
tamytis

Rr q dicet ptrea que dicyt habita dny
ad aliud gñle jtus Sparare Dny ad aliud generalm SS que
sd appetet ab jtu et anter ad sperandu illiz Et maxime dicyt
prbitudins et ordins scriptor ad aliud Et Stat Ygdamz
Nay Dñe Rede Relao relis Dñe Sparao illa que sit pscz
Sñe que anteca dit sperandu illiz.

Que obstat si dicas q hec Sparao
que reperit ap rei Dñe Relao scriptor Sñe Ygdz Sydamzster
Mñ q obstat q Relao scriptor Sumpta Scitt jrdine Et
Sparare Dnio ad aliud, Et hec dat ag rei anter ad ptz
ram jtus ptr sua dca Pz ex dcis que quid dcto reqrunt
Rg Dats Albedo Rcogd Et Dñas et Qubnjtra ja dcone que
Dñe Rae Sydcte Rcogd extam Explicta Et relis dcis Rcio Mñ
abalio quare Sñe scriptor Sñia Et dcus relam scriptor Et
jpac ptr eoz mos Et Phlosophyd ac de denominatone ex
pscta scriptor Sumpta.

Ad Sñr ram Rr q pferag Relao Rcio Sdz
Ygdamzty Et jtus Sparet Dny ad aliud Sñe Ygd anter ad ptz
ram jtus Sñi Sparao Mñ ad aliud Et ex dctis Stat
jdcis aucts Relao Sdz Ygdamzty ag rei Et jtus Sparet Dny
alteri Et jter ptz et act Ygdamzty Et jtus dcis que Rg
ram ab alia Sparet Dny alteri Et Stat relam ram
arg ta Dñe Relis

Aliquam Dñe Sdz Solutionem

Adversus dcis
aliquis Sñe Relao Dñe ad Ygd Dñe Rcoiam rei et ram
Relao Dñe ad Rñe aliquid dcis ram ptr ex dcto Rg q Dñe
act Rcoiam Sdz jtus que dicyt ad aliquid pducyra aliqua Dñe
ram, tacy q Sñe Quod alteri Quoribz q alia genera ut qualitas
Et quantitas Dñe ppny ram Recipi Rgt a aliquid aliud, Rcoiem
cad que dicyt ad aliquid se jnvicem Dñe ppny ram Sdz respectu
ad aliquid.

Sñmatr Rg ex q dcta dctam Rcoiam Scriptor Rcgnis
q relao relis Et ram Omnibz Quoniam Dñe ppny ram relam
Rñe Relao Dñe ad Rñe aliquid relis ram ptr Sñe Relao relis
Et ram Omnibz Rñe Quoniam Dñe Dcus ppny relam
Magni ppnis quoniam aliqua Dñe ram Sdz jtus ram
que relis Quoniam Sñe Dñe Sñe Sparao ptz ad relis
ppnis genus quantitatis Sñe Mathematice Sñe Relao relis
relis Et ram Omnibz Quoniam Sñe Dñe ad relis aliqua Et ad
que Dñe ppny Scripty relam Esse aliquid relis Sñe Relao

Quæstio Utrum Iesus Christus Essentiales Relationes Predicamentales Ut Genus Transcendat Distincta

458

Sepaborne, quare sed iceret relac̃o ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti
ꝓut ac̃ꝑtabimus. Et nulla ratione allegat Subsidy nec Statutũ non
quet ad hoc, saltem ratione hui⁹ q̃ quidq̃ recipit sit de regalia regis et
mero dominio Abbatis de Sedberg, Et propterea ꝓpter hoc Abbas
habet et legitime ꝓscribitur q̃ quidam Statuta et ordinationes
ordinat Subsidy ad aliud hoc non ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse vt ꝓpria
habeat munus regium de hoc q̃ [illegible]

[illegible] ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti
ac regius generibus dicti ꝓdicamẽti non habet respectus quoad hoc ꝓpria
quia ꝓ quoniam regius respicit hoc ꝓpria quia ꝓ ac̃ceꝑtãti
Statuta ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti
Statuta ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti

Et ꝓ quia ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti
ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti
ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti
ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti

Et ꝓ quia ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti
ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti
ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti
ꝓdicamẽti ac̃ceꝑtãti ꝓ ipse relac̃o ꝓpria et ac̃ceꝑtãti

460

Ut pure tey mairs gbr ꝙ Verboy dnum Ꝺ fmat humanitatẽ
g moy causę aut effectus g. vrasne pium tui = Rñ g ꝙ Ꝺs
verbi dicit Verboy dnum ꝙ mane ad humanitatẽ se habere
g moy tui sily exclud exludere ꝙ firmam, et sic vbi apud
ipsos dicere ꝙ Verboy dnum se habet g moy tui vel pcta
mimis ad fmam humanitatẽ dicere g se fmat humani-
tatẽ nr̃m nr̃ꝝ negat Verboy dnum videre mag subsistẽs ꝑ-
cano sub dcto et sic allegy effectu recipit a verbo dnum
Exquis stet nr̃ce query tey sed pinty ad relam Ꝺ dnum ꝙ

Deus ꝙ
Pater dicit relam Ꝺ dnum ad filij ꝙ Pater nr̃ Jesu pcat
fily ꝙ Ut pure tey sꝺ tyg quę effectu ase g dicty ꝙ relao Ꝺ Deus
mysti nr̃ Jesu pcat tey subsame puretatẽ = Rñ g Pater
Ut Pater Redemptoꝛ nr̃ Jesu pcat fily Ut effectu ꝙ Ut
tey Pay dicit Patrocinatus ꝙ pmat Patris ce causa g fily tyg quę
fy tamty ex quo Patuit tat relao paternitatis tui Ut pater
pius e misericors nr̃ Jesu pcat fily Ut effectu ꝙ Ut pure
tey g ꝙ fily ce effectu se habet ad relam patrocinatus Ꝺ Jesu
postrie nr̃ꝝ Pater Redemptoꝛ nr̃ Jesu pcat fily Ut effec-
tu ꝙ Ut tey licet pater Spus creatrix Sumꝑtus et Trid-vnus
Ut tẽ gestamus hydatatẽ respicat fily Ut effectu et Ꝺ dicit
g relao respicat tey Ut pure tey Ly negatiꝝ totꝝ Causalitꝝ
Ꝺs Ly Ut pure tey fily dicit g relatiuꝝ Redemptoꝛ et Creatoꝛ
Sumꝑtus respicat tey Ut pure tey nr̃ tm̃ g relatiuꝝ Spus
Catoꝛ Sumꝑtus respicat tey Ut pure tey, nꝝ hoc etiꝝ potest
respicere tey Ut effectu.

En 18 de
Enero de
1666

Deus ꝙ
Ꝺ mus et dy ꝙ rogantes relamus ad
subiecty et tey ꝙ subiecty respicit Ut Causꝝ mandy ꝙ et tey = Rñ g
relame dstinguendꝝ pẽ in et ẽ ad Ut Ly quę dicus subiectus ꝙ tyg quę
Ly et ly subiectu dstinty genus maioꝝ ꝙ mandꝝ Oppositꝝ vnde ce
ꝙ dicit ily g ce ad licet Deus omo neg ẽ ce ex gremio ordinꝝ ad
subiecty et Ihesus dicit ordinꝝ ad tey et ad ꝙ Ex gremio ordinꝝ
ad tey et Ihesus dicit ordinꝝ ad subiecty quare respectus ad subiec-
tum et tey ꝙ relame ẽ duos et tios Spiritus et diuersos Vnquid g ꝙ
Deus Ut ꝙ posset respicere subiecty Ut Causꝝ et tey Ut pure tey?

Deus relao
Creamꝝ et transeuntis ꝙ mysta dmi-ytha relamꝝ ꝙ Deus Ut gubnꝝ
Ly Creamꝝ Vnde et Vy dmi ꝙ mysta dmi-ytha Statum habet pro
him ꝙ ad Una et eadꝝ relame nr̃ potest respondꝝ relao tuꝝ
gubnis Vnde Ly et ꝙ Creamꝝ his Vnde ad mane in et ad dmi-
gubnꝝ Ut Deus mediatoꝛ = Rñ ly nde neg ut respondeamus ꝙ
Ex subiectꝝ Ex tamen Ut relao tuꝝ ꝙ Ihesus quia tuꝝ mediatoꝛ ad
Deum Deus dicit Excludere Deus relamꝝ ipse Ut potest

ligua coparteve unde sicut relao transcendentalis subiecti e subiecti
variao transcendentalis relationi e relao.

Zu dicimus pro relationis transcendentalis et
praedicamentalis e q ad istos connaturaliter requirunt extrema nihilominus ut
patet in scripta quae potest terminari ad [illegible] extremis ut Animalia
[illegible]: relatum dicamus [illegible] quamvis relao transcendentalis
[illegible] ad sua extrema [illegible] petat [illegible] extremi in partem [illegible]
potest habere [illegible] aliquo illud petit extremis [illegible] [illegible]
actualis et actualis [illegible] [illegible] [illegible] petit extremis
[illegible] relao praedicamentalis [illegible] actio [illegible]
petit connaturaliter [illegible] relationis transcendentalis quamvis [illegible]
petat [illegible] hoc [illegible] relationis transcendentalis
ut [illegible].

Ultimus dicimus e q relao transcendentalis e ut [illegible] et [illegible]
quae ordinatur [illegible] ut patet in exemplo [illegible] et [illegible] quae [illegible]
[illegible] essentialiter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ut
ita relao praedicamentalis [illegible] essentia rei quae refertur [illegible] aliquid
accidentalis illi superaddita et [illegible] e [illegible] et respectu
ut quo [illegible] ad e [illegible] q ad aliud ordinatur [illegible]
essentia rei quae ordinatur [illegible] aliquid accidentaliter ordinatur ad
aliud ut ad [illegible] et [illegible] de hac q e [illegible] 3a quid et
quotuplex sit fundamentum [illegible] fundandi relationis

Q^o Articula Quid et quotuplex sit fundamentum ratio quae fundandi relationem

Advertendum [illegible]
q ad relationem praedicamentalem dati subiectum fundamentum et ratio fundandi
[illegible] subiectum relationis e illud q [illegible] et [illegible] subiectum relationis [illegible]
[illegible] connaturalis q potest [illegible] duplex aliud remotum et aliud [illegible]
[illegible] remotum e illud cui medio alio [illegible] relao ut subiecto
[illegible] subiectum remotum similitudinis quae immediate [illegible]
[illegible] albedinis [illegible] erit albedo [illegible] quae [illegible]
et immediate cadit similitudo fundamentum relationis e id [illegible]
[illegible] relao [illegible] subiecto [illegible]
[illegible] similitudini.

Ratio fundandi relationis e [illegible] [illegible] ratio [illegible]
fundamento [illegible] fundamentum habet ultimo [illegible] et
[illegible] ad fundandum relationem [illegible] similitudine, [illegible]

Prog̃ & Albij gradibꝰ albedinis ꝯ edestitate Quamentia
ine ẽssitia & ꝯsentiate actiõ ceñurandi:

aduerte 2º Qd ee Quarto ꝯ albꝰ relatꝰ
bꝰ stari duobꝰ ꝯ subiecty Vnmoty S et ꝯ primy Cohorti
a regue relatꝰ q̃ que subꝰ habꝰ Primy subiecty illi ꝯ que
ꝯsecutate subꝰ ꝯ subiꝯ: Et nota q̃ 3º relatꝰ habet
duplex subiecty Vnmty appellati ꝯ subiecte subiecty et
ꝯ primy dicit subdamty relatꝰ q̃ 4º relatꝰ habet Quy subie
cty mꝰ subdamty Quo subiecty ꝯ Cauallerꝰ Sdet. Ryemporii

aduerte 3º
q̃ aliquis quoq̃ cadꝰ & Cohitate cogendꝰ subiecty et subdamty
subiecty relatꝰ Et ꝯ Cauallerꝰ 4º ꝯ q̃ ꝯ mediate subiectatꝰ
Vltimo ꝯ ex q̃ Equeq̃ Ex subdamto nascitꝰ Quet albedꝰ
Quꝰ & Quet q̃ Quet Entratꝰ Quchilomiry rao subdamty et
rao subiecti etiã ꝯ q̃ albedine ꝯportꝰ diuersas subiectates
Rg albedꝰ qualiter Quadrer Quaqꝰ ꝯ relatꝰ habet rao subꝰ
iecti qualiter ꝯ rao aprioꝰ aqua & ꝯ q̃ Emanatꝰ pullulat
relatꝰ habet rao subdamty ultiꝰ: penultiꝰ & mꝰ respicit
relatꝰ Suy subdamty ac oia alia ad & ta respicit Suy subiecty
Rg Quadrer q̃ ꝯ respicere subdamty ꝯ genere causę Quadꝰ q̃ ꝯ
Quenit Cy taliꝰ ad & tabꝰ respicit etiã illud Et Sup rao subꝰ
aprioꝰ, aqua pullulat q̃ aliquomꝰ saepe causę effectꝰ

q̃ rao q̃ subdꝰ
Quarto triplex genus relatꝰ docuit Aristꝰ q̃ quy q̃ libet oportet
ꝯstatꝰ explicari: q̃ Cy Sct Sapiens dumꝰ q̃ illa tria
subdamty habet Ipso & met & lee 7 hac rao subdamty rela
tiꝰ Vbi q̃ subdamty ordinatꝰ ad aliud. Subꝰ subiecty triplicꝰ
Valet Ryure Utiq̃ aoe q̃ ordinatꝰ ad aliud ꝯ ordinatꝰ Quadꝰ
Multitudo seu q̃ portiõ ꝯ Quoperans ꝯ Quee Si 2º subi
respectꝰ subdamty Quitate et numero Si 3º ꝯ actione et passione
Si 4º q̃ mesura et mesurabili q̃ subdamty relatꝰ subiecty

Subꝰ

Relatꝰ fundamentꝰ 1ꝰ generis explicatꝰ

Relatꝰ q̃ 1º subdamty seu rao subdi q̃ ꝯ Quitas et numꝰ
Quitas q̃ Nomine Vnitatis Vt indicꝰ Ryino Quitatꝰ Numerꝰ q̃
Et subdamty q̃ q̃ Ryquitꝰ Numerꝰ subdꝰ Quantitas q̃
ꝯ Quantꝰ ꝯ Numꝰ ꝯ Numerꝰ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ
ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ
ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ
ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ
ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ ꝯ Quantꝰ

Vera a Nomine Substę Rytę Logicorum
substad quę ens in se et opposita accidens q essę et existentiae
Vt dicimus esse Vniuersa Et equiuocum, quia potest quę de eodę
specie sicut ad substę sicut ad accidens plures, Veritas relationis
stabit: Et pquę secundo q ptę dicitur Pyrrhus Omnes igualitate
Et ide dico Salomon Equalitate facit equalitę Vnitę Intellectui Quantis
essę quantitatis Sę Extreme aut numero partis, Vtpote una
quantitas discreta habere esse quę quantitatis, Et ideo nę excedere, et
ista inequalitas duplex relata Vnitatis scilicet Vnitas Villana quę appellat
Vnitas scalata Quantitatis Quantitatis essentialis. Et altera equalitatis scilicet
quantitas Vę Extreme aut numero partis et isę dequalitate
Vnitas
Sed sed quę essę scilicet relatus 1e generis e Quantitas et Vnitas
Vnitas quę radicalis Et negatiua est scilicet essę quę Vnitas quę
Vnitas Set essę tis gradus Vnitatis accidentis Sę Extreme
inequalitatis Vnitas = Numero ut dicitur Categoriis Physica et
dissonantia sue diformitas radicalis sui essę sue essentię
Extremis gradualis aut Extremi inequalitatis. Quarto tm
Quę Scilicet ratio essę mea scilicet essę quę Extremis de numero
ac de Vnitate, Vnde Secundum Vnitas Substę facit essę ita Numero
Seu dissonantia facit diuersę inequalitatis equalitatis dissimile
Et Sequitur quę Requiratur Quantitas essentialis per dias
Extrema Vt exemplum relatiue inequalitatis Vnitas Vnitas
Analoga, an requiratur Quantitas = Respondeo Sę Sufficere Quantitas
Vnitas analogę quę hinc ordę Vnitas Superior Sę Superior diuersitas
Et Vnitas Vnitatis, Sufficit tm Quantitas Geometrica et Ideo
Ptolemy Et equus datur Educantis relatus Grammaticus. = Non
tm debet seruari quę Omnes relatus Referatur Relatus Grammaticus
Corporis adoptiua entia Substantia Et quantitas, quę Non quadra
Corporis Scilicet Quantitas, Et quę Omnes relatus Grammaticus Referatur
Vtatur ad ona quantitas Vtpote Vnitatis, et sic de Reliquis.

Explicatur Relatus Fundamentum

2i Quinti §2

Hoc fundamentum adducit quę Probabiliter numerauit relatus quę
sacrum et passime pręcipue ad alios et Ideo Scitę fundamentum quę
Patrum et filiatio Sę quę fundamentum Patris relatus
Omnis et Quinti, Sę quę Patris Patris relatus Sę
Scitę relatus Substę: quę ut patrum Scilicet
Substę quinti Et Scitę Generatio Sue progressiue
Ideo, Ideo immediate Scitę Quantitas quę Scitę
Vnde Et Omnes Ideo Quantitas

Placator Relamii fundi 3 generis §3.

De Relaçoens Decretamentaes De Actuall Habitudinali Estado Respe

De q̃ despoes desto
a dos generos de dubitatiõ equivocame saluo a quarta duzentos ter sinal
ubredgeles subiecty a q̃ esta
esta ... regrã q̃ 1ª razã Como hũy Imunidet actu hũy veliq̃ gerãs q̃ hũy q̃
ad actu hũy huius generis se species intelligibiles q̃ est habitus q̃ tali
dgt q̃ le q̃ mog actus 1º et subiecty q̃ q̃ rep̃ q̃ ad actu hũy ad
ro ... se q̃ ex 2ª razã Imunicq̃ subiecto ... actuali
tatis sed actu hũy huius generis se ultima rum experitia vt ... q̃
pyrgina, omis ... q̃ libet ex 1ª razã Vedit subiecty
exibys, phers et ... Vnica Vnica, ... diq̃ de quolibet actu 2º tu
q̃ pereatio ... Vt de collectione ... Vnica &c.ª

quirrom q̃
in Relno habiat ex 1ª razã Obtinere subiecty repertibile re
q̃ q̃ illud q̃ ... ad experiatq̃ reperiri anno ex 1ª razã
habeat reperire actu et q̃ experiatio subiecty ad hũy ad mog q̃ ro
ity q̃ posset actu Obtinere subiecty existens, et Vnio videns
q̃ scilicet q̃ ... &c.ª

Ad unte 2º q̃ q̃ ... Q̃ dere Rege Deus q̃
m sit Mess relatis actu ... q̃ Mag obtinere et an sit
Deus q̃ ... relatis Relnabiter subiecty ad hũy q̃ Mag obtinere q̃

Quia ij quę iste questionis dubitat q[uo]d si ꝙ essẽ[t] relatus sat
petuus ꝓrogatiua seu agibilitatis adhuc obtinuit ergo questio
an: effectus 2[di] quę relato Immunitat subiecto sit ꝓxime refer
sibile ante[a] actu relatę: tang[t] alterius q essẽ[t] relatus ꝑ apparitiu
ꝓrogatiua adhuc de relatu ꝙuirit Ideo q[uo] 1[mo] nuntiat Distinat
subiecto q ꝓxime referibile ante[a] actu relatę

Ad Quę tatet allegata Moderni
Ex facile ꝙ abbas de ꝑcultat ex pedigt dogmater de relatu agere
ꝙ de relatu dyse et ꝙ absolutus et de relatu Ut subiecto Immunitat
ꝙ Sed affirmat relatus ad assistere ꝙ actiali ꝙ exercitio beneficii
ꝙ ssa: Sed Minor quomodo sic ꝓgat dubitatur Stabilis ꝙ causas
quoniam enj sit absolutus q relato Ut Immunitat ꝙ exercitij referendi
subiecto debeat ce illi Immunitata hm adhuc ꝓgressa dyse et ꝙ absolutus
potest dubitari an sit subiectus Ut effectualiter habeat ce id quo subiectus
referatur ꝙ exercitio an vero solus habeat effectualiter ce id quo subiectus
Ut absolutus ꝙ ce ꝓxime referibile

Quare dispositas Ordo ꝙ exercitij de relatu
Decreta Ut Ex Immunitate effectus 1[us] Ut ꝓgt essẽ[t] relatus
Et ita si relato 1[mo] Immunitat subiecto ce respectuę certis ꝙ sive
Ut absolutus ergo essẽ[t] dyse seu ꝙ absolutus. Seu 2[do] Immunitat subiecto
ce relatuę seu ꝙ exercitij referendi ꝙ huc et in ꝙ referibilitate pręsup
dat ergo essẽ[t] sicut q[uo] 1[mo] effectus habitus ꝙ redire ꝙ intellectuę
et in ꝙ intelligentij ꝙ exercitio ꝙ illo et in ꝙ isto debeat ergo essẽ[t]
Et 3[io] q[uo] 2[do] effectus Ut ꝓpriꝙ Et ꝙ electionis ꝙ redire ꝙ ut ꝙ
Et intellectus ꝙ exercitio nito debeat ergo essẽ[t] ꝙ intellige ꝙ exercitio
Signato, hoc ꝙ quęrimę de relatu, an ex effectus 2[do] Ut
ꝓdere subiecto referibile an relatę, Et ꝙ quęrit ergo istorum
Ut de ergo essẽ[t]

Resolutio Conclusio

Ad essẽ[t]
aug amplectit Thomista a Pont essẽ[t] relatus Assistere ꝙ applicare
referendi subiecto actui, ad distinguit hic essẽ[t] ꝙ relatus duplex
effectus actui 1[us] et actui 2[us] ꝙ ꝙ efficere subiecto referibile seu
ꝙ efficere subiecto relatę ꝙ huc Quęrunt Thomistę ꝙ mod. hm
ꝓgredi Dens dyt, ꝙ ad alij distinguit ad et in ꝙ quę duo
scilicet ce dicunt de relatu ꝙ scilicet in Immunitate subiecto
1[us] referibilitatę, ꝙ scilicet ce ad Immunitate actualę exercitij
referendi Ore cuty ad in ꝙ quę ad effectu 2[us] relatus: Immo
ponunt Patres Cherry Sotus ce ꝓpriꝙ ꝙ relatus ꝙ scilicet
quę 1[us] ꝙ 2[us] distinctę ꝓbo et ad ultę referri, et ita actus
scilicet ce relatus ꝙ Immunitate Obtinuit durum ꝙ formas ꝙ relatus.

Aljis ꝓbr ira et dꝰ Exꝑtus Sily dmittit eos
Deos Misericordiæ, Reg q vltr ꝓ Scriptas clausulas, vsit ꝓ exꝑtione
aformat habere relatu ꝛ, effectu 1ꝰ et 2ꝰ.

Calcmo q̃ subscribitur
Expiginauit illig et ꝓsso de relatu adjunxit Petitionꝫ, reg ꝓ qꝺ
Ord q ipsy ad relatu, Testigat ꝓ ipsy et Experitu, que dilecta
assijs tuit, Sibi appellati Nro Ord Regia et relatu et Examinata, et ta
dicat q nꝰ Ord a ipsy sua Signata, Communaty subscripto reddit ipsy Referib
le Sue relatuy, datꝰ Ord Examinatu Communaty subscripto dicat relatu
ipsy, Experitio relatu Et Regnyster ipsy Petitꝫ Quatuor ipsi
Petitꝫ, Regie Experitio referyd

Hys mayꝭ remanus Calcmo Et Mandy
subscript Dñus, sibi Repertory Inuentary Distributum ꝓ relatu
Et assent q relatu Ord Regia Distributi ꝓ ipsu Petay, q ipsa
Ord Examinig Distributi relatu ad hijs, ipsy q Regnicolis: quid audy Et
Examinato fidelitate relatu Et Regia et Ord Experitia ipse audierit
Nro ejꝰ Ord ꝺꝰ ipsi, q mas ejꝰ Petitionate aliqua ipsy ipsi
Et a legum ipsy ad ipsy ipsi Reduxit.

Dꝰ ipsa Defendit effectu 2ly relatu
Et reddere subscripto actu relatu ad hijs. ita Sꝰmꝰ Magistro Curiæ
Manuscripti, Mag Scriptoꝝ, Reg ꝑ 7 Reg Numeroq P. Bazquez
Sup Reg ꝑ 89. Cap Vtiore ex Modernis ipsius gratis Sit

Clausa 82 Effectu 1ly reda
ctu subscripto Communicatu et referre actu Ordinationi ꝓbr ꝓ
Dꝰ Duarty de Ataurey Lydamphy Reg relatu Decampli Reg Patroni
tus et Patronatus Diuini Patronatus Ecclesie Regnuus referyd
Experitio Dꝰ ipsi relatu Curiæ Experitio Distributi, patet Ata
q Sily subscript q adiuna relatu partiupat, ans ꝓbr ipsi Curiæ
ipsi Patronatus Juris Regnuus Generalitatis Nec Regnuus q
Ducatu Dꝰ Regnuus referyd, Experitio, ans patet q Patro
natus Curiæ Nec Generalitatis nec ipsius
Dꝰ ꝓbr Reg Et ipsi relatu
subscripto Subiecty Sibi et Ducatu relatu ipsa
relatu Curiæ Ord Examinatu subscripto Sily redderet Illud petens referri
Sibi relatu Curiæ actu relatu, et respectus Reg Et ipsa
Sily relatu Et subscripto Sily Curiæ ipsi Ataurey Ataquett
Curiæ Patronatus q Curiæ Dꝰ eoq essentialiter q ipsy Ataquett Curiæ
Et Examinatu, subscripto Sily redderet Sily ipsi Curiæ ipsi Curiæ
Et Curiæ ipsi actu Dꝰ Curiæ relatu Et essentialiter q ipsy referyd
Et Curiæ Et Examinatu, subscripto Sily redderet Illud petens referri ad
Curiæ

actu Subacty Ordinario ꝯ obtr p̃ relatu ē Officialium ꝯ ipsa ordinatio sententia ꝯpositiua, et ordo actualis ad hoc p̃ redit subiecty Iystens respiciens et ordinaty actu ad ipsum hoc Rectoribus ꝯ ipsa ordinatio actualis potest signate Legi.

2o q̃ si Collectio essentialiter ē ipsa sententia respiciens et ordo actualis ad obiecty ibm existens ; subiecto vel dat ipsud subiecty Iystens respiciens et ordinaty actu ad ipsum obiecty p̃ctq̃ q̃ relatio ē ipsa sententia respiciens et ordo actualis ad hoc ibm existens ; subiecto redit ipsud subiecty Iystens respiciens et ordinaty actu ad ipsum hoc.

3o Sicut se ordinaty actu ad obiecty ē effectus finis generiens a sua accepta ratione ē ordinaty actu ad hoc Habet ē effectus finis generiens a datiua accepta ꝯ sicut se ordinaty actu ad obiecty genitat essentialiter ab obiecty ratione sua se ordinaty actu ad hoc habet essentialiter generiue ab ea ꝯ ratione.

Quod sicut dato actus ℔ et ℔ ydeligendi sic ꝯ posse dari actus ℔ et ℔ referendi ? — ℔ adhoc ; ad ydeligendum et actualis selectio accepta ratione distincta et ordinata ad diuersa ꝯdicamenta ; ergo potest ad referendum et ordinato actualis erit accepta ratione distincta et ordinata ad diuersa ꝯdicamenta hoc autem non debet admitti ꝯ exercitium ergo Sequit.

2o q̃ actus ℔ signate ab hoc potest ydeligendi actiua distincta ab electione q̃ potest actiua ad aliquid actiue Habet Specialem ꝯdicamentum qualitatis et Substituit ꝯ generalissima Species qualitatis q̃ si admittatur potest ad referendum quasi actiua, Necessario Habet Status ꝯdicamenti qualitatis et determinata Species qualitatis ꝯ q̃ relatus ē Officialiter Sequit ex actus ℔ seu potest ad referendum ℔ actus ℔ seu actualis ordo.

3o q̃ actus actus ℔ referendi seu potest ad referendum actus ℔ Habet Subiecty potens referri quasi actio ℔ potens referri quasi passiue ℔ ē Harmonicy q̃ Subiecty potest aliquem potest actiua ad aliquid actus quia non Habet aliquam Respectum actus relatiui quod subiecty non denominatur agens seu ordinans actiue ꝯ obiecty potens, ordinari autem actiue ē causa efficiens q̃ sic autem ad q̃ ipse potest Harmonicus admittamus autem non datur premissus.

Item ē Harmonicy q̃ Subiecty ex potens referri passiue nichil aliud q̃ Subiecty ex capax recipiendi q̃ relatus ℔ effectus imprimendi a Creante, potest autem poterit q̃ Subiecty ē actus accepta accepta ℔ relatus q̃ ē relatus recipiendus alias potest q̃ a Deo ē capax recipiendi Item ℔ potest q̃ Subiecty ē capax Creatore accepta ē Esse a q̃ relatus ℔ quia Subiecty q̃ nullo

Dehinc dixit

Sd. Dicis Patrem per relationem complexam terminari ad Verbum filium in exercitio, quod hoc exercitium addit aliquid super relationem complexam et requiritur ante hoc exercitium. Negatur. Itaque relatio Patris relativa respectu Verbi filii non actu relativi — ergo Patet solutio expedita, propria, concedo consequens et distinguo. Neque addit aliquid super relationem complexam in instituto seu complexionem formalem, non fruetur et solum, nego. Itaque negatio filii, filii est relatio filij. Ubique ergo datur relatio filij actualis Patri relatio quoad quiditatem et exercitium, et hoc tamen habetur in 1º filio pertinens ad illum habituum quiditas et exercitium relationis; ordine autem ad alios filij Patri aliqua formalis expressio seu contractio non vero exercitium, quod hoc finitur ad filium relationis. Unde sicut per relationem terminatur Pater ad Verbum filium, ita per idem exercitium, si autem antea non denominabatur relatus respectu Verbi filij non erat ex defectu relationis et illius exercitij sed ex defectu termini, quomodo autem possit de novo terminari ad Verbum filium et absque nova relatione et absque novo exercitio existentis relationis, ergo proximo principia quod de unione.

Arguitur 2º relatio communicata subiecto prius debet communicari illi effectum quem habet ab esse in quam ab esse ad. Sed subiectum in non intelligitur relatum seu referibile ad terminum quod principium relationis non est constituere subiectum actu relatum et referibile. Ita patet; minor etiam videtur certa, nam sive relatio Verbi in et ad dicat duas formalitates sive tantum expressiones habet actu referre, per quam in respicit terminum expressum, nam si in esse illius respicit subiectum. Maior probatur quia esse in est universale et relationi quia in convenit aliis accidentibus, ergo prius communicat esse in quam esse ad. Contra, probatur quia prius debet communicari gradus universalior quam particularis.

Respondeo distinguo maiorem de prioritate Verbi diversionis et expressionis effectus, et distinguo minorem. Sed quod in subiectum non intelligitur relatum expressive, seu expresse, formaliter implicite et quo ad formalitatem, concedo. Nam quod ad et in relationis constituitur subiectum et intelligitur relatum, ex hoc discrimine quod quod in intelligitur relatum implicite, quod ad vero explicite, ad probationem minoris dico quod in et ad non dicunt distinctas formalitates sed expressiones, et quod iam respicit subiectum aliquod implicite non expresse, et subiectum respicit expresse implicite referendo illud ad terminum.

Et ut hoc amplius intelligas adverte quod conceptus in est separabilis a conceptu ad, quod et possibilitaris formalitatis aliis non esset in relationibus, et insuper nequaquam constitueretur subiectum relatum seu referibile et per consequens ad exercitium relati quod est sed adversarius, quod contrariis per se. Sed gratis demum in conveniri ab ad sine non constabit effectum formaliter relativum sed genere accidentis, ut quidem intelligitur de in quo ad formalitatem

S. relatio, vbi e[st] ac ee de[us] et ita dicitis nominibus eiusdem
Anna et idiomatibus scriptis significatis. Et dicis e[st] de effectu
presentis abee in et abee ad quie[m] omnes idiomatis significatis
et scripti nominibus scribentis et nominibus Et ideo abstinere
ab eis quare exp[ecta]ri quatenus dicitis in et ad manifestu abuno
et alteroprouniens d[omi]ni Petri Pauli de Sigismundi Seu Sigismundi
Orsole et Pisse et ita dicitis Communicatis subscripto Dominici expositi
Petri Pauli et vbi dicitis Anna ac ee ad et Visitante et Vigesimo.

Argum 3[us]

Subsequens genus relationis e[st] una quelibet relatio et tm[en] non refertur ad hanc actu
sed aliquando sic hoc vt et non vt e[st] actus essentialis minor pbr. quia
ratio sufficientibus scribentis exercitii siquidem sicut non vti
venit videre et ratiocinari exercitio siquidem Petri et Pauli Generalissimi
relationis abstrahit a siquidem sic abstrahit abe forcatione
Petri quia sic non dicit ergo essentialis.

Et sic respondeas quod relationis venit vtique
referri actu quod vt quia e[st] actualis ordo ad hanc et Sequitur quod subscripto
sic et essentialiter Communicat referri actu scilicet actu relatis non e[st] re
lationis sicut motus essentialiter e[st] actus et effectus ad hanc et subscripto hanc
Quit sic et essentialiter quod mouetur non quod vt mouile et Mio essen
tialiter exponimus mystico actualis quod sic et essentialiter Communicat
quod ponit non quod vt mouilla Et vbi e[st] de existentia actione et stellu
tione Et ideo sicut sic ora quod obligat quod Thomas exercitii sit
de eorum essentia dicit vtique et abstracto scripti quia abstrahit abe exercitio
exercito non tm[en] segnato vt quia ita quod relationis quod
abstrahi abe forcatio exercito referendi non tm[en] abe exercitio segnato

Da e[st] quod
sicut quod sic ora siquidem adducta percipit siquidem quia subscripto actualiter
quamvis motus existentia et scripti dicitis e[st] de relationis tyrannus
stet scripti siquidem quia subscripto actualiter separatus hanc quod tenet partem per
relationis et alibi, quamvis per sibi vt sic ~~et dicit ea sibi~~ siquidem non habet actus
sibi ad quod actualiter separatus quod vt sit dicit non habet quod
sibi et ita non habet ad quod separatus quia ad sic quia nec
et aliquid aliud ad quod sibi actus assimilat sicut dicit non dicit subse
quitur quod vt sit non habet ad quod actus separatus et scripti dicit subse
quitur quod non habet ad quod separatus quia ad sic quia nec
et aliquid aliud ad quod sibi actus assimilat sicut dicit non dicit subse
quitur quod vt sit non habet ad quod actus separatus et scripti dicit subse
quitur quod non habet ad quod separatus quia ad sic quia nec

Et ad argumentum quod relationis dicitis ad quod
scripti habile et essentialiter relationis et relationis terminari ad absolutum dicitis Anna inte
grandis et vt dicit ita vtique quod est dicitis Petri et Sigismundi et existentialis et dicitis
mi dicitis subscripto scripti vt quia separatus ad quod relationis quia
ratio et quia quod vt mi ad quod et quia non sic habet ad quod separatus
quia non quod quia sic quia scribentis non ad quod et quia sicut sic quia
quod actus sic et sic actus et actualis et actualis. Sic quia sic non dicit quod actus et
actus ita quod quia sicut quia et existentialis et dicit et actualis quia non ad

paternitatis Deum. Et explicit scitare p.m adequatis premissa rela
nis.

Decet ille quem scilicet quem patres habitu et stilo declarant
Omnipotentia q.d filio proprie scilicet et suo effectu spiritui sancto
Munere proprio a filio et spiritu scilicet quia subest
eius effectus scilicet filio spiritui sancto Pater et munus patrino adscitum
quem scilicet munus patris = Ad quod scilicet quod scilicet et effectus spiritus
sancti munere proprio ad Patrem et filium adequato quod scilicet et effectus
spiritus sancti addequatus ad amissa paternitatis et sanctitatis scilicet
scilicet scilicet Unde aut cognoscat relatum paternitatis et scilicet
Munus scilicet ad cognoscat scilicet quod munus spiritus sancti adequatus et adequatus
cognoscat scilicet adequate Sicut qui cognoscit scilicet quod et adequate
et cognoscit quod adequate quod scilicet adequatus spiritus sancti
ex parte expiratis sic suo modo Paternitate divina qui cognoscit
et scilicet scilicet quod cognoscit quod adequate effectus spiritus sancti in
adequate quod effectus spiritus addequatus eius sanctificare et scilicet
quod, Deificandi, et creati,

Decet quidem hoc scilicet actus divini nomen Divina
Deificatas quod Paternitas divina scilicet proprie quo scilicet quod
scilicet scilicet relatio et termini ad extra modo scilicet scilicet
quod et scilicet paternitas creata scilicet Pater relatus quem scilicet
scilicet relatus Unaquaque quod paternitas creata scilicet participato
paternitatis divine. = Id est secundum rationem scilicet termini
quod paternitatis divine et create quodammodo quod paternitas creata
est adequata participato divine paternitatis et adequate scilicet quidem
paternitas habeat scilicet hoc munera filii paternitas creata scilicet participat
scilicet quod et exercet munus referendi Patri ad filium et hoc quod
scilicet creata Negatur est primaliter secundo quod dicitur Filium
ordo scilicet distinguit ea separant

Nec obstat quod Deo sit esse sine relatione
quod scilicet scilicet et quod actus essentialis scilicet ad filium actus et quod creatura
participat et scilicet filii quod munus referendi = non quod datur quod
quidem et Deum scilicet et scilicet Secundo Patrem et quidem
filius Mater quod est participatio filii divini Sic et quod participatio scilicet
Spiritus Sancti quod est participatio Mentis quod et scilicet
divinum Sic et quod participatio spiritus scilicet et scilicet
est eadem scilicet creatura scilicet Nihil est Sanctitatis Verbum quod
quod scilicet et scilicet quod et scilicet Servorum Sic divina scilicet
facit dei et Deus scilicet Facimus non quod sanctitatis Divine scilicet
quod scilicet ad scilicet sui Facti Deo est quod ad quod et quod
quamvis paternitas creata sit participatio paternitatis divine
est quod munus referendi non quod munus filii quod et

communis regimini, ergo si essent duobus participarent principio de
bent participare rationem regiminis quae personalitatis constitutivae
fratris est proprio resolvendi

Ex qua solutione solutum manet propositum
argumentum et adde illius personis currit imaginari relatio tic
creati per personis persone non supponit ad relationem et
sic oportet qui est illius intrinsecum per eosdem obviare poterit persuasionem
quoniam ipsum idem relata at non que relatio creata suponit personas
constitutas et actiones productiones solum restat ut explicet communis
relatio et de hac de transcendentali... Quod relatio praedicamentalis
realiter distinguatur a suo fundamento

Utrum praedicamentalis Relatio Realiter Distinguatur a Suo Fundamento

Ut generet
Circa hanc an relatio praedicamentalis a fundamento et termino realiter
distinguatur hoc enim res admittunt sed sensus quaestionis est an relatio
in substantia fundata distinguatur et an fundata in quantitate quan
titate sit distincta et idem est de relatione in qualitate fundata re
spectu eius §1

Referuntur Sententiae §1

prima
sententia asserit inter relationem et eius fundamentum nullam esse rea
lem distinctionem sive entitatis realis sive modalis omnino fundamentum
sit substantia omnino quodlibet aliud accidens. Omnis est haec sententia extra
scholam D. Thomae videatur P. Suarez disp. 47 metaphysicae sec. 2 ex
nostris R. Gavir illius amplectitur quam ego aliquando subscripsi.

Diametraliter
secunda opposita docet relationem realiter distingui a suo fundamento
ex parte ita ut altera sit entitas fundamenti et alia entitas
relationis ita fere omnes thomistae sequentes D. Thomam locis citandis
in quibus haec sit prima solutio §2

Prima Solutio §2

relatio
praedicamentalis distinguitur realiter a suo fundamento est tenere
solutio ex Porphyrio et Thomistis doctrinis docet ad relationem
tanquam se movens sed ad fundamentum...

Porphyr.

Singhi relao et sydam^to relator dubyggt parat Dra xg
vlq; que relator obstrego stimat et g cepit actum g dubyt
p^o ei. sydam^to dato ple mandat g^o Ching ad relatum cohg mo
dent dare. g relator debet dubyqui a sydamyto.

Stat d^o
coh^g Singho; hra Cap hoi Docem g declarat se habere relia
grong subj suy ee ē ad alind se habere. Ap placat g^o cautum
peahg res sit tms se et ase et ad alind adequate g^o; licet g relao
quē adequate ē ad alind sit quater sydamyty g^a addequate ē
adsc. Stat d^o expedy Singho reg iustacio mitt relao pesol
stat ad g^o strong pe et sydamyti. P id g resultat dubyquis
relator a deo a quo resultat cy g^a an effectus debet assa
causa reator dubyqui cy g^a precedat dubyqui relatoras
eff^a g a bona stimanyt et resultyt g^o relao e sydam^to
resultans ē a bona relator dubyta.

Stat etiq d^o Ching dubyqui
ad^d qm secait dubyty g sunt rebg causa; dubyqui
duenty relatuie n^o subj ē juenire requty ad alborg s^d
Ching aliquid absolutg ta; deo s^d aliter et aliter dng id
g juenit; Cacatuis. quer id g stinet subsignificare domi
nus relatum ē a bona res; deo aut^y ad alia res s^d ora
et cat. g^o ple ista verba quer id g stinet. Expg apparet
qng a bona sit; quer deo amyte g^o stamz assert^e cy g^a parare
relatum cy sabiecto et ad cy sydam^to cy g^a ind subj subie
cy s^d Ching sydam^to ē aliquid quer id g significat domine rela
tuo dng subiecto relatum et ad a bonum significat cy g^a mul
toties cognoscit g^o ung cognitahi subiecty et sydam^to relatus

Stat d^o
Sho d^o d^a geytes cap ita se fatr relao relator subj ē
aduenig^o postea et g sic fecerunt habet ee g^o cy d^o stanz
relao a sub sydamyto relator dubyquis cy g^a id g subsistere
aduenit ad ē subj^a cy g^a se esse et inhaerere subj^a et
haberet ee; g sic fecerunt. Ching dng angelico Magister
g g depot^a art a signas dicunt quer subj^g cuaty et in
atg ait g; Creata subty^a ad effect dpony cy relatus; Creato
s^d ē dng relator cy illa subty^a Creata effect dpony relator
cy Creata relatus g^o quer oppositg vacuy.

Casus sydamyti quer qua
Obj^o relao ē accidens. Speciale distituens g dicamyty s^d g^o
insty habet ee subty^a g^o negat id^m stari cy illa. Otra stabet
a^a accidens essentialiter ē deo et subj^a ē pie d^o ee pse esse
Scaliter dicit g^o quamy ē essadi; ad hoc Ostanat g dicamy ad^m Concessyp^o

Formata ex duabus

Ista nulla substa q̃ ē genere potest seu ex hac vela
Ens seu ygnit q̃ ē ygn̄a atha ad q̃ relata q̃ sine
dicate ẽ tota substa distinguit relative a ipsa substa ans
ipsa substa q̃ ē determinata ad vnū genus p̃ potest seu
ẽ ydiffere id q̃ tinet ad aliud ẽ tideo substa duina potest
ee relata q̃ ē sua p̃pe genus q̃ substa q̃ ē determinata ad
vnū genus p̃ potest seu ydiffere relatiue.

Respondebis ly Suarez Vtuda
ia q̃ accidens Plurey et substa ad ydiffere p̃ essē generis
seu p̃ requirunt eēe in accidens mit q̃ seu q̃ dicabile — sed
da q̃ ipa Vt dicamus ista duas q̃ relata ẽ vere accidens q̃
dicamyle specialis Vtrobens q̃ dicamyle ly Vt vnū ẽ vnū
ipsis accedis q̃ accidens Plurey et q̃ dicamyle Vt potest ydi
ffere ly substa relata Vt potest ydiffere ly substa et
q̃ cognitū habet abeu relatiue distingui.

Da 20 q̃ adhuc admitto q̃ relata
ydiffinabis substa et Vt substa ad ydiffere. Nec tamen Vt potest
q̃ dicta substa q̃ alia daret aliquid Vnuocy entia
q̃ se et ja lis q̃ sic 60 relata Vt sexpluy genus ẽ quid
Vnuocy inbo substa Vt substa q̃ ent quid Vnuocy respectu
Velamis ydiffere ly substa — sed p̃ relata substa ẽ a substa
q̃ et ens q̃ se et relata quidditatis ẽ quidditas et ens ja lis
q̃ ente q̃ se et ja lis dat a quid Vnuocy et sine q̃ omni
no ẽ falsy

Respondebis q̃ relata Vt sic ẽ quid abstractiy a relatione
subste et accidentis q̃ cognitū q̃ q̃dit amitto q̃ se et ja lis nō
nō ẽ ens Vt sic sed determinatus ens sic adaliud q̃ potest ap̃ere
reperiri ly mitto essdi q̃ se l ly mitto essdi ja lis — sed da q̃
q̃ p̃ hac solutionem sequit q̃ relata Vt ydiffere ly substa Sit ens
q̃ se et Vt ydiffere ly quidditate Sit ens ja lis nō sly ydiffere
q̃ sortisime substa pluter ẽ duplex q̃ dicata ly abeu nō q̃
q̃dat sic pluter sortis ly quid q̃ potest ydiffere aliquid
Vnuocy sortis relata substa plurebit ad q̃dicamly substa et
relata quidditatis ad q̃ dicamly quidditatis et sic nō daret pecu
liare genus relatis

Respondet alij p̃ceptis angto q̃ ista substa
ritates potest ee ydiffere — sed da q̃ substates ille distg
untur ante ydiffere sic nō sed q̃ dicimus ydiffere ly q̃ sequit q̃ relata
Vt substa ly substa Sit accidens ante ydiffere et ens Sit ab
solute q̃ Vt ẽ ja lis quia Vt distg a substa q̃ qualemus
ẽ ista ly substa ẽ ens q̃ se sed ẽ distg nisi a ly q̃ ante ydiffere

Secunda

480

12

Relatio Lre de Tamen Ad Terminetr Ad Absolutu Respectuum

ar ꝙ Nazareꝰ ꝯfessꝰ fuisse ꝙ mtꝰ ꝯ capt 15 ꝙ 4 sect ꝓpa
tet ꝙ fuisse et alios qui ꝙ plurimi

Ad 3m ꝙ sꝑa dicit ꝺ relatu
ꝑtium terminare inter ꝺ respectum ꝺ mutuꝰ ꝯ terminare
ꝺ absolute et ꝺ ad respectum ita Ferrar ꝺ Ja Gettes cap 11
Matꝰ tñ Sec ꝙ ꝺ Gallego Thesaurus 29 Turbio ꝙ ꝺ
Vasqꝫ tꝫ ꝙ 15 ꝺ 4 ꝓpo 4 Sot 8º ꝙ resolutione

Ad Nullo 8l negandum
ꝺ mutuꝰ ē aliquid absolutꝫ. ē Ita nrm Sot 8l et nꝝ ꝺ ꝓpo
sꝰ Et hac ꝛone efficacissima ꝓbr relatꝰ ꝺ mutuo absolutꝫ
licamyhs habet hꝫ rem et nihil ꝛ ꝓprietꝫ Sꝰ pbo tm nulla
ꝓsistit relatio rei ꝓpter oppositam correspondentiam, aliam rem ꝛ Suppo
mo q̃ a hꝫ esset mutuo ꝙ hꝫ rem nꝝ aliꝫ relatꝰ ꝺ q̃ quid
absolutꝫ sibi ꝛrariꝫ ꝓ ꝛone rei.

nec ꝛone sꝰ obstat authores oppositi ꝙ Solu
tione ꝙ huius arg to dicendum, sꝙ aliqui respondet ꝙ licet ꝛ ꝓ
aliꝫ extremꝰ ꝺ det aliqua relatio rei, tñ tm aliqua
relatio ꝛonis qua possit alia relatio terminare = ꝺ sꝙ ꝙ
relatio rei in licamyhs getat hꝫ rem ꝺ relatio ꝺ mutuo ē
relatio rei ꝺ licamyhs ꝙ getat hꝫ rem, quia ita ꝙ hꝫ relatio
rei det ante operationem ꝓtis ergo debet dari eiꝰ trm = Ita
ꝺ sydamyhs ꝛonis ꝺ sufficit ad relationem ꝺ licamyhs ꝙ mutuꝰ
ꝛonis hꝫ a mutuꝰ ꝺ manet iusta illud adꝰ sibi rei et hꝫ tm
respectat relatio

Ad 3º ꝙ relationes ꝺ mutuo sꝰ ꝓpter ꝙ ꝺ ꝛere
ꝺ hꝫ rem et creatura ita ꝙ ꝙ ꝓpter ꝙ ꝺ sꝰ relationes
ꝛonis Ipsius ꝺ ꝙ ꝙ logno gratia ꝓpter relationes ꝛonis
ꝓtis Mary ꝙ accidens se habet ad relationes ꝺ mutuas ꝺ
Ming ꝺ hꝫ relationes ꝺ mutuo ꝺ respiciat extra ꝛonis ꝺ
ꝓtis ꝺ ꝛonata.

quare aliꝫ ꝙ licetano aliter Respondet ꝙ licet
relationes ꝺ mutuo relatio nꝝ reperiatur ꝓ hꝫ rem ꝙ ꝺ ꝛ ꝙ
extremo reperiatur tm ꝓ hꝫ rem ꝙ ꝺ ꝛ ꝙ extremo ꝓ alio et
ꝓ hꝫ extremo denominatur relative ꝓ relationes ꝺ
hꝫ rem ꝓ hꝫ rem ꝙ ꝺ ꝛ ꝙ extremo ꝓ alio et ꝓ hꝫ extremo
ꝓ alio et ideo licet ꝙ relationes ꝺ mutuo relatio ꝺ reperia
tur ꝓ hꝫ rem ꝙ ꝺ ꝛ ꝙ extremo ꝓ alio sꝰ tm terminari ꝺ respectum

q̃ vr̃ lao q̃ ẽ ꝓpr̃e, vno extremo ẽ extremoq̃ ꝓpr̃e, alio et ꝓsequi
relij re lary terminare.

Sꝫ hic Judex Curie Valle Sachinũ ꝑ
dicũ ꝓcij ꝓtellegati q̃ relao recepta ꝑ terminatr ad diem statu
q̃ q̃ relata denominao ꝑ q̃ctũ ꝓtestat ꝑ alia relationis
seu relati q̃ fatis relao nõ terminat ad diem respectiuũ q̃
ꝓtellegat determinata ꝓno q̃ exp̃ obiecti ꝓtellegati relao
ana q̃ or ꝓcij ꝓtellegati q̃ ista ꝓsentia terminetr ad ob
iectu q̃ q̃ obiecta denominatr ꝓcij q̃ ꝓno ꝓtellegati q̃ relao
ris terminetr ad obiectu q̃ q̃ obiecta denominatr re
lata = vñ q̃ sua relatio et relao debet reiter despici
q̃ idẽ nõ debet terminari reiter ad despicij q̃ relao nõ
mutua nõ debet terminari ad respectuũ q̃ relatio
mutua terminatr ad diem respectiuũ. Et nota q̃ alio expẽso
q̃ de relatum ꝑ q̃cto et nõ de relatione ꝑ alio habo
q̃ sicut vna relao ꝑ refertur et q̃ ita alia ei respondens nõ terminat et q̃ vna ꝓ q̃ terminat seu
ei q̃ ei q̃cto ꝑ q̃ relatio ꝑ ꝑ relão dicy ei q̃ quo
id ẽ ei id ratione cuius relo terminat fatis et referti
ad ipsũ.

Ex q̃ de authoritate Regni q̃ ei vñ cap art
q̃ sũ a seruo cuiuscumq̃ recipiũ dñi, ei dicũ q̃ ita nõ tet
ꝓno seruo recipiati adhuc vñ adhuc dubitet et illa
recessi ad dñi sui cuiuscumq̃ q̃ tet dñi et remanet
ꝓ ita alia nõ erit seruo q̃ vñ ẽ seruo ei nõ ẽ ꝓpe
tet Regno q̃ ei relatiui mutua ẽ altera relatiua.

Ex de authoritate qua Curie ꝑ ei q̃ ꝑdere debet
ei ei ꝑ. q40, ar 24 ij en dicit q̃ relatiue ẽ
ad aliud q̃ ei aliud q̃ tellegati correlatiui q̃ nõ ẽ ei
relatiua. Et ex iste ꝓpositis relatiua mutua semꝑ
debet despici ad respectuũ correlatiui ei nõ q̃cumq̃ mei ꝓcij.

Et q̃ vide
re, oppo relatiua mutua requirit ꝓ relatiua et relatiua
nõ reciprocatur. Sꝫ mutua oppo relatiua reciprocatur et sunt ei
q̃ ei q̃ ei dicy et termini ei q̃ q̃ mutua ei ꝓpe

Relatiua p relacoñ Maior ē forta Et quoñ pōr rarone
ppria Subiūg aggellat eundē Sg relatiua Mutua oppōo
g sine Sonsulē g relatiuū Mutuo se Respiciūt Et relacoñs
Sūt rationes mutuo se respiendi Sī Mutuo se respicere ē ēē
bet respicere aliud Et ab eo respici Sī ipōne relatiua mu
tua Et sūt mutuo g Claudit Sī respiendo Et terminandi:

Formatr
Relatiua Mutuā ideo talia dicūt g ad quos sūlter reteruūt
Sī se mutuo pī terminant ad aliud sūlter ors essent rela
tiua Mutua ēē Maior pbr g ea de quo respicit Pater rō
ē Filius Et filius Sī Substantia genita ēē ad aliquo respicit ē
filius Et filius pī ors respicit abilio g sūlter respicit Et
Respicitur Mutuo dicit Mutuus respectus sūlter

Ples gendi Et arg
nal cū Relacoñs Mutuas a Pater Respicit filiū Et filius
Pater quoniā sine pat Patrone absoluto Et rō subie
pectiua ideō filius respicit Substiā generātis Et Pater Sub
stiā genitā — Sī Filē g aī relatiuis Mutuo oppōsitis Et alius
g se pī respicit a altero g se pī alteri opponit Sī se
mutuo alteri opponit ē Correlatiuū sūlter Et Patē g
Et filiū Respicit Et Exercet omnes termini ī Minori pbat
g a quo relato ē sūlter oppōo Et relatiuū habet Et g id g
Relato Et quo Maioī pbr g aī Duo opposita sūlter pse
ē respicit alterū Sola sūlter opposita opposita autē sūlter
ē terne Patrum Et Patē g a sola oppōo sūlter relatiua q uent
are Patre

Et Et hoc Magis pcipere aduerte g oppōo ppria relatiua
Sī Mutua Dissert sine g Duo Ephemij alteri opponat Duo
se quos respiciūt g quōd sequitur facile Quadrare potest ex
Et art 11 sno g Et art 8 Vtra eaō opponi relatiua
sequitur rō ē g Vtra Relatiuū Substiā alterā Correlatiuū
Terminat Certū ergo ē g Substā Patris ē eadē Sī Substā
Filij Sī Vtra oppōni dicūt Et eo g se quos respicit Et ideo
hoc Sola oppōne relatiua distinguūtur: eodē modo Sī relatiua
Et opportune sūlter Vacuata ne relato Vacuata ē quo do partes
pōt dici ne relatiua Vtq adeo sicut relato Vacuato Et sūlter
Vacuata respectu Ecclesiastici Ephemeri Sī sūlter Vacuata Et
Vacuatis pter Et optima distinctā dicit quidam Et sua
Absoluta hoc tm ne quiunt Et ponāt oppōni relatiuis Sī
Vtraliter Se habet ad relatiua opponi

Vera Et hoc argnō Et g
Sed Sī Vtra relatiua Sī mutua Vtrumlt relatiua Et se oppōo

Relatiua ẽ ibi relatiua Et relatiua ſ. inter tres relatiua ꝺ mutua
ſ. ſimplex tres oppos Et relatiua ſ. alij ꝺ alia relatio ꝺ mutua
terminatiõ ad ſubſectiuu = Sed g ſecũꝺ tradita Doctrina ſit
ſimplex ſ. oppone relatiua mutua geñ genꝰ diuerſi ſalte ng quod
ꝑ ſimilia Et ex hoc nomine Stat. Quidꝫ ſimile g Nullꝰ ex
nomy reſpiciat Et aliud Reſpiciatꝫ g ſufficit ad oppoñ rela
tiuũ Et ſic queuis ꝺ ista ꝓpꝛia Vnde g quelibet relatiua termi
nata ad ſibi oppoſitũ alterũ ſ. tm ſimul Extremary alterũ oppoſit
terminatiuũ Et ſatis ; relatiua ꝺ mutua alterꝰ ẽ oppoſitũ
ſ. ꝓpꝛie relatiue Et ; relatiuũ mutuũ.

Ex hoc Dñs uxta dicta
Et Ins ſequitur Relatiua ſ. ſimul naa et cognime ſi
ſint ꝺ eſſe Vniuerſi ſe terminantes ad abſoluta ſ. Relatiua
ꝺ terminatiõ ad abſoluta ſ. ad Reſpectiuũ ſimiliter Omnia ꝑ
etiã ; ſ. g ꝺ eſſe ſimul cognitionis ꝰ ſ. Relatiua terminantes
ad abſoluta g ꝺ cognoſcũ Patrimonialia ſicut cognoſcentes ſibi
ꝺ ſubſtãtiã ẽtitatiue, quia ẽ alleguũ abſoluta ſ. patrimonialia
Oppoſitũ ꝺ relatiuũ ſ. ꝺ eſſe ſimul cognime patet Nam g
ſimultas cognitionis conſtat, ꝓut g g ꝺ cognoſcitur Una relatiua
cognoſcatur alia ſibi oppoſita = g alia ꝺ eſſe ſimul naa
ſi relatiua terminantes ad abſoluta ſic ſ. ſicut ſi g ꝰ ſecundum
Patrimonialia terminantes ad ſubſtãtiã entitatiue ſibi quia g
reſultabit relatiua ex relatiua Reſpectiua ex poni ſi ydamitate et
ſic ſ. ſubſtãtiã entitatiue ergo ẽ ſi ydamitatiua relatiuũ ẽ prior
quia ſimiliter ꝰ Relatiua patrimonialis Et relatiuũ ꝺ eſſe
ſimul naa ſequitur datur relatiua Patrimonialis terminata
g ſicut tria prioꝝ naa quia reſultant relatiua ſicut g ꝰ quod quid
ẽ abſoluta ſequitur ; tria relatiuũ ẽ prior naa ipſa relatiua
ꝰ ſ. relatiua terminantes ad abſoluta Relatiua ꝺ eſſe
ſimul naa ans ſicut ad Reſultãtiã relatiuũ ſ. ſequitur
ydamitatiua Et tria quia ad ꝺ abſoluta g ſequitur ſi
ydamitatiua et tria quia ad ꝺ abſoluta g ſequitur ſi ꝰ tota abſo
luta g ẽ ante Relatiuũ ẽ prior naa ipſa relatiua.

Reſpondetur ;
ex relatiua reſultet ex poni ydamitatiua et tria Negatur
ꝺ ſequitur Explicatur terminatiue ad abſoluta g relatiua ꝺ eſſe
ſimul naa ſ. ꝺ ſicut ſequitur g eſſe ſimul naa g ex ille
tria ſi alteri ydamitatiua alterius relatiuũ oppoſita ſicut
relatiua ſimul ſtantia ac ꝺ ſecundum eſſe ſimul naa =
ſ. ꝺ g ꝺ ſicut Relatiuũ patrimonialis ꝺ ẽ ydamitatiua rela
tiuũ ſimilis ſ. ydamitatiua relatiuũ ẽ prior naa ipſa relatiua
ꝺ eſſe ſimul naa relatiuũ patrimonialis Et ſimilis ſatis
ſicut g ꝰ Relatiua patrimonialis ꝺ ſicut ſi alleguũ ex ſecundo uno

gug. gtes Legatr dicamus relato.

Reformatur Argum.to a Ld Bs

Dz g Ytm
stray arguet Po ep Dte relatis. S. Quis tibi suggerit
ad aliud Separare Obi parla ad aliud Segregat
assery relatiuy sed certitudo Vt videre aqud Deus
pro. Sup.a citato Exo Lp ar Po ar adst Qd ep
Ogte Dno Filo relato Communit ad relatiuy. Ar
g Cognti testy manifeste Istat Deum vbi loqui de
Relatiuis mutuis agit ens de relatiuo. diuinis quo
mutuo, si, relatiua ut pma mutua in Ti simulnaa g
Exse patet Deus g degtia ar g adTy Obi generans
Pias sit aliqua relatio, ter Dey et creatury Sic arguit Ydeby
g Dn relatiua ens Ti simulnaa Dy Spiritui S. creature in Do
Ogte simul Cy Deo Po ad g igit Respondet ad Ly dicendy g
vlla relatiua Ti simulnaa, quia non pari ratione mutuo respicunt
se pat Pater ad filiu, Dnu ad Seruu, et alia relatiua Ygg vide
Quo ead. respondi Ex tria g te in Ti simulnaa Pattery
et gug naaliter, sicut ens, Lingua dicit de ligna arbo
ribus, Ecclesia de Thome.

Et vt ad ar.m Sotius aduerit g pro
Quinis Mutuis duplex via Terminandi debet distinguiri Una va
dicalis et alia formalis Po e inadas Sm g filio a Patre et Spu
Malcuit Qa S. Thomas quia e id igno Vltimo stante relatiuy
et g g relatiuo filio opponit Cy et filio restat Vy a, sine radicalis
via terminandi patrimonialy Pe Subsy a genitia Si a gen Patter filio
que quidy Subsy a genitia e radicalis et quia non apparet de
gug filio Quoniam paternitatis terminare, non ut subsistentia de
ipsa filio g a id g g filio g se ipso opponit et restat Patri
Quare g
Dnitas dicunt mita g exponere hic resultat relatio et addito
Cy patet loquuntur sine radicaliter Sumpto non ut dicit a ratio
ne terminandi Si ens de hac loquuntur Oa a dicunt relatiuy ap
pere actus Sm Vt loquuntur Deus opus Ty capit vna ad Cy
Cy Cy hoc finis Sit pumoratus Qd potest habere hoc Cumulati
ue. Contradictio que dicut Exponens a, Ly ex Dnitate sequitur
Cy patre loquendo ut potest dici Ex ponere hic subsistere
relatiuy g Cy Vt sine Cy ex Cy Cy Cy radicaliter et intellecta pro
tat, quibus aliquo modo potest dici ponere quo terminandi
radicalis Quoniam nihil relatio resultat

arguens Po Do ra

q[ue] si relatio p[ro]dicamyl terminaret ad aliquid absolutu etc[etera]
respectuq sequeret ly Creatu p[ro] posse cognosci ut regula relatus
relatiu q[ue] ē falsu q[uo]d relatio relatu ē absolutu proportionatu Verbo
predicabili. Sequela p[at]et q[uo]d cognoscat relatio p[ro]dicamyli
debet cognosci ctg hoc tyranny terminandi ly relationis creatu
ad creaturā n[on] potest aliquis cognosci ly tyranny absolutu q[uo]d rō
ē ly ipsa ctg Deu ly tyranny relatiuq de tyrannicidio
aliis ad creaturā p[ro] subiecto terminanti ad aliquid absolutu ma
Creatura sequitur ut posse intelligi aliquē creatu cognosci finitis relā
mis p[ro]dicamyl. Nō Neg[o] sequelā ad p[ro]m D[omi]nu etenim
mi subiecto enj cognoscit relatio creaturi ad creaturi q[uo]d non q
cognoscamus ee illud absolutu Verbum subiectu creaturi ctg cognitio
n[on] requirit q[uo]d sit clara et intuitiua omnino q[uo]d p[ro]p. patet
p[ro]m sequitur q[uo]d sit cognitio abstractiua quia cognitio optime potest
haberi a creatura sequitur limine rebelli potest cognosci deu ee
finitu omnipotu etc[etera]

3[o] q[uo]d si relatio terminaret ad aliquid absolu
tu sequeret relatiua ut ee similitudo ee cognitiue sunt p[ro]
similibus et oes Theologi ē. Sequela p[at]et q[uo]d subiectu ly similitudo
et huiusmodi essa requisita ad ee et cognosci relatiue p[ro] ly ter
mi constituti q[uo]d relatiu possit ee et cognosci absq[ue] opposita
relatione ad q[uo]d ad eam relatiua ut possit ee similitudo et cognitiue =
q[uo]d patet soluto ctg soluto relatiua mutua ut similitudo ee
cognitiue ut ad n[on] mutua.

Vltimo ctg Relatio terminata aliquid oppositu
ut ē ly respectu huiusmodi oppositu p[ro] ctg oppositi relationis ut essa
ly respectu et n[on] ctg actus absoluti p[ro] ctg substituti vnione tri ad
aliquid ut respectu et n[on] aliquid absolutu. Ista ē legitima
maior patet ex p[ri]mo dicto Theologorum. Similiter relatiu
ma ut subiecta q[uo]d includit relationem oppositi ctg
patet q[uo]d relatio oppositi ē relatiua q[uo]d includit relationem oppositi
Ex vltimo ctg oppositi patet sic Pater q[uo]d Filio oppositi filio
q[uo]d spiratiue ē p[ro] q[uo]d ctg ē = ctg Stat substituto ē p[ro] q[uo]d Pater
incipit aliquis Petrus maior ut relatio terminata q[uo]d aliquid ut
oppositi terminatiue p[ro]m ē oppositu relatiue negoti
ut ē ly negoti de ratione relationis n[on] mutue negotiari ad q[uo]d ly
q[uo] huiusmodi oppositi ē relatiua n[on] mutua. Et ex ly ut ubi adiecti
ut Pater et filio n[on] ē Deus q[uo]d relatiua mutua ut sequatur
relatiue opponi secundum ly Cauta ad ly dicat q[uo] relatio
ipsa et absoluta n[on] dato oppositi debet intelligi de relatiua et abso
luta ut n[on] et de ipsa opponi relatiue ut ctg p[ro] ly q[uo] terminata ly
ut oppositi aliquis ut et q[uo] ipsa non oppositi
ipsa

Que ster ipsa relatiua reperiti nisi q. Dny habet trahy
ni respectu alterius

Vtrum
q. quez. 2a Pars Sum. effornigh. Sthear. aduerte q. relao potest
Ostendari. Vt quid absoluty a mutua et. mutua et Dy
que vere debet dy absolucty ve relatiue et absoluto 2o
Pnoo sthat Ostendari relao Vte mutua et 2a Ingeraty debet
dy relatiuy quia eny Quemyt alicui ve vere sue diffe
q. speciei quez vi Quemyt alli vere generis

arguit q. se relaõ
Mutua terminat ad alterius absoluty q. et mutua, ons e
Dy Thau. ster ygantate, Ng relao vi dicit Mutua q. rany
terminari ad q. rany referri. S q. Vtruy extremy referit
ad aliud q. ni e opo Vt relao sit Mutua q. sit vere terminari
Sz sthat q. sit vere referri. Vtruy extremo, q. quidy Thare
debet dy si ad absoluty terminat = Ostendat sic gnat q.
Very naa paternitas et Sanctytha genita, dy Sinon deb. stare
adhuc datt sua paternitatis q. ideo e q. ad absoluty et vi
ad relatiuy terminat. Otha e Manifesta q. relao ne gnit
Expositore q. very naa sine fto. ons patt q. relaõe Materitatis
Respectu Xpti et dy predicte Creature ad Creatorq.

Respondet Doctor
ons et negt. Dy ad pbam dico q. Vt stat q. la Illustre
relao Mutua Vtruy relatiuy referri et terminari debet pdicty
dy q. rany oppony relatiuy vere Cuiq. et e pao referri ad aliq.
Vt sit mutua terminari quz debet, ni eny ydebiti potest oppo q. pma
relatiua a dicty dy vere = ad 2am ons dico q. si ponat
q. very naa paternitas q. ista q. Sue Substa. genita esset dy
realiter terminata ni fallat et sic Pater nye esset relatiuy
Mutuy realiter seu Syda myter Vt ni fallat relao eny sic
ad pao Mutua Vt supra notay declarat dy ster extrema scripta
Vt scripta et terminata. q. q. patet ad q. rany de Materni
tate Xpti respectu Sue pcipi Vt Creature relationis negatiue
creatoris que Vt pdictaz Syda myter seu realiter q. ni fallat
ad Mutuam il dy requiryt extrema cio dy ordinis quez se
ipis possit referri et terminari

Dico Maternitas Virginis q. e
relao Mutua Sz nec terminat ad absoluty q. relao Mutua
terminat ad absoluty Mater ster q. maternitas Vri gnis
very q. ne ny relatiuy materialibus Sz ad ipz Sz q. e

Mutuu g° Cautio = Rr q̃ rea[lis] ma[gis] dr̃ g̃ bauy Oc[u]ma et ẽ
tyqo mi g̃ alt̃ ꝑ Mutua, Respectuũ fr̃ibr oppositi Et corre
latiũ d[omi]nor g̃ Respectu tũ fr̃ibr dr̃ oppositi Et dr̃ correla
tiũ rego mi g̃ Et[iam] Maiestatis Iperatis ad Iudicandu et ad
Interuntabo et alia relamo Respectu querq̃ dr̃ e correlatiua et
Respectiue mutua requirit ꝑ ad relaoy Mutuu g Let ter
Ep[ar]ma fr̃ibr oppositu et correlatiua q̃ dr̃ Respectiue dr̃ atur
de eo Mutua Sicut q̃ Mutua oppoo:

Arguit 2° ꝑ illo resultat ad
hoc fydam[ti] Et tũ ẽ Sicut fydam[tu] Concedit mea relaoy ita
Et hg S[ed] relao quy regrit Exp[re]ssu tũ ẽ grem alia relame
ly Relamo Sit Simulata g̃ Et hg debet Concedere resultg ꝑ illa
q̃ una relao dr̃ ẽ hg alterig Et Respectiue terminati ad alte
rutr Et dr̃ ad Respectiuy = Rr g relao resultat Exponẽ
fydam[ti] Et tũ Maaliter Et fydamtes ter Sumpti dr̃ bñ fr̃ibr g̃
hg fr̃ibr Sumptus Multg Exercet Causa Et utq Arca relaoy Et
g Arguo

Licet Socrates g̃ uery dicere relaoy Supponere fydamtu
ẽ etiã uery dicere relaoy Supponere hg S[ed] relao Supponit fydamtu
fr̃ibr Socratẽ ẽ fydam[ti] ẽ Et hg Supponit hay fr̃ibr Socratẽ et Respectiue
relao resultat Exp[re]sso fr̃ibr Sumpto Et dr̃ maaliter accepto =
Rr g licet relao Supponat fydamtu Socratẽ fydam[ti] fr̃ibr dr̃ bñ
Debet Supponere hay fr̃ibr Socratẽ Rationy Assignat
Arist. ꝑ g 2 8 arr̃ Arg relao Exigit fydamtu Exp[re]ssu Sui
accidẽtis quer dicit Socratẽ in Et habet Socratẽ esse rate, et ideo Operatꝰ
ad fydamtu Et ad laudu Sui Socratẽ et creditabi, Et Respectiue Exigit
aliud fydamtu Et fr̃ibr Istitutu Socratẽ fydam[ti] atu dr̃ fr̃ibr Exi
gentia relamo Exp[re]ssa et Causa rationis Et dicit ad Exp[re]ssa
ꝑ fr̃ibr loquendo relao dr̃ habet Socratẽ Socratẽ naa S[ed] ad hoc quare
Socrates fr̃ibr terminandi dr̃ ẽ causa relamo S[ed] quasi Adhuc Deo
mitamus Et Respectiue relao dr̃ Exigit hay fr̃ibr Istitutu Socratẽ
fr̃ibr S[ed] ad hoc ꝑ Exp[re]ssa relaoy Istitutu licet Exigat fydamtu fr̃ibr
Istitutu Socratẽ fydam[ti]

3° desimilitudo huiy alteri dr̃ terminatr ad Istitu
tiuy Nigri dr̃ ad Nigredinẽ Et hg Socratẽ relatiuis Mutuis
una relao dr̃ respicit alterũ fr̃ibr, una Albedo g̃ Socratẽ alba
dr̃ ẽ dissile Nigro Socratẽ hg Socratẽ nigro Assimilatio enim
ẽ Socratẽ Assimilatione S[ocrat]is Nigredine. Et hg Socratẽ Socratẽ
Sine Socratẽ Albi dr̃ albedinẽ, g̃ Socratẽ alba dr̃ ẽ Socratẽ alteri Socratẽ
Albedine S[ocrat]is Albedine.

Explicat Socrates quo modo fydat relaoy di
uersitatis hg Equo S[ed] hoc dr̃ debet formaliter dr̃ alterũ Equo

Wlstgtz q̄ Rcō̄ nonnoḡ relac̄ diuersitatis debet
terminari ad el g̃ diuersy alias nō erit relac̄ diuersitatis
q̄ diuersitas stlye ꝑ naa rō ꝑ relacōm q̄ ad gnag et nō ad
alias relacōs debet terminari Relac̄ diuersitatis.

ad arg̃ Rō
g̃ dissimilitudo q̄ē quis terminatur q̄ dissile et dissimilitudo
nonnunqt ad dissimilitudinē alterius existentis nec ad nō
quidditatē q̄ ad distile ḡgruit ad tales quales ꝑ hoc nomen
ysti Ego nūs ad plures quos tñ q̄ ipsos sit
g̃ dissimilitudo q̄ē ḡgruit dissimilitudinibꝫ q̄ alterius et
ḡgnedine Dei nūs Sanctꝰ ꝑpetus sit g̃ nō quare rō
plurꝫ et terminꝫ ad quos sit ipsa alteritas et ḡgnedo
et cētera dissimilitudo ꝑ Vltrā negta Ego nūs ad plures dico
g̃ quemlibꝫ potest sumi q̄ut opponit relatiue oppō et sic
Pēr Quenit si autē sumatur quemlibꝫ dz g̃ Vltra q̄ stat
similitudo differre sic Quenit Ultim̄ Quemlibꝫ dr tollit
oppōs relatiue g̃ patet ꝑ duo vltimorū quinque Quemlibꝫ
ꝑ naa et ultim̄ oppōs relatiue

ad Primum Dr̄ma et nego mi
nor ꝑ stlye dicit ad plures Dr̄ma et distinguo mi ut sup̄a dic̄
ꝑ mā Latitudo diuersitas stlye ꝑ naa rō ꝑ relacōm stlye
simpliciter Dr̄m̄ Similitudo nego mi naa enī stlye vel realitatis
diuersitas qualitatis vel alterius nō nō similitudo hoc enī
habet ab relacōe ly autē dicit hāc relacōm Quemlibꝫ ꝑ naa
diuersitatis potest tamen esse vnus Similitudo q̄ stat
ly ymo nō ultim̄ q̄ vnus diuersitatis ꝑticularis ꝑ manifestā
naā essentialiter et realitatis diuersis Quot sit enī
oppōs similitudo ab ergo ꝑ hāc nomen adiectiuum nyen
ygtr: Lyde vt dixim̄ nō quemlibꝫ Quemlibꝫ distinguit opp̄
ons relatiue vt patet ꝑ duobꝫ Reliquis Quemlibꝫ quinq̄
nyis relationibꝫ existentibꝫ et vltimis idē et sic oppositis idē
ꝑ naa oppositi relatiue quatenus Omnes distinguit alterū
vt respectu alterius

Vltimo Si vna relatiua terminaretur ad
alterā deberet ḡstituere ḡtibꝫ q̄ Relatiua q̄ sunt
cognoscit et ḡstituit ḡtibꝫ ē ꝑpossibile q̄ duo nomina
distincte ponit ḡtibꝫ vt duo alii ḡtibꝫ
quemlibꝫ ꝑsibile q̄ si Pater dicitur q̄ filij Pater
ē quia habet filiū et tyr duo filij Tunc habet genera
liter dictꝫ S habet filiū et sic de ꝑ Patris Erit Pater
ē quia habet habitū Patris ꝑ naa dicit Pater
tyr q̄ ē Pugnans Seu ꝑhilis Pugnantia q̄ distinguit

Transcription of this page is not reliable.

Deus ẽ ḡ q̃ relatio ꝑ dicamꝫ hi nõ sumit
sug specificatꝫ scribit et tꝫ ratione apriori alio scribi
quꝫ respicit ꝓbr relatio ꝑ dicamꝫ hi respicit huꝫ scribi
Et pugnatꝫ nõ sumit dicamꝫ ꝑ nõ stamꝫ sug specifi
catꝫ scribit habilis Itaq̃ br q̃ Iuris status eo g talis
diuisio causalitatꝫ antecedꝫ tꝫ ratꝫ apriorꝫ experiet
circa relatꝫ nõ ens aliter ex plicatꝫ Iuris status quꝫ ꝑ
negatꝫ totꝫ causalitatis ꝑ relatio nõ experiscatꝫ alio
scribi gakt Ita ꝫ illud q̃ ꝓbet specificatꝫ alicui
rei tꝫquꝫ ratio apriori altiquꝫ causalitatꝫ antecedꝫ tꝫ
experiet circa illꝫ = Firmatꝫ q̃ ista relatio nõ e ratio apri
ori alterius ꝑ ꝑ relationi mutuis ꝫ ẽ altera relatio
ꝑ habilis nõ sumit specificatꝫ tꝫquꝫ ratione apriori

Deo ḡ

relatio sumit sug specificatꝫ tꝫquꝫ ratione apriori affir
mato et simul alio syllogiamr de tio radicali Et aut
logiamr de tio scribi Qñ specificatꝫ habilis ꝑ ad illꝫ ꝓbt
tꝫ relationꝫ argta Et arriorꝫ et nõ amplioꝫ et ꝓprietatis
ꝓbr habilis debet sumi specificatꝫ relationis tꝫquꝫ ratione
apriori existit ꝓ mediate et tꝫquꝫ existit apriori
Surget ꝑ mediate Surget exponi sydamtꝫ et tio radicali
ꝑ existit sumtꝫ specificatꝫ relationis maior ꝓbr q̃ ex
deo relatio habet determinatꝫ ẽ q̃ nascitꝫ ex determinato
sydamto et tio radicali ꝑ habilis sumtꝫ eiꝰ specificatꝫ

Et hoc Aliqꝫ

specificatꝫ relationis quasi aposteriori Aliqꝫ existit ad
tꝫ scribi tꝫq̃ exponi tio diuersi radicaliter sumpti nascitꝫ
diuersis tribus scribi et deo relationes diuersi species diuersi
bus scribi respicitꝫ tꝫ hoc tñ Stat diuersi tꝫ scribi Qñ
tñ specificatꝫ relationis quasi apriori q̃ Vt bene notauit
Caietanꝰ relatio nõ specificatꝫ alio scribi scribi ꝑ ad tꝫ nõ
habet sug determinatꝫ alio scribi ꝑ asydamto et tio radi
caliter sumpto

Dicꝫ relationes diuersi speciei determinꝫ ad diuersi
tꝫ specie Vt albitudo albi et dissimilitudo nigri determinꝫ tio
albo ꝑ Vnitas ꝑ pluralitas relationis nullo modo explo
ꝓsgdo = Rõ relationes illas terminari ad tꝫ scribi Et
Et nõ rei nõ Vt scribi albedꝫ ens scribi tame Quemꝫ termi
nat scribi tꝫ alteritꝫ albi et scribi tame Quemꝫ dissi
militudꝫ nigri Sicut ens scribi habet tame Quemꝫ et dis
similitudꝫ ad tꝫ diuersas relationis scribi et dissi
militudꝫ ita etiꝫ scribi ad duas rationes terminꝫ dr.

Dicꝫ.

Dicessitery filig Vnica relacõe Reperit
ad Patrem et Matrem et Frem Mater et Pater habet duplicem
speciem rationis terminandi radicalis et ego duplicem radicalem
Vt habet relatio Vnitatis Speciei filig maioris ē Deo 3 p q
3 3 or q Minor ehg ē regio D Thome assertis Patrem
Videre actum Matris ut possint Scientes actus actuum et qualis
ueg ss distincte Species rationis radicales terminandi Sicut et ehg
Agoti Paternitatis et maternitatis.

Ioannes tis Cõsis Ferrara Dominicus
et Ioannes ad Scripti ipsius Reassumentes Species distincta ehg quod
finaliter et pleniorem relationis quam maiorem et ipsum relatum. Mediante
Vt ehg Cardinalis Bañez Lumen et Franco Scripta ma etiam
determinans ea diuersa relationes adequata et inadequata terminandi
ehg Quod Vera patent. Deinceps diuertimus ad Gloriosum filij nostri
Iesu ē Causa Completa et ipse sufficiens Sed Scientes generationis ex parte
Patris ipsius ordinatis ad Spiritu Mysticale principium filij unigeniti
et habitis prius Deo ē quod Vnica naturalitate Nascitur ex Patre
et Matre. Pater igitur et Mater diuinam Vt Sed adequati tri
plicatis Sed existentes Status Mysticalis et Regni tres filiationis
Vt enij terminandi illig Status ad quos terre distincti Sed quatenus adsint
fundamenta relationis ehg quae Vnus subsistens ē ex gentibus Deo Pater
et Mater Vt Sed tui ē speciei distincti Sicuti Species Completa respectu ehg
Vnig Patris et Matris respectu actionis Vt Mysticalis et unius
adequati principij generationis ipse Status ex generante actuum et
passum.

Figuret tres agnos Formati relatio seq Vnitatis numeri seu
Figuri Vnitas = Respondeo illig Numero adequate ex subiecto q
Gbr sy ex diuersimode q assignamus Scripta ipsius relationis
et Scripti Dicit quidem Thomas q 3 sy ē deo q una numero
potentia Vnitiua Sufficiat ad plura obiecta Vnitiua Numerice Sed Species
Secundi distincta absq eo q alibi ipsi diuidat q Quamvis subiecta
ipse Deus numero Paternitas Sufficiat ad plures
Personas absq eo q alibi ipsi diuidat q Quamvis ipse filiationis
Magis Deus q Pater ipse dicit ad ipsos ē Vnitiua Quamvis
Sed subiecta Vna Numero q Cadat paternitate plura Respiciat
Respiciat ipse q relationes Vt multiplicati Numerice Respectu Mul
tiplicationis numerici terminij

Obiicies Vt potest illig Numero effectus
adequate Causari ab Causis inadequatis, Sed quidem Scripti
Vallet adequate terminare relationis paternitatis q Relatio
Paternitatis Vt Valet terminare alibi relationem — Sed
Deus Vt q Mundo Vt potest Causari ab Causis Scientes diuersis

Ferrara

Ioannes de Omnibus Numerica

Liber Septimus
De Qualitate Et Qualitate

Questio Prima An qualitatis Diffa Absstracta Sit Legitima

Disputando adductis Fdicamps ng ni e Iuris ly ni expressa que
pe qualitas ly ni set expse Sed sly rame qualitatis e ppria pree
dicado ly ni set accidns relatiue absolute necessy ex sex
primis Fdicamps Et expssa dicit: Sit bna et si
non sit clerly j assignada rame huius Fdicamti Postulans di
uersor authores ng fuerunt dessi Stagiri desergt, et unusquis
q; acto dessi assignat

Sit P. Hurtado disp 14 sec 1 acutis
sime stly Pesserit dicens hyc dessi qualitatis quatuy quadr
plicem esse quare ipse secutus definit qualitas e accidens
absolute aptum habere dicty. Ex quo infert hyc Aristotelis
dele et docet Hurtado hyc mala Sit Spes melior facit.
Ut arguit dessa essa qualitatis ni explicat ng sinonimo acci
dentis absoluti stellagit q ni e relato Fdicamps Et cui dessi Quem
sex primus Fdicamps q e juxta hyc sty ora sit accidns absoluta
Ordine aptitudinis; si alicui nomine accidentis absoluti stellagit
id q nally dicit respectu cuiusq; ergs dessi Sed dessa ni Quemit in
qualitati ng habitus Et post relatum hyc existens ni q e hyc
dessa ni explicat qualitatis essa patet ng Quemit aliqd additum
si non definito ni Quemit; ni g aliqy mordeat qui labe crtanet

imo etsi
ad mutuamus tales dessi Quemire in et sibi qualitati adhuc
stante cui Ramy ni declarat Sed quid sit illud q q qualitas
distinguit aptitudinale Et rare reperit Fdicamti Ut sequit a tali de
finiret Eminens dicty aptus vere ni explicaret ramy Et tan
tum alius sit q ipse esset ac negatum definiret dogma alte
rius q ni e cligta quy mox dessinpsi Ut ij sectatores damnat
Aristotelis Et Topicorum cap 4° Videat ç° locum suo tradas qui
j abrem festuca respexit

Sm° Magister Suarez disp 42 sect 2
Numero 4° hyc Ut clarius de qualitate et exemplum tra
qualitas e accidns quody absolute aptum subsistere extra
in subiecto ut color, et figura, sicut homo ruga j. quando, tam
per carptio, et j. sufficiens, illg quidit bene, per alios

Discursivo per suas partes colligo. Videatur Collegium Complutense quod ultimas partes [illegible], [illegible] debet explicare essentiam propriam qualitatis. Et sic quia qualitas sit, sive sit substantia vel est [illegible], et hoc quia [illegible] ultimis [illegible] conveniunt [illegible] agendo [illegible] qualitates. Et sic qualitatis [illegible] specialis sit proprium, plures enim qualitates non sunt activae. [illegible] non bene explicat essentiam qualitatis. Et sic quaerentur

Et distinguitur modus essendi qualitatis aresequi accidentibus [illegible] specialis ratio constitutiva qualitatis consistit in hoc quod sit accidens [illegible] substantiae rei [illegible] proprium [illegible] convenit aliis accidentibus. Et hoc tamen non recte explicat essentiam qualitatis neque sede [illegible] sequutione seu emanatione rei loquitur [illegible] non omnes qualitates emanare a forma [illegible] et [illegible] habitibus acquisitis mediis actibus intellectus et voluntatis et lumine aeris quod a sole causatur et in speciebus [illegible] potentiis virtute obiectis quae quidem non [illegible] formae [illegible] ab extrinseco seu [illegible]: et quod [illegible] quaestio [illegible] convenit neque [illegible] ut dixi in libris de generatione [illegible] subsequenter ad formam. Longum esset recensere locutiones auctorum in hac materia [illegible] moderni.

Libenter adhaereo definitioni Aristotelis et [illegible] intelligentia advertere quod Aristoteles [illegible] textu 16 et [illegible] eodem loco lec. 16 qualitas aliquando significare [illegible] abstractas cuiuslibet rei sive substantiae sive accidentis. In qua acceptione sumpsit Porphyrius qualitatem cap. de [illegible] aliquando significat omne accidens quod dicamus [illegible] in qua acceptione omne accidens quod dicatur in quale de subiecto aliquando significat genus generalissimum huius quod dicamus [illegible] [illegible] respondere debemus ad quod factum de quali neque si inquiras qualis sit Paulus [illegible] recte respondebis esse [illegible], esse alicubi esse [illegible] et in [illegible], bene tamen esse liberalis esse albus esse studiosus, in hac [illegible] acceptione fuit qualitas [illegible] a Philosopho definita.

Adverte 2° [illegible] species [illegible] genere et [illegible] abstractaliter [illegible] posse recta [illegible] explicari [illegible] sufficienti [illegible] non [illegible] estructu regula [illegible] definitionis et sic [illegible] aliqualiter describi [illegible] possibilis sic [illegible] effectus formalis [illegible] in [illegible] magis nobis notior et perceptibilis quam ipsa forma [illegible] abstracta [illegible] Philosophus [illegible] explicavit [illegible] abstractam qualitatis [illegible] effectum formalem [illegible] et hoc [illegible] qualificare subiectum [illegible] potius describit essentiam qualitatis et sic eo modo quo [illegible] est a nobis magis perceptibilis.

Questio Secunda Quomodo Qualitatis Species Inter se Distinguantur.

Exmanda d Hoyt Specie ꝯ Habitus et Dispoo ita dubitat ꝙ d Hoyt specie Mansyebi ꝙ ad Hoyt Magnag Regatie facultet et debite Manule ꝙ qua Hoyt penes se Specie deferyt.

Quia Mansyebi ad petebat ꝙ ablatio Nag posset vt Leo, Nag pati Dispoo Hoyt Nag habitus ꝙ ad deferyt Specie Mansyebi Nag prima facie pata quia ad Dispoo pt habitus ꝙ= Respondet de Mansyebi ad obiecta Leo pati Dispoo Nheri subiti Hoyt Dhy Mansyebi, vel Hoy Mansyebi debite domestici subiecto hoc ad habet exmanda aqua ablatio habet domestici ꝓ precedens causa subiecti ablatio ꝙ Leonis.

Ad Venerabilis Sancte Grate habitus habeat ꝙ exmanda pt debite Mansyebi et Inde dispoo facile mouetur= Respondeo ꝙ Leo et Virtutes exmanda ad debite Manules ꝙ ad habet causa mouendi vt quia Dotto Ep ꝙ ad Hoyt Leo exmanda Sua ad debite Manules ꝙ habet principia stabilia et ad ea obiecta habitibꝰ ad Dispoo Hoyt Sanitas et Egritudo ꝙ ad Mansyebi Caussary corporaly, Leo ad qualitates exmanda Sua facile Mouibles ꝙ habet pro Causa transmutandi ꝙ pria aut Hoyt habis ꝙ habitibꝰ ad Sanitat ꝙ Egritudinem pro

Ad Quod Leo dicit Sequitur Error ab Ecclesia imo et omnes et fide humana ad quod habitus ꝙ quod ad Sanctos et Sacram quia Leo qualitates illas habitus Hoyt= Ad Sequela ꝙ debet exmanda qualitates Effectualiter Dispones ad Mansyebi debitibꝰ principiis quia exmanda Sua debita Hoyt vt error principijs falsis, opinio ꝙ habitibꝰ Hoyt et Mansyebi Sicut Sua Mana facili Testimonio et Vita Sanctis bene apparet ꝙ accidens Sanctis ad debite domestici subiecto Hoyt Deus vsum habet Hoy Mansyebi, quia Sua debita qualitates ꝓ habitus eius Mansyebi ad Hoyt ad Sanctos.

Ad Quod ꝓ Ep Dotto quia ad Secunda Dotti quoniam Specie Hoyt ad Dispoone facit habitus ꝙ Hoyt ꝙ Mansyebi ꝓ ad Hoyt Mansyebi ad Hoyt habitus et Dispoone ad Specie qualitatis, Inde Sanctis Species enumerat= ad auctoritatis Dotto Ep ꝙ ad facit Ep dispone seu habitus ꝙ Hoyt ꝙ ad Hoyt Mansyebi quare ꝓ obiecit ꝙ habitus et dispoo ad Sanctos quia Sua pria ad facilitate et difficultate Mansyebi quia ad Physico, Nec ad facilitate et difficultate Hoyt habet exmanda Sua. ꝙ ꝙ patet ad dicta Hoyt

Ad Secundo ꝙ Nego ꝙ facile ad debite Mouendo ad subiecto ꝙ Dotto Leo ad ꝙ Ita ꝙ

aut magna, aut minoris [illegible] sunt signa distinctionis essentialis [illegible]
[illegible] facile et difficile exercere operationes, ergo signa di-
stinctionis essentialis, quia non est maior ratio unius quam alterius, nam sicut
[illegible] habitus et dispositio ex se et ex natura sua, ita et [illegible]
[illegible] et [illegible] quae [illegible] possunt esse signa distinctionis essentialis. — [illegible]
[illegible] et [illegible] paritatis disparitas stat [illegible] non exercere eque
[illegible] operationes [illegible] conveniunt [illegible] ex natura sua sed [illegible]
[illegible] [illegible] vel ob defectum virtutis [illegible] conveniunt
[illegible] [illegible] regulariter [illegible] asserunt quod agens naturale
[illegible] speciebus [illegible] producunt effectus quos potest producere. [illegible]
[illegible] qualitatibus ex natura sua conveniunt facile aut difficile di-
[illegible] a subiecto [illegible] habitu et dispositione et ideo
[illegible] et [illegible] sunt signa distinctionis specificae.

Tertia qualitatis species

[illegible] 3a species
[illegible] passiones [illegible] [illegible] [illegible] sumitur pro qualitate ab
[illegible] [illegible] [illegible] quae acceptione [illegible] abque specie sed [illegible]
praedicamentaliter [illegible]. [illegible] sumitur pro receptione [illegible],
[illegible] passio recipit effectum agentis et correspondet actioni qua agens
effectum producit, [illegible] acceptione specialem constituit praedicamentum de quo
postea. 3o sumitur specialiter pro receptione alicuius effectus [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] antecedit [illegible] alterationi, [illegible] acceptio
frequentior est [illegible] nomen [illegible] [illegible] [illegible] dicitur pati [illegible] magis
[illegible] [illegible] et sic quanto magis qualitas recepta est nociva et [illegible]
[illegible] tanto passio est maior, [illegible] passiones [illegible]
[illegible] maximas; [illegible] qualitas ex natura
sua est nociva [illegible] [illegible] etiam [illegible] accidens nocet [illegible]
excessum [illegible] laetitia [illegible] [illegible] magnitu-
[illegible] passiones vocat.

[illegible] sumitur passio pro qualitate
[illegible] quae est [illegible] alterationis. Unde qualitas [illegible] subita
[illegible] transeunte alteratione producta [illegible] pallor ex metu et rubor
ex verecundia [illegible] passio producta ex [illegible] alteratione
[illegible] color appellatur [illegible] passibilis qualitas, [illegible]
[illegible] passio et passibilis qualitas [illegible] accidentaliter [illegible]
passio [illegible] ex subita mutatione, et passibilis qualitas [illegible]
[illegible] causa quae est [illegible] difficile mobile [illegible] accidens [illegible]
[illegible] essentialiter distinguit.

[illegible] [illegible] [illegible] tangendo et [illegible]
[illegible] essentialiter quando conveniunt ex [illegible] et ab
[illegible], [illegible] quando conveniunt ab extrinseco sunt [illegible] accidentales

Effi sumit ab extrinseco Acto tegere et Duellare p[ro]p[ri]e
dicit q[uo]d accidens, nimirum q[uo]d sumit ex q[uo]d habeat Subiectu[m] cui
adhæret ex subita mutatione Substantiæ, quia dicit passio q[uo]d dicit ab Agente
patiente q[uo]d sumit ex Actiuis Passionis q[uo]d sumit ab extrinseco Acto
tegere et Duellare et Se gessit Subiecto accidentis - quia
ab agente efficienter dependent sic q[uo]d ex suis passionibus et qualitatibus
quibus q[uo]d sumit mutare sic q[uo]d efficienter dependent ab agente
ab ejus Speciebus qualitatis.

Et si dicas q[uo]d multæ qualitates quæ Species
Colorum Et Saporum et Tegunt quæ pertinent ad Tertiam Speciem q[uo]d Tertiæ
Species Substantiæ efficienter ab agentibus Specie Tertia = Resp[ondeo] q[uo]d quatenus
Species immutat q[uo]d tinxit ad hanc Speciem Et quatenus bene, male de
pinxit ab operatus q[uo]d tinxit ad Tertiam Speciem qualitatis quare Pictores
varios Colores q[uo]d tinxit ad diversas Species = Et Sedias q[uo]d pictat
Speciem q[uo]d duplo Speciei Et Se gessit operando = Resp[ondeo] q[uo]d vel q[uo]d tinxit
ad hanc Speciem quatenus operatus est quatenus Terminat Speciem
Colorati.

Ad Obiectum 2[um] Et 3[um] q[uo]d Dispositiones habitus Et Species dicuntur
Species expressa q[uo]d ille est depicta ista quale Monstri Sibi recto
Expressa Lucis Ad 4[um] passio Acto tegentis et passionis quæ terminis
manent et hoc Modo habet Expressa Lucis. Passio mixto
tegentis q[uo]d est effectus Lucis Acto tegentes Et rubor Expressa Lucis
Et passibili qualitas ideo q[uo]d manifestat dicitur q[uo]d habet causas q[uo]d
manifestat utrumbor naturis q[uo]d eodem modo debet distingui passio et
passibilis qualitas sicut habitus et negoo

Ad 5[um] ex Dispositionibus varijs q[uo]d habitus
Expressa sua habet q[uo]d manifestig et ista Expressa sua potest causa q[uo]d manifestat non tamen
Et sic dicit habere Se gessit quasi Et Similitudine Ad 6[um] Dispositio
q[uo]d Expressa sua habet facile tegitur et tig Expressa sua potest causa tegi
Immutatiuig et sic apparet quomodo habitus et Dispositiones differant essentialiter
q[uo]d Expressa sua habet rationes opositas: at passio et passibilis
qualitas Silig est pars denominans differunt quoniam in Similitudine et
Ratione effectus causæ Et sua ex ratione Silig habet ea immutatiua sic
sua causa et effectiua passionis Acto tegere agens Similis Terminus
passionis et Se gessit numero agens Similis denominans potentiæ
habet accidentis Expressa q[uo]d in Pariet Colorati Subiecto q[uo]d habet Colorem
Rubeo subito q[uo]d manifestat Inde Color rubeo Sicut accidit Acto
tegere q[uo]d duo q[uo]d manent Exactig illi accidit habere causas q[uo]d
manifestig et tegi mutatiuig habitus Et Expressa Ratione et Expressa
Species q[uo]d manifestig et Se gessit causa manifestat Responsio ad 7[um] ratio
Et quæ patet dicta

Quarta Species Qualitatis

actus vltr ẽ egressio ab agente seu psone
ne vl abagente. passio ẽ receptio actionis ipsius. Vbi ẽ Ispsius
Exp dlagha ad locu vel situm. Situs ẽ accidens quo ptes rumpi ordo
rum ad ẽ illo positio. Quando Ishoc Vbi ee videtur dicitur
ad dies, seu tempus de situ. Quando Vbi et ẽ Do vbiq q ẽ quis
sedens currus habitu acquirit nomen Vbi et servat eyds situ. Ido
ẽ Ispsita positione ad ipsa. habitus ẽ accidens dlagha vestimẽ
ti vel simile corpore vestito.

Sllet vnẽ ignivi Amice q dicam te sedat ipsum
manere exhibitionẽ ad q Rr q Ini dicit ee simpl absolutam et
ipsissimas quia exp bari nõ possit nisi per ordine ad alig exhibitum cui
Ostat ẽ ostendi de nõ ens et vas ẽ q denominatus exhibi
tus nõ Ishtuit speciale q dicam te dicit habilis ad quã parte sua
aqua sumitur denominatio sicut vinum quia exhibitum dici
tur nõ potest ad q dicam te dicitur habilis ad quã parte vini quia exhibitum
denominat potiꝰ dicitur q dicam te Ishtuit specialis ee
vera dicitur habilis quia Ishtuit ees quod exhibitum respicit q
ignivi

Iplemto amicꝰ sine habeat psectum rei l ipsectum rei.
Respondeo ees habere psectum rei et vno ẽ q de Ishtuens
q dicam te ẽ q sicty et Iplety sed quo ẽ quid Iplety et sicty
ly sit alterius rei essentialiter ad alig ordinaty sed ona tue sedi
cam te habet vnum rei. Sllet tm vocari rei q amori ab
Gualgtio aliquo accidgli. Si ihoc q nõ possit reddarmto exi
tere sine q quis subiecti ratõ ipsius essentiali videlicet ihoc
q sit alterius Iplety et ipsicty suo genere. Vbi ẽ subsistẽ
tia genus substy et hoc de hac disputatione disputus
Vltima de postq dicam ti Cap 4 de quarto

Hic Sit Primum de Bus

Situs

Vñ post Pre
Camystru capite auctor mox opponi assumat dicens alterius oppositi
tradictione ad ipsa principale de ea relatione et alia Ishamẽ. ostendo
Tradictoria ẽ quia se genere ghr ens et nõ ens Vt ghr
Petry et nõ Petry. Principalis ẽ quia reperit ghr ens et pri
uatiu ens Vt ghr ens et cecitatẽ audity et surditatem. Re
lativa ẽ quia reperit ghr relatiuum ad quem sibi correspondẽtem
Vt ghr Patrẽ et filiu Dextra reperit ghr sinistra quia subiecta
genera maxime distant et abinuicem subiecta quatuor se expellunt
Vt ghr calor et frigiditatẽ

é aut̃ dicerem ꝑtes tas oppos g ꝑtia
dictoria nõ requirũt ꝓpriũ ꝑtẽ extrema vt patet ꝑ exẽplũ
aplito et apõne omiũ ad destructiõ alteriꝰ ablolute
j verũ nãa é legitema ꝑtia, extrema aut̃ alterius op-
poñ requirũt subiecti ꝓ preuio é capsa ꝓpriã ꝑtẽ
recto ablato ad ille habitũ vt videre é ꝑhoc exẽ-
plũ et subiecti apõne omiũ extremi ad destructiõ alteriꝰ
respectu etiã subiecti ꝑtis ꝑtia: j oppositi ũ relatiui
apõne omiũ extremi absolute j verũ nãa ad ꝓpriũ alteriꝰ
é optima ꝑtia vt patet j patre et filio, extrema oppoñs
ꝑtiũ possũt ee j eodẽ subiecto j gradibꝰ diuersis nõ
ũ j ꝑtibꝰ et quãuis subiecti genere ꝑtiũ debeãt
ee nõ ita ẽ vt subiecti genere j mediate ꝑtiũ ee
possint ꝑtiũ subalternato ꝓ vt ꝑdula et semigrãs
quę ãt ꝑtiũ subiecti genere j mediato Gulanꝯ
subalterno et semigrãs subalternate j mediate ꝑtiũ
mediate tñ ꝑtiũ ẽ quãlitate. Aduerb̃ dicũt oppõ
ũtia et relatiua a ũtia dictoria et priuatiua q̃ duę ꝑ-
requirũt extrema ꝓpria duę ẽ affirmãs vnã positiuã
et aliã negatiuã, Cap 2 de modis ꝓpriis

Caput Secundum de modis Prioris

Enumerat Arist̃ modꝰ priores idẽ modꝰ qq aligũa bes
dicit ꝓpriũ dicens vnã ee ꝓpriã tempore alioꝝ q̃ ẽ ꝓpriã de
ramo 2o dicit ꝓpriũ altero j subiectõ ibi q 3o vnã sequit
ẽ patio et nõ ẽ diuerso qua rone at̃ ꝓpriũ hoc q nõ
stallit ẽ ab q̃ hoc et ꝓpriorũ stat apellari ꝓ-
priorũ ibi. 3o dicit aliquid ꝓpriũ alio ordine vt expri
dũ ẽ ꝓpriũ enarrãne j. 4o dignitate vt ꝓbatus subiecti
et hoc ait Arist̃ ẽ ibi ma priorũ, 5o nãa quarũne
causa ẽ ꝓpriũ suo effectu. Cap 3 de modis simul

Caput Tertium de modis Simul

Aristoteles
aliquã dicit ee simul ꝓ illa quę ẽ simul tempore idẽ
nouũ generãs ẽ j eodẽ tempore ad quẽ vt esse et ꝑire
patres simul nãa dicit duobꝰ modis ꝓ 1o ꝓ-
pter subiectõ ibi. 2o modo ad aliud vt j relatiua

2° illatis simulnaa que exp equo Rudyt alig genus que
vare Regtr Annal nra rarale et irrate gtz Rudyt at
et pautry ê Causa alterig Cap 4 de speciebs mot

Caput quartum De Speciebus Motus

Enumera Stughs sex species motus que st generatio, ⁊
vruptio, aumtao, Diminutio alteraõ, et motus localis
de gg ig egimg ⁊ Stughia, Cap 4 de mots habere

Caput 5 De Mots habere

in hoc cap
enumerat Mots habendi 1° scire aliquid habere
sing vt vt subiecty scire habere Aluedmg, 2° habere
illa que ss circa eging vt Petry Diamg habere scis.
3° hs vt sby Diamg habere gtes. 4° Ista vt pes
Diamg habere oley. 5° postea vt Paully Diamg ha
bere diuitias. Vltimo dicimg habere vtor et Amrey
qui mog habendi maxime ⁊ ging by ut aiil Aristo ⁊
ff ey sby significat vtry vna cy vtore cohabitare
vel hre de Sota Met Ca Cedat ad laudem omnipo
tis Dei Patris et. sby et Spiritus sancti, Sellg. regnte
g Redemptory Virginis Marie et Sponsi Joseph, ss
Patriarche, Benedicti P.N. Seraphg ejq Scolash
ee Cui Angelii huc opa sua habuit anno
-666- Duenas ss Apostolory Petri et
- Pauli Jacobi maioris, Joannis Baptis-
- te Marie, Placidi et Sociorum Ge-
- gorii Alexandrini Bernardi-
- Thome aquinatis Beatifi-
- capucii Francisci, et Ste-
- de Paula Joannis Capistrani-
- cum ss Martini epi-
- copi Ildefonsi Augu-
- stini s Petri-
- celestini-

Et ss Sanctarum Theresie Gertrudis Marie Magdalene Catherine Iustine
et ruy celebrary et regule Monachorum ruy Angelorum et specialiter
mei ⁊

512

Index Cuestionum que in Me
tafisica discutiuntr ~~Hollo~~ que Val
de claro et perdocto S.S Mauro rate ab
ingeniosso et subtili P.M. Fr.
Joseph de Nboa in academia Fl
rentinis Regali Vniuersitate Ar
tium Lectori, ubsemg eius Doctri
ne intento Animo Dic
ipulo Fratre Fran-
cisco de Escobar
y Mendoza filio
-ius insigne
-celebris Mo
-nasterii San
-cti Martini
-ni Con
-postella
-ni or-
dinis
Bene
dicti-
ne:

año 16 en 9 de — 66 febro

Disputatio 1ª — co 1ª prooem. Sit mia [illegible] scientia
Disputatio 2ª de ente & decem Pdicam.lis —
co 1ª unica an dett. Pmuocory equiuocory —
et denominatiuory. Sit legitima —
Pussumenta expendis de Sylogismo & Syllogismis et —
de Regulis —

Disputatio 3 de Analogia entis —
co 1ª quid et quotuplex sit analogia —
co 2ª Vtrum sit Syllogismus abstractus absolutus absq; erroribus
co 3ª quis et qualiter entia sint Pdicam.lia pongit.

Disputatio 4ª de Pdicamentis & primis Relationibus et accidentibus in Gne

co 1ª quid sit ens Substantia sitne Substantiae
sani Gni quid sint illius & quid Substantia sit Pdicam.lis
co 2ª quid sit ens Substantia accidentalis Gni.

Disputatio 5 de quantitate —
co 1ª quid sit ens Substantia quantitatis.
co 2ª an Substantia materialis habeat partes entitatiuas
videlicet dentes aquantitate —
co 3ª a quo accipiat radicaliter Vnitas numerica
et ens & spiritualis quia materialis —
co 4ª Vtrum linea et superficies et corpus distinctae
species quantitatis sint —
co 5 Vtrum numerus et oratio sint entia praeter
species quantitatis —

Disputatio 6ª de his quae ad aliquid.
co 1ª Vtrum dentur Relationes reales quae speciales
Substantiae Pdicamenty —
co 2ª quo pacto stat esse relationis Pdicamentalis. Vt
attingat dentalis distincta —
co 2ª quid et quotuplex sit fundamentum realis
Ordinis relationem —
co 4ª an esse relationis Pdicamentalis pactualis
aptitudinalis Secundum Respectu —
co 5 Vtrum Relatio Pdicamentalis dentur quatenus
a suo primo fundamento —
co 6 an relatio Pdicamentalis terminetur ad absolutum
respectum —
Colloranty a quo sumitur Vnitas numerica et species
harum relationis —
an 1ª an qualitatis de finitio a genere sit legitima
co 2ª quomodo qualitatis species possint dari —

Disput 7

Sum. 2. g. 5.

Conten Ponranes de Hinache oyendo
yo antes.

Discipulos del Mro de la Cta

El P.e fr Andres Echuan hijo de Arlanza
El P.e fr Alonso de Sta Cruz hijo de Salinas
El P.e fr Raphael Viurt de Monst.e de Cabal.a
El P.e fr Pedro Gomez de Silos
El P.e fr Jn.o Alonso Ortiz de Mont.e de Cabal.a
+ El P.e fr B.do de Urbina de S. Pedro de Cardeña
El P.e fr N. Varela de Navarra

Discipulos del Mro Bela

El P.e fr Alonso Sainz de S. Millan
El P.e fr Ramiro Ruiz de S. Felix
El P.e fr Pedro La rua de Valbuena
+ El P.e fr Rosendo Martinez de Telarmo
El P.e fr Placido Duarte de Hinache
El P.e fr Bartolome de S. Pelayo de Arlanza

Discipulos de Garcia

El P.e fr Jn.o Martinez de Oteanes
El P.e fr Placido arrieta de Cangas
El P.e fr N. Sanchez de S. Millan
El P.e Placido Ibarte de Navarra + mitrio

Discipulos del Mro grandes

El P.e fr Joseph Velez de Oña
+ El P.e fr Pedro de la Peña de Oña
El Discipulo de Silos —

Del Mro Salgado

El P.e Lopez de Oña
El P.e Alarcia de S. Millan
El P.e Ramiro de Valpuesta
Vazquez de Valpuesta
El P.e Benito de Oña Grados no me acuerdo

Dn Dregulo En Salam.ca

Del Mo Paredes

+ El P.e fr Diego Bapta de Burgos Obrego Muerto mayo
El P.e fr Pedro Arriaga de Sto
+ El P.e fr Pdo de Cordoba de Sahagun
+ El P.e fr Pdo de oyos de Pazana
El P.e fr Pdo Garcia Barcena de Seuilla
El P.e fr Isidoro Vega de S.t Esteban
+ El P.e fr Pdo Perez de Zelaneua

Del Mo Salgado

El P.e fr Jn.o Sorzano Manrrique de Mon.te de Madrid
El P.e fr Joseph de Laguna de Samos
+ El P.e fr Manuel Seuillano de Samos
El P.e fr Ant.o de Latorre de S.to — murio +
+ El P.e fr Andres escudero de S.to
El P.e fr Diego de la Madrid de Zelaneua
El P.e fr Pdo Sala de Mon.te de Salam.ca
+ El P.e fr Pdo de Oña de Sahagun
El P.e fr Alonso Gutierrez de Sahagun
El P.e fr Pdo de Riba de Burgos — murio +
El P.e fr Manuel de Vegeia de S.t Esteban murio +
El P.e fr Matias Valderrama Murio — +
El P.e fr Joseph Zamarron Murio — +

Dregulos del Mo S.to Domingo

+ El P.e fr Andres Curto de Carrion
El P.e fr Manuel Obrado de Oña
El P.e fr Diego de Juarez de Sahagun
El P.e fr Diego de Quintanilla de Somoza
El P.e fr Pdo de la Madrid de Zelaneua
+ El P.e fr Anttto muerto de S.t Esteban
El P.e fr Dn Bap.ta Morales de S.t

Del Mo Cabello

El P.e fr Manuel de Madrid de Zelaneua

El S.r Dr. D.n Miguel Diez de Esnoza
El S.r Dr. D.n Antto Rosada de Sahagun
El S.r Dr. D.n Pedro de Labrada de Burgos
El S.r Dr. D.n Yngo de Tagle de viña
El S.r D.n de Amaya de viña
El S.r Dr. D.n Antto Herrera de S.n Yst.n de Madrid

Pro.r

del Pto. Sanavria

El S.r Dr. D.n Diego Lopez de Selª
El S.r Dr. D.n Juliano Perez Selª

y Vicario Provisor
El S.r Dr. D.n Diego de Sahagun

Jueces Pros.

D.n Dr. D.n Josef Mauro de Somoza Cathedratico de Durando y despues de esta vltima año de 66 y despues de los pares
D.n Dr. D.n Josef Claudio de Puga Cathedratico de Instituta Vaterna y despues de S.n Thomas año de 66 y murio
D.n Dr. D.n Josef Agustin del Castillo Abad y Cathedratico de la Vn.
D.n Dr. D.n Josef Greg.o de Quintanilla Cathedratico de Prima de Leyes y Segrado Letras
D.n Dr. D.n Josef Joseph Gomez opositor y Lector de Prima
D.n Dr. D.n Josef Joseph de Aguirre Lector de Vesperas
D.n Dr. D.n Josef Joseph de Soto Lector de Cirugia Mayor

Cardenal de la Cerda

Cardenal.